

Π Ε Ν Τ Α Λ Ο Γ Ι Α,

S I V E

TRAGOEDIARUM GRÆCARUM

DELECTUS.

THE TALENTED

TRAGEDIAN GRACIUM

DELECTUS

ΠΕΝΤΑΛΟΓΙΑ,

SIVE

TRAGOEDIARUM GRÆCARUM

DELECTUS:

CUM ADNOTATIONE

JOHANNIS BURTON.

EDITIO ALTERA.

CUI

OBSERVATIONES, INDICEMQUE GRÆCUM

LONGE AUCTIONEM ET EMENDATIONEM,

ADJECIT

THOMAS BURGESS, A.B. e C.C.C.

TOM. II.

OXONII:

E TYPOGRAPHICO CLARENDONIANO.

APUD J. & J. FLETCHER.

M. DCC. LXXIX.

165 i 10

THE NEW YORK

LIBRARY

OF THE

ALBANY

AND

ESSEX

LIBRARY

OF THE

ALBANY

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ

ΕΜΜΕΤΡΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Λιπὼν Κόρινθον Οιδίπυς πατὴρ νόθος
 Πρὸς τῷ ἀπάνιων λοιδορέμῳτος ξένος,
 ἤλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεασμάτων,
 Ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γῆρας Φυττωτόρον.
 Εὐρῶν ᾗ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαζιτοῖς,
 Ἀκῶν ἐπέφνε Λαίον γυνήτορα.
 Σφιγγὸς ᾗ δεινῆς θανάσιμον λύσις μέλος,
 ἤσχετο μητρὸς ἀνοσιμότητος λέχος.
 Λοιμὸς δὲ θήσας εἶλε, καὶ νόστις μακρά.
 Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐσίαν,
 Ὅπως πύθηται τὸ κακὸν παυσήριον,
 ἤσχετο Φωνῆς μαντικῆς θεῶν πάρα,
 Τὸν Λαίειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
 Ὄθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οιδίπυς πάλαι,
 Διοσαῖσι ^a χερσὶν ἐξετύφλωσεν ^b κέρας·
 Αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόνας διώλετο.

^a Διοσαῖς π. ALD.

^b Εξαικλωσεν ALD.

ΔΙΑ ΤΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ΕΠΙΓΕΓΡΑΦΤΑΙ.

Ο τύραννος Οιδίπυς ὅτι διακρίσει πατέρου ὀπτιγέγραπται
 χαρίεντως ᾗ Τύραννον ἀπάντες αὐτὸν ἀπέγραφον, ὡς ἐξέχοντα
 πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως· καίπερ ἡγήθενται ὑπὸ Φιλοκλέους,

Α

ὥς Φησι Δικαίαρχος. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν ἔ Τύραννον ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν, καὶ διὰ τὰ πρᾶγματα· ἀλήτῳ γὰρ καὶ πρὸν Οἰδίπῳ δὲ τῷ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. Ἴδιον δὲ τι πεπόνθασιν οἱ μετ' Ὀμηρον ποιηταί, τὰς περὶ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῶν τυράννων προσαγορεύοντες, ὅτε ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τὰς Ἀρχιλόχου χρόνας, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς Φησιν. Ὀμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομιώτατον ἔχοντα, βασιλέα Φησὶ, καὶ οὐ τύραννον,

Εἰς ἔχοντα βασιλῆα βρετῶν δηλήμονα.

προσαγορεύεσθαι δὲ Φησὶ τὸν Τύραννον διὰ τῶν Τυρρήνων· χαλεπὸς γάρ τις αὐτῶν ληϊστὴς τούτους γενέσθαι. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὸν γνηστῆναι διὰ τὴν τύραννον πόλεως. Εἰρηται δὲ Τύραννος κατὰ τὸ ἔτυμον, οἷον τῶν τύρων τοὺς λαοὺς, καὶ ἀνίας ἐπιφέρειν, καὶ τυρεῶν δόλως κατὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν. Ὅτι ἡ νεώτερον τὸ τοῦ Τυράννου ὄνομα δηλον. οὔτε γὰρ Ὀμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, ἔτι ἄλλος ἕδεις τῶν παλαιῶν, Τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης, ἐν Κυμαίων Πολιτείᾳ, τὰς τυράννας Φησὶ πρότερον Αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι· εὐφημότερόν γ' ἔκείνο τὸ νόμα.

Α Λ Α Ω Σ.

Ο Τύραννος Οἰδίπῳ πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῶν ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. Τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος, γνώσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίπῳ, πῆρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης, θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ.

ΛΑΐε Λαβδακίδη, παίδων γῆρος ὄλβιον εἰτέϊς.
 Δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀπὸρ πεπρωμένον ἐστὶ
 Σὺ παιδὸς χεῖρεσσι λιπεῖν φάος· ὥς γὰρ ἔνευσε
 Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος συγεραῖς δ' ἑταῖσι πηήσας,
 Οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἤρξατό σοι τάδε πᾶντα.

c αἰτέϊς; ALD.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

ΕΣΤΙ δίπεν ἐπὶ γῆς ἑ τετράπον ἔ μίᾳ φωνῇ,
 καὶ τρίπον ἀλλάσσει ᾧ^d βοὴν μόνον, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετ' ἀ κινεῖται, ἀνὰ τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον·
 ἀλλ' ὅπταν πλείεσσιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνει,
 ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτῷ.

d φωνὴν Cant. & Turn. in marg.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ὁ τῶν Θεῶν Τύραννος, ἢ Βασιλεύς.

ΙΕΡΕΥΣ, ὁ τοῦ Διὸς, γέρον.

ΚΡΕΩΝ, ὁ τῆς Ιοκάστης ἀδελφός.

ΧΟΡΟΣ, ἐκ Θεβαίων γερόντων, ἢ Ιερέων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, ὁ Μάντις Θεβαῖος, τυφλός.

ΙΟΚΑΣΤΗ, ἡ πρόαυτε μὲν Λαίᾳ, νῦν δὲ Οἰδίποδος γυνή.

ΑΓΓΕΛΟΣ ἀπὸ Κορίνθου, γέρον, ὁ πολὺς ἔκαστ' βασιλεύον-
τος νομεύς.

ΘΕΡΑΠΩΝ, γέρον, ὁ τῆς Λαίᾳ νομεύς.

ἢ ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΑ ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΘΗΒΑΙΟΙ ΗΙΘΕΟΙ, οἱ περὶ τὸν Ιερέα.

ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ ΠΑΙΣ.

ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΕΚΝΑ.

1 Εντιϋθιν κὶ Σοφοκλῆς τὸν Χορὸν Οἰδί-
ποδος Τυράντου ἐξ Ἱερῶν ποιῶν. Autor
brevium Schol. in Homeri *Il.* i. 571.

2 Εξάγγελος in veteri Tragedia
Index est, qui res intus gestas in Scena
narrat.

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΙΕΡΕΥΣ.

I A M B O I.

Οἱ. **Ω** τέκνα, Κάδμυς ἔ' πάλα νέα τροφή,
 τίνας πόθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζει
 Ικτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστυμμένοι;
 Πόλις δ' ὁμῶς μὲν θυμιαμάτων γέμει,

1 Ω τέκνα, Κάδμου τῷ πάλα νέα τροφή] Φιλίδημον καὶ ὠκυνηκὸν ἔ' κρινῇ συμφέροντο· τὸ τῷ Οἰδίποδός ἦτο· καὶ εὐνοίαν ἔχει δὲ τοῦ πλάγους, δι' ὃν αὐτὸς εὐχεσθῆται. αἰσθῶς οὖν κίχρηλα τῷ τέκνῳ, ὡς πατὴρ. νείε οἷος νῦν, δὲ τῷ ἀρχαίου Κάδμου. οἰκτῶν δὲ τὸ νείε. Schol.

ibid. — ἔ' πάλα sc. γεραιότερος. frequens est huiusmodi dictio elliptica, quam hoc modo suppleri ratio grammatica postulat. Sic 137, 276 & alibi.

2 Τίνας πόθ' ἔδ.] Citant Etymologus v. Θῶκος. Suidas v. Θοάζει. Plutarchus in libello de Audiendis Poetis p. 22. Edit. Ant. Steph. — sententia quidem postulare videtur ut legatur πῖες pro πῖας sc. πῖες ὄντες, quinam vos essis qui sedilia hæc nostra occupatis? huc enim spectat sacerdotis responsio [v. 5.] ὅπως μὲν ἡμεῖς ἤλικσι ποσήμεθα ubi το ἤλικσι respondet τῷ πῖες supra.

Ibid. Θοάζει] Apud Veteres qui Diis vel principibus viris supplicabant, ad aras, utpote loca sanctiora & veneratione digna, confugiebant: ubi confidentes dolorem animi alto silentio testabantur. Apollonius in

Argonaut. l. 4. 693.

Τῷ δ' (Jason & Medea) ἄνω, καὶ ἄνωδοι ἐφ' ἐσθ' αἰχμῆς

Ἰζανον, ἥτις δίκη λυγροῖς ἐκίχρησι τυκται.

3 Ικτηρίοις κλάδοισιν] Supplicibus ramis: quomodo Statius Theb. lib. 12. 492. Supplex oliva: quia ad supplicationem venientes, ramos lana alba intertextos manibus prætendebant. Unde Æschylus Suppl. 23.

Εροστέπλοισι (vulgo ἱεροστέπλοισι perperam) κλάδοισι.

Hi Poetis passim Ικτῆρες, ἐκτεῖραι & ἐκτῆροι κλάδοι, vel θυμῶι appellantur: & nonnunquam simpliciter ἐκτεῖραι. (Harpocrat. in v. Aristophan. Plut. 383.) Vide Nic. Loensis Miscell. l. 4. c. 10.

Ibid. Εξεστυμμένοι] Interpretes male reddunt Coronati: cum sermo sit de Supplicum velamentis, quæ manibus gestabantur. Clare Homer. de Chryse, Il. α'. 14.

Εστύμμετ' ἔχων ὀ χερσίν — Et Virgilius Æn. 7. 237.

Præferimus manibus vittas — Adde Cerdam in hunc locum: & Servatii Gallæi Dissertat. de Sibyllis cap. 14.

Ομοῦ δὲ παίων τε καὶ ξυναγμάτων.

5

Α' γὰρ δίκαιον μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,

ἄλλων ἀκρίειν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,

Ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδῖπτος καλὸς ἄνθρωπος.

Ἀλλ' ὦ γεραιέ, φράζ' (ἐπεὶ πρὲς πῶν ἔφυς

Πρὸ τῶνδε φωνεῖν) τίνι τρόπῳ καθέζεσθε·

10

Δεῖσαντες, ἢ ἔξαντες· ὡς θέλοντας ἂν

Ἐμὲ προσερχεῖν πᾶν· δυσάλητος γὰρ ἂν

Εἶην, τοιάνδε μὴ ἔκατοι κτεῖρων ἴδραν.

12. Ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδῖπτος χώρας ἐμῆς,

α' Στίχου Trin. Turn. in margine Schol. St.

8 Ὁ πᾶσι κλεινός] Non tam arroganter dictum, quam apte ad Auditorum attentionem excitandam. Sic apud Homerum Ulysses Alcinoο dicit, *Odys. i. 20.*

— Καὶ μὲν κλίθ' ἔρανον ἴκει.

Et modestus ille Virgilius. *Æn. i. 382.*

Sunt pius Æneas — fama super æthera notus.

Vide Plutarchum de *Sai Laude.*

9 Ἀλλ' ὦ γεραιέ] A pube Thebana ad Flaminem transit oratio OEdipi, non quidem omnia ignorantis, sed plura explorare cupientis.

10 — τίνι τρόπῳ καθέζεσθε; — quo animi affectu? vel ut schol. ἐπὶ τίνι ἀποφασίᾳ ἐκτελέσῃ;

11 Δεῖσαντες, ἢ ἔξ. Utrum pernam ob facinas patratum metuentes, an ipsi injuriam passi. — εἰρήκοντες potius legendum puto quam εἰζέκοντες, & MS. Trin. & Cl. Heath auctoritatem secutus, cujus in omni re judicio plurimum tribuendum cenfeo; ut hæc sit interpretatio sententiæ; an alicujus mali timore, an vero alicujus boni desiderio commoti? hanc vocis στεγῶν significationem vides *Oedip. Colon. v. 1090.*

Στίχῳ διπλῶς ἀρρωγῆς,
Μολάν γὰρ τὰδε καὶ πολίταις.

vox εἶναι significat quidem tolerare, sed ita, ut malum quodammodo tegatur, vel dissimuletur: illud vero hoc loco dici non potest ubi dolor lamentis & querimoniis predebatur.

Ibid. — ὡς θέλοντες ἂν

Ἐμὲ προσερχεῖν πᾶν — ὡς hic significat quandoquidem — de hujus particulæ vi, & porro de vi particulæ ἂν ut potentiale quiddam vel futurum denotantis, vide *Devarium* vel *Vigernum*. — θέλοντες ἔμῳ participii ut aiunt absolute positi apud Scriptores Atticos innumera extant exempla. Siquis vero dictionem hanc potius ellipticam putet, ita suppleat — ἔγωγε καὶ ἐμὲ ὡς θέλοντας ἂν &c. similiter v. 145. & alibi passim.

13 — ἴδραν — notari hic debet confidentiam sive supplicantiæ ordo triplex: sc. pueruli, adolescentes, senes, sique Sacerdotes.

14 Ἀλλ' ὦ κρατύνων] Notata digna oratio, cujus hæc sunt præcipua: Supplicationis & calamitatis publicæ descriptio: conversio ad Oedipam, tanquam unicuique remedii auctorem: parænesis pathetica, ducta à beneficiorum priorum memoria, sapientiæ fama, postremo ad honoris atque etiam utilitatis privatæ sensu.

Οἷας μὲν ἡμῶς ἡλικίῃ προσήμετα
 Βωμοῖσι τοῖς σῖς· οἱ μὲν, ἔδ' πω μακρὰν
 Πτεῶν δένοντες οἱ ᾗ, σὺν γῆραι βαρεῖς
 ἱερεῖς, ἐγὼ μὲν ὧος· οἱ δ' ἔ' ἡνέων
 Λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο Φῦλον ἐξεσμελύνον
 Αἰθαῖσι θανά, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς
 Ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεῖα ποδῶ.
 Πόλις γὰρ, ὥσπερ κ' αὐτὸς εἰστροῖς, ἄγαν
 Ἡδὴ σιλεύει, καὶ νακφίσαι κάρα
 Βυθῶν ἔ' ἔχ' οἶατε Φοινίᾳ σάλα.

15 Ἠλικί] Apte in Scenam producantur tum Senes tum Juvenes: illi ad narrationem contexendam, hi ad misericordiam commovendam.

16 Βωμοῖσι τοῖς σῖς] — aræ sc. ᾗ θῶν ἀστυπύριον, quæ ante regias ædes extructæ extabant; ubi Thebani quandoque beneficiorum, quæ Regi debebant maxima, pie memores rem divinam faciebant.

Ibid.] Designantur aræ Numinum ἀστυπύριον, ante regias portas extructæ. Vid. Eleatr. 639, 1390, 1391. Perperam Dacierius, & eum secutus R. P. Brumoy, crediderunt ipsi Oedipo in regis atrio aras fuisse dicatas; nondum enim, sæculo quo vixit Sophocles, mos ille divinos honores viventibus impertiendi inoleverat. Vide R. P. Brumoy vol. 1. p. 5. H.

Ibid. — ἔδ' πω μακρὰν — elliptice, sc. κτ' τὴν μακρὰν ὁδόν.

17 Πτεῶν] Metaphora ab avium pullis implumibus.

19. Εξεσμελύνον] Κτεροσμημίνον.

20 Αἰθαῖσι θανά] Deorum simulacra in Foris statui solere res nota. Hinc Æschylus *Sopt. Theb.* 278. Deos vocat Αἰθαῖς ἐπιτοχέας. Et Sophocles infra v. 167. de Diana,

— Αἰθαῖς

Θρίον ἐκλίσθ' θάσση

Vide Heraldum in Tertulliani *Apolog.* lib. 1. Digres. 14.

Ibid. Πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς] Δύο ἱερά ἐν ταῖς Θήβαις ἱδρὺ τῇ Ἀθηνᾷ, τὸ μὲν Οὔγκιαις, (vulgo Οἰκαῖαις mendose) τὸ δ' Ἰσμηναῖς. Schol.

21 Μαντεῖα ποδῶ] Dictio poetica: ποδῶ, pro βωμῶ per Metonymiam. Juxta Ἰσμήνι flumen stetit Apollinis ara, ubi per cineres & flammam fiebant vaticinia. Vide Pausan. *Bæotic.* pag. 730. Edit. Kuhnii.

23 Σιλεύει] Metaphora à navi tempestatibus agitata, quæ vix emergere valet. Sic Euripides *Rhes.* 246.

— Οὔκ' ἢ

Δυστέλει· ἐν πλάγῃ,

Καὶ σιλεύει πόλις

24 — Οὔκ' οἶατε — notandum est το τε legi conjunctum una cum τῷ οἶα, neque omnino hic habere copulæ vim. Nulla sine ellipsis usitatio; quæ, sive ad rem referatur, sive ad personam, sic evolvi & explicari potest. Οὔκ' οἶοντι· i. e. τὸ πρᾶγμα οὐ τοῖον εἶναι οἷον περ δυνάταται πρᾶττεν, adeoque redditur *impossibile est*. Οὔκ' οἶος τι εἶμι — ἢ πῶς εἶμι οἷος δύναμαι τι πρᾶττεν. N. B. explicatio hujusmodi adhiberi debet, ne in errorem abducantur tirones nostri, cum viderint ἔχ' οἶοντι in versionibus Latinis simpliciter reddi *non est possibile*.

Φθίνεσσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς 25
 Φθίνεσσα δ' ἀγέλαις βοιωτόμοις, τόκοισί τε
 Αἰγόνιοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 Σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἐχθρὸς πόλιν,
 Ἰφ' ἧ κενέται δῶμα ^b Καδμείων· μέλας
 Δ' ^c Αἰδης στυγαμοῖς· ἔ γόοις πλετίζεται. 30
 Θεοῖσι μὲν νῦν ἔκ ^d ἰσχυρόν σ' ἐγὼ,
 Οὐδ' οἶδε παῖδες, ἐξόμεαδ' ἐφέστοι,
 Ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίῃς
 Κρίνοῦτες, ἐν τε δαμόνων ^e ξυναλλαγαῖς·
 ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολῶν, 35
 Σκληρᾶς αἰοιδῆ ^f δασμὸν ὃν παρέχομεν.
 Καὶ παῦθ' ὑφ' ἡμῶν ἐδὲν ἐξείδως πλέον,
^g Οὐδ' ἐκδιδαχθείς· ἀλλὰ προσηύκη θεῷ
 Λέγει νομίζῃ θ' ^h ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον.
 Νῦν τ', ὦ κράτιστον πάντων Οἰδίπῃ κἀνά, 40

^b Καδμείων Trin. Schol. ^c Αἰδης Bar. 1. L. Trin. B. 2. Ald. ^d ἰσχυ-
 ρόν mallet Clar. Stanleius in Comment. MS. ^e Συναλλαγαῖς Trin.
^f Δασμὸν L. ^g Οὐτ' Trin. ^h ἡμῖν Ald. & sic in Aldinis Editionibus
 semper scribitur, quando ultima syllaba brevis est: quod hic semel monuisse
 satis erit. Utraque quidem scriptura veterum Grammaticorum suffragio de-
 fendi potest. Vide D. Triclinium ad Sophoclis *Ajac.* 744. Eustath. ad
 Hom. *Il.* ε'. p. 1112.

25 Κάλυξιν] Subaudi σῶ.

26 — τόκοισι τε

Αἰγόνιοις — forsan non absolute αἰγόνιοις, sed, ut Schol. κακῶς αἰγόνιοις — vel potius abortum facientibus.

27 — ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας —] Præpositio ἐν per tmesin a Participio σκήψας disjungitur. H.

31 Θεοῖσι μὲν νῦν] Honesti non adulatoria sapientiae laus.

34 — ἐν τε δαμόνων ξυναλλαγαῖς] Et in casibus ex deorum interventu ortis. Hanc vocis ξυναλλαγή potestatem stabilit Noster locus in Oed. Col. 402. Vide etiam infra 970. ἢ νόσῳ ξυναλλαγή, aut morbi interventu. H.

35. ὅς γ' ἐξέλυσας, ἄστυ Καδμείων μολῶν,

Σκληρᾶς αἰοιδῆ δασμὸν — non est quod constructio difficilior exquiratur sc. ἐξέλυσας τοῦ δασμοῦ ὃν δασμὸν παρέχομεν — cum sententia simplicior recte interpuncta satis pateat; sc. adveniens urbem Cadmeam exsolvisi illud sphingis vestigal. nempe sphingem interficiendo.

Ibid. Σκληρᾶς αἰοιδῆ] Sphingis, cuius Historiam vide apud Natalem Comitem *Mytholog.* l. 9. c. 18.

40 Οἰδίπῃ κἀνά] Oedipi caput, pro ipso Oedipo. Loquendi modus Poetis familiaris. Similiter Aeneas de

Ικετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι,
 Αλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε τὰ θεῶν
 Φήμιω ἀκούσεις, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς ἰοῖδά πε.
 "Ὡς τοῖσιν ἐμπέροισι καὶ παῖς συμφορὰς
 "Ζώσας ὁρῶ μάλιστα τ' βαλδύματων. 45
 Ἰθ' ὦ βροτῶν ἄρισ', ἀνόρθωσεν πόλιν
 Ἰθ', εὐλαβήθηθ'. ὥς σὲ νῦν μὲν ἦδε γῆ
 Σωτήρα κλήζει τ' πάρος προθυμίας.
 Ἀρχῆς δὲ τ' σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,
 * Σπάντες γ' ἐς ὄρθον καὶ πεινόντες ὕστερον. 50
 Ἀλλ' ἀσφαλεία τήνδ' ἀνόρθωσεν πόλιν
 Ορνιθὶ γὰρ καὶ τλήν τόντ' αἰσίων τύχῳ
 Παρέχες ἡμῖν, καὶ ἱ παννύ ἴσος χυμῶ.
 Ὡς ἐπεὶ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥππερ κρατεῖς,
 Ξυὼ ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν. 55
 "Ὡς ἔδεν ἐσιν ἔτε πύργος, ἔτε ναῦς,
 "Ερημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἢ ἔσω.
 Οἱ. Ω παῖδες οἰκτροὶ, γυναιὲ καὶ ἀγνωτὰ μοι

i Οἶδά τε Trin. k Σπάντες τ' ἐς L. B. 2. Ald. l Τὸ νῦν L. m Πόλιν
 Stobæus Serm. 46.

Afcanio, *Æn.* 4. 354.

Capitisque injuria chari.

Vide Rob. Stephani *Thef.* v. *Caput.*

41 *ἰκετεύομεν*] Versum hunc & sequentem laudat Suidas v. *Πρόστροποι.*

42 *Τε*] Vox enclitica, quæ πρὸς valet.

44 Ὡς τοῖσιν ἐμπέροισι] Sententiam hanc sic paraphrastice interpretamur. *Vide eventus etiam adversos peritis consiliorum, quæ de re quaque adhiberi debent, esse non mortuos vel sine effectu, sed maxime vividos et efficaces: dum adeo non ad desperationem adigunt, ut spem accendant, et fortitudinem exerceant.* Illud καὶ emphatice dictum. *Ὁρῶ* autem ait Sacerdos publicam liberationem recognoscens, quam olim civitati præstiterat Oedipi sapientia.

45 Ζώσας — Sch. *εὐεργετίας* — non abs re foret notare τὸ μάλιστα interdum sumi comparative pro *μᾶλλον* quanquam hoc in loco *βαλδύματων* apte satis transpositum refertur ad τοῖς ἐμπέροισι.

48 *Προθυμίας*] Sub. *ἐπιθυμίας*.

49 *Ἀρχῆς ὃ τῆς σῆς* — sententia est hæc: *salutis olim tuis sub auspiciis partæ recordatio parum proderit, siquidem ad breve tempus erecli postmodo demum excidamus.*

50 — ὕστερον — sub. *Χρονος*.

53 — τὴ νῦν ὁ ἴσος γίνε — καὶ τὴ νῦν *χρηστέμεν*.

58 Ω παῖδες οἰκτροὶ] Digna patre patriæ oratio, plena misericordia, amore, sollicitudine, providentia.

Ibid. Γυναιὲ καὶ ἀγνωτὰ] Redupli-

Προσῆλθεθ' ἰμείροντες· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 Νοσεῖτε πάντες, καὶ νοστιῶτες, ὥς ἐγὼ
 Οὐκ ἔσιν ὑμῶν ὅστις ἔξ' ἴσθ' νοσεῖ.
 Τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ^α ἐν ἔρχεται
 Μόνον καθ' αὐτὸν, καὶ δὲν ἄλλον· ἡ δ' ἐμὴ
 Ψυχὴ πόλιν τε καὶ μέ καί σ' ὁμοῦ στένει.
 Ὡς' ἔχ' ὑπὼ γ' εὐδοντὰ μ' ἐξεγείρετε,
 Ἀλλ' ἴσε πολλὰ μὲν με δακρύσαντα δὴ,
 Πολλὰς δ' ὁδὸς ἐλθόντα φροντίδος ^ο πλάναυς·
 Ἦν δ' εὖ σκοπῶν εὐρυκτον ἴασιν μόνῳ,
 Ταύτῳ ἐπραΰνα· παῖδα γὰρ Μειοικέως
 Κρέοντ', ἑμαυτῷ χαμῆρον, ^ρ ἐς τὰ Πυθικὰ
 Ἐπεμψα φοῖβος δώμαθ', ὥς πύθοιθ' ὅ, τι
^α Δρῶν, ἢ τί Φωνῶν, τί μὲν ρυσάμεν πάλιν.
 Καί μ' ἡμᾶρ ἤδη συμμετρουμένην χρόνῳ,
 Λυπεῖ, τί πρᾶσσῃ· ἔ γάρ εἰκότος πέρα,
 Ἀπεσι πλεῖον ἔ καθήκοντος χρόνε.
 Όταν δ' ἵκηται, τήνικαυτ' ἐγὼ κακὸς
 Μὴ δρῶν ἂν ἔην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.

60

65

70

75

^π En Trin. ^ο Πλάνοις Turn. in margine. Schol. St. ^ρ Eis Bar. 1.
^γ Deest hic versus in Bar. 1.

catio simplex, denotans loquentis sollicitudinem; quam simplicitatem mire affectant antiqui Scriptores. Sic noster in *Ajac.* 289.

— Ακλήτος, ἔθ' ὡς ἀγγέλων

Κληθείς —

Et Homerus *Il.* i. 70.

— Εοικέ τοι, οὔτοι ἀεικέις.

Porro *γνωτὰ* & *ἀγνωτὰ* capiuntur pro *γνωστὰ* & *ἀγνωστὰ*, elisione literæ σ Atticis usitatissima.

60 Νοστιῶτες] Pro ὑμῶν νοστιῶτων. Nominat. Attico more absolute posito. Idem nota in *Antig.* 266. 420. Vid. Periz. ad *Ælian. Var. H.* l. 2. c. 11. — Notanda est hic usitata Atticorum præcipue in colloquiis tran-

sitio in aliam syntaxin. Ita totam hanc sententiam Anglice reddas — *and, sick as you are, there is not a man among you so sick at heart, as I am.*

61 — ἐξ ἴσου νοσεῖ — sub. μέγας.

67 Οδοῦς] Translatio à corporis motu ad animi cogitationes, Poetis familiarissima. De qua vide Cl. Potteri *Commentarium* in Lycophronis *Alexandr.* v. 10.

73 — συμμετρουμένην χρόνῳ — sc. comparative mensuratum; ratione habita temporis quo absuit, vel abesse debuit.

74 Λυπεῖ] Vel elliptice dicitur, ut subaudiatur *ἀπαρῶντα*: vel interrogative scribatur, *Λυπεῖ· τί πρᾶσσῃ*;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. II

Ιε. Αλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας, οἱ δέ τ' ἀρτίως
Κρέοντα προσείχοντα σημαίνεσσί μοι.

Οἱ. Ω ἴναζ' Ἀπολλὸν· εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τοι
Σωτήρ ἐσθ' ἰσχυρὸς ὥσπερ ὄμματι.

80

Ιε. Αλλ' εἰκάστω μὲν, ἡδύς· εἰ γὰρ ἂν κάρα
Πολυτεφῆς ὡδ' εἴρπῃ παγκάρπῃ δάφνῃ.

Οἱ. Τάχ' εἰσόμεθα· ζύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.

78 Αλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας — sub.
κρίνον.

Ibid. Οἱ] Nempe Juvenes, ex Sce-
næ parte exteriori prospicientes, op-
portunum Creontis adventum Sacer-
dotibus significant.

80 Ω ἴναζ'] Eventus prosperi per
vota anticipatio: ut sensus sit, *Uti-
nam salutifera cum fortuna perinde
accedat, ut oculo accedit læto.*

Ibid. — εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γε τοι — εἰ
pro εἴς: utinam — τύχῃ Σωτήρ —
istiusmodi locutio apud Atticos non
infrequens.

82 Αλλ' εἰκάστω μὲν — sub. ὡς ἐστὶν

εἰκάστω — εἰ γὰρ ἂν — elliptice; si e-
nim aliter se res haberet non utique
— κάρα πολυτεφῆς — satis est semel
monuisse præpositionem καὶ intelligi
quoties substantivi casus accus. ab ad-
jectivo regitur.

83 Παγκάρπῃ δάφνῃ] Consulto-
res responsum prosperum sortiti lauro
coronati redire consueverunt. Confer
doctissimum Kusterum ad Aristopha-
nis *Plut.* v. 21.

84 Ζύμμετρος] Intra mensuram
distantiæ tam exiguæ, ut loquentes
audire possit.

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΚΡΕΩΝ, ΙΕΡΕΥΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Οἱ. Ἄναξ, ἐμὸν κῆδύμα, πᾶι Μεινοικίῳς,
 Τὴν ἡμῖν ἦκεις ὧς θεοῦ Φῆμην φέρων;
 Κρ. Εὐθλὴν λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 Κατ' ὄρθον ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.
 Οἱ. Ἔστιν ᾧ πῶσον τέπος; ἔτε γὰρ θρασὺς,
 Οὐτ' ἔν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.
 Κρ. Εἰ τῶνδε χρήσεις πλῆσιάζοντων κλύειν,
 Ἐπιμὸς εἶπειν, ἔτε καὶ εἴχαιεν ἔσω.

85

90

τ Versum hunc ita interpūgit & personis assignat Sam. Petitus. Is. *Αναξ*.
 Οἱ. *Εμὸν κῆδύμα, πᾶι Μεινοικίῳς*. Vide eum in *Miscell. Observ.* l. i. c. 10.
 τ *Τῷδε Bar.* 1. τ *Σπῆχιν* Edit. Stephan. operarum, opinor, vitio.

85 In scenam jam ingreditur Creon à Delphis reversus Apollinis respon-
 sionem expectantibus expositurus.

Ibid. *Αναξ*] Blanda & honorifica
 compellatio. *Ιδὸν τ' ἐν Χρείᾳ καθεστώ-
 των φιλοφρονείῃς μίλλουσιν ὀνόμασι τὰς
 ταπεινότητας*. Schol.

Ibid. — *κῆδύμα* — affinitas pro
 ipso affini ponitur in colloquiis, ut
 sæpius *φίλος* pro *φίλῳ*.

87. *Καὶ τὰ δύσφορα*] Ænigmatica
 responsio dubiam injiciens sollicitu-
 dinem, obscure innuens quod postea
 disertè indicat, videlicet salutem pub-
 licam per homicidæ pœnam esse re-
 stituendam.

Ibid. Præfero lectionem quam
 agnoscit vetus Scholiastes, τὰ δύσφημα.

Verba enim ominosa plane & nefanda
 continebat oraculum; scilicet, cæ-
 dem, pollutionem, exilium. H.

88. *Κατ' ὄρθον ἐξελθόντα* — sub. *τί-
 λῳ* vel simile quiddam: ut interpre-
 tatio sit hæc — *etiam adversa, modo
 via recta ad exitum perducantur, ἔσ'
 à proposito non aberrent, in fortunam
 bonam cedere* — nempe si τὰ ἄγνωστα
 γνώδειν — *τις ὁ Λαῖν φωνὴς*.

91. *Εἰ τῶνδε χρήσεις*] Hæc dicit
 Creon ex abundanti cautela, voce
 forsan submissiore, & ad Oedipum
 conversus: cum fortasse intelligeret
 Oraculi sententiam ad illum pertinere
 posse.

92 *Ἐπιμὸς*] Sub. *εἰμὶ*.

- Οἱ. Ες πάντας αὐδα· τῶνδ' γὰρ πᾶσι φέρω
Τὸ πένθος, ἢ καὶ τ' ἐμῆς ψυχῆς ὡς ἔστι.
Κρ. Λέγοιμ' ἂν οἱ ἤκιστα τὸ θεοῦ πάρα. 95
Ἀνωγειν ἡμᾶς φοῖβος ἐμφανῶς ἀναξ,
Μίασμα χώρας, ὡς τετραμυρόνων χθονὶ
Ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
Οἱ. Πῶς καθαρμῶ; τίς ὁ τρόπος τ' ἑυμφορεῖς;
Κρ. Ἀνδραγατοῦντας, ἢ φόνω φόνον πάλιν 100
Λύοντας, ὡς τὸ δ' αἷμα "χειμάζον πόλιν.
Οἱ. Ποῖα γὰρ ἀνδρὸς τήνδ' μνηνεῖ τύχην;
Κρ. Ἦν ἡμῖν, ὦ ναῖ, Λαίῳς πᾶσι ἡγεμῶν
Γῆς τῆσδε, πρὶν σε τήνδ' ἀπευθύκειν πόλιν.
Οἱ. Εἰσοὶδ' ἀκῶν· ἔ γὰρ εἰσοὶδόν γε πῶ. 105
Κρ. Τὰς θανόντας νῦν ἐπισέλλει σαφῶς
Τὰς αὐτοῦν χεῖρ' τιμωρεῖν τινάς.
Οἱ. Οἱ δ' εἰσὶ πᾶς γῆς; ποῦ τὸδ' εὐρεθήσεται
Ἰχνοσ παλαιᾶς δυσέκμαρτον αἰτίας;
Κρ. Ἐν τῇδ' ἔφασκε γῆ· "τὸ δ' ἐζητούμενον, 110
"Ἀλωτόν· ἐκφεύγει δὲ παμμελὲς μῦθος.
Οἱ. Πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ ἢ ἀγροῖς ὁ Λαίῳ;

u Χειμάζει] Trin. x Πᾶς Trin. y H ἐν Trin.

93 Ες πάντας αὐδα] Digna viro
forti generosoque vox! Laudandum
porro Poetae artificium, qui in me-
dium ea profert, quorum cognitio
ad omnes attinebat, ut eventus stu-
pendi expectatione Auditorum animi
erigerentur.

96 Ἀνωγειν ἡμᾶς] Confer. Senec.
Oedip. 217. — Ἀνωγειν pro ἡνωγειν cum
Attici rarius augmentum amittant.

99. Ποῖα καὶ χειμῶν] Cum nomina-
tim designaretur nemo, nec adhuc
certa expiationis methodus præcipe-
retur, plures impatiens subdit inter-
rogationes.

100 Φόνω φόνον — Λύοντας] Simi-
liter — Φόνω φόνον
Λύοντι —

Euripides *Orest.* 509.

101. ὡς τὸδ'] Pro τὸδ' reponendum
πῶδ'. Nulla enim sanguinis hacte-
nus facta est mentio. H.

Ibid. Αἷμα χειμάζον πόλιν] Attice
pro αἵματος χειμάζοντος πόλιν. Vide
quæ annotavit doctissimus Kufteras
ad Aristophanis *Plut.* 277. — aut pro
jure quodam Attico recurritur ad
transpositionem casus: aut ad Ellip-
sin, quæ sic suppleri potest ὡς ἐστὶ τὸ
δ' αἷμα τὸ χειμάζον πόλιν· si quis fa-
cilia & simpliciora magis probet,
legat juxta MS. Trin. χειμάζει.

110. Τὸ δ' ἐζητούμενον] Citat hunc
locum Stobæus *Ser.* 29.

112. Πότερα δ' ἐν οἴκοις] Querat
quispiam qui potuit Oedipus nescire

- Η γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπλει φόνος;
 Κρ. Θεωρός (ὡς ἔφασκεν) ἐκδημῶν, πάλιν
 Πρὸς οἶκον ἔκεθ' ἵκειθ' ὡς ἀπετάλη. 115
 Οἱ. Οὐδ' ἀγελός τις, ἔδδ' συμπράκτωρ ὁδοῦ
 * Κατεῖδ', ὅτις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;
 Κρ. Θνήσκουσι γὰρ, πάλιν εἰς τις, ὃς φόβῳ Φυγῶν,
 ὧν εἶδε, πάλιν ἐν, ἔδδεν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
 Οἱ. Τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλιν ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
 Ἀρχὴν βραχέαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
 Κρ. Ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας, ἔ μιν
 Ρώμην κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺ πλὴν χερῶν.
 Οἱ. Πῶς ἐν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ζῶν ἀργύρῳ
 Επράσσει, ἐνθένδ' ἐς τὸδ' ἂν τόλμης ἔσῃ; 125
 Κρ. Δοκῶντα ταῦτ' ἦν· Λαῖος δ' ὀλωλός

κ Κατεῖδεν Trin. mendose ob metrum.

Laii interfecti historiam, post tam diuturnam cum Iocaste consuetudinem; verum si cui contra verisimilitudinis legem peccare videatur Poeta, excusationem perpendat, quam ipse attulit, hac in parte accusator, Aristoteles; qui hunc locum ante oculos habuit, in *Poetic.* c. 15. hæc scribens: Αλορον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πρᾶγμασι· εἰ δὲ μὴ, ἔξω τ' ἀγαθίας· οἷον ἐν τῇ Οιδιποδὶ τῷ Σοφοκλείῃ. Confer. & cap. 24. p. 29. Edit. DuVall.

114 Θεωρός] Απῆλθεν — ὁ Λαῖος εἰς Απὸλλων, χρησόμενος αὐτῷ ὡς ἐκπιδέντο παιδὸς, εἰ ἄρα ζῶν. Schol.

115 Πρὸς οἶκον ἔκεθ' ἵκειθ' ὡς ἀπετάλη — nempe non rediit domum saluus, unde exierat saluus.

120 — ἐν γὰρ πόλιν ἂν ἐξεύροι μαθεῖν — sc. τὸ ἐν μαθεῖν ποῦ ἂν ἐξεύροι.

122. Ληστὰς ἔφασκε] Rumor popularis, falsus quidem, sed ad id, quod res erat, dissimulandum apte confectus, & non sine verisimilitudinis

specie: cum turpe videri posset multos ab uno interfici, & latronum numerus servi superstitis fugam minus culpabilem redderet. Jam vero huiusmodi narratione opus erat ad augendam rei difficultatem, atque adeo ad ingenerandam illam animi turbidam anxietatem, in qua describenda maxime enitet Tragediæ vis.

Ibid. — μίαν ρώμην — idem quod τὸ ἑνὸς ἀνδρὸς ρώμην.

124. Εἰ π μὴ ζῶν ἀργύρῳ ἐπράσσει.] Si referatur ad latronem, *Nisi pecunia conditu fecisset*: atque hinc fortasse orta est illa de Creonte postea concepta suspicio. Si ad Laium, ut alii volunt, *nisi pecunia onustus & mercaturam exercens iter fecisset, spe prædæ latrones irritans.*

125 — ἐνθένδ', — τὸ ἐνθένδ' hic emphatice dictum sc. εἰ μὴ τις τῶν πολιτῶν διέφθειρεν αὐτὸν χρημάτων πείσους ὥστε τὸ κτεῖν ἐκείνου φόνον. Schol.

126. Δοκῶντα ταῦτ' ἦν — ταῦτ' ὅτι ποιεῖτο. — Schol.

Οὐδὲς δ' αὖτε ἐν κακοῖς ἐγίνετο.

Οἱ. Κακὸν δὲ ἂν ποῖον ἐμποδῶν, τυραννίδος

Οὕτω πεσούσης, εἴργη τούτ' ἐξειδέναι;

Κρ. Ἡ ποικιλωδὸς Σφιγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν,

Μεθύντας ἡμᾶς τὴν Φανή, προσήγειρο.

Οἱ. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐτὶς αὐτὶς ἐγὼ φανῶ

Ἐπαύτως γὰρ φοῖβος, αἰῶν δὲ σὺ

^b Πρὸς δ' Ἰφιδάμανος ^c τὴν δ' ἔθεδ' Ἰππεροφῆν.

Ὡς ἐνδίκως ὄφειδε καὶ μὲ ^d σύμμαχον,

Γῇ τῇδε τιμωρῆντα, τῷ ^e θεῷ δ' ἄμα.

Ἰππερὶ γὰρ ἐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,

Ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸς τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσους.

Ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνων ὁ κλεινῶν, τάχ' ἂν

Καὶ μὲ ^f ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρῆν. Τέλει.

Κεῖναι προσαρκῶν οὖν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ.

Ἀλλ' ὡς τάχιστα παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων

^a Ποῖον δ' ἐμποδῶν Trin. ^b Πρὸς Bar. 1. B. 2. Flor. T. & Trin. erat
s. ab aliquo correctore: nam prima manus αὐτὸς scripsit. ^c Τῇδε δ' Ἰφιδάμανος
γραφή. L. S. ^d Σύμμαχον Trin. ^e Θεῷ δ' Trin. ^f Αὐτῷ Trin.
g. E. L.

130. Ἡ ποικιλωδὸς] Disquisitionis
intermissæ causa verisimilis.

132. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς] Jam in me-
dium proferuntur omnia, sed inde-
finite: ex circumstantiarum vestigiis
sequitur homicidæ indagatio, difficilis
quidem sed necessaria; quare publicis
precibus obsecutus, hæc quæ sequun-
tur dicit Oedipus fidenter & ex folli-
citudinis vehementia.

134. Πρὸς τοῦ Ἰφιδάμανος — quod ad
oportuum attinet.

136. Γῇ τῇδε τιμωρῆντα] Hæc qui-
dem effecit omnia, sed non eo, quo
rebatur, modo: ea proferens de cau-
sa, quæ ad sese solum fuerant trans-
ferenda: sese imprudens sedulo pro-
dit suo miser periens indicio. En,
quæ Auditorum animos mire com-
moueat, catastrophæ luctuosam!

Ibid. τῷ θεῷ] Apollini Pythio, qui
Oraculum de Laii cæde expianda de-
derat.

137. — Ἰππερὶ ἀπωτέρω φίλων — sub-
οὐταν — & in similibus alibi similiter.

138. Ἀποσκεδῶ] Pro ἀποσκεδάσας
Attice.

140. Τοιαύτῃ χειρὶ] Simili cæde.
H.

141. Εἰμαυτὸν ὠφελῶ] Cujus plane
contrarium obtigit.

142. — ὑμεῖς μὲν βάθρων — Oedi-
pus, jam omnia ea, quorum gratia
convenerunt, pollicitus, supplicantes
dimittit. Ἰστέον δ' ὅτι ὁ πόθος, ἐνθα ἡ
ἐκκλησιὰ ἐγέρετο, βαθμίον ἐν κυκλῷ
διαλημμένον ἀλλὰ ἐπ' ἀλλὰ, ἐνθα οἱ
συνελθόντες πάντες κατήμμενοι ἀντιποδίζε-
σθαι ἔρχοντο δ' ἐστέρησαν ἐν μέσῳ καὶ συνε-
λθόντες — hæc Triclinius ad locum.

Ἰσαοδε, τέσδ' ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους
 Ἄλλος δ' Ἰ Κάδμους λαὸν ὧδ' ἀθροίζετω.
 Ως ^h πάν ἐμοῦ ⁱ δράσοντας· ἡ γὰρ εὐτυχέης
 Σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἡ πεπληκότες.

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

Ι Ε Ρ Ε Υ Σ.

I A M B O I.

Ω Παιῖδες, ἰσώμεσθα· τῶνθε γὰρ χάριν

h Πάντ' Τ. *i* Δράσοντας Trin.

143 Ἰσαοδε — ἀνίσταδε sch. — sedentes Oedipus assurgere jubet.

Ibid. ἰκτῆρας κλάδους] Vide quæ supra annotata sunt ad v. 3.

144. Ἄλλος δ' Ἰ Κάδμους λαὸν ὧδ' ἀθροίζετω — πῆλιν ἡ ἑσπέρη δ' ἄρου· σκίπτου γδ' φησὶ δι' ἡμῶν δῆμους πρὸ τῶν σφακτίων. Schol. Oedipus populum Thebanum convocari jubet disquisitionis instituendæ testem & adiutorem.

147 Ω παιῖδες, ἰσώμεσθα] Εξέουσιν ὁ ἱεὺς πρῶτος δι' ὅπερ ἤλθεν. Schol. Ita remedii spe oblata, absolvitur supplicatio: & exit Flamen Jovis civitati fausta & felicia comprecatus. Ipsius jussu exeunt una Juvenes: manent alii Sacerdotes qui Chorum constituunt.

Ibid. — Cum comitatu confurgit Sacerdos, cum ea impetraverant, quorum gratia supplicantes convenerant — ὡς ὅλ' ἐκαστὸς παρὰ, ea quæ hic salam jam promittit — τὸ ὦν eodem casu refertur ad τῶνθε, Attice. Notandum est aliquod temporis intervallum in-

tercedere interea dum populus convocari & adesse posset; quoniam adeo in Theatro Atheniensi actio nunquam prorsus intermissa cessat, postquam Oedipus è Scena discesserat, nec dum populus convenerat, quid aptius de hoc intervallo statuere possumus, quam quod à Sacerdotibus postmodo è Scena discessuris totum occupari videretur? Illi manentes in scena hymnum hunc five *πανῶνα πινθητήριον* concinunt. Quidni autem? materies ipsa omni ex parte & eorum officio & jam antea dictis erat consentanea, quippe querelarum, deprecationum, supplicationum plena: res ipsa loquitur hymnum hunc non nisi ab illis celebrari posse, qui jam ab initio actioni interfuerant, qui oraculi respon- sionem à Creonte delatam audierant. Statuimus ergo manere in scena Sacerdotes, hymnum hunc concinere, usque dum Oedipus cum populo convocato in scenam rediret, & ibi deum discedentes, Choro, qui jam

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 17

Καὶ δὴρ ἔειπεν, ὦν ὁδ' ἐξαγγέλλεται
 Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τὰςδε μαντείας, ἅμα
 Σωτήρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσος παύσεται.

150

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΧΟΡΟΣ.

advenerat, locum cefisse. Atque adeo hoc quicquid est cantionis Choricæ non proprie Choro, fed iis, qui Chori nondum præfentis vices quodammodo fuflinebant, tribuimus. Exemplum hujusmodi non defunt: hymnum in Apollinis laudem, qui quidem Cantionis Choricæ speciem præ fe fert, Iphigenia in Tauride celebrat, & fimiliter alii alibi. Neque sane ratio adverfatur, quo minus Sacerdotes è scena difceffuri Cantione hac opportune interpofita Prologum clauderent.

148. Εξαγγέλλεται] Pro εξαγγέλλεται Attice. Vide H. Stephan. de *Dialect.* p. 65.

ΧΟΡΟΣ] Vidimus jam è Scena difceffiffe interlocutores, Oedipum & Jovis Flaminem, atque una cum illo pubem Thebanam. De Sacerdotum reliquorum difceffu nulla fit mentio: quare cum erudito Dacierio contra Græcum Scholiaften ftatuimus eos ibi manere, & ex iis, non ex Senibus Thebanis nefcio quomodo de repente adveftis, Chorum conftitui. Oportet certe eos ab initio adfuiffe, qui de Oraculi, quod à Creonte allatum audiverant, refponfo fententiam fuam inter fpem metumque pendentes Parodo fequenti proponunt. De Choro autem dum loqui-

mur, id ipfum oftendimus, quod in Sophocle præ cæteris Tragædis quibuscunque maxime eminet. Magna certe ipfius eft vis ad actionis feriem contexendam, cum nihil five canens five interloquens proferat à re fubjecta alienum; atque hac in parte Aristoteles Sophoclem laudat in *Poetic.* c. 18. Edit. Du Vall. illius exemplo fuum illuftrans præceptum. Καὶ τὸν Χορὸν δὲ ἵνα δὲ ὑποκαθῇ τῷ ὑποκριτῶν, καὶ μῦθον ἔναι τῷ ὅλῳ, καὶ συναρμολογεῖται, μὴ ὥσπερ παρ' Εὐρυπίδῃ, ἀλλ' ὥσπερ παρὰ Σοφοκλεῖ. Quod quidem pari ratione & ad alterum illud Chori officium referri poteft,

—*Neu quid medios intercinat Actus,
 Quod non propofito conducat, & hæreat apte.*

Vide enim quam pulchre Chorus fuo hic fungitur officio. Ubi Creon oraculi refponfum narraverat, en honeftam de futuro follicitudinem, quænam effet Apollinis Delphici fententia, quibus effet modis perficienda: &, quas fuggellit rerum ftatus, cogitationes varias! deinde fequitur publicæ calamitatis defcriptio patheticæ, & tandem Deorum Tutelarium invocatio.

Ibid. Chorum hujus Tragædiæ non a facerdotibus fed a primariis

I Ω Διὸς ἀδυνάτης Φάτι, τίς ποτε

Thebanorum constare, & nunc primum theatrum ingredi, invictis Argumentis contra *Dacierium* ostendit *Boivin* Hist. Acad. Gallic. Inscript. vol. 2. p. 173. & seqq. Atque hoc quidem ex modo dictis v. 142 — 148. cum sequentibus v. 224. & 231. collatis evidentissime liquet. Ibi enim Oedipus turbæ illi supplicum imperat, ut a sedibus surgentes, ramos, supplicantium insignia, inde secum auferant, palam in se recipiens se omnia facturum ut oraculi iussa plenum sortiantur effectum; & simul alii cuidam e præsentibus mandat ut populum Thebanum in eundem locum convocet. Deinde Jovis sacerdos, supplices istos, quibus se ducem, & coryphæum præbuerat, ut inde surgentes se sequantur, omnibus quippe quæ petierant ab Oedipo impetratis, hortatus, abit. Sequitur Chori Cantilena, qua finita, populum Thebanum, quem Oedipus v. 224. & 231. disertim compellat, jam scenam intrasse deprehendimus, eundemque deinceps per totam tragediam Chori partes sustinere certum est. Vide v. 280 — 285. Eidem igitur populo Thebano, seu primariis potius ejus populi viris, qui regiam, ut iussa Regis acciperent, propius accesserant, canticum hoc Choricum proculdubio assignari debet, eosque brevi post supplicum discessum intervallo scenam ingressos esse, Chorumque constituere, statuendum est. H.

151 Διὸς] Quæ ab Apolline veniunt Oracula, ad Jovem ultimo referuntur; quia ille vaticinantium pater habebatur: quo volente et jubente data erant responsa. Hinc Virgil. *Æn.* 3. 251.

Quæ Phæbo pater omnipotens, mihi Phæbus Apollo

Prædixit —

151. Ω Διὸς ἀδυνάτης — Notandum est Canticonem tragicas fere omnes, dialecto Dorica atque adeo Harmonia Dorica quadam celebrari, illa saltem quæ Mixolydia appellabatur, quæ severitatem virilem atque τὸ σιμὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς ἔχει καὶ παθητικῇ lenitate temperatum adhibuit.

Ibid. — τίς ποτε, &c. — sententia est — *qualem esse dicam illam oraculi Delphici responsonem, quæ modo ad Thebas est delata?*

Rhythmus hic cernitur frequens Dactylicus hexameter. Editiones impressæ omnes carmen hoc exhibent ut *μονοστιφικόν* — verum Cl. *Heath* rei metricæ peritissimus ad Strophen & Antistrophen revocat hoc modo distributum.

S T R O P H E.

Ω Διὸς ἀδυνάτης Φάτι, τίς ποτε τῆς
πολυχρῆστῃ
Πυθῶνι ἀγλαὰς ἰσῆας
Θησας; ἐκτίπτειμαί φοοῖράν φρένα
δάμαπ πάλαν,
Ἰηὶ δάλι Παιάν,
Ἀμφὶ σὶ ἀζώρῳ· τί μοι ἡ νίον,
Ἡ ἀετιπλομένης ὄρεας πάλιν
Ἐξανύσεις χεῖρα,
Εἰπὶ μοι, ὦ χευστίας τέκνον' Ἑλπίδος,
Ἀμάρτε φάμα.

A N T I S T R O P H E.

Πρῶτά σε κεκλόμενος, θύρατ' Ἰδὸς,
ἄμωροτ' Ἀθήνα,
Γαῖον ἔχον τ' ἀδελφεόν
Ἀρτμιν, αἱ κυκλῶντ' ἀγρῆς θρονον
Εὐκλείᾳ θάσσει,
Καὶ φοῖτον ἐκατόβλον' ἰδὼ
Τρίσσοι ἀλεξιμέροι σφοδραίνετ' ἐμοὶ
Εἰποτὶ ἔσσοτ' ἄνω ὕπερ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 19

- 2 Τὰς πολυχρύσου Πυθῶνος
- 3 Αὔλας ἔδας Θήβας,
- 4 Εκτίταμμι Φοβερὰν Φρένα,
- 5 Δέμαλ' ^k πάλαν,
- 6 Ἰήε Δάλιε Παιᾶν,
- 7 Ἀμφὶ σὺν ἀζώμῳ
- 8 Τί μοι ἤ νέον
- 9 Ἡ περὶ ἑλλομένης
- 10 Ωραὶς πάλιν ἐξανύσας χέρος,
- 11 Εἰπέ μοι ὦ χρυσέας τέκνον
- 12 Ἐλπίδος ἄμφοτε Φάμα·
- 13 ^l Πρώτ' αὖ ^m κεκλόμενος
- 14 Θύρατερ Διὸς
- 15 Ἀμφοτ' Αἰθῆρα.

k Πολλῶ *L. S.* *l* Πρώτ' αὖ *L. S.* *m* Ita Trin. sed supra primum
 o η scriptum, itidem supra alterum η habet. Κικλομένη *Bar. 1. L. B. 2.*
Ald. Turn. in margine. *St.*

Ὅριον δὲ πόλει
 Ἡύσπερ ἐκτοπίαν φλόγα πῆμαλτος,
 Ἐλπίτι κ' νῦν.

Reliqua sunt monostrophica cum me-
 tra sibi invicem non respondeant.
 Quæ hac in parte accuratissima effe-
 cerit vir doctissimus omnia proferre
 instituti ratio non patitur; satis habui
 hoc in loco exemplum aliquod metri
 reformati attulisse, alibi deinceps plura
 allaturus.

152 Πυθῶνος] Subaudi δ' αὖ.

153 Θήβας] *Johnsoni* interpreta-
 tionem secutus interrogationis notam
 post Θήβας posui. *H.*

155 Πάλλων] Attice pro πυθόμενος.

161 Τέκνον ἑλπίδος] Poetæ veteres,
 tam Græci quam Latini, filiorum &
 fratrum appellationes ad res inani-
 matas haud invenuste transferunt.
 Ita Æschylus infra in *Sept. Theb.* v.
 500. fumum vocat πυρὸς χεῖρ, ignis

fratrem. Atque idem Tragicus alibi
 (in *Perf.* v. 620.) de floribus ait,

— Πάμφαν γαίης τέκνα.

Æschyli item simia Lycophron *Ale-*
xandr. 24. naves ἐ Φαλακρᾶ arbori-
 bus fabricatas Φαλακρῆας κῆρας ap-
 pellat,

Πελαγοχρῶτες, αἱ Φαλακρεῖαι
 κῆραι.

Pari elegantia è Latinis Horatius de
 navī, lib. 1. *Od.* 14. v. 12.

Silvæ filia nobilis.

Et Cælius Firmianus in ænigmate
 quodam de navī itidem, (ex emen-
 datione doctissimi Joan. Meursii.)

Longa feror velox frondosa (vulgo
formosa) filia silvæ.

162. — ἄμφοτε Φάμα, divina vox
 oraculum reddens — χρυσέας τέκνον ἑλ-
 πίδος — Notanda hic est poetice
 dictionis audacter figurativæ elegan-
 tia.

- 16 "Γαῖόχορον τ' ἀδελφεὶν
 17 Ἀρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς
 18 Θρόνον εὐκλείᾳ θάσσει·
 19 Καὶ φοῖβον ἐκατόλον.
 20 Ἰὼ, ἰὼ. 170
 21 Τρῆστοι ἀλέξιμοροι προφάνητέ μοι
 22 εἶπτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ
 23 Ὀρνυμένας πόλει, ἡνύσατε
 24 Ἐκτοπῖαν Φλόγα πῆματος,
 25 Ἐλθετε ὦ νῦν, ὦ πόποι. 175
 26 Ἀνάστημα γὰρ φέρω πῆματ'·
 27 Νοσεῖ δέ μοι πρόπας σῆλος.
 28 οὐδ' ἐνὶ φροντίδος ἐγχείω,
 29 ὧς τις ἀλέγεται· οὔτε γὰρ
 30 Ἐκγονα κλυτὰς χθονὸς 180
 31 Αὔξει, οὔτε τόκεισιν
 32 Ἰήων καμάτων ἀνέχουσι
 33 Γυναικίς. Ἄλλον δ' αὖν
 34 Ἄλλω προσίδοις,
 35 Ἀπὲρ εὐπύρον ὄρνιν, 185

η Γαῖόχρον Bar. 1. Trin.

ο Καὶ νῦν Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.

166 Γαῖόχρον — sensu proprio & singulari sc. terræ Thebanæ Præsidem & patronam.

168 Εὐκλείᾳ] Pro εὐκλείᾳ, καὶ puro, more Attico, in α mutato. Sic in Euripidis Phœniss. v. 1772.

Εὐκλείᾳ μοι θάσσει.

172 Προτέρας ἄτας] Τῆς ἀπὸ τῆς Σφινγός. Schol.

174 Φλόγα πῆματος] Περιφραστικῶς, τὴν πημὴν τὴν ἀπύρον. Schol.

175 ὦ πόποι] Dictio Homero usitatissima: quem de industria multis in locis exprimit Sophocles.

177 Πρόπας] Syllaba πρὸς πλεονάζει. Sic apud Homerum *Iliad*, §. 493.

— Νῆας τε προσπίσσει.

178 — φροντίδος ἐγχείω — metaphora ab hasta quæ in defensionem corporis adhibetur.

179 οὔτε γὰρ ἐκγονα] Seneca *Oed.* 49.

— Denegat fructum Ceres

Adulta —

Putabant Veteres Deos propter mortalium scelera iratos tam terræ fructibus, quam animalium foetibus obesse, donec sacrificiis placaretur ira.

182 Ἰήων καμάτων — in laboribus mulierum *Apollo Iulius* invocari solebat.

- 36 Κρείσσον ἀμαιομακέτ' πυρὸς
 37 Ορμυρον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρα
 38 Θεοῦ, ὧν πόλις ἀνὰριθμος
 39 Ολλυται· νηλέα δὲ γῆεθλα
 40 Πρὸς πέδῳ ῥ' Ἰφανατηφόρῳ 190
 41 Κεῖται ἀνοίκτως· ἐν δ' ἄλοχοι
 42 Πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες
 43 Ἀκτὴν ῥ' ὡς βώμιον
 44 Ἀλλοθεν ἄλλα λυγρῶν πόνων
 45 Ἰκτῆρες Ὀπισθνάχῃσι. 195
 46 ῥ' Παιῶν δὲ λάμπη σπένδασά τε γῆρυς
 47 Ομαυλος· ὧν ὕπερ, ὧ χρυσέα
 48 Ουρατερ Διὸς εὐώπα, πέμψον
 49 Ἀλκὰν, Ἀρεά τε τ' μαλερὸν
 50 Ος κῦν ἄχαλκος ἀσπίδων 200
 51 Φλέγει με περὶ πότος ἀνθιάζων,

ῥ Θανατηφόρη Trin. q Παρκαῶμιον L. Flor. Col. Franc. H. Stephanus in Theb. legitur item περὶ πότος, teste Camerario. r Παιῶν Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. Turn. in margine. Schol.

186 Κρείσσον ἀμαιομακέτ' Figurativa locutio, denotans mali violentiam: vel summam in pestis grassatione celeritatem: vel mortuorum multitudinem tantam, ut cadaveribus comburendis ignis defecerit.

187 Εσπέρα ἦτο] Τῇ Ἀ.δ. Schol.

188 — ὧν πόλις ἀνὰριθμος — sub. ὡς ὧν — πόλις pro incolis — sc. tanta erat morientium turba ut vix numerari possent.

189 Νηλέα δὲ γῆεθλα] Confer Senecæ Oedip. v. 53, 54, &c.

193 Ἀκτὴν παρὰ βώμιον — metaphora à litore, juxta altarium marginem.

194 Πόνων] Subaudi ἔνεκα.

196 Λάμπη] Elegans à visu ad auditum transitio, Poetis admodum familiaris. Sic infra v. 481. Oraculum

ab Apolline editum λάμπην dicitur. Nec abludit Æschylus in Sept. Theb. v. 103. ubi Chorus ait,

Κτύπον δὲ δόρυ,
 Πάτῳ γόν τ' ἐκ ἰνὸς δόρυ.

Confer ejusdem Prom. v. 21. & Lycophronis Alexandr. v. 254.

197. Χρυσία γῆ[α]τε Διὸς] Minerva, Homero χρυσήνιος dicta in Iliad. ζ. v. 205.

Τὴν δὲ χαλωσταμένην χρυσήνιος Ἀρεῖ μιν ἵκται.

199 — Ἀρεά τὸν μαλερὸν — catachrestice pro morbo hostiliter grassante.

200 — ἄχαλκος ἀσπίδων — sc. ἀνευ χαλκίᾳ ἔχουσι τὴν ἀσπίδα locutio poetica durior quidem illa & involuta; sed non infrequens. Sic Eurip. Phæniss. ἀπὸ πλοῦτος φέρων, &c.

- 52 Παλίσυτον δράμημα νωτίσαι
 53 Πάτρας ἔπερον ἔτ' ἐς μέλαινα
 54 Θάλαμον Αμφιτέϊτας,
 55 Εἴτ' ἐς τὸν ἀποζέον ὄρμον 205
 56 Θρήκιον κλύδωνα.
 57 Τέλει γὰρ εἴ τι νῦν ἀφῆ,
 58 Τῷτ' ἐπ' ἡμᾶρ ἔρχεται.
 59 Τὸν, ὦ πυρφόρων ἄσπραπῶν
 60 ἔκράτη νέμων, ὦ Ζεὺ πάτερ, 210
 61 Ἰπὸ σῶ φθίσον κεραυῶ.
 62 Λύκει' ἀναζ, τὰ τε σὰ χερσὶν ὀφρων

5 Ἀπερον Bar. 1. L. B. 2. Col. Franc. Flor. Turn. St. L. S. H. Stephan.
 in Thes. v. Νωτίζω. Ἀπερον ponitur per Syncopen pro ἀπέριτον, ab ἀπερίζω,
 (verbo Ionico pro ἀφορίζω,) ejicio. Pindar Pyth. 4. 244. ἰ Πυρφόρων
 Bar. 1. ἡ Ἀσπραπῶν Bar. 1. ἀσπραπῶν B. 2. Trin. x Κεράτι Τ.

202 — νωτίσαι — sub. ἀπλάσαι.
 H. Steph. Lexicon hunc locum citans
 — facio ut terga det.

203 Ἐπερον] q. d. Ἐπ' ἔρον. sub-
 audito verbo δός. Sed vide Varias
 Lectiones.

Ibid. Πάτρας ἄπερον — potius quam
 ἔπερον — nempe ut sch. ἀπὸ τῶν ὀρίων
 τ' πλάττωσιν significationem hujusmodi
 sententia postulante: sed haud scio an
 alibi uspiam vox ἄπερον occurat; si-
 quis adeo putet esse legendum con-
 tractius ἄπερον pro ἀπέριτον ita reddat
 patria exterminatum abige.

ibid. ἔπερον] Omnino scribendum
 est, Aldina praeunte, ἄπερον, quomodo
 etiam in nonnullis codicibus legisse
 videtur vetus Scholiastes. Nullum
 enim efficit sensum scriptura vulga-
 ris. H.

205. Ἀπέζινον ὄρμον] Inhospitalem
 portum: Pontum Euxinum scilicet,
 Aeschilo similiter (apud Lycophronis
 Scholiasten ad Alex. v. 1286.) ἐχθρό-
 ζινον, uti & ipsi Lycophroni Aeschy-

lum secuto κακίζετον, appellatum pro-
 pter immanem accolarum feritatem:
 qui, teste Apollodoro, (apud Stra-
 bonem lib. 7. p. 458. Edit. Amst.
 1707.) hospites immolare solebant.
 Postea, cum istarum gentium mores
 Graecorum commercio emolliri coe-
 pissent, Pontus Εὐξείνῃ & Εὐξείνῃς di-
 cebatur. Vide Ovid. Trist. lib. 4.
 eleg. 4. v. 55. Pomponii Mel. lib. 1.
 cap. 19. Ammianum Marcellinum
 lib. 22. cap. 8.

207. Τέλει γὰρ εἴ τι νῦν ἀφῆ — Sic
 Camerarius interpretatur sententiam,
 proximum quemque diem absumere
 quae nox antecedens reliquerit: ita
 perpetuum esse malum, neque inter-
 rumpi ulla remissione.

Ibid. Ἀντί τῃ, εἴ τι νῦν ἀφῆ κα-
 τὰ λείπειται, τὸ ἐν ἡμέρᾳ ἀναίρεται.
 βάλει] ἢ λέγειν ὅτι τὰ κακὰ ἀδιαιρέτως
 ἔχει. εἰ γὰρ πῇ νῦν ἀφῆ ἐπὶ τῇ ἑαυτῆς
 τέλει ἀολακίᾳ, μὴ φθάσαι αὐτὸ ἀπο-
 λίσαι, τοῦτο μὲν ἡμεῖς ἀναιρέσμεν.
 Schol.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 23

- 63 Ἀπ' ἀγκύλων βέλεα θέλοιμ' ἄν
 64 Ἀδάμας ἐνδατείδαι,
 65 Ἀρωγὰ προσηγέντα, 215
 66 Τὰς τε πυρφόρας Ἀρτέμιδος
 67 Αἴγλας, ξυν αἷς Λύκει' ὄρεα
 68 Διαίασθ' ἢ χρυσμίτραν
 69 Τε κικλήσκω τᾶσδ' ἐπώνυμον
 70 Γᾶς ἢ οἶνοπι Βάκχον Εὐίον 220
 71 Μαινάδων ἢ μονότολον,
 72 Πελαοθῆνα φλέγοντ' ἀγλαῶπι ἢ ὠδύκα
 73 Ἐπὶ τ' ἀπολῆμον ἐν θεῶις θεόν.

γ οἶνοπι Bar. 1. L. B. 2. Trin. οἶνωπι Ald. x Ὀμότολον Cant.
 C. L. S. a Πιύκη Trin.

219. Τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς] Τὸν Θε-
 οῦτον. Bacchum autem, sicut & Her-
 culem, Thebanum fuisse memorat
 Sidonius Antipater in hoc disticho,
 apud Natalis Comit. *Mythol.* l. 5.
 c. 13.

Ἀμφότεροι Θήσῃσι, καὶ ἀμφότεροι πε-
 λαιμῶν,
 Κῆκ Ζηνὸς· ὁρῶν δεινὸς, ὃ δὲ ῥο-
 πάλω.

Lucianus item in *Deorum Concil.* de
 Baccho: Καὶ πάλιν ἐν Θήσῃσι Διόνυσος
 ἢ Διός.

221. μονότολον] ἢ μόνον μὴ ἢ μι-
 νάδων προσέτιμον. Schol.

Ibid. — pro μονότολον lege cum
 MS. ὁμοτόλοι habentem *Comites Mæ-
 nadas*. Absolvitur hymnus; disce-

dunt Sacerdotes: in scenam intrat
Oedipus, & cum illo una populus,
 quem convocari jusserat. Et hym-
 num quidem hunc, cum cantionis
 Choricæ locum suppleat, inter μέλη
 χοροῦ haud immerito accensimus;
 & proinde cum illo una προλογον, five
 fabulæ actum primum absolvi, & de-
 inceps παράδοι & ἐπεισόδια succedere
 statuimus. Cum *Oedipo* una Chorus
 scenam ingredi videtur, atque adeo
 hæc prima ingressio proprie παράδοι
 dici potest — sed ἡ πρώτη λήξις τοῦ
 ὁλοῦ ᾠδῆς incipit v. 284. — ὁμοτι μὴ
 ἀραϊὸν ἐλαοίς ὡς ἀνὰ, ἢ ὡς.

223. Θεὸν] Pestis pro Deo habita
 propter potestatem nocendi.

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

οἱ. **Α**ἰτῆς· ἃ δ' αἰτῆς, πᾶμ' ἐὰν θέλῃς ἔπει
 κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν
 Ἀλλ' ὡς λάβοις ἀν' κἀνακ' ἔφισιν κακῶν.
 Ἀ' γὰρ ξένος μὲν εἶ λόγος τῷδ' ἔξερῶ,
 ξένος δ' ὅ τοι παραχρῆντος· εἰ γὰρ ἀν' μακρὰν

225

224. Αἰτῆς· ἃ δ' αἰτῆς] Inter-
 ventus Chori adeo non fabulæ seriem
 interruptit, ut melius connexam
 producat, atque Auditoribus sollici-
 tudinem augeat. Jamque in Scenam
 redit Oedipus, in ipso introitu allo-
 quens Chorum, cujus forte petiti-
 onem audiverat, vel fortasse populum,
 qui eum comitabatur: discedens e-
 nim populum jusserat convocari (v.
 144.) disquisitionis instituendæ testem
 & adjutorem.

Ibid. Αἰτῆς· ἃ δ' αἰτῆς — Oedipi
 in scenam ingredientis ad populum
 supplicantem apostrophe — αἰτῆς
 sc. καὶ ταῦτα αἰτῆς.

227 Α' γὰρ ξένος μὲν] Hanc ideo me-
 morat circumstantiam, ut ipse om-
 nium maxime extra sceleris suspi-
 cionem positus videatur, & inno-
 centiæ fretus conscientia: unde de-
 prehensio postmodum oritura plus
 habet admirationis & horrois. Illud
 sane, Oedipum esse ξένον τοῦ λόγου,
 erat minus probabile: sed hoc fa-
 bulæ ratio postulabat. Vide quæ ad
 v. 112. supra annotavimus.

Ibid. Α' γὰρ ξένος μὲν εἶ λόγος τῷδ' αἰ-

εἰξω — quæ ego, utcumque hospes ἐ-
 peregrinus, [atque adeo rerum quæ
 hic gerebantur minus gnarus] dicam,
 περὶ τῷ λόγῳ τῷδ' — sc. εἰ
 λιχθίντῳ — sc. ἔξερῶ — sc. τῷ
 λόγῳ — ratio grammatica postulat ut
 præpositio περὶ subintellecτα adhibea-
 tur.

Notandum porro est τὸ ξένος hic op-
 poni τῷ ἀπὸς infra, v. 230; in altero
 vides aliquam ignorantiae excusatio-
 nem, in altero auctoritatis publicæ,
 quam nunc & Civis & Rex habuit,
 declarationem.

228. Οὐ γὰρ ἀν' μακρὰν] Ελπίδα —
 αὐτοῖς ὑποσάλλει ὅτι διωκταὶ ἀνδρῶν τ'
 φοβία, ἵνα περὶ μόνον συλλάττωται
 αὐτῶν. Schol.

Ibid. — εἰ γὰρ ἀν' μακρὰν sc. κατὰ
 πλὴν μακρὰν ἰδόν. Cum tam longe ab-
 fuerit à cædis perpetratæ tempore,
 εἰ ἔχοντες ἄν — non potuit tam longe
 retro disquisitionem instituere μὴ οὐ
 ἔχοντες πὶ σύμφορον cum omnino nulla
 vel ne minima quidem indicia habe-
 ret — en investigationis nondum in-
 stitutæ excusationem!

Ιχθυον αὐτός, μὴ ἔκ ἔχων τὶ σύμβολον
 Νῦν δ' (ὑπερος γὰρ ἄσος εἰς ἄσος τελῶ) 230
 Ἰμῖν προφρωνῶ πᾶσι Καθμένοις πῖδε·
 Ὅστις πρὶ ὑμῶν Λαίον τὸν Λαβδάκῃ
 Κάτιδεν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
 Τῶτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.
 Καί μιν φοβεῖται τῆς πικλῆς, ὑπεξελών 235
 Αὐτὸς καθ' αὐτῶν πείσει γὰρ ἄλλο μὲν
 Ἀσπργὲς ἔδεν, γῆς δ' ἀπεισιν ἀβλαβής.
 Εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
 Τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
 Κέρδος τελῶ γὰρ, καὶ ἡ χάρις προσκείσεται. 240
 Εἰ δ' αὖ σιωπήσῃ, καὶ τις ἢ φίλος
 Δείσας ἀπάσῃ τῆς, ἢ καὶ αὐτῶν τῶδε,
 Ἀ' κ' τῶνδε δράσω, πάντα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
 Τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ τῶτον ὅστις ἐστὶ, γῆς

b Εἶδεν Τ. c Απώσ Bar. I. d Αὐτῶ Trin.

229. Ιχθυον] Metaphora a canibus venaticis: qua mox utitur v. 484.

231. Ἰμῖν προφρωνῶ] Pauca de se præfatus denunciationem subjicit, quam paulatim vehementius exaggerat imprecationibus gravissimis communitam.

232. — Λαίον — ἐκ τίνος διώλετο frequens ista apud Atticos transitio.

235. Καί μιν φοβεῖται τῆς πικλῆς ὑπεξελών

Αὐτὸς καθ' αὐτῶν] Comma post φοβεῖται, non post τῆς πικλῆς ponendum censeo, & subaudiendum σημαίνω, ut ita locus vertatur; *Atque etiam si terrore afficiatur, ipse accusationem contra se suppressens, declarat tamen.* Quasi dixisset; Καὶ εἰ μὲν φοβῶν τις τὸ πικλῆς καὶ ἑαυτοῦ αὐτὸς ὑπεξαιρεῖ, σημαίνειται. Idem enim voluit Poeta φοβεῖται ὑπεξελών dicens,

ac si dixisset φοβέμεν ὑπεξελών. H.

Ibid. Καί μιν φοβεῖται, τῆς πικλῆς ὑπεξελών

Αὐτὸς καθ' αὐτῶν· Καὶ εἰ μὲν αὐτὸς εἴη ὁ πικλῆς, καὶ φοβεῖται λέγειν αὐτὸς καὶ αὐτοῦ, τοῖ φοβῶν ὑπεξελών λείπει· ἔστιν γὰρ δεινὸν πείσειν, εἰ μὴ ὅτι τῆς γῆς ἀπαυδαίεται. Ita Schol. sed Cl. Heath interpungit comma post φοβεῖται, & refert τῆς πικλῆς ad τὸ ὑπεξελών, non ad φοβεῖται· ut sententia sit — *atque etiam si terrore afficiatur ipse accusationem contra se subtrahens vel dissimulans, nihilominus omnia indicare jubeo* — repeti enim hoc debet, ut constet ratio hujus clausulae, πείσειται γὰρ ἄλλο μὲν ἄσπργος ἔδεν· præter exilium nihil omnino atrox & crudele patietur.

244 Τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ] Πολὺν ἔλεος ἐργάζεται ὁ λόγος, ὅτι κατηγορεῖ ἑαυτοῦ

- Τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω, 245
 Μῆτ' εἰσδέχεσθαι μῆτε προσφώνειν τινά,
 Μῆτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μῆτε δύμασι
 Κοινὸν πιεῖσθαι, μῆτε χέρνιβας νέμειν
 Ωθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὥς μιάσματος
 Τῶδ' ἡμῖν ὄντος· ὥς τὸ Πυθικὸν θεοῦ 250
 Μαντεῖον ἐξέφηνεν δρῆτως ἐμοί.
 Εγὼ μὲν οὖν πιοσθε^e τῷ τε δαίμονι
 Τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
 Κατεύχομαι δὲ τ' δρακόντ', εἴτε τις
 Εἰς ὧν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα, 255
 Κακὸν κακῶς^f νιν ἄμοιρον ἐκτρέψαι^g βίον.
 Επεύχομαι δ' οἴκισιν εἰ ξυνέσιος
 Ἐν τοῖς ἐμοῖς γήροισ' ἢ ἐμοῦⁱ συνειδότος,
 Παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἡρασίμην.
 Τμῖν δ' πάντα πάντ' Ἰπποκλήπῳ τελεῖν, 260

^e Τῶδε Bar. 1. ^f Νῦν Turn. ^g Βίῳ Trin. & corrector ^h pro ⁱ
 scripsit. ^b Ἀν' ἐμῷ T. ⁱ Συνειδότης Trin.

ἀγνοῶν· ὡς περὶ τὸ πᾶν φιλόφρονος ἀρη-
 κῶς, τελευταῖα ἱππῆσι καὶ σκληρότερον.
 Schol.

244. — ἀπαυδῶ — refertur ad τὸ
 τίνα infra: sc. interdico nequis The-
 banorum hominem istum quicumque fu-
 erit, &c.

246 Μῆτ' εἰσδέχεσθαι] Interdictio-
 nem profert Veteribus perquam fre-
 quentem: quibus usitatum erat ho-
 micidii, aliorumve criminum gra-
 viorum reos non solum à sacrorum,
 sed ab omni communis vitæ confortio
 arcere. Hujus poenæ alibi apud Tra-
 gicos crebra mentio. Vide Euripid.
Orest. 46. *Æschyli Chæroph.* 289.

254 Κατεύχομαι δ' τὸν] Habes et
 hic exemplum gravium dirarum, sive
 execrationum, quæ, præter interdic-
 tionis poenam flagitiosis irrogari so-
 litam, sæpius addebantur. De hu-

jusmodi diris obvia sunt tam apud
 Græcos, quam apud Latinos testi-
 monia. Adi Dion. Chrysostom. *Ora-
 tion.* 80. p. 667. C. Edit. Morel.
 Plutarchum in *Solon.* Justin. *Histor.*
 l. 5. c. 1. Liv. lib. 26. c. 25.

256 Κακὸν κακῶς νιν] Ingravescit
 jam execrationum violentia. Nihil
 magis Tragicum spirat, quam hæc
 Oedipi oratio; quid enim horribi-
 lius, vel miserabilius hac dirarum
 commemoratione, quas in suum ultro
 imprudens caput devocat? — νιν hic
 redundat neque metro neque sententia
 postulante.

257. Επεύχομαι δ' οἴκισιν — nulla
 vel sui vel suorum exceptione inter-
 posita imprecationem declarat — πᾶ-
 ντι hic seipsum respicit.

259 — πάντ' ἀρτίως — sc. jam
 supra dictis.

Ὑπὲρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεῶ τε, τῆσδ' ἐπε
 Γῆς, ὡδ' ἀκάρπως καὶ θείως ἐφ' αἰσιν.
 Οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
 Ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν ἔσθω εἶναι,
 Ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως ^k τ' ὀλωλότος, 265
 Ἀλλ' ἐξερδύναν· νῦν δ' Ὀπικυρῶ τ' ἐγὼ,
 Ἐχων μὲν ἀρχὰς ἀς ἐκείνος εἶχε πρὶν,
 Ἐχων ᾧ λέκτρα, καὶ γυναιχ' ὁμόσπορον,
 Κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κείνῳ γῆρας
 Μὴ δυσέχρησεν, ὡς ἂν ἐκπεφυκότα. 270
 Νῦν δ' ἴς τὸ κείνους κρατ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη.
 Ἀνδ' ὧν ἐγὼ τὰ δ' ὥσπερ εἰ τέ μοι πατρός
 Ὑπερμαχέμεναι, καὶ πᾶσι πάντ' ἀφίζουμαι
 Ζητῶν τὸν αὐτόχειρα ἔφ' ὄντα λαβεῖν,
 Τῷ ^m Λαῶδακείῳ παιδί, Πολυδάμας τε καὶ
 Τῷ πατρὶ Κἀδμῶ, ἔπαλα τ' Ἀγένορος. 275
 Καὶ πῶτα τοῖς μὴ δρῶσιν, εὐχόμεναι θεῶς
 Μὴτ' ἄροτον αὐτοῖς γλῶσιν ἀνιέναι πινά,
 Μὴτ' ἔν γυναικῶν παῖδας· ἀλλὰ τῷ πτόμῳ
 Τῷ νῦν φερεῖσθαι, καὶ τῷ δ' ἐχθρόν. 280
 ἢ Ἡμῖν ᾧ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις

k T' deest in Trin. l Eis Trin. m Λαῶδακείῳ Trin. n Ὑμῖν
 Bar. 1. B. 2. Trin. T. Cant. non male.

263 Οὐδ' εἰ γὰρ ἦν] Nota verbo-
 rum σύγχυσις. Ordo: Οὐδ' ἔσθω, εἰ μὴ
 ἦν, &c.

266 Lege ἐπεὶ κυρῶ pro Ὀπικυρῶ
 [ut Ed. vulg.] cum hoc postulet tum
 metrum tum etiam sententia.

269 Κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν —
 sententia est, & quidem liberos, siquos
 genuisset, quod secus contigit, com-
 munes haberemus (siquidem ex ea-
 dem matre fuerint nati.)

272 — ὥσπερ εἰ τέ μοι πατρός —
 fatalis hæc circumstantia ab Oedipo
 insciente sæpius memoratur; & lo-

lerter sane hoc est à Poeta consultum
 ut subinde vehementior & horror &
 misericordia audientibus ingeneretur.

275 Τῷ Λαῶδακείῳ παιδί] De hac
 constructione vide Eustathium ad Ho-
 meri *Iliad.* β'. Editionis Romanæ
 (qua sola usi sumus) pag. 172. l. 25.
 & eundem ad *Iliad.* ε'. p. 601. l. 40.
 ubi locus hic adducitur.

276 Τῷ πατρὶ] Vide supra v. 1.

280. Τῷ νῦν — eo sc. quod jam
 imprecatus denunciavi.

Τὰ δ' ἔς' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη,
 Χ' οἱ πάντες εὖ ζυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί.

Χο. Ωπέρ μ' ἄραϊον ἔλαβες, ὦδ' ἀναζ' ἐρῶ
 Οὐτ' ἐκτανον γῆ, ἔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
 Δείξαι· τὸ δὲ ζήτημα, ἔ' πέμψαις ἦν
 Φοίβας τὸδ' εἶπειν, ὅστις εἰργασάη ποιε.

285

Οἱ. Δίκαι' ἐλέγας· “ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς,
 “ Ἀν μὴ θέλωσιν, ὃ ἔδδ' εἰς διώαιτ' ἀνὴρ.

Χο. Τα δέντερ' ἐκ τῶνδ' ἀν λέγοιμ', ἃ μοι δοκεῖ.

290

Οἱ. Εἰ καὶ τέλ' ἐστ', μὴ παρῆς τὸ μὴ ε' φράσαι.

Χο. Ανακτ' ἀνακλὶ παῦθ' ὄρωντ' Ἰπίστειμα
 Μάλιστα Φοίβω Τειρεσίαν παρ' ε' τις ἀν
 Σκοπῶν τάδ', ὧ' νᾶζ', ἐκμάθοι σαφέστατα.

Οἱ. Ἀλλ' ἐκ ἐν ἀργαῖς ἔδδ' τῶτ' ἐπξαζάμην.
 Επεμψα γὰρ, Κρέοντος εἰπόντος, διπλῆς

295

ο Οὐδὲς Trin. versu claudicante ob defectum unius syllabæ.

286 — τὸ δὲ ζήτημα — sc. ὅστις εἰργασαμένη τάδε ἦν Φοίβας τοῦ πέμψαι τοῦ ἀπικεῖν τοῦ.

289 Ἀν μὴ θέλωσιν ἔδδ' εἰς διώαιτ' ἀνὴρ — an forsan legitur contractius pro εἰς ἀν — ad ea quæ nolunt. Porro pro ἔδδ' εἰς legendum ἐδδ' ἀν εἰς metro potius hoc postulante — ita Antig. v. 897. ἐδδ' ἀν εἰς πύσαιτ' ἀν. H.

290 Τὰ δύναιτ' ἐκ] Hic pulchre officio fungitur Chorus, quid facto opus sit opportune suggerens, atque Tiresiæ jam in Scenam prodeuntī præmonens viam. — Τὰ δύναιτ' ἐκ τῶνδ' ἀν λέγοιμ' ἃ μοι δοκεῖ sententia est: siquidem, quod primum est, Apollo mentem suam aperte declarare recuset, at liceat id, quod secundas habet partes, suggerere.

291. — μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι duplex hæc negatio vehementiam quandam indicat, quæ ubique in Oedipo cernitur.

292. ἀνακτ' ἀνακλ] Ανακτὰ λέγει τὴν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Τειρεσίαν, τὸν μὲν, ὡς φύσιν ἀνάσσειν, τὴν δὲ Τειρεσίαν, ὡς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἔστω τιμωρὸν ἀπὸ τοῦ κράτος τῆς μαυλικῆς. Schol.

ibid. — παῦθ' ὄρωντ' — τὰ αὐτὰ Tiresias hic honoris causa nominatur, ut Phæbi conscius interpres.

295 — σὺν ἐν ἀργαῖς ἔδδ' τῶτ' — non hoc posui inter opera ignava, aut nullius momenti — i. e. hoc ipsum ego sedulo egi. Vides Poetæ artificium ita circumstantias omnes disponentis, ut mora interposita nulla procedat actio.

296 Κρείστος εἰπόντος] Animadverte circumstantiam non temere prætereundam, sine qua haud ita facile intelligi potest tam atrox illa Regis cum Creonte altercatio. Quum huius consilio Tiresiam accersiverit Oedipus, hinc nata suspicio, quicquid vates de cæde Laii consulentibus ut-

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 29

Πομπές· πάλα δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.

Χο. Καὶ μὴν τί γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαιά ἔπη.

Οἱ. Τὰ ποῖα πάντα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.

Χο. Θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινῶν ὁδοιπόρων.

300

Οἱ. Ηκκαὶ καίγω· τὸν δ' ἰδόντ' ἐθεῖς ὀρᾷ.

Χο. Ἀλλ' εἴτι μὲν δὴ δέματός ῥ' ἔχῃ μέρος,

Τὰς σὰς ἀκέων ἔμμεϊ πιάσθ' ἀράς.

Οἱ. Ωἱ μὴ' εἰ δρῶντι πάρος, ἐθ' ἔπος φοβέει.

Χο. Ἀλλ' ὃ οὐζ' ἐλέγχων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ

305

Τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὥδ' ἄγασιν, ὧ

Τάληθ' ἐμπίφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.

p T' Bar. 1. L. B. 2. Ald.

q Οὐζ' ἐλέγχων L. B. 2.

cunque convitio extortum declaraverat, id omne hujus consilio impu-
tandum esse, & utrosque mendacii
incredibilis autores ex compacto ei
infidiari.

297. Μὴ παρὼν] Ο Τερσίτας sci-
licet.

298. Καὶ μὴν τί γ' ἄλλα] Perstrin-
git Chorus rumores, qui de Laii
morte jactabantur, incongruos quidem
illos & parum sibi constantes: quo
magis necessariam videbatur Tiresiam
consultare, ex quo solo veritatem pos-

sunt exquirere.

Ibid. — κωφὰ — ἔπη sc. obscura
& minus intellecta; vel quæ velut
fardo narrabantur. Metaphora qui-
dem hæc videtur duriuscula.

303 — ἔμμεϊ — ἀπ' ἐξαγλαῖ ut
sch. ined. — vel potius, (ut H.) non
loco suo se continebit, non diutius The-
bis manebit.

307 Τάληθ' ἐμπίφυκεν] Egregia
vatis laus. Similiter Horatius lib. 2.
Sat. 5. v. 5. de eodem,

— O nulli quidquam mentite —

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- οἱ. Ω Πάντα νωμῶν Τειρεσία διδασκὰ τε,
 Ἀρρητὰ τ', ἐρανιά τε, καὶ χθονοσπῆ,
 Πόλιν μὲν εἰ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως 310
 Οἷα νόσω συνέστιν ἥς σε προσέτιω
 Σωτήρ' αὖ τ', ὧ' νάξ, μῶνον ἐξευρίσκομεν.
 Φοῖβος γὰρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τ' ἀγγέλων,
 Πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
 Μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε ἔνοσημαλος, 315
 Εἰ οὖν κτενόντας Λαῖον μαθόντες εὖ,
 Κτεναιμεν, ἢ γῆς Φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 Σὺ δ' ἔσ' ἐφρονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν Φάτιν,

r Οὖν Bar. 1. L. B. 2.

s Φρονήσας L.

308 Ω πάντα νωμῶν Τειρεσία] In Scenam inducitur Tiresias vates cæcus: quem advenientem Oedipus compellat, supplicii cum fiducia, vehementia, sollicitudine & reverentia perorans.

310 Εἰ καὶ μὴ βλέπεις] De Tiresiae cæcitate varia commenta sunt Veteres. Vide præter alios Apollodori *Bibliothec.* lib. 3. c. 6. §. 7. Ovid. *Metamorph.* 3. v. 314. Hygin. *Fab.* 75.

313 — εἰ καὶ μὴ κλύεις — forte legendum κλύεις τ' ἀγγέλων· illos præcipue nuntios, qui oraculi responsa retulerant. — hanc conjecturam probat laudatque H.

Ibid. Ἀγγέλων] Quos nempe ad te accersendum misimus.

315 Ἀν' ἐλθεῖν] Pro ἐλίσταξ. Notissimum puto, Particulam ἂν Infinitis præmissam tam in Præsentibus quam in Aoristis Futuri significationem sæpe efficere. Adi eos, qui de Particulis Græcis egerunt, Devarium & Vigerum.

318. Σὺ δ' ἔσ' ἐφρονήσας — non pro invidia aut malignitate celans.

Ibid. — ἀπ' οἰωνῶν φάτιν — Cum volatus avium ab homine cæco observari non posset, ideo de illarum garritu misit quiddam præsignificante hoc est intelligendum. Sic enim de Tiresia scribit Apollodor. *Atben.*

Μήτ' ἢ τιν' ἄλλην μανικῆς ἔχεις ὁδόν,

Ῥῦσαι σεαυτὸν ἔ' πόλιν· ῥῦσαι δ' ἐμέ·

320

Ῥῦσαι ἧ πᾶν μίasma ἔ' τεθηκότος.

Εν σοὶ γάρ ἐσμεν· "ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν

"ἔχει τε καὶ δύναται, κάλλιστος" πόνων.

Τει. Φεῦ Φεῦ· φρονεῖν ὡς δεινόν, ἔνθα μὴ τέλη

Λύφ' φρονεῖντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ

325

Εἰδώς, διώλεσ'· ἔ' γὰρ αἶν δειρ' ἰκόμην.

† Εχθ. Bar. 1. L. α Πόν. Bar. 2. Trin. Turn. in margine.

hif. poet. l. 111. χαλκῆς ἧ δομῆ-
νης ἀσκατῆσιν πάλιν πῶς ὁρῶσαι, μὴ
διωκμῆνης τέτο ποιῶσαι, πῶς ἀκρῶς δια-
κρίσεισιν ἀπασιν ἐρίων φωνῶν ποι-
ῶσαι συνίνααι.

324. Φεῦ Φεῦ] Dolentis Apostro-
phe pathetica.

Ibid. — τίλη

Λύει — metri gratia ἀχαιολογίας
pro λυσίται· λέγει δὲ τὸ Τειρεσίαν
δὲ ἰαυτὸν χειλιῶν, ὡς ἀνγκυρομένη-
σιν ὁ Οἰδίπιδος λέγειν τὸν αἶπον ὁ λου-
μῦ· δίδει γὰρ μὴ τι κακὸν περὶ αὐτῆ τοῦ
Οἰδίπιδος λάσπη ἐλίσχων αὐτὸν ὡς αἶπον.
Schol.

325. Ταῦτα] Nempe ea ipsa, quæ
sedulo sciscitabatur Oedipus.

326. — διώλεσ' — non, ut versio
vulg. perii — sed perdidici — sc. Ἐ' me
Ἐ' te perdidici. Vel — sapientiæ meæ
adeo non fructum aliquem percipio,
ut etiam perdiderim.

Ibid. Οὐ γὰρ αἶν δειρ' ἰκόμην] Sen-
tentia per verbum debeo apte declarari
potest. Non debui buc venire. Vide
Devar. Part. Græc. p. 34, 35. —
hoc quasi seipsum reprehendens, ac
si dixisset — εἰ γὰρ ἐσωφρόνουν καὶ ἔκ' αἶν
δειρ' ἰκόμην — vel ut Sch. ined. εἰ γὰρ
ἐφύλαττον ἔκ' αἶν ἡλθον ὁπταῦθα. Nota
hic sententiæ interruptæ apponi de-
bet post ἰκόμην, qualis in scena collo-
quentibus sæpius usu venit. Notan-
dum porro est hæc quasi ad seipsum
dixisse Tiresiam, vultu dejecto atque

voce submissiori; quod quidem ex
Oedipi responsione subjecta colligi po-
test — τί δὲ ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσέλ-
λυσται;

325, 326. — ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
Εἰδώς διώλεσ', οὐ γὰρ αἶν δειρ' ἰκόμην]
Quin vulgata lectio corrupta fit du-
bitari non potest, cum nullum pror-
sus efficiat sensum. — Verbum
Activum διώλεσται non reddi debuit,
perii, sed, perdidici; ἔκ' αἶν ἰκόμην, ne-
quaquam significat, non debui venire,
sed, non venissem. — Non longe
a Sententia saltem Poetæ eum disces-
surum mihi persuasum est, qui ita
mecum rescribere velit,

— ταῦτα γὰρ ἄγνων σ' ἐγὼ

Διώλεσ', εἰδώς; ἔ' γὰρ αἶν δειρ' ἰκόμην.
Verte, Horum ego quidem inscius te
perdidici; si mihi enim fuissent nota,
nunquam buc venissem. Horum in-
scius, id est, quorum causa me huc
accerxivisti; quidnam scilicet id esset,
quod a me exquirere volebas. Potest
etiam forsitan propius scripturæ veteris
vestigia rescribi

— ταῦτα γὰρ χ' ἄλως σ' ἐγὼ

Διώλεσ'. —

Ista enim quod attinet ipse etiam de
improviso deprehensus te perdidici. Ad
ταῦτα per ellipsin usitatissimum sub-
audiri scilicet debet præpositio κατὰ.
Vid. autem Nostri Oed. Colon. 757.
H.

Οἱ. Τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.

Τει. Αἴφες μ' ἐς οἶκας· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὺν τε σὺ,
Κάγ' αὖ διοίσω τέμνον, ἦν ἐμοὶ πίδα.

Οἱ. Οὐτ' ἔννομ' * εἶπες, οὔτε προσφιλὲς πόλιν
Τῇδ', ἣ σ' ἐθρεψεν, τήνδ' ἀποστραφῆς·

330

Τει. Οῦν γὰρ ἔδιδ' οἱ τὸ σὺν Φώνημ' ἰὸν
Πρὸς καιρὸν, ὡς ἔν μὴδ' ἐγὼ ταυτὸν πίδα.

² Χα. Μὴ πρὸς θεῶν, Φρονῶν γ' ἀποστραφῆς· ἐπεὶ
Πάντες σὲ προσκυῶμεν οἷδ' ἱκτῆμοι.

335

Τει. Πάντες γὰρ ἐφρονεῖτ'· ἐγὼ δ' ἐμῆποτε
Τάμ', ὡς ἂν εἶπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά.

Οἱ. Τί φῆς; ξυνειδῶς ἐφράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς
Ἡμᾶς προδοῦναι, καὶ καταφθεῖραι πόλιν;

Τει. Ἐγὼ τ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ· τί ταῦ-
Τ' ἄλλως ἐλέγχεις; ἐγὰρ ἂν αὐτοῖό μ' ἐ.

340

Οἱ. Οὐκ, ὦ κακῶν κάκις, (καὶ γὰρ ἂν πύργος

* Εἶπες Bar. 1. L. B. 2. y Hn Bar. 1. z Oi. B. 2. a Εγὼ
οὐτ' Bar. 1. Athenæus *Deipnos.* l. 10. c. 20. Atque ita omnino rescriben-
dum. Verum autem hunc & sequentem emendatione sua misere corrupit
Sam. Petitus in *Miscell.* l. 6. c. 15.

328 Τὸ σὺν τε σὺ, καὶ γὰρ] Tu, cum
calamitosa non audias: ego, cum
dicendi invidiam odiumque effu-
giam.

333 — ὡς ἔν μὴδ' ἐγὼ ταυτὸν πίδα
— sc. hoc videns caveo nequid ipse
intempestivum loquar.

334 Μὴ πρὸς θεῶν] En officium
Chori non temere interpositum, sed
æquitatis causa!

337. Τάμ', ὡς ἂν εἶπω, μὴ τὰ σ'
ἐκφῆνω κακά — sententia postulante
pro ἔγωγε μὴ Cl. H. & Dawes Misc.
Crit. p. 222. rescribendum putant
εἰποιμ' ἢ ut interpretatio sit: non im-
petrabitis ut ego mea, ut ita dicam,
mala divulgem, nec tua — ideo Tires-
ias dicit sua quia ex ista divulgatione
& inimicitiiis Oedipi aliquod ad se

damnum redundare posse putabat:
prout etiam respondet paulo infra ἐγὼ
τ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ.

338 Τί φῆς;] Hactenus utrinque
satis placide & moderate: jam vero
incitator Oedipus ingentem animi
violentiam & temeritatem prodit, a
convitiis non abstinens; hinc alter-
catio & accusatio mutua.

342 Οὐκ ὦ κακῶν κάκις, — Hac-
tenus vidisti omnia sollicitudine qui-
dem plena, sed tranquilla. Hinc de-
mum turbare omnia; jam enim Oedi-
pus Tiresiæ pervicacia commotus in
iram prorsus prorumpere, dein animo
perturbatior omnia in pejus trahere;
hinc oborta infidiarum suspicio, &
maligna contra Creontem accusatio
— Jocasta demum altercantes concii-

- φύσιν σὺν ὀργάνειας) ἔξερες πότε·
 Ἀλλ' ὡδ' ἀτεγκτος κατελεύτητος Φανῆ;
 Τει. Οργὴν ἐμέμφω τὴν ἐμὴν τὴν ὅσῃ δ' ὁμῶ 345
 Ναίεσαν & κατείδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
 Οἱ. Τίς γὰρ ἑ ταῦτ' ἂν ἔκ' ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
 Κλύων, ἂ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν;
 Τει. Ἡζὺ γὰρ αὐτὰ, καὶ ἐγὼ σιγῇ σέγω.
 Οἱ. Οὐκ ἂν ἄγ' ἦζδ', καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί; 350
 Τει. Οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
 Θυμοῦ δ' ὀργῆς ἥτις ἀγερωτάτη.
 Οἱ. Καὶ μὴν παρήσω γ' ἔδεν, ὡς ὀργῆς ἔχω,
 Ἀπερ' ξυνήμ'. ἴδοι γὰρ δοκῶν ἐμοί
 Καὶ ξυμφυτεύσῃ τέρπον, εἰργάσθ' ὅσον 355

b Σοὶ Turn. in margine. c Οὐ πῦτ' Bar. 1. d Οργίζητ' Bar. 1,
 e Δ' ὅσον Trin.

liare cupientis intercessio — unde postremo extitit difficultas & discrimen anceps; atque adeo circumstantiarum, quæ præter spem obtigerant, interventu fabulæ nodus magis magisque impeditur, usque dum ad Catastrophen fuerit devenum.

345 Οργὴν ἐμέμφω τὴν ἐμὴν — hoc ideo dicit *Tiresias* quia *Oedipus* ipse pertinax cum pertinaciæ accusaverat. H.

Ibid. Τὴν σὺν δ' ὁμῶ καίεσαν οὐ κατείδες] In hunc locum ingeniose commentatur Eustathius ad *Il.* i. p. 755. cujus hæc sunt verba: — Δοκεῖ μὲν λέγειν ὁ Τειρεσίης, ὅτι τὴν ὀργὴν οὐ κατείδες, τὴν σύμφυτον σοι· ἀλλ' ὡς δὲ λέγει, ὅτι τὴν σὺν ἀλοχὸν ἔκ' οἶδας, ἥτις τὴν μητέρα σου, ἢ συμφορῆς ὅπερ ἀνέστης ἐκφῶναι, εἴπε τὸ ὁμῶ καίεσαν· ὁ ταυτὴν ἐστὶ τῷ ὁμοσύνῃτιν.

348 — ἂ νῦν σὺ τήνδ' — sub δὲ. B. — μὴ λάσσης ἔξωθιν, ἂλ', ἀλλ', ὡσπερ φάμιν, ὑφ' ὅσον σὲ ὕψον, ἕτω καὶ, ἀτιμάζω σὲ πρὸς. — Schol. — Ultra sit melior interpretatio, et linguæ

Græcæ indoli accommodatior, lector viderit eruditus.

353 Καὶ μὴν παρήσω] Præ iracundiæ vehementia *Tiresiam* ipsum cædis accusat, cujus autorem sedulo celabat. Mireris in hæc partē solertiam Poetæ colloquentes in iram conjicientis, & (quod difficillimum est) irascentium personas ad extremum usque cum dignitate sustinentis. Cum enim non nisi convitiis laceratus Oraculi sententiam aperiret *Tiresias*, dicta ipsius adeo non fidem invenerunt, ut ipse insidiarum suspectus esset; unde novæ difficultates obortæ sunt, quarum representatio vere Tragicum spirat.

Ibid. — ὡς ὀργῆς ἔχω — ἐπεὶ τίσιν ὀργῆς ἔχω.

354 — ἴδοι γὰρ δοκῶν ἐμοί — scias porro te mihi esse suspectum ut qui —

355 — εἰργάσθ' ὅσον

Μὴ χερσὶ χεῖρῶν — sc. tantum perpetrāsti, quantum perpetrare aliquis potest, qui propria manu cædem non perpetrat.

- Μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
 Καὶ τῆργον ἂν σε τὰτ' ἔφλω εἶναι μόνον.
- Τει. ^f Ἀληθεύς· ^g ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι,
 Ὡς περ προσεῖπας, ἐμμελῆναι, ^h καὶ φ' ἡμέρας
 Τῆς νῦν προσσυνδάν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμὲ,
 Ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστρι. 360
- Οἱ. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνηστος τόδε
 Τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τῶτο φεύξῃς δοκεῖς;
 Τει. Πέφθρα· τάληθεῖς γὰρ ⁱ ἰσχύον ^k τρέφω.
 Οἱ. Πρὸς τοῦ διδασκάλου; καὶ γὰρ ἐκ γε τ' τέχνης. 365
 Τει. Πρὸς σοῦ· σὺ γὰρ μ' ἀκονίᾳ πατρὸς ἔφω λέγειν.
 Οἱ. Ποῖον λόγον; λέγ' αὖτις, ὥς μάλλον μάθω.
 Τει. Οὐχὶ ξυνήκας παρόδον, ἢ κπειρὰ λέγειν;
 Οἱ. Οὐχ ὥς γ' εἰπεῖν γνωστὸν· ἀλλ' αὖτις φράσσον.
 Τει. Φονέα σε φημὶ τάνδρὸς καὶ ζητεῖς κυρεῖν. 370
 Οἱ. Ἀλλ' οὔτι χαίρων δις γε πημονὰς ἐρεῖς.
 Τει. Εἴπω τί δῆτα καὶ ἄλλ', ἵν' ὀργίῃ παλέων;
 Οἱ. Ὅσον γε χρήσεις· ὥς μάτῳ εἰσῆσεται.

^f Ἀληθεύς Ald. Turn. St.

^g ἐννέπω Schol.

^h καὶ φ' Bar. 1.

ⁱ ἰσχύον Stobæus Ser. 13.

^k βλέπω Stobæus ibidem.

358 ἐννέπω] Dira denunciatio ad ipsum Oedipum retorta.

361 Ὡς ὄντι — repetendum est τὸ ἐννέπω supra ἐννέπω σοὶ ὥς ὄντι.

362 Οὕτως ἀναιδῶς] Οἷσται αὐτὸν πλασάμενον φεύδῃ. εἰκότως δ' ἀπιστεῖται ὥς δι' ὀργὴν εἰρηκώς· εἰ δὲ ἐπιστάθῃ κατ' ἀρχὴν ὁ μάντις, τὴν ἐξῆς δ' ἀναιδῶς ἀνῆλθε δ' ἀναγνωρισμῶ, ἐν οἷς καὶ ἀλάστον μάλιστα ὁ ποιητής. Schol.

365 Πρὸς δ' διδασκάλου;] Φανερώς εἰς Κρέοντα ἢ ἀπίστως ἐστὶ. Schol. Cum Rex esset suæ innocentiae conscius, & ad suspicandum acutus, quid prius ei in mentem venire posset, quam quod Tiresias hæc diceret à Creonte subornatus, ab illo, qui vatem hunc ac-

cessendi consilium dederat?

Ibid. τῶ] Pro τίνος. Plura exempla nullibi non occurrunt.

Ibid. τέχνης] Μαντικῆς scilicet.

368 Οὐχὶ ξυνήκας παρόδον; — apponi hic potest interrogationis nota sc. nonne prius intellexisti? — ἢ κπειρὰ λέγειν; vel percontando provocas me eloqui? ex conjectura Cl. H. legit ἢ κπειρῶν λέγειν; vel sic; nonne conscius hæc ipsa sensisti priusquam me ad ea dicenda provocasti? — respondet Oedipus καὶ ἔτι ξυνήκας, ὥς εἰπεῖν ὅτι τῶτο ἔην γνωστὸν.

370 Φονέα σε φημὶ τάνδρὸς οὐ. — N. B. τὸ οὐ ibi non ad τάνδρὸς sed ad φονέα referri & regi a κυρεῖν. H.

- Τει. Λεληθέναι σε φημί σὺν τοῖς Φιλτάτοις
 Αἰχιδ' ὁμιλοῦντ', εἰδ' ὁρᾶν ἴν' εἰ κακῶ. 375
- Οἱ. Ἡ καὶ γεγηθῶς ταῦτ' αἰεὶ ἰλέγειν δοκεῖς ;
- Τει. Εἴπέρ τι γ' ἐστὶ τ' ἀληθείας δένος.
- Οἱ. Ἀλλ' ἐστὶ, πᾶν σοι· σοὶ δ' ἴδ' ὅτ' ὅν' ἔς', ἐπεὶ
 τυφλὸς τὰ τ' ᾔστα, τὸν τε νοῦν, τὰ τ' ὄμματ' εἰ.
- Τει. Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἅ σοι 380
 οὐδεὶς ὅς' ἐχ' τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
- Οἱ. Μῖα τρεῖς φησὶ πρὸς νυκτός· ὥς τε μήτ' ἐμὲ,
 μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, ἢ βλέψαι πῶτ' ἄν.
- Τει. Οὐ γάρ με μοῖρα πρὸς γέ σε πείνει, ἐπεὶ
 ἱκανὸς ἀπόλλων, ὃ τάδ' ἐκπράττει μέλῃ. 385
- Οἱ. Κρέοντος ἢ σε ταῦτα πᾶ ἔδρημαλα ;
- Τει. Κρέων δέ σοι πᾶν' ἔδεν· ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

Ι λέγειν T. St. π βλέψαι L. B. 2, Schol. Quam lectionem præfert Canterus.

374 Λεληθέναι σε φημί σὺν τοῖς Φιλτάτοις

Αἰχιδ' ὁμιλοῦντ' — λεληθέναι cum participio subjuncto. Frequens occurrit locutio hæc Attica — ut infra 423, 667, 755, 1091 & alibi — dico te imprudentem & inscium turpe commercium habere cum iis, quæ alia de causa charissima habere debes. Εὐχρηστώσ ἀπὸ γ' αὖτε τὰ παρὰ τῆς μητρὸς. Hoc audientibus incredibile prorsus videbatur, adeoque à Tiresia pro malignitate confictum.

375 — ἴν' εἰ κακῶ — quo in statu miseriæ positus es. Hic & passim τὸ ἴνα denotat tam statum, quam locum.

378 Αἰχ' ἐστὶ πᾶν σοι] Detestatio & contemptio senis malevoli & delirantis. — Αἰχ' ἐστὶ — πᾶν σοι — hic non incommode apponatur sententiæ interruptæ nota, prout & alibi sæpius.

380 Σὺ δ' ἄθλιος — hæc quoque

denuntiatio incredibilis videbatur. Unde postea Catastrophe subsequens horrorem & admirationem exhibet vehementiorem. Περὶ τ' πρῶτως λεληθότως αὐτῷ μαντεύεται.

382 Μῖα τρεῖς φησὶ πρὸς νυκτός — verba hæc non tam minas quam exprobrationem exhibere videntur, qualem supra τυφλὸς τὰ ᾔστα τὸν τε νοῦν τὰτ' ὄμματ' εἰ & sane ut plurimum hac in parte ludit Oedipus : ita ut sit hæc sententia : in una eaque nocte continua vitam agis ; adeoque indignus, quem Ego aut alius quispiam præna inflicta læderet. N. B. lege βλέψαι potius cum MS. quam βλέψαι· verum utramcunque lectionem admittas eodem res redibit.

385 ἱκανὸς ἀπόλλων, ὃ πᾶν' ἐκπράττει μέλῃ] Ἀντὶ τ' τὰ κατ' ἐμὲ ἐκδικήσας. λέγει, εἰάν με φονεύσης. Schol.

386 Κρέοντος] Totus suspiciosus indulgens Creontem aperte nominat.

Οἱ. Ω πλῆτε, καὶ ἡ τυραννὶς, καὶ τέχνη τέχνης
 Ὑπερφέρουσι τῷ πολυζήλω βίῳ,
 Ὅσες παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.
 Εἰ τῆσδε γ' ἀρχῆς ἔνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
 Δωρητὸν ἐκ αἰτητὸν εἰσεχέμεστε,
 Ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐκ ἀρχῆς φίλος,
 Λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμέρεται,
 Ὑφείς μάγον πτόνδ' ἐ μηχανορῥάφον,
 Δόλιον, ἀγύρτιον, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι
 Μόνον δέδορκε, τὴν τέχνῃ δ' ἔφυ τυφλός.
 Ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάλιστα εἶ σαφής;
 Πῶς ἔχ' ὅθ' ἡ βασιλεύς ἐνταῦδ' ἦν κύων,
 Ἡδὲ τις τοῖσδ' ἀσπίσιν ἐκλυττέμενον;
 Καὶ τοὶ τῶν αἰνιγμ' ἔχ' ἔ' πόντος ἦν

390

395

400

* Τύραννοι Col. Editt. Stephan. Τυραννὶς Bar. 2. Stobæus Ser. 47. & à prima manu Trin. deinde emendatum erat τυραννὶς recte: quomodo nos, versu iubente, edidimus ex L. Bar. 1. B. 2. Ald. Turn. Flor. Franc. Cant.

388 Ω πλῆτε καὶ τυραννὶς — Oedipus, impatiens animi & temere pro concessio habens id, quod nondum erat probatum, neque sane probari poterat, satis argute quidem & magnifice de causa præsentis philosophari videtur; &, dum varia, quæ ex ambitione & invidia proficisci solent, vitia animadvertit, totidem simul argumenta se videre putat, quæ conjurationis contra se instructæ & insidiarum crimen confirmant — πολυζήλω βίῳ — sc. opibus, quæ auctoritatem Regiam maxime invidendam reddunt.

Ibid. Τέχνη] Ars scilicet regnandi.

395 Ὑφείς] Versus hic & duo sequentes leguntur apud Stob. Ser. 10.

Ibid. Μάγον] Contumeliæ causa titulos infames ingerit.

396 Ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέδορκε] Simili locutione usus est Cicero in

Tusculanæ. Quæst. lib. 5. c. 39. de Cn. Aufidio cæco. Pueris nobis, inquit ille, — Græcam scribebat historiam, & videbat in literis.

397 Τέχνῃ] scil. κατὰ τὴν μαντικὴν, ut paulo superius.

398 Ἐπεὶ — sententia hic imperfecta abrumpitur, & subita ad aliud quiddam transitio fertur — πῶ σὺ &c. — sc. quo in loco? quo tempore?

Ibid. Πῶ σὺ μάλιστα εἶ σαφής;] En argumentum probabile ingeniose amplificatum! quo poterat Tiresiæ apud populum auctoritas imminui, sua vero stabiliri; quo ille aut olim inscitæ, aut nunc mendacii reus arguatur, & sua proinde credulitas defendatur.

401 — ἔχ' ἔ' πόντος ἦν — sc. ἔ' τὴν τυραννίδα ἢ σαφηνίστην. Ἀλλὰ τὸ τοῦ αὐτοῦ τὸ ἴδιον κατέργαται μείζον καὶ μειναικὴ καὶ πύσης ἀνθρωπίνης συνίσταται. Schol.

- Ἄνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδδ'·
 Ἦν ἔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προῦφάνης ἔχων,
 οὐτ' ἐκ θεῶν τῷ γνωτὸν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν
 405 Ὁ μὲν εἰδὼς Οἰδίπῳ, ἔπαυσά νιν
 Γνώμη κυρήσας, ἔδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν·
 Ὅν δ' ἂν σὺ περὶ αἵματιν, δοκῶν φρόνους
 Παρασάτῃσιν τοῖς Κρεονίδαισι πέλας.
 Κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, καὶ συνθεῖς τάδε,
 410 Ἀγλατήσῃ· εἴ ῃ μὴ ὀδύεις γέρον
 Εἶνα, παθὼν ἐγὼς ἂν οἶά περ φρονεῖς.
 Χο. Ἡμῖν μὲν εἰκάσσοι καὶ τὰ τῷδ' ἔπη
 Ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπῳ, δοκεῖ.
 Δεῖ δ' ἔτι τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ δ' ἑοῦ
 Μαντεῖ ἄρ' αὖ λύσμεν, τόδε σκοπεῖν.
 415 Τει. Εἰ καὶ τυραννεῖς, ἔχιστωτέον τὸ γούμ
 Ἰσ' ἀντιλέξαι τῷδ' γὰρ καὶ γὰρ κρατῶ.
 Οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δαίλος, ἀλλὰ Λοξία·

ο Δίκης Trin. Bar. 1.

405 Ὁ μὲν εἰδὼς] Ironice dictum, & per contemptum Tiresias, cuius vaticinandi ars nihil tum civitati profuit.

406 Γνώμη κυρήσας] Vide Apollodori *Bibliothec.* lib. 3. c. 5. §. 8. & doctissimi Galei Notas.

409 Κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ καὶ συνθεῖς τάδε,

Ἀγλατήσῃ. — sententia est — videmini sane tum ἔσ' tu, ἔσ' ille qui hanc una confinxit [nempe Creon] non sine damno vestro aggressuri me tanquam piaculum regno expellere.

410 ἀγλατήσῃ] ἀγλατῆν spiritu tenui propriè significat, expellere, cum spiritu aspero, velut piaculum expellere. Ita Hesych. in voc. ἀγλατῆν Etymolog. Mag. & Suidas. — Perinde autem est, quod ad hunc locum attinet, an cum aspero vel tenui spiritu scribatur; utraque enim signi-

ficatio huc optime convenit. Ita enim verti debet, *Tuo cum damno mihi videris, et tu, et qui hanc confinxit, me hinc expulsurus, vel, hinc piaculum expulsurus.* Paullo enim ante dixerat Oedipus, ὅν δ' ἂν σὺ περὶ αἵματιν, e quibus horum interpretationem petere in proclivi est. H.

412 Ἡμῖν μὲν] Observa hic Chori opportune moderantis officium: quale describit Horat. *Art. Poetic.* v. 196.

Ille bonis faveatque ἔσ' consiliatur amicis,

Et regat iratos. —

417 — τῷδ' γὰρ καὶ γὰρ κρατῶ — hoc enim jus [sc. τοῦ ἴσου ἀντιλέξαι] tecum commune habeo.

418 Ἀλλὰ Λοξία] In Apollinis tutela erat Tiresias, utpote ejus Sacerdos; atque hoc singularis illius παρρησίας fundamentum.

- Ως' ἔ Κρέοντος προσάττε γηράφομαι.
 Λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνειδίσας,
 Σὺ καὶ δέδορκας, καὶ βλέπεις ἴν' ἢ κακῶ,
 Οὐδ' ἔνθα ναίεις, ἔδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
 Ἀρ' οἶδ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέλθας ἐχθρὸς ὦν
 Τοῖς σῶσιν αὐτῶ νέρθε, καὶ πὶ γῆς ἀνω;
 Καὶ σ' ἀμφιπλήξ' μητρὸς τε καὶ ἔσ' πατρὸς
 Εἰλῶ πότ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπιδος δῖα,
 Βλέποντα νῦν μὲν ὄρω, ἔπειτα ᾗ, σκότον
 Βοῆς δὲ τ' οἷος πῶτος ἐκ ἔσση λιμὴν;
 Ποῖος Κιθαιρῶν ἐχὶ σύμφωνος πέλα,
 ὅταν καταίοδῃ τ' ὑμέναιον, ὃν δόμοις
 Ἀνορμον εἰσέπλυσας εὐπλοίας τυχῶν;
 Ἀλλων δὲ πλῆθος ἐκ ἐπαιδάνη κακῶν,
 Ἀ σ' ἐξίσωσέ σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
 Πρὸς πάντα, καὶ Κρέοντα καὶ τὸν δὲν εἶμα
 Προπηλάκιζε· σὲ γὰρ ἐκ ἐστὶ βροτῶν
 Κάκιον, ὅστις ἐκτελέσεται πολε.
 Οἶ. Ἡ ταῦτα δὴτ' ἀνέκτα πρὸς τέττε κλύεν;

ρ Η Trin.

419 Οὐ Κρέοντος προσάττε γηράφομαι] Creonti Patrono nomen non deditur inscriptus inter Clientes: plane enim allusum est (quanquam id non viderunt veteres Critici) ad legem Atheniensium, qua tenebatur inquilinus quisque civem aliquem sibi Patronum ascribere, qui Προστάτης dicebatur. Vide Victorii Var. Lectio. lib. 7. c. 22. & Hesychium v. Προστάτου, ubi locum hunc citat & exponit.

421 Ἴ' εἰ κακοῦ, ἔδ' ἔνθα ναίεις] Hæc omnia satis illustrat Oedipi decurrens historia.

425 Καὶ σ' ἀμφιπλήξ' — ἡ ἀμφιπλήξ' ἐστὶ πλῆθος ἐκ τῶν πατρὸς καὶ μητρὸς. Schol.

426 Εἰλῶ] Mæris Atticista in Dic-

tionibus Atticis: Εἰλῶ, Ἀττικῶς· ἐλάσσω, Εἰληνικῶς. Sic in Oedip. Col. v. 373. Βιῶν, pro βιόσασιν. v. 398. Κατωσκιῶσι, pro κατωσκιῶσιν.

429 Κιθαιρῶν] Pro monte quovis. Hic autem præcipue nominatur Cithæron, ut præ cæteris maxime consocius malorum quæ Oedipo acciderant.

431 Ἀνορμον] Metaphora à navi-gantibus. Quid sit Ἀνορμος proprie, in vulgatis Lex. docetur. Ea consule.

433 Ἀ σ' ἐξίσωσέ σοί τε καὶ — nempe cum tu ipse, perinde ac liberi tui, natus sit Jocasta.

437 Ἡ πάντα δὴτ' ἀνέκτα] Dira hæc infortuniorum prædictio nihil aliud effecit, quam ut Oedipi ira vehementius accenderetur.

- Οὐκ εἰς ὅλεθρον; ἔχ' ἴασον; ἔ' πάλιν
 Αἰσχροὺς οἰκῶν τῶνδ' ἀπετραφεῖς ἀπὸ;
 Τει. οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ κάλεις. 440
 Οἱ. οὐ γάρ τι σ' ἤδειν μῶρα φωνήσont· ἐπεὶ
 Σχολῇ σ' ἂν οἴκῃς ὅτ' ἐμὲς ἐπειλάμην.
 Τει. Ἡμεῖς τοιοῦδ' ἔφουμεν, ὥς μὲν σοι δοκεῖ,
 Μῶροι· γενεῦσι δ' οἱ σ' ἔφυσαν, ἧ εὐφρονες.
 Οἱ. Ποίοισι; μείνον· τίς δέ μ' ἐκφύε βροτῶν; 445
 Τει. Ἡδ' ἡμέρα φύσε σὲ καὶ διαφθερεῖ.
 Οἱ. Ως πάντ' ἄρ' ἂν αἰνικτὰ καὶ σαφῇ λέγεις.
 Τει. Οὐκοῦν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἐφύς.
 Οἱ. Τοιαῦτ' ὀνειδίζ' οἷς ἐμ' εὐρήσεις μέγα.
 Τει. Αὐτὴ γε μέγιστος σ' ἡ τύχη διώλεσεν. 450
 Οἱ. Ἀλλ' εἰ πόλιν τλώδ' ἐξέσωσ', ἔ' μοι μέλει.
 Τει. Ἀπειμι τοίνυν καὶ σὺ, παῖ, κόμιζέ με.
 Οἱ. Κομιζέτω δὴδ'· ὥς παρὼν τὰ γ' ἐμποδῶν
 Οχλεις· συθείς τ' ἂν ἔκ' ἂν ἀλγύναις πλέον.
 Τει. Εἰπὼν ἀπειμ' ὧν ἔνεκ' ἦλθον, ἔ' τὸ σὺν 455
 Δείσας πρὸσωπον· ἔ' γὰρ ἐὼδ' ὅπ' μ' ὀλεῖς·

q Εμφρονες Bar. 1. L. B. 2. Ald.
 Ald. Turn.

r Σὺ γ' Bar. 1. L. B. 2. Trin.

441 — ἐπεὶ —
 Σχολῇ σ' ἂν οἴκῃς — hoc elliptice
 videtur pronuntiarī; & proinde nota
 quædam sententiæ imperfectæ apponi
 debet — siquidem ego hæc reputassem,
 non certe tam propere ἔ' sedulo, sed
 cumelanter te ad domum accessissem.

444 Γονεῦσι] Observandum est hic
 loci Poetæ artificium circumstantiam
 injicientis, quæ Regis animum cu-
 riosum jam diu cruciaverat, & de
 qua frustra Apollinis Oraculum con-
 suluerat. Quali ergo cum vehementia
 vatem discessurum sistens reponit!

Ποίοισι; μείνον· τίς δέ μ' ἐκφύει
 βροτῶν;

Ibid. — εὐφρονες — ita vulg. sed

cum MSS. & Aldina lege potius ἔμ-
 φρονες, sententia hoc postulante.

446 Ἡδ' ἡμέρα] Responsio ænig-
 matica impendio augens anxietatem.

Ibid. Φύσε σὲ] Ἀντι ἔ', οἷον ἐ' γονεῶν
 δάκρυα. Schol.

Ibid. Διαφθερεῖ] Διὰ τὴν πῆρσιν,
 καὶ τὴν λοιπὴν ἔ' βίαν ἀνατροπὴν. Schol.

448 Οὐκοῦν σὺ] Sarcasmus nequi-
 ter ingeniosus.

453 τὰ γ' ἐμποδῶν] τὰ γ' ἐμποδῶν
 sunt, Negotia quibus nunc distinemur,
 quibus nunc incumbendum. Vid. Eu-
 rip. Phœniss. 723. H.

456 — ἔ' γὰρ ἐὼδ' ὅπ' μ' ὀλεῖς —
 non penes te est unde me perdas.

Λέγω δέ σοι τ' ἄνδρα τῆτον, ὃν πάλα
 Ζητεῖς, ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων Φόνον
 Τὸν Λαίειον· ἕως ἔστιν ἐνθάδε,
 Ξένος λόγῳ μέτοικος· εἶπε δ' ἐγγενης
 Φανήσεται Θηβαῖος· εἰδ' ἡδύσεται
 Τῇ συμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδουκέντος,
 Καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλοσῆς, ξένην ἐπὶ
 Σκῆπτρῳ προδεκνὺς γαῖαν· ἐμπρεύσεται.
 Φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνών
 Ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καὶ ἥς ἔφυ
 Γυναῖκός, υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 Ομόσπυρός τε καὶ Φονεύς· καὶ ταῦτ' ἰὼν
 Εἴσω λογιζέσθαι· κἀν λάσπης μ' ἐφεισμήδον.
 Φάσκειν ἐμ' ἤδη μανικῇ μηδὲν φρονεῖν.

460

465

470

3 Εμπρεύσεται Turn. in margine.

463 Ξένον ἐπὶ σκῆπτρῳ] Sententiam hanc expressit Seneca Oedip. 656.

— Repet incertus via.

Baculo senili triste prætentans iter.

466 Ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ] Hinc Lycophron Eteoclem & Polynicten vocat πατρὸς ξυναιίμης, Alex. v. 437. ad quem vide eruditissimum Postterum, qui locum hunc ibi illustrat.

468. Καὶ ταῦτ' ἰὼν εἴσω λογιζέσθαι] Cujuspiam animo aculeos addere poterat fatidica ea, quam jam protulit

Tirēas, denunciatio: terribilis quidem, sed non satis explicita, plerisque difficultatibus impedita, & pene supra fidem humanam. Hinc fabulæ nodus fit constrictior, audientibus ingravescit sollicitudo, & in partes diversas incertum distrahitur judicium. Hoc efficere posse Tragicæ Poetæ laus est præcipua.

470. Φάσκειν] sub. verbum ali-quod præcedens, ut εἰς τὴν φάσκειν, vel simile quiddam.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 41

ACTUS SECUNDI SCENA TERTIA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

Ι ΤΙΣ ὄντιν' ἂ θεοπέπεια

471 Τίς ὄντιν' αἰ] Ab utrisque dicta audiverat Chorus animo plane dubio atque hæsitante; exinde pro re nata cogitationes oriuntur variae, quas expressit hinc Oraculi reverentia, & fatidici senis autoritas, illinc erga Regem benevolentia. — Ἰστέον δὲ ὡς ὁ χορὸς πρὸς τὴν Τειρεσίᾳ λόγους ἀνδρῶς διέκειτο, πρὶν ὅτι Οἰδιπόδιν βοήθει· ὡς τὸ τοῦ λυπηρὰ καὶ τοῦ λόγου ἐμφάνει· Τίς ἐστὶν ὅντιν' ἂν ἀπόλωνται — τίς ἔτι ἐστὶν ὄντιν' ἐμφανίζει τὸ μὲν ἔστιν. Schol.

ΠΑΡΟΔΟΣ.

Sermone finito *Tiresias* discedit: *Oedipus* quoque impatiens & indignatione permotus ἐξ ἐκείνης τῆς σκηνῆς se proripit. Chorus interim dictorum atrocitate perculsus, & quorum res evaderet incertus, sollicitudine diversa distrahitur: & admirationem, dubitationem, timorem atque spem hac *Parodo* festinanter effundit.

Jam supra notavimus Dramatis intervalla Choricis cantionibus interjectis commode distingui; atque adeo *Episodii* partem primam, sive *Fabulae* actum secundum, hac *Parodica* claudi. Cantionem vero hanc esse *Para-*

dicam, non autem *Stasimon*, ex eo cernitur, quod sit τοῦ ὅλας χορὸς *prima* Cantio: priorem enim hymnum illum Ω Διὸς ἀδυνάτους φάτι cum a Sacerdotibus jam ἐξ ἐκείνης τῆς σκηνῆς discessuris, non autem ἀπὸ τῶν ἀρχαίων *Thebarum* civibus, ἐξ ὧν Chorus legitimus constituitur, decantari videatur, non *proprie* inter Chóricos accensendum esse statuimus. Chori quidem in scenam nondum ingressi opportune interpositus vices supplet, atque adeo *Prologum* absolvit. Quamobrem, si fas sit ita loqui, χοροειδὲς, potius quam χορικὸν quiddam appellari debet. Cum enim *Parodos*, sive ἡ ἀρχὴ τοῦ ὅλας χοροῦ λέγεται, initium non habeat ante v. 284. ὡς μὲν ἀρχαίον ἔλασεν — ideo *prima*, quæ exinde subsequitur, Cantio, *proprie Parodica* non autem *Stasimos* censeretur: quod ipsum porro ex perspecta metri atque rhythmī ratione diversa colligi potest.

Constat insuper χορικὸν hoc universum esse *proprie ἀντιστροφικόν*: cum in singulis membris metrum atque rhythmus sibi in vices respondeant. Neque sane inepte institui videtur illa Choricī in Strophē atque Antistrophē distributio; cum grata quadam

2 Δελφὶς εἶπε πέτρα

vicē varietas usque subiret, & illa, à læva Theatri parte ad dextram, et vicissim à dextra ad lævam, Chori graviter & decore ritu Tragico tusti cantantis tum saltantis, alterna conversio omnium aures oculosque sequaces una attraheret. — Non abs re erit de Cantione & Saltatione Tragica hoc in transcurso notare: nempe quæ duæ res à consuetudine nostra abhorrent maxime, eas fuisse & Græcorum hominum ingenio, & actionum, quæ in scena exhibebantur, dignitati, mirè accommodatas. Utraque sane, cum à Templis Deorum in Theatra transierit, singulare quiddam & supra modos vulgares elatum attulit, & tanquam originis suæ memor, severitatis decoræ charactera impressum servavit — τὸ πρῶτον καὶ τὸ σιμνόν. In Tragœdia certe *Atbeniensis*, (qua nihil excogitari poterat magnificentius) locum præcipuum habuisse constat; & profecto harmoniæ & numerosi illius motus, qualiscunque demum fuerit, ad Spectatorum animos commovendos miræ quædam vis prædicabatur. Atque adeo in hac Fabulæ parte, quæ populo maxime placebat, in Choricis rite concinnandis plurimum æmulationis atque studii à Poetis impendebatur: ita ut præcipua Tragœdiæ ipsius laus in Chori laudibus contineri videretur.

Supereſt porro & hoc notandum: sc. in partibus diverſis pro re nata modos variari: adeoque in *Parodo* metri atque rhythmī curſum plerumque citatiorem reperiri, in *Staſimo* autem ſedatiorem. Cujus rei cauſas ſi quæras, hæc mecum pauca recognoſce. Chorus ἐπὶ τῇ παραδῶ, ſive prima ſua in ſcenam ingreſſione, cum in primas rerum perturbationes & tumultus incidat, aliquamdiu incertus

anxiuſque trepidat, atque adeo motu quodam ſpontaneo & incitatiore ſe effert. Deinde vero, poſtquam fabula præcūrentē in medium rerum graviſſimarum certamen atque diſcrimen fuerit devenit, tum demum malorum quorundam expectatione vel eventu occupatus, curſum nimis incitatum quaſi fræno quodam inhiberi ſentit, atque adeo in geſtu atque voce mōderationem quandam & ſeveritatem exhiberi oportere. Hoc illud eſt quod ipſa ratio *Staſimi* poſtulare videtur, *Ariſtotele* ſic definiēte, Σπίσμοι ὃ μέλθ' ἡρεῖ τὸ ἀνδρ' τροχαίς καὶ ἀναπύειν — nempe hos numeros, utpote nimis celeres & ſaltatorios, ipſa rei ſubjectæ ſeveritas reſpuit.

472 Δελφίς—πέτρα] Montem Parnasium vult Sophocles, ad quem erat urbs Delphi, Oraculo Apollinis & templo ejus inclyta. Πέτρα autem dicitur mons ille juxta loquendi modum Poetis uſitatiffimum: qui nomen petræ non raro montibus tribuunt. Pindarus de monte Olympia, *Ol.* 6. 109.

Ἰχνη δ' ὕψηλοῖς πί-
τραν ἀλίστατοι Κρονίε.

Et *Æschylus Eumen.* 692.

Ἀγρ' οἱ ἔθνην, ἔθνην ἔς' ἐπ' ἀννυμῶ-
Πέτρα, πύργος τ' Ἀρεῖ.

Ennius item de eodem Areopago,

Areopagiticam ea de re vocant
petram.

Adde noſtri *Antig.* 1141. Euripidis *Phœniſſ.* 235. Nonnunquam etiam montis nomen petræ applicatur. Seneca *Ag.* 553. de petra, à qua Neptunus Ajacem Oïliden deturbavit,

Tridente rupem ſubruit pulſam
pater

Neptunus, imis exerens undis
caput,

Solvitque montem —

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 43

- 3 Ἀρήτ' ἀρήτων
- 4 Τελεσάν[α Φοινίασι χερσίν;
- 5 Ωρα τ' νιν ἠ' ἀελλοπόδων ἵππων 475
- 6 Σθενάρωτερον Φυγᾶ πόδα νωμῶν.
- 7 Ενοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπὲν θρώσκει
- 8 Πυρὶ καὶ ἔσπεροπαῖσι Διὸς ἡμέτας.
- 9 Δειναὶ δ' αἶμ' ἔπονται
- 10 Κῆρες ἠ' ἀναπλάκῃται. 480

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

Ι Ελαμψε γὰρ ἔσπεροπαῖσι

τ Νῦν H. Stephan. metro reclamante. Nobiscum in legunt Bar. 1. L. B. 2. Ald. Col. Flor. Turn. Franc. Cant. u Αἰσώδων mallet doctissimus Bochartus Hieroz. par. 1. lib. 2. c. 9. ex minus perspecta metri ratione. Αἰσώδων habet Hesychius in Lexico: qui hinc emaculandus est. Αἰσώδων, inquit ille, ἵππων τεχνίον· Σοφοκλῆς Οἰδίπῳ Τυράνῳ. Lege αἰσώποδων, ex hoc loco: quod cæteroquin suadet literarum series. x Σπεροπαῖς ὁ Διὸς Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. y Αἰσμπλάκῃται Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. Col. Flor. Franc. H. Stephanus in Thes. v. Αἰσμπλάκῃται. Quæ Scriptura, ni metro plane adversaretur, non aspernanda esset.

473. Ἀρήτ' ἀρήτων] Hyperbolice denotatur scelus κατ' ἐξοχὴν infandum. — Ἀρήτ' ἀρήτων — ὑπερβολικῶς — ὡς τὸ δειλαῖα δειλαίων. Schol. — sic etiam sancta sanctorum. — Metrum hic ita reformandum censet Cl. H.

Ἀρήτ' ἀρήτων τελεσάν[α
Φοινίασι χερσίν·

Quibus in Antistrophe respondebunt
Φάμα Παρινοῦ τ' ἀδελόν
Αἰσώρα πῦντ' ἱχνύειν.

Atque ita porro v. 504, 505.

Λαοδακίδαις ἱππύκ-
ρος ἀδελόν θανάτων.

Quibus in Antistrophe respondebunt
Τῷ δ' ἅπ' ἡμᾶς φρενὶς κ-
ποτ' ἀφλησὶ κακίαν.

478 — σπεροπαῖς ὁ Διὸς ἡμέτας —
ita potius lege cum MSS. quam σπε-
ροπαῖσι· cum dialectus Ionica in Choris
locum non habeat,

480 Κῆρες ἀναπλάκῃται — αἶς ὡς
μηδὲν ἀμειψαντάς, ἀλλὰ πῦντων κο-
τῶσαι· κῆρες δ' ἔσπεροπαῖσι Λαίαν,
ἄφυκτοι, ἀπλάκῃται, ἀπροσάλλατοι, ἀ-
φανείς, αἵ οὐκ εἰσὶν λήπουσιν. Atque
adeo sententia postulante Cl. H. le-
gendum putat ἀπλάκῃται, quod &
confirmat loco simili ἐ Trachin. ad-
ducto, v. 121, 22, 23.

— ἀλλὰ τίς γινώσκει

Αἶν ἀπλάκῃται αἰδῶ

Σφι δῶμον ἱχνύει —

481. Ελαμψε γὰρ — Φάμα Πα-
ρινοῦ — metaphorice, sc. oraculi ef-
fatum rapide quaquaversum, velut ig-
nis flamma effulgens diffundebatur.

Ibid. Νιφίσι[α] Ex Homero han-
sit, qui in Hymno ad Apoll. v. 282.
de Parnasso:

Ἰκίο δ' ἱς Κερίσθου ὑπὸ Πάριον
νιφίσι.

- 2 Ἀρτίως Φανείσα
 3 Φάμα Παρνασού,
 4 Τὸν ἄδηνον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
 5 Φοῖτᾶ γὰρ ἄ' ὑπὲρ ἀχρίαν ὕλαν,
 6 Ἀνά τ' ἄντρα ἔ' πέτρας, ὡς ταῦρος,
 7 Μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,
 8 Τὰ μεσώμφαλα γᾶς δόπονσφίζων
 9 ὁ Μαντεῖα· τὰ δ' αἰεὶ
 10 Ζῶντα ποτιπᾶται.

485

490

ΣΤΡΟΦΗ Β.

I Δεινὰ μὲν ἔν δεινὰ τὰράσσει

z Εἰχνεύειν Schol. a Υπ' Bar. 1. B. 2. Schol. Ald. Col. Flor. Franc.
 Sed neque hæc, neque Stephanica (quam nos typis mandavimus) lectio me-
 tro satisfacit. Versus qui hic requiritur Profodiacus est, sive Ionicus à ma-
 jore Trimeter Brachycatalectus, ex Ionico à majore, Choriambos & duabus
 syllabis; ita igitur forsitan haud incommode legi & mensurari potest.

Φοῖτᾶ γὰρ ὕ | περ τ' ἀχρίαν | ὕλαν. Vel ita. Φοῖτᾶ γὰρ ὕ | περ ἀχρίαν | ὕλαν.
 ὁ Μαντεῖα δ' Schol. c Αἰ L. B. 2. Schol. Ald.

Unde & Euripides *Phænis*. 216.

— Υπὸ δειροσὶ νοσοῖσιν

Παρνασῶ

Adde Senecæ *Oedip*. 227. Dionysii
Perieges. 439.484 Τὸν ἄδηνον] Τὸν κρυπτόμενον ἄν-
 δρα, ἡγεῖται τ' φοῖτα. Schol.485 Φοῖτᾶ γὰρ ὑπὲρ τ' ἀχρίαν ὕλαν
 — Cl. H. particulam π' metri causa
 interferendum putat. — Εκείνος

ὁ πρὸς δὲ πάλαι κρυπτόμενος οὐ
 βέβαιος ἰαντὸν ἐμφανίσαι Schol. — &
 profecto apta hæc est homicidæ fugi-
 tivi descriptio, quem, velut taurum
 in saltibus latentem, venatores inve-
 stigant.

488 Μισώμφαλα γᾶς — μαντεῖα]
 Apollinis intellige Oracula, ἐ templo
 ejus, quod Delphis erat, edita: quam
 urbem in medio orbis terrarum si-
 tam esse finxerunt Veteres. Hinc

Euripides *Phænis*. 246.

Παρά μισώμφαλα γᾶς Φοῖτα.

Et Æschylus *Sept. Theb.* 752.

— ἰν

Μισώμφαλοις Πυθίαις

Χερσηρίοις —

Confer item Euripidis *Orest.* 331.
 Ovidii *Metamorph.* lib. 10, v. 168.
 Fabulæ autem hujus rationem reddit
 Claudianus in *Prologo ad Panegyrum de*
Consulatu Mal. Theodori. Cui addas
 Strabonis *Geograph.* lib. 9. pag. 642.
 Edit. Amst. & Coëli Rhodigini *An-
 tig. Lect.* lib. 15. c. 20.

490 Ζῶντα] *Veritate pollentia*:
 quippe quæ certum & inevitabilem
 fortiuntur exitum.

491 Δεινὰ μὲν οὖν] Μῆτα κἀκείνου ἐπὶ
 τὰ ἐρημνία ὑπὸ Τειρεσίῳ. Schol.

Ibid. Δεινὰ δαυὰ — pro δεινῶς, vel
 δεινὰ λίγων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 45

- 2 Σοφὸς οἰωνοφέτας,
 3 οὔτε δοκίμῳ ἔτ' ἀποφάσκον-
 4 θ' ὅ, π' λέξω δ' ἀπορῶ.
 5 Πέπυμα δ' ἐλπίσιν, ἔτ' ἐν- 495
 6 θάδ' ὁρῶν, ἔτ' ὀπίσω.
 7 Τί γὰρ ἢ Λαοδακίδαις,
 8 ἢ τῷ Πολύβῳ νεῖκος ἐκεῖ-
 9 τ', ἔτε πείροιν ποτ' ὁ γῶ,
 10 οὔτε παννύ ^ε πῶ ἔμαθόν 500
 11 ^ε Τι, πρὸς ὅτε δὴ βασιάνω,
 12 ἐπὶ πᾶν ^ε Πρίδαμον
 13 φάτιν εἴμ' Οἰδιπόδα,
 14 Λαοδακίδαις ἐπὶ κερὸς
 15 ἀδελῶν θανάτων. 505

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Ι Αλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς, ὃ τ' ἀπόλλων,

^d Εργῶ Trin. Εργῶ Bar. 1. L. B. 2. ^e Πῶ deest in Trin. ^f Τι
 omitunt Bar. 1. L. B. 2. Ald. ^g ἐπὶ δὴ μὲν Trin. Bar. 1. B. 2.

493 οὔτε δοκίμῳ ἔτ' ἀποφάσκονθ' — ordo videtur παρασκευάζει ὅτι οὔτε δοκίμῳ &c. neque sane assentientem, sed neque dissentientem.

495 Πέπυμα δ' ἐλπίσιν] Cum aliud suadeat Oedipi liberatoris bonitas, aliud Tiresiae vatis autoritas.

497 Λαοδακίδαις] Nota numerum pluralem, cum de solo Laio loquatur Chorus. Frequens ille lusus Poetis: cujus exempla habes bene multa in hac ipsa Tragici nostri fabula. Confer, si lubet, v. 374. 1186. 1194. 1366. 1368. 1409. 1503. Sic Helena apud Euripidem in Tragœdia cognomine, v. 558.

— Καὶ μ' ἐλὼν θίλῃ

Δῶναι τυράννῳ —

Ubi τυράννῳ pro τυράννῳ. Nec aliter

Homerus Il. γ. 396.

Καὶ ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεῶς ἀντιπαλῶς
 διελέω,

Σπῆθιά θ' ἰμερόντα —

Vide eruditi Gatakeri Cinnam c. 15.

498 τῷ Πολύβῳ] Oedipum intellige, qui Polybi filius putabatur.

501 Τι, πρὸς ὅτε δὴ βασιάνω — τὸ π' hic redundare putat H. ad supplendum metrum interpolatum.

ποῖω λογισμῷ τίνος πρᾶγματι κρίσιν
 χρησιμὸν τοῖς λειτουργοῖς πιστεύω καὶ
 ὁ Οἰδιπόδῃ. Schol. Cujus rei probatione adductus, velut quaestione ad-
 mota, rumori contra Oedipum allato
 fidem habeam?

503 φάτιν — Οἰδιπόδα] Τὴν ἐπι-
 δημόσιον μαρτυρίαν παρὰ Τειρεσίᾳ κατὰ
 ὁ Οἰδιπόδῃ. Schol.

- 2 Ξυετοί, καὶ τὰ βροτῶν
 3 Εἶδ' ὅπως· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάνης
 4 Πλέον ἢ γὰρ φέρειαι,
 5 Κρίσις ἔκ' ἐστὶν ἀληθείης.
 6 Σοφία δ' ἂν σοφίαν
 7 Παραμείψειεν ἀνὴρ·
 8 Ἀλλ' ἔπειτ' ἔγωγ' ἂν πρὶν ἰδαι-
 9 Μ' ὀρθὸν ἔπος, μεμφομένην
 10 Ἀν καταφαίην· Φανερά
 11 ἢ γὰρ πειρόεωσ' ἰήλθε κόρα
 12 Ποτὲ, ἔσφ' ὅς ᾧ φθῇ,
 13 Βασίλῳ κ' ἴ' ἡδύπολις·
 14 Τῷ δ' ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς ἔπειτ'
 15 Τ' ὀφλήσῃ κακίαν.
- 510

515

520

b Γὰρ ἐπ' αὐτῷ πειρόεωσ' *L. B. z. Trin. Ald.* *i* Εἰσῆλθε *Trin.* *k* Δ' *Trin.* *l* Deest in *Bar. 1. Trin. Ald.*

508 Ἀνδρῶν δ' ὅτι μάνης] Hæc spes restabat unica, falli posse vatem. Rex non erat temere damnandus: probatio facti erat incerta: at Regis bonitate & sapientia nihil certius; vicit itaque erga Regem amor. Vides hic quam nihil absolum, nihil à re alienum protulerit Chorus: imo potius omnia cum fabulæ decurrentis serie intime conjuncta.

511 Σοφία δ' ἂν — ἐν τῷ τοῦ λόγου ἀκρὸς ἀκρὸν ἂν περιέλθοι καὶ νικησαίην. Schol.

513 Ἀλλ' ὅπως· ἐγὼ γ' ἂν πρὶν ἰδαι-
Μ' ὀρθὸν ἔπος — ἐγὼ γ' ἔκ' ἂν ποτὲ ἰπανίσταίμιν τὴν μεμφομένην τὴν βασιλίαν. Schol. *Antequam certa videam argumenta, quibus constet ea quæ fuerunt dicta esse recta atque vera.*

Notandæ hic sunt significationes diversæ τοῦ διαφύκειν & καταφύκειν. Prior denotat negationem & dissensum, posterior (quod forsan minus verisimile putes) denotat assensum.

515 — Φανερά

Γὰρ ἐπ' αὐτῷ πειρόεωσ' ἦλθε κῆρυξ — *H.* monet juxta MS. & Ald. legendum esse τὸ ἐπ' αὐτῷ — quam lectionem etiam *Triclinius* agnovit, verum metro nimis cavens è textu ejecit — τὸ ἐπ' αὐτῷ inquit παρὶς αὐτῷ, διὸ καὶ ἐξισόληται παρ' ἑμὲ, οὐ γὰρ ἦν ἴσων τὸ καλὸν σοφῶς τὸ τ' ἀντίστροφῶς. — sententia est: αἱ μὲν ἐκκαλεῖσιν αὐτῷ ἀδελφὰ, καὶ οὐ πάντως ἀληθῆ. αἱ δὲ καταφύουσι Φανερά, ὅτε ἐπιλήθῃς αὐτῷ τῆς Σφινγῶς ὥφθῃ σοφῶς — prout infra βασιλῳ — *experimento* & quidem *periculoso* probatus & civitati commendatus.

516 Πειρόεωσ' — κῆρυξ] *Alata virgo*, i. e. Sphinx.

520 — ὀφλήσῃ κακίαν — in malitiæ criminationem incidet.

Cantione hac *Parodica* clauditur *Episodii* pars prima; sive *Fabulæ* Actus secundus. Nova jam rerum facies aperitur, & increbrescunt turbæ. *Creon*, quem *Oedipus* modo accusa-

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. Ἄνδρες πολῖται, δέν' ἔπη πεπυσμύθη.
 Κατηγορεῖν μὲν τ' τύραννον Οἰδίπουν,
 Πάρεμι' ἀτλητῶν· εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἑυμφοραῖς
 ταῖς νῦν νομίζῃ⁵²¹ πρὸς ἡμῶς⁵²² ὡπεπονθέναί.
 Λόγουσιν ἔτι ἐργοῖσιν εἰς βλάβην φέρον,
 οὔτοι βίη μοι ἔμπαρκαίονος πόδες,
 φέροντι τῷδε βάξιν· ἔγὰρ εἰς ἀπλοῦν
 Ἡ ζήμια μοι ἔλγος τέτυκ' ἔφρη,
 Ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 Κακὸς δ' ἔσθ' ὅς τις φίλων κεκλήσεται.
 Χο. Ἀλλ' ἤλθε μὲν δὴ τέτο τέλειδος τάχ' ἂν

π Πρὸς τί γ' ἡμῶς Τ. π Τ' L. B. 2. L. S. Ald.

verat, re cognita in scenam intrat, & de injuria sibi illata graviter et modestè expostulans Chorum alloquitur. Ἄνδρες πολῖται, &c.

Notandi sunt hīc mores hominum diversi: in *Oedipo* vides animi impetum violentum, in *Creonte* moderationem & æquitatem. Porro jure mireris circumstantiarum delectum ubique exquisitissimum, quas, veluti sponte sua incidentes, res ipsa proferre videtur. Atque adeo hic cernitur præcipua *Epilogii* laus, quod quidem, utcunque sit σεῖς⁵²³ πὶ ἐξελώνιον, nihilominus cum fabulæ decurrentis serie ita

est connexum, ut sine eo neque verisimilitudinis color servari, neque actionis Tragicæ vis & gratia constare possit.

521 Ἄνδρες] Εἰς ταῖς ὁ Κρέων ἐπὶ τῇ καὶ ἑαυτῷ ὑπονοεῖ ἀγανακτῶν, καὶ ἀπλο- γησάμενος βελάμενος. Schol.

Ibid. Ἄνδρες πολῖται] Pleonastica loquendi formula, Græcis perquam familiaris. Vide *Homeri Iliad.* γ. v. 170. *Thucyd.* lib. 2. c. 89.

524 Περιδείναι] Subaudi τί.

527 — οὐ γὰρ εἰς ἀπλὸν — injuriam non unam simplicemque, sed multiplicem; adeoque maximam.

Οργῇ βιασθὲν μάλλον ἢ γνώμῃ Φρενῶν.
 Κρ. Πρὸς τῷ δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὄλβι
 Πεισθεῖς ὁ μάνηϊς τὸς λόγους ψευδεῖς ὀλέγῃ;
 Χο. Ἡδᾶτο μὲν τὰδ', οἶδα δ' ἔγ' γνώμῃ τίνι.
 Κρ. Εἰς ὁμμάτων ὀρθῶν δὲ καὶ ὀρθῆς Φρενὸς
 Κατηγορεῖτο τὸ πικρὸν τῷ μέν;
 Χο. Οὐκ οἶδ'. ἀ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατῆρες, ἔχ' ὅρῳ.
 Αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω πτερᾶ.

535

ο Λίγῃ B. 2. L. Trin.

532 Οργῇ βιασθὲν] Mitigatio disci
 consolandi causa.

Ibid. — γνώμῃ Φρενῶν — *deliberan-*
tis animi consilio; prout opponitur τῇ
 ἐργῇ.

533 Πρὸς τῷ δ' ἐφάνθη — *quo in-*
dicio vel argumento apparuit? —
 τῷ pro τίνι.

536 Εἰς ὁμμάτων] Circumstantias
 scire cupiens, de loquentis gestu, &
 præcipue de vultu animi indice in-
 quirir; sed hoc ipsum honesta excu-

satione dissimulat Chorus. — Εἰς
 ὁμμάτων ὀρθῶν — οἱ γὰρ σώφρονες κα-
 ῖστηκες ἔχουσιν τὸ ὅμμα, οἱ δὲ μενέμενοι
 παραστρεβύνονται. Schol.

537 Κατηγορεῖτο τὸ πικρὸν τῷ μέν
 μέν — locutio pleonastica quidem
 sed emphatica — *hæc accusatio contra*
me an aperte & categorice fuit pro-
nuntiata?

539 Αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη — Chorus,
 cum *Oedipum* jam adesse cerneret,
 nihil ultra respondet.

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Οἱ. Οὗτος σὺ, πῶς δ'εὐρ' ἤλθες; ἢ ποῦνδ' ἔχεις 540
^p Τόλμης πρόσωπον, ὥς τας ἐμὰς τέρας
 Ικx, Φονεὺς ὦν τῷδε τάνδρος ἐμφανῶς,
 Λησῆς τ' ἐναργῆς τ' ἐμῆς τυραννίδος;
 Φέρ' εἰπέ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
 Ἰδῶν τίν' ἐν ἐμοὶ, ταῦτ' ἐκκλεύσω ἢ ποιῆν; 545
 Ἡ τῶργον ὥς ἔγνωρίσσιμί εἰς τόδε,
 Δόλω προσέρπον, κακ' ἀλεξοίμην μαθῶν;
 Ἀρ' ἔχι μῶρόν ἐστι τῶγχέισμά σε,
 Ἀνευ τε πλεῖστος καὶ φίλων τυραννίδα
 Θηράν, ὃ πλεῖστος χεῖμασίν θ' ἀλίσκεται; 550
 Κρ. Οἶδ' ὥς ἔποίησάν; ἀντὶ τ' εἰρημένων

^p Τολμῆς (contractum à τολμῆς) scribendum censet Canterus *Novar. Lection.* lib. 8. c. 5. ^q Ποῖς L. ^r Ποίησον magis Atticum esset: atque hanc scripturam in textum recipi postulat Canterus loco jam dicto. Confer Aristophanis *Equit.* 1155. *Pac.* 1061. Sic Euripides *Hec.* 224. Οἶδ' ὅν ὃ δράσων. Ubi vide Scholiaften.

540 Οὗτος σὺ] Ex interiore domo, animi indignantis ægritudinem in quo recesserat, prodit Oedipus, per *Creontem* evomit.
 542 Τῷδε τάνδρος] Δεικτικῶς, pro *ἐμοῦ*. Sic alibi apud nostrum frequentissime. Vide *Ajac.* v. 446. 833. & infra v. 825. 839. 1468.
 546 Ἡ τῶργον — sub. ἐνόμεις.
 549. Ἀνευ τε πλεῖστος καὶ φίλων — hæc exprobrans dicit, cum per solam vatis *Tiresiæ* subornationem rem momenti tam periculosi aggrediretur.

- Ἰσ' ἀντάκωσον, κατὰ χερὶν αὐτὸς μαθῶν.
 Οἱ. Λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός
 Σοφ' δυσμυρῇ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὐρηκ' ἐμοί.
 Κρ. Τῷτ' αὐτὸ νῦν μὲ πρῶτ' ἀκωσον, ὡς ἐρῶ. 555
 Οἱ. Τῷτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως ἐκ εἰ κακός.
 Κρ. Εἴ τοι νομίζεις κτήμα τὴν αὐταδίαν
 εἶναί τι ἢ νῦν χάρις, ἐκ ὁρθῶς φρονεῖς.
 Οἱ. Εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συρφετὴν κακῶς
 Δρῶν, ἐκ ὕφεξεν τὴν δικλιν, ἐκ εὖ φρονεῖς. 560
 Κρ. Σύμφημί σοι ταῦτ' ἐνδίκ' εἰρηδοῦν· τὸ δὲ
 Πάθῃμ' ὅποιον φῆς παθεῖν, διδασκέ με.
 Οἱ. Επεῖθες, ἢ ἐκ ἐπιθείς; ὡς χρεὶ' ἢ μ' ἐπὶ
 Τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα.
 Κρ. Καὶ νῦν ἐτ' αὐτὸς εἰμι τῷ βελεύματι. 565
 Οἱ. Πόσον ἢ τὴν ἡδὴ δῆθ' ὁ Λαίος χρόνον; —
 Κρ. Δέδρακε ποῖον ἔργον; ἢ γὰρ ἐννοῶ.
 Οἱ. Αφάνης ἔρριθ' Ἰανασίμῳ χειρώματι.
 Κρ. Μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
 Οἱ. Τότ' ἔν' ὁ μάντις ἔτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ; 570

s Nūn Trin. corrupte.

553 — μαθάνειν δ' ἐγὼ κακός —
 ὑποπτε μὲν εὐνοίας σε ἀκούω ἀλλ' ἐπὶ τῇ δυσ-
 μύρῃ. Schol.

555 — Τῷτ' αὐτὸ — sc. ad hanc
 ipsam Accusationem tuam audi quo modo
 respondeam.

556 Τῷτ' αὐτὸ μή — hoc ab Oedipo
 regeritur vehementius interpellante.

563 — ὡς χρεὶν μ' ἐπὶ — ita po-
 tius legendum censet Cl. Dawes Misc.
 Crit. p. 333, quam vulg. χρεὶ' ἢ μ'
 ἐπὶ.

564 Σεμνόμαντιν] ἐν ἐρωτείᾳ.
 Schol.

565 Καὶ νῦν ἐτ' αὐτὸς εἰμι τῷ —
 pro αὐτῷ; aliqui legendum putant αὐ-
 τῷ. — sc. in hac ipsa sententia persfo.
 Sin autem αὐτὸς retineatur, eodem

res reddit. Sc. ego idem ille etiam nunc
 tueor hoc consilium. — Recte repo-
 nendum ἐτ' ὡς ὅτε pro ἐτ' αὐτὸς vidit
 Valckenar. ad Euripid. Phœniss. 927.
 — H. — Hanc Valckenarii emenda-
 tionem inter addenda memorat Burr.
 probatque.

566 — χρόνον; — præpositio ali-
 qua subaud. N. B. post χρόνον ap-
 poni debet nota sententiæ imper-
 fectæ.

570 Τότ' ἔν' ὁ μάντις ἔτος — Oedi-
 pus callide argumentum attigit satis
 probabile, quo Tiresias vel inficitæ
 vel perfidiæ reus argui posse vide-
 batur.

Ibid. Τίχνη] Μαντικῇ, ut monui-
 mus etiam paulo ante.

- Κρ. Σοφός γ' ὁμοίως, καὶ ἴσα τιμώμεθα.
 Οἱ. Εμνήσατ' ἔν' ἐμᾶ τι τῷ τὸτ' ἐν χρόνῳ;
 Κρ. Οὐκ οὖν, ἐμᾶ γ' ἐστῶτος ὕδατος πέλας.
 Οἱ. Ἀλλ' ἔκ' ἐρευναν τῶς θανάτους ἔχετε;
 Κρ. Παρέχομεν· πῶς δ' ἔχι; καὶ ἡκίσταμεν. 575
 Οἱ. Πῶς ἔν' τόθ' ἔτις ὁ σοφὸς ἔκ' ἡδὲ τὰδε;
 Κρ. Οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.
 Οἱ. Τὸ σὸν δὲ γ' οἶδα· καὶ λεγοῖς ἂν εὖ φρονῶν.
 Κρ. Ποῖον τὸδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀνήσομαι.
 Οἱ. Οὐδ' ἔνεκ' εἰ μὴ σοι ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς 580
 οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαίης ἀφθοράς.
 Κρ. Εἰ μὲν λέγῃ τὰδ', αὐτὸς οἶδ'. ἐγὼ δὲ σε
 μάθεῖν δικαίῳ παῦθ', ἅπερ καμῶ σὺ νῦν.
 Οἱ. Εκμάνθαν'· ἔ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
 Κρ. Τί δ' ἄδελφῷ τὴν ἐμὴν γῆμας ἔχεις; 585
 Οἱ. Ἀρνησις· ἔκ' ἐνεσιν ὧν ὕ ανισορεῖς.
 Κρ. Ἀρχεῖς δ' ἐκείνη ταῦτα, γῆς ἴσον νέμων;
 Οἱ. Ἀ νῆ δέλωσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.

τ Τότε χρόνῳ Trin. υ Οὐδαμῶς Trin. x Οὐκ ἔτ' ἐπὶ Trin. γ Ἀν
 ἰστρεῖς L. Trin.

576 — ὁ σοφὸς — Sarcastice dic-
 tum.

578 Τὸ σὸν δὲ γ' οἶδα — quod ad
 te attinet, vel, quod est proprie tuum.

— Innuit vatis subornationem, qui
 Oedipum accusaret.

580 — εἰ μὴ σοι —] ὁ μὲν-
 πς, εἰ μὴ ἐλάμψαντι σὲ κριτῶν ὃ βου-
 λούμεσθε, ἔκ' ἂν ἐμὶ ἴφθ' ὃ Λαίης φονία.
 Schol.

581 Οὐκ ἂν ποτ' εἶπ' Vocula ἂν
 cum Aoristo Indicativi sumitur pro
 Aoristo Optativi. Vide Viger. c. 8.
 §. 2. atque alios, qui de Particulis
 Græcis egerunt.

585 Γῆμας ἔχεις] Atticum dicendi

genus, pro simplici ἔγχεας. Sic in
 Oedip. Col. v. 1136.

Τίκοις περθεῖς τοῖσδε, θαυμάσιος
 ἔχω.

Ubi Scholiastes: Θαυμάσιος ἔχω, ἀπὸ
 τῆς θαύματος, Ἀπικῶς. Confinilem lo-
 cutionem habet Aristoph. Av. 853.
 Eccles. 952. & passim. Vide Vige-
 rum cap. 5. §. 7. — & infra 709.

587 Αρχεῖς δ' ἐκείνη ταῦτα —
 sc. pari sorte imperii gaudes. Creon
 hic videtur subinnuere beneficentiam
 suam: cum sororem Jocastam reg-
 numque Thebarum dotale Oedipo pa-
 triæ Liberatori haud ægre concef-
 ferit.

Κρ. Οὐκοῦν ἰσῆμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος.

Οἱ. Ενταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνεται φίλος.

596

Κρ. Οὐκ· εἰ διδοίης γ', ὡς ἐγὼ, σὺν τῷ λόγον.

Σκέψαι δ' τοῦτο πρῶτον, εἰ τιν' ἂν δοκεῖς

Ἀρχεῖν ἐλέσθ' ἔνν φόβοισι μάλλον, ἢ

Ἀτρεσεν εὐδόντ', εἰ πᾶ γ' αὐτ' ἐξή κρᾶτη.

Εγὼ μὲν ἔν ἔτ' αὐτὸς ἡμέρων ἔφυν

595

Τύραννος εἶναι μάλλον, ἢ τύραννα δρᾶν,

Οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω.

Εἰ δ' αὐτὸς ἤρχον, πολλὰ καὶ ἄκων ἔδρῳ.

Πῶς δ' ἡτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν

600

Ἀρχῆς ἀλύπτῃ καὶ δυνατείᾳς ἔφυ;

Οὐπὼ τοσοῦτον ἡπατημένος κυρῶ,

Ὡς ἄλλα χρῆζειν ἢ τὰ σὺν κέρδι καλὰ.

Νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεταιται

Νῦν οἱ σέθεν χρῆζοντες ἐγκαλοῦσί με.

605

Τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἐνι.

x Hecchi Ald.

589 Οὐκῆν ἰσῆμαι — q. an absolute an interrogative, five negative sumi debet ἔκῃν — si posterius, sententia est, non aequalis, sed proximus imperio.

590 Ενταῦθα] Ut qui conditionis tuæ impatiens primus esse vis, regno infidians.

591 Οὐκ· εἰ διδοίης] Elliptica oratio, quam hoc modo supplere possis: Οὐκ ἂν φανοίμην κακὸς φίλος, εἰ σὺν τῷ λόγῳ διδοίης, ὡς ἐγὼ ἑαυτῷ διδοίμι. Schol.

595 Εἰ δ' ἔν ἔτ' αὐτ' — Confer Senecæ Oedip. v. 687. & Herodotii Terpsich. pag. 330. Ed. Gal.

596 Τύραννος εἶναι μάλλον, ἢ τύραννα δρᾶν,] Nemo quem vidi Interpretum præter Gratium veram affectus est notionem τὸ τύραννον δρᾶν.

Omnes enim eodem quo Johnsonus sensu perperam interpretantur, tyranni jussa exequi. Ita autem revera reddi debet locus: Neque enim vel me ipsum cupido tenuit ut tyrannus essem potius quam ut ea agendi potestatem haberem quæ tyrannus posse solet. Id est, Nomen ac speciem tyrannidis nunquam pluris æstimavi quam rem & potestatem. Antithesis enim instituitur inter τύραννος εἶναι, & τύραννα δρᾶν. τύραννος εἶναι est tyrannidem exercere; τύραννα δρᾶν eadem quæ tyrannus agere, eadem qua tyrannus potestate gaudere. H.

600 Εχῖν] Supplet locum Supini posterioris apud Latinos. Eandem structuram nota mox v. 684. 802.

606. Ενταῦθ' — Εἰ ἐμοὶ scilicet.

Πῶς δ' ἔγὼ κεν' ἂν λάβοιμ', ἀφίς τὰδε;
 Οὐκ ἂν ᾔνοιτο νῆς κακὸς καλῶς Φρονῶν.
 Ἀλλ' οὐτ' ἐραστὴς τῆσδε τ' γνώμης ἔφυν,
 Οὐτ' ἂν μετ' ἄλλῃ δρώντος ἂν τλάσῃ ποτέ. 610
 Καὶ τῶνδ' ἐλεγχον, τῆτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν,
 Πεύθῃ τὰ χρηθέντ' εἰ σαφῶς ἤγειλά σοι
 ἂ Ταῦτ'· ἀλλ' εἰάν με τῷ πρᾶσκόπῳ λάβῃς
 Κοιῇ τι βυλεύσαντα, μή μ' ἀπλῇ κτάνης
 Ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ κ' σῇ, λαβάν. 615
 Γνώμη δ' ἀδήλων μή με χωρὶς αἰτιά.
 "Οὐ γὰρ δίκαιον ἔτε σὺ κακὸς μάτῳ
 "Χρηστὸς νομίζειν, οὔτε τὰς χρηστὸς κακὸς.
 "Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
 "Καὶ τ' παρ' αὐτοῦ βίον, ὃν πλεῖστον Φιλεῖ. 620
 Ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τὰδ' ἀσφαλῶς· ἐπεὶ
 "Χρόνος δίκαιον ἀνδρά δεικνυσιν μόνος·

a T8t' L. b Αὐτῷ Bar. 1. 2. Trin. Αὐτῷ L. B. 2. Ald. Turn. in margine. Αὐτῷ Cant.

607 Ἀν λάβοιμ'] Hoc in loco particula ἂν voluntatis sensum obtinet: in versu proxime sequenti vim habet potestativam. Vide Devar. de Partic. Græc. p. 34.

608 οὐκ ἂν γίνοιτο νῆς κακὸς καλῶς Φρονῶν—qui de felicitate sua tam recte sentit non est quod ille tibi invidet vel insidietur.

609 Ἀλλ' οὐτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν — ex conjectura Cl. H. potius legendum putat ἀλλ' οὐδὲ πλάσῃς τῆσδε — huius consilii artifex — dixerat enim supra ταῖς ἐμῇς γνώμῃς πεισθῆς — & porro durius quiddam sonat ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης.

611. Πυθῶδ' ἰὼν] Ad Oraculum fidenter provocat, ut certissimum innocentiae testimonium. Πυθῶδ' adverbialiter valet ἔς Πυθῶν. Hic autem urbs Pytho per Metonymiam

subiecti accipitur pro templo Pythico: ut & apud Pindarum Olymp. 2. v. 72.

Ibid. — Πυθῶδ' ἰὼν

Πεύθου τὰ χρηθέντ' — Distingue, Johnsonum in interpretatione secutus, post πύθῃ, non post ἰὼν. H.

615 — τῇ τ' ἐμῇ — ὅτι κ' αὐτὸς τ' ἑμαυτῷ καταψηφίζομαι γνῶναι. Schol.

619. Φίλον γὰρ — ἴσον ἐστὶ κακὸν, ἀπειθαρχεῖν φίλον, καὶ τὸν ἑαυτοῦ βίον. — Schol. — Phraseologia similis ὁμᾶς ἴσα κ' τὸ μηδὲν. 1197.

622 Χρόνος δίκαιος ἀνδρᾷ — γνώμῃ — sententia bene morata. Et hæc quidem Creontis oratio apologetica præclarum quiddam est, & viro sapiente & innocente dignum: in eo præcipue versatur, ut ostendat vitæ præsentis eam esse felicitatem, quæ non nisi in deterius mutari posset;

- “Κακὸν δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μῖα.
 Χο. Καλῶς ἐλέξεν εὐλαβημῶν πεσῖν,
 Ἀναξ. “Φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς, ἐκ ἀσφαλεῖς. 625
 Οἱ. Ὅταν ταχύς τις ὀυπιβλεύων λάθῃ
 Χωρῇ, ταχὺν δὲ καὶ με βελεύειν πάλιν.
 Εἰ δ’ ἡσυχάζων προσμῶν, τὰ πῦθι μὲν
 Πεπραγμέν’ ἔσται, τὰ μὰ δ’ ἡμαρτημῶν.
 Κρ. Τί δ’ ἔτι χεῖρες, ἥ με γῆς ἔξω βαλεῖν; 630
 Οἱ. Ηκιστ’ ὀνησκειν, ἔφυγεῖν σε βούλομαι.
 Κρ. Ὅταν προδέξῃς οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
 Οἱ. Ὡς ἔχ’ ὑπεύχων, ἔδ’ ἐπιστεύσων, λέγεις;
 Κρ. Οὐ γὰρ φροναῖντά σ’ εὖ βλέπω. Οἱ. Τὸ γοῦν ἐμόν.
 Κρ. Ἀλλ’ ἐξ ἴσθαι δὲ καὶ μόν. Οἱ. Ἀλλ’ ἔφυς κακός. 635
 Κρ. Εἰ δὲ ἔζωίης μὴδέν; Οἱ. Ἀρκτέον γ’ ὅμως.

ε Ουπιβλεύων Turn.

d Ζωίης L. B. z. Schol.

quippe cui tyrannidis comoda ade-
 rant omnia ab incommodis interim
 sejuncta. Huc demum tendunt om-
 nia, ut, de cujus in re omni pruden-
 tia nunquam antea dubitaverat, illius
 hac in re fidem Oedipus in dubium
 non vocaret.

624 Καλῶς ἐλέξεν] Astipulatur Cho-
 us, bonis partibus semper favens.

Ibid. εὐλαβημῶν πεσῖν — cum ex
 his verbis sententia minus idonea con-
 stare videatur, Cl. H. ex conjectura
 scribendum potius putat εὐλαβῶν μὲν
 πεσῖν cave ne prae ira lapsurus sis.

625 Φρονεῖν γὰρ οἱ] Sic Publius Sy-
 rus Sentent. 5.

Ad paenitendum properat, cito qui
 judicat.

626 Ὅταν ταχύς τις] Nihil move-
 tur Oedipi animus conceptae suspi-
 cionis tenax.

632 Ὅταν προδέξῃς οἶόν ἐστι τὸ φθ-
 νον — quaeri potest de τοῦ φθονεῖν an
 ad Oedipum referatur, vel ad Creon-

tem: si prius, ita forte reddi potest,
 cum jam demonstraveris invidiae tuae
 immanem acerbiteriam (sc. hac mortis
 meae denuntiatione) sin posteriori,
 cum demonstraveris ante qualis mea
 erga te invidia fuerat, ἔσ’ quod in me
 fuerit invidia dignum — sub. ἄξιόν τ’
 φθονεῖν — (ita H. & Brumoi) sed
 Schol. ined. aliam indigitant senten-
 tiam — ὅταν προδέξῃς, ὁ λίσσας δηλοῖται,
 τότε τιθνήσκομαι εἶπα ἐπ’ αὐτῷ χεῖρσι,
 οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν, — imo vero moriar
 tum demum, cum prius demonstraveris
 esse me morte dignum. Hic interpun-
 gitur sententia — altera clausula est
 indignabunde admirantis apostrophe
 οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν!

634 — τὸ γοῦν ἐμόν — τὸ ἐμαυτῷ
 σύμφηρον φρονῶ. N. B. haec festinan-
 ter colloquentium sententiae abruptae
 sunt & imperfectae: adeoque inter-
 ruptionis nota quadam distingui de-
 bent: quod sane & magis tragicum
 spirat.

Κρ. Οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντες. Οἱ. Ω πόλις, πόλις.

Κρ. Καί μοι πόλεως ἑμέτερι τῇσδ' ἔσσι μόνω.

Χο. Παύσαθ' ἀνακτίες· καιρίαν δ' ἑμῖν ὄρω

Τλὺδ' ἐκ δόμων εἰχίσσαν Ιοκάστην, μετ' ἧς

Τὸ νῦν παρῆλθ' ἔτι νείκεος εὖ θεῶν χρεῶν.

640

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

ΙΟΚΑΣΤΗ, ΚΡΕΩΝ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Ιο. ΤΙ τλὺ ἄβυλόν, ὦ παλαίπαυροι, γένειν
Γλώσσης ἡ ἐπήρατ', ἐδ' ἐπαιχλύνεσθε, γῆς

Οὔτω νοσέσης, ἴδια κινῶντες κακά;

Οὐκ εἰ σύ τ' εἰς οἶκός, σύ τε, Κρέων, ἔτλας,

Καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος ἑμὲ γ' οἴσσει;

Κρ. Ομῶς, δεινὰ μ' Οιδίπτεος ὁ σὸς πόσις

Δράσασθαι δικαιοῖ, δυοῖν δ' ἀποκρίνας κακοῖν,

645

e Μίπτειν ἐχ' σοι Turn. in margine. *f* Οὐχὶ Bar. 1. L. *g* Υμῶν
Bar. 1. L. B. 2. Ald. Turn. Cant. C. *h* Επείσσει Trin. Επείσσει Trin.
i Εἰς δεξιὰ L. B. 2. Ald. *k* Κατὰ τῆς Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.
l Ες Trin.

637 Ω πόλις, πόλις] Hoc dicit
quasi implorans civitatis auxilium
contra civem rebellem.

639 Παύσαθ' ἀνακτίες] Chorus, qui
semper regit iratos et amat peccare
timentes, Reginae causa, quæ jurgii
importunitate commota prodit, ira-
cundiam moderari suadet.

642 Ιο.] Altercantium clamoribus
excitata opportune in scenam prodit
Jocasta: utrosque vicissim compellat
increpatque, id agens ut iratos quo-
quo modo conciliet.

645 σὺν εἰ σύ τ' εἰς οἶκός, σύ τε,
Κρέων, ἔτλας] Insuavissimus & nul-
lius rhythmici versus; longe melius in
Aldina legitur,

Οὐκ εἰ σύ τ' οἶκός, σύ τε, Κρέων,
καὶ τῆς ἔτλας. H.

648 Δυοῖν] Unius est syllabæ in
carminis dimensione.

Ibid. — δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν —
hujus aut illius mali (sc. exilii aut
mortis) necessitatem mihi decernens,
utcumque jam antea dixerat v. 631.
ἐπείσσει — σὺ βύλομαι.

- Η γῆς ἀπ᾽ ὅσων πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβῶν.
 Οἱ. Ζύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γυναῖ, κακῶς 650
 Εἴληφα τὸ μὲν σῶμα σὺν πέχνη κακῇ.
 Κρ. Μὴ νῦν ὀναίμεν, ἀλλ' ὄφραϊος, εἰ σέ τι
 Δέδρακ', ὀλοίμεν, ὧν ἐπαίψα με δρᾶν.
 Ιο. Ω πρὸς θεῶν πείσασον, οἰδίπας, τάδε,
 Μάλιστε μὲν τὸνδ' ὄρκον αἰδέομαι θεῶν, 655
 Ἐπειτα καί με, πύσδε θ', οἱ πάρεσί σοι.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Πιθὸς θελήσας φρονήσας
 2 ἄναξ, λίσσεται.
 Οἱ. 3 Τί σοι θέλεις δὴτ' εἰκάθω;
 Χο. 4 Τὸν ἔτε πρὶν νήπιον, 660
 5 Νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέζαν,
 6 Καταίδεσται.

ΣΤΣΤΗΜΑ Α.

- Οἱ. 1 Οἶδ' ἂν ἀ χεῖρες; Χο. Οἶδα. Οἱ. φράζε δὴ τί φῆς.

π Τὴν ἄναξ Bar. 1.

π Οὔποτε Bar. 1. L. Ald. Schol.

651 Τέμεν σῶμα] Nota vocem σῶμα Synecdochice pro toto homine sumptam. Sic Euripid. *Phœnis*. 1530.

Σφινγὸς αἰοιδῶ σῶμα φονεύσας.

Ubi Scholiographus: Τὸ σῶμα αὐτὸς φονεύσας, ἀντὶ τῆς αὐτῶν, περὶ φραστικῶς. Et Virgilius aperta Græcorum imitatione *Æn.* 7. v. 649.

— Excepto Laurentis corpore Turni.

Confer Pind. *Pyth.* 8. v. 118. Euripidis *Herac.* v. 91. & Hen. Stephani *Florilegium Epigrammat.* pag. 16.

652 Μὴ νῦν ὀναίμεν] Hic est ver-

borum ordo: Μὴ νῦν (ἔστιν) ὀναίμεν, ἀλλ' ὄφραϊος ὀλοίμεν, εἰ σέ τι δέδρακε, ὃν ἐπαίψα με δρᾶν.

654 Ω πρὸς θεῶν — opportune interponitur hæc *Jocasta* vehemens & pathetica obtestatio.

660. Τὸν ἔτε πρὶν νήπιον — non ante ulla in re stultum, & qui præcipue hac in re haud male se purgaverat.

661 Ἐν ὄρκῳ μέζαν] Μεγάλαν πίσιν ἐπαρμόμενον λόγῳ τῷ ὄρκῳ. Schol. — hoc opponitur τῷ ἀφανῶ λόγῳ — μέζαν venerandum & fide dignum.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 57

- Χο. 2 Τὸν ὁ ἑναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτία
3 Σύν ῥ' ἄφανϊ λόγῳ ἄτιμον ῥ' βαλεῖν. 665
Οἱ. 4 Εὖ νῦν ἐπίστα, παῖδ' ὅταν ῥ' ζητῆς, ἐμοὶ
5 Ζητῶν ὀλεθρον ἢ Φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 ὅ, ἔ τὸν πάντων θεῶν
2 ὕ Θεὸν πρόμον ἄλιον.
3 Ἐπεὶ ἄθεος, ἄφελος, 670
4 Ο, πὶ πύματον * ὀλοίμαν,
5 φρόνησιν εἰ πάνδ' ἔχω.
6 Ἀλλὰ μοι δυσμώρα
7 Γὰ φθίναται τεύχε'
8 Ψυχάν' καὶ τὰδ' εἰ κακοῖς 675
9 Κακὰ ὕ προσψάουσι
10 Τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν.

ο φίλον ἑναγῆ L. S. ρ ῥ' deest Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. q Ἐκ-
βαλεῖν Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. r Ζητῆς Bar. 1. s Οὐ μὲ τὸν
Trin. t τῶν Schol. u Deest in Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.
x Ολοίμαν Trin. y Προσψάουσι Bar. 1. L. B. 2. Ald.

664 Τὸν ἑναγῆ φίλον — non, ut
Schol. σῶσμαιον καὶ ἀγνόν — sed potius,
quod supra, ἐν ὅρκῳ μίγαν — senten-
tia est hominem & amicum & sacra-
menti religione ita obstrictum ut si
rejeraverit piaculum sit admissurus.
Hoc quoque eleganter opponitur τῷ
ἀφανῶ λόγῳ. H.

666. Εὖ νῦν ἐπίστα] Animo infide-
bat hæc persuasio, Creontis incolu-
mitatem cum salute sua constare non
posse.

667 Ζητῶν] Ponitur Participium
pro Infinitivo: quod Græcis usita-
tissimum. Sic supra v. 354. & mox
v. 755. 1024. 1153. & sæpe alibi.
Vide Jenki *Lectiones Lucianæ* lib. 1.
cap. 7. & Vigerum cap. 6. §. 1.

668 ὅ, τὸν] Elliptice concipitur
juramentum Attico more. Ita in Eu-
ripidis *Phœnis*. v. 1023. ὅ, τ' μετ'
ἄσπρον Ζῆνα, pro Οὐ τῷτο ποιήσω, μετ' ἄ-
σπρον Ζῆνα. Confer & infra v.
1098.

Ibid. πάντων θεῶν — Sch. legit
θεῶν ὁμνύει ὁ χορὸς τ' ἄλιον, ὡς ἑφόρου
πένταυ τ' ἀνθρωπίνων, καὶ τ' κροσσῶν γυν-
την καὶ σφάτιοντα ita, quem maxime
Sophocles imitatur, *Homerus*,

Ἡλίῳ δ' ὅς πάντ' ἐφορεῖ καὶ πάντ'
ἐπακύνει.

670 Ἀθῆς, ἄφελος] Atrocissima
quæ afferri poterat imprecatio, ad-
eoque ad fidem faciendam efficacior.

676 — προσψάουσι — ita *Triclin*.
legit' metro cavens. — Sed MSS. &
H.

ΣΤΣΤΗΜΑ Β.

- Οἱ. 1 Ὀδ' ἔν' ἴτω, κεί χρέ με παντελῶς θανεῖν,
 2 Ἡ γῆς ἀτιμον τῆσδ' ἀπωδῆναι βία.
 3 Τὸ γὰρ σὺν, ἔ τὸ τῷδ' ἐπικτείρω σῶμα 680
 4 Ἐλεεινὸν ἔτος δ' ἔνθ' ἂν ἦ, συγῆσεται.
 Κρ. 5 Στυγὸς μὲν εἰκὼν δῆλος εἰ βαρὺς δ', ὅταν
 6 Θυμὸς περσέης· αἶ ᾗ τοιαῦται φύσεις
 7 Αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγιστα φέρειν.
 Οἱ. 8 Οὐκὲν μ' εἰάσεις, κακτὸς εἰ; Κρ. Πορεύσμεθα, 685
 9 Σὺ μὲν τυχὼν ἀγνώστῳ· ἐν δὲ τοισδ' ἴσθς.

ACTUS TERTII SCENA QUARTA.

ΧΟΡΟΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

Χο. I Γύναι, τί μέλλεις κομίζεσθαι

Ald. habent *αὐτοῖς* — cum adeo prior lectio minus recte sententiam exprimat, & posterior etiam minus sit perfecta; ideo Cl. H. legendum putat tum metri tum sententiæ causa *αὐτὸς γ' ἄψεις* — si malis prioribus hæc etiam adjungas mala quæ à vobis, aut ab altercatione & similitudine oriuntur.

678 Ὀδ' ἔν' ἴτω — τὸ φιλοκρινὸν αὐτῷ καὶ ἐσταῶτα δεικνύει, ὡς ἔ δι' ἑαυτὸν παρακαλεσθέντος, ἀλλὰ *ἀπὸ* τῷ πόλει, καὶ ἂν δὲ αὐτὸν κινδυνεύειν. Schol. — Deprecationes quidem has haud libenter admittit, & ægre Creontem damnatum suorum precibus condonat.

682 Στυγὸς μὲν εἰκὼν δῆλος εἰ, βαρὺς δ', ὅταν
 Θυμὸς περσέης — etiam dum cedis, te morosum tetricumque ostendis; at

vero acerbus plane & immitis es cum iracundiæ tuæ cursum confeceris vel illi plene fueris obsecutus — ante θυμῷ sub. præp. *ἀπὸ*. H.

686 Σὺ μὲν τυχὼν ἀγνώστῳ — σὺ μὲν ἐπισταμένη ἢ ἐμὴν ἀποκρίσιν, καὶ ἵππερ πῃ ἢ ἀποσπῆσαι ὑπολαμπόμενος· παρὰ ᾗ τῷ τοῖς, τ' ὁμοίως δόξας, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐμὲ εἶχον. Schol. — en sententiam moderate simul, & severe dictam, & hominis innocentiae & dignitatis conscientiae consentaneam! — hæc locutus Creon exit — neque rursus nisi in fabulæ Exodo in scenam regreditur.

687 Γύναι, τί μέλλεις; — dum hæc à Choro ad Iocastam dicuntur, Oedipum interea fingimus è scena paululum recessisse in cogitatione aliqua molesta defixum — vel forsan hæc à Choro ad Iocastam seorsum dicta putes.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 59

- 2 Δόμων ^z τὸνδ' ἔσω;
 Io. 3 Μαθῶσα γ' ἥτις ἡ τύχη.
 Xo. 4 Δόκησις ἀγνώως λόγων 690
 5 ἤλθε, δάπλῃ ^a ᾧ καὶ
 6 Τὸ μὴ ἴδικον.

ΑΝΤΙΣΤΕΤΗΜΑ Α.

- Io. 1 Ἀμφὶν ἀπ' αὐτῶν; Xo. ^b Ναιχί. Io. ^c Καὶ τίς ἦν ^d λόγος;
 Xo. 2 Ἄλις ἔμοιγ' ἄλις γὰς προσπαρμενίας
 3 ^e φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν, αὐτὸς μῦθον. 695
 Oi. 4 Οὐκ ἴν' ἤκεις ἀγαθὸς ὢν γνώμῃ ἀνὴρ,
 5 τοῦμόν περ εἰς καὶ καλὰ μὲν κέαρ;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Xo. 1 Ἀναξ, εἶπον μὲν ἔχ

^z τὸνδ' L. ^a Δέ με καὶ Bar. 1. ^b Ναιχί Trin. Col. Flor. Franc. Ald. ^c Καὶ abest à Trin. ^d Ο λόγος L. B. 2. Trin. Ald. ^e φαίνεται Bar. 1. B. 2.

689 Μαθῶσα γ' ἥτις ἡ τύχη — forte subaud. καμῶσα imo vero abducam, postquam cognoverim. Vel forte μίμω μαθῶσα, sc. ideo cupior ut intelligam quid acciderit. Πιθανῶς μετὰ τὸ ἀφελῆσαι αὐτοὺς ἐπιζητεῖ τὴν αἰτίαν· ἄμω δὲ ἴνα ἀρχὴ γένηται ἡ ἀνακρίσις. Schol.

690 Δόκησις ἀγνώως λόγων
 ἤλθε· δάπλῃ ᾧ καὶ
 Τὸ μὴ ἴδικον.

Ο χορὸς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεῖται· ὑπὲρ μὲν Ἐκρέοντος, ὅτι ἐπὶ ἀδύλοις ἐγκέκληται· ὑπὲρ δὲ τοῦ Οἰδιπόδου, ὅτι ἀκρίτως ἀργυρῶν ἐπὶ ταῖς αἰτίαις διακρίθεται. Sc. incerta conjectura vel obscura suspicio (contra Creontem) orta est: eriminatio vero utcumque injusta illius animum mordet.

692 Τὸ μὴ ἴδικον] Nimirum in-

justa Tiresiæ accusatio.

694 Ἄλις ἔμοιγ' ἄλις — Chorus, utpote partibus utrique favens, jurgii causam sedulo dissimulat, ab eo, quod erat invidiæ plenum, declinans, ad id quod erat curæ communis animum attendit; quamobrem Jocastæ singula curiose perscrutantis ad Oedipum ipsum oratio convertitur. Et opportune quidem hoc colloquium instituitur, cum in eo rerum præteritarum commemoratio novam Oedipo sollicitudinis causam præbeat, & ad ἀνακρίσειν futuram aperiat viam.

696 Οὐκ ἴν' ἤκεις] Hoc dicit ægre ferens, quasi Chorus nimium Creonti favens sibi adversaretur.

697 περ εἰς — relaxans — languescere faciens. H.

698. Ἀναξ, εἶπον μὲν — iterata & H 2

- 2 Απαῖζ μόνον, ἴδι δὲ
 3 Παραφρόνιμον, ἄπορον 700
 4 ἐπὶ φρόνιμα πεφάντο
 5 Μ' ἂν, εἰ σε νοσφίζομαι,
 6 ὅς γ' ἐμὲν γὰρ φίλαν
 7 ἐν πόντοις ἀλύε-
 8 σαν κατ' ὄρθον ἔρησας. 705
 9 Τανῶν ἡ δ' εὐπομπος,
 10 εἰ δύναο, ἰ γίνε.

ΑΝΤΙΣΤΗΜΑ Β.

10. 1 Πρὸς θεῶν δίδαζον καμ', ἀναῖ, ὅτε ποτὶ
 2 Μῆνιν ποτήνδε πρᾶγματος γήσις ἔχεις.
 Οἰ. 3 Ερῶ (σὲ γὰρ ἡ τῶνδ' ἐς πλεον, γύναι, σέσω) 710

f T' ἰμὲν L. B. 2. Trin. Ald. g Οὐρησας Trin. b T' εὐπομπος
 L. B. 2. Ald. i Γυν L. B. 2. Trin. Ald. k τῶνδ' πλεον Bar. 1.

quidem vehemens Chori fidem suam
 confirmantis professio! hæc porro lo-
 cutus aliquandiu Chorus quiescit,
 Colloquii interim *Jocastam* inter &
Oedipum intercedentis auditor & ju-
 dex.

700 Παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνι-
 μοι — sc. *omni sapientia destitutum*,
ita ut ad sanam mentem nulla restet
via.

702 — εἰ σε νοσφίζομαι — si ἀλλο-
 θεν σὲ καὶ σὺ αἰκῶν ἐνέμικτος. Schol.
Si te velut alienum repudiet.

705 Οὐρησας] Metaphora à vento
 secundo navigium fluctibus pene op-
 pressum recto cursu in portum diri-
 gente. — leg. & metro & sententia
 postulante, *οὐρησας* quasi vento secundo
 afflante direxisti: præcunte H. Steph.
 in Thes. voce *ὑερίζω*.

708 Θιῶν] Hic Monosyllabon est
 per Συνίλησιν. Ut supra v. 544. at-
 que alibi sexcentes. — Quæ qui-
 dem in muliere esset rite expectanda,

in Uxore certe laudanda, sollicitudi-
 nem vides curiosam. Vides porro
 intercessionem opportune admotam,
 — colloquii causam & materiem —
 — alias deinde ex aliis circumstan-
 tias, quæ hæcenus incognitæ latue-
 rant, in lucem prolatas; ita ut, dum
 nova plane rerum historia aperitur,
 novæ quædam turbæ ex insperato
 succrescant: atque adeo Fabulæ de-
 currentis *ἐπιτάσις* & vigor & gratia
 uberius accedat — ad ὅτε subaud.
ἔνικα.

709 Σπίσας ἔχεις] Pro ἔρησας. Sic
 paulo inferius v. 741. *ἀέξαντ' ἔχει*,
 pro *ἐλέξαντο*. Pari modo *Theognis*
Sentent. 1057.

Οἱ μὲν γὰρ κακότητι κατὰ κρυφίαντες
 ἔχουσιν

Πλῆσιν —

Adde supra v. 585. & Budæi *Com-
 ment. Græc. Ling.* p. 394.

710 Ερῶ (σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεον, γύ-
 ναι, σέσω) videtur hic *Oedipo* ardor

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 61

- 4 Κρέοντος, οἳ μοι βέλτερόν κ' ἔχῃ.
 10. 5 Λέγ', εἰ σὺ φῶς τὸ νείκεος ἐγκαλῶν ἔρεῖς.
 10. 6 Φονέα με φησὶ Λαίᾳ καθεστάναι.
 10. 7 Αὐτὸς ζυνειδώς, ἢ μάθων ἄλλῃ πάρα;
 10. 8 Μάνην μὲν ἔν κακῷ ἔργῳ εἰσπέμψας ἔπει
 9 ἢ Τόγ' εἰς αὐτὸν, πᾶν ἢ ἐλδ' ἀδερῷ σῶμα.

715

I A M B O I.

10. Σὺ νῦν ἀφείς σεαυτὸν, ὧν λέγεις πῆρι,
 Εμοῦ πάκισον, ἢ μάθ' ἕνεκ' ἐστὶ σοὶ
 βρότειον ἔδεν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
 Φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδ' αὐτόματα.
 Χρησμός γάρ ἦλθε Λαίᾳ πῶτ', (ὅσῃ ἐρῶ
 φοίβῃ ὃ γ' ἀπ' αὐτῆς, τῷ δ' ὅτ' ὕπηρετῶν ἄπο)

720

l Σαφῇ Schol. m Τὸ δ' Bar. 1. n Ελευθερίῳ Trin. o Δ' ἀπ' αὐτοῦ Trin. p Υπηρετῶν τ' ἀπο Trin.

animi jam paululum defervisse: & conjugis precibus victus aegritudinis & indignationis causam aperit. Σὶ γὰρ τῶνδ' εἰς πῆρι, γυναι, τίς — nam te, mulier, majore, quam Hi, reverentia observo, atque adeo rem omnem tibi narrabo. Hoc ideo dicit, quia Chorus Iocastæ modo sciscitanti satisfacere recusaverat. H.

711 Βέλτερόν κ' ἔχῃ] Pro βελούλου. Vide Notam ad v. 709. — Κρέοντος — subaud. præp. πρὸς.

712. Λέγ', εἰ σὺ φῶς τὸ νείκεος ἐγκαλῶν ἔρεῖς — si σὺ φῶς εἰς τὴν ἀδικίαν, εἰς τὸν μεγάλον ἔργον. Sch. — Si tu non (quod Chorus fecit) obscure, sed aperte crimen, quod tibi in altercatione fuit imputatum, declarabis.

716 Τόγ' εἰς αὐτὸν, πᾶν ἐλδ' ἀδερῷ σῶμα — τὸ γ' εἰς αὐτὸν — κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν — licentiam omnibus indulget & δίδωκεν ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ φονὴς τῆς Λαίης.

717 Σὺ νῦν ἀφείς] Mireris hac in parte ingeniosum Poetæ artificium ita Iocastes orationem adornantis, ut tum Oedipum consolandi, tum Tiresiam refellendi gratia ea fidenter proferret, quæ postmodo magna cum Auditorum admiratione prorsus contrarium quiddam effecerint.

Ibid. Σὺ νῦν ἀφείς σεαυτὸν — parum de te ipso sollicitus, vel liberans te sollicitudine his de rebus ὧν λέγεις πρὸς. Cum hæc Oedipi Accusatio ex vatis solum autoritate penderet, ideo Iocasta, contra hanc præcipue disputat, & rem se consecisse rata triumphat.

718 Σοὶ] Abundat.

720 Φανῶ δὲ σοὶ] Vaticinii fidem atque adeo Oedipi sollicitudinem imminuere cupiens, exemplo domestico dicta confirmat; at quali? eo nimirum ipso, in quo imprudens Oedipi ipsius historiam enarravit.

722 Υπηρετῶν] Ut siquid irreveren-

- ὧς αὐτὸν ἦξει μοῖρα πρὸς παῖδος θανεῖν
 ὅς τις γένοιτ' ἐμῶ τε καὶ κείνου πάρα.
 Καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ Φάτις, ξένοι ποτὲ
 725 Λησαὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξίταις.
 Παῖδος δ' ἐβλάσας δ' ἐδίεχον ἡμέραι
 Τρεῖς· καὶ νῦν ἄρ' θρα κείνος ἐκζεύχας ποδοῖν,
 ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὅρος.
 Κανταῦθ' Ἀπόλλων ἔτ' ἐκείνον ἤνυσε
 730 Φονέα γυνεὸς πατρός, ἔτε Λαίον
 Τὸ δεινὸν οὐ φοβέτο πρὸς παῖδος θανεῖν.
 Τοιαῦτα Φῆμα μαντικὰ διώρισαν
 ὧν ἐντρέπεσθαι οὐ μὴδέν. ὧν γὰρ ἂν θεὸς
 Χρεῖαν ἐρευνᾷ, ῥαδίως αὐτὸς φανεί.
 735 Οἱ. Οἷόν μ' ἀκέσαντ' ἀρτίως ἔχθρ', γυνή,

9 Ηξοι Trin. Εξεν malit Gul. Canterus.
 male. 5 Αὐτὸ L.

7 Διπλαῖς L. B. 2. Trin.

ter dictum fuerit, id non tam ad Deum ipsum, quam illius Ministros pertineeret.

726 Τριπλαῖς ἀμαξίταις] Vides loci circumstantiam memorabilem non temere hic injectam, cum per illam prima ad Αναγνώρισιν aperiretur via.

— χαλῶς δ' ἢ τὸ τόπον ἀποστήκειν, ἵνα εἰς ἀνάμνησιν ἀλάγη τὸ Οἰδίποδα. Schol.

727 Παῖδος δ' ἐβλάσας] Τὸ παῖδος βλάσας τὸ θονηθῆναι παῖδα δηλοῖ. MS. Laud. 89.

Ibid. Οὐ διέχον] Οὐ διεδέξατο. Ita Gloss. interlinearis ejusdem MS.

728 Ἀεθρα κείνος ἐκζεύχας] Additur insuper aliud, quod unice ad Oedipum pertinebat: unde postea testimonium nuncii à Corintho eadem narrantis (v. 1044.) confirmatur.

730 — ἔτ' ἐκείνον ἤνυσε
 Φονέα γυνεὸς πατρός — non ita illum instruxit aut perfecit ut fieret interfectior patris — similiter supra 173. ἠνύσσει ἐκτοπίαν.

733 Τοιαῦτα Φῆμα] quasi per irrisiptionem Oraculi, cujus vis eludebatur.

734 Ὡς ἐλέγχετο] Verbum ἐντρέπομαι nunc cum Accusativo nunc cum Genitivo construunt Attici. Cum Accusativo jungitur hic & v. 1066. cum Genitivo v. 1235. Plura legas apud Priscianum in Corp. Grammaticorum p. 1182.

735 Χρεῖαν ἐρευνᾷ ῥαδίως αὐτὸς φανεί — cum sententia idonea nulla ex his verbis exsculpi possit, Cl. H. levissima literarum mutatione facta (quarum ob similitudinem librario error facile obrepere potuit legenti Χρεῖαν pro Χρεῖον) ita legit

— ὧν γὰρ θεὸς
 Χρεῖος γ' ἐρευνᾷ ῥαδίως αὐτὸς φανεί.
 Ut sententia sit: quorumcunque enim Deus investigationem oraculo praecipiat, ista ipse facile manifestabit.

736 Οἷόν μ' ἀκέσαντ' — Audiit haec meditabundus & perturbatus Oedi-

- Ψυχῆς πλάνημα, κάνακίνησις Φρενῶν.
- Ιο. Ποίας μερίμνης τᾶθ' ἔ' παρὰ Φεῖς λέγεις ;
- Οἱ. Εδοῖ' ἀκούσαι σὲ πῶδ', ὡς ὁ Λαῖος
Καὶ σφαγῆναι πρὸς τριπλαῖς ἀμαρτίαις. 740
- Ιο. Ἡδᾶπο γὰρ ταῦτ', εἴδ' ἔγωγε λήξαντ' ἔχθρ'.
Οἱ. Καὶ πᾶ' ὅθ' ὁ χώρος ἔστος, ἔ' τὸδ' ἔγωγε πάρος ;
- Ιο. Φωκίς μὲν ἢ γῆ κλήζεται· γῆ δ' ὁδὸς
Ες ταῦτ' Δελφῶν κατὰ Δαυλίας ἄγῃ.
- Οἱ. Καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐρεληλυθώς ; 745
- Ιο. Σχεδόν τι πρόωθεν ἢ σὺ τοῖσδ' ἔχων χθονὸς
Ἀρχὴν ἐφαίνε, ἢ ταῦτ' ἐκέρυχθη πόλιν.
- Οἱ. Ω Ζεῦ, τί μὲ δράσῃ βεβούλευσαι πύρι ;
- Ιο. Τί δ' ἐστὶ σοι τῶτ', Οἰδίπυς, ἐνδύμιον ;
- Οἱ. Μὴ πω μ' ἐρώτα· τ' ἢ Λαῖον, φύσιν 750
Τίν' ἔρχε, φράζε· τίνα δ' ἀπμύλῃ ἦθ' ἔχων.
- Ιο. Μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθεὶς κάρα·
Μορφῆς δὲ τ' οἷς ἔκ ἀπεσάτῃ πολύ.
- Οἱ. Οἶμοι πάλας· οἷς ἐμαυτὸν εἰς ἀράς
Δεινὰς προβάλλων ἀρτίως ἔκ εἰδέναι. 755

τ Ὑπο τραφεὶς T. St. Cant.

υ Τῶτ' Bar. 1. L. B. 2. T.

pus, atque in una præcipue loci circumstantia defixus, quæ ei in memoriam revocabat eadem quandam ibi ab illo jampridem perpetrata.

741 — ἐδίπυ λήξαντ' ἔχθρ' — ἀντὶ τοῦ λήξει — neque adhuc rumor iste obsolevit — sæpius occurrit ἔχθρ' cum participio conjunctum. Sic & Lat. ita se res habet &c.

748 Ω Ζεῦ] Temporis & loci circumstantias recolens non ultra se continet : sed in exclamationem hanc patheticam prorumpit, quasi fatale quiddam occultum metu præsumens. Et quidem mira arte producit hoc colloquium, ubi imprudens & infcia Iocasse facti certissima prodiit indicia : dum Rex impatiens animi ad

pleniorē festinat ἀναγνώρισιν. — ἀναμνησκέται ὁ Οἰδίπυς τὴν ἑξ ἡμετέρας καὶ τὸν Δία φησὶ, τί μὲ ποιήσεις ;

753 Μορφῆς δὲ τῆς οἷς] Videatur forte hoc οὐκ ἀπειροσίας. Nihil vero ad Auditorum animos commovendum efficacius.

754 Οἶμοι πάλας] Sic exclamat Oedipus circumstantiis loci, temporis & personæ oppressus, suarumque execrationum conscientia exagitatus.

755 — προβάλλων ἀρτίως ἔκ εἰδέναι. — non conscius me ipsum projecci — hujusmodi phrasis Atticis usitatissima occurrit. Sc. interea dum me projicerem, non ego eram rei conscius. Vide Notam ad v. 667.

10. Πῶς Φῆς; ὀκνῶ τοι * πρὸς σ' ἀποσκοπεῖς, ἀναχ.
 Οἱ. Δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
 Δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢ ἐν ἐρείπῃς ἐτι.
 10. Καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν * ἀ δ' ἂν ἐρη. μαθῶσ' ἐρῶ.
 Οἱ. Πότερον ἐχώρῃ βασις, ἢ πολλὰς ἔχων
 Ἀνδρας λοχιτας, οἱ ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
 10. Πέντ' ἦσαν οἱ ζύμπαιες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
 Κήρυξ ἀπήν * δ' ἦν Λαῖον μία.
 Οἱ. Αἰ, αἶ τὰδ' ἦδη διὰ φανῇ * τίς ἦν πόλε
 Ο τὰςδε λέγας σὺ λόγους * ὑμῖν, γύναι;
 10. Οἰκεύς τις, ὅσπερ ἴκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
 Οἱ. Ἡ καὶν δόμοισι πυγχανὴ τανῦν παρών;
 10. Οὐ δ' ἦτ' ἀφ' ἧ γδ καὶ δέν ἦλθε. Ἐ κρατὶ
 Σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λαῖόν τ' ὀλωλότα,
 Εἰκέτευσε, τ' ἐμῆς χειρὸς θύγων,
 Ἀγρούς σφε πᾶμμελαι καὶ πῖ ποιμνίων νομάς,
 Ὡς παλεῖσον ἐπὶ τῷδ' ἀποπῆος ἀσέως.

760

765

770

α. Πρὸς ἀποσκοπεῖς Ald.
 α. Ἡμῖν Trin.

γ. Ἀν δ' ἦν L.

z. Ἡ Trin.

757 Βλέπων] Pro ἀληθινόν. Mor-
 det jam animum Tiresiæ, quem mo-
 do temere damnaverat, recordatio, &
 eorum insuper, quæ sibi denunciata
 audiverat, malorum.

759. Καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν — Videtur
 Jocasta, quorum Oedipus tenderet
 ignara, & perterrita, hæsitare: exinde
 scias Oedipum vultu misere perturbato
 superiora dixisse.

762. Πέντ' ἦσαν] Confirmatio facti
 ex alia circumstantia, famulorum
 scilicet comitantium apparatu, habitu,
 numero: unde conscio ingravescit
 dolor.

766. Οἰκεύς τις] Ne perfecta sit A-
 ναγκή, aliud exquirendum restat;
 interea Auditoribus arrigitur expec-
 tatio.

767 Κρίν] Pro κριν. Ideoque ac-
 centu caret.

768 Αφ' ἧ γδ καὶ δέν ἦλθε] En aliam
 insuper circumstantiam, servi super-
 stitis secessionem! ejus quidem causa
 fuit, quod domini interfectorem pa-
 tienter conspiceret non poterat.

770 Εἰκέτευσε — N. B. syllaba
 secunda producitur: de qua ita Eu-
 stath. ad Hom. Odyss. H. 301 —
 τὸ δὲ ἰκνέμενος ἐπὶ τῷ πλὴν ἔρχομαι
 ἰωνικῶς ἄλλως γδ ἐπὶ τῷ πλὴν ἔρχομαι
 τὴν Χρυσίαν αὐξάνει. H.

771 Σφί] Duale ab εἶ, sui. Ponit-
 tur hic pro singulari εἶ, quod apud
 Poetas non raro usurpatur pro Rela-
 tivo αὐτὸν. Vide infra Oedip. Col. v.
 40. Euripidis Orest. v. 29.

- Κἄπεμψ' ἐγὼ νιν ἄξιός γάρ ὃδε γ' ἀνὴρ
Δύλος φέρειν ἢν τῆσδε καὶ μέζω χάριν.
- Οἱ. Πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 775
- Ιο. Πάρεσιν· ἀλλὰ πρὸς τί τῶτ' ἐφίεσαι;
- Οἱ. Δέδοικ' ἐμαυτὸν, ὦ γύναι, μὴ πῶλλ' ἄρᾳ
Εἰρημένῃ μοι, δι' ἃ νιν εἰσδεῖν θέλω.
- Ιο. Ἀλλ' ἵσταται μὲν, ἀξία δὲ πῶς μαθεῖν
Καὶ γὰρ ἐπὶ σοὶ δυσφύρως ἔχοντ', ἀναξ. 780
- Οἱ. Κἄ μὴ στερηθῆς γ' ἐς ποσῶτον ἐλπίδων
Εμὲ βεβῶτος· τῷ γὰρ ἂν καὶ μέζονι
Λέξαιμ' ἂν, ἦ σοι, Διὰ τύχης τοιαῦδ' ἰών;
Εμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
Μήτηρ δὲ, Μερόπη Δωρίς· ἡγόμην δ' ἀνὴρ 785
Ἀσῶν μέγιστος τ' ἐκεί, πρὶν μοι τύχῃ
Τοιαῶν ἐπέσει, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
Σπαρδῆς γε μῦθοι τ' ἐμῆς ἐκ ἀξία.

b Sic recte legunt Bar. 1. L. B. 2. St. T. Cant. C. Nam ὡδ' ἀνὴρ, quod habent Edit. Stephan. Col. Ald. Turn. Franc. sensui minus convenit: & Ογ' ἀνὴρ, quod agnoscunt Schol. & Flor. in metrum manifesto peccat. c Τάγ' Bar. 1. L. Trin. T. Ald.

773 ἄξιός γάρ ὡδ' ἀνὴρ — recte sc. habet lectio. hæc vulgata, cum nihil videatur dici δαιτυκῶς, adeoque τὸ ὡδ' locum non habet — sc. ἀνὴρ ὡδ' δού- λῳ vir hic, utcumque servus, dignus etiam majore. H.

775 Πῶς ἂν μόλοι δῆθ' — vide quam impatiens Oedipus ad ἀναξίωσιν fatalem properat?

777 Δίδοικ' ἐμαυτὸν, ὦ γύναι, μὴ — vehementer & emphatice dictum! μὴ πῶλλ' ἄρᾳ εἰρημένῃ ἢ μοι — hæc quasi seipsum recolligens, & ad historiam quæ modo erat exponenda viam præmuniens. Interim Jocasta, quæ Oedipo percunctanti singula jam satis respondisse videbatur, illum vicissim aggreditur, singula cognoscere cupiens, & molestiæ, quam à se non alie-

nam putavit, causam exquirens — ἀξία δὲ πῶς μαθεῖν καὶ γὰρ.

781 Κἄ μὴ στερηθῆς] Locum hunc ita verte: Non frustraberis spe audiendi ea quæ desideras, cum ego eo usque fuerim progressus. Transponuntur autem verba: ut sæpe fit apud Tragicos. — N. B. ἐλπίς denotat non modo *spem*, sive futuri jucundam quandam præceptionem, sed in genere quamlibet expectationem.

782. Εμοῦ βεβῶτος ἐς ποσῶτον — cum ipse de fortunis meis tantum jam prodiderim — dixerat enim supra — πῶλλ' ἄρᾳ εἰρημένῃ ἢ.

787 — θαυμάσαι ἢ ἀξία — digna quidem quam forte jure aliquis miraretur, non vero ea quæ seriam aliquam sollicitudinem injicere debuit.

Ἄνῃ γὰρ ἐν δέπνοις μ' ὑπερπληθεῖς μέθης,
 Καλεῖ παρ' οἴνῳ πλάσος ὡς εἴλω πατρί.
 Καὶ γὰρ βαρυυθεῖς, τίω μὲν ἔσταν ἡμέραν
 Μόλις κατέσχον· θάτερά δ' ἰὼν πέλας
 Μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον· οἱ δ' δυσφόρως
 Τούνειδος ἦγον τῷ μεθέλλῃ τ' λόγον.

790

Καὶ γὰρ τὰ μὲν κένοιον ἐπερπόμεν, ὅμως
 Δ' ἐκνίζε μ' αἰεὶ δ' τῷδ'· ὑφείρπε γὰρ πλῦ.

795

Λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρός πορεύομαι
 Πυθώδε· καὶ μ' ὁ φοῖβος ὦν μὲν ἰσόμεν,

Ἀτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια,

800

Καὶ δαίνα, ἔδυσσεν παρὰ φάνη λέγων,

Ὡς μητρὶ μὲν χρεὶ ἢ με μιχθῆναι, γῆρος

Δ' ἄτλητον ἀνδρώποισι δηλώσοιμι ὅραν·

Φονεὺς δ' ἐσόμεν δ' Φυτεύσαντος πατρός.

Καὶ γὰρ παύσας ταῦτα, τὴν Κορινθίαν

Ἀστροῖς τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα,

805

Ἐφευγον, ἔνθα μῆποτ' ὀφείμην κακῶν

Χρησμῶν ὀνειδέη τ' ἐμῶν τελούμενα.

Στείχων δ' ἰκνέομαι τούσδε τὰς χώρας, ἐν οἷς

d τῷδ' Trin.

e Τολοιπὸν Schol.

f γ' ὀνειδέη Trin. Ald.

798 Πυθώδε] Eis Πυθῶνα. Vide supra ad v. 611.

Ibid. ὦν μὲν ἰσόμεν, ἀτιμον ἐξέπεμψεν] ἀνέκεστον· περὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθεν (f. ἀπῆλθεν) οὐκ εἶπεν. Schol.

801 — χρεὶ με μιχθῆναι — ita leg. potius quam χρεὶ ἢ. H.

805. Ἀστροῖς τὸ λοιπὸν ἐκ.] Proverbialis locutio, de iis qui longum & desertum iter faciunt; translatione sumpta à nautis, qui in nocturna navigatione stellarum observatione cursum dirigunt. Quò allusit Virgilius *Æn.* 5. v. 25.

Si modo rite memor servata reme-
 tior asstra.

Vide Suidam v. *Ἀστρονομία*. vel Andr.

Schotti *Adag.* pag. 375.

Ibid. — ἐκμετρούμενος, χθόνα ἔφευγον,] Distinguendum censeo post ἐκμετρούμενος, non post χθόνα, ut constructio sit τίω Κορινθίαν χθόνα ἔφευγον. Ita autem verte; Et ego, bis auditis, Corinthiam terram exul dereliqui, astris imposterum cursum dirigens. H.

806 Εφείπον, ἐνθα] In Oedipo ubique invenies Oraculorum venerationem plane superstitiosam: quorum denunciationes dum peregrinando effugere studuit, imprudens fidem adimplevit; unde postmodo admiratio oritur vehementior, & erroris misericordia,

Σὺ τ' ὑπὸ τῶν ὀλοῦν λέγεις.

Καί σοι, γυναι, πάλῃ τις ἐξέρω τριπλῆς

810

Ὅτ' ἦν κελεύθῃ τῇσδ' ὀδοιπορῶν πέλας,

Ἐνταῦθά μοι κήρυξ τε, καὶ πῖ πωλικῆς

ἔσθ' Ἀνὴρ ἀπῆνης ἐμδεῶς, οἷον σὺ Φῆς,

Συνηντίαζον· καὶ ὁδὸς μ' ὅ, θ' ἡμεῶν

Αὐτὸς θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἡλυνέτιν.

815

Καὶ γὰρ τ' ἐκτρέποντα τὸν τροχλάτιν

Παῖω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὄρε

Ὀχρὰ παρασεύχοντα, τήσας μέσον

Κάρα, διπλοῖς κέντροισί μ' ἐκτίκετο.

Οὐ μὲν ἴσῃ γ' ἔτισιν· ἀλλὰ στυγνῶς

820

Σκηπῶν τυπείς ἐκ τῆσδε χειρὸς, ὑπὸ

Μέσῃ ἀπῆνης εὐθὺς ἐκκυλινδεταί.

Κτείνω θ' τοὺς ζύμπαντας· εἰ θ' τῷ ξένῳ

Τούτῳ προσήκη Λαίῳ τὶ συγγνῆς,

Τίς τῶδε γ' ἀνδρὸς ἔστιν ἀθλιώτερος;

825

Τίς ἐχθροδαίμων μάλλον ἂν γήοιτ' ἀνὴρ;

g Hic & qui sequuntur versus usque ad v. 1073. desunt in Bar. i.
h Νῦν ἴς Trin.

810 Καί σοι, γυναι, πάλῃ τις ἐξέρω — hujus rei commemoratione vulnera sibi refricari & recrudescere sensit; & suspicionis molestæ causam non frustra obversari: nihilominus historiam facti adhuc incogniti aperire non veretur.

819 — διπλοῖς κέντροισί μου — ἡ δύο πληγαῖς — ἡ μάστιξ δύο κέντρα ἔχουσα. Schol.

820 Οὐ μὲν ἴσῃ γ' ἔτισιν — non quidem par pari retulit, cum ego illi non plagam tantum sed etiam mortem intulerim. ἴσῃ sc. δίκην, vel poenā, vel quid simile.

823 Κτείνω δὲ τοὺς ζύμπαντας· εἰ θ' τῷ ξένῳ — nimirum Oedipus credidit cædis à se factæ nullum omnino superstitem extitisse, & proinde testem

adduci posse nullum; & quidem error iste securitatem peperit, cum nihil de facto cognosci posse confideret. — εἰ θ' ἄτῃ ὁ ξένος, ὃν ἀπίκλεινα, Λαίος ἴσῃ. Schol. Timide & hæsitanter dictum, præ anticipatione fati.

824 Λαίῳ] Οὐπω γὰρ οἶδεν, εἰ αὐτὸς ἴσῃ. Schol.

825 Τίς τῶδε γ' ἀνδρὸς] Seipsum indigitans. Deinceps sequitur expositulatio querula, enumeratio poenarum eo acerbiorum, quia eas ipse sibi ultro acceriverat: deploratio & exaggeratio malorum fatalium pathetica: sceleris tandem ignoti detestatio. Tota quidem oratio vere Tragicum spirat, ad misericordiam ingenerandam egregie comparata.

Ωἷ μὴ ξένων ἔξει μηδ' ἀσῶν τινὰ
 Δόμοις δεχέσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινὰ,
 Ωθεῖν δ' ἀπ' οἰκῶν ἢ τὰδ' ἔτις ἄλλος ἦν,
 Ἡ γὰρ, π' ἐμαυτῷ τὰσδ' ἄρας ὁ προσθεῖς.
 Λέχη δὲ δ' Ἰφάνης ἐν χερσὶν ἐμαῖν
 Χραίνω, δι' ὧν περ ὤλετ'· ἄρ' ἔφυν κακός;
 Ἀρ' ἔχι πᾶς ἀναγνος; εἰ με χρὴ φυγεῖν,
 Καί μοι φυγόντι, ἰμῆτε τοὺς ἐμὰς ἰδεῖν;
 Μῆτ' ἐμκατεύειν πατρίδος· ἢ γάμοις με δεῖ
 Μητρὸς ζυγῆναι, ἢ πατέρα κατακτανεῖν
 Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε καὶ ἐδρεψέ με.
 Ἀρ' ἔκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονος τίς ἀν
 Κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοίη λόγον;
 Μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας,
 Ἰδοίμι ταύτῃν ἡμέραν· ἀλλ' ἔκ βροτῶν
 Βαίην ἄφατος πρόθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 Κηλὶδ' ἐμαυτῷ^k συμφορὰς ἀφιγμένην.

830

835

840

i Μὴ ἔστι *Cant.* Μὴ ἔστι *Turn.* in margine. St. k *Συμφορὰς Trin.*

827 Ωἷ — μὴ ξένων ἔξει μηδ' —
 videtur plura dicere properantis ora-
 tio abrumpi ad Ωἷ — deinde apostro-
 phe & transitio ad alium casum —
 transpositio casus frequens apud *At-*
ticos occurrit, praesertim in Collo-
 quiis. Siquis autem τὸ Ωἷ, adjungat
 τῷ ἔξει, tum per reciprocationem
 quandam mala haec ad *Oedipum* trans-
 lata redundare intelliget.

Ibid. Subaudiri videtur Accusa-
 tivus ἐμὲ, ut constructio sit, ἢ μὴ
 ἔξει ξένων πᾶσι δόμοις ἐμὲ δεχέσθαι, μηδὲ
 ἔξειν ἀσῶν τινὰ δόμοις ἐμὲ δεχέσθαι.
 H.

833 — εἰ με χρὴ φυγεῖν — quid?
 etiam si necesse sit me exulare, &c.
 Laii enim interfectori (quod ipse ad
 se pertinere jam vehementer suspica-
 batur) hoc supplicium antea denun-
 tiaverat.

835 — ἢ γάμοις με δεῖ

Μητρὸς ζυγῆναι; — interrogative
 haec poni debent, *anne porro insuper*
necesse me nuptiis incestis? &c. Su-
 pererat enim hoc fatale, ut rebatur,
 nondum confectum.

836 Μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα]
 Si fortuiti homicidii reatus dolorem
 tantum excitaverit, qualis demum in-
 sequetur horror, cum parricidii simul
 & incesti reum se agnoverit?

837 Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε] Ea enim
 infidebat persuasio; atque adeo ad-
 huc imperfecta est *Αναγκάσεις*. Re-
 stat illa, quae ad parentes attinet,
 pars atrocior: cui adjuncta est *Παλα-*
πίτειν in Scenam mox proferenda.

843 Κηλίδ' — συμφορὰς] *Αν-*
τιφύας, συμφορὰν κηλίδος καὶ μελυσμῶ.
 Schol.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 69

- Χο. Ἡμῖν μὲν, ὦ νᾶξ, ταῦτ' ὀκνήρ'· ἕως δ' ἂν ἔν
 Πρὸς ἔ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα. 845
- Οἱ. Καὶ μὴν ἴ τος ἔτ' ὅν γ' ἐστὶ μοι ἔ ἐλπίδες,
 Τὸν ἄνδρα ἔ βοτῆρα προσμῖναι μόνον.
- Ιο. Πεφασμύς ῃ, τίς ποθ' ἡ προθυμία;
 Οἱ. Εγὼ διδάξω σ'· ἦν γὰρ εὐρεῖθ' ἡ λέγων
 Σοὶ ταῦτ', ἐγὼ γ' ἂν ἐκπεφευγείην πάθος. 850
- Ιο. Ποῖον δέ μ' ἔ φασκεν ἡκιστ' ἔ λόγον;
 Οἱ. Ληστὰς ἔ φασκεν αὐτὸν ἄνδρας ἐνέπειν,
 Ὡς νῦν ἔ καλακτεῖναιεν· εἰ μὲν ἔν ἐτι
 Λέξῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, ἔκ ἐγὼ ὀ κτανον·
 (Οὐ γὰρ ἔχουσιν ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος) 855
 Εἰ δ' ἄνδρ' ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς, σαφῶς
 Ταῦτ' ἔσιν ἡδὴ τέρπον εἰς ῥ ἡμᾶς ῥέπον.
- Ιο. Ἀλλ' ὡς φανέν γε τῆπος ὥδ' ἔκτεσσον·
 Κἔκ ἔσιν αὐτῷ τῆτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
 Πόλις γὰρ ἡκιστ', ἔκ ἐγὼ μόνῃ, τᾶδε. 860
 Εἰ δ' ἔν τι κακτεῖται ἔ πρὸς δὲν λόγῃ,

Ι Πρὸς τοῦτον Trin. m. Μοι Turn. n Κατακτεῖναι Trin. T. St.
 ο Κτάνον L. B. 2. p Εμὶ L. B. 2. Trin. Ald. St.

844 Ἡμῖν ῥ] Chorus hic, uti semper, id quod res est rectius videt, opportunum interponens consilium, & circumstantiam suggerens, unde Oepido quæ sola supererat spes, Audientibus certe expectatio erigebatur. In affectibus ita commovendis ubique admirabile cernitur Poetæ artificium.

845 Πρὸς ἔ παρόντος — sc. servi, quem modo adesse iusserat.

852 Ληστὰς ἔ φασκεν — vide quam ex omni re aliquam spei blandientis materiem trahere cupit! similiter id agit infra *Jocasta*, sed paulo audacius.

857 — εἰς ἡμᾶς ῥέπον — MSS. & Ald. rectius habent ἐμὶ, quod *Triclinius* metro cavens immutavit in ἡμᾶς.

sed hoc ab ipso esse temere interpolatum ostendit Cl. H. citans *Dawes* Misc. Crit. p. 149. qui probat proprium esse Sermonis *Attici* verbis omnibus à ῥ incipientibus duplicis consonantis vim perpetuo conferre.

858 Αἰ ὡς φανέν γε] Quælibet fidenter asserit mulier consolandi gratia.

859 Κἔκ ἔσιν αὐτῷ τῆτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν — non est quod semel dictum revocare possit.

861 Εἰ δ' ἔν τι κακτεῖται ἔ πρὸς δὲν λόγῃ — sub. εἰρημίνῃ· verum etiam si à dictorum quasi trita via deflexerit: τὸ ἐκτραπίδαι κυρίως ἐπὶ τῇ ὁδῷ λέγεται, ὅταν ἡ πρὸς βαδίσει κατὰ τὴν τὴν ἐτίειν ὁδὸν βαδίζῃ. Schol.

- Οὗτοι ποτ', ὦ νᾶξ, τὸν γε Λαίῃς Φόνον
 φαυεῖ δικαίως ὀρθόν, ὃν γε Λοξίας
 Διεῖπε, χρῆναι παῖδος ἐξ ἐμῆ θανεῖν.
 Καί τοι νιν ἔκείνός γ' ὁ δυσήνός ποτε
 Κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
 Ως' ἔχ' μαντείας γ' ἂν, ἔτε τῇδ' ἐγὼ
 Βλέψαιμι ἂν, ἔνεκ', ἔτε τῇδ' ἂν ὕπερον.
 Οἱ. Καλῶς νομίζεις· ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργατῶν
 Πέμψον τινὰ σελᾶντα μηδὲ τῷτ' ἀφῆς.
 Ιο. Πέμψω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
 Οὐδὲν γὰρ ἂν πρᾶτταιμι ἂν ὧν ἔσσι φίλον.

865

870

865 Καί τοι νιν] Subtiliter disputat contra Oraculorum fidem: sed per Petitionem Principii. Prædixit Apollo Laium à filio interfectum iri: quod, inquit, evenire non potuit, quia filius nullus erat: fallitur igitur Oraculum; proinde quem quoad præterita falli videris, illius quoad futura quoque prædictionibus minus credas. Vide quam temeritate plane muliebri Oraculorum auctoritatem

contemnit Iocasta, ita vero eorum fidem elevans, ut etiam ignara certiore confirmaverit: quum aliquando ostenderetur simul parricidii crimen cum incesto conjunctum.

869 Καλῶς νομίζεις] Facile id esse credimus, quod esse volumus.

Ibid. Αλλ' ὅμως τ' ἐργατῶν] Impatiens futuri animus expectatione maceratur.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 71

ACTUS TERTII SCENA QUINTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 Εἰ μοι ξυνεή φέροντι μοῖρα τὰν
2 Εὐσεπίον ἀγχείαν λόγων
3 Ἐργῶν τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται
4 Ὑψιποδὲς γ' ἄρανίαν δι' αἰθέρα

875

q r' deest in L. B. 2. Trin. Ald.

ΧΟΡΟΣ] Oedipus cum Jocasta exit. Chorus interim dictorum testis & iudex pro re nata animi Deos reverentis affectum declarat statim Antistropho hoc sequenti: vides affectatam & elaboratam stili gravitatem, & sententiarum venerandam quandam obscuritatem, quam Deorum templis potius quam Theatro accommodatam putes. — Justitiæ & Religionis officia semper tuetur Chorus; quare quæ modo indignans audiverat ab Iocasta petulanter & irreverenter dicta ad Oraculorum fidem labefactandam, ea in sequente Stasimi parte non obscure reprehendit: suamque simul erga Deos reverentiam, perpetuamque sanctimoniam curam, una cum impietatis omnimodæ detestatione, proficitur. Vides ergo & in hac parte quam utilis sit Chori institutio.

ΣΤΑΣΙΜΟΝ.

873 Εἰ μοι ξυνεή — Cl. H. metra censet hoc modo constituenda;
Εἰ μοι ξυνεή φέροντι

Μοῖρα τὰν εὐσεπίον ἀγχείαν λόγων.
Quibus in Antistrophe respondebunt

Υἱός τις φυνεύει τύραννον.

Υἱός τις, ἢ πολλῶν ὑπερλήϊδῃ μοῖραν.

Ibid. Εἰ μοι ξυνεή φέροντι μοῖρα]

Scio quid censeat uterque Scholiastes: mihi tamen potius videtur φέροντι, Participium in obliquo, positum esse pro Verbo Infinitivo. Constructio familiaris apud optimos Scriptores. Dictum oportuit, Εἴθε ξυνεή μοι μοῖρα φέρον τὴν εὐσεπίον ἀγχείαν, &c. — Εἰ pro εἴθε utinam: ut sit sententia — ita mihi felix fatum contingat ut ego dictis factisque reverentiam exhibeam legibus, quarum autoritas est divina, origo cælestis, & duratio sempiterna. Κάτω γινώσκων ὁ χορὸς τὸ λογίεσθαι ὡς μὴ δεχομένης τὰς τοῦ Απόλλωνος μαντείας, φησὶν, ἐμοὶ φέροντι τὴν εὐσεπίον ἀγχείαν εἴθε ξυνεή καὶ σπουδαίε μοῖρα καὶ εὐτυχία. Schol.

875 Ων] Deest Præpositio ὧν, cuius frequens est & elegans Ellipsis. Vide Lamberti Bos Ellips. Gr. p. 350.

876 Ὑψιποδὲς γ' ἄρανίαν] Stylus

5. Τεκνωθέντες ὧν Ολυμπος
 6 Πατὴρ μόνος, ἔδδ' νιν ἱ θνατὰ
 7 φύσις ἀνέρων ἔπικτεν, ἔδδ'
 8 Μὲν πῶς λάτρε κατακοιμάσθ'.
 9 Μέναν ἐν τέττις ἱ θεός,
 10 Οὐδὲ γηράσκη.

880

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Ἰβρις φυτεύει τύραννον Ἰβρις, ἱ λῶ
 2 Πολλῶν ὑπερπληοῦν μάται,
 3 Α μὴ πικαιρα μὴδὲ συμφύροντα
 4 Ακροτάταν εἰσυναῖσθ' ὀπίτομον,
 5 ἱ Ἀνάρρσεν εἰς ἀνάγκαν
 6 ἱ οὐδ' ἔ ποδι χρησίμῳ χεῖται.
 7 Τὸ καλῶς δὲ ἔχον πολλὰ πάλαισμα

885

ῥ Θιατὴ Trin. s Fortasse auferenda est distinctio post θεός cum Franc. nam ita sensus erit apertior. t Ei L. Trin. B. 2. Ald. Col. Franc. Flor. Stobæus Serp. 47. u Ωρεσιν L. Trin. B. 2. Ald. x Εἰθ' L. B. 2. Trin. Ald.

plane Dithyrambicus, aliquanto durior five sublimior: sententia reconditior, exhibens Legum divinarum prerogativam; immutabilitatem & æternitatem.

877 Ολυμπ^{ος}] Olympus mons Thessaliæ altissimus: unde pro Cælo apud Poetas haud raro accipitur. Hic autem Metonymice *Olympus* vocatur Olympi habitator, i. e. Deus, (quomodo Aristophanes *Plut.* 366. Νῆ δ' ἑρμῶν, *Cælum testor*, h. e. Deos.) ad Hebræorum morem: apud quos constat *Cælum* sæpissime pro Deo Opt. Max. usurpari. Vide Glassii *Philologiam Sacr.* pag. 1569. & Buxtorfii *Lexicon. Talmud.* p. 2440.

886 Ακροτάταν εἰσυναῖσθ' ὀπίτομον — subaud. ὀδὸν sc. εἰς δύσσοτον ἀκρω-

ρεῖαν ἀναῖσθ' αἰσῶσι τὸς χειμῶνας αὐτῇ κατεκρήμυνσι. — εἰς ἄκρον κακίας ἐλασῶσι καὶ κερυφάδ' εἰσι ἀνάρρσι, ἄρρησι καὶ πίπλων εἰς ἀνάγκην, ὅτι καὶ ὅπου οὐ χεῖται ποδὶ χρησίμῳ τὸτ' εἰς, ὅσῳ καὶ ἀνομοι, ὅποια ἡ λογιστὴ, αὐτῇ φέρεται εἰς ἄκρον ἔπειτα εἰς πλὴν τῆς αὐτῆς ἀνάγκης πίπλων, ὥς δυσχερὲς ἔσθ' αἰῶς τὸν αἰῶνα ἀλγεῖν. Schol.

887 ἀνάγκαν] Exitium inevitabile. H.

888 χεῖται] Mæris Atticista in *Diætionibus Atticis*: χεῖται, Ἀττικῶς χεῖται, Ἑλληνες.

889 Πάλαισμα] Certamen, quod profuit civitati: nempe Oedipi de Sphinge victoriam; cuius beneficium ut sit perenne, Deum rogat. — Τὸ καλῶς δὲ ἔχον πολλὰ πάλαισμα —

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 73

- 8 ὕ Μήποτε λύσσει θεὸν αἰτῶμαι. 890
9 θεὸν ἔ λήξω ποτὲ
10 Προσάταν ἴχων.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

- 1 Εἰ δὲ τις ὑπέρσπια χερσὶν
2 Ἡ λόγῳ πορεύεται
3 Δίκας ἀφόβητος, ἔδδῃ 895
4 Δαιμόνων ἔ ἔδδῃ σέβων,
5 Κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
6 Δυσσώτμῃ χάριν χλιδᾶς,
7 Εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδαίνει δικαίως,
8 Καὶ τῷ ἀσέπῳ ἔ ἔρξεται, 900
9 Ἡ τῶν ἀθίκτων ἔεται ματάζων.
10 Τίς ἔτι ποτ' ἐν τῷ τοῖς ἀνὴρ

γ Μήτε Trin. ζ Suidas v. ὑπέρσπια, (ubi locum hunc adducit) pro ἔδδῃ σέβων legit ἔδδῃ σέβων. Sed minus recte pro ratione metri. α Εξίστα Trin. β Τοῖς L. B. 2. Trin. Ald.

quale sit illud πάλαισμα dubitamus: Cl. H. ad scopum dictorum attendenti nihil magis verisimile videtur quam deorum cultum religiosum intelligi, unde publica derivatur felicitas. V. Victor. var. Lect.

890 Μήποτε λύσσει — αἰτῶ τὸν θεὸν μὴ λύσσει τὸ συμφέρον τῇ πόλει, ἐξ οὗ κρατῇ τῷ ἀντιπάλῳ.

893 Εἰ δὲ τις] Pietatis professio- nem sequitur poenarum, quæ Impiis debentur, imprecatio: tacite illud innuens non sine precibus, ut, siquid peccaverit Iocasta, innocentes Thebani non plecterentur.

899 Εἰ μὴ τὸ]. Hunc & quinque sequentes versus citat Suidas v. Κέρδος αἰχμῆς ἀμεινον.

902 Τίς ἔτι ποτ'] Τίς ἂν ἀπλάσσειν πόντῳ τὴν τιμωρίαν τοιαύτα πράσσοντες.

Suidas loco dicto. Vel forsan hæc est Poetæ mens: Quis animum defendet oppugnatum contra istiusmodi cupiditatum impetus? Βίλην autem κακίας interpretatur Scholiafles.

Ibid. Τίς ἔτι ποτ' ἐν τῷ τοῖς — locus certe hic vexatissimus, de quo diversi interpretes diversa statuunt. In genere hæc videtur esse sententia subiecta, sc. impunitas sceleratorum est incitamentum nequitiae, impedimentum autem virtutum. Εν τῷ τοῖς — ἐν τῷ μὴ τιμωρῆσθαι τοὺς κακούς — ἔρξεται, καλυπτόμεται τῆς κακίας sc. ἔδδῃ τοὺς κακούς ὅρῳ ἀπαθείς ὑπερφύλλῳ ποιήσεται τῷ οἰκείῳ πλημμελεμαῖων, καὶ πᾶσι θύε δαφνύεται.

Cl. H. ita leg. Τίς ἔτι ποτ' ἐν τῷ τοῖς

ἀνὴρ
Θυμῷ βίλῃ ἔρξαι

K

- 11 Θυμῷ βέλη ἔρχεται
 12 Ψυχᾶς ἀμύνειν; εἰ γὰρ αἰ
 13 Τοιαῖδε πράττεις τίμια,
 14 Τί δέι με χορεύειν;

905

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Οὐκέτι τὸν ἄδικτον εἶμι
 2 Γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
 3 Οὐδ' εἰς τ' Αἰαῖσι ναὸν,
 4 Οὐδὲ τὴν Ολυμπίαν,
 5 Εἰ μὴ τὰδε χειρόδεκτα
 6 Πᾶσιν ἀρμόσθ' βροτοῖς.

910

c Es Trin. Ald.

metro & sententia etiam hoc postulante; ἵρσμεν enim forma media significat abstinere, non vero arcere — ut sit hæc interpretatio; *quisnam deum in istis sceleribus versatus homo iracundia sua efficiet ut tela* [divina nimirum] *ab animo arceat, adeo ut eum ab illis defendat.*

906 Χορεύειν] Hinc colligere licet Chori institutionem ad Deorum cultum & officia pietatis celebranda pertinere. Porro, cum isthæc a Sacerdotibus dici supponantur, cantiones & saltationes complectuntur, non illas solum, quæ in Theatro, sed quæ etiam in templis Deorum in honorem celebrare consueverunt.

907 Οὐκέτι τὸν] Religionis contemptum ostendunt deserta Apollinis templa, quorum hic mentio: unde in orationis fine Jovem invocans asserit opus esse Deo vindice ad Oraculorum auctoritatem defendendam. — Οὐκέτι τὸν ἄδικτον εἶμι — locorum hic quorundam, ad quæ religionis causa populus confluere solebat, commemoratio.

908 Γᾶς — ὀμφαλὸν] Terræ umbilicus passim apud Autores appellatur urbs Delphi. Livius lib. 38. cap. 48. *Delphos*, inquit, — *umbilicum orbis terrarum Galli spoliaverunt.* Adde Plutarchum de *Oraculorum Defectu* circa initium, & supra annotata ad v. 488.

909 Αἰαῖσι] Abæ (quæ & Abantia) Urbs Phocidis juxta Parnassum, Apollinis Oraculo clara. Hesychius in *Lexico*: Αἰαῖσι, (lege Αἰαῖσις, cum Thoma de Pinedo ad Stephanum de *Urbibus* pag. 1.) πόλις πλησίον Παρνασσῷ, ἔστιν ἱερὸν Απόλλωνος. Meminit & alibi his verbis idem Lexicographus, ad hunc Poetæ nostri locum respiciens: Αἰαί, πρὸ τῷ Φωκίδι τόπῳ, ὃ μαντεῖον Απόλλωνος Σαῖαίου. (restituere facillè emendatione Αἰαῖου.) Σοφοκλῆς. Vide etiam Herodoti *Uran.* Edit. H. Stephan. pag. 299. & Pausaniæ *Phocic.* cap. 35.

910 Ολυμπίαν] Quinquennis Olympiorum celebritas in honorem Jovis: quod vel pueris notum.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 75

- 7 Ἀλλ', ὦ κρατύνων, ἔπερ ὄρθ' ἀκούεις,
 8 Ζεὺς, πάντ' ἀνάσων, μὴ ^d λάθῃ
 9 Σε τάν τε σὺν ἀθάνατον αἰὲν δέχάν.
 10 ^c Φθίνοντα ^f δ', ^e ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
 11 ^h Τὰ Λαίῃς ⁱ θίσφατ' ἐξ-
 12 Αἰρῶσιν ἤδη, χεῦδαμοῦ
 13 Τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
 14 Ἐρρεῖ δὲ τὰ θεῖα.

d Λαίῃς *Trin.* *e* Φθίνων *L. S.* *f* γὰρ *L. Trin. B. 2. Ald.*
g Hæc verba, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, (quæ defunt in *Trin. L. B. 2. Ald.* nec in antiquis nostri exemplaribus comparebant) ad metrum suffulciendum ex conjectura inseruit Triclinius. Sophistam equidem satis redolent: quare, an Sophocleo cothurno digna sint, eruditum Lectorem penes sit judicare.
h Τὰ non habent *L. Trin. B. 2. Ald.* *i* Πάλαια θίσφατ' *L. B. 2. Ald.*
 Πάλαια θίσφατ' *Trin.*

913 — ἐπὶ ὄρθ' ἀκούεις — *figi-*
dem recte vocaris omnium rector, —
 tali dignus nomine.

917 Τὰ Λαίῃς θίσφατ'] *Oracula*
Laio data.

918 Εξείρεται] *Αφανίζουσι τὰ γδ*
ἐπὶ Λαίῃ διαποδίντω ἐμφανίζεῖ) ὑπὸ
Ιοκάστης, καὶ παρεχέμεται, καὶ ψυδῇ
νομίζεσθαι. Schol. — Stasimo hoc

clauditur Episodii pars secunda five
 actus tertius — Intrat in scenam
Jocasta & alloquitur Chorum, *χώρας*
ἀνακτὸς ex hac compellatione hono-
 rificā intelligas eos fuisse primarios
 Thebarum cives, five magistratus. *Ε-*
ξείλεται Ιοκάστης θυοῖαν ποιησούσης ἐπὶ
τοῖς συμφοραῖς τοῦ Οἰδίποδι.

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

ΙΟΚΑΣΤΗ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

10. **Χ**Ωρας ἀναχίης, δόξα μοι παρεστάθῃ
 Ναῦς ἰκέσθ' δαμόνων, τὰ δ' ἐν χερσὶν
 Σπίφῃ λαβέσθ' ἀπὸ θυμιάματα.
 Ὑψὸς γὰρ αἶψά θυμὸν Οἰδίπῳ^κ ἄγαν
 Λύπαισι παιντοίαισιν^ε ἔδ', ὅποι' ἀνὴρ
 Εὐνὴς, τὰ καὶνὰ τοῖς πάλαι τεκμάρετα.
 Ἀλλ' ἐπὶ ᾧ λέγοντες, ^ι εἰ φέρεται^μ λέγοι.
 Οὐτ' ἐν παραινέσ' ἔδδεν ἐς πλεον ποιῶ,

925

εἰ *Αναξ* Turn. in margine. *St.* *I* H^ν L. B. 2. Trin. Ald. *μ* *Λίγη*
 Trin. B. 2. L. Ald.

921 *Χώρας*] Discesserat è Scena Oedipus æger animi & perturbatus: dolentem solari nequicquam conata jam prodit Iocasta, præ muliebri superstitione & sollicitudine Deorum templis, quos minus revereri videbatur, supplicationes rite oblatura; Chorumque alloquens Oedipi ægritudinem probe describit. A Sophocle quidem (quod semel annotasse sat erit) neminem in Scenam temere productum videbis: sed Actionem habes universam publice & cum mira verisimilitudine exhibitam ea mente, ut Auditores fabulæ processum ita percipiant, ut Oedipus etiam absens adesse videatur.

Ibid. *Ανακτίς*] *Ανακτίς* φησι τὴν ἑ
 Χορὸν, οἷον βασιλικὴν καὶ ἐντίμην. Ita Schol. Sed honorifica hæc appellatio

potiori jure Sacerdotibus congruere videtur, quam Thebanis senibus quibuscunque.

Ibid. *Δόξα μοι παρεστάθῃ*] Vide Suidam v. *Δοξάσθαι*, ubi loci hujus fit mentio.

926 *τὰ καὶνὰ τοῖς πάλαι τεκμάρετα*] — hoc id ipsum erat quod suadere voluit *Iocasta*; ut hæc sit argumenti vis: cum vaticiniis præteritis nulla habeatur fides, nulla itidem & his recentibus haberi debet.

927 *Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λίγοντος, εἰ φέρεται λέγοι* — MSS. & Ald. *ἢν* — *λίγη* — *μῶνους ἀποστέλλει τοῖς πρὸ δεινὰ καὶ φοβερά ἀπαγγέλλουσι* ᾧ ᾧ *παραινέσθων* ἐπὶ *ἀνίσταται*. Schol.

928 *Οὐτ' ἐν παραινέσ' ἔδδεν*] Mulier sapientia abundans sua moleste fert Oedipum in sententiam suam flecte,

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 77

Πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἀπὸλλον, (ἀγγεῖς γὰρ εἶ)
 Ἰκέτις ἀφ' ἑγμῶν τοῖσδε πᾶσι καπύμασιν,
 Ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγὴ πύροις.
 Ὡς νῦν ὀκνεῖμεν πάντες, ἐκπεπληγμένοι
 Κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεῶς.

930

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ.

I A M B O I.

Αγ. Ἀ' ἂν παρ' ἡμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπως
 Τὰ ἔτι πρῶτα δώματ' ἐστὶν Οἰδίπῳ;
 Μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κατίσθ' ὅπως.
 Χο. Στέγῃ μὲν αἰδῶ καὶ πὺς ἐνδόν, ὦ ξένε.

935

π Πόρῃς L. B. 2. Ald. Turn. in margine. St.

re non posse. Pro concessio habens
 Laium à filio non esse interfectum,
 quod quidem Oraculum discrete præ-
 dixerat, ita argumentatur: siqua in
 una re fallatur Oraculum, falli quo-
 que posse in cæteris; proinde nec
 quæ Oedipus ipse consulens audive-
 rat, nec quæ Tiresias interpretis edix-
 erat, fidem certam habere debent.

Ibid. — εἰς πύροις — quidem ex
 conjectura leg. εἰς δόν.

929 Ἀγγεῖς] Cujus nempe tem-
 plum omnium, quæ invisere decre-
 verat, erat proximum. Hæc Dacier.

931 Ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγὴ πύροις
 sic MSS. & Ald. potius quam πύροις.
 — λύσιν εὐαγὴ sc. τῆς παρούσης ἀνάγκης
 τῇ Οἰδίπῳ παρούσης. Schol.

934. Ἀ' ἂν παρ' ἡμῶν] *Ioçasta* ad
 Deorum templa properantis oratio-

nem abrupit inopinata Nuntii à Co-
 rintho venientis in scenam ingressio.
 Ερχεται ἀγγελος ἀπὸ Κορίνθου, ἀπαγγέλλων τὸ θάνατον Πολύου, καὶ αὐτὸν αὐτῷ
 τύραννον τὸν Οἰδίπῳ αἰρεῖσθαι. Οὗτος
 δὲ ἐστὶν ὁ ἐκτιθέντα τὸν Οἰδίπῳ ἐρώων,
 καὶ δὲ Πολύου. Schol. In hac tertia
 autem Episodii parte circumstantiæ,
 quæ inciderant, jam quasi maturef-
 cunt & ad exitum properant. Mira-
 bitur Auditor adhuc usque in pejus
 omnia mutari: attonitus demum de-
 prehendet insperatam illam & horren-
 dam ἀναγνώσειν simul & περιπέτειαν,
 quæ quidem in Tragedia sunt τρα-
 γικώτατα.

937 Στέγῃ μὲν αἰδῶ — Chorus, qui
 prope astans singula observat, officiose
 monitoris partes præstat.

- Γυνὴ ᾗ μήτηρ ἦδε τ' κείνη τέκνων.
 Αγ. Αλλ' ὀλβία τε καὶ ζυῶ ὀλβίοις αἰεὶ
 ° Γένοιτ' ἐκείνη γ' εἶσι παντελὴς δάμαρ. 940
 Ιο. Αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν', ἄξιος γὰρ εἶ
 Τῆς εὐεπείας ἔνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτ' αὖ
 Χρήζων ἀφίξαι, χῶ, τι σημῆναι θέλων.
 Αγ. Αἰατὰ δόμοις τε καὶ πόσ' τῶ σῶ, γυνάμ.
 Ιο. Τὰ ποῖα ταῦτα; ὦ πρὸς τίνος δὲ ἀφιγμένος;
 945
 Αγ. Εκ τ' Κορίνθου. τὸ δὲ ἔπειτα ὁ ξερῶ τάχα,
 Ἡδοιο μὲν. πῶς δ' ἐκ αὖ; ἀρχάλλοις δ' ἴσως.
 Ιο. Τί δ' ἐστὶ; ποίαν δυνάμιν ὧδ' ἐχέει διπλῆν;
 Αγ. Τύραννον αὐτὸν οὐ πῶς εἰσι χθονὸς
 Τῆς Ἰοσμίας εἴσασιν, ὡς ἡδ' αὖτ' ἐκεῖ. 950
 Ιο. Τί δ' ἐχέει; ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἐστὶ;
 Αγ. Οὐ δὴτ'· ἐπεὶ νῦν θάνατος ἐν τ' τάφοις ἐχέει.
 Ιο. ὦ Πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε πᾶς Πόλυβος γέρον;
 Αγ. Εἰ μὴ λέγω πᾶληθές, ἀξιώ θανέιν.
 Ιο. Ω πρόσωλ', ἐχέει διαπότη τὰδ' ὡς τάχ' 955

ο Γίνονται Trin. ρ Παρεῖ Trin. Ald. q Οὐ ξερῶ L. Ald. Οὐ ξερῶ B. 2.
 r Οὐχὶ Trin. s Omitit o Trin. t Δόμοις Trin. u Versus hic &
 qui sequitur in L. B. 2. Trin. & Ald. ita leguntur: Πῶς εἶπας; ἢ τίθνηκε
 Πελυῶ; Αγ. Εἰ ᾗ μὴ Λίγαν γ' ἐγὼ τάληθες, ἀξιώ θανέιν.

945 Τὰ ποῖα ταῦτα; sc. σημῆναι necam in Oedip. v. 783. (sententia
 θίλεις. l. παρὰ potius cum MS. & à Sophocle desumpta est.)
 Ald. quam πῶς.

949. Τύραννον αὐτὸν] Ordinem ad-
 verte narrationis, quam instituit nun-
 cius: de Polybi enim morte dictu-
 rus, istius non meminit, priusquam
 Corinthios dixisset Oedipum in Co-
 rinthi regnum esse suffecturos. Juxta
 Antiquorum morem, qui, cum ser-
 monem, in quo de re aliqua tristiori
 agendum esset, inchoarentur, læta
 quædam præfari consueverunt. Huc
 allusit Cicero *Epist.* 3. *ad Atticum* lib.
 2. *Primum, ut opinor, eὐαγγέλια.*
 Pari ratione sermonem suum incipit
 Senex à Corinthiis missus apud Se-

*Corinthius te populus in regnum
 vocat*

*Patrium: quietem Polybus æter-
 nam obtinet.*

951 Εγκρατὴς] Nimirum regni.

952 Εν τάφοις ἐχέει] Τάφοις pro τά-
 φῳ. Pluralis pro Singulari. Confer
 infra v. 997. & *Oedip. Col.* v. 403.
 Similiter in Sacris Literis, *Gen.* 23. 6.
 Εν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον
 τὸν νεκρὸν σου. Vide *Glassii Philolog.*
Sacr. p. 624.

955 Ω πρόσωλ'] Θιραππανίδι κα-
 λιῦναι τῷτε ἢ Ἰοκάστη' ἀσπράγξας γὰρ ἀκόντιον
 τὴν πρὸς τὸ θῆναι, (malim Πελυῶν.)

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 79

Μολῶσαι λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
 Ἰν' ἐστὶ; τῶτον Οἰδίπυος πάλας τρεμῶν
 Τὸν ἄνδρ' ἔφθγγε μὴ * κτάνη· ἢ νῦν ὅδε
 * Πρὸς τ' τύχης ὀλωλεν, εἴθε τῷδ' ὕπο.

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Οἱ. Ω φίλτατον γυναικὸς Ιοκάστης κάρα, 960
 Τί μ' ἐξέπλεμψω δεῦρο τῶνδε δαμάτων;
 Ιο. Αἴκε τῶνδρος τῷδε, καὶ σκόπη κλύων
 Τὰ σέμν' ἰν' ἤκηδ' ἔ θεῶν μαντεύματα.
 Οἱ. Οὗτος ἢ τίς ποτ' ἐστὶ, ἢ τί μοι λέγῃ;
 Ιο. Εἰς τὸν Κορίνθον, πατέρα τὸν σὸν * ἀγγέλων 965

* Κτάνη Trin. γ Πρὸ Trin. Editt. Stephan. Turn. Πρὸς (ut nos in
 textu) L. B. 2. Ald. Turn. in margine. St. x Αγγέλων Ald. Turn. in
 margine. St.

ἴνα πάλιν ἀναστῇ τὰ μαντεύματα·
 οἶδε γὰρ τὸν Οἰδίπυον τῶτον διδρακτῆ.
 Schol.

956 Ω θεῶν μαντεύματα] Impotens
 animi mulier per irrisiōnem Deorum
 Oracula utpote jam irrita contem-
 nit: cum Polybus pro Oedipi patre
 haberetur.

959 Πρὸς τῆς τύχης ὀλωλεν. Cl. H.
 contra H. Steph. mentem reponen-
 dum censet cum MSS. & Ald. πρὸς τ'
 &c. sc. priusquam id evenisset quod
 Oedipus metuebat. Sive hanc five il-
 lam lectionem admiseris, sententia
 perinde constabit.

960 Ω φίλτατον &c. Lætitiæ, quam
 nuntius attulit, Iocasta impatiens pro-

pere Oedipum arcessit, id jam evenisse
 rata, quod illius animum vanis in
 posterum terroribus liberare posset.
 Vocatus adest Oedipus, vultu aliquanto
 alacriori visus jam alloqui.

Ibid. Ιοκάστης κἀρα] Vide Notam
 ad v. 40.

963 Σέμν' — μαντεύματα] Iro-
 nice. Nihil autem prius habet mul-
 lier, jam oblita Supplicationum, quas
 modo parabat, quam ut de Oraculis,
 quæ tantam Oedipo molestiam face-
 sebant, triumphans illuderet.

965 Εἰς τὸν Κορίνθον] Præveniens
 muliebriter ipsa prior nuntium, ut
 rebatur, faustum profert.

Ὡς ἔκετ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.

Οἱ. Τί φῆς, ξέν; αὐτός μοι σὺ σημάδιον ^α ἦν.

Αγ. Εἰ τὸ πρῶτον δεῖ με ^β ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,

Εὖ ἴδ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηχέτα.

Οἱ. Πότερα δόλοισιν, ἢ νόστῳ ξυναλλαγῇ;

970

Αγ. ^γ Σμικρὰ ^δ παλαιὰ σώματ' εὐνάζῃ ροπή.

Οἱ. Νόστις ὁ τλήμων ὡς εἰκεν ἐφθίη.

Αγ. Καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρεῖ μῆκος χρόνω.

Οἱ. Φεῦ φεῦ, τί δὴτ' ἂν, ὦ γυναι, σκηποῖτό τις

Τὸ πύθμενιν ἐσίαν, ἢ οὐτ' ἄνω

975

Κλάζοντας ὄρνις; ὧν ὑφηγητῶν ^ε ἐγὼ

^α Γενεῦ *L. Trin. Ald.*

^β Απαγγεῖλαι *Schol.*

^γ Μικρὰ *Trin.*

^δ Παλαιῶν habet Michael Apostolius *Paræm.* 97. cent. 10. locum hunc citans.

^ε Δ' ἐγὼ *Trin.*

970 Πότερα δόλοισιν] De rei, quam ad sese ita vehementer pertinere putabat, circumstantiis sedulo quaerit.

Ibid. ξυναλλαγῇ;) Vide notam ad v. 34.

971 Σμικρὰ παλαιὰ] Citat Stobæus *Serm.* 117. — ἡ τυχῶσα πρόσφατος ἐξαρκεῖ ὥστε τὸ παλαιὸν σῶμα ἐξινγκῆν *β* βίη. *Schol.*

974 Φεῦ φεῦ, τί δὴτ' ἂν] Remoto jam illo, quem præcipuum habuerat, terrore, præ gaudio in Iocastes sententiam transit; atque repente, sui velut oblitus, omnem vaticiniorum & oraculorum, quæ antea animo infederat, reverentiam excutit: imo nec à contemptu & irrisione abstinet.

Ibid. Nodum hic in scirpo quaerit *P. Brumoy*; ita enim locum interpretatur, quasi Oedipus Iocastam, ut deos ejus gratia consulat prodeuntem, ne id faciat dehortetur; nullam enim fidem eorum oraculis, comperta Polybi morte, dehinc tribui oportere affirmans. Sed perperam omnino. Non enim ut deos consuleret, sed ut eos placaret ac propitios redderet, egressa erat

Iocasta. Nec per λύσιν εὐαγγῆ (supra v. 931.) quam ab Apolline præberi precata erat, oraculum intelligi debet novum, quippe quæ nulla Thebis ab Apolline dabantur; sed finem prosperum & faustum istorum malorum & anxietatum quibus implicabatur Oedipus. Supplicatio profus similis est in *Electra*, v. 636 — 661. H.

976 Κλάζοντας ὄρνις; — ὄρνις Atticæ contractione pro ὄρνιθας ut apud Aristoph. in *Av.* v. 1609. & Demosthen. de *Falsa Legat.* p. 178. Edit. Oxon. — haud abs re erit Homericæ illa *Il.* μ. 237. quæ *Ed. Londin.* citavit, proferre.

Τὴν δ' οἰωνοῖσι παννύχιόισι κελύεις

Πάθιδ' αὖ τῶν οὐτ' μετατρέψωμ' ἔσθ' ἀλεγίζω,

Εἰτ' ἐπὶ δὴξ' ἴσσι σπῆς ἢ αὖ τ' ἡλίον τι,

Εἰτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖσιν ποτὶ ζόφον ἡρεῖντα.

Εἰς οἰωνὸς ἄριστες ἀμύνεσθαι περὶ πάντας.

Κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμὸν ὃ δὲ θανὼν
 Κεύθε' κατὰ δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε,
 Ἀψαυτος ἔγχρως, εἴ τι μὴ τῷ μῶ πόθῳ
 Κατέφθιθ'. ἔγω δ' ἂν θανὼν εἴη ἔμῃ.
 Τὰ δ' ἔν παρόντα συλλαβῶν θεασίσματα,
 Κεῖται παρ' αἰδῇ Πόλυβοιο, ἢ αἰδ' ἑδενός.

980

- Io. Οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα πρῆλεγον πάλαμ;
 Oi. Ὥδας· ἐγὼ δὲ τῷ Φόβῳ παρηγόμην.
 Io. Μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν εἰς θυμὸν βάλλης.
 Oi. Καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον ἄκ' οὐκ εἶναι με δεῖ;
 Io. “Τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ὧ τὰ τ' τύχης
 “Κρατεῖ, πρὸς αἰδῇ ἑδενός σαφές;
 “Εἰκὴ κράλῃσιν ζῆν, ὅπως δύναίτο τις.
 Σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα.
 Πολλοὶ γὰρ ἤδη καὶ ὀνείρασι βροτῶν
 Μητρὶ ζυνδναόθησαν· ἀλλὰ παῦθ' ὅτῳ
 Παρ' ἑδέν ἐστι, ῥάστα τὸν βίον φέρει.

985

990

f Αἴσιος L. Ald.

979 Εἴ π' μὴ] Ridicula & quasi per jocum Oraculi explicatio.

980 Οὕτω δ' ἂν] Τοῦτο ὡς ἱπποκρίτους φησι. Schol.

982 Αἰδ' ἑδενός] Prædictionis elusæ atque irritæ aperta demonstratio putatur mors Polybi; hinc Oedipo lætitia atque triumphus: unde postmodo plus horrois habet subsequens Ἀναγγελία.

985 Μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν] Ex uno disce omnes; proinde cæteras prædictiones ne omnino cura.

986 Καὶ πῶς τὸ μητρὸς] Adhæsit tamen hæc de matre sollicitudo: quæ fufius explicatur, ut agnitionis parentum per nuncium aperiendæ daretur locus.

987 — ὧ τὰ τ' τύχης
 Κρατεῖ, πρὸς αἰδῇ ἑδενός σαφές;

ubique animi levitatem & incontinentiam *Jocasta* prodit, imo & impietatem, cum è rebus humanis divinam providentiam tollat, & ad casum & fortunam omnia referat — ὧ τὰ τῆς τύχης κρατεῖ cui res fortunæ dominantur. Perperam Sc. & ver. vul.

Ibid. — ὧ τὰ τ' τύχης
 Κρατεῖ.] Nemo hæc Interpretum præter Grotium intellexit, qui recte vertit, *Quando fortuna omnia versat.* H.

989 εἰκὴ] ἦσαν αἰπλως καὶ ἀφροντίστως καὶ μὴ ὡς μεγαλίας ὀρεῖν. Schol.

990 Σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα· ex conjectura Cl. H. reponit εἰς — sc. tu unus ex omnibus, quippe cui oraculum de morte patri inferenda jam falsum fuisse comperitum sit.

- Οἱ. Καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
 Εἰ μὴ κύρξ ζῶσ' ἢ τεκῶσαι· νῦν δ' ἐπεὶ
 Ζῆ, πᾶσ' ἀνάγκη, καὶ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν. 995
- Ιο. Καὶ μὲν μέγας ὀφθαλμὸς οἱ πατὴρὸς τάφοι.
 Οἱ. Μέγας, ξυνίημι· ἀλλὰ τὸ ζώσης φόβος.
 Αἴ. Ποίας ᾗ καὶ γυναικὸς ἑκφοβῶσθ' ὕπερ;
 Οἱ. Μερόπης, γεραιῆ, Πόλυβος ἥς ἄκρ' ἔμετα. 1000
 Αἴ. Τί δ' ἔσ' ἡ ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον;
 Οἱ. Θεήλατον μάνηδμα δεινόν, ὃ ξένε.
 Αἴ. Ἡ ρήτῃν, ἢ ἔθιμιτῃν ἄλλον εἰδέναι;
 Οἱ. Μάλιστά γ' εἶπε γάρ με Λοξίας κ' ποτὶ
 Χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ μαυτοῦ, τό, τε 1005
 Πατρῶον αἶμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.
 Ὡν ἔνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμῶν πάλαι
 Μακρὰν ἀπωκεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως
 Τὰ τῶν ἱτεκόντων ὄμμαθ' ἠδισον βλέπειν.
 Αἴ. Ἡ γὰρ τὰδ' ὀκνῶν, καίθεν ἦδ' ἀπόπλοισι; 1010
 Οἱ. Πατὴρὸς τε χεῖρων μὴ φονεὺς εἶναι, ἢ γέρον.
 Αἴ. Τί δὴτ' ἔγωγ' ἔ τοῦδε τῷ φόβῳ σ', ἀναξ,

g Εὐλαβοῦσθ' Trin. b Εκείναις Turn. i Αἰδοῖς L. B. 2. k Πάλαι
 Turn. in margine. l Stobæus Serm. 77. τίκωναι legit: quod est corrup-
 tum, & tam in sensum, quam in metrum peccat. m Γίρων Trin.

997 ὀφθαλμὸς] Quo scilicet vi-
 dere possis inanem esse huiusmodi
 sollicitudinem: cum de patris morte
 fallatur Oraculum.

Ibid. τάφοι] Vide paulo ante ad
 v. 952.

999 Ποίας ᾗ ε] Interpositio nun-
 cii quærentis causam anxietatis, ut
 Oedipi horrores plenius in medium
 proferrentur.

1008 Μακρὰν ἀπωκεῖτ' — sc. πλὴν
 ὁδὸν — ἀπωκεῖτ' longe ἀπὸ τοῦ οἴκου ἐπί-
 δημοῦς ὄχλου.

Ibid. Εὐτυχῶς] Quia inde forte
 fortuna regnum est adeptus. Quàm
 inierim audienti commovetur ani-

mus, dum id ipsum quod maxime
 fortunatum existimabatur, viderit esse
 miseriarum omnium occasionem!
 Adeo

*Quod quisque vitet, nunquam ho-
 mini satis*

Cautum est in boras. —

1012 Τί δὴτ' ἔγωγ' ε] En oppor-
 tunam nuncii interpositionem, unde
 aperitur omnis illa Oedipi, quæ ad-
 huc in obscuro latebat, historia:
 atque ita demum perfecta habeatur
 Αἰσχρογένοισι, secum unâ conjunctam
 trahens Περικλῆτειαν plane miseran-
 dam! Quantum hac in parte lau-
 dari debet Sophoclis ingenium, do-

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 83

- Επεὶ περ εὖνεσ ἦλθον, ἐξελευσάμεν ;
 Οἶ. Καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
 Αἴ. Καὶ μὲν μάλιστα τῷτ' ἀφικόμην, ὅπως 1015
 Σὲ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαιμι ^π π.
 Οἶ. Ἀλλ' ἔπειτ' εἰμι πῶς φυτεύσασιν γ' ὁμοῦ.
 Αἴ. Ω παῖ, καλῶς εἰ δῆλος ἐκ εἰδῶς τί δράς.
 Οἶ. Πῶς, ὦ γεραίε ; πρὸς θεῶν διδασκέ με.
 Αἴ. Εἰ τῶνδε φύγεις ἔνεκ' εἰς οἶκας μολεῖν. 1020
 Οἶ. Ταρβῶ γε μὴ μοι φοῖβος ὁ ἐξέλθῃ σαφής.
 Αἴ. Ἡ μὴ μίαισμα τ' Φυλοσύντων λάβῃς ;

π Τοι Ald.

ο Εξέλθῃ Trin.

cet autor gravissimus Aristoteles; ecce ejus verba in *Poetic.* cap. 16. Πα-
 σὼν δὲ βιλτίη ἀναγνώρισις ἢ ἐξ αὐτῶν
 πρᾶξις, τὴν ἀπλήξτως γινώσκουσαν δι'
 εἰκότων· οἷον ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίπῳ.
 Rursus in c. 11. idem Philosophus :
 Καλίστη δὲ ἀναγνώρισις, ὅταν ἄμφο Περι-
 πτεται γίνῃ, ὡς ἐστὶ ἐν τῷ Οἰδίπῳ.
 Cujus rei deinde, paucis interjectis,
 ita rationem reddit : Ἡ γὰρ τοιαύτη
 ἀναγνώρισις καὶ Περιπτεται ἢ ἔλθῃ, ἢ
 φοῖβος· οἷον πρᾶξις ἢ πρᾶξις μίμησις
 ὑποκρίσει. Atque in ejusdem cap. init.
 hæc habet : Εἰ δὲ Περιπτεται μὲν ἢ εἰς
 τὸ εὐαγρίον, τὴν πρᾶξις μίμησιν· καὶ
 τῷτ' δὲ — καὶ τὸ εἰκός, ἢ ἀναγκάσιον.
 ὡς ἐστὶ ἐν τῷ Οἰδίπῳ· ἐλθὼν ὡς εὐφρανῶν
 τὸ Οἰδίπῳ, καὶ ἀπαλλάξῃ τὸ πρᾶξις
 μίμησιν· φοῖβος, δηλώσας ὅτις ἦν, τὴν αὐτίκῃ
 ἐποίησεν. Hoc certe colloquium illud
 exhibet, quod est revera πρᾶξις μίμησιν.
 Mirabiles præter spem atque consi-
 lium eventus ; benevolus enim fe-
 nex, dum fidenter Regi sollicitudi-
 nem omnem eximere parabat, quid
 aliud effecit, quam ut in atrocissi-
 mos timores atque misérias conjice-
 ret, dum ostendit ea omnia, quæ
 non frustra Oedipus metuerat, con-
 sigisse, parricidium & incestum ! Ex

hac inopinata rerum vicissitudine co-
 gita quales audientibus animorum
 motus oboriebantur : Comparet hic
 τὸ φοῖβον simul ac τὸ εὐαγρίον, in qui-
 bus excitandis versatur maxima Tra-
 gœdiæ laus ; namque, Aristotele (*Poe-
 tic.* cap. 6.) dicente, πὲρ μίμησιν οἷον
 ψυχαγωγίᾳ ἢ τραγωδίᾳ, τοῦ μύθου μίμη-
 σιν, καὶ περ Περιπτεται καὶ ἀναγκάσιον.

1015 Καὶ μὴν μάλιστα τῷτ' ἀφικόμην
 — sc. ἂν τῷτ'.

1016 Πρὸς δόμους] Ἀντὶ τῷ εἰς Κό-
 λωνον. Schol.

Ibid. Εὖ πράξαιμι π] Latinus In-
 terpres male : ut tibi aliquid benefa-
 cerem. Verte potius : ut à te aliquid
 beneficii consequerem.

1018 — εἰ δῆλος· ὅτις εἰδῶς — de
 hac locutionis *Atticæ* forma jam an-
 tea notavimus. Vide insuper Vige-
 rum cap. 3. §. 4.

1019 Πρὸς θεῶν] Vide hominis a-
 nimum curiosum, sollicitum, impati-
 entem, etiam nocitura exquirentem.

1021 Ταρβῶ γε] Vide animum
 ubique Deorum religione obstric-
 tum, & Oraculorum observantissi-
 mum, quorum fidem imprudens ad-
 implevit.

- Οἱ. Τῆτ' αὐτὸ, πρέσβυ, τῶτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
 ΑἹ. Ἀρ' οἶδα δῆτα πρὸς δίκης ἔδεν τρέμων;
 Οἱ. Πῶς δ' ἔχει, πᾶσι γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφω;
 ΑἹ. Οὔ' ἔνεκ' ἦν σοι Πόλυβος ἔδεν ἐν γῆϊ.
 Οἱ. Πῶς εἶπας; ἔ γάρ Πόλυβος ἔξεφυσέ με;
 ΑἹ. Οὐ μᾶλλον ἔδεν τῆδε τάνδρως, ἀλλ' ἴσων.
 Οἱ. Καὶ πῶς ὁ φύσας ἔξ ἴσθ τῶ μὴδενί;
 ΑἹ. Ἀλλ' ἔ σ' ἐγένεατ' ἔτ' ἐκείνος, ἔτ' ἐγώ.
 Οἱ. Ἀλλ' ἀντί τ' ἔ δὴ παῖδά μ' ἀνομάζετο;
 ΑἹ. Δῶρόν ποτ' ἴδρι τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβάν.
 Οἱ. Καὶ τ' ὥδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἐσερῆεν μέγα;
 ΑἹ. Ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἔξεπεισ' ἀπαιδία.
 Οἱ. Σὺ δ' ἐμπλήσας, ἦ τεκῶν μ' αὐτῷ δίδως;
 ΑἹ. Εὐρὼν ναπαίαις ἐν Κιταιρῶνος Πιυχαῖς.
 Οἱ. Ωδοιπῶρες δὲ πρὸς τί τέσδε τὰς τόπας;
 ΑἹ. Ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεσάτην.
 Οἱ. Ποιμνὴ γὰρ ἦδα, καὶ πὶ θητεία πλανῆς;
 ΑἹ. Σὺ γ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
 Οἱ. Τί δ' ἄλγος ἴχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;

p Scribitur & μή τιτι, inquit Camerarius.

q Οὐ σε γένετ' ὁδολ.

1024 Οἶδα] Mæris in *Diætion*.
Atticis: Οἶδα, Ἀττικῶς Οἶδας, Ἑλληνικῶς. Ubi hæc doctissimus istius Editor: Ex οἶδας Attici fecerunt οἶδαδα, deinde οἶδα per Syncopen.

1026 — ἔδεν ἐν γῆϊ nulla generis cognatione tecum conjunctus.

1028 Τῶδε πᾶνδρως] Δεικτικῶς dicitur. Verte, *non magis quam hic*, i. e. ego.

1031 Ἀντί τ' h. e. Ἀντί τίνος.

1033 Καὶ τ' ὥδ' ἴδρι ἐν παραδῶκοις ἀκέρμοσι, τὸ αὐτὸ ποδάμεις ἐπερωτᾶν. Schol. Quæ quidem observatio ad alias etiam colloqui partes est referenda.

1035 δίδως:] Lege δίδως eliso augmento. H.

1036 Κιταιρῶνος] Loci circumstantia fatale quiddam innuens, quod Tiresias antea commemorabat (v. 429.) luctus futuros prædicens.

1038 Ποιμνίοις ἐπεσάτην] i. e. Ἀρχοίμην eram. Ut exponit Eustathius ad Homeri *Odyss.* α'. p. 1398. locum hunc ex memoria ita referens: Λίγεται ἢ τὸ ἐφίστασθαι καὶ ἐπὶ τῷ περὶ τῶνδε καὶ ἐπὶ τῷ περὶ τῶνδε. ἔξ ἔ καὶ τὸ, ἔργῳ ἐπιστάτην καὶ παρὰ Σοφοκλέϊ, ποιμνίας ὀρείας ἐπεσάτην.

1039 — καὶ πὶ θητεία — sc. ὁ μίσθιος *pastor mercenarius*. — Εἰκῆτως εἶπε τὸ πλανῆς· οἱ γὰρ ποιμνίας οὐ μὴ ἐνταῦθα, νῦν δ' ἐκίσει τὸ ποιμνίον ἀνάγυσι, πρὸς τὸ λυσίτελιν. Triclinius.

1041 Τί δ' ἄλγος ἴχοντ'] Εἰπόντες

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 85

- Αγ. Ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειν τὰ αἰ.
 Οἱ. Οἴμοι· τί τῶτ' ἀρχαῖον ἐνέπας κακόν;
 Αγ. Λύω σ' ἐχόντα Δία πάρος ποδῶν ἀκμάς.
 Οἱ. Δεινόν γ' ὄνειδος παργάνων ἀνελόμην. 1045
 Αγ. Ως' ὀνομάσθης ἐκ τύχης πάντης, ὅς εἰ.
 Οἱ. Ω πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἢ πατρός, φράσον.
 Αγ. Οὐκ οἶδ'. ὁ δὲς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
 Οἱ. Ἡ γὰρ παρ' ἄλλης μ' ἐλαβες, εἰδ' αὐτὸς τυχῶν;
 Αγ. Οὐκ· ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδιδώσιν μοι. 1050
 Οἱ. Τίς ἔστος; ἢ κάποιδα δηλώσει λόγῳ;
 Αγ. Τῶν Λαῖς δῆπερ τις ὀνομάζεται.
 Οἱ. Ἡ δ' τυράννη τίςδε γῆς πάλαι ποτέ;
 Αγ. Μάλιστ'· τέττε τανθρὸς ἔστος ἦν βοτήρ.
 Οἱ. Ἡ καὶς' ἐπὶ ζῶν ἔστος ὥς' ἰδεῖν ἐμέ;
 1055
 Αγ. Τρεῖς γ' ἄρισ' εἶδ' ἂν· ἔ' πυχῶμοι.
 Οἱ. Ἐσιν τίς ὑμῶν τῶν παρεσῶτων πέλας,
 Οἷς κάτοιδ' ἔ' βοτήρ, ὃν ἐννέπῃ,
 Εἴτ' ἔν' ἐπ' ἀρχῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσδῶν;

τ Καλὸν γ' ὄνειδος legit Eustathius ad *Iliad.* ε'. pag. 1097. ὁ Οἱ πυχῶμοι
 Cant. C. St. T.

Ἐ γέροντες ὅτι σωτήρ σοι γέγονε, (ὅπερ
 κρινὸν ἐπὶ πάντων καταδεικνύον) ἀνα-
 πυνδάνται· ὁ Οἰδίπους ὅτι ἐν ποίῳ ἦτορ
 κακῶ ὄντι κτ' πλὴν ἔκδοσι· ἵνα ἐκείνῳ
 εἴπῃ τὸ ποδῶν· ὅπερ ἐπιγινώσκῃ
 ἡ Ιοκείστη. Schol.

1043 Οἴμοι] Perculit animum
 Oedipi hæc circumstantia, cum vul-
 neris olim impressi cicatrices in talis
 deprehenderet; cujus tamen causas
 nunquam agnovit; quare ad hanc
 rem unice attentus plura instanter ex-
 quirir.

1045 Δεινόν γ' ὄνειδος παργάνων
 ἀνελόμην — ἐκ παργάνων χαλεπῶ
 εἰχλύνῳ Δία τῶν τῶν ἀρχῶν βλάπτει.
 Schol.

1047 Ω πρὸς θεῶν — Cum vehē-
 mentia quadam hæc ab Oedipo magis

commoto pronuntiari videntur. πρὸς
 μητρὸς — circumstantia apte inter-
 jecta. Cum enim rei totius jam con-
 scia esset *Jocasta*, qualem sibi horro-
 rem illius commemoratione sibi incuti
 sensisset?

Ibid. Ἡ πατὴρ] Elliptice. Sub-
 auditur ἔπαθεν τῶτο, ἥσαν τὸ Διὰ τὴν
 θῆται τὸς ἀπράξιους. ἀσύνετον γὰρ ἔστι
 καλῶς πρὸς τὰ ἐπιγινώσκαι, τὸ νομίζον
 ἐρωτῶν τὸ Οἰδίποδον εἰ ποτὶ δ' πατὴρ ἢ
 μητὴρ ὀνομάσθῃ. Schol. — Sententiam
 hanc aliter interpretatur *scelus* Scho-
 liaſtes: quem vide sis.

1052 Τῶν Λαῖου] Jam prope ad
 Λιανῶν devenitur, quam impa-
 tiens Oedipus accelerat.

1056 εἶδ' ἂν] Legendum omnino
 ἐστὶ, εἶδ' ἂν. H.

- Σημήναθ· ὡς ὁ καιρὸς εὐρησθαι τάδε. 1060
 Χο. Οἶμαι μὲν ἔδεν' ἄλλον, ἢ τ' ἐξ ἀγρών,
 Ὀν κ' μάτευες πρόθεν εἰσδεῖν· ἀπαρ
 Ἡδ' ἂν τὰδ' ἔχ' ἥκισ' ἂν Ιοκάστη λέγοι.
 Οἱ. Γύναι, νοεῖς ἔκκεινον ὄντιν' δαίτιος
 Μολεῖν ἐφειμέμεθα, τὸν θ' ἔπος λέγῃ; 1065
 Ιο. Τίς δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς, πᾶ δὲ
 Ρηθέντα βέλα μηδὲ μεμνηθεὶς μάτιν.
 Οἱ. Οὐκ ἂν γήοιτο τῷθ', ὅπως ἐγὼ λαβῶν
 Σημεῖα πιαῦτ', εἰ Φανῶ τῆμόν γένος.
 Ιο. Μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τῷ σαυτοῦ βίη 1070
 Κηδὴ, ματεύσης τῷθ'· ἄλις νοσῶσ' ἔχω.
 Οἱ. Θάρρ'· σὺ μὲν γὰρ ἔδ', ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ
 "Μητρὸς Φανῶ τριδελος, ἐκφανῇ κακῇ.
 Ιο. Ὅμως πιθόυ μοι, λίσσομαι, μὴ δρᾶν πύδε.

t Tōn Ald.
 Tragici.

u Μαιτρὸς Trin. male: in Iambis enim non δουλεύουσι

1061 Οἶμαι μὲν] Chorus, uti semper, id quod postulat res, opportune suggerit: & hæc ad Iocastam expectationis conversio vere Tragicum quiddam deinceps parit.

1066 Τίς δ' ὄντιν'] Oratio mulieris animo perturbatæ.

Ibid. Μηδὲν ἐντραπῆς] Audit omnia Iocasta astans, & tacinoris jam clare patefacti conscia perhorrescit; nihilominus, qua potuit pertinacia, horrorem suum dissimulat, ab ulteriore investigatione facti Oedipum revocare cupiens — μηδὲν ἐντραπῆς — neque hujus neque illius cura te moveat. Μάτιν ἐ loco suo transpositum refertur ad ῥηθέντα. Dicentis trepidationem qui reputat, minus mirabitur verborum ordinem perturbari.

1070 Μὴ πρὸς θεῶν] Obtestatio vehemens & pathetica per anticipationem malorum insequentium.

1071 — ματεύσης τῷθ' — nota hic sententiæ interruptæ apponi de-

bet, cum ad aliud per apostrophen subitam & patheticam transeat oratio.

1072 Θάρρ'· σὺ μὲν] Nondum id quod res erat suspicatur. Nulla erat adhuc alia, quam infantis in Cithærone expositi, Agnitio. Οἶεται δ', inquit Scholiastes, τὴν Ιοκάστην, δυσγί- νειαν αὐτῆς συνειδῆσαν, δακρύουσαν καὶ κωλύειν τὴν ζήτησιν.

Ibid. — ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ

Μητρὸς Φανῶ τριδελος — hoc dicere vult Oedipus "ne quidem si ex πατρε, avia, abavia, servis tripliciter servus ego servus sim oriundus. H. — ἂν pro ἰάν. Sic ἂν μὴ θίλωσιν, v. 289.

1074 Ὅμως πιθόυ μοι — Jocasta ad extremum usque instat à proposito revocare cupiens, cujus exitum ipsa jam antea animo præceperat; ita ut hæc dixisse videatur; "siquid valeat "aut tuus erga me amor, aut felicitatis tuæ cura, desine plura querere.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 87

- Οἱ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ ἔτι δ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1075
 1ο. Καὶ μὴν Φρονέσσι γ' εὖ, πὰ λῶσσι σοι λέγω.
 Οἱ. Τὰ λῶσσι τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλας.
 1ο. Ω δύσποτμ', εἴθε μὴ πῶς γνοίης ὅς εἰ.
 Οἱ. * Αἴ τίς ἐλθὼν δεῦρο τ' βοτῆρά μοι;
 Ταύτην δ' εἴπε πλυσίω χαίρειν γῆρ'. 1080
 1ο. Ἰὲ, ἰὲ, δύσηνε· τῆτο γάρ σ' ἔχω
 Μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' ἔποθ' ὕστερον.

* Αἴ τίς Turn. C. Αἴ τίς Ald.

1076 Τὰ λῶσσι — hæc *Jocasta* verba pathetice fatis interposita *Oedipus* quasi exprobrans & indignans re-gerit.

1078 Ω δύσποτμ'] *Ū*triusque mo- res vivide exprimit hic dialogus: il- lius cæca ruentis temeritate, & in rei unius investigatione ita penitus de- fixi, ut cætera negligeret omnia: hujus, utpote quæ malorum seriem jam agnoverat, frustra obtestantis, obsecrantis, admonentis, & quando demum neque preces neque confi- lium valerent, commiserantis. Pige- bat multa frustra dicere: plura di- cere præ ægritudine animi misera non potuit.

1079 Αἴ τίς ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;

Ταύτην δ' εἴπε — *Oedipus*, ad rem aliam nullam attentus quam ad nata- lium suorum agnitionem, *Jocasta* dis- cedentis vehementem illam sollicitu- dinem & ægritudinem negligit pror- fus, & in eo solum versatur ut *Pas- torem* propere arcessi jubeat.

1081 Ἰὲ, ἰὲ, δύσηνε] Discedentis atque ad mortem destinatam prope- rantis vox novissima & valedictoria: qua ad affectus commovendos nulla afferri poterat vehementior: ubi- que brevitate & simplicitate vi- des patheticam, omni verborum co- pia longe facundiozem. Minus ad

rem dixerat, si plura dixisset: quæ restabat dicenda ipse sibi tradit Au- ditor plenius atque melius expressa, quam si oratione proluxa singula mi- nutatim descripta percepisset; ani- mus enim arrectus ad rei exitum fe- stinans antevertit frigidas verborum moras. Hac certe in parte cæteris quibuscunque *Tragædis* noster lon- ge antecellit, præcipue *Neotericis*, qui importuna quadam sedulitate in longum producunt orationem ela- boratam certe, sed morituris aut quoquo modo vehementius affectis minus congruam: cum per illius tæ- dium languescat audientibus expec- tatio, & admirationis horrorisque sensus debilitetur. Artificium & æ- conomiam *Poetæ* fusius laudat *Da- cterius*; nimirum cum sine *Iocasta*, quæ sola *Oedipi* infantis expositio- nem noverat, *Αναγνώστης* commodè fieri non posset, ideo illam in *Scena* præsentem exhibet, usque dum ape- riretur aliqua *Agnitionis* pars, quæ tamen abunde illi, quippe olim facti conscia, cætera suggereret. Cum vero minus decorum videretur, post incesti historiam patefactam ut cum *Oedipo* simul in *Scena* spectaretur, ideo priusquam pudori & calamitati interesset suæ, dolens & furibunda ad certam mortem properans disce- dit. Et hæc omnia per prolepsin

ACTUS QUARTI SCENA QUARTA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

I A M B O I.

Χο. **Τ**Ι ποτε βέβηκεν, Οιδίπυς, ὑπ' ἀχρίας
 ἄϊστασι λύπης ἢ γυνή· δέδοιχ' ὅπως
 Μὴ κ' ἔσιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήτη κακά.

1085

Οἱ. Ὅποια χρεῖζ' ἰσχυρῶ· τῶμόν δ' ἐγὼ
 Κεῖ σμικρὸν ἐστὶ σπέρμ', ἰδεῖν βελήσομαι.
 Αὐτὴ δ' ἴσως (Φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα)
 Τὴν δυσγένεσσαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα ἔ' τύχης νέμων
 Τῆς εὖ διδῶς, ἐκ ἀλμαδότησομαι.

1090

π. *Δίκου Trin. Ald. Turn. in margine. St.* γ. *Αναρρήτι L.*

longe felicius, quam per descriptionem, animis audientium exhibentur. Quantum vero Sophocli in hac parte laudis debetur ii intelligunt, qui Senecæ aliorumque de hoc argumento fabulas perlegerint: quæ omnes quantum à Sophoclea œconomia & simplicitate discesserunt, in tantum censentur à vera Tragœdiæ laude discessisse; adeo aliorum vitia nostri Poetæ famam illustant.

1083 *τὶ ποτε βέβηκεν*] Sub. *ἀς π* — *Ιocasta*, non ultra patiens, e scena se proripuit. Chorus interim, qui tum *Oedipi* tum *Iocastæ* discedentis vehementiam miramque trepidationem attente animadverterat, animo ventura præfagit mala, atque *Oedipum* admonet nihil tale curantem.

Ibid. Οιδίπυς] *Ἄντι Ε*, ὃ *Οιδίπυ*. *ἐπ* ὃ *ἀπὸ τῆς*. Schol.

1085 *Μὴ κ' ἔσιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήτη κακά.*

Οἱ. Ὅποια χρεῖζ' ἰσχυρῶ — *ne ex hoc silentio aliqua erumpant mala* — respondet *Oedipus* indignans, *imo, qualia vult, erumpant* — at ego — *H.* — vel sensu medio *ἰσχυρῶ* signif. facio ut erumpant —

1086 *Ὅποια χρεῖζ' ἰσχυρῶ*] *Oedipus* conjugis metum & anxietatem negligens, utpote à superbia muliebri unice profectam, nihil aliud curat quam generis sui agnitionem, ab Oraculo olim frustra quesitam. Magno animo ignobilitatem loci contemnit, cum nobilitatem sibi virtus sua pepererit.

1090 *Παῖδα τῆς τύχης*] *Apte* satis hoc de viris dicitur, quorum genus est incognitum, cæteroquin illustribus. Vide & Indicem v. *Τύχη*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 89

Τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ ᾗ συγενεῖς
Μῆνες με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
Τοῖόςδε δ' ἐκφύς, ἐκ ἂν ἐξέλθοιμι ἔτι
Πότ' ἄλλος, ὥστε ἂ μὴ ἡμαρτῶν τέμνον γένος.

1095

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

- Χο. 1 Εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ,
2 Καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις,
3 Οὐ, τὸν Ολυμπον, ἂ ἀπεί-

α Μ' ἡμαρτῶν Τ. St.

α Απειρ. Τριη.

1092 Τῆς γὰρ πέφυκα] Quorum ratio idonea reddi nequit, ea fortunæ tribui solent; illam itaque matrem suam, sive originis hætenus incognitæ autorem appellat: mensesque secum una natos crescentesque tanquam fratres. Dictio cothurnata, catichrestica quidem, sed magnifica.

1094 Τοῖόςδε δ' ἐκφύς ἐκ ἂν ἐξέλθοιμι ἔτι

Πότ' ἄλλος, ὥστε μὴ ἡμαρτῶν τέμνον γένος.

Τοῖόςδε πεινυκός σὺν δακρύσιν τὸ γένος ἐξερδύνωται τὸ ἡμέτερον. Schol. non evadunt mei tam dissimilis tamque degener animi, ut natalium meorum agnitionem refugiam.

1096 Εἴπερ ἐγὼ] Υπονοῶσιν οἱ καὶ τὸν Χορὸν χρηστοτέρων τι παρὰ τῷ Οἰδίπῳ, ὅτι Διοτίρεα γένος τῷ πατρὶ δῖος ἔρεϊων νυμφῶν. Schol. — Hæc Chori cantio antistrophica, quasi intercalata, ideo videtur adhiberi, ut suppleri posset actionis intervallum, usque dum Oedipus, cujus sollicitudo omnis in Pastoris adventuri expectatione erat occupata, in scenam rediret — En plenum anxietatis intervallum Αἰσθητικῶν

præcedens, quæ jam illico erat perficienda! totum hoc commodè occupat Chorus, qui uti semper in Oedipi favorem pronior rei adhuc incognitæ exitum felicem comprecatur. Hanc Chori Actu in medio interpositionem ut singulare quiddam notat Dacierius, cum Strophe hujusmodi atque Antistrophe Actum plerumque soleant claudere. Recedente paululum Oedipo, processisse videtur Chorus in mediam Theatri partem versus aram sive statuum Apollinis: ibi fiebat hæc per Strophem atque Antistrophem interlocutio, non cantio uti alibi fere semper.

1098 Οὐ, τὸν Ολυμπον, ἀπείρω,

Ω Κιθαίρων, σὺν ἴσῃ
Quibus antithetica respondent infra

1110 Πᾶνος ὀρισπῶντα πᾶ

Προσπελασθεῖς ἢ σὲ γε —

1101 Μὴ ἔ σὲ γε καὶ πατριώται
Οἰδίπῳ

Καὶ τσοφὸν καὶ μαλὶς, αὐξάν.

Καὶ χορεύειας παρὸς ἡμῶν,

ὥς ἐπὶ τῷ φέρον.

Quibus respondebunt

M

- 4 ^b Ρων Κιθαιρῶν ἐκ ἔσῃ
 5 Τὰν αὖρεον πανσέληνον, 1100
 6 Μὴ δ' σέ γε καὶ πατριώτῃαν
 7 Οἰδίπῃ, καὶ τροφῶν, ἔ μῃ-
 8 Τέρ' αὖξεν, καὶ χορεύεσθ
 9 Πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπήρα φέρον-
 10 Τὰ τοῖς ^c ἐμοῖσι τυράννοις. 1105
 11 Ἰήϊε φοῖβε,
 12 ^d Σοὶ ᾧ παῦτ' ὀρέξ' ἔει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε
 2 Τῶν μακραίωνων; ἄρα
 3 ^e Πανὸς ^f ὀρεστιάται 1110

^b ὁ Κιθαιρῶν *L. Trin. B. 2.* ὁ Κιθαιρῶν *Ald.* ^c ἐ μῶς *Bar. 1.*
Trin. L. B. 2. Ald. ^d Σύδε *Trin.* sed isti σύ superscripsit emendator
 aliquis σοί. ^e Sic versum hunc constituimus ex autoritate Edit.
Flor. ut sit legitimus Anapaesticus. In cæteris Editionibus ita fertur:
 Πανὸς δ, εἰ σὺ καὶ τὰ. Ubi advertas Tribrachyn inter Anapaestos contra metri
 rationem. ^f Ορεστιάται *Bar. 1.* Ορεσιν *Schol.*

- 1113 Γὰρ πλάκεις ἀχρονόμοι παῖσιν
 φίλας.
 Εἰδ' ὁ Κυλλάναις ἀνάσσει,
 Εἰδ' ὁ Βακχεῖο θεὸς ναί-
 ων ἐπ' ἀκρῶν ὀρέων, —
 1105 — πᾶ τοῖς ἐμοῖσι τυράννοις
 — ita legendum metri causa.
 1117 Εὐρημα δὲ κατ' ἐκ τῆς νυμ-
 φῶν Ελικωνιάδων· τῆ pro τίνος ita lege
 cum MSS.
 Hoc modo Chori metra constitu-
 enda censet Cl. H. — ἀπέρων σὺν ἔσῃ
 — seu experiendo aliquid novi senties
 — μὴ δ' σέ γε καὶ πατριώτῃαν — sc. ita
 ut non fieri possit quin tu — μὴ δ' φαί-
 νεται σὺ πατριώτῃαν ὅτι Οἰδίπῳ —
 χορεύεσθ — eo sc. nomine hymnis ὅτι
 eboreis celebrari ut qui protuleris, — αὖξεν — ὅτι ἡμᾶς αὖξεν καὶ μεγα-
 λύνειν σὲ ὡς πατριώτῃαν — εὐρημα δὲ-
 κατ' ἐκ τῆς — a nympharum Heliconia-
 rum quadam repertum accepit. H.
 1098 Τὸν Ὀλυμπον] Subauditur
 μῶς. Vide supra ad v. 668.
 1100 Τὰν αὖρεον πανσέληνον] i. e.
 Κατὰ τὴν αὖρεον ἡμέραν πᾶν λαμπρὸν.
 1104 Ἐπίηρα φέροντα] Dictio Ho-
 merica. *Iliad.* α'. v. 572.
 Μηδὲ φίλῃ ἐπίηρα φέρον Λοκυωλίῃ
 Ἠρῇ.
 1108 Τίς σε, τέκνον] In re incerta
 relinquitur conjecturae locus: & fic-
 tio poetica facile aliquem Deorum ἢ
 μακροχρόνιον constituit Oedipi paren-
 tem, Pana, vel Apollinem, vel Mer-
 curium, vel Bacchum.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 91

- 4 ^g Προσωπελαοδεῖς, ἢ σέ γε
5 ^h Τίς θυράτῃ Λοξίῃ; τῷ
6 Γὰρ πλάκεις ἀχρονόμοι πᾶ-
7 Σαί Φίλαγ' εἴθ' ὁ Κυλλάνας
8 Ανάσων, εἴθ' ὁ Βακχεῖος
9 Θεὸς ναίων ἐπ' ἀκρων ὀρέων,
10 ⁱ Εὐρημα ^k δεῖξάτο ^l νυμφῶν
11 Ελικωνιάδων,
12 ^m Αἴσι πλεῖστα συμπαίζῃ.

1115

I A M B O I.

- Οἱ. Εἰ χεῖ τι καίμ', μὴ ⁿ συναλλάξαντά πω,
° Πρέσβεις, εὐθιμάδων, τὸν βοτῆρ' ὄραν δοκῶ,
Οὐπερ πάλαι ζητῶμεν ἐν τε γὰρ μακρῷ
Γῆρα ξυνάδῃ, τῷδ' ἄνδρ' ἑὺμετρος.
Ἀλλως τε, τὰς ἀγοντας, ὥσπερ οἰκέτας
Εἰρωκ' ἐμαυτῷ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σὺ με
Πρῆχοις, τάχ' ἂν παρ' τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.

1120

1125

g Ex Trin. pro προσωπελαοδεῖς, quod habent cæteri libri tum editi tum impressi. Cujus emendationis ratio cuius facile pateat, qui quartum præcedentis Antistrophes versiculum conferre dignabitur. *b* Τίς deest in Trin. *i* Εὐρημ' Bar. 1. *k* Εἰδέκ' ἐκ τε Bar. 1. Δείκ' ἐκ τε L. B. 2. Ald. Δείξ' ἐκ τε Trin. *l* Νυμφῶν Bar. 1. B. 2. Trin. *m* Αἴς Bar. 1. L. B. 2. Ald. *n* Συνοκλάζοντα B. 2. Ald. H. Stephanus in Thes. v. Συνοκλάζω. Quod quidem Atticum Scriptorem magis sapit. *o* Πρίσων L. Trin. B. 2. Turn. in margine. *St.*

1112 Τῷ γὰρ πλάκεις] Hæc ad Pana referri possunt. Επὶ ταῖς ἐρχομαῖς — καὶ τοῖς ἐρημνείοις τῶν χωρίων αἰώματα Ελληνες τὸ Πᾶνα ἰδρύοντες, inquit Scholiastes ad Luciani Timon. p. 141. Edit. Kent.

1114 Ο Κυλλάνας ἀνάσων] Ο Ερμῆς. Cyllene autem mons Arcadiæ, ubi natus esse dicitur Mercurius.

1119 Συμπαίζῃ] Oedipo jam antrorsum in Scenam progrediente, ser-

monem abruptit Chorus.

1120 Εἰ χεῖ τι καίμ'] Οἰσσιμῆρος — ὁ Οἰδίπους τὸ πρῶτον ἐρχόμενος ἐν μεταπίμψατο, ἐπαίξεται μὲν αὐτὸν, οὐκ ἔτι γένηται, ἐπὶ τὸν ἀγόντων οἰκιστῶν πάλιν δὲ ἐπιστήμην καὶ ἀκριβοῦς γνώσιν τῆς χορῆς ἀνατίησι. Schol.

1124 Ἀλλως τε — frequens hæc locutio compendiaria, quàm sic explices, tum alias ob causas, tum ob hanc præcipue.

- Χο. Εγνώκα γάρ, σίφ' ἴδι· Λαίῃς γὰρ ἦν
Εἰπέρ τις ἄλλος πιστός, ὡς νομεὺς ἀνὴρ.
Οἱ. Σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τ' Κορίνθιον ζένον
Ἡ τόνδ' ἐραΐεις; Αἰγ. Τῶτον, ὅνπερ εἰσπράς.

1130

ACTUS QUARTI SCENĀ QUINTĀ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Οἱ. Οὗτος σὺ πρέσβυ, δεῦρό μοι Φώνη βλέπων
ὅς' ἂν ῥ' ἐρωτῶ· Λαίῃς ποτ' ἦδα σύ;
Θε. Ἦν δέλος, ἐκ ἀνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.
Οἱ. Εργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;
Θε. Ποίμναις τὰ πλεῖστα βίβ' ζυνειπόμην.
Οἱ. Χωροῖς μάλιστα πρὸς τίσι ζυῖαυλος ὢν;
Θε. Ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἣν ᾗ πρῶταυρος τόπος.
Οἱ. Τὸν ἄνδρα τόνδ' ἔν σῶδα τῆδε πρ' μαθῶν;
Θε. Τί χρῆμα δρωῖη, ποῖον ἄνδρα κ' λέγεις;
Οἱ. Τόνδ', ὅς παύρεσιν ἢ ζυναλλαῖας τί' ἴπω;

1135

1140

p Γ' Bar. 1.

q Πβ Bar. 1.

1129 Σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ] Prodeunte in conspectum pastore, quem accersi jussierat ea solum mente ut de Laii interfessore aliquid certius cognosceret, aliud hic curat Oedipus, illud imprimis quærens an hic vir ille ipse erat, cujus a manibus infantem expositum acceperat pastor Corinthius; hac re cognita, pergit ad examen severius instituendum. Huc pertinet quod inferius (ad v. 1187.) annotavit Scholiographus: Παρατηρεῖται ὅτι τ' γέροντα μεμπόμενον ἐπὶ τῷ ἀνακρίναι

τ' φοῖνον τ' Λαίῃς, καὶ ἀποδελήντες ἐπὶ τὸν πνὸς, ἐπὶ τὸ ἀναγκαιότερον ἀνίσταται.

1131 Οὗτος σὺ πρέσβυ] Senem hunc Seneca, eumque secuti Gallicus Anglicusque Interpretes, Phorbam nominant.

1133 Οἴχοι πρῶτα] Circumstantia servi dignitatem singularem denotans.

1140 — ἢ ζυναλλαῖας τί' ἴπω — sc. αὐτὸν οἶδα — ἢ vel — cum τὸ ζυναλλαῖας referatur ad τὸ μεθ' ὧν supra.

Θε. Οὐχ ὥς γ' εἰπὲν ἐν τάχει μνήμης ὑπ.

Αγ. Κέδεν γε θαῦμα, δέσποτ'· ἀλλ' ἐγὼ σεφῶς

Ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι

Κάποιδεν· ἤμος τὸν Κισσαίωνος τόπον

Ο μὲν, διπλοῖσι ποιμενίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ

1145

Επλησίαζον τῷδε τάνδρ' ἑσὶς ὅλως

Ἐξ ἧρος εἰς Ἀρκτῶρον ἑμμήνους χρόνους.

Χειμῶνι δ' ἤδη, τάρτα τ' εἰς ἑπαυλ' ἐγὼ

Ἡλαυνον, ὅς τ' εἰς τὰ Λαίης σταδμά.

Λέγω· τί τέτων, ἢ ἔ λέγω πεπταγμύμον;

1150

Θε. Λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακρῶ χρόνῳ.

Αγ. Φέρ' εἰπὲ νῦν· τίτ' οἶδα παῖδά μοι πνα

Δὲς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψάμεν ἐγώ;

Θε. Τί δ' ἐστὶ; πῶς τί τέτο τύπος ἰσορεῖς;

Αγ. Οδ' ἐστὶν, ὦ τάν, κείνος, ὃς τὸτ' ἦν νέος.

1155

Θε. Οὐκ εἰς ὄλεθρον; ἔ σιωπήσας ἔση;

† Εμμήνους Trin. Εμμήνους Ald.

‡ Τί Turn. in textu, & π in margine.

1143 Ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν — non
πὶ ἀγνώτῳ — sed ἀγνώτῳ ab ἀγνῶτος ig-
narus — faciam sc. ut ignarus ille
reminiscatur.

1146 Τρεῖς ὅλως — ἑμμήνους χρόνους]
i.e. Per tres menses, Junium, Julium
& Augustum. Vetus Scholiastes de
tribus anni tempestatibus, Vere ni-
mirum, Æstate & Autumno, inter-
pretatur; sed hoc minus placet.

1147. Εἰς Ἀρκτῶρον] Usque ad fidus
Arcturi: quod, Plinio dicente, (lib. 2.
§. 47.) undecim diebus ante Æqui-
noctium Autumni exoritur: h. e. ut
ille alibi (lib. 18. §. 74.) seipsum
explicat, pridie Idus Septembris.

1151 Λί(εις ἀληθῆ) Συσχετημένη
ὁ γίγνῃ. ἔδ' ὅδ' ταῦτα ἐσθλὸν ὁμολογῆ-
σαι, εἴτε ἵπαι(εν τῇ σωματικῇ) ἵπαι, ἵνα
μὴ ἦ ἔκρυπτον. Schol.

1154 Τί δ' ἐστὶν] Ita hæc mirans lo-
quitur, ut tamen rem ipsam tacito

fateatur.

1155 Οδ' ἐστὶν] Hæc ille, quasi læta
nuncians, quæ ab aliis non sine hor-
rore audiebantur.

Ibid. Ω τάν] Compellandi for-
mula Poetis ac Oratoribus Atticis
familiaris. Mœris in *Diſſion. Attic.*
Ω τάν, Ἀττικῶς ὦ σὺ, Ἑλληνικῶς. Uti-
tur (ut alios præteream) ἐ Poetis Eu-
ripides in *Cyclop.* 534. & *Herac.*
322. ex Oratoribus Demosthenes in
Olynth. 3. (vulgo 1.) pag. 138. Edit.
Cantabr. Ubi Ulpianus: (aut qui-
cunque Ulpiani nomine abutitur) Τὸ
δὲ, ὦ τάν, δύο μέρη λόγου εἰσὶν ὦ καὶ
ἐτάν, ὅ ἐστιν, ὦ ἐπιπείρα.

1156 Οὐκ εἰς ὄλεθρον] Αἰσθηθεὶς ὁ γέ-
ρων ἔ παντός, ἀρήσας βέλτεται, ὡς ἐκ
(sic lego, non, ut vulgo, ἐχ ὡς) ἐσθλῶς
καὶ δόκρυπτον. Schol. Finge au-
tem versum hunc cum vehementia
pronunciari à pastore Thebano in-

- Οἱ. Α, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ'· ἐπεὶ τὰ σὺ
 Δεῖται κολασθὸ μάλλον, ἢ τὰ τῷδ' ἔπη.
 Θε. Τί δ', ὦ Φέρμε διαποτῶν, ἀμαρτάνω;
 Οἱ. Οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν ἔστος ἰσορεῖ.
 Θε. Λέγῃ γὰρ εἰδὼς ἔδεν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
 Οἱ. Σὺ πρὸς χάριν μὲν ἐκ ἐρεῖς, κλαίαν δ' ἐρεῖς.
 Θε. Μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
 Οἱ. Οὐχ ὡς τάχος τίς τῷδ' ὀστρορέψῃ χέρας;
 Θε. Δύσηνος· ἀντί δ'; τί ποροχρήζων μαθεῖν;
 Οἱ. Τὸν παῖδ' ἐδάκας τῷδ', ὃν ἔστος ἰσορεῖ;
 Θε. Εἰδὼς· ὀλέσθ' δ' ὠφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.
 Οἱ. Ἀλλ' εἰς τὸδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τενδίκον.
 Θε. Πολλῶ γε μάλλον ἢν φράσω διάλλυμα.
 Οἱ. Ἀνὴρ ὅδ', ὡς εἰκεν, ἐς τριῶς ἐλά.
 Θε. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'· ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πύλας.
 Οἱ. Πόθεν λαβῶν; οἰκέον, ἢ ἔξ ἄλλῃ τινός;
 Θε. Εμὸν μὲν ἐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δὲ τε.
 Οἱ. Τίνος πολιτῶν τῶνδε, καὶ ποίας γῆρας;
 Θε. Μὴ πρὸς θεῶν, μὴ δέωτοθ', ἰστέφ' ὡλεον.
 Οἱ. Ολωλας, εἰ σε ταῦτ' ἐρήσμεν πάλιν.
 Θε. Τῶν Λαίῃς πόινω τις ἦν γυμνημάτων.

† Τόνδ' Turn. in margine. St. u Sic recte Bar. 1. Trin. Ald. Turn.
 Nam. Editt. Stephan. Cant. C. ἐρήσμεν habent, claudicante metro.

dicium temere factum revocare vel
 suppressere cupiente: quod Oedipus
 plus æquo sagax animadvertit.

Ibid. Σιωπήσεις ἴση] Pro σιωπῆσεις,
 Attica Periphrasi. Vide Alex. Scot.
 Grammat. p. 681.

1157 Τὰ σὺ δεῖται κολασθὸ] Quir-
 pe quæ conscientiam facti arguebant,
 quam nunc sero frustra quæ dissimulare
 student.

1161 Λέγῃ γδ εἰδὼς ἔδεν] Admira-
 bile hic cernitur Poetæ artificium
 ἀναγνώρισιν hanc tremendam præpa-
 rantis. Videtur casu potius quam
 consilio & quasi sponte incidisse cir-
 cumstantiarum delectus. Vide soler-

tiam pastoris evadere & celare histo-
 riam fatalem cupientis, nec nisi ne-
 cessitate admota rem totam aperien-
 tis: Oedipi contra damnosam ob-
 serva in veritate indaganda sedulita-
 tem, & ad extremum usque animi ob-
 firmati constantiam in perniciem aper-
 tam ultro ruentis.

1168 Ἀλλ' εἰς τὸ δ' ἔξεις — sc. εἰς
 τὸ ὀλέσθ'.

1170 ἐς τριῶς ἐλά] Recta ad sus-
 tuarium tendit. H.

1177 Τῶν Λαίῃς — γυμνημάτων]
 Ex iis qui in Laii familia nati erant.
 H.

- Οἱ. * Η δ' ἄλλος, ἢ κέν τις ἐγγυῆς γυγώς;
 Θε. Οἶμοι· πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ γ' λέγειν.
 Οἱ. Κάγωγ' ἄκύνων· ἀλλ' ὅμως ἀκυστέον. 1180
 Θε. Κέν τις ἂ γέ τοι δὴ πᾶσις ἐκλήζεθ'. ἢ δ' ἔσω
 Κάλις' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τὰδ' ὥς ἔχῃ.
 Οἱ. Η γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; Θε. Μάλις', ἀναξ.
 Οἱ. Ως πρὸς τί χρείας; Θε. Ως ἀναλώσαιμί νιν.
 Οἱ. Τεκῆστα τλήμων; Θε. Θεσφάτων ὅκνω κακῶν. 1185

* Rotundior est Senarius, ut legitur in *Trin.* mutato tantum verborum ordine: Η δ' ἄλλος, ἢ τις ἐγγυῆς κέν τις γυγώς; γ Δίῳι *Turn.* in margine. St. z Ἀκύνων potius legendum esse existimat H. Stephanus in *Annotat.* quam Lectionem exhibet & *Flor.* suffragante Plutarcho in libello *Advers. Epicur.* pag. 1093. Edit. Ant. Stephan. & in lib. de *Curiositate* p. 522. ejusd. Edit. Quare in textum recipi posse arbitramur: nam cum isto λέγειν in versu precedenti optime conveniret; nisi quis ibi λέγων forsitā reponi mallet. a Δι *Trin.* b Ηδ' *Trin. Ald.* c Γ' ὅκνω *Bar. 1. L. Ald. Γ' ὅκνω Trin.*

1179 Οἶμοι· πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν (vel λέγων) ut respondeat τῷ ἀκύνων infra: — si prior lectio τῷ δεινῷ λέγειν admittatur: sic interpretare — *incidi in id ipsum, quod est dictu horribile* — fin posterior — sic; in eodem horribili periculo versor, si dixerim.

1180. Κάγωγ' ἀκύνων· ἀλλ' Hunc locum citat, & de Oedipi moribus ita philosophatur Plutarchus in libello περὶ Πολυπραγμοσύνης, Edit. Paris. 1624. pag. 522. Καὶ γὰρ τὸν Οἰδίπῳ τοῖς μεγίστοις κακῶσι ἢ πειρασμοῖς περιέσσυται. Ζητῶν γὰρ ἑαυτὸν ὡς οὐκ οὐτα Κορίνθιοι ἀλλὰ ξῖνοι, ἀπῆντησε τῷ Λαίῳ, καὶ τούτῳ ἀνελών, καὶ τῷ μητίερα λαῶν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ γυναικί, καὶ δοκῶν εἶναυ μακάρεσσι, πάλιν ἑαυτὸν ἐζήτη, καὶ τῆς γυναικὸς οὐκ ἐώσης, ἐτι μάλλον ἡλιγχε σιωπῶντα γίροντα, πᾶσαν πεσοφίαν ἀνέγκλιν. τίλθ' ὅτι πρᾶγματ' ἡδὴ περιφύροντες αὐτὸν τῇ ὑποταίᾳ, καὶ ὅτι γίροντες ἀνέκοις αὐτοῖς,

Οἶμοι· πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν,

ὅμως ἐξημερῶς πρὸς τὴν πᾶν καὶ σφιδά-
 ζων ἀποκρίνεται,

Κάγωγ' ἀκύνων· ἀλλ' ὅμως ἀκυστέον. Οὕτω τις ἐπὶ γλυκύπικρο καὶ ἀκατάχα-
 τος ὁ τὸ πολυπραγμοσύνης παραλισμός, ὡς περὶ ἑλκὸς ἀμύσσειν ἑαυτὸν ὅταν ἀμύσ-
 σεται.

Ibid. Κάγωγ' ἀκύνων [vel ἀκυστέον] ἀλλ' ὅμως ἀκυστέον· utrumlibet legas, ita tamen ut verba sibi respondeant.

Nempe jam ἐπὶ ζυρῶ ἀκμή, ut aiunt, in ancipiti discrimine res stetit. *Oedipus*, usque ad extremum sibi constans & periturus, ad ἀναγνώστην festinat. Vide dictionis compendiarie quam præclara sit vis atque δεινότης! nihil certe τραγικώτερον fingi poterat.

1181 — ἢ δ' ἔσω

Κάλις' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ — opportuna profecto *Jocasta* mentio hic interjicitur, quæ esset tum ad fidem faciendam, tum ad ἀναγνώστην plenius exhibendam necessaria.

1185 Τεκῆστα τλήμων; — quam miserabiliter & pathetice est hoc ab *Oedipo* dictum?

Οἱ. Ποίων; Θε. Κτενεῖν νιν τὰς τεκόντας ἦν λόγος.

Οἱ. Πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;

Θε. Κατοικτίσας, ὧ δ' ἔειπες· εἰς ἄλλην χθονά

Δοκῶν δοπίσεν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὁ δὲ

Κάκ' εἰς μέγας ἔσωσεν· εἰ γὰρ ἕτος εἰ

Ὀν φησιν ἕτος, ἴδι· δύσκολος γεγώς.

1190

Οἱ. Ἰδ', ἰδ'· τὰ πάντ' ἂν εἴκηι σαφῆ.

Ω φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαμι νῦν·

Ὅτις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν ἔχρην, ἔν οἷς

Τ' ἔχρην μ' ὁμιλῶν, ἕς τέ μ' ἔκ' ἐδὴ κτενῶν.

1195

d Δέσποθ'· ὡς ἄλλω L. B. 2. Trin. Ald.

1186 Τὰς πηγύας] Nota Syllepfin: de patre enim solo edebatur Oraculum.

1190 Εἰ γὰρ ἕτος εἰ] Apostrophe pathetica compendium exhibens calamitatum. Ubique mireris dialogi, qui supremum rerum discrimen exhibet, brevitatem atque simplicitatem vere τραγικωτάτην, omni verborum copia & orationis proluxa ornatu facundiores. Atque hic demum fabulae nodus absolvitur: finiturque illa ab Aristotele, atque adeo ab omnibus laudata *Αντιγόνη* secum unā trahens *Περιπίτειαν*, sive stupendam fortunarum in pejus mutationem, derepente ex rebus ipsis natam: quo enim tempore ipse quis esset agnovit, eodem de felicitatis invidendae fastigio in miserandae infelicitatis angustias deturbatus, se omnium miserimum agnovit. Nihil profecto unquam viderit Theatrum τραγικώτερον, & ad admirationem, terrorem & misericordiam ingenerandam efficacius. Certe dubium non est, quin egregiam hanc nostri oeconomiam ob oculos habuerit Aristoteles, cum in *Poetic.* cap. 9. hæc scriberet: *Επὶ δὲ (ἡ τραγῳδία) ἔμειον τελείως ἐπὶ σφαιρίως*

ἡ μίμησις, ἀλλὰ ἔφθοιρῶν καὶ ἐλεινῶν πάντα ὅτι γίνετ' ἡ μέγιστος τοιαῦτα, καὶ μέγιστον ὅταν γίνηται παρὰ τὴν δόξαν δι' ἀλλήλων· τὸ γὰρ θαυμαστὸν ἕτως εἶναι μᾶλλον ἢ εἰ δὲ τὸ αὐτομάρτυ καὶ τὸ πύχνης· ἵππεϊ δὲ τὸ δὲ πύχνης πάντῃ θαυμασιωτάτη δακτύ, ὅσα ὡσαύτῃ ἐπὶ τῇδε φαίνεται γαργήναι· οἷον ὁ ἀνδρείος ὁ δὲ Μίτρος ἐν Ἀργεὶ ἀπὶ κτείνει τὸ αἶτιον τὸ θαυμάσιον τῷ Μίτῳ, θεορουῶντι ἐμπιστάν. ἵσκει γὰρ τὰ τοιαῦτα ἔκ' ἐκτὸς γλῶσσης. ὡς ἀνάγκη τὰς τοιαύτας εἶναι καλὰς μύθους.

1192 Ἰδ', ἰδ' Ipse sibi tradit omnia conscius Auditor. Jam antea patebat cædes, nunc verro parricidium & incestus; Oraculi fides confirmatur, & imprecationum suarum in caput suum derivatur vis. Illius, perinde ac Iocastes, discedentis brevissima quidem oratio, qualis esse debet ad exitum properantis. Impotens animi, nec plura loqui patiens proripit se de Scena, cætera Auditorum cogitationibus fingenda relinquens.

1193 Ω φῶς, πλοδαῖόν σε] Oblique innuit sui excæcationem.

1194 ἔν οἷς τ' ἔχρην μ' ὁμιλῶν, ἕς] Pluralis adhibetur Numerus ad augendam sceleris atrocitatem; quippe miram orationi vehementiam & ma-

ACTUS QUARTI SCENA SEXTA.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΧΟΡΟΣ.

1^ο Ω Γενεαὶ βροτῶν, ὡς ἡμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν
2 Ω Ζώσας ἀναριθμῶ.

e 1^ο, 1^ο Bar. 1. L. Trin. B. 2. 1^ο semel Ald. *f* Ita Bar. 1. B. 2.
Trin. Editt. Stephan. Turn. Sed ὑμᾶς habent L. Schol. Ald. Col. Franc. Flor.
Cant. C. T. St. Quod potius recipiendum suadet sententiā,

jestatem conciliat Pluralium usus : quod haud inobservatum reliquerunt antiqui Rhetorices Magistri. Aristoteles in *Rhetor.* lib. 3. cap. 6. ea quæ tumorem dant orationi recensens, inter alia hæc habet : *Eis ὅγκον ὃ τ' λίξις συμβάλλεται — τὸ ἐν πολλὰ ποιεῖν.* Eadem fere tradit Criticorum maximus Longinus, quem vide infra citandum ad v. 1402. Hic loci porro observare est Masculinum Genus de sexu sequiore usurpatum : quæ syntaxis apud Atticos Scriptores, atque imprimis Tragicos, obvia est ; plurima istius exempla conguessit eruditus Barnesius in Euripidis *Alcest.* v. 383. ad quem te remitto. — Post ἀναγνῶρισιν absolutam, cum Nuntio una & Paillore quem arcessiverat, *Oedipus* ἐξ scenæ discedit : Chorus interim atrocitate rei percussus animi anxie philosophantis sensa *Stafimo* sequenti exprimit.

Stafimon hoc non est monostrophicon, prout Editiones vulgatæ exhibent, sed Antistrophicon, ἐξ duobus Strophis totidemque Antistrophis con-

stans. Hoc autem modo metra sunt constituenda.

STROPHE I.

- 1 1^ο ἡμεῖς βροτῶν,
- 2 Ως ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μη-
- 3 δὲν ζώσας ἀναριθμῶ !
- 4 Τίς γὰρ, τίς ἀνὴρ πλείον
- 5 Τῶς εὐδαιμονίας φέρει,
- 6 ἢ ποῦτον ὅσοι δοκέειν,
- 7 Καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει ;
- 8 Τὸ σὺν τοι παρὰ δαίμον' ἔχον,
- 9 Τὸν σὺν δαίμονα, τ' σὺν, ὦ
- 10 Τλαμῶν Οἰδιπόδα, βροτῶν
- 11 Οὐδὲνα μακρὶ ζῶ.

ANTISTROPHE I.

- 1 Οὐκ ἐστὶν ὑπερβολὴν
- 2 Τολύμους, σκεπτικῶς
- 3 Πάντ' εὐδαιμονίᾳ ὅλον.
- 4 Ω Ζεῦ, κατὰ μὲ φθίσις
- 5 Τὰν χαμῶντα περὶ δέον
- 6 Χρησμοδόν, θανάτων δ' ἡμᾶς
- 7 Χόρει πύργος ἀνίσταται,
- 8 Εἰς καὶ βασιλεὺς καλῇ

N

- 3 Τίς γὰρ τίς ἀνὴρ ὠλέον
 4 τὰς εὐδαιμονίας Φέρει,
 5 ἢ τοσῶτον ὅσον δοκεῖν,
 6 καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει;

1200

- 9 Εμὸς, ἢ πὰ μῆνός ἐτι-
 10 μέρους τὰς μεγάλας ἐν
 11 Θύοισιν ἀνάσσειν.

STROPHE II.

- 1 Τὰ νῦν δ' ἄκείν
 2 Τίς ἀθλιώτερος;
 3 Τίς ἐν πόντοις, τίς ἄταις ἀγχαίς
 4 Ζευὸς, ἀλλογὰ βίαι;
 5 Ω κλεινὸν Οἰδίπε καὶ,
 6 Οἱ μίγας λυγρὸν αὐτὸς ἥμισιν.
 7 Καὶ παιδὶ ἐπαλεῖ θελαμηνόλῳ
 8 πῶς ποτε, πῶς πότ' αἰ πατὴρ ἦεν
 9 Σ' ἄλοκός φέρειν πάλας
 10 Σὺν ἰδιωτάδῃσαν,
 11 Ες τοσύνδε;

ANTISTROPHE II.

- 1 Εφ' οὗτοι σ' ἀκροῖ
 2 Ο πᾶνδ' ὅρῳ Χρὸνός.
 3 Δικαίῃ τ' ἀγαθὸν γάμος πάλας,
 4 Τισυῖντε καὶ περὶ μόνον.
 5 Ἰὼ Λαίῃον τίκον,
 6 Εἶθι σ' εἶδ' ἐγὼ μέγας ἰδόμεν!
 7 Οδύρομαι γὰρ ὡς πάλαι, ἰαχῶν
 8 Εκ σμικρῶν τὸ δ' ἔρπον εἰπείν,
 9 Αἰνέωσαι τ' ἐν σίγῃ.
 10 Καὶ κατηγίμναται
 11 Τέμνον ὅμῳ.

Ita hæc anomala in ordinem digessit Cl. H. rei metricæ in primis peritissimus: & singuli cujusque porro metri speciem distinxit. Nos quidem satis habemus formam, quam ille descripsit, exprimere & Lectoris judicio expendendam proponere.

Ibid. Ω γλοιὶ βροτῶν] Απιδὼν ὁ

Χορὸς ὡς τῶν πάλαι ὁ Οἰδίποδος εὐδαιμονίαν, καὶ τῶν ἄρτι συμφορῶν αὐτοῦ τύχην, ἀποκλαίει τὸ ἀνδράκρινον, κ. τ. κ. Ita Triclinius. Inter Choros autem Sophocleos hic qui sequitur maxime omnium eminet: quippe παθητικώτερος, & bene moratis sententiis plenissimus, dignusque qui talem *Αναγνώστην* & Περαιτίειαν sequatur. Oedipum intuens de fortunarum humanarum vicissitudine præclare philosophatur, ea suggerens quæ vir bonus & sapiens de istiusmodi re sentire debet.

Ibid. Ως ἡμᾶς ἴσῳ ἐ τὸ μῆνός] Οὕτως καὶ ἐν Αἴσῳ, (v. 125.)

Ὅρῳ γὰρ ἡμᾶς ἐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν Εἶδωλ', ὅστις περ ζῶμεν, ἢ κρυφῶ σκιά.

Καὶ Πίνδαρος, (Pyth. 8. v. 134.)

— Τί δὲ τις; τί δ' οὗτος;

Σκίῳς οἷμα ἀνθρώποι.

Schol. Sensus autem est: Απαντας τοὺς ζῶντας ἀνθρώπους ἢ ἄλλο π ἡγῶμαι, ἢ ἐδὲν τίς γὰρ φέρει τὴν εὐδαιμονίαν πλὴν, ἢ τοσῶτον ὅσον δοκεῖν ὅτι τις ἐστὶ, ἐ δόξαντ' ἀποκλίνει τὴν τύχην.

1198. Τίς γὰρ τίς] Vide Stobæum Serm. 96. qui verum hunc et tres sequentes ibi adducit.

1200 Ἡ τοσῶτον ὅσον δοκεῖν — sc. felicem *videri* non esse. Δόξαν παρήκουσι τοῖς ἀνθρώποις ὅτι τίς ἐστὶ, εἴπερ ἐν τὸ μῆνός χωρεῖ. Schol. sententia est, felicitatem humanam nihil in se certi habere, sed opinione sola contineri.

1201 Καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει — sc. τὴν εὐδαιμονίαν: nimirum opinione felicitatis suæ aliquandiu lætatus, tum demum declinat & excidit.

- 7 Τὸ σὺν τοι παράδειγμ' ἔχων,
8 Τὸν σὺν δαίμονα, τὸν σὺν, ὦ τλαῖμον
9 Οἰδιπόδα, βροτῶν ἔδνα μακαρίζω.
10 Οἷς καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας,
11 Εκράτησας ἔ παντ' εὐδαίμονος ὄλβου.
12 Ἐφείδ' κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμφώνυχα

1205

g Ω Ζῷ Bar. 1. L. Trin. B. 2. Ald.

1202 Τὸ σὺν τοι παράδειγμ' ἔχων]
En felicitatis & infelicitatis humanæ,
quanta poterat vel invidiam vel mi-
sericordiam commovere maximam,
in Oedipi historia breviter descrip-
tam imaginem! Chorus, cum pub-
licam videatur personam sustinere,
Principis sui fortunas adeo à se non
alienas putat, ut commiserationem
& summum dolorem ostendat; cum
vero non nisi bonis faveat, ita de il-
lius moribus judicare docet, ut neque
improbis, neque tamen supra probi-
tatis vulgaris sortem elatis: sed iis
nimirum, quos in Tragedia postulat
egregius legislator Aristoteles; cujus
verba, cum ad Poetæ nostri laudem
pertineant, ex *Poeticæ* cap. 19. in gra-
tiam Lectoris describere non grava-
bor. Επειδὴ ἔν, inquit, δεῖ τῶν σύνθε-
σιν εἶναι τὴν καλῆς τέσεως μὴ ἀπλὴν,
ἀλλὰ πεπλημνύειν, καὶ ταύτην φοβεῖσθαι καὶ
ἐλαυνῶν εἶναι μιμητικῶν, (τῆς γὰρ ἰδίου
τὸ ποιῶντες μιμησιῶς ἐστίν,) πρῶτον μὲν δὴ-
λον, ὅτι ἔστι τὰς ἐπιεικῆς ἀνδρὸς δεῖ μι-
μησιῶν φαινοῦς ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσ-
τυχίαν· ἢ γὰρ φοβεῖται, οὐδὲ ἐλαύνει τῆς,
ἀλλὰ μικροῖς ἐστίν· οὕτως τὰς μοχθηρὰς ἐξ
αὐχίας εἰς εὐτυχίαν· (ἀνταρκαδιστῶν γὰρ
τῆς ἐστὶ πάντων· ἀδὲν γὰρ ἔχει ὡς δὲ ἔπει-
τὸ φιλάδελφον, οὕτως ἐλαύνει, ἔπει φοβε-
ρὸν ἐστίν) ἀλλ' αὖτ' ὁ σφιδῶν ποιητὴς ἐξ εὐ-
τυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν· τὸ μὲν γὰρ
φιλάδελφον ἔχει ὡς ἡ τοιαύτη σύστασις,
ἀλλ' ἔπει ἐλαύνει, οὕτως φέρεται· ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὸ
ἀναξίον ἐστὶ δυσχερὲς, ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄριστον
ἐλαύνει μὲν πρὸς τὸ ἀνάξιον, φέρεται δὲ πρὸς τὸ

ἄριστον ὥς ἔπει ἐλαύνει, ἔπει φοβεῖται φαί-
νεται (lego ἔπει, cum Victorio & qui-
busdam MSS.) τὸ συμφοῦν. Ο μὲν γὰρ
ἀρετῇ ἀφίερται καὶ δικαιοσύνη, μήτι δὴ
κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταπίπτειν εἰς τὴν
δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἀμετρίαν πᾶσι τῶν ἐν
μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχίας· οἷον Οἰδί-
που, καὶ Θυέστης, καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων
γῆρῶν ἐπιφανῆς ἄνδρες. Ανάγκη ἄρα τὴν
καλῶς ἔχοντα μῦθον ἀπλὴν εἶναι μᾶλλον
ἢ διπλοῦν, ὡς περὶ τινὲς φασί, καὶ μετα-
πίπτειν οὕτως εἰς εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν,
ἀλλὰ τὴν ἀντίον ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν,
μὴ ἀφ' ἀμετρίαν, ἀλλὰ δι' ἀμετρίαν
μεταπίπτειν, ἢ οἷον ἀρετῆς, ἢ βελτίονος μᾶλλον
ἢ κακίονος. Σημῶν δὲ καὶ τὸ γινώμε-
νον. Πρῶτον (ita emendo ex MS. male
vulgo πρὸς τὸ) μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ τὰς τυ-
χόντας μύθους ἀπρὸς τὸν μῦθον· νῦν δὲ πρὸς
ὁλίγας οἰκίας αἱ καλῶς τετραπύλαι συντί-
θεται, οἷον πρὸς Ἀλκαίον, καὶ Οἰδί-
πουν, καὶ Ορέστην, καὶ Μελέαγρον, ἔπει Θυέ-
στην, καὶ Τηλέφον, καὶ ὅσοις ἄλλοις συμφο-
ρὰς ἢ πᾶσι δὲν δεινὰ, ἢ ποιήσεται. Ἡ μὲν
οὖν καὶ τῶν τυχόντων καλῶς τετραπύλαι καὶ
πᾶσι σύστασις ἐστίν.

1204 Οἷς καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας
— sc. ἐπιτυχὸν εὐτυχιστῶν. Metaphora
à jactatoribus, qui præ cæteris sagit-
tam longius emittentes scopum feriunt
— simile est *Horatianum* illud

Quid brevi fortes jaculamur ævo
Multa?

1207 κατὰ μὲν φθίσας — disjunc-
tim pro κατὰ φθίσας.

Ibid. Γαμφώνυχα περὶ τῶν De

- 13 Παρθένον χρησμάδον
 14 Θανάτων δ' ἐμᾶ χώρα πύργος ἀνέσας,
 15 Εἴς ἃ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμός· 1210
 16 Καὶ τὰ μέγισ' ἐτιμάης,
 17 Ταῖς μεγάλασιν ἐν Θήβαις ἀνάστων·
 18 Τανυῷ δ' ἀκέειν, τίς ἀθλιώτερος;
 19 Τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις
 20 εὐνοϊκὸς ἀλλαγᾷ βίᾳ; 1215
 21 Ὡς κλεινὸν Οἰδῖπας κάρα,
 22 Ὡς μέγας λιμὴν αὐτὸς ἤρκεσε
 23 Παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν.
 24 Πῶς ἴππε, πῶς ποδ' αἱ πατρώϊαι
 25 Σ' ἄλοκες φέρειν, τάλας, 1220
 26 Σίγ' ἐδυνάθησαν εἰς τοσύνδε;
 27 Εὐφύρε' σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὀρώων χρόνος·
 28 Ὡς δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι,

b Id Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.
 Bar. 1. L. Trin. B. 2.

i τότε Trin.

k Ὡς δικάζει

Sphinge præter Mythologos vide
 Tzetzem ad Lycophronis *Alexandr.*
 v. 7. Sophocli autem hic γαμψώνεξ
 dicitur a leonis unguibus, quos habu-
 isse fingitur. — ἵσταίν σ' ὅτι ἡ Σφίξ εἴχῃ
 αὐτοῦ ποῖον καὶ κεφαλῇ κέρει, σῶμα κυνός,
 πτερὰ ὀρνίθου, φωνὴν ἀνδραγῶνα, ὄνυχας
 λέοντος. Schol.

1209 Πύργος] *Turris*: quo no-
 mine eleganter appellatur Oedipus,
 quia ut ea civitatem ab hostium in-
 juriis tutam præstat, ita ille Theba-
 nos à Sphingis crudelitate liberave-
 rat. In sacris paginis plus femel oc-
 currit hæc perelegans translatio.
 (Vide *Psalms*. 61. v. 3. *Prov.* 18. v.
 10.) Et è profanis Theocritus *Idyll.*
 22. v. 220.

— Ἀχλὺν αἱ πύργοι αὐτῆς.

Haud abfimili Metaphora Hectorem
 Τροίης κίονα vocat Pindarus *Ol.* 2. v.

146. Vide & Lycophronis *Alexandr.*
 v. 281. ubi idem Hector δῆμων κίων
 appellatur, utpote totius Trojæ præ-
 sidium & tutamen: ut doctus ibi
 submonuit Scholiastes.

1213 Τὰ νῦν σ' ἀκέειν — νῦν em-
 phatice; ex prioris fortunæ compara-
 tione: unde commiseratio audienti
 ingeneratur: fortasse sententiæ abruptæ
 nota haud incommode apponitur post
 ἀκέειν — ante ἀκέειν supple eis τὸ. —

1214 Τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις
 εὐνοϊκὸς, ἀλλαγᾷ βίᾳ; — τὸ ἀθλιώ-
 τερος supra ad singula sententiæ mem-
 bra adhibendum revocatur.

1217 Ὡς μέγας λιμὴν — ὥς ἡ ὑποδοχὴ
 eis τὸ ἄμφω δεξαμένη σὶ τὴν πατρίδα
 ὅτι μήτηρ ἡν ὧς γυνὴ ἡ Ἰοκάστη. Schol.

1221 — εἰς τοσύνδε — sc. χρόνον —
 vel simile quiddam.

1223 Ἀγαμον γάμον] *Innuptæ* (h.e.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ 101

29 Τεκνοῦνται καὶ τεκνύμενον.

30 ¹ Ω Λαίεον τέκνον,

1225

31 Εἶθε σ' εἶθε μή ποτ' ^m ἰδόμεν.

32 Οδυρόμεν γὰρ ὡς πείραλα

33 ⁿ Ἰαχέων ἐκ σμαμάτων.

34 Τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν,

35 Ἀνέπνοσά τ' ἐκ σέθεν, καὶ

1230

36 ^o Κατεκοίμῃσι τέμὸν ὄμμα.

l 1° Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. *m* ἰδοίμεν Trin. *n* Ἰαχέων Trin.
o Metri gratia legendum est vel κατεκοίμῃσι ex Bar. 1. vel κατεκοίμῃσι ex Trin.

nefariae) *nuptiae*: uti loquitur anonymus Poeta Tragicus apud Cicero- nem de *Orat.* lib. 3. cap. 58. Habes hic Figuram Poetis multum in usu, *Οξύμωρον* dictam, qua idem de seipso negatur. Ut illud Sophoclis nostri in *Ajac.* v. 674.

Εχθρῶν ἄδωρα δῶρα —
Similiter Euripides *Hec.* v. 610.

Νύμφῳ τ' ἄνυμφον, παρθέτῳ τ' ἀπαρθέτῳ.

Et idem in *Phœniss.* v. 1786.

Χάρις ἀχάρις ἐν εἰς θεὸς δίδωσι.
Eadem item Figura usus est Æschylus in *Agam.* v. 1150.

— ὅποις

Νόμον ἄνομον —
Et alia id genus apud Poetas occur-

runt innumera. Siquis hic plura vel- let, adeat Vossii *Institution. Orator.* lib. 5. c. 12. §. 7.

1225 Ω Λαίεον τέκνον] En officia animi cum gratitudine beneficiorum memoris, & in commiserationem la- crymasque resoluti!

1227 — ὡς πείραλα — ἐκ πείρα- σίας ex abundanti.

1230 Ἀνέπνοσά τ' ἐκ σέθεν — per te exanimis antea respiravi.

1231 Κατεκοίμῃσι τέμὸν ὄμμα — & hoc & precedens verbum denotat tempus *præteritum*, & præclaram il- lam è periculis publicam liberationem — reddas adeo in *soporem clausi ocu- los meos*, quippe periculi securus. H.

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

ΕΞ. Ω Γῆς μέγιστε τῆσδ' αἰεὶ πηλώμενοι,
Οἱ ἐργ' ἀκύνεοι, οἷα δ' εἰσέφραδ', ὅσων

1232 Ω γῆς μέγιστε] Absolvitur jam, uti supra vidimus, *Αναγνώρισις*: expectatur hic *Catastrophe*, in qua describenda versatur *Ἐξοδός*, sive *Actus* quintus. Agnoscit *Oedipus* esse se *Laii* Regis interfectorem, imo, quod erat atrocius, parricidam esse. Subit expectatio poenae infligendae, mortis nimirum sive exilii: quae non tantum *Oraculi* denunciatio, sed *Oedipi* insuper imprecatio devocavit. En vero, quod est *τραγικώτατον*, quia praeter omnium spem metusque, novum quiddam malum accedit, *Iocastae* mors, *Oedipi* excæcatio! Ut supra notavimus, è *Scena* furibunda discesserat *Iocasta*: *Oedipus* porro post agnitionem totius rei factam dolore oppressus jacuit; Auditoribus certe expectatio interim anxia erigitur: verum exitus rei adeo calamitosus non nisi per nuncium erat describendus; juxta *Aristotelis* monitum, cuius isthæc sunt verba in *Poetic.* c.14. Ἐπὶ μὲν οὖν τὸ φοβερόν καὶ ἱλαυνόν ἐκ τῆς ὀψίως γίνεσθαι. ἐπὶ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων ὅπως ἐκ τῶν πόντων, καὶ ποιητὴς ἀμείνονος. δεῖ γὰρ καὶ ἀνδρὶ ὁρᾶν ἔτι σωσιμότητα τῶν μύθων, ὥστε τ' ἀκύνεον πρὸς τὰς πράγματα γινώσκον καὶ φοβεῖται καὶ ἱλαύνει ἐκ τῶν συμφορανόντων.

ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀκούοντος τῶν *Oιδίποδος* μύθων. Atque *Horatii* præceptum est in *Arte Poetic.* v. 183.

— Non tamen intus

Digna geri promes in Scenam,
multaque tolles

Ex oculis, quæ mox narret fa-
cundia præsens.

— In *Dramate Tragico Chori* quanta sit vis usque, ex eo intelligi potest, quod ipsius partium præcipuarum discriminatione à *Chori* ratione diversa sumatur. Nempe post *Prologum*, ἐν τῇ ᾧ *ἤρως Παρόδου*, sive ingressione in scenam prima, *Actio* *Fabulae* initium habere videtur, ἐν τῇ *ἔξοδῳ* autem finem. Cum materies *Tragica* sit grave quiddam & magnificum, atque adeo non tam privati quam publici juris, *Chorus*, qui publicam personam plerumque sustinet, actioni producendae continuo interesse debet testis conscius, & monitor, & adjutor; ubi tandem res ad exitum seu *catastrophen* perductæ fuerint, quid restat, nisi ut fiat *ἔξοδος* ἢ *ἤρως*? actione scilicet finita cessat adjutoris *Chori* officium: nempe id quod est proprie *χορευτὴν*, id quod cum cantione & saltatione peragitur: sic enim hac de re *Aristoteles*: ἔξοδος δὲ μέγιστος ὅλος τῆς

Δ' ὀρεῖσθε πάντες, ὅππρ' ἐγμένως ἔπ
Τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δαμάτων.

1235

Οἴμαι γὰρ ἔτ' ἂν Ἰσθρὸν ἔτε φάσιν ἂν
Νίψαι καὶ παρμαῖ τανθε τὴν σέγλην, ὅσα
Κεύθε· τὰδ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανῶ κακὰ
ἔκοντα, καὶ ἄκοντα τ' ἢ πημανῶν

Μάλιστε λυπῶσ', ὅ αἱ ἢ φανῶσ' αὐταίρεται.

1240

Χο. Λεῖπῃ μὲν ἔδ' ἂν πρὸς τὸν ἥδωμεν τὸ μὴ ἔ
Βαρύσιν εἶναι· ὡρὸς ἢ ἐκείνοισιν, τί φῆς;

p Aὐ φανῶσ' T. St.

q Δὲ κείνοισιν L.

ζωδίας, μετ' ὅσῃ τὸ χρεὶ μέλος. Res
jam conclamata ulterius Chori inter-
cinentis officium non postulat: Quod
solum restat, personæ in Dramate in-
interloquuntis partes sustinet, dein-
ceps miseriarum, quæ inciderint, par-
ticeps & consolator.

ACT. V.

In scenam intrat ἐξάγγελος sive nun-
tius extraordinarius, ea palam narra-
turus, quæ in scenâ ipsâ aperte exhi-
beri pudor vetat atque operis lex:
nempe Iocastæ exitum suspensio vi-
tam finientis, & Oedipi manu sibi in-
jecta oculos effodientis. Εξάγγελος
ἔρχεται ἀπαγγέλλον, ὅτι ἀγχόνη ἐπιλεύ-
τησιν ἢ Ιουλίῃ καὶ ὁ Οἰδίπυς αὐτὸν ἐτύ-
φλωσεν. Schol.

Ibid. Ὡ γὺς μίγναι τῆσδ' αἰὲ πμώ-
μῃροι — hæc compellatio singularis,
cum non nisi principibus in Thebarum
civitate viris congruat, facit ut existi-
mem ex illorum hominum ordine po-
tius quam sacerdotum constare Chio-
rum.

1234 — εἰπὲν ἐγμένως ἔπ

Τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δαμάτων
— si, prout Thebanos decet gentis
ἔξ sanguinis cognatione conjunctos ἢ
Λαβδακείων δαμάτων curam geratis.

1237 Νίψαι καὶ παρμαῖ τανθε τὴν
σέγλην, ὅσα

Κεύθε — Νίψαι καὶ καδάρμα τὴν σέ-
γλην (sc. ὑπὸ τῶν κακῶν μεταρῶν) ὅσα
κρύπτει, αὐτὴν καὶ εἰς τὸ φῶς δείξει. Schol.
— Dictum ad opinionem Veterum,
qui homicidarum aut alioquin impu-
rorum crimina aqua ablui posse ex-
istimabant. Quo spectant illa Euripi-
dis verba in Iphig. in Tauris v.

1193.

Θάλασσαν κλύει πάντα τ' ἀνθρώπων
κακὰ.

Atque hinc, cum nefas esset quodquo
modo profanos Diis sacra facere, ma-
nuum lotio rite sacrificantibus præci-
piebatur. Hesiodus Erg. 724.

Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡδὺς Διὶ λείψειν αἶ-
ματι οἶνον

Χερσὶν ἀνίπτοιςιν —

Alia exempla omitto in re obvia &
ab aliis passim observata.

1240 Aὐτ' ἢ φανῶσ' αὐταίρεται.] Nem-
pe Iocastæ suspensio & Oedipi ex-
cæcatio.

1241 Λεῖπῃ μὲν ἔδ' ἂν πρὸς τὸν ἥδω-
μεν τὸ μὴ ἔ

Βαρύσιν εἶναι· ὡρὸς ἢ ἐκείνοισιν, τί
φῆς; nihil iis, quæ jam novimus malis
deest, τὸ μὴ βαρύσιν εἶναι quo minus
sint graviori gemitu digna: sed adhuc
quid insuper dicendum habes?

Ἐξ. Ὁ μὲν πέχιστος τ' λόγων εἰπεῖν τε καὶ

Ἐξ. Μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.

Χο. Ω δυσάλαινα· πρὸς τίνας πούτ' αἰτίας;

1245

Ἐξ. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς· τῶν ᾧ πρᾶχθέντων τὰ μὲν

Ἀλγίς ἄπεσιν· ἡ γὰρ ὄψις ἔπειρα·

Ὁμῶς δ' ὅσον γε καὶ ἐμοὶ μνήμης ἐνι,

Πεύσῃ τὰ κείνης ἀθλίας παρήμαλα.

1250

Ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρήλθ' ἔσω

Θυρῶνος, ἵκετ' εὐδύ πρὸς τὰ νυμφικὰ

Λέχῃ, κόμην πῶς ἀμφιδέξιοις ἀκμαῖς.

Πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ' Ἰππὶρρῆζας ἔσω,

Καλὴ τ' ἥδη Λαίον πάλα νεκρὸν,

Μνήμῃ παλαιῶν ἀπερμάτων ἔχουσ', ὕφ' ὧν

1255

Θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν ᾧ τίχουσιν λίπῃ

Τοῖς οἷσιν αὐτῷ δύσκεινον παιδεργίαν.

Γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύσηνος διπλῆς

Ἐξ ἀνδρὸς ἀνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.

Χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' ὁκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται.

1260

Βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπεις, ὕφ' ἧς

r Male in cæteris Editionibus hic apposita est Ἀγγέλις persona: ut mox v. 1246. & v. 1296. s Omittit hunc versum Bar. 1. t Αὐτῆς Trin. u ὕφ' ἧς Turn. in margine. St.

1246 Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς] Eadem phrasi utitur in *Ajac.* v. 917. & *Antig.* v. 1193.

1251 — πρὸς τὰ νυμφικὰ
Λέχῃ — ἀκμαῖς τοῖς λίκτοις ἐμπύκλει·
δὲ αὐτὰ γὰρ ἀπολλύται· Schol. — Sic
apud *Virgil. Dido* moritura.

Dulces Exuviae dum fata Deus-
que finebat, &c.

1252 ἀμφιδέξιοις ἀκμαῖς.] *Ungui-*
bis utrinque dextris, id est, eadem
vi exsertis ac si utraque manus dextra
esset. ἀμφιδέξιοις eodem sensu occurrit
Oed. Col. v. 1108. H. — At om-
nino vide quæ ad locum annotavit
vir idem doctissimus.

1253 — Ἰππὶρρῆζας ἔσω — τῆς πύλας
κλείουσαι — ita *Homer. Il.* α. 454.

— τ' τρεῖς μὲν Ἰππὶρρῆστοις Ἀχαιοὶ
Τρεῖς δ' ἀναιίσθητον. — Schol.

1258 Γοᾶτο δ' εὐνάς — ἐνθάδε po-
tius legendum esse monet H. cum
Attici augmentum rarius omittant.

1259. Ἐξ ἀνδρὸς ἀνδρας,] Rescriben-
dum est ἀνδρῶν, & distinguendum post
διπλῆς. Adjectivum enim istud διπλῆς
utrumque respicit & ad utrumque re-
ferendum est ἀνδρῶν & τέκνων — H.

Ibid. Ἀνδρας] Pluralis pro Singu-
lari. Vide quæ supra notavimus ad
v. 1194.

1261 Βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπεις]

Οὐκ ἦν ^x τὸ κείνης ἐκθέασαοι κακόν·
 Ἀλλ' εἰς ἐκείνον περὶ πολὺντ' ἐλεύσομεν.
 Φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἐγχὺς ἑξαιτῶν πρεῖν·
 Γυναικά τ' ἔ γυναικα, μητρώαν δ' ὅπρ
 Κίχρσι διπλῆν ἄρεαν, ἔ τε καὶ τέκνων.
 Λυσσῶνι δ' αὐτῷ δαιμόνων δέκνυσί τις·
 Οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρῆμεν ἐγγύθεν.
 Δεινὸν δ' αὖσας ὡς ^y ὑφ' ἡγητῶ τινός,
 Πύλαις διπλᾶς ἐνήλατ'· ἐκ δὲ πυθμῶν
 Ἐκλινε κῆλα κλείθρα, κάμπιπῃ σέγη,
 Οὐ δὴ κρεμασλὺ τὴν γυναικί· ^z εἰσείδομεν,
 Πλεκταῖς ^a ἑώρας ἐμπεπλεγμένην· ὁ δὲ,
 Ὅπως ὁρᾷ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
 Χαλᾷ κρεμασλὺ δ' ἑτάνην· ἐπεὶ ἧ γῆ
^b Ἐκεῖτο τλήμων, ^c δεινὰ δ' ἦν τὰνθένδ' ὁρᾷν.
 Ἀποσάσας γὰρ εἰμάτων χρυσολάτῃς
 Περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἶσιν ἐξετέλλετο,

1265

1270

1275

^x Τὸ κείνης Trin. ^y Ὑφ' ἡγητοῦ Bar. 1. L. B. 2. ^z Εἰσείδομεν Trin.
^a Ἀώρας Turn. Αἰώρας T. ^b Ἐκεῖτο τλήμων Ald. ^c Δεινὰ γ' Bar. 1.

Vide Poetæ artificium utriusque factum velut in brevi tabella simul conjunctum exprimentis; ita feliciter fabula contexitur, ut eventus stupendi circumstantias non per vim ullam adhibitam adductas, sed sponte & quasi necessitate fatali incidentes sequantur. Atque hac in parte Sophocli nostro id in laudem cedit, quod in cæterorum Poetarum vituperium dixit Philosophus in aureo & nunquam satis laudando *Poetices* libello, cap. 18. Πολλοὶ ὃ πλῆξαντες εὖ λύουσι κακῶς· διττὸν ἂν μῦθον (καὶ πλοκὴν & λύσιν) ἀεὶ προτιθεῖς, & μὴ ποιεῖν ἱστοποιῶν σύστημα τραγῳδίας.

1264 *Εγχὺς ἑξαιτῶν πρεῖν*] Ensem Oedipo tribuit Seneca: quo nomine

ab erudito Dacierio reprehenditur, & quidem meritissimo: quia Græcis solenne erat inermes in civitate versari. — minus plene distinguendum post *πρεῖν*, cum *ἑξαιτῶν* referatur etiam ad infra ὅπρ κίχρσι — H.

1266 *Ἀώρας*] Metaphorice. Sic Maro *Arvum genitale*, in *Georgic.* lib. 3. v. 136. ad quem Cerdæ *Commentarium* vide sis.

1269 — ὑφ' ἡγητῶ τινός — vel, ut MSS. ὑφ' ἡγητοῦ τινός, *tanquam dux aliquis illi præiverat.*

1278 *Περόνας*] Fœminæ olim apud Græcos utebantur habitu Dorico vel Carico, qui aureis fibulis subnectebatur; quibus cum in certamine quodam contra se invicem abute-

Αρας ἔπαισεν ἄρ' ἄρα τῶν αὐτῶ κύκλων,
 Αὐδῶν πιαῦθ'· ὅθ' ἔνεκ' ἐκ ὄψιτό νιν,
 Οὐθ' οἱ ἔπαρχεν, ἔθ' ὅποι' ἔδρα κακά·
 Ἀλλ' ἐν σκότῳ παλοῖπιν οὐς μὲν ἐκ ἔδῃ
 Οἰοίαθ'· οὐς δ' ἔχρηζεν, ἔγνωσσίατο.

1280

^d Τοιαῦτ' ἐφ' ὕμνων πολλάκις τε καὶ ἅπαρ,
 Ἡραοῦ, ἐπαίρων βλέφαρα· Φοίνιαι δ' ὁμοῖ
 Γλῆναί γ' ἔπειγον· ἐδ' ἀνίσταν

1285

^e Φόνε μυδώσας τειρόνας· ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 Ομβροῦ χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο.
 Τὰ δ' ἐκ ^f θυῖν ἔρρωγεν ἔ μόνε κακά,
 Ἐλλ' ἀνδρὶ ἔ γυναικὶ συμμιγῇ κακά.
 Ο πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν παροῖθε μὲν
 Ὀλβος δικαίως, νῦν δὲ τῇδ' ἴ' ἡμέρᾳ
 Στεναγμὸς, ^h ἄτη, θάνατος, αἰσχρὴ κακῶν
 Ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', ἐδὲν ἐς δῖπν.

1290

^d Τοιαῦθ' Trin.^e Φόνε Turn. in margine.^f Δυοῖν Bar. 3.

B. 2. Trin.

^g Deest hic versus in Bar. 1.^h Αταγ Trin.

In quo tamen isti diphthongo manus aliqua recentior et superscripsit.

rentur, ideo institutum erat, ut pro Dorico, Ionico deinceps habitu indutæ incederent. De hac re vide Herodotum lib. 5. (cap. 87.) Dacierius.

1280 — ὄψιτό νιν — vel potius, ut ex conjectura Ed. Lond. ὄψιντο, cum de oculis verba faciat; & quæ sequuntur viz. οἰοίαθ' & γνωσσίατο, plurali numero efferantur.

1282 Ἀλλ' ἐν σκότῳ] Atque ita deinceps cassus lumine, neque iniueretur quos fas non esset, neque nosset quibus uteretur. Camerarius — το σμῶκινον. πᾶσι τοῖς τυφλοῖς ἔπειν, σὺν ὅσῳ γὰρ πολλὰκις συμπέπυσιν οἷς σὺν αὐτῷ εἶδοντο, σὺν ὅσῳ ἴ' ὡν δούτα. Schol. sed in tenebris viderent ἔς σὺν ἰδῶ — sententia est; Oedipo, etiam cæco, Laii atque Jocastæ imaginem semper fore obversaturam, quorum potius oblivio sempiterna esset optanda. H.

1286 — ἐδ' ἀνίσταν — sc. non modo lento atque remisso stillabant. N. B. antepenultimam in ἀνίσταν produci, prout supra in ἀνίσταν v. 278.

1288 — αἰμῶντος ἐτέγγετο — cum labore metrum, aut cum Ed. Lond. leg. αἰμῶντος τ' — vel potius cum Cl. H. leg. αἰμῶντος contracte pronunciatum pro αἰμῶντος.

1289 Δυοῖν] Atticum pro δυοῖν. Adhiberi autem solum in Casu Genitivo docet Phrynichus p. 34. Edit. Nunnescii.

Ibid. — ἔρρωγεν — κακῇ — frequens hæc phrasis denotans mali ingruentis violentiam — ita supra 1085, 6, & alibi.

1291 Ο πρὶν παλαιὸς] Παραπτῶντος miserandæ per compendium descriptio.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 107

- Χο. Νῦν δ' ἔδ' ὁ τλήμων ἐν τίνι χολῇ κακῷ; 1295
- Εξ. Βοᾷ διοίγειν ἱ κλεῖθρα, καὶ δηλοῦν τινὰ
 τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τ' πατροκτόνον,
 τὸν μητρὸς, αὐδῶν ἀνόσι', εἰδὲ ρητὰ μοι·
 ὧς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, εἰδ' ἔτι
 Μενῶν δόμοις ἀράϊος ὡς ἠγάσατο. 1300
- Ῥώμης γε μῆρτοι εἰ προσηγοῦ τινὸς
 Δείτῃ· τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.
 Δεῖξέ δ' ἐκ καὶ σοί· κ κλεῖθρα γὰρ πυλῶν τάδε
 Διοίξετῃ· θέαμα δ' εἰσὶν ἡ τάχα
 τοιῦτον, οἷον καὶ ἑυγούντ' ἐπικτίσῃ. 1305

ἱ Κλεῖθρα L. Ald. κ Κλεῖθρα L. Bar. 1. B. 2. Ald. ἰ Σπυγύντ' L. B. 2.

1295 Νῦν δ' ἔδ' ὁ τλήμων] Ubique id curat Poeta, nequid sine causa fieri videatur: ideo hac Chori interrogatione præmunit viam ad Oedipum ipsum in Scenam producendum. — ἐν τίνι χολῇ κακῷ; — ἐν ποίᾳ διατελοῖ. Schol. — seu potius remissione vel intermissione doloris?

1296 Βοᾷ διοίγειν] Imago præ dolore furentis, unde mox Oedipum prodeuntem visuris præparatur expectatio. — πιδουῇ ἡ αἰτία τ' εἰδέναι αὐτὸν ἵνα [φθῇ] δείξῃ τοῖς πολίταις ὅτι ἀξίως ἑαυτὸν ἐπιμυρήσατο ἐπὶ ἀκροσίοις παθήμενος, καὶ ὡς μέλλων ἐκοντὶ εἰδέναι τ' πόλιν αἰσ. πῶς ἀράς ὡς ἐφθασεν ἐπα-

ρασταίμην. Schol.

1298 τὸν μητρὸς — nota hic sententiæ interruptæ apponi debet, cum quod ulterius dicere voluit, transiliat Oedipus.

1299 Ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν] Ad implendum Oraculi præceptum, suafque insuper imprecationes. Confer supra v. 96. & v. 254.

1302 — νόσημα μείζον ἢ φέρειν — βαρὺ πλῆον ἢ ὅς τε δύνασθαι φέρειν τινὰ — Schol. gravius quam quod quispiam ferre potest.

1305 — οἷον καὶ ἐυγούντ' ἐπικτίσῃ — sub. δι' vel ἀκρῶς. Similiter Virgil. — vel Priamo miseranda manus.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Ω Δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
 2 Ω δεινότερον πάντων ὅς ἐγὼ
 3 Προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλήμων,
 4 Προσέβη μανία; ^π τίς ὁ πηδήσας
 5 ^π Δαίμων μείζονα τῶν ὁ μηκίστων
 6 Πρὸς ^ρ τῇ ^ρ σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
 7 Φεῦ, φεῦ, ^ρ δύσαν' ἀλλ' ἔδ' ^ρ εἰσιδεῖν
 8 Δύναμίν' ^ρ σε, φέλων πόλλ' ἀνερέαζ,

1310

π τί δ' ὁ Bar. 1. Τίς δ' ὁ L. male, versu nempe refragante. ^π Μοί-
 ζονα δαίμων L. B. 2. Trin. Ald. Col. Flor. Franc. ^ο Μακίστων Bar. 1.
 L. B. 2. Ald. Col. Flor. Franc. Κακίστων Trin. ^ρ Articulum τῇ non
 agnoscunt Bar. 1. B. 2. Ald. ^ρ Σῇ deest in L. Trin. ^ρ Δύσαντες
 L. B. 2. Trin. Ald. ^ρ Εἰσιδεῖν B. 2. Trin. contra versus legem.
 ε Σ' ἐφίλων Trin.

1306 Ω δεινὸν] Ἰσως οἱ κατὰ τὴν χάριν
 ἰδόντες ἀπεσφόησαν, μὴ διωάρμοι διά-
 σπαζ τὸ πάθος. Schol. — Oedipus
 hic prospicitur ex interiore domo in
 scenam prodiens, spectaculum prorsus
 miserabile! & quidem apte produci-
 tur, ut appareat id, quod est τραγι-
 κώτατον, sc. τὸ ἰλκεῖν ἄρχε εἰς τὸ φοβε-
 ρόν. Atque adeo Κόμμος, quem Aris-
 totes memorat, Θεῶν κρινὸς χοροῦ, καὶ
 ἀπὸ σκλήνης, lamentatio communis &
 Chori, & qui in scena versantur,
 Ἀκτοῦ, hic locum fortitur commo-
 distime; quippe quem res ipsa postu-
 lare videtur; atque adeo Exodi par-
 tem constituit, hujus sane fabulæ pro-
 priam, non vero omnium commu-

nem: Ἰδὲ γὰρ πὰ ἀπὸ τῆ σκηνῆς, καὶ οἱ
 Κόμμοι. — Δεινοπατεῖ ὁ χορὸς ἐπὶ τοῖς
 συμφοραῖς — et in misericordiam effun-
 ditur. Animadvertite hic metrum non
 Iambicum, sed potius Anapaesticum
 adhiberi, & rhythmum citatiorem;
 qualem à vehementius perturbatis pro-
 ferri par est.

1309 — τίς ὁ πηδήσας — τίς ἐπι-
 δρᾶμων ἐπίηκε — μείζονα τῶν μηκίστων
 majora maximis malis — leg. πρὸς σῇ
 δουδ — cum τῇ locum non habeat
 metri causa.

1312 Φεῦ, φεῦ] Deploratio Chori
 breviter, simpliciter, pathetice ex-
 pressa.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 109

9 Πολλὰ πυθέαχ, πολλὰ δ' ἀφῆται.

10 Τοίαν φέκην παρέχεις μοι.

1315

ἈΛΛΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Οἱ. 1 * Αἶ αἶ αἶ αἶ.

2 Φεῦ, φεῦ, ὃς δὲ δύνανος ἐγώ· ὃς ποῖ γὰρ

3 φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι φθογγὰ

4 διαπέταται φοράδην;

5 ὦ Δαῖμον, ἦν' ἐξήλθ.

1320

ΙΑΜΒΟΣ.

Χο. Ες δαινόν, ὃς δ' ἀκυσόν, ὃς ἐπόλμων.

u Consule Hephæstionis *Enchirid.* pag. 69. Cæterum vel egregie lapsus est Scholiastes, vel rei metricæ peritissimus Canterus, qui versus sex sequentes ut præcedentis Anapæstici Systematis partem in Editione sua exhibet: & quidem *Ανομοσύροφα* nullibi apud nostrum comparere arbitratur. (Vide Prolegomena ejus ad Sophoclem.) Nos Scholiasten secuti sumus: quia, cum Systema illud Paræmiacus, uti debet, rite claudat, nihil opus est ut alter assuatur pannus; nec video quem locum Iambicus Trimeter (qualis est v. 1321.) in Anapæstico Systemate omnino sibi vindicare possit. x Αἶ ter tantum in *L. B. 2. Ald.* y Δύστη Trin. z Πα Trin. a ἰὼ Bar. 1. *L. B. 2. Trin. Ald.* b Δαῖμον Trin. Ald. Turn. Cant. ut nos in textu. Δαῖμον Bar. 1. Editt. Stephan. c Οὐκ Trin. d Ακίστην B. 2.

1315 Τοίαν φέκην παρέχεις μοι — ad spectatorum affectus commovendos nihil ferri poterat efficacius.

1316 Αἶ αἶ] Notat Dacierius id esse affecutum Sophoclem quod erat difficillimum, non longa verborum ambage temere luxuriantem, sed quæ ipsa res tulit emphatice conquestum.

Ut illius laudem quis deprehendat, Senecam consulat verbosa & importuna luxurie peccantem.

1319 Διαπέταται φοράδην — leg. potius πίταται anapæsticum: ubinam vox mea pervagata fertur? H. οὐκ οἶδα γὰρ ὅπου τυγχάνων βοῶ. Schol.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Οἱ. 1 Ἰὼ σκότ' ἐνέφ' ἐμὸν
 2 Ἀπύροπον, ὃ Πτόλ' ὀμῶν,
 3 Ἀφατον, ἀδάμασόν τε
 4 Καὶ δυσέριον· οἱ μοι,
 5 Οἶμοι μάλ' αὖθις· οἷον εἰσέδ' ἄμα
 6 Κέντρων τε τῶνδ' οἴσημα, καὶ μνήμη κακῶν.

1325

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

- Χο. 1 Καὶ θαῦμά γ' ἔδεν ἐν τούτοις πῆμασι,
 2 Διπλᾶ σε πένθειν, καὶ διπλᾶ φέρειν κακά.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Οἱ. 1 Ἰὼ φίλος, σὺ μὲν ἐμὸς
 2 Εὔπολος ἔτι μόνιμος.
 3 Ἡ σὺ γὰρ ἱππομένης τὸν κ' γα

1330

ο Ἐπιπλάμην Ald. & cum o super o scripto Laud. f Τούτου Bar. 1.
 L. B. 2. Trin. Ald. g Φορῶν Bar. 1. L. B. 2. Trin. b Ἐν γὰρ
 Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. i Ἑπομένης ἡμὶν Bar. 1. L. B. 2.
 Trin. Ald. k Deest in Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.

1325 Καὶ δυσέριον — *irreparabile, quod in cursum relictum reduci nequit, vento scilicet adverso reflante*. οὐρ' est proprie ventus secundus, atque adeo metaphorice denotat rerum cursum prosperum: frequenter à nostro hæc adhibetur locutionis forma — sic γοῦς κατ' ἐξάν οὐρησας πατρίαν labantem in statum relictum prosperumque reduxisti. H.

1327 Κέντρων τε τῶνδ' οἴσημα, καὶ μνήμη κακῶν — οἷα περιωδιῶν ἢ ἀλγυδίων τῶνδ' εἰσὶν ἄμα ἢ οἷα δηλο-

νόν μνήμη κακῶν ἢ πρῶτον — Schol. Triclin. vel, ut alter Schol. οἷον ὁμοῦς με εἰσὶν ἢ τὸ πρῶτον ἀλγυδίων, ἢ ἢ κακῶν ἐπομένων: nempe ad hæc referuntur illa Chori infra respondentis διπλᾶ σε πένθειν.

1330 Ἰὼ φίλος, σὺ μὲν ἐμὸς] Audit Oedipus Chorum præ misericordia consolantem. Νῦν δὲ, inquit Scholistas, τὸς δὲ τὴν χρεὴν γινώσκει, ἴσως ἀλλ' τὸ τίναρ' ἔχει ἐπὶ τῷ τούτῳ ὥστε φάτω κακῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 111

- 4 Τυφλὸν κηδεύων· Φεῦ Φεῦ.
5 Οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γνώσκω σεφῶς,
6 Καίπερ σκοτεινός, τήν γε σίλῃ αὐδῇ ὁμῶς.

1335

ΑΝΤΙΣΤΕΤΗΜΑ Α.

- Χο. 1 Ὡ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης ^m τοιαῦτα σὺς
2 Ὀψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- οἱ. 1 Απόλλων τὰδ' ἦν, Απόλλων, ⁿ φίλοι,
2 Ὁ ὁ κακὰ τελῶν ^p τὰδ' ἐμὰ πάθη.
3 ^q Ἐπαισε δὲ αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ
4 Τλάμων· τί γὰρ ἔδδ' μ' ὀρᾶν,
5 Ὅτ' αὖ γ' ὀρῶντι, μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;

1340

ΣΤΕΤΗΜΑ Β.

- Χο. 1 Ἦν ταῦθ', ^r ὅπως περ καὶ σὺ φῆς.

1 Hos versus interpunctione sic variat Trin. Ω δεινὰ δράσας· πῶς ἔτλης τοιαῦτα. σὺς Ὀψεις μαρᾶναι τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων. ^m Comma ponit post τοιαῦτα Trin. ⁿ Ω φίλοι Bar. 1. B. 2. Trin. Ald. ^o Κακὰ κακὰ τελῶν Bar. 1. B. 2. L. Trin. ^p Ἐμὰ πάθ' ἐμὰ Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. ^q Ἐπαισεν αὐτόχειρ Trin. ^r Ὡς περ τι σὺ Bar. 1. B. 2.

1333 — Φεῦ Φεῦ — alterum horum metri causa, ut redundans, expungit H. ut respondeat τῷ in strophæ αἰ μῆτι.

1338 Hujus Strophæ metra Cl. H. hoc modo constituenda censet.

- 1 Απόλλων τὰδ' ἦν,
2 Απόλλων, ὦ φίλοι,
3 Ὁ κακὰ τελῶν ἐμὰ, πάθ' ἐμὰ πάθη.
4 Ἐπαισε δὲ αὐτόχειρ νιν οὔτις,
5 Ἀλλ' ἐγὼ τλάμων·
6 Τί γὰρ ἔδδ' μ' ὀρᾶν.

- 7 Ὅτ' αὖ γ' ὀρῶντι μηδὲν ἰδεῖν γλυκύ;

Ita pariter metra Antistrophæ 1335.

- 1 Ολοῦθ' ὅστις ἦ
2 Ὅς ἀπ' ἀγρίας πάθας
3 Νομίζῃ ἐπιποδίας μ' ἄπ' τε φόνου
4 Ἐρῶντι, καί ποτε, ἐδὲν
5 Εἰς χάριν προσώπων·
6 Τότε γὰρ ἂν θανάτων,
7 Οὐκ ἰὼ φίλοις ἐδ' ἐμῇ πείσῃ
ἀρῶν.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Οἱ. 1 Τί δ' ἔτι μοι βλέπων, ἢ
 2 Στερκτὸν, ἢ προσήγορον
 3 Ἐτ' ἔς' ἀκβαίν' ἡδονᾶ, φίλοι;
 4 Ἀπάγ' ἐκτόπιον ὅτι τάχισταί με,
 5 Ἀπάγ' ὦ φίλοι, τ' ὅλεθρον ἔμεγαν,
 6 Τὸν κατ' αἰσχύνην, ἔτι δέ γε καὶ
 7 Θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν.

1345

1350

ΣΥΣΤΗΜΑ Γ.

- Χο. 1 Δείλαιε τῷ νοῦ, τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
 2 Ὡς σ' ἠθέλησεν μηδ' ἀναγνώσῃ ποτ' ἄν.

s Lectionem hanc exhibent Bar. 1. B. 2. Trin. item Triclinius in Schol. de Metris. Sed in prioribus Editionibus legitur δὲ ποτ' contra versus Antistaphici legem.

t Ἐπάγ' Trin. u Ολίθρον Bar. 1. B. 2. L. Trin. Ald. x Μίγα Turn. in textu, & μέγαν in margine. y Καταπράττει Trin. z Γε abest à Bar. 1. L. Trin. Ald. a Καὶ non agnoscit Bar. 1. b Σ' deest in Trin. c Ποτὶ Bar. 1. L. B. 2. Ald. d Α' omittunt Bar. 1. L. B. 2. Ald.

1347 Hujus itidem metra hoc modo sunt constituenda.

- 4 Ἀπάγ' ἐκτόπιον
 5 Ὅπ' ἀχίς με
 6 Ἀπάγ' ὦ φίλοι,
 7 Τὸν ὀλίθρον μέγαν,
 8 Τὸν καταπράττει,
 9 Ἐτι ἢ καὶ θεοῖς
 10 Ἐχθρότατον βροτῶν.

Et pariter in Antistropha 1362.

- 4 Νῦν δ' ἄλλος μ' αἶμα,
 5 Ἀνισίαν ἢ παῖς,
 6 Ομοζήτης δ' ἄφ' ὧν
 7 Ἀντὶς ἔφω πάλας
 8 Εἰ ἢ π' περισσύτερον
 9 Φῦ κακὸν κακὸν —
 10 Τῷτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.

Hæc è Penthemimeribus Trochaicis, quarum plures è Dactylo incipiunt, omnino constant: quod genus metri rapidum & abruptum animum Oedipi perturbationibus variis æstuantem atque convulsam mire effingit. Hæc de metro reformando Cl. H.

1351 Δείλαιε τῷ νοῦ, τ' τε συμφορᾶς ἴσον — en pathetica Chori commiserantis oratio! ἴσον sc. κατ' ἴσον — δείλαιε τ' συνίτιος ἴσκει, καὶ τ' συμφορᾶς χάριν χαλεπὸν γὰρ συνίτιον ἀνθρώπου πρὸς τοιαῦτα συνιχνήσῃται.

1352 Ὡς σ' ἠθέλησεν μηδ' ἀναγνώσῃ ποτ' ἄν — sententia videtur esse — utinam ipse te nunquam agnovisses & quibus natus fueris. Si enim nulla fuisset ἀναγνώρισις, nulla itidem fuisset ἀντιπρὶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 113

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Οι. 1 Ολοιθ' ὅστις ἦν, ^e ὅς ἀγρίας πέδας
 2 ^f Επιποδίας ^g μ' ἀπὸ τε φόνος
 3 Ἐρρύτω κανέσωσεν, ἔδεν εἰς χάριν
 4 Πράσων· τότε γὰρ ἂν θανῶν
 5 Οὐκ ἦν φίλοισιν ἔδ' ἐμοὶ ποτὶνδ' ^h ἄχος.

1355

ΑΝΤΙΣΤΕΣΤΗΜΑ Β.

- Χο. 1 Θέλοντι καί μοι τῆτ' ἂν λῶ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Οι. 1 Οὐκ οὖν πατρός γ' ἂν Φονεὺς
 2 Ἠλθον, ἔδ' ἐ νυμφίος
 3 Βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ⁱ ἄπο.
 4 Νυῶ δ' ἄθλιος μὲν εἰμ', ἀνοσίων ^j ᾧ παῖς,
 5 Ομογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτός ^k γ' ἔφυν τάλας.
 6 Εἰ δέ τι πρῆσ' ἑυτερον ἔφ'υ κακοῦ
 7 ^l Κακὸν, τῆτ' ἔλαχ' Οἰδίπ'υς.

1360

1365

^e Ος ἀπ' ἀγρίας Bar. 1. L. Trin. B. 2. Ald. ^f Νομάδης ἐπιποδίας Bar. 1. L. B. 2. Ald. Schol. Νομάδης ἐπιποδίας Bar. 1. ubi tamen o superscriptum aliquis. ^g Ελυσιν ἀπὸ τε Bar. 1. L. B. 2. Ald. Ελυσί μ' ἀπὸ τε Trin. ^h Αχθῶ Bar. 1. B. 2. Trin. ⁱ Deest in Trin. ^k Γ' non agnoscunt Bar. 1. Trin. Schol. Ald. ^l Ita fertur hic versus in omnibus MSS. & vetustioribus Impressis: nisi quod Bar. 1. pro ἔλαχ' minus recte ἔλαχον exhibeat. Illud autem τῆτ' non sine manifesto metri dispendio omiserunt Editt. Stephan. Turn. Cant.

1353 Ολοιθ' ὅστις ἦν ὅς ἀγρίας πέδας, &c. Cuivis hæc legenti in mentem facile subit illa Jobi [cap. 3.] indignantis deploratio & execratio natalium non abfimilis: in utraque τὸ παθητικὸν καὶ τὸ δεινὸν ad extremum usque servari vides.

1355 — ἔδ' ἐν χάριν

Πράσων] εἰς ὕδενος χάριν τῇ ἡμέρᾳ σωτηρίᾳ ἐργαζόμενος· ἀντὶ τοῦ, μηδὲν χρεῖς ἐργαστέμενος, ἐν τῇ ἀφροσύνῃ μου. Schol.

1362 — ἀνοσίων —) ἀντὶ τῶ ἀνάστων ἐν ἀκαθάρτων, καὶ μὴ κατὰ γινώσκοντων ἀπειρήτων. Schol.

ΑΝΤΙΣΤΗΜΑ Γ.

- Χο. 1 Οὐκ οἶδ' ὅπως σὲ Φῶ βεβηλεύσασιν καλῶς.
2 Κρείστων γὰρ ἦστα μηκέτ' ὦν, ἢ ζῶν τυφλός.

I A M B O I.

Οἱ. ^m Ως μὲν τάδ' ἔχ' ὥδ' ἔς' ἄελς' εἰργασμένα,
Μή μ' ἐκδιδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἐτι.
Εγὼ γὰρ σὺν οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων
Πατέρα πότε ἂν προσεῖδον εἰς ἄδ' αὖ μολῶν,
Οὐδ' αὖ πάλαιαν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
Εργ' ἐστὶ κρείστων ἀγχόνῃς εἰργασμένα.
Ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὅψις ἦν ⁿ ἐφίμερος,

1370

m Ωἱ Schol.

n Εφίμερος Editt. Stephan. contra omnium, tum impressorum, tum scriptorum, codicum fidem.

1367 Κρείστων γὰρ — τυφλός] αὐτομύπηρον ἂν ἦν τὸ μηδαμῶς εἶναι σέ, ἢ ζῆν σε τυφλὸν ὄντα. Schol.

1368 Ως μὲν τάδ' ἔχ' ὥδ' ἔς' ἄελς' εἰργασμένα — Cum a Choro Oedipus temeritatem & violentiam suam reprehendi intelligeret, oratione hac apologetica sedulo respondet; atque ita, ut facinoris atrocitatem non excusare modo, sed etiam defendere videatur, quippe & iustitiæ divinæ suisque meritis congruentem.

1371 Εἰς ἄδ' αὖ μολῶν] sub. οἶκον — Innotescit hinc Græcorum opinio, homines apud inferos eundem corporis habitum retinere, quem viventes possederant. — ita Virgil. Æn. l. 6.

494 — 497, de Deiphobo.

1372 — οἷν ἐμοὶ δυοῖν Εργ' ἐστὶ κρείστων ἀγχόνῃς εἰργασμένα — Οτι μείζον κακὸν διαπραΐατο εἰς ἰαυτὸν, ἢ ἔπειρ' ὡς τελευτήσας. Schol. — syntaxis quidem duriuscula est & in-

voluta: forsitan hic ἐνεκα subaud. ut sententia sit: quorum duorum gratia, vel pro quibus duobus ræna, quam ipse mihi inflixit, est potior graviorque suspendio. Κρείστων ἀγχόνῃς — ἐπικρατίστειρα, ἅπερ σὺν ἡν ἰαῶσαι ἔσθ' ἐν θανάτῳ. Sc. atrocius quiddam est oculos effodere, quam suspendio vitam finire, cum etiam in mortuo corporis mutilati injuria atque dedecus maneat. B. — in addendis autem longe aliter, atque ut videtur, rectius interpretatur; — in quos quidem duos facta suspendio graviora commissa sunt a me. Proverbiale illud ἀγχόνῃς κρείσσωσα in Eurip. sæpe occurrit. — ὥς ἔς' ἀμφοτέρους ἔργα ἐστὶν ὑπ' ἐμῷ πικροτέρῳ κρείσσωσα ἀγχόνῃς, ἀντὶ τῷ μείζονος κακῆς αἵμα ἢ ἀγχόνῃς ἢ πνίμην. Schol. Ined. in Edit. Londin.

1374 Ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὅψις ἦν ἐφίμερος — per prolepsin hic ad ea, quæ obijci poterant, respondet.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 115

Βλαστῦς ὅπως ἔβλασσε προσλεύσσειν ἐμοί. 1375

Οὐ δῆτα, τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτὶ,
Οὐδ' ἄστυ γ', εἴδῃ πύργος, εἴδῃ δαιμόνων
Αγάλμαθ' ἱερὰ, τ' ὁ παντλήμων ἐγὼ
Κάλλις ἀνὴρ εἷς, ἐν γὰρ ταῖς Θήβαις τράφεις,
Απεστέρησ' ἐμαυτὸν, αὐτὸς ἐννέπων 1380

Ωθεῖν ἅπαντας, τὸν ἀσεβῆ, τ' ἐκ θεῶν
Φανέντ' ἀναγνόν, καὶ χῆρας ἔ' Λαίῃς.

Τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν,
Ὁρδοῖς ἐμελλον ὄμμασιν ῥ' ἔτ' ὄραν;
Ηκιστὴ γ' ἀλλ' εἰ τ' ἀκχέσης ἔτ' ἦν 1385

Πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, ἐκ ἧς ἠνεχόμεν
Τὸ μὴ τ' ποκλείσται τέμνον ἄθλιον δέμας,
Ἰν' ἦν τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν. "τὸ γὰρ
"Τὴν φροντίδ' ἔγω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.
Ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχῃ; τί μ' ἐλαβὼν 1390

ο Ὁρδοῖς Turn. ῥ Τέτοις Turn. q Ἀνεχόμεν Bar. 1. L. B. 2.
Ald. r Αποκλείσται Bar. 1. B. 2. L. Trin.

1375 Βλαστῦς ὅπως ἔβλασσε — in af-
fetu jucunditas quasi germinans una
floreſque cum illis germinantibus &
floreſcentibus.

1380 — αὐτὸς ἐννέπων

Ωθεῖν ἅπαντας — hæc non sine ex-
aggeratione quadam effert — ut omnes
extruderent me ex humano consortio, me,
impium illum, Deorum judicio impu-
rum declaratum, illum è Laii genere
— Oedipus hic tum suam, tum etiam
oraculi denunciationem indigitat.

1384 Ὁρδοῖς — ὄμμασιν — ὄραν]
i. e. Ασχεδωμμενκτὶ βλέπειν, fidenter,
sine metu aut pudore intueri. Sic
Theocritus Idyll. 5. v. 35.

— Μίχα δὲ ἄχθομαι, εἰ τὸ μὲν
τολμῆς

Ὁμματα τοῖς ὀρδοῖς πολιοῦσι. —
Ubi ὀρδοῖς per ἀτίπτους exponit
Scholiastes.

1385 — ἀλλ' εἰ τ' ἀκχέσης ἔτ' ἦν
Πηγῆς δι' ὧτων — catachrestice, pro
auribus.

1386 — ὅτι ἠνεχόμεν — l. potius
cum Cl. H. ὅτι ἂν ἠνεχόμεν contrac-
tum pro ἠνεχόμεν, metro hoc postu-
lante: & sententia postulante inferitur
τὸ ἂν particula, quæ potentialitatem
vel futuritatem denotat. Ita Antig.
474. Μητὲρ θανόντ' ἄδελφον ἠνεχόμεν
νεκρῶν.

1390 Ἰὼ Κιθαιρῶν] Merito lauda-
tur hoc artificium Poetæ in memo-
riam Oedipo revocantis circumstan-
tias, quæ maxime dolores renova-
rent. Audi quæ de hoc loco anno-
tavit Imperator Antoninus lib. 11.
§. 6. Πρῶτον αἱ περὶ τῶν παρ' ἡμῶν
ὑπομνηστικῶν τ' συμβαινόντων, καὶ ὅτι ταῦ-
τα ἔγω πέφυκα γίνεσθαι, καὶ ὅτι οἱ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς ψυχάζονται, τούτοις μὴ ἀρχαῖοις

Εκλινας εὐθύς; ὡς ἔδειξα μὴ ποτε
 Εμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἐνθεν ἦν γεγώς.
 Ω Πόλυβε, καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πατέρα
 Λόγω παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἄρά με
 Κάλλος κακῶν ὑπελον ἐξεθρέψατε.
 Νῦν γὰρ κακός τ' ὦν καὶ κακῶν εὐρίσκομαι.
 Ω τρεῖς κέλδοι, καὶ κεκρυμμένη νάπη,
 Δρυμός τε καὶ σενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 Αἱ τέρμον αἶμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἀπο
 Επείβετε πατρός, ἄρά με μέμνηθ' ἔπι,
 Οἱ ἔργα δράσας ὑμῖν, εἴπα δ' ἐν ἰῶν
 Οποῖ ἐπρασσον αὐτίς; ἦ γάμοι, γάμοι,
 Εφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν

1395

1400

ὁτι Bar. 1. L. B. 2. Ald. distinctione posita post μέμνηθ'. ὁ γάμοι ἄγαμοι reponendum censet Pantinus in Notis ad Apostolii Adagia pag. 386. Sed omnino melior est vulgata lectio.

ἐπὶ τῇ μείζοντι σκηνῇ. ὁρᾷτε γὰρ, ὅτι ἔτι
 διὲ πάντα περὶ αἰνῶν, καὶ ὅτι φέρουσιν αὐτὰ
 εἰς οἱ κεκρυμμένους, ἰδὲ Κιθαιρών. Καὶ λί-
 γαια δὲ πικρὰ ὑπὸ τῶν δαμάσκηων ποιεῖν-
 των χρησίμως. Huc item refer Arriani
Commentar. in Epictetum lib. 1. c.
 24. sub finem.

1391 ὡς ἔδειξα μὴ ποτε l. potius
 cum H. ὡς ἔδειξ' ἂν μὴ ποτε — cum
 hæc lectio linguæ Græcæ indoli ma-
 gis congruere videatur, & ἂν, ut supra
 notavimus, potentialitatem quandam
 futuri denotet. Ut sententia sit; *hoc*
si ita esset, nunquam ego me prodidi-
dissem.

1395 Κάλλος κακῶν ὑπελον] Expli-
 cationis loco Eustathii verba appo-
 nam ad Homeri *Iliad.* c. v. 105. Περ-
 σιμῶδες τὸ, — Κακῶν δὲ καὶ φέρτερον
 εἶη· ἀντὶ τῆς ὡς ἐν κακῶν καλῶν· ἐν τῷ
 Σοφοκλῆς παρακρίσεις, ποιεῖ τὸ Οἰδί-
 ποδον λίσσιν αὐτῶν, ὅτι καλὸς κακῶν
 ὑπελον ἐξήραφθη, ἀντὶ τῆς ἐν κακῶν μίγ-
 καὶ ἀπεφανίς. — sc. *pulchram quan-*

dam speciem, veluti cicatricem, vul-
neri nondum sanato obductam.

1399 Αἱ τέρμον — emphaticè dic-
 tum: cum sanguinem paternum pro
 suo haberet.

1402 Ω γάμοι, γάμοι] Αἱ ἐκείνα
 μέλλον παρατηρήσειν ἄξια, ὅτι ἔδ' ὅτι
 ἀποσπᾷ τὰς πληθυντικὰς μεγαλοφρο-
 νήσεις, καὶ αὐτὰς δόξασι πᾶν τὸ ὅλ-
 λον ἀριστερῶν. Τοιαῦτα παρὰ τῷ Σοφο-
 κλεῖ τὰ ἐπὶ τῷ Οἰδίπῳ.

— Ω γάμοι, γάμοι,
 Εφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες,
 πάλιν

Αντὶ τούτων κ. τ. λ. —

Hæc doctissimus Rhetor Longinus
 in insigni libello de *Sublimitate* §. 23.
 qui, ubi hos & tres sequentes versus
 laudavit, statim subjungit: Πάντα
 γὰρ ταῦτα ἐν ὀνόματι ἐπὶ, (supple, sen-
 tentia exigente, ἐφ' ἑτέρου) Οἰδίπῳ·
 ἐπὶ τῇ ἡμετέρῃ Ιοκάστη. Αἱ ὁμοῦς χυθεῖς
 εἰς τὰς πληθυντικὰς ὁ ἀνδρῶν συνιστά-
 θηαι καὶ τὰς ἀνδρῶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 117

- Ανεῖτε πρὸν σπέρμα, καὶ πεδεῖσθε
 Πατέρας, ἀδελφάς, παῖδας, αἰμ' ἐμφύλιον, 1405
 Νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χῶπ' ὅσα
 Αἰσῖς ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται.
 Ἀλλ' ("ὃ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἂ μὴδ' ὄραν " καλόν,)
 Ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέγα
 Καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον 1410
 Ἐκρίψατ', ἔνθα μή ποτ' εἰσέλθωτ' ἔτι.
 Ἰτ', ἀζιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίης θυγέην.
 Πείθεσθε, μὴ δέισθε· τὰ μὰ γὰρ κακὰ
 Οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμῷ φέρειν βροτῶν.
 Χο. Ἀλλ' ὦν ἐπαίλεις, ἐς δέον πάρεθ' ὅδε 1415
 Κρέων, τὸ πρᾶσσειν καὶ τὸ βελεύειν· ἐπεὶ
 Χώρας λείλειπαι μῆνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
 Οἱ. Οἴμοι· τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
 Τίς μοι φανεῖται πῶσις ἐνδίκος; τὰ γὰρ
 Πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημα κακός. 1420

u Stobæus Serm. 17. καλέ.

1408 Αἰ ("ὃ γὰρ αὐδᾶν] P. Syrus
Sentent. 792.

*Quod facere turpe est, dicere ne
honestum puta.*

1410 — ἢ θαλάσσιον
Ἐκρίψατ' — *vel mari submergendum
precipitate* — Oedipus impatiens in-
stat usque, & ad exitum, quem sibi
præstitui senserat, cum impetu quo-
dam festinat.

1415 Πάρεθ' ὅδε Κρέων] Creontis
adventum significat Chorus, ad quem,
Oedipo exulante, summa rerum erat
deventura.

1418 Οἴμοι· τί δῆτα] Creontis re-
cordatio pudorem Oedipo incutit
& poenitentiam cogitanti quam ini-
que virum bonum, meliora meritum
læserat.

ACTUS QUINTI SCENA TERTIA.

ΚΡΕΩΝ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. ΟΥΧ ὡς γελᾶσης, Οἰδίπυς, ἐλήλυθα,
 * Οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
 Ἀλλ' εἰ πὰ θνητῶν μὴ κατασχευέσθ' ἔτι
 Γένεθλα, τίω γέν πάντα βόσκουσιν Φλόγα
 Αἰδεῖσθ' ἀνακτος ἡλίκ, τιόνδ' ἄγος
 Ἀκάλυπτον ἔτω δεικνύουσι, τὸ μήτε γῆ,

1425

x Οὐδ' L. B. 2. Trin. Ald.

1421 Κρ.] Intrat Creon et quidem opportune: αὐτὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ βελύειν εἰς τὸ δῖον ὃν ἀπαυτεῖς, ἵπαι χάρες λίλειπται μὲν· ἀντὶ οὗ φύλαξ. Aberant, ut par erat, Oedipi filii: ad Creontem adeo rerum Thebanarum summa deferebatur. Restabat adhuc περὶ πατρὸς pars altera, nempe Oedipi exilium. Atque ita demum exitum habet debitum illa & Oraculi & Oedipi denuntiatio. Quamobrem ab initio singula repetens jure mireris fabulae decurrentis œconomiam ad extremum usque artificio singulari deductam.

Ibid. Οὐχ ὡς γελᾶσης] Vide mores bonos hominis ad extremum usque generosi.

1423 — πὰ θνητῶν —

Γένεθλα] ἦγαν πὰ τῶ ἀνθρώπων τέκνα, τυτίαι τὲς ἀνθρώπων. — Schol. —

1425 Αἰδεῖσθ' ἀνακτος ἡλίκ, — ἀκαλύπτον ἔτω δεικνύουσι, — Tacent hic

Græci Interpretes. Cæterum metricam Lalamentii versionem recte castigat Cl. Dacierius in Notis Gallicis ad hanc fabulam; δεικνύουσι enim non ad Chorum, ut putavit Lalamentius, sed ad solem referendum est. Totum igitur locum cum Winslemio ita verte: *Saltem omnia depascentem flammam solis reveremini, qui tale piaculum detexit atque ostendit.* — Creon prodiens in scenam Chorum increpat, quod Oedipum in aspectum publicum se efferre pateretur. Cum δὲ αὐτῶν φροντίδης aliquid novi secum fere portare soleant, unde priorum correctio quædam & emendatio subsequitur, ideo monendus est Lector revocari à nobis annotationes jam editas, ubicunque præsentibus hisce viderit repugnantes. Atque adeo sententiam sic mecum interpretetur: *siquidem nullus hominum pudor aut reverentia vos moveat, at saltem so-*

Μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε Φῶς προσδέχεται.

Ἀλλ' ὡς τάχιστα ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.

“Τοῖς ἐν γῆν γὰρ τὰ γῆν μαλιστα ὄραν

“Μόνοις τ' ἀκχεῖν εὐσεβῶς ἔχει κακά.

1430

Οἱ. Πρὸς Θεῶν, ἐπεὶ περ ἐλπίδος μ' ἀπίασας,

Ἀριστερὲς ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἀνδρ' ἐμὲ,

Πίστ' τί μοι πρὸς σὺ γὰρ, εἴδ' ἐμῶ, φράσω.

Κρ. Καὶ ἔμ' με χρεῖας ὥδε λιπαρεῖς τυχεῖν;

Οἱ. Ρίψον με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχιστα, ὅπως

1435

Θνητῶν φανῶμαι μηδενὸς προσηγορός.

Κρ. Ἐδρασ' ἂν (εἰ τὰτ' ἰδ' ἂν) εἰ μὴ ἔθ' θεῶ

lem reveremini, qui spectaculum tale
ferre nequit — αἰδῶσθε δεικνύοντες
ἀκάλυπτον veremini palam ostendere
in aperta luce τίονδ' ἄγ' πιαculum
tam abominandum, adeoque ex oculis
tollendum.

1426 Τὸ] Observa τὸ pro ὁ. Arti-
culo Præpositivo pro Subjunctivo po-
sito: ut in *Antig.* v. 838. 1153. &
Homeri *Iliad.* α. v. 72. atque passim
apud Poetas.

1427 Ὀμβρος ἱερὸς] Aquam lustra-
lem intelligit, qua in sacris astantes
conspargere solebant. Vide Indicem
v. χεῖριψ.

1429 Τοῖς ἐν γῆν — ut supra
1026 — τὴν γῆν sc. quæ ad consan-
guineos pertinent — en rationem au-
toritatis interpositæ, cum ad se suos-
que hujus rei curam attingere cen-
seat.

1431 Πρὸς Θεῶν, ἐπεὶ περ ἐλπίδος
μ' ἀπίασας — ἐλπίς hic significat
expectationem in genere sc. *expecta-
tionem quam ego de te prius habui*;
cum jam antea nempe infidiarum &
cædis reum te fuisse putarim, atque
adeo hac terra exterminandum.

1433 — ὥς σὺ γδ, εἴδ' ἐμῶ, φρά-
σω. sc. *tua res in eo agetur, quod di-
cam, non mea.* Camerar.

1437 ἰδ' ἂν] Particula ἂν hic loci

abundat. Vide Vigerum de *Græca
Dictionis Idiotismis* cap. 8. §. 3.

Ibid. Ἐδρασ' ἂν (εἰ τὰτ' ἰδ' ἂν) εἰ μὴ
ἔθ' θεῶ — mihi quidem ubique *Creon*
videtur mores, quales ab incepto pro-
cesserunt, eosdem ad extremum usque
servasse, ubique tum erga *Oedipum*
moderationem & benignitatem, tum
erga Deos reverentiam ostendens:
utcumque aliter sentiat *Boivinus*, in-
terpres *Gallicus*, qui *Creontem*, sibi
jam dissimilem, & asperitatis & in-
solentiae reum insinuat; nimium
certe hac in parte argutatur vir eru-
ditus, pro gentis suæ indole delicata
nimis & fastidiosa, ea postulans, quæ
morum apud *Græcos* simplicitas non
ferebat — quid enim? in exilium
Oedipus erat abigendus: hoc & Ora-
culi & *Oedipi* imprecatio, imo jam
etiam voluntas postulavit. Nulla ita-
que video superbiae & crudelitatis
Argumenta: imo video hominis cau-
tionem & temperantiam, qui ne hoc
quidem (quod necessitate quadam im-
peratum videbatur) exequi voluit nisi
Oraculo prius consulto, ὅπως δ' ἴσ'
ἔσται χρεῖας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τὴν δόξα-
σιν. Certe, si hæc fabulæ pars, ve-
luti spuria aut interpolata, rejecta
fuisset, desideraretur profecto oratio,
quæ omnium est longe παθητικῆς.

- Πρώτις ἔχοντο ἐκμαθεῖν τί πρακτικόν.
 Οἱ. Αλλ' ἤγ' ἐκείναις πᾶσι ἐδηλώθη Φάις,
 Τὸν πατροφόντῳ τ' ἀσεβῇ μ' ἀπολλύναι. 1440
 Κρ. Οὕτως ἐλέχθη τῷδ' ὅμως δ' ἴν' ἔσται
 Χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστήον.
 Οἱ. Οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀδελφὸς πύσεαδ' ὕπερ;
 Κρ. Καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν τῷ θεῷ πῶσιν φέροις.
 Οἱ. Καὶ σὺ γ' ὀπισκλήτω τε, καὶ προτρέψομαι,
 1445 Τῆς μὲν κατ' οἴκου αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
 Θεοῦ. (καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶντα σὺν τελείῃ ὕπερ)
 Εμοῦ ᾧ μὴ ποτ' ἀξιοθήτω τόδε
 Πατρῶν ἄστυ ζῶντος οἰκῆς τυχεῖν
 Αλλ' εἰ με ναίειν ὄρεσιν ἐνθα κλήζεται
 1450 Οὐμὸς Κιθαιρῶν ἔστος, ὃν μήτηρ τέ μοι
 Πατὴρ τ' ἐθέστω ζῶντι κύριον τάφον
 Ἰν' εἴ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπωλλύτω, θάνω.
 Καίτοι πῶς γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον,
 Μὴτ' ἄλλο πέσοι μηδέν' εἰ γὰρ ἂν ποτε
 1455 Θνήσκων ἐσώθην, μὴ πῖ τῷ δαινῷ κακῷ.
 Αλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρα, ὅπη περ εἶσ', ἴτω.
 Παιδῶν δ' ὧν μὲν ἀρρένων μή μοι, Κρέων,
 Πρόσθ' ἡμέμνῃαν ἀνδρὲς εἰσιν, ὥστε μὴ
 Σπάνιν ποτὲ χεῖν, ἐνθ' ἂν ὦσι, εἴ βίῃ.
 1460 Ταῖν δ' ἀδελφῶν οἰκτραῖν τε παρθένοις ἐμαῖν,

γ Οἰκίη Bar. 1. B. 2.

1444 τῷ θεῷ πῶσιν φέροις — tua fortuna facit ut Deo fides habeatur.

1452 — κύριον τάφον — sensu proprio & singulari; cuius ratio una subijcitur, ἴν' εἴ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπωλλύτω, θάνω.

1454 — μήτε μ' ἂν νόσον — Μὴτ' ἄλλο πέσοι μηδέν' —) Verte; me, neque morbum, neque aliud quidquam, praeter scilicet parentum diras, extinguaturum. Infinitivus enim Aor. 1: comite particula ἂν saepe pro futuro

usurpatur; sic supra v. 1236. 1237. H.

1455 — εἰ γὰρ ἂν ποτε — Θνήσκων ἐσώθην, μὴ πῖ τῷ δαινῷ κακῷ — sc. si μὴ ἐπὶ, &c. Oedipus semper fatale quiddam ad se pertinere censet, atque adeo dicit non omnino servatus fuisset (cum in Cithærone jacerem, morti obiectus) nisi in magnum aliquod malum.

1461 Ταῖν δ' ἀδελφῶν — vide teneram miseri parentis de filiabus sol-

Αἶν' ἔ ποθ' ἢ μὴ χωρὶς ἐτάθη βοῶς
Τράπεζ' ἀνὺ τῶδ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
Ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' αἰεὶ μετερχέτιω.

Αἶν μοι μέλεσθαι, καὶ μάλιστ' αὖτε χερσὶν
Ψαύσασθαι μ' ἑαυτὸν, καὶ περὶ κλαύσας κακά.

1465

147 ὦ νῆα.
148 ὦ γονὴ γυναιε. ² χερσὶ δ' ἂν θυγῶν
Δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.

Τί φημι;

Οὐ δὴ κλύω περὶ τῶν ^a τοῖν μοι φίλοι

^b Δακρυρροῦντων; καὶ μὴ ἐπικλείρας Κρέων

Ἐπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοι ἐμοῖν;

Λέγω τί;

Κρ. Λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ προσύνας τὰδε,

Γνῶς τὴν παρῶσαν τέρψιν, ^c ἣς εἶχες πάλαι.

² Χερσὶ τ' ἂν Trin. Ald.
^c H. L. B. 2.

^a Τοῖν μοῖν L.

^b Δακρυρροῦντων Trin.

licitudinem, quam postmodo fusius
descriptam exhibent carmina suavissi-
ma 1475 ad 1500! nuspiam certe τὸ
ἐλευθερὸν elegantius expressum videtis.

1462 Η' μὴ — τράπεζα.] Pro ἢ τρά-
πεζα ἐμοῦ, Attico more. Confer quæ
infra notabuntur ad Oedip. Col. v.
336.

Ibid. Χωρὶς ἐτάθη βοῶς τράπεζ'
ἀνὺ] Τὸ ἀνὺ καὶ τὸ χωρὶς οἱ παρακλήλα,
ὅπως, ὡς χωρὶς οὐ ποθ' ἢ ἐμὴ τῶδ' ἔ αν-
δρὸς βοῶς τράπεζα ἐτάθη. Triclinius.

1465 Pro αἶν leg. cum H. τῶν,
ut supra 1461. illas in tutelam ac-
cipe.

1471 Οὐ δὴ κλύω περ — dixerat
jam antea τί φημι; jamque auribus
arrestis, filiarum, quas arcessiverat
Creon, fletum percipit.

Ibid. Τοῖν μοι φίλοι δακρυρροῦντοι.]
Adjektivum hic cum Substantivo suo
Genere non convenit. Figura Atticis
Scriptoribus usitatissima. Ita in Oedip.

Col. v. 1672. Oedipi filia de seipfis
aiunt,

Εν θυμῷ δ' ἄλόγιστ' αἰσχροῖσιν
Ἰδὼντι ἐ παύσασθαι

Similiter apud Euripidem Androma-
che in fabula cognomine v. 348.

Χύρω καὶ δάκρυα πολλὰ —

Exempla hujus constructionis ubique
occurrunt in Homero, aliisque Auto-
ribus. Vide Eustath. ad Il. β. pag.
353. lin. 44. qui plura ibi adducit.

1474 Λέγω τί;) Anne aliquid di-
co? id est, anne verum dico? id
omne enim quod falsum est, nihil est.
— H.

1476 — ἣς εἶχες πάλαι leg. cum
Ald. MSS. & H. ἢν εἶχες — sin reti-
neatur ἣς — sub. ἂν — ut sententia
sit: delectationem tuam præsentem,
qualis sit intelligens [per eam] ea,
quam olim habueras — ubi τὸ παρῶ-
νται opponitur τῷ πάλαι.

- Οἱ. Ἀλλ' εὐτυχοῖς, καὶ σε τῆσδε τ' ὁδοῦ
 Δαίμων ἄμεινον ἢ μὲ φρεσὶς τύχοι.
 Ω τέκνα, πῶς πρὶ ἐσέ; δευρ' ἴτ', ἔλθετε
 Ως τὰς ἀδελφὰς τὰσδε τὰς ἐμὰς χεῖρας, 1480
 Αἱ δ' Φυτρεργοῦ πατρὸς ὑμῖν ὡδ' ὄραν
 Τὰ πρόωδε λαμπρὰ πρῶξένησαν ὄμματά.
 Ος ὑμῖν, ὦ δ τέκν', εἴδ' ὄρων, εἴδ' ἰσχυρῶν,
 Πατὴρ ἐφάνθην ἐνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
 Καὶ σφῶ δακρύων προσβλέπειν γὰρ εἰ δένω, 1485
 Νοκῆμος τὰ λοιπὰ δ' πικρὰ βίη,
 ὅσον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
 Ποίας γὰρ ἀσῶν ἔχει εἰς ὀμιλίας;
 Ποίας δ' ἑορτὰς, ἐνθεν εἰ κεκλαυμῆται
 Πρὸς οἶκον ἔξειδ' ἀντὶ τ' θεωρίας; 1490

d Τέκνα Editt. Steph. minus eleganter, si metrum respicias. A nobis stant
L. B. z. Ald. Col. Flor. Franc. Turn. Cant. e Οἱ *f* Τ. St. *f* Ηξίτ'
L. Ald.

1477 Ἀλλ' εὐτυχοῖς — verba *Oedipi* beneficium grato animo agnoscantis & bona omnia *Creonti* vicissim comprecantis. τῆσδε τ' ὁδῶ — sub. prapof. forsan ἐνίκω, quia sc. filias adesse permiserat. — καὶ σὶ δ' δαίμων φρεσὶς εἶναι ἐν τῇ βίῃ κρεῖττον ἢ ἐμὲ, ἐνέκα τῆσδε ὁδοῦ, ἡγοῦν τῆς τ' ἡνισταμένης πρὸς ἐμὲ πεινύσεως. Schol.

1478 Φρεσὶς τύχοι] Atticismus. Vide Alex. Scoti *Gr. Gramm.* p. 679.

1479 Ω τέκνα — oratio affectu paterno exuberans, qua nulla fere afferri poterat *παρακινῆσαι*, aut ad misericordiam ingenerandam accommodatior.

1482 — πρῶξένησαν ὄμματά — vel hoc est ironice dictum, vel in malam partem — sc. oculos meos male tractarunt.

1489 Ποίας δ' ἑορτὰς ἔχειν εἰ κεκλαυμῆται

Πρὸς οἶκον ἔξειδ' ἀντὶ τ' θεωρίας;

En circumstantiam, in qua apud *Græcos* magna quædam felicitatis pars contineri existimabatur, sc. spectaculorum celebritatem; unde filiarum miseræ non voluptatem aliquam, sed potius dolorem essent percepturæ. Vel potius, cum τὸ κεκλαυμῆται sit vocis passivæ, cum Cl. *H.* sic interpreteris; quæ festa, unde non vice spectaculi defletæ domum reversuræ sitis? — quasi dixerat; horrendam illam, quæ sibi contigerant, malorum historiam, cum dramatis Tragici materiem omnem atrocitate sua superare videatur, omnium ora oculosque ad filias in Theatro sedentes conversuram fore; ita ut vice spectaculi (vel tragœdiæ quam *Scena* exhibuit] ipsæ luctus Argumentum præbeant, fletuque publico contristatæ domum redeant.

Ἄλλ' ἥνικ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἵκητ' ἀκμᾶς,
 Τίς ἔσται; τίς παραρρίψῃ τέκνα,
 Τοιαῦτ' ὀνειδῇ λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
 Γονεῦσιν ἔσται σφῶν δὲ ὁμοῦ δηλήματα;
 Τί γὰρ κακῶν ἀπέστι; τ' πατέρα πατὴρ
 1495 ἡμῶν ἐπέφνε· τὴν τεκῶσιν ἥρσεν,
 Οὐδ' περ αὐτὸς ἐσπάρη· καὶ τ' ἴσων
 Ἐκτῆσιν ὑμᾶς, ὧν περ αὐτὸς ἐξέφυ.
 Τοιαῦτ' ὀνειδιέσθαι· καὶ τίς γαμῇ;
 Οὐκ ἔστιν εὐδαίμων, ὃ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 1500 Χερσὺς φθαρῆναι καὶ γάμους ὑμᾶς χρεῶν.
 Ὡ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
 Ταῦταιν λείλειψαι, (νῶ γάρ, ὦ φυτεύσαμεν,
 Ολώλαμεν δὴ ὅντε) μὴ σφετερίδης
 Πτωχὰς, ἀνδρὲς, ἐγξενεὺς ἀλωμῆδας·
 1505 Μὴδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς·
 Ἀλλ' οἰκτοῖν σφᾶς, ὥδε τηλικάσδ' ὁρῶν,
 Πάλλων ἐρήμους, πολλῶν ὅσον τὸ σὸν μέρος·
 Ζύννυσσον, ὦ θνηταί, σὴ ψαύσας χεῖρι.
 Σφῶν δὲ, ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτιν ἤδη φρένας,
 1510 Πόλλ' ἂν παρήνοιν· νῦν δ' ἔτ' εὐχεσθε μοι,

g Σφῶν δ' ὁμοῦ Bar. 1. L. Trin. Ald.

b Δ' omisit Trin.

1491 πρὸς γάμων ἵκητ' ἀκμᾶς —
 en et aliam insuper circumstantiam
 infelicitatis! & quidem eo gravio-
 rem, quia cum infamia aliqua conjunc-
 tam.

1501 Χερσὺς φθαρῆναι — metaphora
 à solo inculto.

1510 Σφῶν] Monosyllabice men-
 suratur.

1511 Δ' παρήνοιν] De hoc usu Par-
 ticulae ἂν vide Vigerum de *Græcæ*
Diæ. Idiotism. cap. 2. §. 2. vel De-
 var. cap. 3. pag. 36.

Ibid. — νῶ δ' ἔτ' εὐχεσθε μοι

Οὐ καὶ τοῖς αἰεὶ ζῆν — Dacierii con-
 jecturam notavimus legentis & καὶ τοῖς
 — si vero τὸ οὐ ad *Oedipum* referri
 malis, sententiam involutam cum Cl.
H. sic expeditas: sc. νῶ δ' εὐχεσθε μοι
 τῷτο ἡμῖν ζῆν καὶ & vel ὅπως καὶ τοῖς ἐστὶν
 ἡμῖν ζῆν ἀνὰ· nunc vero id mihi precemini
 ut isthic vivam, ubi me semper vivere
 expedit: i. e. nunc mortem mihi pre-
 cemini, ut apud inferos ego vivam,
 ubi semper vivere me jam expedit
 — vel forsitan denotari potest una
 quædam & certa exilii sedes.

ἰ Οὐ καιρὸς αἰεὶ ζῆν, βίη δ' ἰ λώονος
 Τμᾶς κυρήσται ἔ Φυτεύσαιος πατρός.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Κρ. Αἰς ἰν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἰθι σέγης ἔσω.
 Οἱ. Πείσεις, καὶ μηδὲν ἡδύ. Κρ. “ Πάντα γὰρ καιρῷ καλὰ.
 Οἱ. Οἶδ' ἐφ' οἷς ἔν ἐμί; Κρ. Λέξεις, καὶ πρ' εἰσμοχ κλύων.
 Οἱ. Γῆς μ' ὅπως κ' πέμψεις ἄπικον. Κρ. Τῆ θεῶ μ' αἰτεῖς δόσιν.
 Οἱ. Ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω. Κρ. Τοιγαρὲν τεύχη ἢ τάχα.
 Οἱ. Φῆς τὰδ' ἔν; Κρ. Ἀ μὴ φρονῶ γάρ, ἔ Φιλῶ λέγειν μάτῳ.
 Οἱ. Ἀπαγε νῦν μ' ἐνέειπεν ἡδῆ. Κρ. Στέχε νῦν τέκνων δι' ἀφῆ.
 Οἱ. Μηδ' αὖτως ταύτας γ' ἔλη μὲ. Κρ. Πάντα μὴ βέλε κρατεῖν
 Καὶ γὰρ ἂν κράτησας, ἔ σοι τῷ βίῳ ζυνέσσωτο.
 Χο. Ω πάτερ, ἰ Θέῳς ἐνοικοι, λεύσεται, Οἰδίπους ὁδε,

ἰ Locus hic proculdubio corruptus est: quæ enim structura? quis sensus ex his verbis, ἔ καιρὸς, elici possit? Emendat eruditus Dacierius, Οὐ καιρὸν, sensu facillimo: atque ita sententia optime convenit cum iis, quæ supra v. 1454. de seipso dixerat Oedipus. *k* Πίμψης Bar. 1. Trin. *l* Ἀπ' οἰκῶν Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. *m* Αἰχίς Trin. *n* Τάχης Trin. *o* Πάντας Ald. *p* Πάτρης Bar. 1. *q* Θέῳς Bar. 1. Trin.

1514 Αἰς ἰν' ἐξήκεις δακρύων; sic interpunge — satis hæc: quousque excedis illacrymans? — vel ultra modum lacrymis indulges?

1516 Οἶδ' ἐφ' οἷς ἔν ἐμί;] Legendum censeo, οἶδ' ἐφ' οἷς ἔν ἐμι; Scisne autem qua lege hinc intro sum abiturus? H.

1518 — τοιγαροῦν τεύχη τέχα] τέχα verti debet forsan, non, statim. Adhuc enim ignorabat Creon quale futurum erat deorum circa Oedipum responsum. H.

1519 — ἂ μὴ φρονῶ γάρ, ἔ Φιλῶ λέγειν μάτῳ.] ἦγαν, ἂ μὴ κτ' ἔν ἔχω, ἔδ' ἂν γλώτῃς σοφίρῳ. Schol.

1522 Καὶ γὰρ ἂν κράτησας ἔ σοι τῷ βίῳ ζυνέσσωτο — cum enim tibi res ex voluntate fluere, non illæ quidquam tibi ad felicitatem diuurnam ceniule-

runt: quare satius est consilio alieno obsequi.

Ibid. Verte; quæ enim hæcenus evicisti ut obtineres, non tibi iu commodum vitæ cesserunt. Respicit, ut opinor, Creon tum victoriam Oedipi de Sphinge reportatam, atque exinde secutas Iocastæ nuptias, tum ejus in exquirendis natalibus pertinaciam, quæ duæ res ei causæ maxima ex parte extiterant præsentium malorum. H.

1523 Ω πάτερ, ἰ Θέῳς — Fabulam, uti par est, commodè interposita claudit Chori philosophantis bene morata sententia: quæ rei summam repetens memorabili hoc exemplo fortunæ instabilitatem vitæque humanæ infelicitatem commonstrat.

ος τὰ κλέιν' ἀνίγματ' ἤδει, καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ,
 Ος ἐ ζήλῳ πολιτῶν ἔ καὶ τύχαις ὀπιβλέπων, 1525
 Εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν;
 “Ὡς, θνητὸν ὄντ', ἐκένην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
 “Ἡμέραν ὀπισκοπῆν, μὴδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
 “Τέρμα ἔβις περάσῃ, μὴδὲν ἀλγεινὸν παῖδ'.

ῥ Ταῖς τυχαῖς mallet Canerus. s Edes scribendum esse conjicit
 Clar. Stanleius in *Comment. ad Æschyli Sept. Theb. v. 778.*

1525 Ος ἐ ζήλῳ πολιτῶν — non
fretus fortuna aut opinione hominum,
sed virtute sua. Camerar.

1527 Εκείνῳ τῷ τελευταίῳ ἰδεῖν]
 Sententiam hanc paulo aliter protulit
 noster in ipso *Trachiniarum* initio:

Λόγος μ' εἰς ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανέας,
 Ὡς ἐκ ἂν αἰὼν ἐκμύθοι βροτῶν σπὶν ἂν
 Θάνοι πῆς, οὐτ' εἰ χρηστὸς, ἔτ' εἰ τῷ
 κακός.

Similiter Dionysius apud Stobæum
Serm. 103. pag. 560.

Θνητῶν ὃ μὴδὲς μὴδὲν (lege μὴδὲν)
 ὀλοῖον ποιεῖ

Κεῖνη, πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἰδεῖν
 Et è Latinis Ovidius in *Metamorph.*

lib. 3. v. 135.

— *Ultima semper*

Expectanda dies homini: dicique
beatus

Ante obitum nemo, supremæque fu-
nera debet.

— παραφράζει ὃ τῷ Ἐσέλατος ῥήσιν
 ἢ ὡς τὸν Κροῖσον. Schol. —
 similiter *Eurip. Androm.*

Χρὲ δ' ἔπειτ' ἰπτεῖν ἔδν' ὀλοῖον βροτῶν
 Πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἰδεῖς,
 Ὅπως προέσας ἡμέραν ἔξει κατὰ.

Idem etiam in *Troad.*

— τῶν δ' εὐδαιμόνων

Μηδὲν νομίζειν εὐτυχίην πρὶν ἂν θάνῃ.

THE CONSTITUTION

OF THE UNITED STATES OF AMERICA

As amended by the

SEVENTEENTH AMENDMENT

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ

ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ.

^a **Ο** ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπους συνημνύμενος πῶς ἐστὶ τῷ Τυράννῳ.
^b ἥδη γὰρ γηραιὸς ὢν ἀφικνέεται εἰς Αἴθηναι, ἰσὺ δ' οὐ
 γαυρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος. ^c τῶν γὰρ ἀρσένων ^d αἱ θήλειαι
 πατρὶ τ' πατέρα ^e μᾶλλον ^f φιλοσπργοι. ἀφικνέεται ἣ εἰς Αἴθηναι
 κατὰ τὸ ^g ἐν Πυθῶνι χρησθὲν αὐτῷ, ὡς αὐτὸς φησι, ὡρᾷ ταῖς
 σεμναῖς καλῶμένας θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τότε μὲν οὖν
^h πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν ὁ Χορὸς συνέσκηκεν, πυθόμενοι
 ἰσυνέρχονται, καὶ ἀφ' αὐτῶν πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη πα-
 ραγενομένη τὰ κατὰ τ' πατρὶ ἀπαγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τ' γενο-
 μένην ἀφίξιν τῷ Κρέοντι πρὸς αὐτόν. ὃς ἔπειτα παραγενόμενος ἐπὶ
 τῷ ^k ἀγαγεῖν εἰς τὴν πίσω, ἀπρακτὸς ^l ἀποσέλλει. ὁ ἣ πρὸς τ'
 θεοῖς διελθὼν τὸν χρησμὸν, ἔτω τὸν βίον κατασφύρει ὡρᾷ ταῖς
 θεαῖς.

Τὸ δὲ δράμα, τῶν θαυμασῶν ὃ καὶ ἥδη γεγραπκῶς ὁ Σοφοκλῆς
 ἐποίησε, χαρίζομενος καὶ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ.
 ἡ γὰρ Κολωνός ἐστι τὸν μὲν δῆμον ὀπίσθημον ^m ὀπίσθηται, χα-
 ρίσατο δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Αἰθηναίοις, δι' ὧν ἀπορρήτως ἐσεσθαι
 ἔτι τῶν ἐχθρῶν αὐτὰς κρατήσας ἰσχυρίσθηται ὁ Οἰδίπους, προανα-
 φωνῶν ὅτι ἀσπασίως πρὸς θεοῖς ποτε, καὶ τούτων κρατή-
 σαι ἐκ χρησμῶν ἀπὸ τὸν αὐτὸς τάφον.

^a Hæc, usque ad πατρὶ ταῖς θεαῖς, ad fidem Editionis Turnebianæ exhi-
 bentur. In cæteris exemplaribus pessime se dant. ^b Τῆς γὰρ πατρίδος.

ἐκπαιτὸν Οἰδίπους ἥδη γηραιὸς ὢν Ald. Steph. Cant.

^c Ἡσαν γὰρ τ' Ald.

Steph. Cant.

^d Αἱ θήλειαι male omittunt Ald. Steph. Cant.

^e Deest

in Ald. Steph. Cant.

^f Φιλοσπργοι Ald. Steph. Cant.

^g Πυθόχρηστον,

ὡς αὐτὸς φησι, χρησθὲν αὐτῷ Ald. Steph. Cant.

^h Πρῶτοι &c. usque ad

πυθόμενοι, male desunt in Ald. Steph. Cant.

ⁱ Ἐρχονται Ald. Steph.

Cant.

^k Ἀπαγαγεῖν αὐτόν Ald. Steph. Cant.

^l Ἀπαλάτιστα

Ald. Steph. Cant.

^m Ἀποδίξαι Turn.

Α Λ Λ Ω Σ.

ΤΑ πρᾶχθῆναι περὶ τὸ Οἰδίπουν ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ Οἰδίπιδι· πεπύρωται γὰρ, καὶ ἀφικεῖ εἰς τὴν Ἀθηναίαν, ὁδηγούμενος ἐκ μίας τῶν θυγατέρων Ἀντιγόνης· καὶ ἔστιν ἐν τῷ τελευτῇ τῶν σεμνῶν Εἰρινύων, ὅ ἐστιν ἐν τῷ καλεσμένῳ Ἰππείῳ Κολωνῷ, ἔτι καλεσθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν Ἰππείας, καὶ Προμηθεύς, καὶ αὐτὲς οἱ ὀρεωκόμενοι ἴσταν· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον, ἐνταῦθα δὲ αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν, καὶ μὴ ἔστιν ἑτέρῳ βεβήλῳ τόπος· αὐτὰρ καλεῖται, καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται· ὅρα γὰρ τις αὐτὸν τῶν ἐνταῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγέλλων ὅτι τις παρὰ τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάζηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν Χοροῦ σχηματι μαηισόμενοι τὰ πάντα· πρῶτος οὖν ἐστὶ καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ Διφλεγόμενος. ἄφρατος δὲ ἐστὶ κατόλου ἡ οἰκονομία ἐν δράματι, ὡς ἔδειν ἄλλῳ σχεδόν.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀθηναίᾳ ἐν τῷ Ἰππείῳ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν ἡθεῶν· ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν.

π Deest 910 in Ald. & Turn.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ἤδη πεπρωμένος καὶ τῇ πατρὶδος ἐκπεσών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ἡ τοῦ Οἰδίποδος θυγάτηρ, τὸν τυφλὸν πατέρα
εἰς τὴν Ἀθηκὴν ὁδηγῶσα.

ΞΕΝΟΣ, ἀλήτης.

ΧΟΡΟΣ, ἐξ Ἀθηκῶν γερόντων.

ΙΣΜΗΝΗ, ἡ τῇ Οἰδίποδος θυγάτηρ.

ΘΗΣΕΥΣ, ὁ τῶν Ἀθηκῶν βασιλεὺς.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ, ὁ τῇ Οἰδίποδος υἱός,

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΑ ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΗΣ, ὁ τῇ Ισμήνης.

ΥΠΗΡΕΤΑΙ, οἱ περὶ τὴν Θεῖαν.

Ἄλλοι ΥΠΗΡΕΤΑΙ, ἡγουν οἱ τῇ Κρέοντος ἀκόλουθοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 131

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

Οἱ. **Τ**ΕΚΝΟΝ τυφλῷ γέροντες Ἀντιγόνη, τίνας
 Χώρας ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
 Τίς τὸν πλανήτῳ Οἰδίπῳ κατ' ἡμέραν
 Τὼ νῦν πανησὶς δέξεται δωρήμασι,

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ] De hujus Tragediæ præstantia egregium & singulare extat testimonium apud Valerium Maximum lib. 8. c. 7. §. 12. nimirum, *Prope — centesimum annum attigit, (Sophocles) sub ipsum transitum ad mortem Oedipode Colono scripto: qua sola fabula omnium ejusdem studii Poetarum præcipere gloriam potuit.* Cui elogio addi possunt quæ à Cicerone in *Catonis Majoris* cap. 7. in hanc rem referuntur. Confer & Luciani *Macrob.* p. 918. Ed. Bourdelot. Dramatis historiam breviter complectitur Apollodorus in *Biblioth.* lib. 3. cap. 5. §. 9. cujus ea verba: *Φανίντων δὲ ὕστερον τ' λαυτανόντων, Ισχυρῆς μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυτῶν ἀνέστησιν. Οἰδίπῳ δὲ πῶς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἡλασμένο, ἄρξας τοῖς παισὶ δέμνῳ, οἱ τ' πόλιν αὐτῶν ἐκκακώμενοι θιμωροῦντες, ἐκ ἐπείμνου. παρακλυσμένοις δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ, τ' Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἐνθα τὸ τ' Εὐμενίδων ἐστὶ μένος, κηδίζῃ ἐκείνης. παρδελχθεὶς ὑπὸ Θησέως, καὶ μετ' ἑσθλὸν χρόνον ἀπίπτειν.*

ΚΟΛΩΝΩ] Ο δὲ Οἰδίπους ἐκπετὸν ὑπὸ Κρείστον, ἔλθων εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ

ἤκησεν Ἰππία Κολωνὸν καλέμενον. *Parvus Homeri Scholiastes ad Odyf. λ. γ. 270.* Ejusdem Coloni meminit Pausanias in *Atticis* p. 58. Ed. Hanov. *Δείκνται δὲ καὶ Χῶρε καλέμενοι Κολωνὸς Ἰππιοσ, ἐνθα τ' Ἀττικῆς πρῶτον ἔλθειν λίβυσιν Οἰδίπῳ.* Confule porro J. Pollucis *Onomast.* lib. 7. p. 357. Ed. Seberi. Cælii Rhodigini *Lection. Antiquar.* lib. 21. c. 21. & Meursium de *Populis Atticæ* v. Κολωνός.

1 Τέκνον τυφλῷ] In scena exhibetur *Oedipus* exul, egenus, cæcus, *Antigona* filia ducente, ad *Colonom* in *Attica* delatus, juxta lucum sacrum, sive *Eumenidum* dearum templum, de via lassus confidet; ibi querelis luctuque non indecoro sortem suam deplorens incipit τέκνον τυφλῷ &c. tum representatio scenica tum *Oedipi* oratio ad commiserationem excitandam egregie comparatur.

2 Ἡ τίνων ἀνδρῶν πόλιν:] Hæc etiam ita interpungi possent:

— ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν,

Τίς τ' πλανήτῳ κ. λ. —
 Ut sensus esset: *Aut ad quam urbem pervenimus, quæ errantem Oedipum*

Σμίκρον μὲν ἔξαιτιῶνται, ἔ^a σμικρῶ δ' ἔτι

5

Μείον φέρονται, καὶ τὸδ' ἔχαρκοῦν ἐμοί;

“Στέργειν γὰρ αἱ πάσαι με καὶ χρόνος^b ζυνῶν

“Μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γυναικίον, τρίτον.

Ἀλλ', ὦ τέκνον, ἴακοισιν εἴ τινα βλέπεις

Ἡ πρὸς βεβήλοις, ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,

10

Στήσόν με καὶ ξίδρυσον, ὡς πυθοίμεθα

Οπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἤκομεν

Ξένοι πρὸς^c ἀσῶν, καὶ^d ἂν ἀκασώμεν, τελείν.

Αν. Πάτερ ταλαίπωρ Οἰδίπυ, πύργοι μὲν, οἱ

Πόλιν^d ἐρύσσιν, ὡς^e ἀπ' ὀμμάτων πρόσω·

15

Χῶρος δ' ὁδ' ἱερὸς, ὡς^f ἀπεικάσαι, βρύων

Δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλκ' πυκνόπτεροι

Δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομῶσ' ἀηδόνες.

Οὐ κῶλα κάμψον τῷδ' ἐπ' ἄξέσθ^g πέτρῃ.

Μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι πρῶταλῃς ὁδόν.

20

^a Μικροῦ Ald.

^b Παρὸν Turn. in margine. St.

^c Ἀσῶν ἂν

Ald. ^d Στίγμοι dant Editt. Steph. Cant. C. Nos hiatum implevimus

ex Ald. Turn. Col. Flor. Franc.

^e Ανομμάτω L. S.

^f Σάφ'

ειρήσας Ald. Turn. in margine. St.

^g Πάγῃ L. S.

&c. Pronomen τίς pro Articulo nonnunquam accipi patet ex Callimachi Fragmento à Scholiaste ad hunc locum laudato :

— Υπερ' ἄλλα κείνος ἐνάοθη

Ἀλκίβοι πρὸς ἄπυστος —

(Ubi ad oram codicis sui recte scripsit Jos. Scaliger, Ἀλκίβοις τίς ἄπυστος.)

Vulgata tamen loci hujus interpretatio mihi multo aptior videtur.

7 Στίρξειν γὰρ αἱ πάσαι με καὶ χρόνος ζυνῶν

Μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γυναικίον, τρίτον.

στέγειν — patienter ferre dolores, ita ut eos quodammodo amare videar — καὶ τὸ γυναικίον, τρίτον sc. ὁ ἐπὶ τρίτον, animæ innata generositas, quæ concurrat ut causa quædam tertia.

10 Ἡ πρὸς βεβήλοις — βίβηλος ὁ τὸ πρὸς ὁ ἀκρόατος ἔ βακτὶς πᾶσι. Schol.

— ἴακοισι — ἴακος — τόπος ἐν ᾧ πολλοὶ σπηχεῖσσι σκεψόμενοι. Suid.

15 — ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω sc. πρόσω εἰσι — vel ὡς πρὸς πρόσω ἀφορῶν περικαίροιο — ὡς ἀπεικάσαι — ὡς ἐστὶν ἐκ προόψεως περικαίροισι. Schol.

16 ἱερὸς, ὡς ἀπεικάσαι] Veteribus enim non solum Deorum aræ, simulacra & templa, sed luci etiam & vineæ templis adjacentes pro sacris habebantur.

17 Πυκνόπτεροι] Hemistichium hoc cum toto sequente versu citatur à Philostrato Juniore in *Venatores*, qui hinc emendandus est : nam in vulgaris istius codicibus pro πυκνόπτεροι legitur πυκνότεροι, invito versu.

20 Μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι — πρὸς ἄλδεις μακροτέρῃ ὁδῷ ἢ ὡς ἡμεῖς γέροντι. Schol.

Οἰ. Κάττιζέ νύν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.

Αν. Χρόνος μὲν ἔνεκ' εἰ μαθεῖν με δεῖ τόδε.

Οἰ. Ἐχεις διδάξαι δὴ μ' ὅποι κατέσταμεν;

Αν. Τὰς γὰρ Αἰθήνας οἶδα· τὸν δὲ χρόνον, ἔ.

Οἰ. Πᾶς γάρ τις ἡὔδα τέττον ἡμῖν ἐμπύρων.

25

Αν. Ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολυσσάποι;

Οἰ. Ναί, τέκνον, ἑπὲρ ἐστὶ γ' ἐξοικησίμος.

Αν. Ἀλλ' ἐστὶ μὲν γ' οἰκητός· οἶμαί γε δεῖν
οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶϊν ὄρω.

Οἰ. Ἡ θεῦρο προσείχοντα καὶ ἄσπορμα μῆλον;

30

Αν. Καὶ δὴ μὲν ἔν παρόντα· χῶ, τι σοι λέγειν

Εὐκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὥς ἀνὴρ ὅδε.

22 Χρόνος μὲν ἔνεκ' — σιωπῆς γὰρ τὸ
περὶ γὰρ· εἰ μὴ διὰ μαθεῖν τὸτο νῦν.

25 Πᾶς — πᾶς] i. e. ἕκαστος. Vide
Budæi Commentarium Græcæ Linguae
p. 770.

Ibid. τέττον] Legendum puto τετό
γ'. Istud scilicet, nos non longe ab
Athenis abesse. H.

28 — οἶμαί γε δεῖν

οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα — sc. εἰ δεῖ
μὴ ἀπολειθεῖν ἐρωτήσαν· ἰδὲ γὰρ ὁ ἀνὴρ
παίρει, παρ' εἰ εἰσόμεθα. Καλῶς δὲ τὰ
τ' οἰκησιμίας ἵνα μὴ μῆτος ὁ Οἰδίπους
ἀπολειφθῇ. Schol.

29 Νῶϊν] Μοισου καὶ ὧς hic legitur
per Synizefin.

32 — ὥς ἀνὴρ ὅδε — sc. παίρει —
ὥς quoniam.

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΞΕΝΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

- Οἱ. Ω Ξεῖν, ^h ἀκέω τῆσδε τ' ὑπὲρ τ' ἔμοδ' 35
 Αὐτῆς θ' ὁρώσης, ἔνεχ' ἡμῖν αἰστος
 Σκοπὸς προσήκεις ἰ τῶν ἀδελῶμεν φράσαι.
 Ξε. ^k Περὶν πὰ πλείον' ἰσορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἑδρας
 ἔξελθ'. ἔχεις γὰρ χάρον ἔχ' ἀγρόν πατρίν.
 Οἱ. Τίς δ' ἐσθ' ὁ χάρος; θ' θεῶν νομίζεται;
 Ξε. Ἀδικτος, ἐδ' οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμφοδοι 40
 Θεὰ σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότος κόρα.
 Οἱ. Τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομα ἐν εὐχαίμῳ κλύων;
 Ξε. Τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὄγ' ἐνθάδ' ὦν
 Εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἀλλαχθ' καλὰ.

^b Ακέων *Ald. Turn.*
Ald. Schol.

ⁱ Τῶν ἀδελῶμεν *Turn. St.*

^k Περὶν οὖν

35 — τῶν ἀδελῶμεν — sc. ταῦτα
 περὶ τῶν ἀδελῶμεν, de quibus incerti du-
 bitamus.

36 Opportune hic intervenit loci
 ex incolis quidam admonens illis sine
 ulteriori mora ἐ loco hoc sacro esse
 exeundum. Περὶν ἢ ita scrib. divisim
 — ἀπὸ τῆς τ' ἀσάτου· καὶ τότε ἐρώται·

38 Τῶ] Pro τίνος.

39 Αἱ γὰρ ἔμφοδοι διὰ σφ' ἔχ.]
 Oedipus expulsus Creontis imperio con-
 fugit Epicolono, (f. ἐπὶ Κολωνῶ) in
 quo locus erat Furiis consecratus: sed
 misericordia Atheniensium illa sede est
 erutus, hospitallyterque tractatus. Hanc
 tragædiam Aristophanes scripsit. Lac-

tantius ad Statii *Theb.* lib. 12. pag.
 529. Edit. Crucei. Sed aperte de-
 pravati sunt omnes libri: nec cui du-
 bitandum est, quin ibi *Aristophanes*
 vitiose positum sit pro *Sophocles*: quid
 enim Comico cum Tragædiis?

40 Σφί] Ponitur pro Relat. αὐτῶν.

Ibid. Γῆς — Σκότος] Hæc majus-
 culis literis in principio excudi cura-
 vimus, quia Γῆ & Σκότος ut personæ
 hic inducuntur.

42 Τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας —
 Ita eas appellari jussit *Orestes*, cum in
 judicio apud *Athenienses* habito sibi
 propitias expertus fuisset.

43 Αἰα] Subaudi ὀνόματι.

- ΟΙ. Αλλ' ἴλεω μὲν τόνδ' ἰκέτιν δεξαίατο.
 Ως' ἔχ' ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἐν.
 Ξε. Τί δ' ἐστὶ τῆτο; ΟΙ. Συμφορᾶς ζύνθημ' ἐμῆς.
 Ξε. Αλλ' ἢ ἐδὲ μέντοι τῶνανιστάναι πόλεως
 Δίχ' ἐπὶ θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω ἢ τί δρῶ.
 ΟΙ. Πρὸς νυν θεῶν, ὧ ζῆαινε, μή μ' ἀτιμάσῃς
 Τοιόνδ' ὁ ἀλήτιν ὦν σε ἔπροσέπω φράσαι.
 Ξε. Σήμαινε· κἄκ' αἴματος ἔξ' ἐμοῦ Φανή.
 ΟΙ. Τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβηκάμεν;
 Ξε. Οὐ οἶδα καὶ γὰρ, πάντ' ἐπιστήσῃ κλύων.
 Χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἔς', ἐχρ' δὲ νιν
 Σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστῆεις τόπον
 Χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπυς ὁδός,
 Ερεισμ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ ὁ πλοῖσι γυναι,
 Τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὐχοντα σφίσιν
 Αρχηγὸν εἶναι, ἔφ' ἔρποντι τῆνομα
 Τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον.

l ἱλως Ald. m Οὐδ' ἐμὲν π T. n Τὶ δρῶν T. Τὶ δρῶ Ald.
 ο Αλείτιν H. Steph. in Thef. v. Προσέπω. p Προτρέπω Ald. Turn. in
 margine. St. q Εκ γ' ἐμῶ Ald. Turn. r Δι' ὃ πλοῖσι γυναι L. S.
 f Πλοῖσι T.

44 τόνδ' ἰκέτιν] Recte Editor Londonensis τὸν ἰκέτιν. Vox enim hæc primam semper corripit. H. Vide & infra v. 479. 1002.

46 — συμφορᾶς ζύνθημ' ἐμῆς — signum ad calamitates meas, five potius earum finem pertinens; arripit hoc è loco & Eumenidum nomine omen, ut sibi propitium.

47 Πόλιος] Duarum syllabarum est.

48 πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ] Antequam indicavero quid facturus sim. H.

49 — μή μ' ἀτιμάσῃς
 Τοιόνδ' ἀλήτιν ὦν σε προσέπω φράσαι — ne tu me talem exulem & men-

dicum ita negliges, ut indignum putes cui &c.

55 Εἰ δ' ὁ πυρφόρος θεός] Hæc cum sequentibus connectenda sunt. Cæterum vetus Scholiastes, (cujus interpretationem sequitur H. Stephanus in Thef. Gr. Ling. v. Πυρφόρος,) de Vulcano inepte exponit.

56 Τιτὰν Προμηθεύς — hæc de Prometheus diserte testatur Apollodorus.

58 Οἱ δὲ πλοῖσι γυναι] h. e. Οἱ ὃ πλοῖσι γυναι ἀείροντες. — αἱ δὲ πλοῖσι γυναι — ita leg. cum Schol. & MSS.

60 Φέρποντι τῆνομα] ὠνομασμένοι Κολωνίται δηλοῖται. Schol.

- Τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', ἐ λόγους
 Τιμῶμεν, ἀλλὰ τῇ ζυνεσσίᾳ πλέον.
- Οἱ. Ἡ γὰρ τινες ναύεσσι τέσδε τὰς τόπας;
 Ξε. Καὶ κάρτα τέσδε ἔ' θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. 65
- Οἱ. Ἀρχὴ τις αὐτῶν, ἥ π' ἐν τῷ πλήθει λόγος;
 Ξε. Ἐκ ἔ' κατ' ἅσιν βασιλέως πῶδ' ἀρχεῖ).
- Οἱ. Οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ δένει κρατεῖ;
 Ξε. Θησεύς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
- Οἱ. Ἀρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;
 Ξε. Ὡς πρὸς τί λείπων, ἥ καταρτύσων ὃ μόλοι; 70
- Οἱ. Ὡς ἂν προστερκῶν σμικρὰ, κερδανῇ μέγα.
- Ξε. Καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέπολης ἀρκεσίς;
 Οἱ. Ὅσ' ἂν λέγωμεν, πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.
- Ξε. * Οἶδ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ ὕσφαλῃς· ἐπέεπερ εἰ 75
 Γενναῖος ὡς ἰδόντι, πᾶν τοῦ δαίμονος,
 Αὐτοῦ μὲν, ἔπερ καὶ φάνης, ἕως ἐγὼ
 Τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἅσιν δημόταις
 Λέξω πῶδ' ἐλθόν· οἶδε γὰρ κρινούσι γε
 Ἐἰ χρεὶ σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι πάλιν. 80

τ Οὖν γ. u Μολεῖν Ald. Turn. in margine. x Forfan ἴδ'.
 Quomodo Winssemium legisse suspicetur quispiam, ex interpretatione ejus
 conjiciens. y Σφαλῃς; Col. Franc. z H Ald.

66 Ἀρχεῖ τις αὐτῶν, ἥ π' ἐν τῷ πλήθει λόγος; — si forte mireris hæc Oedipum sciscitari, intelligas non hæc ab eo ut rem prorsus nesciente dici, sed ut ab eo, qui plane hospitem se & peregrinum haberi voluit — ἥ π' ἐν τῷ πλήθει λόγος — τοῦτ' ἐστὶ, δημοκρατεῖν). Schol.

71 Ὡς πρὸς τί λείπων — sc. προσλήξων π.

74 — πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν — sc. non obscura, vel quæ dicentis cæcitate indicant, sed clara et perspicua. Quæ proprie ad dicentem pertinent, hic catachrestice ad verba referuntur.

75 Οἶδ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῃς; Cl. H. monet interrogationis notam poni oportere post σφαλῃς, ut sit sententia: noslin', peregrine, quid facere te oportet ut errore non labaris?

76 — πᾶν τοῦ δαίμονος — præter id quod est ἐν τοῦ δαίμονος sc. quod fataliter tibi accidit.

77 Αὐτοῦ μὲν — sub. ἐπὶ τόπου — ipso in loco mane ubi —

78 Τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἅσιν δημόταις — aut distinguere oportet τοὺς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἅσιν δημόταις — aut, quod potius videtur, legere μὴ pro μὴ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 137

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

- ΟΙ. Ω Τέκνον, ἥ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος ;
 ΑΝ. Βέβηκεν· ὥς πᾶν ἐν ἡσυχῇ, πάτερ,
 Εἴς ἐστι Φωνεῖν, ὥς ἐμὲ μόνῃς πέλας.
 ΟΙ. Ω ἄ πότνια δεινῶπις, εὔτε νῦν ἔδρας
 Πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγὼ,
 Φοίβω τε καὶ μοι μὴ γένηθ' ἀγνώμονες,
 Ος μοι τὰ πόλιν ἐκείν' ὅτ' ἐξέχρη κακὰ,
 Ταύτῃν ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 Ελθόντι χώραν τερμίαν, ὅπῃ θεῶν
 Σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ὁ ξενόεσσιν,
 Ενταῦθα ἔκαμψεν ἔταλαιπῳρον βίον,
 Κέρδη μὲν ὀικήσουσα τοῖς δεδωγμένοις,
 Ατὶν ἣ τοῖς πέμψασιν, οἳ μ' ἀπήλασαν.
 Σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα,
 Ἡ σεσμον, ἥ βροντὴν τιν', ἥ Διὸς σέλας.

85

90

95

a Πότν', ὡ δεινῶπις Schol. b Κατίπασιν L. S. c Κάμπειν Ald.
 d Οικήσουσα Ald.

84 Ω πότνια δεινῶπις — Oedipus, oraculi memor & laborum metam jam animo præcipiens, Eumenidum patrocinio se commendat.

87 Εἴς ἐστι] Tertia Persona Singularis Imperfecti Activi (ut videtur) Verbi Εἰσέρω. Fit autem secundum Atticam formationem, qua ω ex contractionem natum in ι mutatur.

91 Ενταῦθα ἔκαμψεν ἔταλαιπῳρον

βίον — metaphora à Curriculo, ubi flexio fit ad metam.

92 Κέρδη μὲν οἰκήσουσα τοῖς δεδωγμένοις — compta quidem illis, qui me exceperint, in domum apportaturum. Hæc in Atheniensium gratiam dici vides, qui cum Thebanis inimicitias gerebant. Εδῶκεν γὰρ τότε Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ ὡς ἀμύλητος ἀφ' ἑαυτῶν. Schol.

- Εγνώκα μὲν νῦν ὥς με τλώδε τὴν ὁδὸν
 οὐκ ἔδ' ὅπως ἔ' πρὶν ἐξ ὑμῶν πέρων
 Εἰρήναι· εἰς τὸδ' ἄλσος· ἔ' γὰρ ἂν ποτε
 Πρώταισιν ἔ' ὑμῶν ἀντέκυστ' ἔ' ὁδοιπορῶν,
 Νηφῶν αἰόνοις, καὶ πὶ σεμνὸν ἐξόμνῳ
 Βάθρον τὸδ' ἀσκέπαρνον· ἀλλὰ μοι, θεαί,
 Βίε, κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπὸλλωνος, δότε
 Πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφῆν τινα,
 Εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, αἰεὶ
 Μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
 105
 117, ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαῖα Σκότος,
 117, ὦ μεγίστης Παλλάδος καλέμνῳ
 Πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτῃ πόλιν,
 οἰκίεσθαι ἀνδρὸς οἰδίπτε τὸδ' ἄθλιον
 Εἰδῶλον· ἔ' γὰρ δὴ τὸδ' ἄρχαῖον δέμας.
 110
 ΑΝ. Σίγα· πορεύονται γὰρ ἡ ὥδε δὴ τινες
 Χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἑδρας ἰπίσκεποι.
 Οἱ. Σιγήσομαι πε, καὶ σύ μ' ἐξ ὁδῶ πίδα
 Κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθῃ
 Τίνας λόγους ἔρξῃ· “ ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
 115
 “ Ενεστὶν ἡ ὑλάθεια τῷ ποιημῶν.

e Εξ H. Steph. in *Thef.* v. Πέρων. f Vitiosi sunt omnes Impressi.
 Respice constructionem, & videbis omnino rescribendum esse ὑμῖν ex Suida
 v. Νηφάλιος θυοία. Quam lectionem certe amplexi sunt in versionibus suis
 Winsemius & Lalamantius. g ὁδοιπορῶν *Edit.* Steph. Turn. Cant. C.
 Scripturam, quam nunc in contextu habes, tuentur *Ald. Col. Flor. Franc.*
Scal. & Suidas loco citato. h Οἰδε *Ald.*

97 οὐκ ἔδ' ὅπως ἔ' — non fieri po-
 test quin — πρὶν πέρων — *fidum omen*
 ἔ' *auspicium* à vobis, tanquam ex
 avium volatu ductum.

100 — αἰοίσις] αἰοίσις αὐτὰς λέγει,
 ὅτι ἔ' ἀνιδεῖται οἱ αὐταῖς, ἀλλ' ὕδωρ.
 διὰ ἐ' νηφάλιος καλένται αἱ ποιεῖται αὐ-
 τῶν. Schol.

110 Εἰδῶλον] Sic apud Euripidem
 in *Phœniss.* v. 1569. Oedipus seip-

sum vocat

Πολίον, ἀφανὲς αἰδίεθ' εἰδῶλον.

111 Σίγα — τῷ ἀσπαρῶν ἔ' χροῶ
 εὐαφύρμους θίλει ποιήσομαι. Schol.

114 Κρύψον κατ' ἄλσος — de inco-
 larum quorundam adventu admoni-
 tus, ἐ' via in lucum interiorem reces-
 sit Oedipus; ubi abditus aliquandiu
 sermones de se loquentium percipere
 posset.

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

- Χο. 1 ⁱ ΟΡΑ· τίς ἄρ' ἐγὼ; ποῦ ναίῃ; ποῦ κυρεῖ,
 2 Εκτόπιος συθεῖς ὁ πάντων
 3 Ὁ πάντων ἀγορεύεσσι;
 4 Λεύσεται αὐτόν' προσδέρκε, 120
 5 ^k Προσφθίγῃς πανταχῇ· πλανάτῃς,
 6 Πλανάτῃς τις ὁ πρέσβυς, οὐ-
 7 Δ' ἐγγώριος· προσέβα γὰρ οὐ-
 8 Κ' ἂν ποτ' ἀστῆες ἄλλος ἐς

i Ἀφ' Ὑμν.

k Προσφθίγῃς Ὑμν. in margine.

117 Χο.] Chorus, qui è senibus loci incolis constituitur, in scenam intrat: peregrinum hominem, quem advenisse audierant, huc illuc investigans, quærit, non sine trepidatione quadam discurrens, & multa festinanter suggerens sciscitansque. Atque hic initium habet ἡ πρώτη τοῦ ὅλου χοροῦ λίξις, sive officia interlocutoria: at vero prima cantio parodica non incipit ante v. 661. Εὐίπυς ζῆνι, &c.

Metra sequentia Cl. H. sic constituenda censet;

Ορφ.

Τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίῃ; ποῦ κυρεῖ;

Cui respondet Antistrophe 145.

Εἴ,

Ἀλλῶν ὁμυρῶν ἄρε καὶ —

Ita itidem & hæc metra 121.

Προσφθίγῃς πανταχῇ. πλανά-
 τῃς πλανήτας τις ὁ πρέσβυς, ὅδ' —

Cui respondet Antistrophe 149.

Προσφθίγῃς πᾶσι δ' ἄρας· πᾶσι
 Γὰρ, πᾶσι δ' ἄλλ' ἵνα τῶν ἐν αὐ-

119 Ὁ πάντων ἀγορεύεσσι] Παρ' ὅσων
 ἔδδεις αὐτοῖς τῶν ἄλλων ἤρκεσε τοῖσιν, ἀλλ'
 ἐπὶ τῷ τῷ ἄλλῳ ἤλθιν ἀφορῶς. Schol.

120 Λεύσεται αὐτόν; nota interrogationis hic apponi debet, quid? anpe videtis eum? festinanter & perferutari & loqui videntur.

121 Πλανήτας] Subaudiendum ἐστίν.

122 Πλανήτας — ἐστὶν ἐγγώριος·
 πάντως (φθσι) ζῆνι· ἐπὶ ἀγνοῶν. ἢ γὰρ
 ἐπὶ ἐπίστανιν ἢ ἡδὲν. Schol.

- 9 Τᾶνδ' ἀμαιμακέτην κοῖαν 125
 10 Ἀς τρέμεμεν λέγειν,
 11 Καὶ παραμειβόμεαδ' ἀδέρκτως,
 12 Ἀφώνως, ἀλόγως, τὸ τᾶς
 13 Εὐφήμε γόμα Φροντίδος
 14 Ἰένῃες· τάδε νῦν τιν' ἤκειν 130
 15 Λόγος ἔδεν' ἄζον-
 16 Θ', ὃν ἐγὼ λείωσιν περὶ πᾶν ἔπω
 17 Δύναμαι τέμνειν
 18 Γινῶμαι πῶς μοι ποτὲ ναίει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Οἱ. 1 Οὐδ' ἐκείνος ἐγὼ· Φωνῇ γὰρ ὁρῶ 135
 2 Τὸ Φαλιζόμυρον. Χο. ἰῶ, ἰῶ·
 3 Δεινὸς μὲν ὄραϊν, δεινὸς δὲ κλύειν.
 Οἱ. 4 Μὴ μ' ἵκετεύω πρὸς ἰδὴτ' ἀνομεν.
 Χο. 5 Ζεὺς ἂν Ἀλεξήτωρ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
 Οἱ. 6 Οὐ πᾶν μοῖρας εὐδαιμονίσαι 140
 7 Πρώτης, ὣς τῆσδ' ἐφοροι χάρις.
 8 Ἦλῃαν δὲ· ἐ γὰρ ἂν ὦδ' ἀλλοτρίοις
 9 Οἰμασιν εἶπον,
 10 Καὶ πῖ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.

1. Ἀγοῖθ' Turn. Ἀνέξονθ' L. S.
 Ald. Schol. ο Ὁρμῶν Schol. T. St.

π Ἀλεξήτορ Ald.

π Διῶν

127. ἀδέρκτως] ἐ πρὸς ἀδελφούς, ἀλλ' ἢ κατὰ μὲνους, ἢ κατὰ λόγους. Schol.

135 Οἱ.] Oedipus ἐ latebris paulatim se prodit Chorum alloquens: Chorus, spectaculi atrocitate perculsus, exclamat ἰὼ ἰὼ, & hominis miseri cæcitatem observans, neque illius causam cognoscens, cæcum fuisse natum putat φαυλόμυρον —

138. πρὸς ἰδὴτ' ἀνομεν.] Pro legum contemptore habetis. H.

140 Οὐ πᾶν μοῖρας] Dicit fatum

suum quoad felicitatem non esse primum: h. e. quoad infelicitatem esse ultimum; ἐ πᾶν τ' ἀρχῆς καὶ τ' ἐνδαιμονίας μοῖρας, τὴν αὐτὴν ὅτι καὶ δυσδαιμονίας ἀρχῆς. Schol. De quo loquendi modo, tum Græcis tum Latinis satis familiari, multa congeffit erud. Gatakerus in *Miscell. Advers.* lib. 1. cap. 7. Adi & Eustathium ad *Iliad.* 2. pag. 479. lin. 15. ubi locum hunc nostri adducit.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 141

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- Χο. 1 Ε ἐ, ἄλαων ὀμμάτων ἄρα καὶ 145
 2 Ἡδ' αὖ Φυτάλμιος, δυσαίων
 3 Μακράων τ' ἔθ', ὥς ἐπεικᾶσαι.
 4 Ἀλλὰ γ' ἔμην ἔν γ' ἤμην
 5 Προσθήσεις τάσδ' ἀράς· περᾶς γὰρ
 6 Περᾶς· ἀλλ' ἵνα τῶδ' ἐν α- 150
 7 Φθιγῇ μὴ προσωέσης νάπη
 8 Ποιάνη, καὶ θυδρος ἔ
 9 Κρατὴρ μελιχίων ποτῶν
 10 Ρεύματι σπυγέχῃ,
 11 Τὸν, ξένη πάμμορ', εὖ φύλαζαμ. 155
 12 Μετάσθ', δόποδ' αὖτις πλ-
 13 Λὰ κέλευθος ἔρητύδ'.
 14 Κλύεις, ὧ πολύμοχθ' ἀλάτῃ;
 15 Λόγον εἴ τι ν' ἔχεις
 16 Πρὸς ἑμὴν λέσχων, ἀδάτων δόποδ' αὖτις, 160
 17 Ἴνα πᾶσι νόμος,
 18 Φώνη· πρὸθεν δὲ ἀπερύκῃ.

ἅ Vocabulum ὡς versus respuit, nec incommode potest abesse, inquit G. Canterus. Propter librorum consensum delere non ausus sum: sin ita versus refingas, Μακράων τ' ἔθ' | ἑπεικᾶσαι, habetis Antispasticum purum, Dimetrum, Acatalecticum, ad amissim convenientem tertio illi Strophes præcedentis, Ὅσωνται αὖ | ἑρητύδος. q Γ' deest in Ald. Schol. r Εμελ
 Ald. Schol. f Καὶ θυδρος T. St. i Τῶν Ald. u Ερητύδος
 Schol. x Απ' ἀδάτων Ald.

146 Δυσαίων] Subaud. εἴ post hanc vocem.

149 Περᾶς] Elliptice dictum pro incedis ubi fas non est.

157 Πολλὰ κίλευθ' ἑρητύει — πολλὰ ὁδοὶ ἢ διαχωρίζουσι σὲ ἡμῶν. sc. πρὶν ὅταν σωτοφρονῶσι αὐτὸν, μὴ διωγμῶν ἐπιθῇται τῷ τύπῳ. Schol.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Οἱ. 1 Θύγατερ, ποῖ τις Φροντίδος ὕελθῃ;
 Αν. 2 Ω πάτερ, ἀσπίς ἴσα χεῖρ μελετᾶν,
 3 Εἰκόντας ἀ δαί, καὶ κ' ἀκόντας. 165
 4 ἂ Πρόδ' ἰγε νῦν μὲν. Οἱ. Ψάω εἰ δὴ.
 5 ὦ Ζεῖνοι, μὴ δὴτ' ἀδίκηθ' ὦ
 6 Σοὶ πρηνέσας, καὶ μετανασάς.
 Χο. 7 Οὔτοι· μὴ ποτὶ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 8 Ω γέρον, ἀκοηά τις ἄζη. 170

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- Οἱ. 1 Εἴτ' ἔν' ἐτι πρὸ βῶ;
 Χο. 2 Εἰπῶναιε πρόσω. Οἱ. Εἴτι;
 Χο. 3 Προσβίβαζε, κέρα,
 4 Πρόσω· εἰ σὺ γὰρ αἰεὶς.
 Αν. 5 ἂ Εἴπω μὲν, εἴπω δ' ὡδ' ἀμαυρῶ 175
 6 Κῶλω, πάτερ, ἂ σ' ἄγω· τόλμα, Ζεῖνος
 7 Εἰπὶ Ζεῖνης, ὦ τλᾶμον, ὅ, τι
 8 Καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον
 9 Αἰσχυρῆν καὶ εἰ τὸ φίλον σέβεται.
 Οἱ. 10 Ἀγε νῦν σὺ με, παῖ, ἵν' ἂν εὐσεβίας 180
 11 Εἰπῶναιε, τὸ μὲν ἔπωμεν,
 12 Τὸ δ' ἰ ἀκῶμεν,
 13 Καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν.
 Χο. 14 Αὐτ'· μηκέτι τῶδ' ἀντιπέτερε

γ Ελθοῖ Turn. ζ Ακόντας Ald. α Versus hujus pars prior
 Oedipi est, posterior Antigones in Ald. β Præfigit hic Oedipi personam
 Ald. ε Εὐ γὰρ T. δ Εἴπω μὲν ἵπ' Ald. ε Εἴπω δ'
 ἀμαυρῶ T. f Αθλιον Turn. in margine. g Τὸν T. b Εἴποιμεν
 Turn. i Ακῶσαιμεν Turn.

174 σὺ γὰρ αἰεὶς] οἶον, αἰδομένη πᾶσιν, quem extra nefas est proce-
 dere. Schol.

184 Αὐτ'· — illo ipso in loco sub- Ibid. ἀντιπέτερε] Vide Indicem.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 143

- 15 Βήματος ἔξω πόδα ^k κλίνης. 185
 Αν. 16 Οὕτως; Χο. Αἰς, ὡς ἀκείεις.
 Οι. 17 ¹ Ηδῶ. Χο. Λέχερός γ' ἐπ' ^m ἄκρου
 18 Λάχ ⁿ βραχὺς ^o ὀκλάσας.
 Αν. 19 Πάτερ, ἐμὸν ^p τόδ', ἐν ἡσυχίᾳ
 20 (ἰὼ μοι μοι) 190
 21 Βάσφ βάσιν ἀρμόσση.
 22 Γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὲν
 23 ^q Πρόσκλινον Φιλίαν ἐμάν.
 Οι. 24 Ω μοι δῦσφρονος ἄτας.
 Χο. 25 Ω ^r τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾶς, 195
 26 Αὔδασον ^s τίς σ' ἔφυσε βροτῶν,
 27 Τίς ^t ὦν πολύποντος ἀγῇ, τίνα σ' ἔ
 28 Πατρίδ' ἐκπυθίσαν.
 Οι. 29 Ω ξένοι, διόππολις· ἀλλὰ μή.
 Χο. 30 Τί τόδ' ^u ἐννέπεις, γέρον; 200
 Οι. 31 Μῆ, μῆ, μῆ μ' ἀνέρη τίς ^x γ' εἰμί,
 32 Μηδ' ἐξετάσης πέρα ^y ματεύων.
 Χο. 33 Τί τόδε; Οι. Δαινὰ Φύσις.
^z Αν. 34 Αὔδα. Οι. Τέκνον, ὦμοι, τί γεγωνῶ;
 Χο. 35 Τίνος εἰ σπέρματος, 205
 36 ^a Ξένε, φώνη πατρόςθεν.
 Οι. 37 Ω μοι ἐγὼ τί πάθω, τέκνον ἐμὸν;
 Αν. 38 Λέγ', ἐπεὶ περ ἐπ' ἔρχεται ^b μένεις.

^k Κινήτης L. S. ^l Ald. ἡ σθῶ; ita. Ησῶ T. L. S. ^m Ἀκρον
 Schol. ⁿ Βραχὺ σ' ὀκλάσας (h. e. paulisper te inflectens) lectum mallet
 Camerarius. ^o Ὀκλάσας Ald. Flor. Franc. ^p Τόγ' Schol.
^q Προκλίνας Ald. ^r Τλάμων T. ^s Τίς ἔφυσ L. S. Τίς σ' ἔφυσ
 Schol. Ald. ^t Ὁ πολύποντος L. S. ^u Ἀπινέπεις Ald. ^x Γ'
 omisit Ald. ^y Ματεύων Turn. in margine. ^z Χο. T. C.
^a Ξῆνε Ald. ^b Βαίνεις Turn. in marg. St.

187 Ηδῶ; sic interpunge — an sentire debeo? H. — Schol. vero
 ponit ἀντί τ' καθεῖδῶ δὲ τ' ἔω· γράφει
 δὲ καὶ ἡσῶ ὁ εἰς βίλπον.

188 — βραχὺς ὀκλάσας] leg. potius, ita emendante Camerario, βραχὺ
 σ' ὀκλάσας, quod postulare videtur &
 sententia & constructionis ratio. H.
 195 — ὅτε νῦν χαλᾶς — quando
 aliquid remittis de doloribus, & otio-
 sus es.
 208 Pro μένεις — metri gratia cum
 Turn. & St. leg. βαίνεις.

- Οἱ. 39 Αλλ' ἐρῶ· ἔ γάρ ἔχω ^c κατακρυφάν.
 Χο. 40 Μακρὰ ^d μέλλετέ γ', ἀλλὰ ταχύνετε. 210
 Οἱ. 41 Λαῖς ἰσέ τιν' ἀπὸ γονον;
 Χο. 42 Ω ὦ. ^e ἰς ἰς.
 Οἱ. 43 Τό, τε Λαβδακιδᾶν γένος; Χο. Ω Ζεῦ.
 Οἱ. 44 Αἰθλιον οἰδιπύδαν; Χο. Σὺ γὰρ ὄδ' εἶ;
 Οἱ. 45 Δεός ἴχετε μηδέν, ὅς' αὐδῶ. 215
 Χο. 46 ^f ἰὼ ὦ ὦ. Οἱ. Δύσμορος. Χο. ^g Ω ὦ.
 Οἱ. 47 Θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσθ;
 Χο. 48 Εἴω ^h πρῶτα βαίνειτε χώρας.
 Οἱ. 49 Α δ' ὑπέρχο, ⁱ ποῖ καλεθήσεαι;
 Χο. 50 οὐδενὶ ^l μοιριδίᾳ τίσις ἔρχεται, 220
 51 Ων ^m προπάθῃ, τὸ τίνειν.
 52 Ἀπάτα δ' ἀπάταις
 53 Ετέραις ἐτέρα παραβαλλομένα,
 54 Πόνον ἔ χάριν ἀνιδιδῶσιν ἔχειν.
 55 ⁿ Σὺ γ' τῶνδ' ἐδράνων 225

^c Κατακρυφάν Τ. ^d Μίμνι; ἀλλὰ Ald. ^e ἰς semel Ald.
^f ἰὼ. ἰὼ. ὦ. ὦ. Ald. ^g Ω. ὦ. Ald. ^h Πρῶτα Ald. Schol.
ⁱ πῶ Τ. ^k Deest in Ald. ^l Μοι ρηδία Ald. ^m Προπάθῃ
 Turn. in marg. ⁿ Huic versui personam Chori præfigit Ald. & legit,
 Σὺ δ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων.

210 Pro μακρὰ leg. μακρῶν. H.

211 Λαῖς ἰσέ τιν' ἀπὸ γονον; — hæc ille horrore quodam simul & pudore commotus; ita rem dissimulans, ut tamen satis aperte proderet: sic in Euripidis Hippolyto Phædra non ipsam rem aperte, sed oblique — Οὐς πῶδ' εἰσὶν ἰσὶν ἔ τ' ἀμύζοντο;

212 Ω ὦ. ἰς ἰς. — statim rem totam Athenienses intelligunt: neque sane potuit Thebis, vicina in urbe, gesta esse ipsis ignota, vel propter totam monstri crudelitatem. Hoc etiam nomine laudatur Poeta, qui fecerit statim agnosci Oedipum ab Atheniensibus; ne longa generis commemoratione fieret prolixa fabula. Sicut Euripides in Supplicibus introduxit

Thebes à comitatu ducum genus ad Thebas occisorum exquirentem. Camerar.

217 τί — κύρσθ;] τί ποθ' ὄσταις ἡμῖν, ὅρῳ γὰρ τῆς μυστηρίου με. Schol.

220 — Οὐδὲν μοι ῥηδία τίσις ἔρχεται — Sic Ald. leg. sc. negant ullam vindictam manere illos, qui malum malo rependunt; nos igitur à te decepti vicissim decipimus; nam fraus fraudibus aliis involuta debet esse auctori molesta. Non igitur promissis se teneri existimant. Camerar.

221 Ω μὲ προπάθῃ τὸ δὲ πῶ πίνειν — ita metrum restituit H. πίνειν luere pœnas vel rependere ἵνα πῶ προπάθῃ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 145

- 56 Πάλιν ἔκτοπος, αὐτὶς ἄφορμος ἐμᾶς
57 Χθονὸς ἔκθορε, μήτι πέρα χρέος
58 Εμᾶ πόλῃ προσώψης.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Αν. 1 Ω ξένοι αἰδοφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
2 Γεράον ° ἀλαὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν 230
3 Οὐκ ἀνέτλατ' ἔργων
4 Ακόντων αἰονίης αὐδάν,
5 Αλλ' ἐμὲ πᾶν μελέαν, ἱκετεύομεν
6 Ω ξένοι, οἰκείραθ', ἀ πατρός ὑπερ
7 Τῷ μὲ ἄντομαι ἄντομαι, P & κα- 235
8 Λοῖς προστραμμένα ὄμμα σὺν ὄμμασιν,
9 Ως τις ἀφ' αἵματος
10 ἤμετέρῃς προφανέσσι, τ' ἄβλιον
11 Αἰδῶς κύρσαι· ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῶ
12 Κέμεθα τλάμονες· ἀλλ' ἴτε, νεύσατε 240
13 Τὰν ἀδόκητον χάριν,
14 Πρὸς σ' ὅ, τι σοὶ φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι,

ο Αλαὸν deest in Ald. p Οὐκ ἀλαοῖς Ald. Col. Flor. Franc. Atque hanc χαφῶ sequitur Winsemius, qui vertit non cæcis (oculis.)

235 Pro & χαλοῖς leg. potius cum Ald. & MS. σὺν ἀλαοῖς — sc. oculos pæcos non, quales sunt paterni, cæcos in oculos vestros obvertens.

237 Ως πς ἀφ' αἵματος] Τοιαύτας ἱκετικὰς ποιεῖται, οἷος ἂν πς πρὸς πατέρα πῶς συγγήοισι. Schol.

240 — νεύσαι

Τὰν ἀδόκητον χάριν — nutu significare gratiam hanc utcumque minus expectatam nobis indulgeri.

242 Πρὸς σ' ὅ, τι] Observa Syntaxin. Græcis solenne est in juramento

aliquid inter Præpositionem & Casum ejus interponere. Sic Euripides in Hippol. v. 605.

Ναὶ πρὸς σὲ τ' οἷς δεξιᾶς νεύειν.

Confer infra v. 1329. hujus fabulæ. Atque eorum imitatione dixit Virgilius Æn. lib. 4. v. 314.

— Per ego has lacrymas, dextramque tuam te.

ibid. — ὅ π σοὶ φίλον ἐκ σέθεν —] ὅ ἐκ σῆς πρὸς αἰσῶς τίμιόν σοι ἔστιν. Schol.

15 Η τέκνον, ἢ λόγος, ἢ χρέος, ἢ θεός.

16 οὐ γὰρ ἰδοῖς ἂν ἀθρῶν ἑ βροτῶν ὅστις ἂν, εἰ

17 θεὸς ἄγοι ὅ γ', ἐκφυγεῖν δύναιτο.

245

I A M B O I.

Χο. Ἀλλ' ἴδω, τέκνον Οἰδίπῃ, σέ τ' ἐξ ἴσθ
οἰκλείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν.
Τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες, ἐ δένοιμεν ἂν
φανεῖν πέρα τ' ἄλλος σε νῦν εἰρημένων.

Οἱ. Τί δῆτα δοξῆς ἢ τί κληδόνος καλῆς
Μάτῃν ρέσσης ὠφέλημα γίνεται;
ἔ Εἰ τὰς Αθήνας Φασὶ θεοσεβεστάτας
εἶναι, μόνας ὃ τ' ἡ καλέμνον ξένον
Σώζειν οἴας τε, καὶ μόνας δεῖκεν ἔχειν.
Καμοὶ γε πᾶς ταῦτ' ἔστιν; οἵτινες βαίθρων
Εκ τῶνδ' ἐμ' ἐξάραντες, εἴτ' ἐλαύνειε,
Ὀνομα μόνον δέσαντες; ἐ γὰρ δὴ τ' ὅγε
Σῶμ', εἰδὲ πάρα τὰμ'· ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μὲν
Πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,

250

255

q Ἀναθρῶν Turn. in margine. Schol. r βροτῶν Turn. in margine.
f Γ' omittit Ald. t Εἰ πᾶς τ' Ald. Εἰ πᾶς γ' Schol. u Καλέμνον
Ald. Suidas v. Δοξῆ, probante etiam H. Casaubono in *Lection. Theocrit.*
cap. 3. x Τότε Turn. in margine.

244 Pro βροτῶν leg. βροτῶν metri gratia. H.

248 τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες — Atheniensium δαισιδαιμονία ex hoc perinde ac aliis exemplis perspicui potest.

252 Εἰ τὰς Αθήνας] Propria Atheniensium erat laus ceteros omnes populos religionis studio superare. Pausanias in *Atticis* pag. 42. Ed. Wechel. *Ἀλλεκατὰ δέ μοι καὶ ἀσπίδων, ὡς Ἀθηναίους ἀσπίδοπρον πῇ ἢ τοῖς ἄλλοις ἐς πῇ διττά ἐσι ἀσπίδων.* Et Judæorum eruditissimus Josephus lib. 2. *contra Apionem* pag. 1373. Ed. Hudf. *Μιμείδω γὰρ ἐ πᾶσι τῶν Ἀπίωνος ἀπαιδοσύων,*

ὅς ἔτι τὰς Ἀθηναίων τύχας, ὅτι τὰς Ἀκαδαιμονίων ἐνέσησεν, ὡς τὴν μὲν ἀνδρείο-
τάτας, τὰς δὲ εὐσεβοῦστας τῶν Ἑλλήνων
ἀπαντες λέγουσιν.

253 τ' καλέμνον ξένον — cum epitheton hoc prorsus otiosum videatur, H. ex conjectura reponit τ' δ' αἰώ-
μνον. Ed. vero Lond. καλέμνον.

259 Πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακό-
τα — transferri vides ad res ipsas, quod de personis proprie dicitur — pro ἔργα πεπονθότος μᾶλλον ἢ δεδρακότος facinora ex necessitate quadam fati, non sponte perpetrata — ita 74 — ὁρῶντι λίσσονται.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 147

- Εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεὶ ἢ λέγειν, 260
 ὣν ἕνεκ' ἐκφοβῆ με· τὰτ' ἐγὼ καλῶς
 Εἶοιδα· καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,
 ὅστις πατρῶν μὲν, ἀντρίδρων. ὥς· εἰ φρονῶν
 Εὔπρασον, εἴδ' ἂν ὧδ' ἐμγνόμην κακός·
 Νῦν δ' εἴδεν εἰδὼς ἰκόμην ἢ ἰκόμην· 265
 Ἰφ' ὧν δ' ἐπασχον, εἰδῶτων ἀπαλλύμην.
 Ἀνθ' ὧν ἰκνέμεσθαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
 Ὡσπερ με κἀνεσήσαθ', ὧδε σώσαίε.
 Καὶ μὴ θεῶς τιμῶνιες, εἴτα σὺν θεῶς
 ὧ μοῖραν ποιῶσθε μηδαμῶς· “ ἡγεῖσθε δὲ 270
 “ βλέπειν μὲν αὐτὰς πρὸς τ' εὐσεβῆ^a βροτῶν,
 “ βλέπειν ἢ πρὸς τὰς δυσσεβεῖς· Φυγὴν δὲ τὰ
 “ Μῆκω ἡμέας φωτὸς ἀνοσίε βροτῶν.
 ἔν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε^a πᾶς εὐδαίμονας
 Ἐργοῖς Ἀθηνᾶς ἀνοσίε ὑπηρετῶν· 275
 Ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτιν ἐχέγλυον,
 Γύε με, καὶ κφύλασσε· μηδὲ με κᾶρα
 Τὸ δυσπρόσωπον εἰσπρῶν ἀπμάσσης.
 Ἦκα γὰρ ἱερὸς εὐσεβῆς τε, καὶ φέρων
 Οἴησιν ἀσίοις τοῖσδ'· ὅταν^b ἢ κύριος 280
 Παρῇ τις ὑμῶν, ὅστις ἐστὶν ἡμεῶν,
 Τότ' εἰσακέων πάντ' ἔπισησῇ τὰ δὲ
 Μεταξὺ τῶν, μηδαμῶς γίνασθαι κακός.
 Χο. Ταρβέειν μὲν, ὧ γεραίε, τανθυμήματα
 Πολλή γ' ἀνάγκη παρὰ σοῦ· λόγοισι γὰρ 285

y Moirais Ald.

z Βροτῶν T.

a Τὰς Ald.

b Ο κύριος Ald.

269 — εἴπε τὰς θεῶς
 Moirais ποιῶσθε μηδαμῶς — E ne,
 Deos dum honorare videmini, pro Diis
 sortem vel fortunam omnino habeatis;
 ita Cl. H. ex mente Grotii. — Quid
 si autem sic interpungas post ποιῶσθε·
 atque sic etiam post μηδαμῶς· — sc.
 μηδαμῶς τῶτο ποιῶσι — sed aliter Ca-

merarius: in nullo loco vel parte po-
 natis, hoc est negligatis. ἐπεὶ κατὰ τὸ
 ποιῶσθαι ἐκλύθη, καὶ γνώμη θεοῦ, μὴ
 ἐνάντια τῷ θεῷ ποιῶσι.

274 ἐν οἷς] nempe ἀνοσίε, Inter
 quos impios ne felices confundas Athe-
 nas. H.

276 ἐχέγλυον] Vid. Indicem.

- οὐκ ἀνόμαται βραχέσι· τὰς ᾗ τῆσδε γῆς
 Ανακτας ἀρκεῖ πῶτά μοι διειδέναι.
- Οἱ. Καὶ πᾶ' ὅ' οὐ κραίνων τῆσδε τ' χώρας, ξένοι;
- Χο. Πατρῶν ἄστυ γῆς ἔχ'· σκοπὸς δὲ νιν,
 ὅς καμὲ δειρ' ἐπιμύσεν, οἵχεταί γε λῶν. 290
- Οἱ. Ἡ καὶ δοκέετε ἔ' τυφλᾷ τιν' ἐντροπλῷ
 Ἡ φροντίδ' ἔχειν, ἢ καπνῶς ἐλθεῖν πέλας;
- Χο. Καὶ κάρθ', ὅταν περ τένομ' αἰσθῇ τὸ σὺν.
- Οἱ. Τίς δ' ἐσθ' ὁ κείνῳ τέτο τέπος ἢ ἀγγελῶν;
- Χο. Μακρὰ κέλδ' ὅτος· πολλὰ δ' ἐμπορῶν ἔπη
 φιλεῖ πλανᾶσθαι, τ' ἐκείνος αἶων,
 (Θάρος) παρέσται· πολὺ γὰρ, ὦ γέρον, τὸ σὺν
 Ὄνομα διήκει πάντας· ὥς κ' ἐβραδύς
 Εὐδὴ, κλυῶν σ' δειρ' ἀφίξει ταχύς.
- Οἱ. Ἀλλ' εὐτυχὴς ἴκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλιν, 300
 Εμοί τε· τίς γὰρ ἐσθλὸς ἔχ' αὐτῷ φίλος;
- Αν. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;
- Οἱ. Τί δ' ἐστὶ, τέκνον Ἀντιγόνη; Αν. Γυναιχ' ὀρώ
 Στείχουσιν ἡμῶν ἄσπον, Αἰτναίαις ἐπι

ε ἀπὸ νῶς τ' ἐλθεῖν Ald. T. d ἀγγελῶν Ald. e τῇ τ' αὐτῷ Turn.
 f ἄσπον ἡμῶν Editt. Steph. Turn. Cant. C. contra metri rationem. Nos ver-
 sus causa, transpositis vocibus, ἡμῶν ἄσπον rescriptimus: ut habent Ald.
 Col. Flor. & Franc. nisi quod ὑμῶν pro ἡμῶν exhibeat.

295 — πολλὰ δ' ἐμπορῶν ἔπη] ἐ-
 χὲς ὡς ἔστιν, ἡμῶν ἀκηχόται, καὶ ἔπρον
 μιμνησκόμεναι. ὁ γὰρ ἀπειλητικῶς ἀσπτε-
 ρον, ἐδῆτο μιμνησκόμεναι ὅτις ἡμῶν τῷ γὰρ
 χορῶ ἀσπτερῶν ὡμολόγηται. Schol.

302 ὦ Ζεῦ, τί λέξω; — dum hoc
 Oedipi sermone patheticō Chorus in
 sollicitudinem & misericordiam deli-
 nitur, Antigone prospiciens fœminam
 equo vectam, præ gaudio exclamat
 attonita, & Ismenem sororem demum
 agnoscit. Hinc nova aperitur scena,
 & fabulæ decurrenti accedit aliqua
 varietatis gratia, utrobique commise-

rationis & gratulationis & in omni ge-
 nere sergēs materies non injucunda.

304 Αἰτναίαις ἐπὶ πύλιν] Ætna (ho-
 die Gibel) Siciliæ mons celsissimus.
 Hinc Ætnæum pro grandi usurpat
 Hefychius: Αἰτναία πύλος, ἡ Σικελικὴ,
 ἡ μεγάλη ἀπὸ μέρους. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι
 ἐπὶ Κολωνῶν. A monte Parnasso item
 eandem loquendi rationem accepe-
 runt Græci. Phavorinus in Lexico:
 Παρναῶσι, ἀντὶ τοῦ μεγάλου τ' ὃς Παρ-
 νασσὸν ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐτίθεισαν. Adde
 Comici Acharn. v. 347. & Schol.
 ibidem.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 149

Πῶλ' βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοσπερὴς 305
Κυνῇ πρόσσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχῃ.

Τί Φῶ;

Ἀρ' ἔστιν; ἄρ' ἔκ' ἔστιν; ἢ ἐ γνώμῃ πλανᾷ;

Καὶ Φημί, καὶ πόφῃμι, κἔκ' ἔχω τί Φῶ,

Τάλαίνα.

310

Οὐκ ἔστιν ἄλλῃ· ^h Φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων

ⁱ Σαίνει με προσείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι

Μόνης τὸδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κára.

Οἱ. Πῶς εἶπας, ὦ παῖ; Ἀν. Παῖδα σὺν, ἐμὲ δ' ὄραν

Ομαιμον· αὐτῇ δ' αὐτίκ' ἔχουσιν μαθεῖν.

315

ACTUS PRIMI SCENA QUINTA.

ΙΣΜΗΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

Ισ. Ω Διοσὰ πατρός καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
Ἡδιστε προσφώνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
Εὐρῆσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.

Οἱ. Ω τέκνον, ἦκεις; Ισ. Ω πατέρ ^k δύσμοιρ' ὄραν.

Οἱ. Ω σπέρμ' ὀμαιμον. Ισ. Ω δυσάθλια τροφαί.

320

Οἱ. Τέκνον, πέφηνας; Ισ. Οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.

g Malim γνώμῃ sine punctulo: atque ita Ald. Col. Flor. Franc.

^b Φαιδρὸν ἐν Turh. in margine. St.

ⁱ Σημαίνει με Ald. Schol.

^k Δύσμοιρ' ἰσραῶν Turh. in margine. St.

306 Πρόσωπα] Pro ὁσώπων, At-
tice.

308 Ἀρ' ἔστιν] Ἀρ' ἔστιν ἢ Ἰσμήνη;
Schol.

320 ὦ δυσάθλια τροφαί] Verte, O H.

miserrima vivendi ratio. De patre
enim, non de se, hæc miserationis
plena dicit Ismene. Vox τροφή co-
dem sensu usurpatur infra v. 330.

- Οἱ. Πρόσφασσον, ὦ παῖ. 1σ. Θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
 Οἱ. Ἡ τῆσδε καίμου; 1σ. Δυσμάρξ δ' ἴμεν τρίτης.
 Οἱ. Τέκνον, τί δ' ἤλθες; 1σ. Σῆ, πάτερ, τρομηθία.
 Οἱ. Πότερα πόθοισι; 1σ. Καὶ ἴ λόγοις αὐτάγγελος, 325
 ἔξυν ὥπερ εἶχον οἰκετῶν πτωχῶ μόνω.
 Οἱ. Οἱ δ' ἴ αὐτόμαμοι, ὦ ποῖ νεανία ῥ' πονεῖν;
 1σ. Εἴς' ἔπερ εἰσι· δεινὰ ῥ' ὄν κείνοις τὰ νῦν.
 Οἱ. Ω πάντ' ἴ εκείνω τῆς ἐν Αἰγυπτῇ νόμοις
 φύσιν καλεικαδέντε καὶ βίβ τροφάς. 330
 Εκεί γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ γέρας
 θαλάσσιον ἱσχυροῦντες· αἱ δὲ σπύννομοι
 τὰ ἔω βίβ τροφεία ποροῦντο· αἰεὶ.
 Σφῶν δ', ὦ τέκν', οὐς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἶκον εὐχερῶσιν ὥς παρθένοι· 335
 Σφῶ δ' ἀντ' ἴ εκείνων τὰ μα' δυσήνεα κακά

1 Εὐκὲς *Ald.* Turn. π λόγων Turn. in marg. St. Λόγους τ' *Ald.*
 π Αὐτὸμαμοι *Editt. Stephan.* Αὐτὸμαμοι Turn. Lectionem nostram tuentur
Ald. Col. Flor. Franc. Cant. ο Tollandia videtur interpunctio ante
 vocem hanc: habent tamen omnes Editiones. ρ Malim, si divinare
 liceat, τὸ νῦν, inquit Canterus. q Τὰ κείνοις Turn. in marg. r Εκείνῳ
Ald. St. s Εκείνῳ T. St.

327 Ποῖ νεανία] Πῶ τὸ πονεῖν ἐστὶ.
 (recte reponit H. Stephanus ῥ' πονεῖν
 ἐστ.) Schol.

Ibid. — ποῖ νεανία πονεῖν;] Pro
 πονεῖν Canterus, τὸ νῦν, Editor Londi-
 nensis, πόνων, reponi maluit: sed ni-
 hil immutari necesse est. πονεῖν cum
 νεανίας jungi debet, & ita expleri po-
 test sententia; νεανίας τις τὸ πονεῖν, vel
 νεανίας ὥς πονεῖν. Id enim querit
 Oedipus, quare filii juvenes, ideoque
 laboribus subeundis idonei, non po-
 tius quam filia Ismene, puella tenera
 itinerumque molestiis perferendis
 inepta, hoc negotium patris exqui-
 rendi in se susceperint. Hanc veram
 esse hujus loci sententiam satis osten-
 dunt sequentia. H.

331 Εκεί γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες] Vide
 Herodoti *Euterp.* cap. 35.

336 Τὰ μα' δυσήνεα κακά] Pro τὰ
 ἴμεν δυσήνου κακά. Pro Substantivis
 enim Genitivi Casus ponere solent
 Græci Adjectiva Possessiva. Hanc
 constructionem, ut alia apud nostros
 omittam loca, observare possis in *Os-
 dip. Tyr.* v. 1462. *Antig.* v. 876.
 Similem item phrasin habet Aristo-
 phanes in *Nub.* 1204.

Ἡμέτεροι κίρδη τ' σφῶν —
 Ubi ἡμέτεροι ponitur pro ἡμῶν. Neque
 hoc loquendi genus ignorant Latini.
 Horatius lib. 1. *Sat.* 4. v. 22.

— Cum mea nemo

*Scripta legat, vulgo recitare ti-
 mentis,* —

Ubi vox *timentis* refertur ad Geniti-
 vum, qui in Possessivo *mea* subintel-
 ligitur. Sic & Cicero in *Epistola* ad

Ὑπερπνέϊτον ἢ μὲν, ἐχότῃ νέας
 Τροφῆς ἔλῃξε, καὶ κατάρχυσεν δέμας,
 Αἰεὶ μετ' ἡμῶν δῖος μορος πλανωμένη,
 Γερονταγωγῇ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 Τλιν ἄσιτος νηλίπτεσ τ' ἀλωμένη,
 Πολλοῖσι δ' ὄμβροισ ἡλὶς τε καύμασι
 Μοχθῶσα τλήμων, δεύτερ' ἡγεῖται τῇ τῆς
 Οἰκοὶ Διαιτῆς, εἰ πατὴρ τροφῶν ἔχει.
 Σὺ δ', ὦ τέκνον, ποῦθεν μὲν ἐξίκε πατρί
 Μαντεῖ ἀγνοῖα πάντα Καδμείων λάθρα,
 Α τῷδ' ἐχρήσθη σώματος φύλαξ δέ με
 Πισὴ κατέστη, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην.
 Νῦν δ' αὖ, τίς ἤκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
 Φέρσας; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν πόλος;
 Ἦκεις γὰρ ἐ κενή γε τῶτ' ἐγὼ σαφῶς
 Εἰδοῖα, μὴ ἔχῃ δαίμ' ἐμοὶ Φέρσά τι.
 Ισ. Εγὼ τὰ μὲν πατήμαθ' ἃ ἐπαθον, πατέρ,
 Ζητῶσα τ' σὴν ποδ' ὡς καταικίης * τροφῶν,
 Παρεῖσ' εἰσῶ (δὴς γὰρ ἐχὶ βέλομαι

340

345

350

355

† Α "παθον Ald. Turn.

υ Καταικίης Turn.

κ Στροφῶν Ald.

L. Paulum Consulem: — *Me Consul-tem tuum studium adolescentis perspexisse.* Livius item alicubi: *Ut postea duarum eventus ostendit.*

340 Γερονταγωγῇ] Versum hunc & sequentem vocis νηλίπτερος causa citat Suidas in *Lexico* h. v.

341 Νηλίπτερος] Nudis pedibus incedere, extremæ paupertatis indicium habebatur. (Vide Meursium ad Lycophronis *Alexandr.* v. 635.) Quamquam hunc ἀνυποδησίας ritum nonnunquam apud Veteres non solum à Philosophis cæterisque adstrictioris vitæ hominibus, sed ab Heroibus quoque observatum esse satis constat. Consule Illustris Bocharti *Hieroz.* par. 1. lib. 2. cap. 50. & Kusterum

ad Aristophanis *Nub.* v. 103.

346 Μαντεῖ ἀγνοῖα] ποῖα μαντεῖα φασίν; ὅτι ὅπως δ' ἂν ταφῆσιν, οὐκ ἐστὶν τῇ γῇ ἐκείνῃ. Schol.

349 Νῦν δ' αὖ, τίς ἤκεις μῦθον — Suspiciatur Oedipus non temere, sed gravi aliqua causa urgente filiam advenire, mali alicujus nuntiam. τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν πόλος; *quænam profectio- nis causa te domo excivit?* H.

352 Μὴ ἔχῃ] In hoc versu τὸ η & τὸ ου quasi coalescunt. Ut apud Euripidem in *Phænis.* v. 1193. Theocrit. *Idyll.* 5. v. 116. & alibi passim. Vide Eustathium ad Homerum *Il.* i. pag. 772. lin. 42. & Barnesium ad Euripidis *Orest.* v. 596.

Πονῶσά τ' ἀλγεῖν κ' λέγασ' αὖτις πάλιν)
 Α δ' ἀμφὶ τοῖν σὶν δυσμόροιον παῖδοιν κακὰ
 Νῦν ἐστὶ, ταῦτα σημανῶσ' ἐλήλυθα.

Πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις, Κρέοντί τε
 Θρόνος ἑῶδ', μηδὲ χραίνεσθ' ὀλιν.
 Λόγῳ σκοπύσει τὴν πάλαι γῆρας Φθορὰν,
 Οἷα κατέχευε τ' σὸν ἄθλιον δόμον.

360

Νῦν δ' ἐκ θεῶν τε καὶ ὧ ἀλιτηρῆ Φρενός,
 Εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοισιν ἔρις κακῇ,
 Αρχῆς λαβεῖσθ' κ' κράτες τυραννικοῦ.

365

Χῶ μὲν νεάζων κ' χρόνῳ μείων γεγώς
 Τὸν περὶδε γῆνηθέντα ² Πολυνείκην Θρόνων
 Αποσπερίσκῃ, καὶ ξελήλακεν πάτρας·

Ο δ', (ὡς κατ' ἡμᾶς ἑστ' ὁ ³ πλεθύνων λόγος)

Τὸ κοῖλον Ἀργος βὰς Φυγὰς, προσλαμβάνει

370

Κῆδος τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὸς Φίλκας,

Ὡς αὐτίκ' Ἀργος, ἢ τὸ Καδμείων πέδον

Τιμῇ καθεύζων, ἢ πρὸς ἔρανδον βιβῶν.

Ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἐστίν, ὦ πάτερ, λόγων,

Ἀλλ' ἔργα δεινὰ· τὰς ἧ οὐδ' ὅποι θεοὶ

375

Πόντος κατποικτιῶσιν ἐκ ἔχῳ μαθεῖν.

Οἱ. Ἡδὲ γὰρ ἔρχεσθ' ἐλπίδ', ὡς ἐμοὶ θεὸς

Ὡραν τιν' εἶναι, ὥστε σωθῆναι πόλιν;

Ισ. Εγώ γε, τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασι.

Οἱ. Ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;

380

Ισ. Σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ

Θανόντ' ἑσσεσθ' ^b ζῶντά τ', εὐνοίας χάριν.

^γ Αλιτηρῆ St. Turn. & in marg. ἀλιτηρῆ.

² Πολυνείκη Ald. Franc.

^a Πλεθύνων Ald. Franc.

^b Ζῶντά τ', εὐνοίας Cant. St. L. S. Καὶ κατ'

εὐνοίας Turn. in margine. Καὶ κατ' εὐνοίας St. Turn. in margine.

363 Τῷ Encliticum pro πνός.

ὑποτάξων.

Ibid. Pro ἀλιτηρῆ H. leg. potius ἀλιτηρῆ cum St. & Turn. cum hoc contra metrum minus peccet — vel forsan ἀλιτρῆ —

Ibid. Βιβῶν] Vide Notam ad Oedip. Tyr. v. 426.

379 Εγώ γε] Subaudi ἐλπίδ' ἔχω.

382 εὐνοίας χάριν — salutis gratia; cum Lectionem hanc agnoscat inter-

373 Τιμῇ καθεύζων — τῇ τιμῇ

- Οἱ. Τίς δ' ἂν τοιῶδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράττειεν ἄν;
 Ισ. Ἐν σὶ τὰ κένων φασὶ γίγνεσθ' κρατὴ.
 Οἱ. Οὐδ' οὐκέτ' εἰμὶ, τίλικαυτ' ἄρ' εἰμ' ἀνὴρ;
 Ισ. Νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθῶσι, παρόδῃ δ' ὀλλυσσιν.
 Οἱ. Γέροντα δ' ὀρθοῦν Φλαῦρον, ὃς νέος ἔπεισι.
 Ισ. Καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἰδί σοι τέτων χάριν
 ἤζοντα βαιοὶ καὶ χυμυρίαι χερσὶ.
 Οἱ. Ὅπως τί δράσῃ, θύραϊς; ἐρμηνεύε μοι.
 Ισ. Ὡς σ' ἄγχι γῆς γήσῃσι Καδμείας, ὅπως
 Κρατῶσι μὲν σου, γῆς δὲ μὴ Μυαίνης ὄρων.
 Οἱ. Ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύραϊσι κειμήλις;
 Ισ. Κείνοις ὁ τύμβος δυσυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
 Οἱ. Κάνευ θεοῦ, τίς τῷ γ' ἂν γάμῃ μάθοι;
 Ισ. Τούτῃ χάριν πότινυ σε παροδῆσθ' πέλας
 Χώρας θέλῃσι· μὴδ' ἴν' ἂν στυτοῦ κρατῆς.
 Οἱ. Ἡ καὶ κατασκιῶσι Θηβαία κόνη;
 Ισ. Ἀλλ' ἔκ' ἐὰν τὸν τύμβον αἰμά σ', ὦ πάτερ.
 Οἱ. Οὐκ ἄρ' ἐμῶ γε μὴ κρατήσωσιν πόλι;
 Ισ. Ἐστὶ πότ' ἀρα τέτο Καδμείοις βάρος.
 Οἱ. Ποίας Φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς;
 Ισ. Τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σῆς ὅταν σῶσιν τάφοις.
 Οἱ. Ἀ δ' ἐννέπεις, κλύεσθα δ' λέγεις, τέκνον;
 Ισ. Ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐξίας.
 Οἱ. Καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ;

c Πίσση Ald.

d Τύμβον Schol.

e Ὑμῶν T. Ἡμῶν St.

pres vetus & Suidas, sententia postulante, Cl. H. admittit ut potiore vulgata.

394 Κείνοις ὁ τύμβος δυσυχῶν ὁ σὸς βαρύς — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ξίφει σὴν θηλομένην δυσυχῆσιν αἰσῖνοι. Θηβαίοις μάλιστα καὶ αἰπὸν Οἰδίπῳ, ἵαν μὴ θύσῃσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χώρας· & infra v. 452 — χερσὶ γὰρ ἦν, ὡς ἦν οἱ Ἀθηναῖοι δὲ παρὰ αὐτοῦ ἐγκρατεῖς γίνονται, ἵσται αὐτοῖς πότι σὺν πολιορκουμένοις ὑπὸ τῇ Θηβαίᾳ ἢ πρὸ τῇ Πι-

λοπονησιακῇ πόλει, ἢ τε καὶ ἑπὶ τῶν ταῦτα ἢ ἀπὸ ποιητικῶν ὑπὸ τῷ Σοφοκλείῳ πεπλάσθ' ἐπὶ θρασυαίᾳ τῇ Ἀθηναίων. Schol.

397 Χώρας] Τῆς Θήβης. Schol.

399. Τὸν τύμβον αἰμά] Ὁ πατὴρ φόνος. Schol.

400 οὐκ ἄρ' ἐμῶ γε] Hæc affirmative non interrogative ponuntur. H.

403 Τάφοις] Vide quæ notavimus supra ad Oed. Tyr. v. 952.

- Ισ. Ως φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.
 Οἱ. Παῖδαν τίς ἐν ἡμέτε τ' ἐμῶν τάδε;
 Ισ. Ἀμφω γ' ὁμοίως, καὶ ἐπίπτετον καλῶς.
 Οἱ. Καὶ τ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκίσταντες, πάρος
 Τῷ μὲ πῶτα προὔθεντο τ' τυραννίδα;
 Ισ. Αλγῶ κλύεσθαι ταῦτ' ἐγώ. Φέρω δ' ὅμως.
 Οἱ. Ἀλλ' οἱ θεοὶ σφί μῆτε τλῶ πεπρωμένην
 ἔρην κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
 ἔσταιν ἡρόιτο τῆσδε τ' μάχης πέρα,
 ἥς νῦν ἔχοντες, καὶ παναφροῦνται δόρυ.
 Ως ἔτ' ἂν ὅς νῦν σκηπτέρα ἔθρονος ἔχῃ.
 Μένειν, ἔτ' ἂν οὐκ ἐληλυθώς ἡ πόλιν
 ἔλθοι πῶτ' αὖτις, οἶγε τ' φύσαντ' ἐμὲ
 οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἔξω θύμβρον
 οὐκ ἔχον, ἔδ' ἡμῶν· ἀλλ' ἀνάστατος
 αὐτοῖν ἐπέμφθην, καὶ ἐκκρήρυχθην Φυγᾶς.
 Εἴποις ἂν ὥς θέλοντι τῷτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως ἰκατήνυσεν.
 Οὐ δὴτ', ἐπεὶ τοι τ' μὲν αὐτίχ' ἡμέραν
 ὀπηνίκ' ἐξῆς θυμὸς, ἥδισον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἢ καὶ τὸ λυαῖσθαι πένετροις,
 οὐδὲς ἔρωτος τῷδ' ἐφάνετ' ὠφελῶν.
 Χρόνῳ δ' ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 καμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μέλλω κολασθὲν τ' ὅρην ἡμαρτημῶν,

f Αμφω δ' Ald. g Αὐτῶν T. h Πάλιν T. i Κατήνυσεν
 St. T. k Εξῆς Ald.

414 — ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
 — ἡρόιτο — μάχης πέρα] ἐν μη-
 δυνὶ ἰτέρῃ τὸ τέλος αὐτοῖς ἀποκαίη τῆς
 μάχης ἢ ἐν ἐμοί· οἷον, μηδὲς ἄλλος κύ-
 ρει γίνετο ὥστε ἀφελῆσθαι τὴν ἑρην αὐ-
 τῶν, ἢ ἐγὼ. Schol.

421 Οὐκ ἔχον, ἔδ' ἡμῶν] Vide
 Apollodori *Biblioth.* lib. 3. c. 5.
 §. 9.

428 ἔδης ἔρωτος τοῦδ' τῷτ' ἐμοὶ
 ἔρωτος ἔδης μοι ἐποίησεν ἀπολαύσασθαι τοῦ
 ἀπολαύσασθαι τῷ φρεσὶ. Schol.

429 — ὁ μόχθος ἦν πέπων — ὅτε
 θυμὸς ἦν πίπτει. Schol. sc. deco-
 quendo aliquantulum deferbuerat.
 ἐκδραμόντα μοι violento cursu cum se
 effuderat — μέλλω κολασθὲν conscientia
 scelerum & miseriae sensu —

¹ Τούτῳκ' ἤδη τῷτο μὲν πόλις βία

^m Ηλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον· οἱ δ' ἐπαφελῆν

ⁿ Οἱ δ' πατρὸς τῷ πατρὶ δυνάμει, τὸ δρᾶν

οὐκ ἠθέλησαν, ὁ ἀλλ' ἔπερ μικρὸ χάριν

φυγὰς σφιν ἔζω πῶχός ἡλώμην ἐγώ.

^p Καὶ ταῦνδ' ὅσων παρθένοι, ὅσων φύσις

δίδωσιν ἃ αὐτῶν, καὶ τροφὰς ἔχω βίᾱ,

καὶ γῆς ἀδειαν, καὶ γένος ἐπαρκεσιν·

τὰ δ' ἀντὶ δ' φύσας εἰλεῖσθαι θρόνος

καὶ σκῆπτρα κραίνειν, καὶ τυραννεύειν χθονός.

ἀλλ' ἔπ' μὴ λάχῃσι τοῦδε συμμάχῃ,

οὔτε σφιν δὲχῃς τῆσδε καδμείας ποτὲ

οησις ἤζδ' τοῦτ' ἐγ' ὦδα τῆσδε γῆ

μαντεῖ ἀκούων, συννοῶν τὰ τ' ἐξ ἐμοῦ

παλαίφαθ', ἃ μοι φοῖβος ἤνυσεν πᾶσι.

πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ

μαστῆρα, καί τις ἄλλος ἐν πόλει δένει.

εἰάν γδ' ὑμεῖς, ὧ ξένοι, θέλητέ με

σύν τ' αἰσι ταῖς σεμναῖσι δημόχοις θεαῖς

ἀλλήλῳ ποιεῖσθαι, ὅ τῆδε μὲν πόλιν μέγαν

σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους.

Χο. Ἐπαῖος μὲν Οἰδίπυς κατοικτίσται

αὐτὸς τε, παῖδες δ' αἰδ'· ἐπεὶ γ' τῆσδε γῆς

σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμδάλλεις λόγῳ,

παραινέσται σοι βούλομαι τὰ ζυμφορά.

^l Τὸ δ' ἡνίκ' ἦν Τ. St.

^m Ηλαυνεὶ ἐκ Τ. St.

ⁿ Pro οἱ δ' πατρὸς

Canterus ἐκ δ' πατρὸς scribingum putat.

^o Ἀλλὰ περ μικρὸν χάριν Τ. St.

Est & alia lectio, ἀλλὰ περ μικρὸν λόγῳ, ut observavit Camerarius.

^p Ex

Ald. magis eleganter.

^q Αὐτῶν Ald.

^r Ταῖσδε legendum censet

Canterus.

^s Τῇδε τῇ Ald.

433 — χρόνιον longo jam tempore moratum.

442 Τῷδ' Δεικπῶς, pro ἐμοῦ.

447 Περμπόλων] Nota Atticam terminationem, -όντων pro -όντων: de qua vide Etymologum pag. 6. lin. 55. Edit. Sylburg. vel Maittaire de Græc. Ling. Dialect. p. 66.

456 Παραινέσται σοι βούλομαι τὰ ζυμφορά — Chorus, cui res publica semper est curæ, cum intelligeret commodum hand leve ad se redundare posse, animo jam benigniori Oedipum alloquitur. παραινέσται αὐτὸν καὶ παρτίων τυχεῖν ἐκ ἡττίων πᾶς ἀνὰ γῆς χροῖται. Schol.

- Οἱ. Ω φίλτατ', ὥς νῦν πᾶν τελοῦντι προΐενε.
 Χο. Θεῶν νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
 Τὸ πρῶτον ἴκη ^ε κατέπειπας πέδον.
 Οἱ. Τρόποισι πίοις; ὦ ξένοι, διδάσκειε. 460
 Χο. Πρῶτον μὲν, ὧς ἱεράς ἐξ ἀειρόντων χάς
 Κρήνης ἐνέγκω δὲ ὁσίων χειρῶν θύγων.
 Οἱ. Οταν δὲ τῆτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
 Χο. Κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
 ὧν κρατ' ἔρπον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους. 465
 Οἱ. Θαλλοῖσιν, ἢ ἡ κροκαῖσιν; ἢ ποίῳ τρόπῳ;
 Χο. Οἶος νεαράς ἂ οἰπώκω μαλλῶν ἢ λαβῶν.
 Οἱ. Εἶεν τὸ δ' ἐνθεν ποῖ πελοπτήσῃ με χεῖρ;
 Χο. Χοὰς χέασθαι ζῆντα πρὸς πρῶτῳ ἐώ.
 Οἱ. Ἡ τοῖσδε κρωσσῶσι οἷς λέγεις χέω τῶδε; 470
 Χο. Τρωσάς γε πηγὰς, τὴν πελοπταῖον δ' ὄλον.
 Οἱ. Τῶ τῶνδε πλῆσας ἔσθω; δίδασκε καὶ τὸδε.
 Χο. Ὑδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
 Οἱ. Οταν ᾗ τῶτων γῆ μελάμφυλλος τύχη;
 Χο. Ἐτρίς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χερσῶν 475

† Ita ex Ald. Legit Turn. ὥς νῦν. Edit. H. Steph. & quæ eam secutæ sunt, ὥς νῦν vitiose. u Nuv Turn. x Κατέπειπον L. S. y ἱεράς Turn. in margine. z Κρήνηςισιν T. St. a Pro Οἰπώκῃ non multo rectius νεοτόκῃ habent Ald. Col. Turn. in marg. Flor. Franc. St. Ex duabus hisce malis lectionibus unam bonam fecit Canterus, (legendo νεοτόκῃ,) quam in contextum recipiendam censeo, licet refragantibus omnibus Impressis. b Βαλὼν Ald. Turn. in margine. St. c Τῷ T. d Ταῦτα Schol. e Τρεῖς Ald. Turn.

467 Οἶος γε νεαράς H. ita potius legendum censet ut melius consulatur metro, cum penultima ᾗ νεαράς sit brevis.

469 Πρὸς πρῶτην ἐώ] Mos fuit Antiquis, cum expiationes facerent, vel aliis rebus divinis operarentur, ad orientem converti. Lege D. Heinssii *Crepundia Siliana* p. 124.

473 Μηδὲ προσφέρειν μέθυ] Quia Eumenidum sacra Nephelia erant. Hinc Oedipus supra v. 98.

— Οὐ γὰρ ἂν ποῖ

Προΐοισιν ὑμῶν (lego ὑμῖν) ἀντίκυρσ' ὀδοιπορῶν,

Νήφων αἰοίνους. —

Ubi veteris Scholiastæ verba protulimus. Et Clytemnestræ umbra in Æschyli *Eumen.* v. 106.

Η ποικίλ' ἢ δὴ τ' ἱμῶν ἐλαίῃσι,

Χοῖς τ' αἰοίνους, νηφάλιος μαλίσ[μαλ].

Ibid. Προσφέρειν] Pro προσφέρειν. Ut mox v. 476. ἐπιύχων pro ἐπιύχων, & paulo inferius ἀφίρπειν pro ἀφίρπει. Vide Maittaire de *Dialect. Gr.* p. 86.

- Τιθεῖς ἐλαίας, τὰς δ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
 Οἱ. Τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι μέγιστε γάρ.
 Χο. Ως σφας καλῶμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
 Στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτιον σωτηριον,
 Αἰτῶ σὺ γ' αὐτὸς, καὶ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ, 480
 Ἀπυσσά Φωνῶν, μηδὲ μηκυῶν βοήν.
 Ἐπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος καὶ ταῦτά σοι
 Δράσαντι Παρῶν ἂν παρασείμην ἐγώ·
 Ἀλλως δὲ δαιμαίνοιμι ἂν, ὧ ξέν', ἀμφὶ στί.
 Οἱ. Ω παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
 15. Ηκούσαμεν τε, χά, τι δεῖ πρόσθεσσε δρᾶν.
 Οἱ. Ἐμοὶ μὲν ἔχ' ὁδωτά· λέιπμα γδ' ἐν
 Τῷ μὴ διώσας μήθ' ὄραν, δυοῖν καθεῖν.
 * Σφῶν δ' ἡ τέρα μολῶσαι παραχάτω τάδε.
 Ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι καὶ τὴν μυρίων μίαν 490
 Ψυχὴν τὰδ' ἡ σκτεάνωσαν, ἣν εὖνεις παρῇ.
 Ἀλλ' ἐν τάχει τὶ πράσσετον· μόνον δὲ με
 Μὴ λέιπετ'· ἔ γὰρ ἂν δένοι τοῖμον δέμας
 Ἐρημον ἔρπειν, ἐδ' ὕφηγητῶ γ' ἄνευ.
 15. Ἀλλ' εἴμ' ἐγὼ πελῶσα· τὸν τόπον δ' ἵνα 495
^k Χρηῖσαι μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
 Χο. Τοῦ καίθεν ἄλσους, ὧ ξένη, τοῦδ' ἦν δὲ τε
 Σπάνιν τὴν ἰχθὺς, ἔς' ἔποικος ὅς φράσθ'.
 15. Χωροῖμ' ἂν εἰς τόδ', Ἀνιγόνῃ σὺ δ' ἐνθάδε

f An. καὶ 15. T. St. g Σφῶν Schol. Ald. h Canterus Nov.
 Lett. lib. 5. c. 25. emendavit κατέκταναν. i Δ' ἄνω Ald. k Χρηῖ
 ἔσι malit Canterus.

477 Μέγιστε γάρ] Μέγιστε γδ' πάντας
 μαθεῖν. Schol.

481 Ἀπυσσά φωνῶν] Eumenidibus
 summo cum silentio peragebantur sa-
 cra. Adi Meursium in *Lection. Attic.*
 lib. 5. c. 32. vel nostri Schol.

487 ἐμοὶ μὲν ἔχ' ὁδωτά] ὅτι ἐν ὁδῷ,
 ἐδ' ἄνευ, οἶον, ἢ βαδίστα μὲν, οὐδὲ
 περκατίον ταῦτα. Schol.

491 Ψυχῶν] Hebræo more ἢ ψυχῇ

ponitur pro tota persona. Figura in
 Sacris Literis passim obvia. Vide
 Pfochenii *Diatrib. de Linguae Græcæ*
N. T. Puritate §. 34.

499 Χωροῖμ' ἂν] Verbum Optati-
 vum cum Particula ἂν sæpe Futuri
 Indicativi sensum habet. Confer no-
 stri *Oedip. Tyr.* v. 95. 290. *Antig.*
 v. 1122. & *Æschyli Sept. Teb.* v.
 381.

φύλασσε πατέρα τόνδε. " τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 " οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνος μνήμην ἔχειν.

500

ACTUS PRIMI SCENA SEXTA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- Χο. 1 ¹ **Δ** Εἰνὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν,
 2 **Ω** ξέν', ἐπεγείρειν,
 3 ὁμῶς δ' ἔραμαι πυθόχ. Οἱ. Τί τοῦτο;
 Χο. 4 Τᾶς δειλαίας δότορας φανείσας 505
 5 Ἀλγηδόνας, ᾧ ξυνέσταις.
 Οἱ. 6 Μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξης
 7 Τᾶς σᾶς· πέπονθ' ἐγὼ ἀναιδῆ.
 Χο. 8 Τό τοι πολὺ καὶ μηδαμᾶ λῆγον
 9 Χρήζω, ξέν', ὄρθον ἄκασμ' ἀκούσαι. 510
 Οἱ. 10 Ἰώ μοι. Χο. Στέρξον, ἱκετεύω. Οἱ. Φεῦ, Φεδ.
 Χο. 11 Πείθῃ· καὶ γὰρ ὅσον σὺ προαχρήζεαι.
 Οἱ. 12 Ἦνεγκον ^m κακότητ', ᾧ ξένοι, ἠνεγ-
 13 Κον, ἄκων μὲν, θεὸς ἴσω.
 14 Τούτων δ' αὐταίρετον ἔδεν. 515
 Χο. 15 Ἀλλ' ἐς τί;
 Οἱ. 16 Κακᾶ μὲν εὐνᾷ πόλις ἔδεν ἰδρις
 17 Γάμων ἐνέδησεν ἅτα.
 Χο. 18 Ἡ μητρόθεν, ὡς ἀκούω,
 19 Δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω; 520

1 Versum hunc & sequentem citat Plutarchus in *Symposiac.* lib. 2. cap. 1. pag. 630. Ed. Ant. Steph. qui tamen obiter tantum locum hunc inspicisse videtur, quippe Oedipo eos tribuens, ad quem pertinere non possunt.
^m Κακότητ' Ald.

505 Τᾶς δειλαίας] Subaudi αἰεῖ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 159

- Οἱ. 20 Ω μοι θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν,
 21 Ω ξεῖν', αὐτὰρ ᾗ δὴ ἐξ ἔμοδ.
 Χο. 22 Πῶς Φῆς; Οἱ. Παῖδες, δύο δ' ἂ ἄται. Χο. Ω Ζεὺς.
 Οἱ. 23 Μαρτὸς κοινὰς ἀπέβλασεν ὠδίνος.
 Χο. 24 ὦ Αὐτὰρ οἷσιν δ' ὀπτογονοί τε καὶ
 25 Κοινὰ γέ πατὸς ἀδελφά.
 Οἱ. 26 Ἰῶ. Χο. Ἰῶ δῆτα.
 Οἱ. 27 Μυρίων Ἰππιοφαῖ κακῶν.
 Χο. 28 Ἐπαῖτες; Οἱ. Ἐπαῖτον ἄλας ἔχεν.
 Χο. 29 Ἐρεῖας; Οἱ. Οὐκ ἔρεζα.
 Χο. 30 Τί γάρ; Οἱ. Ἐδὲξάμην δῶρον,
 31 Ο μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιον
 32 Ἐπαφέλησα πόλεως ἐξέλεσθ.
 Χο. 33 Δύσανε, τί γάρ; ἔθ' ἔθ' ὄνον;
 Οἱ. 34 Τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν; Χο. Πατὸς;
 Οἱ. 35 Παπαῖ' δευτέραν ἔπαισας Ἰππὶ νόσῳ νόσον.
 Χο. 36 Ἐκανες; Οἱ. Ἐκανον ἔχ' δέ μοι.
 Χο. 37 Τί τοῦτο; Οἱ. Πρὸς δίκας τί.
 Χο. 38 Τί γάρ; Οἱ. Ἐγὼ Φράσω.
 39 Καὶ γὰρ ἄλλας ἐφόνευσαι ῥ καὶ πῶλεσα,
 40 Νόμῳ δέ κατὰρτος, αἰδρὶς εἰς τὸδ' ἦλθον.

I A M B O I.

Χο. Καὶ μὲν ἀναξ' ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
 Θησεύς κατ' ὀμφλῷ σὴν ῥ ὀπτοαλεῖς πάρα.

η Απὸ Τ. ο Σαὶ τ' ἄρ' ἔσ' Ald. Franc. ρ Καὶ ἀπώλεσα Ald.
 Franc. q Απιστάλη Ald. T. Franc.

526 Πατὸς ἀδελφά] Quia eas ex
 matre sua Iocasta susceperat Oedi-
 pus. Unde supra (v. 320.) Ismenen
 ita alloquitur:

Ω πατὴρ ἡμῶν —
 Similiter Lycophron Eteoclem & Po-

lynicen πατὸς ξυνοίμους vocat in A-
 lexandr. v. 437. Ubi plura huc fa-
 cientia ab eruditissimo istius Poetæ
 Editore Oxoniensi observata videre
 possis.

ACTUS PRIMI SCENA SEPTIMA.

ΘΗΣΕΥΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

- Θη. ΠΟΛΛῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ
 Τὰς αἵματηρὰς ὀμμάτων ἀφάρεας, 545
 Εἰργασθ' ὧ πάη Λαίῃ, τανυῷ δ' ὁδοῖς
 Ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξέπισταμαι.
 Σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύσηνον κᾶρα,
 Δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς ἐσ' καὶ σ' οἰκτίσας
 Ὅθελω σ' ἐρέσθαι, δῦσμορ' Οἰδίπῃ· τίνα 550
 Πόλεως ἐπέσης προσωπλῷ ἐμοῦ τ' ἔχων
 Αὐτός τε καὶ σὴ δῦσμορος παραστῆς,
 Δίδασκει· δεινὸν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις
 Λέξας, ὅποιās ἐξαφισαίμην ἐγώ.
 Ως οἶδά γ' αὐτὸς ὡς ἐπαιδύθη ξένῳ, 555
 Ὡς περ σὺ, χῶτις πλεῖς· ἀνὴρ ὅππῃ ξένης
 Ἠθλῆσα κινδυνεύματ' ἐν τῷ μῶ κᾶρα.
 Ως τε ξένον γὰρ ἔδεν ὄνθ', ὥς περ σὺ νῦν,

r Οἶλω τὶ ἐρέσθαι Ald. Franc.

s Οὐδὲν T.

544 Θη.] Intrat in scenam *Theseus* quem mox affuturum *Chorus* monuerat. *Theseus* ὁ Θεσεύς τὰ ἤθη αἰστέει· ἔχει ἔπὶ τῶν αὐτῶν οἰκτιρισμῶν διζωῖσται· vides eosdem mores ubique servari, quales in eo homine *Athenienses* reuereri solebant, benignitatem, æquitatem, fortitudinem.

553 — δεινὸν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν — certe enim rem mire duram sc. vel iniquam vel factū difficilem.

555 Ως οἶδά γ' αὐτὸς — orationis

huiusce sententia eadem plane est quæ & *Didonis Virgilianæ Æneæ* hospitem naufragum compellantis. Hic & duo versus sequentes videntur parenthetice interjici: ita ut ὥς τε ξένον γὰρ μὴ εἰ σωτικῶς referri possit ad τὸ ἀφισαίμην. H. — Quanquam non video cur non pari ratione referri possit ad ὑπελπιζομένην quod idem significat quod ἀφισαίμην, atque adeo, (quod haud raro fit) sententia repetatur.

- Τραπετραπίμῳ μὴ ἔ' συνεκσώζειν ὃ σ'· ἐπεὶ
 ἔξοιδ' ἀνὴρ ὦν, χάρις δ' ἐς αὐρίον 560
 Οὐδὲν πλεον μοι σ' ἢ μέτεστιν ἡμέρας.
- Οἱ. Θησεῦ, τὸ σὺν θυγαῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
 Παρήκεν, ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι.
 Σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, * καὶ φ' ὅτε πατὴρὸς γεγώς,
 Καὶ γῆς ὁπίας ἤλθοι, εἰρηκῶς κυρεῖς. 565
 Ὡς' ἐστὶ μοι τὸ λοιπὸν ἔδεν ἄλλο, πάλιν
 Εἰπεῖν ἀ' χρήζω καὶ λόγος ὃ διέρχεται.
- Θη. Τῷτ' αὐτὸ νυν διδάξ', ὅπως ἀν' ἐκμάθω.
- Οἱ. Δώτων ἱκάνω πρῶτον ἀθλίων δέμας
 Σοὶ δῶρον, ἔ' σπευδαῖον εἰς ὅλιν· τὰ δὲ 570
 Κέρδη παρ' αὐτῷ * κρείσσον ἢ μορφὴ καλή.
- Θη. Ποιον ὃ κέρδος ἀξιοῖς ἤκειν φέρων;
- Οἱ. Χρόνῳ μάθους ἀν', ἔχῃ τῷ παρόντι πᾶ.
- Θη. Ποίῳ γὰρ ἢ σὴ προσφορά δηλώσεται;
- Οἱ. Οταν θάνω γὰρ, καὶ σὺ μὲ παθεὺς θυγῇ. 575
- Θη. Τὰ λοιπὰ αὐτῇ δ' βίβ'· τὰ δ' ἐν μέσῳ
 Ἡ * λῆσιν ἴσχεις, ἢ δὲ ἐδένος παιγν.
- Οἱ. Ενταῦθα γὰρ μοι κείνα συγχομίζεται.
- Θη. Ἀλλ' ἐν βραχεὶ δὴ τίλιδέ μ' ἐξαίτη χάρις.
- Οἱ. Ορα γεμῖν' ὃ ἔ' σμικρὸς ἐς' ἀγῶν ὅδε. 580
- Θη. Πότερα ὃ δὲ τ' σῶν ἐκγόνων, ἢ μὲ λέγεις;
- Οἱ. Κεῖνοι κομίζειν καὶ σ' ἀναγκάζουσιν με.

† Συνεκσώζειν σφ' Scal. Atque ita scribendum censet Vossius *Institut. Ora-*
tor. lib. 1. cap. 10. Etiam ipsa sententia eam lectionem plane postulat.

u Omittunt Ald. Col. Franc. x Καὶ πότε Ald. Franc. y Διοίχεται
 Turn. in margine. Ald. Franc. z Κρείσσον T. a Λῆσιν Turn.
 δ Οὐ σμικρὸς γὰρ ἐς' Turn. Οὐ σμικρὸς σὺν Ald. Franc. c Τὰ Ald.
 Franc.

570 — ἔ' σπευδαῖον εἰς ὅλιν —
 ἀξίον σπουδῆς — non cura vel admi-
 ratione dignum — quod quisquam aspi-
 cere gaudeat.

576 — τὰ δ' ἐν μέσῳ — sub. præ-
 pos. καὶ vel καὶ πᾶ.

578 ἐνταῦθα γὰρ — συγχομίζεται]
 αἴτις δ' τίλιδες, φησὶ, καὶ τὰ μέσῳ δ' βίβ'

ἐντυχίσει. σπευδαῖον γὰρ σὺ ἀφιλεθῆσι-
 δας ὅπ' ἐμῷ ὅταν ἀποθάνω, ζῶντά μιν
 γυροσπῆνεις. Schol.

580 — οὐ σμικρὸς ἐς' ἀγῶν ὅδε —
Thespa admonens certaminis futuri,
 quod de Corpore suo *Thespa* erant
 inituri.

- Θη. Αλλ' εἰ ^d θέλοιεν, εἰδὲ σι φεύγειν κάλον.
 Οἱ. Αλλ' εἰδ' ὅτ' αὐτὸς ἤθελον ^e παρέεσαν.
 Θη. Ω μῶρε· “ θυμὸς δ' ἐν κακοῖς εἰ ζυμφορον. 585
 Οἱ. ὅταν μάθης μὲν, νεφέτῃ· τανυῷ δὲ ἔα.
 Θη. Δίδασκ'· ἀνευ γνώμης γὰρ εἰ με χρὴ λέγειν.
 Οἱ. Πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.
 Θη. Ἡ τλὴ παλαιὰν ζυμφορὰν γῆρας ἐρεῖς;
 Οἱ. Οὐ δῆτ'· ἐπεὶ πᾶς τὸτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ. 590
 Θη. Τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνδρῶπων νοσεῖς;
 Οἱ. Οὕτως ἔχῃ μοι· γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
 Πρὸς τῶν ἐμαυτὲρ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι
 Πάλιν κατελθεῖν ^f μήποθ', ὡς πατροκτόνω.
 Θη. Πῶς δῆτ' αὖ σ' ἂν πεμφαίαθ' ὥς οἰκὴν δίχα; 595
 Οἱ. Τὸ θεῖον αὐτὰς ^g ἐξαναγκάσει νόμα.
 Θη. Ποῖον πᾶθος δέουσιντας ἐκ χρησθηρίων;
 Οἱ. Ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πωληθῆναι χθονί.
 Θη. Καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰ μὰ κακύνων πικρά;
 Οἱ. Ω φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις εἰ γίνετ' 600
^h θεοῖς τὸ γῆρας, εἰδὲ κατθανεῖν ποτ'
 “ τὰ δὲ ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
 “ Φθινὴ μὲν ἰαυὺς γῆς, Φθινὴ δὲ σῶμαλος·
 “ Θνήσκῃ ἢ πίσσι, βλαστῇ δ' ἀπισία.
 “ Καὶ πνεῦμα ταῦτόν εἴποτ' εἴτ' ἐν ἀνδράσι 605
 “ φίλοις βέβηκεν, ἔτε πρὸς πόλιν πόλιν.
 “ Τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑσέρῳ χρόνῳ
 “ τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεταί, καὶ οὐδὲ φίλα.
 Καὶ ταῖσι θήβαις εἰ τανυῷ εὐήμερεῖ
 Καλῶς τε πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος 610
 Χρόνος τεκνῶται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,

^d Θέλουτ' ἂν γ' οὐδὲ *Ald. Franc.* Θέλουτ' ἂν οὐδὲ *T.* ^e Παρέεσαν *T.*
^f Μήποτ' *Editt. Steph. perperam.* ^g Εξαναγκάσει *Turn. Ald. Franc.*
^h Θεοῖσι γῆρας *Ald. Franc.*

593 — ἔστιν δέ μοι — *idem quod* φαινοτο ἂν σι, εἰ μὴ ἐπὶ διωκτὸν κατελ-
 ἔξειπιν *licet mibi.* θεῖν αἰδ' τὸ πατροκτόνον εἶναι; *Schol.*

595 Πῶς δῆτ' αὖ σ' ἂν πεμφαίαθ' ὥς οἰκὴν δίχα — *598 Τῇδε — χθονί] Pro ἰσὺ τῆς*
 οἰκῆν δίχα — πῶς δῆτ' αὖ μετὰ πῶς χθονός.

Εν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιόμαλα

ⁱ Εν δορί Δίασκεδῶσιν ἐκ ^k σμικρῶ λόγῳ

Ἰν' οὐμός εὐδων καὶ κεκρυμμένος νεκρὸς

Ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,

Εἰ Ζεὺς ἐτι Ζεὺς, καὶ Διὸς φοῖβος σαφής.

Ἀλλ' ἔ γάρ αὐδ' ἠδὲ τὰ κίνητ' ἔπη.

Εὰ μ' ἐν οἷσιν ἡρξάμην, τὸ σὸν μόνον

Πιστὸν φυλάσσω· καὶ ποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς

Ἀχρεῖον οἰκητῆρα δεῖξαι τόπων

Τῶν ἐνθάδ', ἑπεὶ μὴ θεοὶ ψεύσασί με.

Χο. Ἀναξ, πάλα καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη

Γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο.

Θη. Τίς δ' ἦτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι

Τοιῷδ', ^l ὅτ' αὖτ' ὅτε μὲν ἡ ^m δορυξενος

ⁿ Κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστὶν ἐστία;

Ἐπειτα δ' ἰκέτης δαιμόνων ἀφίγμενος

^o Γῇ τῇδ' καὶ μοι δασμὸν καὶ σμικρὸν τίνε.

Ἀ γὰρ ^p σεβασθεῖς, ἔποτ' ἐκβαλῶ χάριν

Τῷ τῷδε, χώρα δ' ἐμπαλιν κατοικίω.

Εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὲ ^q τῷ ξένῳ μέμνειν, σέ νιν

Τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμὲ στείχειν μέτει

ⁱ Εν δεετ Ald. Franc.

^k Μακρῶ χρόνῳ Turn. in marg. St.

^l Malim ὅτ' αὖ, ut legitur apud Suid. Edit. Mediol. & Ald. qui locum hunc laudat v. Δορυξενος. Atque hanc scripturam praefert Cl. Kusterus: quanquam in Editionis suae contextu ὅτ' αὖ, ut vulgo est apud nostrum, dedit, nescio qua autoritate fretus: nam Cod. MS. istius Lexicographi in Bibliotheca C. C. C. Oxon. asservatus aperte ὅτ' αὖ repraesentat.

^m Δορυξένους mavult eruditus Kusterus ad Suidam in Δορυξένῳ.

ⁿ Pro κοινὴ τ' αὖ ἡμῖν, quod habent Edit. Steph. Turn. Cant. restitui κοινὴ παρ' ἡμῖν ex Ald. Col. Flor. Franc. & Suidae l. d.

^o Τῇ γῇ τε Turn. in margine.

^p Στεῖχον Ald. Franc.

^q Τὸν ξένον T. ^r Εἴτ' Schol.

612 — τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιόμαλα — propheticæ hæc de futuro quodam inter Thebanos & Athenienses bello.

— τὰ νῦν ξύμφωνα λίγει ἐπ' αὖτ' ἔπειτα ἢ ἔχθρα Θεβαίων καὶ Ἀθηναίων. Schol.

613 Διασκεδῶσιν] Præfens pro Fu-

turo ponitur. Atticis Scriptoribus mire placet hæc Temporum Enallage.

614 Ἰν' οὐμός — eo loco in quo meum —

631 σέ] Scil. τὸ χορόν, Schol.

- Τόδ' ἡδὺ, τέτων, Οἰδίπῳ, δίδωμί σοι
 Κεῖναντι χρῆδ'· τῇδε γὰρ ἔνοιόσμαι.
- Οἱ. Ω Ζεὺ, διδοίης τοῖσι τοῖσ' αὖτις εὖ. 635
- Θη. Τί δῆτα χρήζεις; * ἐς δόμους εἴχεν ἐμούς;
- Οἱ. Εἴ μοι θέρμις γ' ἔω· ἀλλ' ὁ χῶρος ἐστ' ὅδε.
- Θη. Ἐν ᾧ πᾶς πράττεις; ἔ γὰρ ἀνίστησμαι.
- Οἱ. Ἐν ᾧ κρατήσω τ' ἐμ' ἐκβεβληκότων.
- Θη. Μέγ' ἂν λέγοις δῶρημα τ' συνστάς. 640
- Οἱ. Εἰ σὶ γ' ἄπερ Φῆς ἐμμένει πλουῖντί μοι.
- Θη. Θάρσ'· τὸ τῷδε γ' ἀνδρὸς, ἔ σε μὴ περῶν.
- Οἱ. Οὗτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πτώσμεν.
- Θη. Οὐκ οὖν πέρα γ' ἂν ἔδεν ἢ λόγῳ φέροις.
- Οἱ. Πῶς ἔν ποιήσεις; Θη. Τῷ μάλισ' ὅκνος σ' ἔχει. 645
- Οἱ. Ἡξῶσιν ἄνδρες. Θη. Ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
- Οἱ. Ὁρα με λείπων. Θη. Μὴ διδάσ' ἂν χρεὶ με δρᾶν.
- Οἱ. Οκνεῖν ἀνάγκη. Θη. Τέμῳν σὺ ὅκνει κέαρ.
- Οἱ. Οὐκ οἶδ' ἀπειλᾶς; Θη. Οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τίνα
 Ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
 Πολλὰ δ' ἀπειλὰι, πολλὰ δὲ μάτῳ ἐπὶ
 θυμῷ κατηπείλησαν· ἀλλ' ὅ νῦν ὅταν
 "Αὐτῷ γῆν", φρεσὶ παπειλήματα.
 Κείνοις δ' ἴσως καὶ δαίμ' ἐπερρώσθι λέγειν,
 Τῆς σῆς ἀγωγῆς (οἶδ' ἐγὼ) φανήσεται 655
 Μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος· εἰ δὲ πλώσιμον.
 Θαρσεῖν μὲν ἔν ἐγώ γε κἀνεὺ τ' ἐμῆς
 Ἰνώμης ἐπαινῶ, φοῖβός ἐστι πρῶτεμψέ σε.
 Ὁμῶς ἢ καμῶ μὴ παρόντος, οἶδ' ὅτι
 Τέμῳν Φυλάξῃ σ' ὄνομα μὴ πᾶσχειν κακῶς. 660

s H δόμους Ald. Franc.
 Turn. in marg. St.

t Πέραν Schol. Franc.

u Προὔτρεψι

645 — ὅ μάλισ' ὅκνος σ' ἔχει; in-
 terrogative hac poni oportere monet
 H. prout habet Aldina — *enajmāt*
 i. i. metus maxime te tenet?

646 [τοῖσδ'] τοῖς δ' ἔχει. Schol.
 654 [κείνοις] Thebanos intellige.
 655 [ἀγωγῆς] Subaudi *ἐπὶ*.

ACTUS PRIMI SCENA OCTAVA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Α.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- 1 Εὐίππῃ ξένε τᾶσδε χώρας
- 2 Ἰκκ τὰ κράτιστε γᾶς ἔπαυλα,
- 3 Τὸν δ' ἐγγὺς Κολωνόν
- 4 Ἐνθα λίγεια ^z μινύρε)
- 5 Θαμίζουσα μάλις ἀδῶν
- 6 Χλωραῖς ὑπὸ Βάουσαις
- 7 Τὸν οἶνωπ' ^y ἀνέχου ^z κιστόν,
- 8 Καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
- 9 Φυλλάδα μυελόκαρπον, ^a ἀνάλιον,
- 10 Ἀνήνεμόν τε πάληων
- 11 Χειμώνων ἔν' ὃ Βοακχειώτας ἀεὶ
- 12 Διόνυσος ἐμβατεύει,
- 13 Θείαις ^b ἀμφιπολὼν τιθήναις.

665

670

x Μόρταγ Ald. Franc.
operarum, opinor, incuria.
Ald. Franc.

y Forsan ἀν' ἔχουσι.
a Ἀθήλαι Ald. Franc.

z Κιστόν Franc.
b Ἀμφιπόλων

661 Εὐίππῃ — hic incipit Chori
cantio prima Parodica : quæ quidem
in eo unice versatur ut soli patrii lau-
des singulares prædicet *Atheniensium*
auribus haud ingratas : πρὸς τὰ τρία κα-
τάλασσιν ταῦτα μάλιστα ἀφ' ἑστρέφουσι τὰ
ἐγκωμιαία, ὅτι εὐφροσύνη ἢ χάρις, καὶ ἔπ' ἱπ-
πικῇ Ἀθηναίοις, καὶ ὅτι καυτηροῖ. Schol.
664 Εἰς τὴν λίαν] Hunc & duos se-

quentes versus adducit Suidas v. Μι-
νύρεται.

669 — ἀνάλιον — ἀνήνεμον — neque
à sole perussum, neque ventis perturba-
tum — καὶ τὸ Ὀμηρικόν, Ὀδ. ε. 478.

Τοὺς μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων ἀφ' αἰθέρος
ὑπερὶ ἀνέμων,
Οἰδίποτ' ἡέλει φάειν ἡετῆρας
ἔσθ' ἄλλαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Θάλλει δ' ἐρανίας ὑπ' ἄχνας
 2 Ο καλλίβοτρυς κατ' ἡμᾶρ αἰεὶ 675
 3 Νάρκισσος, ἑ μεγάλαιν θεαῖν
 4 Ἀρχαῖον σφάραγμα, ὅ, τε
 5 Χρυσταυγῆς κρόκος· ἐδ' αὖπνοι
 6 Κρήναι μινύθουσι,
 7 Κηφισὸν νομάδες ρέεθρων, 680
 8 Ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡμάλι
 9 Ωκυτόκος πεδίων ὁπινίσσεται,
 10 Ἀκηράτῳ ζῶν ὄμβρω,
 11 Στερνέχῃ χθονός· ἐδὲ Μυσῶν χοροί
 12 Νιν ἀπεσύνησαν, ἑ ἐδ' αὖ 685
 13 Αἱ χρυσάνιος Αφροδίτα.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Ἔσιν δ' οἶον ἐγὼ
 2 Γᾶς Αἰτίας ἔκ ἐπακούω·

e Μεγάλαιν θεῶν Turn. in marg. d Ἐπινίσσεται Ald. Franc. e Οὐδὲ
 χρυσάνιος Ald. Franc. f Χρυσήνιος Turn.

676 Μεγάλαιν θεῶν] Ταῖς Ἐρινύσιν. *glebae profunditatem, vel ubertatem soli.*
 Schol.

678 Αὖπνοι κρήναι] Sic Æschylus 685 Νιν] Τῶν Ἀττικῶν. Schol.
 ἄχρυστον βίλος dixit, *Prom.* v. 358. Et 686 Χρυσάνιος] Epithetum ab Ho-
 Ovidius in *Trist.* lib. 4. Eleg. 5. v. mero desumptum. Ita enim ille in
 4. *Odyss.* 9. v. 285.

Ut vigil infusa Pallade flamma
 solet.

680 Κηφισοῦ νομάδες ρέεθρον — αἱ
 ἐπιτεμνόμεναι ὡς καὶ καταρρέουσιν τῇ
 γλῶσσει Κηφισοῦ πηγῇ — ἢ ὡς ὁ Κηφισὸς
 ἐπινέμειλα. Schol.

682 Ωκυτόκος — ὠκύτακτα ποιῶν τὰ
 πεδία καὶ ἔγκρητα. Schol.

684 Στερνέχῃ χθονός — denotans

Οὐδὲ ἄλκοσκοπιῶν ἔχει χρυσήνιον
 Ἀργεῖ.

687 Ἔσιν δ' οἶον ἐγὼ] Loquitur in
 hac Strophe Chorus de Oleis Minervæ,
 quæ Μορίαι appellabantur. Cujus
 nominis variam originem vide sis
 apud Comici Enarratorem ad *Nub.*
 v. 1001.

- 3 Οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῃ Δαρίδι νάσω
 4 Πέλοπες^g πῶς βλασόν, 690
 5 Φύτλμ^h ἀχείρωτον, αὐτόποιον,
 6 Εγχείων Φόβημα δαίαν,
 7 Ὁ τᾷδε θάλλειⁱ μεγίστα χώρα
 8 Γλαυκᾶς παιδοτρέφε^k Φύλλον ἐλαίας.
 9^l Τὼ μὲν τις ἔτε^m νέος, ἔτε γῆρα 695
 10 Σημαίνων ἀλιώσῃ χειρὶ πέσσας.
 11 Ὁ γὰρⁿ εἰσαιὲν ὁρῶν κύκλος
 12 Λεύσῃ νιν Μορίῃ Διὸς,
 13 Χαῖ γλαυκῶπις Ἀθήνα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Ἄλλον δ' αἶνον ἔχω 700
 2 Ματρὸπόλῃ τᾷδε κράτιστον
 3 Δῶρον ἔ' μεγάλῃ δαίμονος εἰπεῖν,
 4 Ἀύχημα μέγιστον,
 5 Εὐπίπον, εὐπῶλον, εὐθάλασσαν.

g Πόποτε *Ald. Franc.* h Αχείρωτον *Turn.* in marg. i Ita omnes
 libri: sed μέγιστα postulat versus; atque sic scribendum putat Canterus.
 k Θαλασσίου *Turn.* in marg. St. l Τὸ *Ald. Franc. Schol.* m Νεαρός
Ald. Franc. n Εἰσορῶν *Ald. Franc.*

689 Νάσω Πίλοπ[ο] Per Dialyfin
 compositæ dictionis pro Πιλοπηνήσῳ.
 Ita Dionysius in *Perieges.* v. 403.

— Πίλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ὀνηδί.
 Insula autem vocatur, ὡς παρὰ βραχὺ
 τοιαύτη ἔσται. Vide Eustathium ad Dio-
 nysii locum laudatum.

691 Φύτλμ^h ἀχείρωτον, αὐτόποιον —
per se sine manuum ore natum — vel
 ἀχείρωτον, quia manu hostili nunquam
 excisum.

692 Εγχείων φόβημα δαίαν] Hujus
 rei argumentum est, quod Lacedæ-
 monii, cum Atticam popularentur,
 Oleis Minervæ sacris pepercerint. Vi-
 de Scholiographum.

694 Παιδοτρέφε — ἰλκίης — ideo hoc

dictum putat *Camerarius*, quia victori
 in *Panathenæis*, in quibus etiam pu-
 eris erat locus, certaminis præmium
 erat datum sive corolla ex his oleis *μη-
 ρίαις* contexta.

698 — Μορίῃ Διὸς — Μόρην Δία
 εἶπε τ' ἐπὶ πτόλιν τ' Μορίαν ἐλαίων —
 ἐπὶ πτόλιν τ' ἐπὶ πτόλιν ἔστι τ' ἐμὸν λόγι-
 ον αὐτὰς ἀνέψαι, φίλῃ ἢ πολέμιος.
 — διὸ Λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν
 διήκοντες — ἀπὸ γένος τ' Μορίαν ἀπὸ
 πτολίν. *Schol.*

704 Εὐπίπον — παρ' ὅσων ὁ Κολωνὸς
 ἰππὺς ἐλέγχετο καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ
 αὐτῶν ἰππῆσαι. — ταῦτα ἐπὶ θέρματι
 τῆς οἰκείας πόλεως φησὶν ὁ Σοφοκλῆς.
Schol.

- 6 Ω πᾶν Κρόνῃ, σὺ γάρ νιν εἰς 705
 7 Τόδ' εἶπας αὐχμη, ἄναξ Ποσειδάν·
 8 ° Ἰπποισιν ἤ ἀκεστῆρα χαλκὸν
 9 Πρώταισι ῥ ταῖσδ' ἐκτίσας ἀγυαῖς.
 10 Α δ' εὐήρετμος ἐκπαγλ' ἄλγ' αἰ χερ-
 11 Σὶ παρὰ Πηλεΐδαν, πάλαι 710
 12 Θρώσκει ἢ ἐκατημπεδῶν
 13 Νηρηίδων ἀχέλαϊοι.

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Αν. Ω Πλεῖς ἐπαίνοισ ἐυλογέμενον πέδον,
 Νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὲ φαίνειν ἔπη.
 Οἱ. Τί δ' ἐστίν, ὦ πᾶν, καινόν; Αν. Λογὸν ἔρχεται 715
 Κρέων ὃδ' ἡμῖν ἔκ' ἀνευ πομπῶν, πάτερ.
 Οἱ. Ω Φίλταται γέροντες, ἔξ ὑμῶν ἐμοὶ
 φαίνονται ἂν ἤδη τέρμα ἢ σωτηρίας.
 Χο. Θάρσ', παρὲς αὖ καὶ γὰρ εἰ γέρων ῥ κυρῶ,
 Τὸ τῆσδε χώρας ἔργον ἔρακε δένος. 720

ο Ἰπποισι *Ald. Franc.*
 Canterus.

ρ Videtur scribendum πῶσδ' κτίσας, inquit
 q *Egō Schol.*

713 Ω — πέδον] O terra Attica.

716 Κρίων ὃδ' ἡμῖν — Creontem
 cum apparatu militari advenientem
 prospiciens Antigona patrem de peri-

culo instanti certiores facit. — Sce-
 parum varietatem uberiores nulla
 fere fabula exhibet, unde major spec-
 taculo gratia accedit.

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΚΡΕΩΝ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ,
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

Κρ. Ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εἰληθεῖς οἰκήτορες,
Ὡρῶ τιν' ὑμᾶς ὁμμάτων εἰληφότας
φόβον νεωρῇ τ' ἐμῆς ἐπεισόδῃ,
Ὅν μὴτ' ὀκνεῖτε, μὴτ' ἀφεῖτ' ἔπος κακόν.
Ἥκω γὰρ ἔχ' ὥς δρᾶν τι βεβηθείς· ἐπεὶ
Γέρων μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' Ἰππίστῃ
Σθένευσαν ἤκων, εἰ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
Ἀλλ' ἄνδρα τόνδε * τηλικόνδ' ἀπεσέλην
Πείσων ἐπεῖσαι πρὸς τὸ Καδμείων πῶδον·
Οὐκ ἔξ' ἐνὸς σείλαντος, ἀλλ' ἑ ἀνδρῶν ὑπο
Πάντων κελύουδεις, ἔνεχ' ἥκέ μοι γένε
Τὰ τῷδε πυνθεῖν πῆματ', ἢ πλεῖστον πῶλεως.
Ἀλλ', ὦ παλαίπωρ' Οἰδίπῃς, κλύων ἐμῶ,
Ἰκx πρὸς οἶκx. πᾶς σε ὡ Καδμείων λεῶς
Καλεῖ δικαίως· ἐκ δὲ ὡ τ' πάντων ἐγὼ,

725

730

735

r Ita ob versum Editt. Ald. Col. Franc. Flor. & Scholiographi autoritate.
Μὴ ποτ' in cæteris. f Sic Ald. Col. Franc. Flor. & Scal. (qui etiam
pro τηλικὸν ἀπεσέλην ad oram libri sui τηλικούτων ἐσέλην adscripserat.) Editt.
Sterb. Turn. Cant. C. τηλικὸν dant, claudicante Senario. t Ἀπὸν Turn.
in marg. St. u Καδμείων T. x Τῶν, μάλισ' ἐγὼ. Ald. Franc.
Τῶνδε μάλισ' ἐγὼ Schol.

721 Ἄνδρες χθονὸς — ἐπὶ τ' Οἰδίπῳ κῆ τῷ Ἰσμήνῳ ἀφιλόχῳ. Schol.
ἀφίχεται ὁ Κρέων, ὃ μὴ πείσας αὐτὸν εἰς 732 — ἢ πλεῖστον πῶλεως — sub.
τῷ αὐτῷ πατρίδῃ, παρασπᾶται αὐτοῦ μᾶλλον ἢ magis quam pleraque pars
τῷ Ἀντιγόλῳ, φράσας καὶ κῆ τῷ ἰδῷ &c.

- ὅσω περ (εἰ μὴ πλείον ἀνθρώπων ἔφω
 ὧ κακίους) ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
 ὦρῶν σε τ' δύσηνον ὄντα μὲν ξένον,
 Αἰεὶ δ' ἀλήτῳ, καὶ πὶ προσόλῳ μιᾶς
 Βιοσφερῇ χωροῦντα· τ' ἐγὼ τάλας
 Οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσῶτον αἰκίας πεσεῖν
 ἔδοξ', ὅσον πέπωκεν ἡδ' ἡ δύσμορος,
 Αἰεὶ σε κηδεύουσι καὶ τὸ σὺν κάρῳ
 Πτωχῇ διαίτῃ τηλικῶτος· ἔ γάμων
 Ἐμπεῖρος, ἀλλὰ τ' πόντος ἀρπύσει.
 Ἀρ' αἰθλίον τένειδος, ὦ τάλας ἐγὼ,
 Ὠνείδισ' εἰς σέ, καὶ μέ, καὶ τὸ πᾶν γένος;
 Ἀλλ' ἔ γάρ ἐστι τὰ μφανῇ κρύπτειν· σύ νιν
 Πρὸς θεῶν πατρώων, Οἰδίπας, πεσθεὶς ἐμοῖ,
 Κύψον, θελήσεις ἄστυ ἔ δόμους μολεῖν
 Τὰς σὰς πατρώας, τίνδε τ' πόλιν φίλως
 Εἰπὼν· ἐπαΐα γάρ· ἢ δ' οἴκοι πλέον
 Δίκη σέβειτ' ἂν ἔσα σὴ πάλας τροφός.
 Οἱ. Ω πάντε τιμῶν, καὶ πὶ πάντες ἀν φέρων
 Λόγῳ δικαίῳ μηχανήμα πικρίλον,
 Τί ταῦτα^α πειρᾶ, καὶ μέ δεύτερον θέλεις
 Ἐλεῖν ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοῖεν ἄλλος;
 Πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
 Νοσοῦνθ', ὅτ' ἐγὼ μοι τέρας ἐκπεσεῖν χθονός,
 Οὐκ ἤθελες θελόντι προδέσθαι χάριν.
 Ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μετὶς ἦν θυμούμυρος,
 Καὶ τὸν δόμοισιν ἐγὼ δίκαια γλυκὺ,

γ Μάλιστ' εἰ ἀλγῶ τ'.

α Κρύψον Turn. in marg. Ald. Franc. St.

ἡδ' οἴκοι. Flor. ἡδ' οἴκοι.

Turn. in marg. L. S.

z τὰ φανῇ Turn. in textu, & τὰ μφανῇ in

b Ald. & Franc.

c Mallem Δίκη cum Turn.

d Πείρα

744 Τηλικῶτος] Animadvertite Atticam Enallagen. Nam communis syntaxis exigeret τηλικαύτη. Vide Cl. Kusterum ad Aristophanis Nub. v. 53.

745 — ἀλλὰ τὴν πόντος ἀρπύσει —
obnoxia enjuslibet raptoris injuriæ.

752 — ἢ δ' οἴκοι sc. πόλιν — Δίκη
pro ἐν Δίκη vel δικαίως.

^e Καμάνθανον τ' θυμὸν ἐκδραμόντά μοι,
 Τότ' ἐξέώθεις, καὶ ἔβαλλες· εἰδὲ σοι
 Τὸ συγγενὲς τῆτ' ἔδαμῶς τότ' ἐὼ φίλον. 765
 Νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσπράς πόλιν τέ μοι
 Ξυνῆσαν εὖνευν τήνδε, καὶ γένες τὸ πᾶν,
 Πειρᾷ μετασπῶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
 Καίτοι πσαύτῃ τέρψις ἀκοντᾶς Φιλεῖν·
 Ωπέρ τις εἴ σοι λιπυροῦντι μὲν τυχεῖν, 770
 Μηδὲν δίδοι, μηδ' ἐπαρκέσῃ θέλοι,
 Πλήρῃ δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χεῖρε, τότε
 Δωροῖθ', ὅτ' εἰδὲν ἡ χάρις χάριν φέρῃ,
 Ἀρ' ἂν ματαίῃς ἴτησθ' ἂν ἡδονῆς τύχοις;
 Τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοὶ, 775
 Λόγῳ μὲν ἐοδλᾶ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακᾶ.
 Φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
 Ηκεῖς ἐμ' ἄγων, ἔχ' ἴν' εἰς δόμους ἀγῆς,
 Ἀλλ' ὥς πύραυλον οἰκίσσης· πόλις δέ σοι
 Κακῶν ἑ ἀνατοῆς ἡ τῶνδ' ἀπαλλαχθῆ χθονός. 780
 Οὐκ ἔστι σοι ταῦτ'· ἀλλὰ σοι τάδ' ἔς, ἐκεῖ
 Χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων ἀεί.
ⁱ Ἔστιν δὲ πασι τοῖς ἐμοῖσι τ' ἐμῆς
 Χθονὸς λαχεῖν τούτῳ, ἐνθανεῖν μόνον.
 Ἀρ' ἔκ ἀμεινον ἢ σὺ πᾶν Θήβαις φρονῶ;
 Πολλῶ γ', ὅσω περ ἐκ σαφεσέρων κλύω,
 Φοίβε τε, καὶ τῶ Ζηνός, ὃς κείνῃ πατήρ.
 Τὸ σὺν δ' ἀφίκτηι δαῦρ' ὑπόβλητον σῆμα
 Πολλὴν ἔχον σῆμωσιν· ἐν ᾧ τῷ λέγειν,
 Κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλεόν' ἢ σωτήρμα. 790

^e Ita ex Cant. C. T. & ipso Sophocle. (Confer supra v. 430.) Καὶ μὲν-
 θανον praeferunt ceterae Editiones. ^f Τῷσδ' αὖ Turn. in marg.

^g Διαιτῶ Turn. male, ut putat Hen. Stephanus. ^b Τῷσδ' Scal.

ⁱ Ἔστι Scal.

763 — τὸν θυμὸν ἐκδραμόντά μοι
 — iram deferbuisse; quasi cursu fa-
 tigatam cessasse.

779 Πόλις δέ σοι] Καὶ ἴν' αἱ Θῆβαι
 ἀολακοῖς ἔγονται ἐν ταύτης τῆς γῆς.
 Schol.

- Αλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων ἴσι,
 * Ημᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'. εἰ γὰρ ἂν κακῶς
 Οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῶμεν, ¹ εἰ περποιμέμεθα.
 Κρ. Πότπερα νομίζεις δυσυχεῖν ἐμ' εἰς τὰ σά,
 Η σ' εἰς τὰ σενυτᾶ μάλλον ἐν τῷ νυῖ λόγῳ; 795
 Οἱ. Εμοὶ μὲν ἐοδ' ἦδισυν, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
 Πείθειν οἶός τ' εἶ, μήτε τέσδε σὺ πέλεις.
 Κρ. ² Ω δύσμορ', εἶδε τῷ χρόνῳ φύσις Φανῆ
 Φρένας πῶτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρα τρέφῃ;
 Οἱ. Γλώσση σὺ δεινός. " ἄνδρα δ' ἐδέν' οἶδ' ἐγὼ 800
 " Δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγῃ.
 Κρ. " Χωρὶς τό, τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ ³ τὰ καίρια.
 Οἱ. Ως δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
 Κρ. Οὐ δῆθ'. ὅτω γε νῆς ἴσος καὶ σὺ πάρα.
 Οἱ. Απελθ'. ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε· μηδὲ με 805
 φύλασ' ἐφορμῶν ἐνθά καὶ ναίειν ἐμέ.
 Κρ. Μαρτύρομαι τούτδ', εἰ σέ· πρὸς δὲ τὰς φίλους,
 Οἱ ἀνταμείβῃ ῥήματ' ἦν σ' ἔλω ποτέ.
 Οἱ. Τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βία;
 Κρ. Η μὲν σὺ καὶ τῶνδε λυπηθεὶς ἔσῃ. 810

* Υμᾶς Turn. I H T. St. m Ως Turn. n Suidas v.
 Χωρὶς (ubi versum hunc & sequentem citat) legit τὸ καίρια. Quam lectionem
 comprobatur eruditissimus Gatakerus in Miscell. Adversar. cap. 1.

797 Πείθειν οἶός τ' εἶ — de hac
 phrasi, quæ sæpius occurrit, vide not.
 ad Oed. T. v. 24.

799 — ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρα τρέφῃ
 — λῦμα, κάταρμα· ὁ ἐστίν, ἀπαύδουτο
 μεχεῖ ἢ γῆρας μίνεις· dedecus fenec-
 tuti vivis. H.

802 Χωρὶς τό, τ' εἰπεῖν — ἄλλο ἐστὶ
 τὸ φλυαρεῖν καὶ ἄλλο τὰ ἀναγκαῖα λίσσιν.
 Schol. Χωρὶς — ut quiddam in parte
 diversa positum.

803 Ως δὴ σὺ βραχέα] Ironice hæc
 loquitur Oedipus.

804 Οὐ δῆθ' — sc. non mirum est
 tibi tuique similibus videar impor-

tune loqui.

805 — πρὸ τῶνδε sc. τῶνδε.

806 — ἐφορμῶν — forsan legi pos-
 set ἐφορμῶν sc. statione me dimovens,
 ἐνθα καὶ ναίειν ἐμέ. — vel ἐφορμῶν
 incitans ab ὁρμῇ.

807 Μαρτύρομαι — μάστιγας καλῶ,
 ἐὰν σέ ἔλω πμωρήσμαι οἷα ἀνταμείβῃ
 μοι ῥήματα· vel potius interrogans &
 abrupte minitans.

809 — συμμάχων — βία — βία
 ingratiis — sociis hisce invitis ἐσ re-
 pugnantibus.

810 Καὶ τῶνδε] Καὶ χωρὶς τοῦ
 λαοῦν σι εἰς Θήβας. Schol.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 173

- Οἱ. Ποῖω σὺ ἔργω τὰτ' ἀπειλήσας ἔχεις ;
 Κρ. Παῖδ' οἱ δυοῖν σοι τῶν μὲν δ' ἑπὶ τῶν ἐγὼ
 Ξυαρπάσας ἐπεμψα, τὴν δ' ἄλλω τάχα.
 Οἱ. Ω μοι. Κρ. Τάχ' ἔχεις μᾶλλον οἰμώζειν πᾶδε.
 Οἱ. Τὴν παῖδ' ἔχεις μὲν ; Κρ. Τήνδ' γ' ἔμ' μακρῷ χρόνῳ. 815
 Οἱ. Ἰὼ ξένοι, τί δράσεται ; ἢ προδώσετε ;
 Κρ. Ἐξελᾶτε τὸν ἀσέβη τῆσδε χθονός ;
 Χο. Χῶρε, ξέν', ἔξω θάσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
 Δίκαια πράσσεις, ἔθ' ἂν πρόδεν ἐργασαι.
 Κρ. Τμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν 820
 Ἀκυσαν, εἰ θέλῃσα μὴ ὀπρῶσεται.
 Αν. Οἶμοι πάλαινα, ποῖ φύγω ; ποῖαν λάβω
 Θεῶν ἀρήξιν, ἢ βροτῶν ; Χο. Τί δράς, ξένε ;
 Κρ. Οὐχ ἀφ' ὅμοιοι τῶδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τ' ἐμῆς.
 Οἱ. Ω γῆς ἀνακλῖς. Χο. Ω ξέν', ἔμ' δίκαια δράς. 825
 Κρ. Δίκαια. Χο. Πῶς δίκαια ; Κρ. Τὸς ἐμὲς ἄγω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

- Αν. 1 Ἰὼ πόλις.
 Χο. 2 Τί δράς, ὦ ξέν' ; ἔμ' ἀφίσεις ; τάχ' εἰς
 3 Βάσανον εἰ χερῶν. Κρ. Εἴργε.
 Χο. 4 Σὺ μὲν οὖν, τὰδε γὰρ μωμῶν. 830
 Οἱ. 5 Πόλ' μάχῃ γὰρ, ἔτι πιμαίνεις ἐμέ.

ο Πορεύεται Turn. in marg.

815 — τῶνδ' γ' ἔμ' μακρῷ χρόνῳ —
 imo ἔσ' hanc sc. Antigonem, brevi ab-
 hinc tempore.

818 Χῶρε, ξέν' — Chorus ubique
 officio fungitur suo, & id quod res
 postulat, suggerens, & Oedipo labo-
 ranti succurrens : instat vi Creon : &
 Oedipo frustra obtestante, & Choro
 frustra opitulante, Antigonem abri-

pit.

820 ὅμιν ἂν εἴη τῶνδ'] τῶν Αντρί-
 νων. τοῖς ἀρχαῖοις δὲ ἰαυτοῦ φησὶν ὁ
 Κρίων. Schol.

824 Τῆς ἐμῆς] Τῆς ἀδελφῆς με θυ-
 γατρός.

829 — ἔρξω — manum abstinere —
 σοῦ μ' ἔμ' τὰδε γὰρ μωμῶν — baud sane
 abstinere a te talia moliente. H.

- Χο. 6 οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ; Κρ. Μέθες χεροῖν
 7 τὴν παῖδα θάσσον. Χο. Μὴ ἴππας ἂ μὴ κρατεῖς.
 Κρ. 8 Χαλᾶν λέγω σί. Χο. Σοὶ δ' ἐγὼ γ' ὁδοιπορεῖν.
 9 Προῦαθ' ὦδ'ε, βᾶτε, βᾶτ' ἐντόποι.
 10 Πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμὰ δένει.
 11 ὧδ'ε Προῦατέ μ' ὦδ'ε.

835

I A M B O I.

- Αν. ὦ Αφέλκομαι δύσηνος, ὦ ξένοι, ξένοι.
 Οἱ. Παῦ, τέκνον, εἰ μοι; Αν. Πρὸς βίαν πρεῦομαι.
 Οἱ. Ορεζον, ὦ παῖ, χεῖρας. Αν. Αλλ' ἔδεν δένω.
 Κρ. Οὐκ ἄξειθ' ὑμεῖς; Οἱ. Ω τάλας ἐγὼ, τάλας.
 Κρ. Οὐκοῦν πότε ἐκ τέτοιον γε μὴ σκήπῃροι ἐτι
 ὁδοιπορήσεις· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
 Πατρίδα τε τὴν σὴν, καὶ Φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ
 Ταχθεῖς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὧν ὅμως,
 Νίκα· χρόνῳ γὰρ (οἶδ' ἐγὼ) γνώσῃ παῖδε,
 Οὐδ' ἔνεκ αὐτὸς αὐτὸν ἔτε νῦν καλὰ
 Δράς, ἔτε πρόθεν εἰργάσω βία Φίλων,
 Οργὴν χάριν δοῦς, ἥ σ' αἰεὶ λυμαίνεται.
 Χο. Επὶ χάρις αὐτῷ, ξεῖνε. Κρ. Μὴ ψαύειν λέγω.
 Χο. Οὔτοι σ' ἀφίσσω, τῶνδ' ἔγ' ἐστρημένος.
 Κρ. Καὶ μείζον ἄρα ρύσιον πόλει τάχα
 Θήσεις· ἐφάφομαι γὰρ ἔταύταιν μόναν.
 Χο. Αλλ' ἐς τί τρέψῃ; Κρ. Τόνδ' ἀπαύχομαι λαβῶν.
 Χο. Δεινὸν λέγεις. Κρ. Ὡς τέτο νῦν πεπεσῆσθαι,

840

845

850

855

ρ ὦδ', ἐμῶν Ald. Franc.
 τ Αφίλκομαι ὦ δύσηνος Ald. Franc.
 male.

ρ Προῦαθ' ὦδ'ε μοι Ald. Franc.
 s Ὡς omittunt Ald. & Franc.

842 Οὐκὲν πότε ἐκ τέτοιον γε μὴ
 σκήπῃροι ἐτι

Οδοιπορήσεις (sic legendum monet
 Dawes Misc. Crit.) sc. ἐκ τῆς θυσίας
 των αἰς ὡς σκήπῃροις ἐκρήτε καὶ βακ-
 τηρία.

850 Επὶ χάρις αὐτῷ, ξεῖνε — hæc ab

Oedipo hortante videntur dicta, non
 autem a Choro ut Ed. vulg. H.

852 Καὶ μείζον ἄρα ρύσιον — ρύσιον
 est omne id quod ρύσας debet —
 majus aliquid ut urbi sit recuperandum
 statim efficies. H. sc. majus aliquid
 damnum insuper inferam.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 175

- Ην μή μ' ὁ κραίῳων τῆσδε γῆς ἀπειργάσθῃ.
 Οἱ. Ω Φθέγμ' ἀναιδές, ἥ σὺ γὰρ ὦ ψεύσεις ἐμοῦ;
 Κρ. Αὐδῶ σὺ πᾶν. Οἱ. Μὴ γὰρ αἰδέ δαίμονες
 Θεῖέν μ' ἀφῶνον τῆσδε γῆς ἀρᾶς ἔτι.
 Ος μ', ὦ κάκιζε, Ψιλὸν ὅμμ' ἀποσπάσας 860
 Πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόοθεν ἐξοίχῃ βία.
 Τοιγάρ ὦ σε καὐτὸν, καὶ γένος τὸ σὸν, θεῶν
 Ὁ πᾶντα λεύστων ἥλιος δόιῃ βίον
 Τοῖσιν οἶον καμὲν γηρᾶναι ποτέ.
 Κρ. Ορᾶτε ταῦτα τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
 Οἱ. Ορῶσι καμὲν καὶ σε καὶ Φρονῶσ' ὅτι 865
 Ἐργοῖς πεπνυγῶς, ῥημασὶν σ' ἀμύνομαι.
 Κρ. Οὔτοι καθέξω θυμὸν, ἀλλ' ἄζω βία,
 Κεῖ μοῦνος εἰμι, ὦ πάνδε, καὶ χρόνῳ ὕβραδύς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- Οἱ. 1 Ἰὼ πάλας. 870
 Χο. 2 Ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκα, ξέν', εἰ
 3 Τάδε δοκεῖς τελεῖν. Κρ. Δοκῶ.
 Χο. 4 Τάνδ' ἄρ' ἐκέτι νέμω πόλιν.
 Κρ. 5 Ὅ τοῖς τοι δικαίοις καὶ βραχὺς νικᾷ μέγαν.
 Οἱ. 6 Ἀκέειδ' οἷα φθέγγεται; Χο. Τά γ' ἐτελεῖ. 875
 Κρ. 7 ὦ Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείῃ, σὺ δ' ἔ.
 Χο. 8 Ἀρ' ἐχ' ὕβρις τάδ'; Κρ. Ὑβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.

t ψεύσεις Ald. Franc. u Σέ γ' αὐτὸν T. x τῶνδε T.
 y βραχὺς Turn. in textu: in margine autem βραχὺς, & βραδύς. Nonnullos
 etiam codices olim βραχὺς habuisse testatur vetus Schol. z Versus hic
 imperfectus est, ut facile patebit, si conferas cum septimo præcedentis Stro-
 phes, cui respondere debet. Ita continuandus videtur: Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείῃ,
 σὺ δ' ὅτι οἶδας, γέρον. vel; Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείῃ, σὺ δ' ἔδιν, ὦ γέρον. Et aliis
 forsan modis suppleri possit, si quis conjecturis indulgere vellet.

859 Pro τῆσδε γῆς ἀρᾶς ἔτι leg. cum 860 — Ψιλὸν ὅμμ' ἀποσπάσας —
 Editore nupero τῆσδε τ' ἀρᾶς — sc. ita vocat Antigonen cujus oculis ex-
 μή ἀφῶντο θηοίμην εἰς τὸ μὴ κατὰ κράτος — cus utebatur uti supra σκηπτοῖσι —
 ἔστι. 877 Ἀνक्तिῃ] Pro ἀνεκτίῃ. Atticæ

- Χο. 9 Ἰὼ πᾶς λεώς· ἰὼ γὰρ * τε πτόμοι·
 10 Μόλεϊε σὺν τάχῃ, μόλετ'· ἐπεὶ πέραν
 11 Περῶσι δῆτα.

880

ACTUS SECUNDI SCENA TERTIA.

ΘΗΣΕΥΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΚΡΕΩΝ.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

- Θη. **Τ**ΙΣ ποθ' ἢ βοή; τί πύργον; ἐκ τίνος φόβος πτότ' ἢ
 Βεθυτῆντά μ' ἀμφὶ βαμὸν ἔχειτ' ἐναλίω θεῶ,
 Τῶδ' ὀπιζέτη Κολωνῶ; λέξαθ', ὡς ἴδω τὸ πᾶν
 Οὐ χάριν δέῃρ' ἤξα θάσσον ἢ καθ' ἡδονῇ ποδός.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Οἱ. Ω φίλπατ'· (ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σε)
 Πέπονθα δεινὰ τῶδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
 Θη. Τὰ ποῖα πάντα; τίς δ' ὁ πημῆνας; λέγε.
 Οἱ. Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἵχεσθαι τέκνων
 Αποσάσας μὲ τλὴν μόνῃν ξυνορίδα.
 Θη. Πῶς εἶπας; Οἱ. Οἵάπερ ᾤεσθ' ἀκήκας.

885

890

a Deest in Ald. & Franc.

elegantiae est Adjectivis Pluralibus uti, ubi in communi sermone Singularia adhibentur. Sic in *Antig.* v. 583. *Διδυγμένα* pro *διδυγμένοι*. *Αμυντία* pro *ἀμυντίων*, in eadem fabula v. 689. Atque alibi mille locis exempla invenies.

878 Ἰὼ πᾶς λεώς — acclamat Chorus Civium opem implorans.

881 Τίς ποθ' ἢ βοή — concertantem clamore & tumultu excitatus in

scenam prodit *Theseus*.

σαφὲς τῇ οἰκονομίᾳ ἐκλήσκατο ὥς μαρτυρῇ τὴν Θεσίαν τὰ γινόμενα πρὸς τοὺς θεοὺς ὅτι τῶν ἱππέων Ποσειδῶντος ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀφ' αὐτοῦ ἐλθόντων μηνύοντες τίνος.

882 *Εναλίω θεῶ* Ποσειδῶνι.

884 — θάσσον ἢ καθ' ἡδονῇ ποδός — *cursu citiore, quam quem pedes cupiebant.*

Θη. ^b Οὐκοῦν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν
 Πρὸς τούτους βωμῆς, πάντ' ἀναγκάσθ' λεῶν,
 Ἀνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο,
 Σπεύδειν ^c ἀπαὶ ρυτῆρος, ἔνθα δίστομοι
 Μάλιστ' ἀντιβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
 ὧς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι· γέλωσ' ^d δὲ ἐμῷ
 Ξένω γένεσθαι τῷδε χειρωθεὶς βία.
 Ἰθ' ὡς ἀνωγα σὺν τάχ'· τῶτον δ' ἐγὼ,
 Εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον ἧς ὁδ' αἴσιος,
 Ἀτρεΰων ^e· ἔμελλ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερρός·
 Νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς οὖν νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
 Τῶτισιν οὐκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
 Οὐ γάρ ^f ποτ' ἔχει τῆσδε τ' χώρας πρὶν ἂν
 Κείνας ἐναργεῖς διῦρό μοι εἴσης ἄγων.
 Ἐπεὶ δέδρακας ἔτ' ἐμοῦ καταξίως,
 Οὐδ' ὦν πᾶν φουκας αὐτὸς, ἔτε σῆς χθονός,
 Ὅστις δίκαι' ἀσκήσων εἰσελθὼν πόλιν,
 Κάνει νόμους κραινέσσαν ἔδεν, εἴτ' ἀφείς
 Τὰ τῆσδε τ' γῆς κύρι', ὧδ' ἐπεισπρεσῶν,
 Ἀγεις πὰρ ^g ληΐεις, καὶ ^h παρίσταται βία·
 Καί μοι πολὺν κέανδρον ἢ δέλλω τινὰ
 Ἐδοξας εἶναι, καὶ μ' ἴσον τῷ μηδενί.
 Καίτοι σε Θῆβαι γ' ἐκ ἐπαύδουσιν κακόν·

895

900

905

910

^b Οὐκοῦν T. quod verius putat H. Stephanus. ^c Ἀπὸ Ald. Schol.
 Col. Franc. Flor. Suidas v. βλαώτη. ^d Δ' ἐγὼ Cant. T. ^e Οὐκ
 ἀφῆκ' ἂν T. St. ^f Πῶς ἔχει T. ^g Ita Ald. Franc. Turn. Schol.
 Scal. Παρίσταται, quod habet Ed. Steph. nullibi alias inveni, & puto esse vitium
 ex illa Editione in omnes recentiores propagatum.

894 Σπεύδειν ἀπαὶ ρυτῆρος] Vide *Majest. H.*
 Indicem v. Ρυτῆρ.
 901 Νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς τὸς νόμους *912 — ἴσον τῷ μηδενί — pro nihilo*
 — nunc vero qualibet ipse legibus usus *habens — nota saepius phrasin hanc*
à Sophocle usurpari.
 hic advenit. H. *913 Καίτοι σε Θῆβαι — occasio-*
 908 — εἴτ' ἀφείς *nem hanc captat Poeta, ut de Theba-*
 Τὰ τῆσδε τ' γῆς κύρι' — deinde post- *rum civitate, ut bene morata, hono-*
 habita sive contempta Civitatis hujusce *rifice loquatur.*

- οὐ γὰρ φιλήσιν ἄνδρας ἐκδικᾶς τρέφειν.
 Οὐδ' ἂν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθόιατο
 Συλῶντα τὰμὰ, καὶ τὰ τ' θεῶν βία,
 Ἀρνῶντα φωτῶν ἀθλίων ἰκτῆρια.
 Οὐκ οὖν ἐγὼ γ' ἂν σῆς ^h ἐπεμβαίνων χθονός,
 Οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώπεια,
 Ἀνευ γε τῆς κραίνοντος (ὅστις ἦν) χθονός,
 Οὐθ' εἴλκον, ἔτ' ἂν ἦγον· ἀλλ' ἡπιστάμενη
 Ζῆνον παρ' ἀσπίς ὡς Διαιτᾶσθαι χρεῶν.
 Σὺ δ' ἄξιαν ἐκ ἔσαν αἰχρύνεις πόλιν
 Τὴν αὐτὸς αὐτοδ' καὶ σ' ὁ ἰπληθύων χρόνος
 Γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τ' νῦν κενόν.
 Εἶπον μὲν ἔν καὶ παρόθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
 Τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινα,
 Εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τ' χώρας θέλεις
 Εἶναι βία τε καὶ ἐκὼν καὶ ταῦτά σοι
 Τῷ νῦν θ' ὁμοίως κατὰ τ' γλώσσης λέγων.
 Χο. Οἷός τις ἴν' ἦκεις, ὦ ξέν', ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ,
 Φαῖνη δίκαιος, δρῶν δ' ἐφθάρισκε κακὰ;
 Κρ. Εγὼ ἔτ' ἄνθρωπον τήνδε τ' πόλιν λέγων,
 Ω τέκνον Αἰγέως, ἔτ' ἄβελον, ὡς σὺ φῆς,
 Τῶρον ^k τόδ' ἐξέπραξα· γινώσκων δ' ὅτι

^b Ἐπιόκινον *Ald. Franc.* sed metrum non patitur.
Franc. ^k Τόν' *Ald. Franc.*

ⁱ Πληθύων *Ald.*

916 — καὶ τὰ τ' θεῶν βία
 Ἀρνῶντα φωτῶν ἀθλίων ἰκτῆρια —
Diis invitis ἔ' repugnantibus; cum,
qui supplicantium ritu confugiant,
eos reverentia quædam sacra tueatur.
Sin autem βία referatur ad ἄρνεντα —
fic; ἔ' Deorum supplices miseros ho-
mines vi abducere. H.

928 Εἰ μὴ μέτοικος — μετοίκος
 καλοῦσι τὸς ἀφ' ἑτέρας χώρας μετακί-
 νοντας ἐκ πατρίδος ἐν ἑτέρας. *Schol.*
 — sententia est; nisi hic captivus de-
 tineri velis.

933 Εγὼ οὐτ' ἄνθρωπον — τὴν ῥητο-
 ρείαν παραφύλαξον, ὅτι τ' μὴ κατηχη-
 θέντων αὐτῶν ἐκ ἀψευταῖ· καὶ διὰ τὴν
 ἐνθυμήματα καὶ πᾶν ἄλλοι ἐξέφρασκων
 ἀντιρεῖ. *Schol.*

936 Αὐτὸς] *Præcessit πόλιν. Sen-*
sus hic habetur ratio, non dictionis.
Haud absimilis constructio notetur
in Sophoclis Ajax. v. 356.

ἰὼ μοι γίνετο νόσος
 Ἀρωγὴν τέχνας, αἰλίαν
 ὅς ἐπὶ νόσος ἐλίσσῃσι πλάττει.

οὐδείς ποτ' ¹ αὐτὰς τ' ἐμῶν ἀν' ἐμπέσοι
Ζήλος ζυναίμων, ὥς' ἐμοῦ τρέφειν βία.

^m Ἥδειν δ' ὅθ' ἔνεκ' ἀνδρα καὶ πατροκτόνον

ⁿ Κἄναγρον ἔδεξαίαιτ', ἔδ' ὅτ' ὧ γάμοι
Ξυνόητες εὐρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.

940

Τοιῆτον αὐτοῖς Ἀρεὸς εὐθελον πάγον

Εγὼ ζυγήδειν χθόνιον ὄνθ', ὅς' ἐκ εἰς

Τοιούσδ' ἀλήτας τῆδ' ὁμᾶ νάειν πόλιν·

Ὡς πῖσιν ἰσχυρῶν, τῆνδ' ἐχειροῦμιν ἄγχαν.

Καὶ ταῦτ' ἀν' ἐκ ἐπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὰς

945

Αὐτῶ τ' δρᾶς ἡράτο καὶ τῶ μῶ γένει.

Ἀνθ' ὧν πεπονθῶς, ἤϊεν τὰδ' ἀντιδρᾶν.

“Θυμῶ γὰρ ἔδεν γῆρας ἔστιν ἄλλο πλὴν

“Θανεῖν· θανόντων δὲ ἔδεν ἄλγος ἀπείτη.

Πρὸς ταῦτα πρᾶξεις οἷον ἀν' θέλεις· ἐπεὶ

950

Ερημία με, καὶ δίκαι' ὅμως λέγω,

Σμικρὸν πῆησι. πρὸς ᾧ πᾶς πρᾶξεις ὅμως

Καὶ τηλικούδ' ὧν ἀντιδρᾶν πειρασμοῖ.

Οἱ. Ω λῆμ' ἀναιδές, ᾧ καθυβρίζειν δοκεῖς;

Πόπερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτᾶ τόδε;

955

Ὅστις Φόνος μοι καὶ γάμος ἔστι ζυμφορέας

Τῶ σὲ διήκας σόματος, ἀς ἐγὼ πάλαι

Ἠνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν ἔτ' ὧ φίλον,

Τάχ' ἀν' τι μνηίσκιν εἰς γῆρας ὁ πάλας.

Ἐπεὶ καθ' αὐτὸν γ' ἐκ ἀν' ἐξέυροις ἐμοὶ

960

Ἀμαρτίας ὄνειδος ἔδεν, ᾧ ἀνθ' ὅτε

Τὰδ' εἰς ἐμαυτὸν τὴς ἐμᾶς θ' ἡμάρτανον.

Ἐπεὶ δίδαζον, ἔτι θέσφατον πετρεῖ

¹ Αὐτοῖς Scal.

^m Ἥδη Ald. Franc.

ⁿ Καὶ ναυδον Turn. in

marginē.

^o Πάλιν Turn. in marg.

^p In Edit. Steph. Cant. ἀνθ'

ὅτε mendose.

942 — χθόνιον ὄνθ' — οἷον ἐν γῇ
καὶ αὐτόχθονα καὶ ἐγχώριον.

ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς, & Erasmi Adagia chil. i.
cent 7. in Ira omnium tardissime se-
nescit.

948 Θυμῶ γὰρ ἔδεν] Oratio Prover-
bialis: de qua vide Suidam v. Θυμῶς

Χρησιμοῖσιν ἱκνεῖθ', ὥς τε πρὸς παίδων θανεῖν,
 Πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί;
 Ὃς ἔπε βλάπτει^q πῶ^r γμεθλίας πατρός,
 οὐ μητρός^s ἔχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότε ἦν.
 Εἰ δ' αὖ φανείς δύσηνος ὡς ἐγὼ Φάνλυ,
 εἰς χεῖρας ἤλθον πατρί, καὶ κατέκτανον,
 μηδὲν ζυγίεις ὦν ἔδραν, εἰς ἔς τ' ἔδραν,
 Πῶς γ' ἂν τόγ' ἄκον παῖγμ' ἂν ἐκότως ψέγοις;
 Μητρός ῃ, τλήμων, σὲκ ἐπαισχύνῃ γάμους
 οὐσίς ομαίμης^u σὴς μ' ἀναγκάζων λέγειν;
 Οἷός ἐρῶ τάχ'· ἔ γάρ ἔν σιγήσομαι,
 Σὲ γ' εἰς τὸδ' ἐξελθόντ' ἀνόσιον σῆμα.
 Εἰκέλε γάρ μ', εἰκτεν, ὦ μοι μοι κακῶν,
 οὐκ εἰδὸτ' ἐκ εἰδῆα· καὶ τεκῶσά με,
 αὐτῆς ὀνειδος παίδας^t ἔξεφυσέ μοι.
 Ἀλλ' ἐν γὰρ ἔν ἐξοῖδα, σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ
 κείνην τε ταῦτα^u δυσμεῖν· ἐγὼ δέ νιν
 ἀκῶν ἐγHEMA, φθέγομαί τ' ἀκῶν τάδε.
 Ἀλλ' ἔ γάρ ἔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκῶσμαι κακός
 γάμοισιν, ἔθ' οὐς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
 φόνους πατρώας ἐξονειδίζων πικρῶς.
 Ἐν γάρ μ' ἄμεψαι μένον, ὦν σ' ἀνιστοῶ^s
 εἴ τις σε τ' δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
 κτεῖνοι παραστῆς, πότερα συνθάνοι^s ἂν εἰ
 πατὴρ σ' ὁ καίων, ἢ τίνοι^s ἂν εὐθέως;
 Δοκῶ μὲν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τ' αἶψον

965

970

975

980

985

^q Πῶς Ald. Franc. ^r Γμεθλίς Turn. in marg. ^s Εἶχον Ald. Franc.
^t Εἰξέφυσέ μου Scal. ^u Δυσμεῖν habent omnes præcedentes
 Editiones præter Flor. quam nos secuti sumus, faventibus magnis nominis
 viris Grotio & Cantero. (Hunc vide sis in Novar. Lection. lib. 8. cap. 15.
 illum in Notis ad Excerpta ex Tragædiis et Comædiis Græcis pag. 951.)
 Δυσμεῖν etiam hic ex conjectura adscripserat nescio quis vir doctus ad oram
 Editionis Aldinæ in Biblioth. Bodl.

971 τὸν ἄκον παῖγμ' — ἀνόσιον — vim vi repelleres & vindictam injuriæ
 facinus hoc involuntarium.

988 — ἢ τίνοι ἂν εὐθέως — vel illico

Τίνοι' ἂν, εἰδὲ πύνδικον πειλέπεις. 990
 Τοιαῦτα μέντοι καὶ τὸς εἰσέβην κακὰ,
 Θεῶν ἀγούων· οἷς * ἐγὼ εἰδὲ τὴν πατρός
 Ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
 Σὺ δ', εἴ γάρ εἰ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν 995
 Λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἀρρητὸν τ' ἐπ' ὅ,
 Τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
 Καί σοι τὸ Θεσέως ὄνομα θωπεύσῃ καλὸν,
 Καὶ τὰς Αθήνας, ὡς κατώκην) καλῶς·
 Καὶ δ' ὡδ' ἐπαινῶν, πολλὰ τῶδ' ἐκλανθάνη,
 ὅθ' ἔνεκ' εἴ τις γῆ θεὸς ἴπτεται) 1000
 * Τιμαῖς σεβίζειν, * ἥδε τοῦδ' ὑπερφέρει.
 Αφ' ἧς σὺ κλέψας τ' ἐκέτι γέροντ' ἐμὲ
 Αὐτὸν τε χειροῦ, τὰς κόρας τ' οἴχη λαβῶν.
 Ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
 Καλῶν ἰκνέμαι, καὶ κατὰ σκήπτρῳ λιταῖς 1005
 Εὐθεῖν δ' ἐρωγούς· ζυμμάχους· ἵν' ἐκμάθῃς

* Γὰρ rectius putat Henr. Stephanus. Tu, Lector, expende, an tam feliciter conjecturam fecit vir doctus.
 y Τιμαῖς Ald. Franc. Turn.
 perperam, H. Stephano iudice. z Ei δ' Ald. Franc. Ei δὲ & i δ' St.
 Sed neutra lectio ferri potest.

1003 Αὐτὸν τ' ἐχέει — sic lege potius, quam vulg. αὐτὸν τε χειρῶ.

1004 Τάσδε τὰς θεὰς] Τὰς Εὐμενίδας.

1006. Εὐθεῖν ἀρωγούς ζυμμάχους] Nota Synonymiam, vel Σχῆμα ἐν παρακλήσει, uti loquuntur Græci Grammatici. De more suo idem bis dicit Sophocles. Confer supra v. 356. infra v. 1414. Ajax. v. 305. & Philoct. v. 341. Eadem figura usus est Euripides in Hec. v. 530.

Σίγατ', Ἀχαιοί, Σίγα πᾶς ἔγωγε λέων,
 Σίγα, σῶπα —

Similiter Æschylus in Chæroph. v. 4.

Τύμῳ δ' ἐπ' ὅχθῳ τάδε γὰ κρύπτω
 πατρὶ

Κλύειν ἄκουσθαι —

Quem locum quamvis urbane satis sub persona Euripidis fugillet Comi-
 corum facetissimus Aristophanes in
 Ran. Act. 5. Sc. 1. ipse tamen in Pac.
 290. hæc habet:

Ὡς ἡδόμεναι, καὶ τίεσθαι, καὶ χαίρομεναι.
 Ubi idem non bis tantum, quod Æschylo objicitur, sed ter dicit. Sic & Lycophron in Alexandr. v. 855.

Καὶ τὰς δαίμαρτ' ἀσκήρας εὐμαρί-
 δας.

Ubi duæ illæ voces, ἀσκήρας & εὐμαρίς, ἐν παρακλήσει positæ sunt: ut dudum observarunt doctissimi istius Poetæ Interpretes. Alia exempla, quæ ex variis tum solutæ tum insolutæ orationis Scriptoris adduci possent, omitto, ne nimius videar.

- οἶων ὑπ' ἀνδρῶν ἢδε Φρερεῖται πόλις.
 Χο. Ο ξένος, ὦ ἄναξ, χρηστός· αἱ ᾗ συμφοραὶ
 αὐτοῦ πανώλεις, ἀξιαὶ δ' ἀμυνάσθην.
 Θη. Αἰς λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρασμένοι
 Σπύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες, ἔσμεν. 1010
 Κρ. Τί δ' ἦτ' ἀμαυρῶ φῶτι προστάσεις ποιεῖν;
 Θη. Οδὲ κατάρχειν τ' ἐκεῖ, πῦρ δέ με
 Χωρεῖν· ἵν' εἰ μὲν ἐν τόποισι πῖσδ' ἔχεις
 τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ὁ ἐκδείξης ἐμοί· 1015
 εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, εἶδεν δὲ πονεῖν.
 Αἱοὶ γὰρ οἱ ἀπείδοντες, οὓς εἰ μὴ πῶς
 Χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύχωνται θεοῖς.
 Αἱ ἐνφυγῶν γυνῶν δ' ὡς ἔχων ἔχη,
 καὶ σ' εἴλε θνητῶν· ἡ τύχη "τὰ γὰρ δόλω
 1020 "τῶ μὴ δικαίῳ κτήματ' ἔχῃ σώζει".
 Κἄν ἄλλον ἔξεις εἰς τὸδ' ὡς εἰδοῦσά σε
 οὐ φίλον εἶδ' ἀσκόλον ἐς τῶνδ' ὕβριν
 ἡκοντα τόλμης τ' παρεσώσης τανυῶ.
 Αἱ εἶδ' ὅτ' οὐ πῖσος ὦν ἔδρας εἰ ταῖδε. 1025
 Α δὲ μ' ἀθρήσῃ, μηδὲ τλῦδε τ' πόλιν
 ἐνὸς ποιήσῃ φῶτος ἀδινεσέραν.
 Νοεῖς τι τῶντων, ἢ μάτῳ τανυῶ τέ σοι
 Δοκεῖ λελέχθαι, χῶτε ταῦτ' ἐμῆχανῶ;

a Αφαυρῶ Turn. in marg. probante Stephano.
 marg. c Επύχοντα Franc. Επύχοντα T.
 e Τὸδ' Ald. Franc.

b Ενδείξη Turn. in
 d Τάδε T.

1010 Εξηρασμένοι — οἱ θεράποντες
 Κρείοντες — sin passive accipere velis
 — puellas intellige vi abreptas festi-
 nanter abigi.

1013 — πῦρ δέ με
 χωρεῖν — hanc lectionem sententia
 videtur postulare — potius quam
 vulg. μὲ — ipsum te via ducem tecum
 incedere.

1016 — ἐγκρατεῖς — hi qui puel-
 las vi abducunt — vel, si puellæ jam
 liberæ fugiant.

1019 — ὡς ἔχων ἔχη — te, qui alios
 vi tenes, ipsum jam teneri.

1020 Τὰ γὰρ δόλω Juxta Plautinum
 illud in Pœnulo, Act. 4. sc. 2. v. 22.
 — Male partum male disperit.

1022 Κἄν ἄλλον ἔξεις εἰς τὸδ' —
 sc. εἰς τὸδε κτήμα — non aliam porro
 præter hanc prædam obtinebis.

1025 Αἱ εἶδ' ὅτ' οὐ πῖσος — ἀντὶ
 τ' πιστεύων — subest quiddam, quo tu
 fretus.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 183

- Κρ. Οὐδέν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὦν ἐρεῖς ἐμοί·
Οἴκῳ δὲ χῆμεῖς εἰσόμεσθ' ἀ χρὴ ποιεῖν. 1030
- Θη. Χωρῶν ἀπέλθ' νῦν· σὺ δὲ ἡμῖν, Οἰδίπῳ,
Εκκλησ αὐτὸ μίμνε, ἔ πτωθεὶς ὅτι
Ἦν μὴ θάναθ' γὰρ πάρεσθαι, ἔχῃ παύσμεν
Πρὶν ἂν σε τ' σῶν κύρμον γήσω τέκνων. 1035
- Οἰ. Οἶμαι, Θεοῦ, ἔ τε γυναιὶς χάριν
Καὶ τ' πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκῃ ἔ προμηθεύας.

ACTUS SECUNDI SCENA QUARTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 Εἴην ὅθι δαίμων
2 Ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφῇ
3 Τὸν χαλκοδόαν Ἀρη
4 Μίτῃσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις
5 Ἡ λαμπάσιν ἀκταῖς·
6 Οὗ πόντιας σεμναὶ τιθῇ-
7 Νῶνται τέλη

1040

f Πιστηθεὶς Ald. Franc.

g Περαμένης Ald. Franc. Turn. Cant.

1038 Εἴην ὅθι δαίμων] Ο ἄ Κρίαν καὶ
ὁ Θεοῦς ἀπέλθον· ὁ δὲ Χορὸς ὑπονοεῖ τὸν
Κρίοντα καὶ μόνον ἔκειν, ἀλλὰ μετὰ πινος
χειρὸς, ἢ πλῆστον πινος ἐρωτοποιδολογίας.
Κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ οἱ δὲ Χορὸς ἀποδοκίμασι
τὴν ἡλικίαν ἐκτὸς ποιεῖν αὐτῶν, ἔστι
εἴην ὅτι αὐτὴν ἀντιπαραστήσει καὶ αὐτὴν μίλ-
λασιν ἔστω. Schol. — Chorus,
cum ad certamen properantes cerne-
ret, uti miles emeritus, cogitatione
prælio se immiscet, & in victoriæ spem
erectus, suis fausta omnia spondet.

1039 — ἐπιστροφῇ — idem valet

quod δαίμοι ἄνδρες ἐπιστραφόμενοι —
inimici homines se convertentes ut sc.
prædam partam contra Athenienses in-
sequentes tueantur. H.

1041 Πρὸς Πυθίαις] Littus Mara-
thonium intelligit, ubi templum A-
pollinis Pythii.

1042 Λαμπάσιν ἀκταῖς] Ἀκταῖς πρὸς
Ελευσίαν, καὶ τὸ αὐτὸ ἐν τοῖς μυστη-
ρίοις λαμπάδων. Schol. Vide Meursii
Eleusinia cap. 25.

1044 — τέλη — τὰς τελετὰς — ri-
tus mysticos.

- 8 Θναπίσιν, ὧν καὶ χρυσέα
 9 Κλήϊς ἔπ' ἑ γλώσσα βέβακεν
 10 Προσώλων Εὐμολπιδᾶν
 11 Ενθ' οἶμαι τὸν ἠ' ἐχρεμάχων
 12 Θησέα καὶ τὰς διζούλῃς
 13 Αδμήτας ἰ ἀδελφᾶς
 14 Αὐτάρ κ' ἐτάχ' ἐμμιζεν βοᾷ
 15 Τούσδ' ἀνὰ χώρῃς.

1045

1050

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Η πῦρ τὸν ἐφέσπερον
 2 Πέτρας νιφάδος * πελώ-
 3 Σ' οἰάτιδος ἐκ νομῶ
 4 Πώλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις

1055

l Ορειόταν Ald. Franc. Turn. in margine. L. S. St.
 Ald. Franc. k Πιλάδῃσιν L. S.

i Αδελφίας

1046 Κλήϊς ἐπὶ γλώσσῃ] Ἐπὶ ἄρρη-
 τι μυστηρίῳ, καὶ κατὰ πρὸς κλεισὶν ἡ γλώσσα
 κατὰ ληπ' ὑπὲρ ἢ μὴ ἐξενέκλειν. Schol.
 De perpetuo autem silentio in Eleu-
 finiis observato consulas Meursii Eleu-
 fin. cap. 20.

1047 Εὐμολπιδᾶν] Eumolpidæ, sa-
 cerdotes, sacrorum Cereris inter A-
 thenienses præfides. Hesychius: Εὐ-
 μολπίδαι, ὅτι οἱ ἀπὸ Εὐμολπῆς ἐκαλεῖν-
 το, ὃ πρῶτον ἐροφάνθησάν τε. Viden-
 dus porro præter Scholiasten Meursius
 in Eleusin. cap. 2.

1053 Η πῦρ τὸν ἐφέσπερον] Subaudi-
 tur χώρον. — ἄρα ἐπὶ τῷ ἑσπερῷ χώρῳ
 τὸ λείας πίτρας ἀποκαλεῖσθαι;

1054 Πίτρας νιφάδος] Τὸν Αἰγαλιῶν
 φησι. κατὰ λήγῃς ὃ χωρία παρ' αὐτῷ
 λήγῃς εἰκάλεσσι τὴν συνολήν ἡνιάχ' τοῖς
 παρὰ τὴν Κεῖοντα ἐ Θησέα. Schol. Ἀ-
 γαλκός, mons Atticæ ἐ regione Sala-
 minis. Meminit Thucydides lib. 2.
 c. 19. & Herodotus in Uran. cap.

90. Consule Cl. Waff. ad Thucydi-
 dis locum jam memoratum in Ad-
 dendis p. 667.

1055 Οἰάτιδος ἐκ νομῶ] Οἶη, δημῶς
 τῆς Ἀττικῆς· ὅθεν ἐ τὸ Οἶηθεν. Schol.
 (Οἶη restituo pro Οἶα, quod perpe-
 ram hæcenus legitur, ex Harpocra-
 tione, Stephano Byzantino, aliis.)
 Hanc autem interpretationem im-
 probat suamque simul proponit Au-
 tor gravissimus Hesychius: Οἰάτιδος
 ἐκ νομῶ, (inquit) Σοφοκλῆς Οἰάτιδος
 ἐπὶ Κολωνῶν, τὸ ἀποκατεσθέρην ἐκνεμή-
 σιως. (f. ἐκ νεμήσεως) Οἱ δὲ δὲ Οἶης
 ὃ δῆμος, κακῶς· ὃ γὰρ ἐγγὺς κεῖται. Ita
 rescribendum pro οἱ δὲ ἀοιτοῦ δήμου,
 quod hodie ibi editur nullo sensu.
 Huc itidem pertinere puto ea Eusta-
 thii verba ad Iliad. σ. p. 1165. l. 46.
 Ἀπὸ τῶν οἶων, καὶ οἰάτιδος νομῶ μεμνήται
 τῆς πελαγῆς ὃ ἀπὸ ἀποκατεσθέρην κατὰ νεμή-
 σιως.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 185

- 5 Φεύγοντες ἀμίλλαις;
 6 Αλώσεται δεινός γ' ὁ πρῶτος
 7 Χάρων Ἀρης,
 8 Δεινὰ δ' ὀησεῖδ' ἀκμά. 1060
 9 Πᾶς γὰρ ἀσπράττει χαλινός,
 10 Πᾶσι δ' ὀρμάται κατ' ἀμ-
 11 Πυκτήρια Φάλαρα πάλων
 12 Ἀμβασίς, οἱ πὲν Ἰππίαν
 13 Τιμῶσιν Ἀθάναν, 1065
 14 Καὶ τὸν πόνηιον Γαῖόχορον
 15 Ρέας Φίλον ἕον.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

- 1 Ἐρδασιν, ἢ ^m μέλλουσιν ὥς
 2 Προμνᾶται τί μοι
 3 Γνώμα τάχ' ⁿ ἂν δώσιν 1070
 4 Τὰν ὁ δεινὰ τλᾶσιν, δεινὰ δ' εὖ-
 5 Ρῶσαν πρὸς αὐτομαίμων πάθῃ.
 6 Τελεῖ, τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ^p ἡμᾶρ.
 7 Μάνις ἐμ' ἐσθλῶν ἀγώνων.
 8 Εἴθ' ἀελλαία ταχύρ- 1075
 9 Ρωσος πελειὰς
 10 Αἰθερίας νεφέλας

l r' deest *Ald. Franc.* m Nota interrogationis post hanc vocem
 ponenda videtur. n Ενδῶσιν *Turn.* in marg. ubi & ἀνδῶσιν adscribitur
 ut conjectura. Quam lectionem in textu suæ Editionis dedit *Canterus.*
 o Ποῦα *Turn.* in marg. p Ἀμπε *Ald. Franc.*

1058 Αλώσι] — *Ed. Lond.* ἀλώ-
 σιαι. sic interpungit: quasi ad *Creon-*
tem referretur — sc. *viētus* capietur
 — sed aliter *H.* — *deprebendetur*
quidem *terribilis Accolarum Mars,*
terribilisque Tbesidarum cuspis.

1064 Ἀμῶσος οἱ — inferre γ' post

ἄμῶσος metri causa. *H.*

1068 Ἐρδασιν; ἢ μέλλουσιν; sic nota
 interrogationis apponatur. *H.*

1070 Δώσιν] *Subaudi* ἢ *Κρίσις*.

1071 Τὰν δεινὰ τλᾶσιν] *Τὴν Ἀντι-*
γόνῳ δηλοῦσι.

11 Κύρσαιμ', αὐτῶν δ' ἀγώνων

12 ⁹ Θειωρήσασα τέμνον ὄμμα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

1 ὦ Ζεῦ ¹ γε ¹ παντάρχα θεῶν,

1080

2 Παντόπῃα, πόροις

3 Γᾶς πᾶσδε δαμάχοις

4 Επνικίῳ θένῃ ⁷ εὖ-

5 Ἀχρον τελειῶσαι ¹⁰ δὴ λόχον.

6 Σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα,

1085

7 Καὶ τὸν ἀγρευτὰν Απόλλω,

8 Καὶ κασιγνήτην πυκνο-

9 Στίκτων ὀπιθεῖν

10 Ωκυπόδων ἐλάφω,

11 Στέργω διπλᾶς ¹² ἀρωγᾶς

1090

12 Μολεῖν γὰρ τᾶδε καὶ πολίταις.

⁹ Θειωρήσεις scribendum esse judicavit Canterus.

¹ ἰδ. Ald. Franc.

⁵ Γε omittunt Ald. & Franc.

⁷ Παντοπῆς Ald. Franc.

¹⁰ Δὴ non

agnoscunt Ald. Franc.

¹² Ἀρωγῆς Ald. Col. Franc. Flor. Turn.

1078 Κύρσαιμ' αὐτῶν δ' ἀγώνων —

certamine, uti quadam venatione, felicem & virorem prædæ potitum.

ἅπλῃς certaminibus spectator interesset

1086 Ἀπόλλω] Phavorinus: Ἀπόλ-

— τέμνον ὄμμα sub. καὶ — ut præp.

λω Ἀτλαγῇ, ἢ Ἀπόλλωνι. Sic fere

ad αἰθερίας νεφέλας supra.

Mæris Attic. p. 7.

1083 — τὸν εὖ-

αχρον τελειῶσαι δὴ λόχον] efficere in

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

I A M B O I.

Χο. Ω ξείν' ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν ἐκ ἐρέϊς
 ὣς ψυδόμενις· τὰς κόρας γ' εἰσπρῶ
 τάσδ' ἄσπον αὐθις ὥδε προσπολεμένας.
 Οἱ. Πῶ, πῶ; τί φῆς; πῶς εἶπας;

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΘΗΣΕΥΣ,
 ΙΣΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Αν. Ω πάτερ, ὦ πάτερ, 1095
 Τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν
 Δοίῃ τ' ἡμᾶς δεῦρο προσπέμφαντά σοι;
 Οἱ. Ω τέκνον, ἥ πάρεςον; Αν. Αἰδὲ γὰρ χεῖρες
 Θησέως ἔσωσαν, Φιλτάτων τ' ὀπαίωνων.
 Οἱ. Προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμᾶ 1100
 Ελπιόθεν ἤξειν σῶμα βασιέται· δότε.
 Αν. Αἰτεῖς ἀ τεύχε'· συν πόθω γὰρ ἡ χάρις.
 Οἱ. Πῶ δῆτα, πῶ· σον; Αν. Αἰδ' ὅμῃ πελάζομεν.

γ Ω πάτερ *Ald. Franc.*

z Τὶδὲ *Turn.* in margine.

1102 Αἰτεῖς ἀ τεύχε'] Nota Verbum τεύχεω cum Accusativo: ut supra in *Oedip. Tyr.* v. 606. Adi sis

Suidæ Lexicum in ipso principio: ubi locus hic, tacito tamen fabulæ nomine, adducitur.

- οἱ. Ω φίλιε φῶς. Ἀν. Τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
οἱ. Ω σκῆπτρα φῶς. Ἀν. Δυσμῶρε τε δύσμορε. 1105
οἱ. Ἐχω τὰ φίλιε· ἔδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος
Θανὼν ἂν ἔην, σφῶιν παρέσώσαν ἐμοί.
Ερείσας, ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφὶ δεξιὸν,
^a Ἐμφῦτε τῷ φύσαντι, ^b κἀναπαύσαστον
Τῷ παρὸδ' ἐρήμῃς ^c τε δυσήνῃς πλάνῃς. 1110
Καί μοι τὰ τραχθέντ' ἔπαθ' ὡς βράχης, ἐπεὶ
Ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἔξαρκεί λόγος.
Ἀν. Οὐδ' ἔδ' ὁ σώσας· τῷδε χρὴ κλύειν, πάτερ.
Καί σοί γε τέργον τέμνον ἔσται ^c δὴ βραχύ.
οἱ. Ω ξεῖνε, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές. 1115
Τέκν' ^a ἐμφανέντ' ἀελπία, μηκύνω λόγον.
Ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε σὺν ἐς ^c τάσδε μοι
Τέρψιν παρ' ἄλλῃς μηδενὸς πεφασμένῃν.
Σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, ἐκ ἄλλος βροτῶν.
Καί σοι θεοὶ πόροισιν, ὡς ἐγὼ θέλω, 1120
Αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ'· ἐπεὶ τόγ' εὐσεβὲς
Μόνοις παρ' ὑμῖν ἔυρον ἀνθρώπων ἐγώ,
Καὶ τέπικες, καὶ τὸ μὴ ψεύδομαι.

^a Ἐμφῦσαι Turn. in textu, & Ἐμφῦ in marg. ^b Κἀναπαύσαστον Ald. Franc. ^c Δὴ om. Ald. Franc. metri dispendio. ^d Εἰ φανέντ' Cant. Schol. T. St. ^e Τάδ' μοι Ald. Franc. male.

1105 Ω σκῆπτρα φῶς — hic, ut supra 842, filias seipienes suos appellat, quibus inniti solebat.

1109 — κἀναπαύσαστον τῷ παρὸδ' ἐρήμῃς — πλάνου — sub. ἔμει — Verbum ἀναπαύω cum genitivo rei, personæ vero accusativo, jungi solet. Sententiam igitur ita verte; et mihi requiem conciliate ab hac solitæ, quæ prius mihi obtigit, ac misera erratione. H.

1116 Τέκν' ἐμφανέντ' ἀελπία] Nominativus hic adhibetur pro Genitivo Absoluto. Constructio apud Atticos passim obvia. Si exempla velis, lege Kuhnii Indicem ad Æliani

Var. Histor. v. Nominativus.

Ibid. Τέκν' ἐμφανέντ' ἀελπία μηκύνω λόγον — leg. potius τέκν' εἰ φανέντ' & cum H. St. commatis, non periodi, notam appone post λιπαρές. O Hospes, ne mirere quod animo meo nimis morem geram si, liberis meis insperato redditus, producam sermonem. H. Quid si autem τὸ τέκν' ἐμφανέντ' per appositionem referatur ad τὸ λιπαρές, nempe ut subitæ lætitiæ causam? haud incommode sententia constabit.

1122 Μόνοις παρ' ὑμῖν — Atheniensibus quæ placeat, laudationis materiem Poeta ubique sedulo captat,

Εἰδὼς δ', ἀμύνω πῖσθε τοῖς λόγοις τάδε.

Ἐχω γὰρ ἂν χωρὶς σε, καὶ ἄλλον βροτῶν,

1125

καὶ μοι χερ', ὧ' ἵναξ, δεξιὰν ὀρέζον, ὥς

ψαύσω, ¹ Φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὺν κάρᾳ.

καίτοι * τί φωνῶ; πῶς δ' ἂν ἄθλιος γεγώς,

Θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρὸς, ὧ τις ἔκ ἐνι

κηλὶς κακῶν ζυυέικος; ἔκ ἐγώ γε σε.

1130

οὐδ' ἂν εἰσάω· " τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν

" Μόνοις οἷόν τε στυγλαμπωρεῖν τάδε.

Σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε· ἔ τὰ λοιπὰ μὲν

μέλῃ δικαίως, ὥσπερ ἐς τὸδ' ἡμέρας.

Θη. οὐτ' εἴ τι μῆκος τ' ἰ λόγων ἔθῃ πλέον,

1135

τέκνοισι τερφθεῖς πῖσθε, θανμάσας ἔχω,

οὐδ' εἰ πρὸ τοῦμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.

Βάρος γὰρ ἡμᾶς ἔδεν ἐκ τέτων ἔχθῃ.

οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπαράζομεν

λαμπρὸν ποιέσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς θρωμύλοις.

1140

δέκνυμι δ' ὦν γὰρ ὤμοσ' ἔκ ἐφυσάμην

οὐδέν σε, πρέσβυ· τάσδε γ' ὁ πάρεμι ἄγων

ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.

Χῶπως ^h ἀγὼν μὲν ἔτος ἡρέθη, ¹ τί δέῃ

κομπεῖν, ἂ γ' εἴσῃ καὶ τὸς ἐκ ταύταιν ζυῶν;

1145

* Λόγον δ' ὅς ¹ ἐμπέπλωκεν ἀρτίως ἐμοὶ

f Φιλήσω δ' ἢ θέμις τ'.

g Τε Ald. Franc.

h Μὲν ἀγὼν Ald.

Franc. minus recte.

i Τὶ δὲ μάτῳ Ald. Franc. versu luxuriante.

k Λίθε τ' St. Λόγῳ autem mavult H. Stephanus: ut sit, συμπαλοῦς γλώσσῃ

πρὸς λόγῳ.

l Εκπίπτειν τ' St.

1129 σὺν ἔργῳ σε — interruptæ sententiæ apponatur nota; sc. ἔ δὲ ἴλω σε θιγεῖν — ἔδ' ἂν ἵστω, neque finam ut hac in re mihi obsequaris. H.

1131 Τοῖς γ' ἐμπείροις] — Natura affert, ut eis faveamus, qui eadem pericula, quibus nos perfunditi sumus, ingradientur. Cicero in Orat. pro Murena circa initium. In hanc sententiam Dido in Virgillii Æneid. lib. 1. v. 634.

Non ignara mali miseris succurrere

disco.

Confer quæ supra ad Oedipum locutus est Theseus v. 555. & seqq.

1133 Σὺ δ' αὐτόθεν — ex eo, in quo es, loco, neque propius accedens.

1136 θαυμάσας ἔχω] Vide annotata ad Oedip. Tyr. v. 585.

1144 Χῶπως μὲν ὁ γὼν ἡρέθη τί δέῃ μόνῳ — ita H. leg. cum Ald. & Franc. putans τὸ ἔτος fuisse glossēma insertum.

- Στείχοντι δ'εὐρο, συμβαλὲ γνώμην ἐπεὶ
 Σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος ᾧ θαυμάσῃ.
 " Πράγος δ' ἀτίζεν ^m ἔδεν' ἀνθρώπων χρεῶν.
 Οἱ. Τί δ' ἐστ, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με 1150
 Ως ⁿ μὴ εἰδὼτ' αὐτὸν μηδὲν ὦν σὺ παυθάνῃ.
 Θη. Φασὶν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σὸι μὲν ἔμπλιν
 Οὐκ ὄντα, συλγῆν δέ, προαπεσόντα πως
 Βαμῶ κατ' ἤσθ' τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
 Θύων ἔκυρον ἡνίχ' ὠρμάμην ἐγώ. 1155
 Οἱ. Ποδαπὸν; τί προαρχίζοντα τῷ θαλήματι;
 Θη. Οὐκ οἶδα, πάλιν ἐν σὲ γὰρ, ὡς λέγασί μοι,
 Βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον, ἐκ ὅγχε πάλεον.
 Οἱ. Ποῖόν τιν'; ἔ γὰρ ἡδ' ἔδρα σμικρῶ λόγῃ.
 Θη. Σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους εἰλθεῖν, μολόν- 1160
 Τ' αἰτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τ' δ'εὐρ' ὁδοῦ.
 Οἱ. Τίς δ' ἦτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προστακὼν ἔδραν;
 Θη. Οἶα κατ' Ἀργος εἴ τις ὑμῖν ἐγχεῖν
 Εἰδ', ὅστις ἂν σὲ τῆτο προαρχήσοι τυχεῖν.
 Οἱ. Ω ^o φίλτατ', ἴσθες ἔπερ εἰ. Θη. Τί δ' ἐτί σοι; 1165
 Οἱ. Μή μὲ δεηθῆς. Θη. Πράγματις ποῖς; λέγε.
 Οἱ. Εἴχοιδ' ἀκέρων τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.

^m Suidas v. Πρᾶγος versum hunc laudans οὐδὲν legit. Sed non est audiendus.

ⁿ Non male abesset hæc vox, quæ sensum æque ac metrum non tam juvat quam turbat. Vide Hen. Stephani *Annotat.* ^o Φίλ' pro φίλτατ' *Scal.* ex conjectura, opinor. Ego quoque olim φίλτ' (per Apocopen pro φίλτατ) conjeceram ob versum. Sed vide infra. ^p Ita pro Επείχης reposui (approbante H. Stephano) sola *Edit. Flor.* autoritate, ut pes secundus sit Iambus. Alteram autem lectionem, Εἴχης ἤπερ εἰ, cujus meminit H. Steph. item *Turn.* ad calcem suæ Editionis, mendosam esse patet.

1147 Γνώμην] Subaudiendum videtur κατὰ. Sed vide Var. Lectiones.

1158 — σὺν ὅγχε πάλιν — sub. π — sc. non *opere* sed *quiddam* ἐξ *prolixius* aut *molestiæ* plenum, sic infra 1337. βραχὺ σὺν ὅγχε καὶ πόνη.

1159 — ἔ γὰρ ἡδ' ἔδρα σμικροῦ λόγῃ — non sine gravi aliqua causa

hæc sessio fit.

1163 — κατ' Ἀργος — hujus loci mentio illico mentem *Oedipi* percussit, filium *Polynicem* advenisse sensit, atque adeo indignans exclamat, illius conspectum & alloquium refugiens.

1167 — ὁ προστάτης] ὁ ἰκίτης ὁ προστετακὼς τῷ βαμῶ. Schol. — Versum hunc producit Suidas v. Προστάτης.

- Θη. Καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι ;
 Οἱ. Παιὶς οὐμός, ὦ νᾶξ, συγνός, ἔ' λόγων ἐγὼ
 Ἀλγίς' ἀν' ἀνδρῶν ἐξαναχοίμην κλύων. 1170
 Θη. Τί δ', οὐκ ἀκούειν ἐστὶ, καὶ μὴ δρᾶν ἂ μὴ
 Χρήζεις ; τί σοι τᾷτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν ;
 Οἱ. Εχθίστην, ὦ νᾶξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκη πατρί.
 Καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλλης πᾶθ' εἰκάθειν.
 Θη. Ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζῃ, σκόπη 1175
 Μή μοι πρόνοι' ἦ ἔ' θεοῦ φυλακτεῖα.
 Αν. Πάτερ, πιθεῖ μοι, καὶ νέα παραινέσω.
 Τὸν ἀνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτᾷ φρενὶ
 Χάριν παρασχέιν, τῷ θεῷ θ' ἂ βουλευται.
 Καὶ νῶν ὑπείκει τ' κασίγνητον μολεῖν. 1180
 Οὐ γάρ σε, θάρσ', πρὸς βίαν παρασπᾶσθαι
 Γνώμης, ἂ μὴ σοι συμφύροισι λέξεται.
 Λόγων δ' ἀκρόσθαι τίς βλάβη ; "τά τοι καλῶς
 "Εὐσημέν' ἔργα, τῷ λόγῳ μηνύεται.
 Εφύσας αὐτὸν ὥστε μῆτε δρῶντά σε 1185
 Τὰ τ' κακίστων δυσσεβεσμάτων, πάτερ,
 Θέμις σε γ' εἶναι κείνων ἀνδρῶν κακῶς,
 Ἀλλ' αὐτὸν εἰσὶ χαίτεροις γενεᾷ κακῇ,
 Καὶ θυμὸς ὄξύς· ἀλλὰ νεφετεύμενοι
 Φίλων ἐπωδάς, ἡ ἐξεπαίδον' φύσιν. 1190
 Σὺ δ' εἰς ἐκείνα μὴ τανῦν ἀποσκόπη

q Εξαπαίδεται Turn. in marg.

1175 Αλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει
 — sc. si reverentia, quæ debetur ho-
 mini supplicantis ritu confidenti cogat.

1187 Θίμις] Pro θίμιν. Nomina-
 tivus Verbo infinito jungitur loco
 Accusativi ; quæ constructio Græcis
 frequens est. Sic Ælianus Var. Hist.
 lib. 13. cap. 20. — Αποθήσκων ἔλιζε
 ὡς τὰς οἰκείας, ἐθνημένους ἡδὲως ἀπ-
 λῶς ἔζην. Ubi vide Perizon. plura

istius generis ex Æliano notantem.

1188 Αλλ' αὐτὸν] Apopsiopefis: cu-
 jus Schematis insigne exemplum ex-
 hibet Virgilius in Æn. 1. v. 139.

Quos ego — sed motos præstat com-
 ponere fluctus.

Vide Clar. Vossii Institutiones Orator.
 lib. 5. cap. 6. §. 5. — vel potius
 in sub. ut hæc sit sententia ; sine il-
 lum adesse.

Πατρῶα καὶ μητρῶα ἰ πῆμαθ', ἰ ἀ' παῖδες.

Καὶν κείνα λύσης, οἷδ' ἐγὼ, γνώση κακοῦ

Θυμοῦ τελευτῶν, ὡς κακὴ προσγίνεται.

Εἶχες γὰρ ἰ βίαια πάνθυμῆματα,

Τῶν σῶν ἀδερκίων ὁμμάτων τητῶμνος.

Ἀλλ' ἡμῖν εἶκε· “ λιπαρεῖν γὰρ ἰ καλὸν

“ Δίκαια προσχρήζουσιν, εἰδ' αὐτὸν μὲν εἶ

“ Πάραριν, παρὸν δ' οὐκ ἴπιστασιν ἴνεον.

Οἱ. Τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾷτέ με

Λέγοντες· ἐς δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον.

Μόνον, ξέν', εἴπερ κείνος ὧδ' ἐλεύσεται,

Μηδεὶς κρατεῖται τ' ἐμῆς ψυχῆς πύ.

Θη. Ἀπαῖ τα πιαῖτ', εἰ δ' οὖν χρήζω κλύειν,

Ὡ πρέσβυ· κομπεῖν δ' εἰ δ' οὖν βούλομαι σὺ δὲ

ἰ Σῶν ἰοῖ, εἰάν περ καμὲ τις σώζῃ θεῶν.

1195

1200

1205

ἰ Πατρίμουθ' Τ. St.

ἰ Α' ἰπαδης reponendum censet H. Stephanus.

Sic supra v. 353. — Α' ἰπαδης, πῆμαθ'.

ἰ Σῶς Scal. Quæ Syntaxis

Atticis multo frequentior est.

1195 Εἶχες γὰρ οὐ βίαια πάνθυμῆματα — H. leg. ἐν βίαια, sententia postulante — cum oculorum effusio satis ostendat quam damnosa sit animi intemperantia. οὐ γὰρ πᾶσι ἐξ ἀρχῆς πραχθίματα ὁνειδίζει αὐτῶν, ἀλλ' ἂν ἐν τ' αἰσῶν ὀργῆς ἀπίσθη. Schol.

1206 Σῶν] Accus. Singul. à Recto

σῶς. Moschopulus ἀπὸ χειρῶν pag. 53. Σῶς, ὁ ἐλόκληρος· ὁ παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς σῶς λέγεται. Sic etiam Thomas Magister in *Diæion. Attic.* Σῶς, ἐχὶ σῶς· ἐ σῶν, οὐχὶ σῶν. At in Impressis desideratur vox σῶν, Typographorum incuria omissa.

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 ΟΣΤΙΣ ἔ' πολέονος μέρευσ
 2 Χρήζει τῷ μετρίῳ παρείς
 3 Ζῶειν, σκαίουσαν " Φυλάσων,
 4 Εν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται. 1210
 5 Επεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακρὰ
 6 Αμέραι κατέθεντο δὴ
 7 Λύπης ἐγυτέρω· τὰ τέρπον-
 8 Τα δ' ἔκ' ἀν' ἰδοῖς, ἔ' ὀπό-
 9 Τ' ἂν τις ἐς πολέον πέσῃ 1215

π λιά φυλάσων legunt hic *Edit. Steph. Turn. Cant. C.* Rationem cur illud αἰὲν exprunximus, si Strophē cum Antistrophe conferas, facillime assequeris. Ibi enim versui huic opponitur Βῆται κείνῃ | ὅθεν πῆρ' ἡ|κά, qui est Antistrophicus Dimeter, Hypercatalectus. Sed nullo modo sibi respondent, si recentiorum Impressorum fidem sequaris: lege igitur nobiscum ex auctoritate antiquarum optimarumque *Edit. Ald. Col. Franc. Flor.* Ζῶειν σκαίῳ | σῶσαν φύλακ' | τῶν. Sic omnia rectissime procedunt, & versus versui ad amussim quadrat. x Versus nonus Antistrophes Iambicus purus est, Dimeter, Acatalectus: quare hic mallet scribere — ὀπό. Τ' δ' αὖ, ἥς ἱς | πολέον, πῶσῃ|.

1207 *Epud.*] Opportune hæc cantio interjicitur, omne illud temporis intervallum occupans, usque dum in scenam prodiret *Polynices*. Κατάδηλος ἔστιν ὁ χαραὲς ἐν ταύτῃ ἀναφανῶν καὶ ἀληγοῦν ὅτι τ' ἔ' ἐνδράσων ἀπλησίας καὶ ἵσκει τῇ Ηστιάδῃ.

Νέπται οὐδ' ἴσκειν ἔσθ' ὡλίου ἡμέτε

παντός.

τάτοι δὲ ταῦτα εἰς τὴν διαπομπὴν Οιδίππου. Schol.

Chori autem sententia in eo unice versatur, ut vitæ longioris cupiditatem reprehendat; atque, *Oedipi* exemplo, usu, & sensu suo, senectutis proventæ incommoda commonstret.

- 10 Τῷ θελοντος. ἔδ' ἐπὶ ὕμῳ
 11 Ἰουτέλεστος Αἰδός,
 12 ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος,
 13 Ἀλυρος, ἄχρος ἀναπέφηνε
 14 Θάνατος ἐς τελευτάν.

1220

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νι-
 2 Κᾶ λόγον· τὸ δ' ἐπεὶ φανῇ,
 3 βῆναι καὶ φεν ὅθεν περ ἦκε,
 4 Πολὺ δεύτερον, ὥς τάχιστα.
 5 Ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ
 6 Κέφας ἀφροσύνας φέρον,

1225

γ Versus gratia scribendum est κῆρ. Et sic quidem lectum est a Scho-
 liaſte, qui κῆρ pro varia lectione habet.

1216 τῷ θελοντος] τῷ μετρίῳ, τοῦ
 ἱκανῷ, ὃ ἀπορήκοντος. Schol. — quid
 si legamus ὃ διοίῳ? B. — In addendis
 autem aliter exponit; τὸ θελόν, in-
 quit, Cupiditas. — Totam sententiam
 ita vertit H. Quando eo devotum est
 ut hominem deficiat desiderium; id est,
 quando nullius rei cupiditate amplius
 tenetur.

1217 Αἰδός] Genitivus Singularis
 ab Αἰς, pro Αἰδής. Sicut & Homer.
Iliad. i. v. 845.

Δὺν Αἰδὸς κινῶ —

Nisi quis Αἰδός poni malit per Meta-
 plasmum pro Αἰδῷ.

Ibid. Ἰουτέλεστος Αἰδός — sc. ad
 mortem usque non satiatur aut certe
 non ante. ὁ τοιοῦτος κῆρος λαμβάνει τί-
 λος ὅταν ὁ Αἰδὸς ἐπὶ τῇ neque satietas
 simul cum morte adimpleta, quando fors,
 Hymenæi, Lyræ & chorearum expers,
 (id est senectus) apparuerit, & ad ex-
 tremum ipsa mors. H.

1221 Μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα] Ejus-

dem sententiæ sunt ea Theognidis,
 v. 245.

Παύλου μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 Μηδ' ἐσιδὲν αὐγὰς ὀξίος ἡλίου·
 Φωτὶα δ' ὅπως ἄκιστα πύλας Αἰδῶς
 περῆσαι,
 Καὶ καίδοιαι ποδῶν γῆν ἐπαμνησί-
 μενον.

— argumenta, sc. quæ probant homi-
 nem nasci non oportere, superant ca-
 tera argumenta omnia. — vel hæc optio
 potior est. Ex hac opinione nata con-
 suetudo, non tantum barbaris & rudio-
 ribus sed & cultioris ingenii nationi-
 bus usitata, exequias hominum cum
 hilaritate celebrandi. Vide Valerium
 Max. lib. 2. c. 6. §. 12. Melam, lib.
 2. c. 2. Solini Polybistor. cap. 10.

1225 Ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ — ὥς
 ἥνικ' ἂν νεότης παρῇ (πύλας γὰρ φησι
 Κέφας ἀφροσύνας) ἔδιν ἐπιλογίζεσθαι ὃ
 δίδονται τῇ γὰρ τῷ ἀφροσύνῃ πάρεσθαι.
 Schol.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 195

- 7 Τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω;
 8 Τίς ἔκαμάτων ἐνι;
 9 Φόνοι, εἴσεις, ἔρις, μάχαι,
 10 Καὶ φθόνος· τό, τε κατάμειπτον 1230
 11 Επιλέλογχε πύματον
 12 Ακρατὲς, ἀπροσόμιλον
 13 Γῆρας ἄφιλον, ἵνα πᾶσαντα
 14 Κακὰ κακῶν ζῶοικεῖ.

Ε Π Ω Δ Ο Σ.

- 1 Ἐν ᾧ τλάμων ὅδ' οὐκ ἐγὼ μόνος. 1235
 2 Πάνταθ' ἐν Βόρειος ὥς τις ἀκτὰ
 3 Κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται.
 4 Ὡς καὶ τόνδε κατάκρας
 5 Δεινὰ κυματογαῖς
 6 Ἀταὶ κλονέουσιν αἰὲ ζῶῃσά· 1240
 7 Αἱ μὲν ἀπ' αἰλίσ
 8 Δυσμαῖν, αἱ δ' ἀνατέλ-
 9 Λοντος, αἱ δ' ἀνὰ μέσων
 10 Ἀκτῖν, αἱ δ' ἐν νυχίαν δὸς Ριπῶν.

1227 Τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω
 — τίς ἔξω ὁ πολύμοχθος ἵνα ἐπλανήθῃ;
 — οὐδείς ἐστὶ χεῖματός ὃς οὐκ ἔνισσι.
 Schol.

1244 — αἱ δ' ἐν νυχίαν δὸς Ριπῶν
 Schol. & Ed. vulg. interpretantur hoc
 de montibus *Riphaeis* — sed nescio
 quo sensu epitheton *νυχίαν* illis tribui
 possit. Itaque, cum Cl. H. per *νυχίαν*
ῥιπῶν intelligi censemus *splendores vel*
radios nocturnos astrorum, sc. quæ
 non nisi noctu lucent. Ita *Eleatr.* v.
 105. eadem ratione dicit *πυμφογυῖς*
ἄστρον, ῥιπῶν. Porro, cum media nox
 meridiei ex adverso opponatur, splen-
 dores nocturni, non minus apte quam
Riphaei montes, septentrionem desig-

nant. H.

Hic absolvitur Episodii pars secun-
 da; brevissima quidem illa, cum ini-
 tium duxerit a v. 1095 — miram
 circumstantiarum ex insperato inci-
 dentium varietatem exhibet hæc Fa-
 bula; & quidem ita, ut ex ipsa re
 sponte enasci videantur. Prout supra
Ismene 316, ita in hac parte *Polynices*
 in scenam inducitur, in dubiis trepi-
 disque rebus Patrem sibi iratum con-
 ciliare, & in societatem partium tra-
 here cupiens. Accedit æger animi la-
 crymans vultu dejecto atque turbato,
 misericordia, dolore, formidine, pu-
 dore, & penitentia commotus. Illius
 oratione nihil excogitari potest *πῶς*.

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΙΣΜΗΝΗ,
ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Αν. **Κ**ΑΙ μὲν ὅδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος 1245
 Ἀνδρῶν γε μῦθος, ὦ πάτερ, δι' ὅμματος
 Ἀσπεκτὶ λείων δάκρυον ὥδ' ὁδοιπορεῖ.
 Οἱ. Τίς ἔστος; Αν. Ονπερ ἔ πίλαι κατείχομεν
 Γνώμη, παρέστι δέυρο Πολυαίχης ὅδε.

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ,
ΧΟΡΟΣ, ΙΣΜΗΝΗ.

I A M B O I.

- Πο. **Ο**ἶμοι τί δράσω; πότερα τιμαυτῷ κακὰ 1250
 Πρόθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τῷδ' ὀρῶν
 Πατρὸς γέροντος, ὃν ξένης ὅππ' ἡδονὸς
 ἔν σφῶιν ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον,
 Εὐδῆτι σὺν τοιαύτῃ τ' ὁ δυσφιλὴς
 Γέρον γέροντι συγκατώκηκεν ὡνός 1255

π. Πίν. Scal. Quæ & nostra jam olim erat conjectura.

πικρότερον &, siquam ad affectus exci-
 tandos vim afferat τὸ φοβερὸν αὐτῷ καὶ τὸ
 ἔλαττον eam certe exemplo hoc singu-
 lari pulcherrime exhibitam vides;
 neque sane uspiam colloquio hoc τρα-
 γικώτερον quidquam reperies.

1247 Ἀσπεκτὶ — *affatim, largo*
imbre. H.

1255 — συγκατώκηκεν πίν. —
 ita legit Cl. Sallierus & H. & Lat.
 interp. pro πίν. vulg.

Πλώραν μαράνων κρατὶ δ' ὄμματοσφρῆ
Κόμη δ' αὔρας ἀκτένιστος αἰσέταται.

Ἀδελφὰ δ', ὡς εἴκει, τέττισιν φορεῖ,
Τὰ δ' πελαίνης νηδύος θρεπτήριον.

Ἀ γὰρ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω. 1260

Καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
Ταῖς σαῖσιν ἤκειν, τὰλλα μὴ ἔσ' ἄλλων ὅ πάθῃ.

Ἀλλ' ἐστὶ γὰρ ἐ Ζηνὶ σῴδακος θρόνων
Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοὶ, πάτερ,

Παραστῆται. " τῶν γὰρ ἡμαρτημένων 1265

" Ἀκη μὲν ἐστὶ, προσφορὰ δ' οὐκ ἐστ' ἐπὶ.

Τί σιγᾶς;

Φώνησον, ὦ πάτερ, τί μὴ μ' ἀποσφραγῆς.

Οὐδ' ἀνταμείβῃ μ' ἔδδεν, ἀλλ' ἀλιμασας

Πέμψεις ἀναυδός, ἔδδ' ἂ μνηεὶς φράσας; 1270

Ὡ πάτερ, ἀνδρὸς τῆδ', ἐμὰ δ' ὁμαίμονες,

Πειράσας ἀλλ' ὑμεῖς γε κινήσας πατρός

Τὸ δ' ἀπαρρόσιζον καὶ προσήγορον σῆμα,

Ὡς ἂ μὴ μ' αἰτιμον ἔσθ' ἔτι γε προστάτῃ

Οὕτως ἂ φῇ γε μηδὲν ἀντεπὼν ἐπ' αὖ.

1275

Αν. Λέγ', ὦ πελαίπαρ, αὐτὸς ὦν χρεῖα πάρῃ.

" Τὰ πολλὰ γὰρ τοὶ ῥήματ', ἢ τέρψαντά τι,

a Ἀγαν γ' ἐκμανθάνω Turn.

b Sic Ald. Col. Franc. Flor. Recen-

tiores omnes πύθῃ exhibent: cui lectioni nullum dari posse locum existimo.

c Δυναρρόσιζον T. St.

d Μήτ' ἄπην Ald. Franc.

e Μ' ἂ φῇ

Ald. Franc.

1258 Ἀδελφὰ — κρινὰ δ' τέτοις, ὡς
εἴκει, γίνεσθαι. Schol. — sc. germana
quasi & consimilia.

1261 Καὶ μαρτυρῶ κάκιστος — ipse
contra me ipsum testis fateor.

1262 τὰλλα μὴ ἔσ' ἄλλων πάθῃ] Cum
obscura sit sententia, nec lect. vulg.
πύθῃ admitti velit, H. ex conjectura
rescribit τὰλλα γ' ἂ ἔσ' ἄλλων πάθῃ sc.
etiam si alia ex aliis passus fueris.
Quod si vulg. Lect. πύθῃ retineatur

sententia est — ipse contra me testis
adsum: non est quod alia ex aliis quaer-
as.

1266 Ἀκη μὲν ἐστὶ, προσφορὰ δ' οὐκ
ἐστ' ἐπὶ — ea quæ peccavimus sanari
quidem possunt, non autem infesta reddi
possunt. q. d. πᾶς ἡμαρτημῖνα ἀκύν μ'
ἐστὶν βοηθεῖαν δὲ πρὸς φέρειν ὥστε μηκέτ'
ἡμαρτημῖνα εἶναι, οὐκ ἐστὶ. H. — ita
Schol. ἀνεκχλίστατος καὶ ἀναλυστα οὐκ
ἐστὶ.

“ Ἡ διαχεράναντ', ἢ καπικτίσαντά πως,

“ Παρέχε Φωνίῳ τοῖς ἀφωνήτοις τινά.

Πο. Αλλ' ἐγερῶ καλῶς γὰρ ἐξηγή σύ μοι,

1280

Πρῶτον μὲν αὐτὸν τ' θεὸν ποιέμευρος

Ἀρωγόν, ἐνθεν μ' ὦδ' ἀνέστησεν μολεῖν

Ὁ τῆσδε τ' γῆς κοίρανος, δίδας ἐμοὶ

Λέξαι τ' ἀκῆσσι τ' ἀσφαλεῖ ζῶν ἐξόδι.

Καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βαλήσομαι,

1285

Καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν, καὶ πατὴρ κυρεῖν ἐμοί.

Α δ' ἦλθον, ἔῃδ' οὐδέ τί μ' ἐλέω λέξαι, πάτερ.

Γῆς ἐκ πατρίδας ἐξελέλαμαι φυγὰς,

Τοῖς σοῖς πανάρχοις ἔνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις

Γονῇ πεφυκῶς ἡξίωμι γερατῆρα.

1290

Ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς ὦν φύσιν νεώτερος,

Γῆς ἐξέωσεν, ἔτε νικήσας λόγῳ,

Οὐτ' εἰς ἐλεγχον χειρὸς ἔτ' ἢ ἐργῶ μολῶν,

Πόλιν ᾗ πείσας ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν

Τίλῃ σπῆν. Εὐρυννῷ αἰτίαν εἶναι λέγω,

1295

Ἐπειτα κατὰ μάντεων ἰ ταύτῃ κλύων.

Ἐπεὶ γὰρ ἦλθον ἄρτος ἐς τὸ Δωρικόν

Λαβὼν Ἀδρασον πενθερόν, ζυνωμότας

Ἐσησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοι περ Ἀπίας

Πρῶτοι καλοῦνται, καὶ τετίμηνται δορί.

1300

Ὅπως τὸν ἐπ' ἀλογχον εἰς Θήβας σολον

Ἔνν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,

Ἡ εὖτε παῖδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.

f Articulum τ male om. Ald. Franc.

g Ὡδ' Turn. in marg.

h Εργῶν T. St.

i Ταύτῃ Turn. in marg. St. & praefert Stephanus.

k Κλύων T. St.

1287 Α δ' ἦλθον] λέγει ἢ ἀφ', ἢ
ἢ, δ' ἢ ἦλθον. Schol.

Sophocle stat Apollodorus, ab Euripide autem Diodorus, Tzetzes, Cedrenus, alii.

1290 Γονῇ πεφυκῶς — γερατῆρα]
Κατὰ μὲν Εὐριπίδην νάπτερος Πολυαίχνης
Ἐποκλῆς, ὡς δὲ Σοφοκλῆς ἐν Οἰδίποδι
λέγει, πρὶς οὐπέρ. Schol. MS. Baroc.

1296 — ταύτῃ κλύων — sc. eodem
modo, baud aliter — H. quid si re-
scribas ταύτῃ cum metrum patiat.

74. ad Euripidis Pbaeniff. v. 71. A

Εἶεν τί δ' ἔτι νῦν ἀφ' ἱγμένους κυρῶ;
 Σοὶ προσροπαίης, ὦ πάτερ, λιπαὶς ἔχων, 1305
 Αὐτὸς γ' ἐμαυτῷ ζυμμάχων τε τ' ἐμῶν,
 Οἱ νῦν ζῶν ἐπ' ἅ τ' αἵεσι, ζῶν ἐπ' ἅ τ' αἵ
 Λόγχαίς, τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστῶσι πᾶν.
 Οἷος δ' ἐρύσσας Ἀμφιάρεως, ταπρῶτα μὲν
 Δορὶ κρατιῶν, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς. 1310
 Ο δ' εὐτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐπικλὸς Ἀργεῖος γεγώς·
 Τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέσειλ' ἐν πατρί
 Ταλαός· ὁ δ' ἐμπίλος δ' εὐχετὰ κατὰ σκαφῇ
 Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δῶκεν ἰπτάχα· 1315
 Ἐκτὸς δὲ Παρθενόπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται,
 Ἐπώνυμος τ' ὠρόθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 Μητρὸς λοχάδ' ἐς πρὸς Ἀταλάντης γόνος.
 Ἐγὼ δ' ὅς σε, καὶ μὴ σε, ἀλλὰ ἔκ' ἀκακοῦ
 Πότμα φυτάδεις, σὲ γέ τι καλούμενος, 1320
 Ἀγῶ τὸν Ἀργεὺς ἀφοδὸν ἐς Θήβας ἐρατὸν.
 Οἱ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 Ἰκετεύομεν ζυμπαῖες ἑκατόμυροι,
 Μῆνιν βαρεῖαν εἰκάδ' ἐν ὀρμυμῶν
 Τῶδ' ἀνδρὶ τῶμ' ἑσὶ κασιγνήτῃ τίσιν, 1325
 Ὅς μ' ἐξέωσσε, καὶ πεισύλησεν πάτερ.

1 Πυρ. Turn. in marg.

m Εξέωσσε Ald. Franc.

1309 Οἷος δ' ἐρύσσας Ἀμφιάρεως] Sep-
 tem ducum contra Thebas nomina
 hic recenset Poeta: quos fusius de-
 scriptos & paulo aliter nominatos ha-
 bes apud Æschylum in *Sept. Theb.*
 v. 381. & sequentibus. De his etiam
 videri possunt Diodorus Siculus *Bib-*
liothec. lib. 4. p. 186. Edit. Hen. Ste-
 phani. Apollodorus lib. 3. c. 6. §. 3.
 Hyginus *Fab.* 70. Papin. Statii *The-*
baid. lib. 4.

Ibid. Ταπρῶτα μὲν δορὶ] Similiter
 Pindarus in *Olymp.* 6. v. 27. Am-

phiarum vocat

Μάστιγ' ἰπτάχην,
 Καὶ δορὶ μαχόμενος.

1322 — ἀντὶ παίδων —] Præpo-
 sitionis ἀντὶ in hac significatione rarior
 est usus; cui tamen originem debere
 videtur verbum, ἀνπάζω, *supplex pe-*
to, plus simplici vice a Nostro usur-
 patum; nec ab ea prorsus abludit no-
 tio illa, quæ præpositioni, *propter*,
 aut ablativo, *gratia*, respondet. H.

1325 Τῶδ' ἀνδρὶ — δεικνύμενος de
 seipso — ita sæpius alibi.

- Εἰ γάρ τι πῖσόν ἐστιν ἐκ χρησθηρίων,
 Οἷς ἂν σὺ προαδῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι ^π κρατός.
 Πρὸς νῦν σε κρηνῶν, ὁ πρὸς θεῶν ὁμογνίων
 Αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρειακάθειν' ἐπεὶ
 Πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς, καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ.
 Ἀλλ' ἄγε δὲ θωπεύοντες οἰκῶμεν, σύ τε
 Καὶ γὰρ, τὸ αὐτὸν δαίμον' ἐξεληφότες.
 Οὐδ' ἐν δόμοις τύραννος, ὣς πάλας ἐγὼ,
 Κοινῇ κατ' ἡμῶν ἐχελῶν ἀβρύνεται.
 Οὐκ, εἰ σὺ τῇ μὴ ζυμπαρασήσεις Φρυνί,
 Βραχεὶ σὺν ὄγκῳ καὶ ^ρ πόνῳ Διασκεδῶ.
 Ως ἐν δόμοισι τοῖσι σὺς εἴσω σ' ἄγων,
 Στήσω δὲ ἑμαυτὸν, κείνον ἐκβαλὼν βίαν.
 Καὶ ταῦτα, σὺ μὲν ζυνθέλοντος, ἐστὶ μοι
 Κομπεῖν' ἀνευ σὺ δ' ἔδδ' σωθῆναι δένειν.
 Χο. Τὸν ἄνδρα, ἔπεμψαντες ἕνεκ', Οἰδίπῳ,
 Εἰπὼν ὅπῃα ζύμφον, ἐκπεμψαὶ πάλιν.
 Οἱ. Ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῆσδε δημῶνος χθονὸς
 Μὴ τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσαέμψας ἐμοὶ
 Θησεύς, δικαίων ὥς ἐμῶν κλύειν λόγους,
 Οὐτ' ἂν ποτ' ὁμφῆς τ' ἐμῆς ἐπῆσθετο.
 Νῦν δ' ἀξιώθεις εἶσι, κακῆστας γ' ἐμὸς
 Τοιαῦτ' ἂν τὸν τῷδ' ἔποτ' εὐφρανεῖ βίον.
 Ος γ', ὡς κάκις, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων
 Ἀνὴρ ὁ σὺς ζύναιμος ἐν Θήβαις ἐχθρὸς
 Τὸν αὐτὸς αὐτῶν πατέρα τόνδ' ἀπήλασας.
 Κἄθ' ἡκας ἄπολιν, καὶ σὺλας ταύτας ^ρ φορεῖν,
 Ἀς νῦν δακρύεις εἰστροπῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ

^π Κράτη Turn. in marg. Κράτῃ T. ο Καὶ Turn. in margine.
^ρ Χρὸν T. St. q Φίρειν Turn. in margine.

1344 ἀλλ' εἰ μὲν — vide atrocem
 Oedipi animum, cedere nescium aut
 mansuescere: injuriarum memorem
 & ultorem; minas usque & imprecations
 spirantem!

1350 Ος γ', ὡς κάκις, —] δαιμόν-

νίας τῇ ἀπεροφῇ χρεῖται ἀπὸ τῆς χορῆς ἐπὶ
 τῇ Πολυνείκῳ ὁ Οἰδίπῳ. παρεφύλαξον
 δὲ πῶς οἱ αὐτοὶ τὸ λόγον γίγνεται τῶν
 μὲν θηλειῶν ἐγκόμιστοι, τότε δὲ κατηγό-
 ρημα. Schol.

Ταῦτ' ὦ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί. 1355

Οὐ κλαυτὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα
τάδ', ὥσπερ ἂν ζῶ σ' ὧ φονέως μεμνημένος.

Σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔηκας ἐντροφόν,

Σὺ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος,

Ἄλλως ἐπαίτῳ τὸν κατ' ἡμέραν βίον. 1360

Εἰ δ' ἐξέφουσι τάσδε μὴ μαντῶ τροφῆς

τὰς παῖδας, ἧτ' ἂν σὺ ἂν ἦν τὸ σὺν μέρῳ·

Νῦν δ' αἰδὲ μ' ἐκσώζουσιν, αἰδ' ἐμαὶ τροφοί,

Αἰδ' ἄνδρες, ἔ γυναικες, εἰς τὸ ζυμπνεῖν.

Τρεῖς δ' ἀπ' ἄλλης κακ' ἐμῆ πεφύκατον. 1365

Τοιγάρ σ' ὁ δαίμων νῦν ὅρα μὲν ἔτι πῶ

ὧς αὐτίκ', ἔπερ οἶδε κινεῖν) λόχοι

Πρὸς ἄστυ Θήβης· ἔ γάρ ἐοδ' ὅπως πόλιν

κένειν ἔρεψες· ἀλλὰ πρόοδεν αἵματι

Πεσῇ μιανθεῖς, χῶ ζύναιμος ἐχίσσῃ. 1370

Τοιαῶδ' ὄρας σφῶν πρόοδε τ' ἐξάνηκ' ἐγὼ,

* Νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ζυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,

Ἴν' ἀζιῶτον σὺν φυτεύουσας σέβειν,

Καὶ μὴ ἡτιμάζητον, εἰ τυφλῆ πατρὸς

* Τοιαῶδ' ἐφύπον· αἰδὲ γὰρ τάδ' ἐκ ἔδρων. 1375

Τοιγὰρ τὸ σὺν δάκνημα καὶ τὰς σὲς θρόνας

κρατῶσιν, ἔπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος

Δίκη ζύνεδρος Ζηνὸς, δεχαίοις νόμοις.

τ Κλαυτὴ Ald. Franc.

in Editt. Ald. Col. Turn. Flor. Franc. ferri non potest.

νῦν ὄρα Ald. Franc.

quatuor sequentes alieno loco positos putat Scaliger, & post v. 1364. reponi jubet.

jubet.

male.

υ Ita ex Turn. Cant. C. reposui. In cæteris Τοιαῶδ' puto

male.

1362 Τὸ σὺν μέρῳ] Subaudi κατὰ. vero non amplius te aspiciet. Sc. ὡς

1366 Τοιγὰρ σ' ὁ δαίμων νῦν ὅρα μὴ αὐτίκ' ὄρας.

1378 Δίκη ζύνεδρος Ζηνὸς] Justitiam

semper juxta Jovem sedere fingunt

Poetæ. Sic de illa Hesiod. Erg. 259.

quidem fortuna prospera aspiciet, illico

- Σὺ δ' ἔρρ' ἀποπλυσός τε, καὶ πάτωρ ἐμοῦ,
 Κακῶν κάκιζε, τάσδε συλλαβῶν ἀράς, 1380
 Ἀς σοι καλέσμαι, μήτε γῆς ἐμφολίῃ
 Δορι κρατῆσαι, μήτε νοσήσῃ ποιε
 Τὸ κοῖλον Ἀργος, ἀλλὰ συγχεῖ χερὶ
 Θανεῖν, κτανεῖν θ' ὑφ' ἑπερ ἐξέληλασαι.
 Τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ ² ἔ Ταρτάρῃ 1385
 Στυγρὸν πατρῶον Ἑρέβος, ὡς σ' ἀποικίσῃ·
 Καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας· καλῶ δ' Ἀρη,
 Τὸν σφῶιν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 Καὶ ταῦτ' ἀκῆσας εἵχε· καὶ ἀγγελλ' ἰὼν
 Καὶ πᾶσι Καδμείοισι, τοῖς σαυτῶν θ' ἅμα 1390
 Πιστοῖσι συμμάχοισιν, ἕνεκ' Οἰδίπῃς
 Τοιαῦτ' ἐνεῖμε πασι τοῖς αὐτῶν γέγρα.
 Χο. Πολύνεικες, ἔπε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 Εὐνήδομά σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
 Πο. Οἴμοι κελεύθε, τ' τ' ἐμῆς δυσπραξίας, 1395
 Οἴμοι δ' ἑταίρων· οἷον ἂρ' ὁδοῦ τέλος
 Ἀργεὺς ἀφωρμήθημεν; ὦ τάλας ἐγώ·
 Τοιᾶντο οἷον εἶδε Φωνήσῃ τινα
 Ἐξεῶν ἑταίρων, εἰδ' ἀποσπρέψαι πάλιν·
 Ἀλλ' ὄντ' ἀναυδὸν τῇδε συγκύρῃ τύχῃ. 1400
 Ω τῶδ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεὶ

2 Τὰς ταρτάρους Turn. in margine. St.

Αὐτίκα παρ' Διὶ πατρὶ καθεζομένη
 Κροτιάει

Γηρύτι' ἀνθρώπων ἀδικοῦ νόον. —
 Pindarus item in *Olympt.* 8. v. 28.

Εἴη Σώπριον Διὸς Ζηνίῃ
 Παριδὲς ἀσκήταυ Θίμωι.

1379 — καὶ πάτωρ ἐμῶν — *haud*
pro patre me habens, quem ego pro filio
non agnoscerim.

1380 Ἀράς] Vide Platonis *Alci-*
biad. 2. statim ab initio, & de *Legibus*
 l. 11. p. 931. Edit. H. Steph.

1387 Τάσδε δαίμονας] Τὰς Εὐμει-
 νίδας.

1395 Οἴμοι κελεύθε — sub. *ἐνέκα*
 — en hominis conditionem miseram
 atque miserandam! diris devotus, ir-
 ritus spei, animi ingenitam fortitudi-
 nem ad extremum usque tucitur &
 sciens volensque ad exitium certum
 properat, non tam de salute sua quam
 de honoribus qui mortuo perfolvi de-
 bent sollicitus.

Τὰ σκληρὰ πατὴρ κλύετε τῷδ' ἀρωμένῃ,
Μή τοί με πρὸς θεῶν, * σφῶιν ἂν γ' αἰ τοῦδ' ἀρὰ
Πατὴρ τελώνται, ^b καὶ τις ^c ὑμῖν ἐς δόμους
Νόσος γένῃ, μή μ' ἀτιμάσῃτε γε,
Ἀλλ' ἐν πέφοισι θεοῖσι ^d καὶ κτερίσμασι.
Καὶ σφῶιν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
Τῷδ' ἀνδρὸς οἷς πνεῖτον, ἐκ ἐλάσσονα
Εἰτ' ἄλλον οἷσ' ἢ ἐμῆς ὑπουργίας.

1405

Αν. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεσθῆναι τί μοι.

1410

Πο. Ω φίλτατη, τὸ ποῖον, Ἀντιγόνη; λέγε.

Αν. Στρέψαι κράτευσ' ἐς Ἀργεὺς ὡς τάχιστα γε,
Καὶ μή σέ γ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.

Πο. Ἀλλ' ἐχ' ^c οἶόν τε· πῶς γὰρ αὖτις αὖ πάλιν
Στράτευσ' ἄγοιμι ταυτὸν εἰσάπαζ' τρέσας;

1415

Αν. Τί δ' αὖτις, ὦ πάη, δεῖ σε θυμῷ; τί σοι
Πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;

Πο. Αἰχρὸν τὸ Φεύγειν, καὶ τὸ πρὸςθεύοντ' ἐμὲ
Οὕτω γελαῶδ' ἔκασιγνήτῃ πάρα.

Αν. Οἶσ' τὰ τῷδ' ἔν ὡς ἐς ὄρδον ἐκφέρῃ
Μαντεύμαθ', ὅς σφῶιν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

1420

Πο. Χρήζῃ γάρ· ἡμῖν δ' ἐχὶ συγχωρητέα.

Αν. Οἶμοι τάλαινα· τίς ᾗ τολμήσῃ κλύων
Τὰ τῷδ' ἐπέαδ' ἀνδρὸς οἷ ἐθέσπισεν;

Πο. Οὐδ' ἀγγελέμεν Φλαῦρ· “ἐπεὶ κρατηλάτῃ
“Χρήσῃ, τὰ κρείσσω μῆδε τάνδεα λέγειν.

1425

* Σφῶιν γ' ἂν αἰ τοῦδ' ἀρὰ Ald. Franc. Σφῶιν γ' ἂν αἰ τοῦδ' ἀρὰ Turh.
perperam. ^b Forlan κέπς, vel καί τις. ^c ἡμῖν T. ^d Καὶ T.
^e Οἶόν γε Ald. Franc.

1418 Αἰχρὸν τὸ Φεύγειν — sc. vel
πατρίδα, exulare — vel hostibus terga
dare recedentem à Thebis. — pudor-
is sensus hoc non patitur, mortemque
potius arcessendam monet.

1420 — ἐς ὄρδον — sc. τὸ ἀλη-
θές· ad rectam veritatis normam.

1421 Εξ ἀμφοῖν θροεῖ] ἀμφοῖν ἐκ-
θροεῖ. Tmesis.

- Αν. Οὕτως ἄρ', ὦ πά, ταῦτά σοι δεδογμένα;
- Πο. Καὶ μή μ' Ἰπίας γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
 Ἐσθ' μέλῃσσι, διαποτμός τε ἔκ κακῇ
 Πρὸς τοῦδε πατρός, τῶν τε τῶδ' Εὐρινύων. 1430
 Σφῶν δ' εὐδοίῃ Ζεὺς, τὰ δ' εἰ τελεῖτέ μοι
 Θανόντ'· ἐπεὶ ἔ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἔξελον.
 Μέθεσθε δ' ἤδη, χαίρετόν τ'· ἔ γάρ μ' ἔτι
 Βλέποντ' ἐσόντες αὖθις. Αν. Ω πάλαιν' ἐγώ.
- Πο. Μήτοι μ' ὀδύρε. Αν. Καὶ τίς ἂν σ' ὀρμώμενον 1435
 Εἰς πρῆπτον ἄδην ἔ κατασένοι, κάσι;
- Πο. Εἰ χεῖρ, θανέμαι. Αν. Μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
- Πο. Μὴ πεῖθ' ἂ μὴ δαί. Αν. Δυστάλαινά τ' ἄρ' ἐγώ,
 Εἴ σε στερηθῶ. Πο. Ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
 Καὶ τῇδε φῦμαι χαίτερα· σφῶν δ' ἔν' ἐγώ 1440
 Θεοῖς δρῶμαι μὴ ποτ' ἀντήσῃ κακῶν.
 Ἀνάξια γὰρ πᾶσιν ἐστὶ δυσχεῖν.

f Σφῶν Scal.

1433 Μείδετε δ' ἤδη — ἔ ἐκ τῆς φη. Schol.
 δῆλον ἐστὶ ὅτι ἐν τῇ παρακλήσει ἄμα τοὺς 1440 Καὶ τῇδε φῦμαι χαίτερα —
 λόγους λίσσεται τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἢ ἀδελ- 14. ἔ τῇδε τυχῇ καὶ ἐναντία.

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ,
ΙΣΜΗΝΗ.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 **Ν**ΕΑ τάδε νεόθεν ἤλθε μοι
 2 βαρύπλημα κακὰ
 3 Παρά γ' ἀλαῶ ξένε, 1445
 4 Εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνῃ.
 5 Μάτῳ γδ' ἐδὲν ἀζίωμα δαμόνων
 6 Εχω φράσαι.
 7 Ὁρᾷ ὁρᾷ πάντ' αἰεὶ
 8 Χρόνος· ἢ ἐπεὶ μὲν ἔπρα, 1450
 9 Τὰ δ' ἵπματ' αὖθις αὖζων ἄνω.

g Moira Turn. in marg. Schol. St. b Exi emendat Canterus Nov.
 LeAion. lib. 7. cap. 11. i Tum sensus tum metrum pro πῆματ' postu-
 lant πᾶς ἡμᾶς. Quomodo legendum esse censebat Canterus loco memorato.
 Atque ita proculdubio scriptum erat in codice, quo usus est vetus Scho-
 liaſtes.

1443 Χο.] *Polynices* hæc novissi-
 ma verba, quæ audientibus commise-
 rationis & molestæ sollicitudinis sen-
 sum ingenerare poterant, locutus, è
 scena discedit. Chorus interim dicto-
 rum testis de calamitatum serie con-
 tinua philosophatur; & novam insu-
 per sibi doloris materiem objici sentit
 sc. *Polynicis* fatum παρὰ γ' ἀλαῶ ξένε
 denunciatum: sive potius divinitus
 immisſum: cum cætera, quæ fuerint
 prænuntiata exitum aliquando habue-
 rint: atque adeo de Deorum decre-

tis, quæ olim fore rata credit, nihil
 temere loqui se velle profitetur.

Ibid. Νέα πῆδε νεόθεν — emphatice
 — Sch. leg. μοῖρα — sc. ἢ μὴ κατὰ
 μοῖραν ταῦτα πάσχω, ἔποιμι ἂν οἷ τοῦ
 Πολυνείκεος νῆα μοι κηκὲ ἐληλυθίνα.

1449 Ὁρᾷ ὁρᾷ] Τετίσιν, ἐν τῷ χρόνῳ
 ποῶ αἱ μεταβολαὶ γίνονται, καὶ ὁρᾷται
 ὁ χρόνος ποῶ μ' αὖζων πῦρ ἡμᾶς, πολ-
 λὰ δ' εἰς τὸ ἔμπελιν τρίπων. Schol.

1450 — ἐπεὶ μὲν ἔπρα — sc.
 priora *Oedipi* infortunia.

1451 — αὖζων ἄνω — forſan

10 ΕΚΤΥΠΕΝ ΑΙΘΗΡ, ὦ Ζεῦ.

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

- Οἱ. 1 Ω τέκνα, τέκνα, πῶς ἂν εἴ τις ἔντοπ^Θ
 2 Τὸν πάντ' ἄρμον δεῦρο * Θητέ' ἂν πόροι;
 Αν. 3 Πάτερ, τί δ' ἐστὶ πάγινωμ', ἐφ' ὧ καλεῖς;
 Οἱ. 4 Διὸς περωτὸς ἦδ' ἐμ' αὐτίκ' ἄξει⁷
 5 Βροντὴ πρὸς ἄδλω· ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.

1455

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Ἴδε μάλα μέγας ἐρέπει⁷
 2 Κτύπος ἄφατος ὅδε
 3 Διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
 4 Δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς Φόβαν.
 5 Επὶ ἥξα θυμόν· ἑρηνία γὰρ ἀσραπή
 6 Φλέγῃ πάλιν.
 7 Τί μὲν ἀφῆσθ' τέλος,

1460

* Θησία πόροι *Ald. Franc. T.*

abrumptur hic sententia plura loqui meditantis — inter enim hæc verba auditur subitus tonitruum fragor; & quidem magno cum audientium terrore res peragitur; Chorusque de præsentis sollicitus & futura præsentiens obstupescit. Vides adeo fabulam jam ad ἔξοδον properare.

1454 — Θησία πόροι — non opus esse elisione Θησί' ἂν metri causa admonet Cl. H. cum ultima hic syllaba producat.

1458 Ἴδε μάλα μέγας] Locum hunc ante oculos habet Longinus in libello de *Sublimitate* §. 15. p. 55. Edit. Hudson.

1459 Κτύπος ὅδ' ἄφατος — scribendum esse monet H. metri causa re-

spondentis.

1464 τί μὲν ἀφῆσθ' τέλος] Tonitrua ac fulgura quasi signa quædam & portenta, eventum aliquem haud vulgarem præsignificantia, reputabantur. Eventus autem tales cum signis a quibus præsignificari credebantur connecti quodammodo, atque ab iis pendere existimati sunt, adeo ut non improprie eorum quasi fines quidam atque exitus dici poterant. Haud immerito igitur Chorus, de eventu a fulgure prænuntiato sollicitus, quaerit, *Quemnam emittet finem?* id est, Quem finem portendat, aut, Qualem exitum sortiri debeat? Perperam igitur Anonymus quidam in Edit. Londin. pro τέλος reponi jubet βέλος. H.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 207

- 8 ¹ Δέδια τὸδ'· ἔ γὰρ ἄλιον 1465
9 Αφορμᾷ ποτ', σὺν ἄνευ ζυμφορᾶς.
10 Ω μεγάλας αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΤΗΜΑ Α.

- Οἱ. 1 Ω παῖδες, ἤκη τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
2 Βίη τελευτῇ, κοῦκέτ' ³ ἔς' ὀπισθοφῇ.
⁴ Χο. 3 ° Πῶς οἶδα τῆτο; τῷ ᾗ συμβαλὼν ἔχεις; 1470
Οἱ. 4 Καλῶς κάποιδ'· ἀλλ' ὡς τάχιστα μοι μολῶν
5 Ανακτὰ χώρας τῆσδε πῖς πορεύσάτω.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Εα, ἔα.
2 Ἰδὲ μάλ' αὖθις ἀμφίετ'
3 Διαπύσπος ὄτλοσος. 1475
4 Ἰλαος, ⁵ δαῖμον, ἴλαος, εἴ τι γὰ
5 Ματέρι τυγχάνεις ⁶ ἀφ' ἑγγὺς φέρων.
6 ⁷ Εὐαισίη δὲ συντύχοιμι,
7 Μηδ' ἄλαστον ἀνδρ' ἰδὼν,
8 Ακερδῆ χάριν μετάρχοιμί πως. 1480
9 Ζεῦ ἄνα, σὺ Φωνῶ.

¹ Δέδια δ' pro δέδια τὸδ' Turn. Cant. ³ m Ed' ὑπεροφῇ T. St.
⁴ Av. T. ⁵ o Πῶς οἶδα; τῆ, δὲ τῆτο συμβαλὼν Ald. Franc.
⁶ Ω δαῖμον Ald. Franc. Schol. ⁷ q Αφ' ἑγγὺς Turn. in marg. Αφ' ἑγγὺς
Schol. St. ⁸ r Εὐαισίη St. Turn. & in marg. εὐαισίη.

1465 — ἔ γὰρ ἄλιον — scribe po- ponendum esse οὐδ'.
tius ἔ γ' ἄλιον 1476 Ἰλαος] Subintelligitur ἰδὲ.
Αφορμᾷ ποτ', σὺν ἄνευ ζυμφορᾶς — 1477 Ματέρι] Τῇ Αττικῇ. Schol.
ἔ μάλιν γίνεται κατὰ τὴν Διοσημέειαν, 1478 — Εὐαισίη potius leg. H.
ἀλλ' ἐπὶ τῇ μεγάλῃ συμφορᾷ. Schol. Steph. — μηδὲ ποιεῖται τινι συντύχῃ.
Cl. H. monet loco σὺν omnino re- Schol.

ΣΥΣΤΗΜΑ Β.

- Οἱ. 1 Ἀρ' ἐγγὺς ἀνὴρ; ἄρ' ἔτ' ἐμφύχῃ, τέκνα,
 2 Κιχήσετά μιν καὶ κατορθούντος φρένα;
 *Χο. 3 Τί δ' ἂν θέλοις τὸ πῶτον ἐμφῦναι φρενί;
 Οἱ. 4 Ἀνθ' ὧν ἔπαχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
 5 Δοῦνά σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπερχόμεν.

1485

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 'Ιξ, ἰξ.
 2 Ἰὼ πᾶ, βᾶθι, βᾶθ'· εἴτ' ἄκραν
 3 Ἐπὶ γυάλον ἐναλίω
 4 Ποσειδάωνίω θεῷ τυγχάνεις
 5 Βούθυτον ἐστὶν ἡ ἀγίζων, ἴκῃ.
 6 Ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα
 7 Καὶ φίλος ἐπαΐοι
 8 Δικαίαν χάριν παραχρῆν παθῶν.
 9 * Σπεῦσον, αἰὶς, ὦ νᾶξ.

1490

1495

s Sic *Ald. Franc. Turn. C.* Ita ad oram codicis sui reposuerat *Scaliger*.
 Sed *Editt. Steph. Cant. & T.* Antigones personam præfigunt. t Versus
 hic deest in *Ald. & Franc.* u *Αγιάζων Schol. Αιγίζων T.* x Σπεῦσον
 deest *Ald. Franc.*

1484 τί δ' ἂν θέλοις — φρενί]
 τί πῶτον (φρενί) θέλοις ἐμφῦναι τῇ φρενί
 οὐκ εἶναι; τῇ δ' ὁμοίως δηλονότι. ἀντί δ',
 τί βάλει πῶτον ἀνακρινάσασθαι τῇ ὁμο-
 οῦ; *Schol.*

1486 Σφιν] Ἀνθ' ὧν αὐτῶν καὶ πᾶσι
 ὃ πλεοναυτικῶς. *Schol.*

Ibid. — ἥνπερ τυγχάνων ὑπερχόμεν
 idem quod ἐπύχων ὑπερχόμεν —
 vel χάριν, ἥνπερ παρ' ὑμῶν τυχόν, re-
 pendere cupio.

1489 Pro ἐπὶ γυάλον ἐναλίω — *H.*
 leg. ἐπ' αἰγιάζον ἐναλίω, & metro &
 sententia postulante.

ACTUS QUARTI SCENA QUARTA.

ΘΗΣΕΥΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ,
ΙΣΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΤΗΜΑ Β.

- Θη. 1 **Τ**ΙΣ αὖ παρ' ὑμῶν κρινὸς ἢ χεῖρτι κτύπος,
2 Σαφὲς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὲς ᾧ ἔξενε;
3 Μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἢ τις ὀμβρία
4 Χάλαζ' ὀππράξῃσιν; πάντα γάρ, θεῶν
5 Τοιαῦτα χειμάζοντες, εἰκάσαι πάρα.

1500

ΙΑΜΒΟΙ.

- Οἱ. Αναξ, ποθ' ἔντι παρ' ὀφάνης· καί σοι θεῶν
Τύχην τις ἐοδλὴν θῆκε τῆσδε τ' ὁδοῦ.
Θη. Τί δ' ἐστίν, ὦ πάϊ Λαίᾳ, νέεσθαι αὖ;
Οἱ. Ροπή βίβ μοι· καί σ', ἅπερ ζυγῆνεσαι,
Θέλω, πόλιν τε τλῦδε μὴ ψεύσας, θανεῖν.
Θη. Ἐν τῷ δὲ κεῖται ἔμφορ τεκμηρίω;
Οἱ. Αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσίν μοι
Ψεύδοντες ἔδδεν, σημάτων προκειμένων.
Θη. Πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, δηλαδὴ ταῦτα;
Οἱ. ² Τὰ πολλὰ βροντῇ διατελεῖς, τὰ πολλὰ τε
³ Στρέφοντα χεῖρὸς τ' ἀνικητὰ βέλη.
Θη. Πείθεις με· πλὴν γὰρ σε θεοσίζοντ' ὄρω,

1505

1510

γ Ηγήται γ.
Scal.

α Αἱ ποικίλ. Ald. Franc male.

α Στρέφοντα

1502 Pro θῆκε τῆσδε — H. leg.
τῆσδ' ἔθηκε quod magis Atticum fa-
pit.

verbum simile.

1511 Στρέφοντα] Torta. Observe
Enallagen Vocis.

1510 βροντῇ] Subaudi δηλαδὴ, vel

D d

- Κὲ ^b ψευδόφημα· χῶ, τι χρὴ ποιεῖν, λέγε.
 Οἱ. Εγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
 Γήρως ^c ἄλυπτα ^d τῇδε κείσεται πόλιν.
 1515 Χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι,
 Ἀδικτὸς ἡγητήρος, ἔ με χρὴ θανεῖν.
 Τῶτον ^e φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων πινί,
 Μῆθ' ^f κέκωθε, μήτ' ἐν οἷς κείται τόποις,
 1520 ^g ὧς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὁδε
^h Δορός τ' ἐπακτῆ ⁱ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ
 Ἀ δ' ἐξάριστα, μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
 Αὐτὸς μαθήσῃ, κείσ' ὅταν ^j μόλῃς μόνος.
 1525 ὧς ἔτ' ἀν' ἀσάν τῶνδ' ἀν' ἐρείπιμί τω,
 Οὐτ' ἀν' τέκνοισι πῶς ἐμοῖς, σέργων ὅμως.
 Ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε, χῶταν εἰς τέλος
 Τῷ ζῇν ^k ἀφίκῃ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
 Σήμαιν'· ὁ δ' αἰεὶ τῷ πόνῳ δεικνύτω.
 1530 Χ' ἔτως ἀδύιον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
 Σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρία πόλεις,
 Κἂν εὖ τις οἰκῇ, ραδίως κατ' ἔχουσιν.
 “Θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὅφρ' ὁ εἰσρῶσ', ὅταν
 “Τὰ θεῶν ἀφείς τις εἰς τὸ μαινέειν τραπῇ.
 Ο μὴ σὺ, τέκνον Αἰγέως, βέλῃ παθεῖν.
 1535 Τὰ μὲν τοιαῦτ' ἔν ειδότ' ἐκδιδάσκωμεν.

^b ψευδόφημα Turn. in marg. St. ^c Forfan ἄλυπα. ^d Σὺ δὲ
 Turn. in marg. Σὺ π L. S. quod magis placet. ^e ὧς σοι T. ὧς σοι
 Ald. Franc. ^f Malim δορός γ' ἐπακτοῦ. ^g Γειτόνων Turn. in
 marg. L. S. ^h Interpungit post μόλῃς Cant. ⁱ Αφικνῇ Ald.
 Franc.

1515 Γήρως ἄλυπα — sc. ἂ γήρως
 μήποτε λυπησὶ expers senii vel imbe-
 cillitatis incommodorum. Γήρως reg.
 ab ἄλυπα H. — vel si malis sub. ἴσθ.

1518 Τῶτον δὲ φράζε] Τελούτων ἢ
 ὁ Οἰδίπῃς Ἀφ' ἡγῆρας, παρεκάλει τὸ Θη-
 οῖα μηδενὶ τῶν Θεοαίων δεῖξαι τὸ πάθος.
 Ex Androtione Pseudo-Didymus ad
 Homeri Odyf. λ. v. 270. Integrum

autem, locum adi sis : ubi plura ad
 Oedipi historiam pertinentia inve-
 nies.

1521 Γειτόνων] Τῶν Θεοαίων. Sin-
 γειτόνων malis, ad Oedipi tumultum
 referendum erit.

1530 Σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν — contra
 Thebanos urbem illāsam praestat.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 211

Χῶρον δ' (ἐπεὶ γὰρ με τοῦκ θεῶ παρόν)
 Στείχωμεν ἤδη, μηδὲ γ' ἐντρειπώμεθα.
 Ω παῖδες, ὡδ' ἔπειθ'· ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
 Σφῶιν αὖ πρέφασμαι καὶ νός, ὥσπερ σφῶ πατρί.

Χωρεῖτε, ἔ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἑᾶτέ με
 Αὐτὸν τ' ἱερὸν τύμβον ἐξέρειν, ἵνα
 Μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
 Τῇδ' ὡδὲ τῇδε βᾶτε· τῇδε γάρ μ' ἄγῃ
 Ερμῆς ὁ πομπὸς, ἢ τε νερτέρᾳ θεός.

1540

Ω Φῶς ἀφειγγές^k πρὸς ποτ' ἤσθ' ἐμὸν
 Νῦν δ' ἔχατόν σε τέμνον ἀπὸ πτεγῶν δέμας·

1545

Ἡδὲ γὰρ ἐρπῶ τ' ἐλευσίνον βίον
 Κρύψων παρ' αἶθρην· ἀλλὰ φίλτατ' ἐξέων,
 Αὐτὸς τε, χώρα δ' ἡδὲ, πόρροιοι τε σὶ,
 Εὐδαίμονες γένοισθε· καὶ π' εὐπραΰναι
 Μέμνησθε μὲν θανόντος εὐτυχέας αἰεὶ.

1550

^k Vel scribendum est πρὸς ποτ' ἤσθ', vel nota interrogationis ponenda est post ἡμῶν, ut in *Ald. Col. Flor. Franc.*

1537 — μηδὲ γ' ἐντρειπώμεθα] *Neque loci reverentia moti vereamur.*
 Hoc ideo dicere Oedipum existimo,
 quia in sacrum illum Eumenidum lu-
 cum, ubi ille et mori & sepeliri de-

bebat, quemque supra v. 37. *χῶρον*
ἐχ' ἀγρὸν πατεῖν, v. 124. *ἀπὸ πτεγῶν* ἀλ-
 σος, & v. 160. *ἀσπίς* vocaverat Cho-
 rus, filias suas & Theseum una cum
 asclepis erat ducturus. H.

ACTUS QUARTI SCENA QUINTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 ΕΙ Θέμις ἐσὶ μοι τὴν ἀφανῆ θεὸν
 2 Καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
 3 Εὐνυχίων ἀναξ,
 4 Αἰδωνεῦ, Αἰδωνεὺς;
 5 Λίσσομαι ἰ μή ποτ' ἢ Ἰπιπόνω,
 6 Μήτ' Ἰπὶ βαρυαχεῖ
 7 Ξένον ἐκταύουσαι
 8 Μόρω, τὴν παγκόσθῃ κάτω
 9 ἢ Νεκρῶν πλάκα, καὶ Στύγιον
 10 Δόμον. πολλῶν γὰρ ἂν
 11 Καὶ μάταιν πημάτων ἰκνευμένων,
 12 Πάλιν σὲ δαίμων δίκαιος ὁ ἀέζοι.

1555

1560

I Μήτ' Schol. Ald. Franc.
 in textu, & ἰπιπόνω in marg.
 Ald. Franc.

m Επίπουν Ald. Franc. Epì πόνω Turn.
 n Νεκρῶν Ald. Franc. o Αὖξει

1552 Χορὸς] Exit Oedipus Theſeo
 & Athenienſi populo fauſta omnia
 comprecatus — Chorus interim, e-
 ventura præſagiens, Oedipo viciffim
 exitum tranquillum optat.

Ibid. Τὴν ἀφανῆ θεὸν] Τῷ Περσι-
 φόνει φησὶν. Schol.

1556 Λίσσομαι] Εὐχεται αὐτῷ —

(τῷ Οἰδίπῳ) μὴ δυσθανεῖται. Schol.

1562 Καὶ μάταιν πημάτων ἰκνευ-
 μένων] ἀπεφίξει τὸ λόγον πρὸς τὸ Οἰδίπο-
 δα. τὸ δὲ μάλιστα ἰκνευμένων, ἐν τοῖς
 ποταμοῖς, παρ' ὅσων χερσὶν πάντα τὰ
 ἀμαρτήματα τοῦ Οἰδίπῳ ἀκασιῶς ἐγί-
 νητο. Καὶ νῦν ἐν κτ' τοῦτο μάλιστα ἀν-
 ῥω πτωχὸν ὑπάρχει αὐτόν, Schol.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 213

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Ω χθόνια θέα, σῶμά τ' ἀνικήτῃ
- 2 Θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισι 1565
- 3 Φασὶ πολυξέσις
- 4 ῥ Εὐνᾶσαι κυζῖσθαι τ' ἐξ ἄντρων
- 5 Ἀδάμασον ῥ φύλακα παρ' Αἶδα,
- 6 ῥ ὡς λόγος αἰὲν ἔχῃ.
- 7 * * * * * 1570
- 8 Ὀν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρῃ,
- 9 Κατεύχομαι ἐν κατάρῳ
- 10 Βῆναι ὀρμωμένῳ
- 11 Νερτέρῃς τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
- 12 Σέ τοι κικλήσκω τ' αἰὲν αὐπνον. 1575

ρ Quartus hic Antistrophes versus debet esse Anapaesticus, Dimeter, Brachycatalecticus. Impressi omnes hic errant. Turn. quidem ita legit: Εὐνᾶσαι κυζῖσθαι ἐξ ἄντρων. sed hoc metro non satisfacit. Forsitan dicendum sit illud εὐνᾶσαι ex glossa olim in textum irrepsisse: quod si tollas, rem expeditam habebis. Stroph. 4. Ἀ' δῶ, νῦ αἰ' δῶν. Antistroph. 4. Κυζῖσθαι, ὡς τ' ἐξ | ἄντρων. ῥ φύλακ' αἶδα Τ. r Deest ὡς in Ald. & Franc. f Ἀνίχῃ Ald. Franc. Turn. in marg. Schol. t Defectum unius versus stellulis hic notamus. u Αἰὲν πνον Editt. Steph. Cant. C. Suidas in Lexico. Schol. Αἰὲν ἑνπνον Τ. Lectionem quam nunc in contextu habes, & versus & sententiae gratia, ex Ald. Col. Flor. Franc. Turn. restituimus.

1564 Ω χθόνια θέα] Furias intelligit; sic autem verte: O subterranea Dea.

Ibid. Σῶμά τ' ἀνικήτῃ θηρὸς] Ad verbum: Et corpus invicta fera,

Cerberi scilicet: per Synecdochen pro ipso Cerbero. Adi Notam ad Oed. Tyr. v. 651.

1575 Σέ τοι] Ἦγεν τ' Κίε' ἱερῶν.

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Αγ. Ἄνδρες πολῖται, ζωτομωιάτως μὲν ἂν
 Τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα·
 Α δὲ ἦν τὰ περαχθέντ', * ἔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχέει
 φεράται πάρεσιν, ἔτε τὰργ' ὅσ' ἦν ἐκεί.

Χο. Ὀλωλε γὰρ δύσνηος; Αγ. Ὡς λελοϊπότα
 Κεῖνον τ' αἰεὶ βίοτον ἐξεπίτασο.

1580

Χο. Πως; ἄρα θεία καπόνω τάλας τύχη;

Αγ. Ὁ Ταῦτ' ἐσὶν ἤδη καποθαυμάσαι πρεπόν.
 Ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε, καὶ σύ πε παρῶν
 Εἰσοδ', ὑφ' ἡγήτηρος ἐδενὸς φίλων,
 Ἀλλ' αὐτὸς * ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγεμῆρος.
 Ἐπεὶ δὲ ἀφῆκτο τὸν * καταρράκτιν * ὁδὸν
 Χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
 Ἐση κελεύθων ἐν πολυχρίσῳ μιᾷ,
 Κοίλῃ πέλῃς κρατῆρος * τὰ Θησέως

1585

1590

* Οὐ τὸ μῦθον Ald. Franc. γ Τῆτ Ald. Franc. x Ὑμῖν Turn.
 α Καταρράκτιν Eustathius ad Iliad. α. pag. 156. l. 34. Καταφράκτιν Suidas
 v. Ὀδὸς. β Sic habent Editi. H. Steph. Turn. & sic in vulgatis Edi-
 tionibus Suidæ (qui in v. d. locum hunc citat) reponendum est pro οὐδὸν,
 quod hodie legitur: id exigente tum ipsius Lexicographi contextu, tum metri
 ratione. Eustathius autem loco jam ante indicato, & Suidæ Codex MS. in
 Bibliotheca C.C.C. Oxon. cum Editi. Paul. Steph. Ald. Franc. C. ὁδὸν hic
 representant.

1576 Αγ.] ἐπὶ δὲ ὁ ἄγγελος, εἰς τὸ
 ἀγγελῆσαι τὸν Θησέην περὶ τῶν περαχθέντων, καὶ
 ἀφῆκτο ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ τὸν περαχθέντα
 ἐπὶ τῇ ἐρημίᾳ * καὶ τὸ πᾶν δυνάμει ἦν
 θεῶσιν αἰετῶν. Schol. — Nuntius hic ad-
 veniens ea, quæ in scena exhiberi
 non poterant, Choro expectanti nar-
 rat.

1588 Χαλκῆς βάθροισι] Petreæ item

(nomine Pœciles) cui gradus incisi
 erant, prope Calycadnum Ciliciæ flu-
 vium, meminit Strabo, *Geograph.* lib.
 14. pag. 670. Ed. Paris.

1590 Οὐ πὲρ Θησέως] Pausanias in
Atticis cap. 18. Τῷ δὲ ἱερῷ Σακεδονίδος καὶ
 πρὸ τῶν χωρίων ἐστὶν, ἐνθα Πειρίδων ὁ Θησέας
 σωτηρῆς ἐς Λακεδαιμόνα καὶ ὕστερον ἐς
 Θισσαρῶν τὴν γαλιναίαν λίγυσσι.

Περίθ τε κῆται ° πῖς' αἰ ζῶνθ' ἡματα
 ΕΦ' ὃ μέσθ' ἑὸς, ὅτε Θορικίς πέτρης,
 Κοίλης τ' ἀχέρδης, ὃ καὶ πο' λαΐνθ' ° πῖφθ',
 ° Καθ' ἑτ' ἔπ' ἔλυσε δυαπνέϊς σολάς.

Κάπεί' αὖσας παῖδας, ἠνώγθ' ῥυτῶν
 ὕδατων ἐνεγκεῖν λυτὰ ὃ χοάς ποθεν.

1595

ἃ Τῷ δ' Εὐχλόθ' Δήμητρος εἰς ἐπόμῳον
 Πάγον μόλῃσαι, τὰσδ' ὀπισθαλὰς πατρὶ
 Ταχὺ ὠρέυσαν ζῶν χρόνῳ λυτροῖς τέ νιν
 Εὐδοίῃ τ' ἐξήσκησαν, ἥ νομίζετ'.

1600

Ἐπεὶ ἣ παντὸς εἶχε δρῶντος ἠδονὴν,
 Κῆκ ἦν ἔτ' ἀργὸν εἶδεν ὧν ἐφίετο,
 Κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἶ ἣ περιτένει

Ρίγησαν ὡς ἥκασαν ἐς δὲ γούνατα
 Πατρὸς πεσῶσθ' κλαῖον, εἰδ' ἀνέσαν

1605

Σπέρνων ἀραγμῆς, εἰδὲ παμμήκεις γόους.
 Ο δ' ὡς ἀκῆφ' Φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
 Πτόχας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα,
 Οὐκ ἔς' ἔθ' ὕμῃν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατὴρ.

Ολωλε γὰρ δὴ πάντα ταῖα, κῆκέτι

1610

Τὴν δυαπνέητον ἔχετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφῷ.

Σκληρεὰν μὲν οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον

Τὰ πάντα λυγὰ ταῦτ' ἔπος μοι χθονία.

Τὸ γὰρ Φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅπου πλέον

ε Πλῆς' Τ. d Καὶ πὶ Scal. atque ita emendat Gul. Canterus Novar.
 Lection. lib. 3. cap. 3. approbante erudito Kusterio ad Suidam v. Αχέρδης,
 ubi locus hic adducitur. e Τάφης Suidæ MS. C. C. C. loco modo
 memorato. f Καθ' ἑτ' Ald. Franc. g Εὐδοίῃ Ald. Franc. Turn.
 Suidas v. δυαπνέη. b Ταδ' Ald. Franc. Τα δ' Schol.

1592 Θορικίς πέτρης] Saxum Tho-
 ricum dicitur à Thorico populo At-
 ticæ, Tribus Acamantidis. Vide Sui-
 dam, Harpocrat. Stephanum Byzant.
 ad v. Θείκης. Strabon. lib. 9. p. 611.
 Edit. noviss. Amstel.

1593 Κοίλης τ' Αχέρδης — loci no-
 men unde Αχέρδης.

1597 Τῷ] Nota Masculinum Ge-
 nus pro Fœminino. Ita sæpe Attici
 Scriptores. Confer Hesiod. Erg. v.
 199. nostri Elestr. v. 1009.

1599 Ταχὺ πῶρδσαν — & hic
 & alibi vocalis elisæ nota præfigi de-
 bet.

- Η τῷδε πῖνδρος ἔχεθ'· ἔ τητῶμεναι, 1615
 Τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον ἰ αὖ διάζετον.
 Τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικέμελροι,
 Λύγδῳ ἐκλαιον πάντες. ὥς δὲ πρὸς τέλος
 Γόων ἀφίκοντ', * ἐδ' ἐτ' ὠρώρε βοή·
 Ἦν μὲν σιωπῇ, φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς 1620
 Θωύξεν αὐτὸν, ὥς τε πάντας ὀρθίας
 Στήσας φόβῳ δέισαντας ἐξαίφνης τρίχας.
 Καλεῖ γὰρ αὐτὸν πλὴλὰ πολλαχῇ θεός.
 Ω ἔστος ἔπες Οἰδίπης, τί μέλλομεν
 Χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰ πὸ σοῦ βραδυῖε). 1625
 Ο δ', ὥς ἐπήθετ' ἐκ θεῶ καλούμενος,
 Αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἀνακτα Θησέα.
 Κάπτε προσήλθεν, εἶπεν, ὦ φίλον κἄρα,
 Δός μοι χερὸς σῆς πῶσιν δεχαίαν τέκνοις,
 Τρεῖς τε, παῖδες, τῷδε καὶ καλαίνεσον 1630
 Μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκὼν, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
 Μέλλης φρονῶν εὖ ζυμφέρωντ' αὐταῖς αἰεί.
 Ο δ' ὥς ἀνὴρ γηναῖος, σκε οἶκτε μέτα
 Κατήνεσεν τὰδ' ὄρκιος δεράσειν ξένω.
 Οπως ᾗ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθύς Οἰδίπης 1635
 Ψαύσας ἰ ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων, λέγῃ,
 Ω παῖδε, τλάσας χερὶ τὸ γηναῖον ἢ φρενὶ
 Χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, ἢ μηδ' ἂ μὴ θέμις
 Λένουσαι δικαῖαν, μηδὲ φωνούλων κλύειν.
 Ἀλλ' ἔρπειθ' ὥς τάχιστα· πολλὸν ὁ κύριος 1640
 Θησεὺς παρέσω μανθάνων τὰ δρώμενα.
 Τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν

i Αὖ deest *Ald. Franc.* k Edidimus οὐδ' ἐτ' ὠρώρε, secuti *Cant. C.*
 & *Turn.* lectionem marginalem. *Editt. Steph. Turn.* in textu, *Ald. Franc.*
 οὐδέ τ' ὠρώρε legunt. l Malim ἀφαιρώρε. m Φίρειν *Turn.* in
 margine. n In *Editt. Steph. Col. Flor. Ald. Franc. Turn.* vitiose legitur
 μή μ' α'. Emendavi ex *Cant. & Turn.* marg.

1616 — αὖ διάζετον — pro αὖ approbante *Cl. H.*
Cl. Wesseling in observat. scribit εὖ

- Ξύμπαντες ἀσκητὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 Στήνοις ἀμαρτῶμεν. ὥς δ' ἀπῆλθομεν,
 Χρόνῳ βραχὺ γράφοντες, ἔξαπείδομεν 1645
 Τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν, ἔδαμ' παρόντ' ἐπ,
 Ἀνάκτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων Ὀπίσκιον
 ° Χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὥς δεινὸς τινὸς
 Φόβῳ Φανέντος, ἔδ' ἀνασχετὲς βλέπειν.
 Ἐπειτα μέντοι βαιὸν ἔδε σὺν χρόνῳ 1650
 Οῶμεν αὐτὸν γλῶττε προσκυῶνδ' ἅμα,
 Καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπὸν ἐν ταυτῷ λόγῳ.
 Μόρῳ δ' ὀπίω κείνος ἄλ' ἐτ', ἔδ' ἂν εἰς
 Θνητῶν φράττει, πᾶν τὸ θεσέως κάρα.
 Οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοδ' 1655
 Κεραυνὸς ἐξέπρᾶξεν, ἔτε ποντία
 Οὐέλλα κινήσεισι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
 Ἀλλ' ᾧ τις ἐκ θεῶν πομπῆς, ἢ τὸ νεότερον
 Εὐνοῖα Διὸς γῆς ἢ ἀλύπητον βάθρον.
 Ἀνὴρ γὰρ ἔστανκτ' ἔδε σὺν νόσοις 1660
 Ἀλγεινὸς ἐξέπεμπετ', ἀλλ' εἰ τις βροτῶν
 Θαυμαστός· εἰ ᾗ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
 Οὐκ ἂν παρείμιω οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
 Χα. Πῶς δ' αἱ τε παῖδες, χ' οἱ προπέμψαιες φίλων;
 Λγ. Αἰδ' ἔχ' ἐκάς· γόων γὰρ σὺν ἀσήμονες 1665
 Φθόγοι· ° σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὀρμωμένους.

° Ἐχόντα χεῖρα Turn. in margine. p Ald. Franc. Col. Flor. Turn.
 Cant. ἢ πς, ut nunc in textu, exhibent. Edit. Steph. C. ἢ πς, puto minus
 bene. q H τις T. St. r Ἀλύπητον L. S. s Δι Turn.
 in margine.

1663 Οὐκ ἂν παρείμιω — εἰ δὲ τις ταῦτα ὡς ἄφρον λίγω. Hanc Oedipi
 οἰσταί με μὴ φρονέοντα λέγειν, σὺν ἂν αὐ- morientis descriptionem vide à Lon-
 τῷ συγχωρήσομαι ἔδ' συγκατατάμιον ὅτι gino πρὸ ὕψους laudatam.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

ANTIGONH, ΧΟΡΟΣ, ΘΗΣΕΥΣ,
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Αν. 1 ΑΙ, ἃ φεῖ· ἔστιν, ἔστι νῶϊν δὴ
2 Οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατὴρ ἐμφύτου

1667 Αν.] Redeunt in scenam Puellæ: illico communis quædam deploratio auditur: Ἐρῆνος κρηὶος ῥαυὲ & ῥαυὲ τ' σκηνῆς; qui quidem haud incommode tragediæ suprema pars accedit. In hoc colloquentium seu potius intercinentium dialogo vides pro re nata metrum atque rhythmum variari: Strophæ Antistropham, Systemati Antisystema respondere. Illud autem à Poetâ temere factum ne existimes, sed sedulo elaboratum: hac enim in parte, tum in vocis tum gestus modulationibus concinnandis Græcos operam haud frustra impendisse constat, imo vero singularis artificii cu-

jusdam laude floruisse, & hoc quicquid erat μελοποιίας, olim audientibus & spectantibus accessisse ut μέγιστον τῶν ἡδυσμύτων; utcunque nobis jam illius gratiam fere omnem legentibus intercidisse queramur, cum neque oculos nec aures pari dulcedine afficiat. Metra vero, quæ forte Librariorum aut incuria aut obscura diligentia corruerit, aliquatenus restituere & sibi invicem respondentia componere docet Cl. Heath, & cujus commentario hæc transcripta exhibemus.

1676 Omnes hi versus Glyconii sunt, sicut & duo proxime sequentes: ita igitur constituendi sunt;

Τὶ γὰρ, ὅτ' αὖτ' Ἀρης μὴτε
Πόντος ἀντίκυρσιν, ἄσκη-
Ποι ὃ πλάνης ἔμαρψαν σὺ ἀφ' αὐ-
Ναὶ πρὶ μέγα φαινομένη;

Et in Antisystemate

1705 Ἐφ' αὖτ' αὖτ' Ἀρης μὴτε
Εὐσκήρσιν αὖτ' ἄσκη-
Πόντος ἔλιν' ἀκλῶτον' ἀφ'
Γὰρ ὁμῶς τε τὸδ', ὃ πάντε, ἔμην

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 219

- 3 Αλαστον αἷμα δυσμόροιον σπανάειν
4 Ωί τινι τ' πολὺν
5 Ἀλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον ἔρχομεν,
6 Ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστε παροίσσομεν.
7 Ἰδὼντε καὶ παθούσα.

1670

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

Χρ. 1 Τί δ' ἐστίν; Ἀν. Οὐκ ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.

Χρ. 2 Βέβηκεν; Ἀν. Ως μάλιν' ἂν "εἰ πόθῳ λάβοις. 1675

t Ερχομαι *Ald. Franc.*
ὡς πόθον.

u Εἰ πόθον T. Canterus mallet cō πόθῳ, vel

In Systemate

- 1683 Πῶς γδ', ἢ πν' ἀπίαν γὰν, Pherecratius.
H ποτιτοι κλυδών Glyconius.
Ἀλώμεναι, βίαι Jambicus hemiholius.
Δύσσειν ἐξομιν τρεφάν. Jamb. dimeter acatalect. five Glycon.

In Antisystemate

- 1712 Αφανίσαι τοσίδ' ἄρας
Ἰὼ, μὴ γὰς ἐπὶ ξένου
Θαυνὴν ἰχθυήσας ἀλλ'
Ερημὸς Ἰσθμὸς ἀλλ' μοι.

1671 Εἰχομεν] Pro ἔχουσιν: & statim παροίσσομεν pro παροίσσιστον. Attice Verbum Plurale pro Duali. Vide Maittaire de *Dial. Græc.* p. 84. Adde Homer. *Iliad.* i. 778. 9. 110.

1672 ἀλόγιστε] ἀλόγητα καὶ βέλτερον. Schol.

1673 Ἰδὼντε & παθούσα] Secundum communem loquendi formulam dixisse debuit, ἰδούσα καὶ παθούσα. Constructionem huic similem habet Anacreon *Od.* 3. v. 41.

— Καὶ βερίφθον μιν

Εσθλῶ φέροντα τόξον,

Πτέρυνας π' ἐφάρτελλον.

Ubi minus feliciter φέρον δὲ reponit vir optimus H. Stephanus, Eandem

syntaxin usurpasse Latinos, adducto Terentii loco, docet Clar. Maittaire in Indice ad pulcherrimam suam Anacreontis Editionem v. βερίφθον. Cæterum de hoc Atticismo plura diximus supra ad *Oed. Tyr.* v. 1471.

1675 Βέβηκεν;] *Abiit ne?* hoc est *num mortuus est?* Veteribus enim in more positum erat rerum atrocitatem & tristitiam molliori nomine lenire. T. Fabri Scaligeriana p. 1. *Abiit homo*, dicebant Antiqui pro *mortuus est* — ad euphoniā. Euphemismus hic passim notandus. Demosthenes *Philipp.* 1. pag. 14. Edit. Mounten. Καὶ γδ' ἐν ὑπὸς τι πάθῃ — *Etenim si quid ei acciderit* —, i. e. si ille

- 3 * Τί γάρ, ὅτῳ μὴτ' Ἀρης
 4 Μῆτε πόντος ἀντέκυσεν,
 5 Ἀσκοποι δὲ πλάκες
 6 Εμαρσαν ἐν ἀφανεί
 7 Τινὶ μόρῳ φαινόμεναι;
 8 ὕ Τάλαινα. νῶϊν δ' ἐλεθρία
 9 Νῦξ ἐπ' ὅμμασι βέβηκε.
 10 Πῶς γάρ, ἢ τιν' ἀπίαν γᾶν, ἢ
 11 Πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι, βίη
 12 Δύσοισιν ἔχομεν τροφάν;

1680

1685

ΣΤΡΟΦΗ Β.

* 1σ. I Οὐ κάποιδα· κατὰ με Φόνιος

* Versus quinque sequentes ad Chorum pertinent in *Ald. Franc.*
 y Antigones persona hic apponitur in *Ald. Franc.* z Metrum plane
 requirit ὅμμασιν. Sed sine librorum autoritate nihil muto. a Deest
 1σ. *Ald. Franc.* & continuatur Antigones persona.

poriatur. Neque aliter accipiendum videtur. Consule Vossii *Institut. O-*
 puto illud ὑπάγει in sacra pagina, *rat. lib. 4. c. 10. §. 9.*
Mar. 14. v. 21. Ο ἢ ὕς ἐνδρώπου 1675 — ὡς μάλιστα ἂν ἐ πείθῃ λά-
 ΥΠΑΓΕΙ, καὶ ὡς γίγρεται πρὸς αὐτῷ. [τοῖς] Omnino legendum ἐν pro ἐ cum
 x. τ. λ. Ubi Interpretum nemo, ne *Cantero censet H. scil. ut tu quam*
 quidem ipse perspicacissimus Hugo *maxime velles.*
 Grotius, vim verbi satis intellexisse

Hujus Strophes ita secundum H. constituendi sunt versus :

1686	Οὐ κάποιδα·	Basis Trochaica.
	Κατὰ με Φόνιος· Αἶδας ἔλαι	Jamb. Dimet. acatalect.
	Πατρὶ ξυνηκνέειν γεραιῷ	Glyconius.
	Τάλαιναν· ὡς ἔμοιγ' ὁ μίλ-	Jambic. dimeter acatalect.
	λων βίη· ἢ βιωτὴς.	Antispasticus hemiholius.

Et Antistrophes similiter

1715	ὦ Τάλαινα,	
	Τίς ἄρα με πότμος αὔδεις ᾗδ'	
	Ξεχρησ, ἀπερθε, ἐπιμύει	
	Σὶ τ', ᾗ [κασιγνήτῃ] φίλῃ,	N. B. κασιγνήτῃ, aut alia vox similis
	Πατρός γ' ᾗδ' ἐρήμῃ;	moduli ad metrum adimplen-
		dum desideratur.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 221

- 2 Αἶδας ἔλοι πατρὶ
- 3 εὐνθανεῖν γεραίῳ
- 4 Τάλαιναν ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων
- 5 Βίος ἔ βιωτός.

1690

ΣΥΣΤΗΜΑ Β.

- Χο. 1 Ω δίδυμα τέκνων ἄριστα
- 2 “ Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς
 - 3 “ Χρὴ φέρειν, μὴδ' ἄγαν ὅττω
 - 4 φλέγεσθον οὐ-
 - 5 Τοι κατὰ μεμπτὴ ἔβηλον.

1695

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Αν. 1 Πόθος καὶ κακῶν αἶρ' ἦν τις.
- 2 Καὶ γὰρ ὁ ἔμνησται δὴ τὸ φίλον φίλον,
 - 3 Ὅποτε γε καὶ τὸν ἐν χερσὶν κατέσχον.
 - 4 Ω πατέρ, ὦ φίλῳ,
 - 5 Ω τὸν αἰεὶ κατὰ γὰς σκότον εἰμένον·
 - 6 Οὐδὲ γέρων ἀφίλητος ἐμοὶ πῆε·
 - 7 Καὶ ἔταδε μὴ κυρήσης.

1700

δ Vox ἔτω versum corrumpit. Reperitur tamen in omnibus Editionibus.
 ε Malim μνηδέν: nam μνησται versus non patitur. d Om. δὴ Ald. Franc.
 e Edit. Steph. Col. Flor. Franc. Ald. Cant. C. πιδε dant. Lectio, quam nos
 ex Turn. reposuimus, astipulante itidem optimo Scaligero, qui ad oram co-
 dicis sui eam scripserat, sensum, ni fallor, æque ac metrum adjuvat. Versus
 ita secandus est. Καὶ τὰ, δὲ μνη|κῆρ, σῆς. h. e. Καὶ τὰδὲ γὰρ μὴ ἀφίλητος
 κυρήσης.

1692 τὸ φέρον ἐκ θεοῦ] Attice, cum
 significatione Passiva pro φερόμενον. —
 Pro τὸ φέρον Sallierius reponit τὸ παρὸν
 approbante H. — πῶτα ὁ χορὸς, πα-
 ραινῶν ἐμμένειν τοῖς ἐγνωμένοις παρὰ
 θεῶν. φέρειν γδ' (φροῖ) χρὴ τὸ ἐκ θεῶν
 ἐμμενέειν καλῶς. Schol.

1695 — κατὰ μεμπτὴ ἔβηλον] ἔκ ἐν
 ταῖς τοῖς ὡς κατὰ μεμπτὴν ἢ τοι ὡς
 ἂν ἐπικαθίζοντι αὐταῖς τῶν συμφορῶν
 ὡς βασιλῆως ἢ — σὺν ἐν χερσὶν νῦν ὑμῖν

ἔστι τὰ πρᾶγμα. Schol.

1696 Πόθος καὶ κακῶν —] Puella-
 rum compellationem jure mireris sim-
 plicem & decoram, ἀνδρ' ὅγκω, qua-
 lem res ipsa elicit, prorsus παθητικῶ-
 πέτω. &, ne porro deesset rhythmī
 convenientis gratia, vides Strophēn
 atque Antistrophēn celebrari.

1698 τὸν] τὸν πατέρα.

1701 ἀφίλητος] Subaudi ἦς.

ΑΝΤΙΣΤΕΤΗΜΑ Α.

- Χο. 1 Επράξεν ἔν. Αν. Επράξεν οἶον ἤθελε.
 Χα. 2 Τὸ ποῖον; Αν. Ἀς ἐχρηζέ γὰς ἐπὶ ξένας
 3 Εἴθανε· κείταν δ' ἔχῃ
 4 Νέρθεν εὐσκίασον αἰέν,
 5 Οὐδὲ πένθος ἔλι-
 6 Π' ἀκλαυτον· αἰεὶ γὰρ ὁμ-
 7 Μά σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
 8 Στένῃ δακρυῖρον· ἔδ' ἔχω
 9 Πῶς με χρεὶ τὸ σὸν πάλαιναν
 10 Αφανίσαι πᾶνδ' ἄχος· ἰὼ, ἦ μὴ
 11 Γὰς ἐπὶ ξένας θανέειν ἐχρηζες, ἀλ-
 12 Ἀ' ἔρημος εἴθανες ὠδὲ μοι.

1705

1710

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Ἰο. 1 Ω τάλαινα, τίς ἄρα με πτότμος,
 2 * * * * *
 3 Αὔθις ὦδ' ἔρημος,
 4 Απορος, ἴπτιμύς, σέ τ', ὦ φίλα,
 5 Πατρός ὦδ' ἐρήμας;

1715

ΑΝΤΙΣΤΕΤΗΜΑ Β.

- Χο. 1 Ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσε
 2 Τὸ τέλος (ὦ φίλαι) βίη,

1720

f Deest ἔν Ald. Franc. g Δακρυῖρον Ald. Franc. b Μοι Turn.
 in margine. i Deest in Ald. & Franc. hic apposita Ismenes persona.
 k Absentiam unius coli in hac Antistrophe stellulis designamus.
 l Επιρροὴς ἐτ' Ald. Flor.

1714 ἔρημος ἔθανες ὠδὲ] μεμονωμέ-
 νος ἔσσαντων qui morientem mortu-
 umque honore supremo comitari de-
 bent.

1720 ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως] Pulchre qui-
 dem officium praestat suum Chorus,
 quae malorum consolationem aliquam
 afferrent, opportune suggerens.

- 3 ἤγετον τῷδ' ἄχας.
4 " Κακῶν γὰρ ὀυ-
5 " Τοι δυσιλῶτες ἔδεις.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Αν. I Πάλιν, φίλα, συνῶμεν.

1725

m Λήξαι Ald. Franc.

n Οὐτος abest ab Ald. Franc.

1725 Metra, quæ sequuntur usque ad 1751, non Monostrophica sunt, ut putavit Triclinius; sed systematica ἀμοιόστροφα, sicut præcedentia; & constant ex Strophe, Systemate π-ελκροπῶ, Antistrophe, & Antisystemate. Evenit autem, Librariorum incuria aut Editorum negligentia, ut nonnullis in locis corrupta hæc aut mutila ad nos pervenerint; corrupta emendare conati sumus, mutila è MSS. Codicibus supplenda relinquimus: metra interim ita constituenda censentes.

STROPHE III.

Αν. Πάλιν, φίλα, συνῶμεν.

Ισ. Ως π' ἔξομαι' —

Αν. Ἰμειθεῖται με. Ισ. Τίς;

Αν. Τὰν χθηνιον ἔσαν ἰδῖν.

Ισ. Τίνος; Αν. Πατρός· πέλαι' ἰγῶ.

Ισ. Θίμης ᾧ πῶς τὸδ' ἐπὶ; μᾶν

Οὐχ ἰσῆς; Αν. Τί τὸδ' ἐπέπληξας;

Ισ. Καὶ τὸδ' ὥς. Αν. Τί τὸδ' μάλ' αὖ;

Ισ. Απαφθεῖται, δὲ χα π' πικρὸς.

Αν. Ἀγε με * * * *

* * * καὶ τὸτ' ἐνέειξεν.

Jamb. Hepthemimeri.

Trochaic. Penthemimer.

Jamb. Hemihol.

Glyconius.

Jamb. Dimet. acatalect.

Idem.

Glyconius.

Pherecratius.

Glyconius.

Idem.

Pherecratius.

SYSTEMA III.

1735 Ισ. Αἰ, αἰ, δυστάλαινα· ποῖ δὴτ'

Αὐδὸς ὡς ἔρημος, ἀπρεθε,

Αἰῶνα τλάμων ἔξα;

Glyconius.

Idem, five trochaic. dimeter acatalect.

Pherecratius.

ANTISTROPHE III.

1738 Σο. Φίλα, ἡσύχητο μεδόν.

Αν. Ἀλλὰ ποῖ φύγω;

Σο. Καὶ πῶς ἀπεφύγετον

Σφῶν τὸ μὴ πατρὸς κηκῶς.

Αν. Φρονῶ. Σο. Τὶ δὴδ' ὑπέρωτος;

Αν. Οὐκ ἐχῶ. Σο. Μὴδ' ἔμε μᾶτόστ'

Μόγρο ἔχῶ. Αν. Καὶ πῶς ἐπὶ

Τοτ' ἔμε πῶς· τοτ' εἰ ὑπέρωτος.

- ° 1σ. 2 Ως τί ῥέζωμεν;
 Αν. 3 Ἱμερος ἔχει με. 1σ. Τίς;
 Αν. 4 Τὰν ῥ' ἡθονίαν ἐστὶν ἰδεῖν. 1σ. Τίνος;
 Αν. 5 Πατὴρ, πάλαν ἔγωγε.
 1σ. 6 Θέμις ᾧ πῶς τὰδ' ἐστὶ; μῶν δὴτ' ἔχ' ὄρεας; 1730
 Αν. 7 Τί τὸδ' ἐπέπληξας; 1σ. Καὶ τὸδ' ὥς.
 Αν. 8 Τί τὸδε μάλ' αὖθις;
 1σ. 9 Αἰαφός ἐπῆνε, δίχα τε παντός.
 Αν. 10 Ἀγε με, καὶ τότ' ἐνάρξον.
 1σ. 11 Αἱ αἰ δυσταλαιναὶ ποῖ δὴ- 1735
 12 Τ' αὖθις ὡδ' ἔρημος, ἄπορος,
 13 Αἰῶνα τλάμων ἔζω;
 Χο. 14 Φίλας, πρῆσθε μηδέν. Αν. Ἀλλὰ ποῖ φύγω;

o Versum hunc, uti & sequentes constanter, quibus recentiores Impressi Iffmenes personam præfigunt, Choro tribuunt *Ald. Col. Franc. Flor.*
 p *Χθόνιον* Turn. in margine.

Χο. Μὲν' ἄρα πύλας ἐλάχον τι.

Αν. Ναί, ναί. Χο. Ὑμῶν καὶ αὐτῶν.

ANTISYSTEMA III.

- 1748 Αν. Φεῦ, Φεῦ! ποῖ μέλωμεν, ὦ Ζεῦ;
 Ελπίδων γὰρ ἐς τί με * *
 Δαίμων τανῶν γ' ἐλαύνει.

In v. 1726. lego juxta edition. *Camerar.* μεῖομεν, pro μεζόμενα numero duali, non μεζόμενα ut volebat *Camerarius*; diphthongus enim *αι* vocem polysyllabam terminans nunquam nisi in verbis eliditur: in v. 1728. pro *χθονίαν* rescripsi *χθόνιον*, edit. *Turneb.* marginis fidem secutus: in v. 1729. pro ἔγωγε repono ἐγώ, metro ita posulante: v. 1730. τὸ δὴτ' ejeci quod ab *Aldina* etiam abest: v. 1732. pro αὖθις lego αὖ. & v. 1739. pro ἐπιφύζον lego ἐπιφύζειν. *H.*

Hæc, quæ de metris reformandis sive restituendis vir doctissimus annotavit, inferenda duximus, quæ rei metricæ studiosis singularis in hac

parte ἀκριβοῦς documentum exhibeant.

1730 — μῶν δὴτ' ἔχ' ὄρεας; — huic & cæteris quæ sequuntur Colloqui clausulis sententiæ imperfectæ & abruptæ nota apponi debet. — hæc atque sequentia usque ad v. 1734. ita reddenda sunt; *Annon vides* — Ant. *Quid istud est quod mihi objicis?* *Ism.* *Hoc etiam quod* — Ant. *Quid hoc rursus est?* *Ism.* *Insepultus obiit,* & ab omni conspectu procul. *H.*

1733 — δίχα τε παντός — ab omni conspectu procul — quare nefas adire. Nonne enim intelligis illius sepulchrum nullum esse qui sic evanuerit? *Camerar.*

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 225

- Χο. 15 Καὶ πάρος ἀπεφύγειον
 16 ὅ Σφῶιν τὸ μὴ πιτνεῖν κακῶς. 1740
 Αν. 17 φρονῶ. Χο. Τί δῆθ' ὑπερνοῆς;
 Αν. 18 Ὅπως ἴ μολόμεθ' ἐς δόμους ἐκ ἔχου.
 Χο. 19 Μηδὲ γε μάτρωε' μόρος ἔχῃ.
 Αν. 20 Καὶ πάρος· ἐπεὶ
 21 Τότε μὲν πέρα, τότε δ' ὑπερθεύ. 1745
 Χο. 22 Μὲγ' ἀρα πέλαγος ἐλάχετον τι.
 Αν. 23 Ναί, ναί. Χο. Ζύμφημι καὶ τὸς.
 Αν. 24 Φεῦ, Φεῦ· ποῖ μολώμεν, ὦ Ζεῦ;
 25 ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με
 26 Δαίμων πανυῦ γ' ἐλαύνῃ. 1750

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Παύετε ὁ θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ
 2 Χάρις ἢ χθονία ζυναπόκειται,
 3 Πενθεῖν ἔχρη· νέμεσις γάρ.
 Αν. 4 Ἐκνον Αἰγέως, ὁ προσπιτνεμέν σοι.
 Θη. 5 Τίνος, ὦ παῖδες, χρεῖας ἀνύσαι; 1755
 Αν. 6 Τύμβον θέλομεν
 7 Προσιδεῖν αὐτῇ πατρὸς ἡμετέρης.
 Θη. 8 Ἀλλ' ἔθεμιτόν ὁ σοι κείσε μολεῖν.
 Αν. 9 Πῶς εἶπας, ἀναξ κοῖραν' Ἀθηναίων;

q Σφῶιν Scal. r Μολῶμ' is T. St. s Θεῶν Ald. Franc. Turn.
 t Ω τέκνον Ald. Franc. u Προσπίτνομεν Ald. Franc. x Omitt.
 vi Ald. Franc.

1739 Καὶ πάρος ἀπεφύγετον — καὶ παρὸν ὡς εἰς καταφυγὴν πῶς παρὸν ἐκφυγεῖται, καὶ τοιαῦτα εὐρεῖται, καὶ νῦν πᾶς ζητεῖ καταφυγεῖται.

1745 Τότε μὲν πέρα, τότε δ' ὑπερθεύ — metaphorā ab aestu marino omni ex parte exundante.

1751 Παύετε θρήνων — procedit in scenam Theſeus, alloquitur puellas, consolatur: atque ita demum illius

interventu cum dignitate quadam fabula clauditur. —

Μὴ θρηεῖται, ὁ παῖδες· νέμεσις γὰρ ἐπὶ τῶν θρηεῖται ὁ πᾶς πλουτὴς κατὰ χάριν ἀπὸς ἔχρη τέως πιδεῖν οἷς χαλεποῦσιν ἐπὶ τὸ ἀποθνήσκειν. Schol.

1752 ζυναπόκειται] Metri causa H. leg. ζῶν γ' ἀπείκεται. in v. 1754. etiam ἀπείκεται pro ἀπείκεται.

- Θη. 10 Ω παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κείνος 1760
 11 Μήτε πελάζειν ἐς τέσδε τόπους,
 12 Μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
 13 Θήκην ἱερὰν ἡ κείνος ἔχῃ.
 14 Καὶ ταῦτά μ' ἔφη πρᾶσσοντα, καλῶς
 15 Χώραν ἔχειν αἰὲν ἄλυπον. 1765
 16 Ταῦτ' ἔν' ἐκλυε δαίμων ἡμῶν,
 17 Χὼ πάντ' αἰῶν Διὸς ὄρκος.
 Αν. 18 Ἀλλ' εἰ τὰδ' ἔχῃ κατὰ νοῦν κείνω,
 19 Ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ· Θήβας δ' ἡμᾶς
 20 Τὰς Ωγυγίης πέμψον, εἴαν πως 1770
 21 Διακωλύσωμεν ἰόντα Φόνον
 22 Τοῖσιν ὁμαίμοις.
 Θη. 23 Δράσω ἔ τὰδε, καὶ πάνθ' ὅσα ἂν
 24 Μέλλω πράσσειν πρὸς Φορὰ θ' ὑμῖν
 25 Καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὅς νεον ἔρρῃ,
 26 Πρὸς χάριν· ἔ γὰρ δεῖ μ' ἀποκάμνειν. 1775
 Χο. 27 Ἀλλ' ἀποπαύετε, μήτ' ἐπὶ πλείω
 28 Θρήνον ἐγείρετε.
 29 Πάντως γὰρ ἔχῃ τὰδε κῦρῳ.

γ Συνομαίμοις, quod ex conjectura ad marginem Editionis suæ exhibet Turnebus, Henr. Stephano minime arridebat.

1772 Τοῖσιν ὁμαίμοις] Εποκλεῖ καὶ par est. Ita supra v. 1632. Πολιτικῇ. Schol.

1773 — πάνθ' ὅσα ἂν] Ad fulcendum verbum malim cum Edit. Londin. ὅσα γ' ἂν. H.

1774 μέλλω πράσσειν] Facere me

— τελεῖν γ' ὅσα ἂν

Μέλλω φροτῶν εὐ συμφίρειν — H.

1777 ἐπὶ — ἐγείρετε] Pro ἐπιγείρετε: per Tmesin Poetis familiarem.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Αποθανόντα Πολυνείκευ ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίᾳ, Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν, κηρύττει μηδὲνα αὐτὸν θάψειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόη ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ θάψειν πειράσεται· καὶ δὴ λαθῶσα σὺν Φύλακας, ἐπβάλλει ^a τῷ νεκρῷ χώμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸ τοῦτο δράσαντα εὑροῖεν· ἔτοι ^b ὃ τὸ κόνιν τιλὸν ἐπέβλημένῳ καθάραντες, οὐδὲν ἦγον ἐφρέρουν. ἐπελθούσα δὲ ἡ Ἀντιγόη, καὶ γυμνὸν εὗρῶσα τὸν ^c νεκρὸν, ἀνομιώσασα, ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει πάντῳ ^d ὃ ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομμένην Κρέων καταδικάζει, καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθέσθην. ἐπὶ τύπτει Αἵμων ὁ ^e Κρέοντος, ὃς ἐμνάτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ δολομυίᾳ ἀγχόνῃ, Τειρεσίᾳ πάντῃ προτεάπισται. ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη ἡ τῷ Κρέοντος γαμετή, ἑαυτὴν ^f δόποσφάζει καὶ πέλος, θρηνεῖ Κρέων τὸν ^g παῖδός καὶ τὴν γαμετὴν θάνατον.

^a Desunt τῷ νεκρῷ in Ald. & Franc.

^b Δὲ non agnoscunt Ald. Franc.

^c Καθαίροντες Ald. Franc.

^d Νίκω Ald. Franc.

^e Δὲ abest Ald.

Franc.

^f Υἱὸς post Κείων addunt Ald. & Franc.

^g Κατασφάζει

Ald. Franc.

Α Λ Λ Ω Σ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Αντιγόνη παρὰ τῷ πατρὶτι τὴν πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην, ἐφωράθη· καὶ εἰς μνημεῖον κατὰγειον ἐνπιθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἰμῶν δυσαπήσας παρὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα, ζήθει ἑαυτὸν διεχρήσατο· ἐπὶ δὲ τῷ τέτῳ θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνείλε.

Κεῖται ^h ἡ μυθοποιία ⁱ αὕτη ^ε ἐν Εὐριπίδῃ Αντιγόνη· πλὴν οὐκ ἐφωράθησα ⁱ τῷ Αἰμονι δίδεται πρὸς γάμου κοινωνίαν, καὶ ^m τέκνον τίκτη ^τ Μαίμονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπέκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπχωρίων γερόντων. προλογίζει δὲ ἡ Αντιγόνη. ὑπέκει ^j δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι, πάρος Πολυνείκους, καὶ Αντιγόνης ἀναίρεσις, καὶ ⁿ θάνατος ^o Αἰμονος καὶ Εὐρυδίκης ^τ ^p Αἰμονος μητρός. Φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσασθαι ^τ ἐν Σάμῳ γραπτήσας, εὐδοκμήσαντας ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ^τ Αντιγόνης. λέλεκ ^j δὲ τὸ δράμα τέτο τριακῶς δεύτερον.

^b Δὲ non habent *Ald. Franc.*

Εὐριπίδῃ ἐν Αντιγόνη *Ald. Franc.*

^m Deest *Ald. Franc.*

Αἰμονος καὶ in *Ald. Franc.*

ⁱ Deest αὕτη *Ald. Franc.*

^l Μιτὰ τοῦ Αἰμονος, δίδεται *Ald. Franc.*

ⁿ Μητρὸς *Ald. Franc.*

^o Desiderantur

^p τῷ Αἰμονι *Ald. Franc.*

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ, ἐκ Θηβαίων γερόντων.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΙΛΛΑΣ, Ἀγέλος.

ΑΙΜΩΝ, ὁ 3^{ος} Κρέοντος υἱός.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

^α Ἄλλος ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ, ἡ 3^η Κρέοντος ἡμετή.

^β ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΩΦΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ ΠΑΙΣ.

^α ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ *Ald. Franc.*

^β ΟΙΚΕΤΗΣ *Ald. Franc.*

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

ANTIGONH, ISMHNH.

I A M B O I.

Αν. Ω Κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμῆνης κάρα,
 Ἀρ' οἶδ' ὅ, τι Ζεὺς τ' ἀπ' Οἰδίπυ κακῶν
 Ὅποιον ἔχ' νῶϊν ἐτι ζῶσιν τελεῖ;
 Οὐδέν γὰρ ἔτ' ἀλγεῖνον, ἔτ' ἄτης ἄτερ,
 Οὐτ' αἰσχρὸν, ἔτ' αἰμὸν ἐσθ', ὅποιον ἔ
 Τῶν σῶν τε καμῶν σὲ ὅπως ἐγὼ κακῶν.
 Καὶ νῦν τι τῆτ' αὖ Φασὶ πανδήμῳ πόλῃ
 Κήρυγμα θεῖναι τὸν κρατηγὸν δέξις.

5

a Corrupte *Ισμήνης* apud Hesychium, qui versum hunc laudat v. Κοινός. Et in Cedreni *Compend. Historiarum* pag. 25. Ed. Paris. corruptius *Υσμίνην* legitur. b Mendum esse manifestum in vulgata lectione existimavit Thomas Johnson in Notis suis ad hanc fabulam; atque hoc modo legi voluit: οὐτ' αἰσάτον, vel οὐτ' ἄτης μέτω. (Legitur quidem — Λάκων Σπυρὸς ὕδαρ, in Homeri *Iliad.* ξ. v. 271. h. e. πολυλααίς. Quæ significatio huic loco belle convenit.) Utramvis lectionem eligas, edita meliorem eliges: in qua, ni fallor, ἔδν, ὕγίς.

ANTIGONH] Historiam hanc attingit Apollodorus *Biblioth.* lib. 3. cap. 7. §. 1. item Hyginus *Fab.* LXXII. aliquantum varians. Huc refer Philostrati Senioris *Icon.* lib. 2. in *Antigone.* Scripsit & Euripides fabulam ejusdem nominis & argumenti, à Stobæo passim in *Anthologio* laudatam: cujus Fragmenta bene multa habes in istius Tragici Editione Barnesiana, par. 2. p. 452.

1 Αὐτάδελφον] Pro αὐτάδελφον, per Enallagen Casus. Vide Maittaire de *Dialect. Attic.* pag. 83.

2 Ἀρ' οἶδ' ὅ, τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπυ κακῶν

Ὅποιον ἔχ' νῶϊν ἐτι ζῶσιν τελεῖ;
 ὡς εἰ ἔλεγον· ἀρὰ ἔχει τι ὁ Ζεὺς τέττον
 τῶν κακῶν μύζον ποιῆσαι εἰς ἡμᾶς;
 Schol.

4 Οὐτ' ἄτης] In Scaligeri codice hic annotatur: *Id est, καὶ σὺν.* Sed vide varias Lectiones — Cl. H. potius censet legendum ἄτης ἀπο sci licet à genio malo profectum, cum vulgaris lectio loquentis sententiæ prorsus repugnet.

7 Καὶ νῦν τι τῆτ' αὖ — hic interrogationis notam τῆς ἀρτίως H. apponit contra Schol. dicentem ἐκ ἐστὶν ὡν ἐρωτήσθ' ὁ λόγος· ἀλλ' ὡς ἀπεφάνη ἀρίστως.

- Εχεις τί, κείσῃκας; ἢ σε λανθάνει
 Πρὸς τοὺς Φίλους εἶχοντα ἢ ἐχθρῶν κακά; 10
- Ισ. Εμοὶ μὲν ἄδεις μῦθος, Ἀντιγόνη, Φίλων
 Οὐδ' ἦδ' ὅς ἔτ' ἀλγεινὸς ἔκετ', ἐξότῃ
 Δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστρέφημεν δύο,
 Μία θανόντων ἡμέρα διπλῇ χερὶ.
 Ἐπεὶ ᾗ Φρεσὸς ἐστὶν Ἐργεῖος φρατὸς 15
 Ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, ἄδεν οἶδ' ὑπέρτερον,
 Οὐτ' εὐτυχέστα μᾶλλον, ἔτ' αἰωρόμην.
- Αν. Ἦδεν καλῶς, καὶ σ' ἐκπὸς αὐλείων πυλῶν
 Τῷδ' ἄνεκ' ἐξέπεμπον, ὥς μόνῃ κλύοις.
- Ισ. Τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20
- Αν. Οὐ γὰρ τίφω δ' ὦν τὸ κασιγνήτω Κρέων,
 Τὸν μὲν τροπίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
 Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγῃσι, σὺν δίκῃ
 Χρηθεῖς δικαίᾳ καὶ νόμῳ, κατὰ χρόνον
 Ἐκρυψε, τοῖς ἐνερθεν ἐνὶ μίμον νεκροῖς. 25
 Τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυμεικτὸς νέκυν
 Ἀσπίσι φασὶν ἐκκεκρύνχθαι τὸ μὴ

c Ἀργεῖον *Ald. Franc. Turn.* in margine. *St.*
 quod fortasse melius esse putat *Henr. Stephanus.*

d Νῶν *Ald. Franc.*

13 Ἐστρέφημιν δύο] Ἀμφω & δύο, tametsi sint tantum Dualis Numeri, construuntur etiam Verbis Pluralibus. *Alex. Scoti Univerf. Gr. Grammat. p. 637.*

14 Μία θανόντων] Observa & hic θανόντων, Participium Pluralis Numeri, cum (ἀδελφοῖν) Substantivo Duali. Usitatum hoc Græcis. Sic Eunapius in *Sophistarum Vitis* pag. 108. Ed. Antwerp. Τοῖς παιδὶν ὑποεχθίστων κ. λ.

20 — δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος — πτωχευμένους φροντίζουσ' τὸ καλχαίνειν οὐκ ἐπιφορὰς & κῆλος & τὴν περφορεὴν οὐτὸς κρύπτουσ' ἐρεται καλχηρὸς κῆλος. Schol. Attici plerumque

verbo participium subjiiciunt pro infinitivo: δηλοῖς καλχαίνουσα.

22 — τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει — τὸν Πολυμεικτὸν ἀτιμάσας τάφον τῷτ' ἐστὶν ἀνάξιον & ἀτιμὸν τίφω κρίνας. Schol.

24 Χρηθεῖς δικαίᾳ καὶ — Schol. admonet τὸ χρηθεῖς esse quiddam diversum à τὸ χρησάμενος; atque interpretatur ὑπὲρ τῷ Ἐτεοκλείῳ χρηθεῖς καὶ παροξυσμῶν — σὺν δίκῃ δὲ δικαίᾳ ἐπειδὴ τὸ ὑπὲρ τῷ πατρὶδος τιμωρὸς καὶ τοῖς περὶ αὐτοῦ δικαίον.

27 Ἀσπίσι φασὶν ἐκκεκρύνχθαι — non active sed passive usurpatum sc. Civibus lege promulgata esse interdictum ne &c.

pol
scr
ver
leg

tius
3

pcen
quer
per
istius
Test
que
cero
apud
90.
suppl
Ilium
ferun

- Τάφῳ καλύψαι, μηδὲ κωκῦσαι πινά·
 Εἴαν δ' ἀκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκύν
 Θησαυρόν, εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30
 Τοιαῦτα Φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι,
 Καί μοι, (λέγω γὰρ καί με) κηρύξαντ' ἔχειν·
 Καὶ δεῦρο νεώταυ ταῦτα τοῖς μὴ εἰδῶσι
 Σαφῇ προκηρύσσοντα· καὶ τὸ πρᾶγμα ἄγειν
 Οὐχ ὡς παρ' ἑδέν, ἀλλ' ὅς ἐστιν ἐν τέτων πᾶσι,
 Φόνον προκεῖσθαι δημόλυσον ἐν πόλει. 35
 Οὕτως ἔχει σοι ταῦτα· ἔδ' ἔχεις τάχα
 Εἴτ' εὐχρῆς πέφυκας, εἴτ' ἐδ' ἑλῶν κακῇ.
 Ισ. Τί δ' ἐγὼ, ὦ ταλαῖφρον, εἰ τίδ' ἐν τέτοις, ἐγὼ
 ἔλυσ' ἂν ἢ γὰρ πῶς προδόμενον πλέον; 40
 Αν. Εἰ ζυμποιήσεις καὶ ζωεργάσῃ σκόπη.
 Ισ. Ποῖόν τι κινδυνώμα; ἢ πῇ γνώμης πότε εἶ;
 Αν. Εἰ τὸν νεκρὸν ζῶ τῇδε κρυφίως χερί.
 Ισ. Ἡ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπὸρρήτων πόλει;

e Heraldus ad Tertulliani *Apologet.* lib. 1. *Digres.* 27. una literula interposita, λυσο' legi malit. f Gul. Canterus πῶς πῶς praefert. Quam scripturam in quibusdam libris olim extitisse constat ex hisce *Scholiographi* verbis: εἰ γὰρ γραφίται Ἡ πῶς πῶς, κ. τ. λ. Ubi absurde in *Impressis* omnibus legitur ἢ γὰρ πῶς πῶς. g P^u Ald. Franc. Poī Schol.

- 31 Ἀγαθὸν Κρέοντα] Ironice.
 32 Κηρύξαντ' ἔχειν] Sic Attici potius quam κηρυχίαν.
 36 Προκεῖσθαι] Supple αὐτῶ.
 Ibid. Δημόλυσον] Lapidationis poena apud Veteres in usu erat frequentissimo. Hebraeis praesertim semper fuit solennis: ut docent crebra istius tum in Novo tum in Veteri Testamento vestigia. Moris ejus quoque apud Athenienses meminit Cicero de *Offic.* lib. 3. cap. 11. uti & apud Romanos Petronius *Satyr.* cap. 90. Obtinuit & inter Thracas hoc supplicii genus: quos post captum Ilium Hecubam lapidibus obruisse ferunt. Vide Lycophronis *Alexandr.* v. 331. & quae ibi more suo, h. e. doctissime, commentatur Johannes Meurfius.
 38 Εδ' ἑλῶν] h. e. Εξ ἐδ' ἑλῶν γινέσθαι.
 39 Εἰ τίδ' ἐν τέτοις] Εἰ ταῦτα ἔτι εἶ.
 40 Λύσο' ἂν ἢ γὰρ πῶς προδόμενον πλέον; — si haec lectio vulgata servetur — sic verte: quid tibi, O misera, si haec ita se habeant, opera mea profuerit amplius si huic edicto non paream, vel sepeliam fratris cadaver? sc. λύσοι τὸ νόμον ἐν τῇ θάπτεϊ.
 43 Εἰ τ'] Σκοπέ, ἢ τ' κ. τ. λ.
 44 — ἀπὸρρήτων πόλει — τ' ἀπηγορεύμενον καὶ κηρυχίαν πᾶσι τῇ πόλει; Schol.

- Αν. Τὸν γαῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς,
 Ἀδελφόν· εἰ γὰρ δὴ προδῶς ἀλώσσομαι. 45
- Ιδ. Ω χετλία, Κρεόντος ἀναιρεηκός;
- Αν. Ἀλλ' ἔδεν αὐτῷ τῶν ἐμῶν εἶργειν μέτα.
- Ιστ. Οἶμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
 ὡς νῦν ἀπεχθὴς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο,
 Πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
 Οφεις ἀράζας αὐτὸς αὐτεργῶ χερί.
 Ἐπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλὴν πάθος,
 Πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
 Τρίτον τ' ἀδελφῶν ἡ δὴ μίαν κατ' ἡμέραν
 Αὐτοκτενοῦντε τὰ ταλαιπώρῳ, μόρον
 Κοινὸν κατεργάσονται ἐπ' ἀλλήλοισιν χερσίν.
 Νῦν δ' αὖ μόνῃ δὴ νῶν ἡ λειμμένη, σκέπη
 ὄσω κάκις ὀλέμεθ', εἰ νόμος βία
 Ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν. 50
 Ἀλλ' ἐννοεῖν χεῖρ τῆτο μὲν, γυναιχ' ὅτι
 Εφύμεν ὡς πρὸς ἄνδρας εἰ μαχεμένα·
 Ἐπειτα δ' ἔνεκ' ἀρχόμεθ' ἐκ κρείσσονων·
 Καὶ ταῦτ' ἀκύνει, καὶ τῶνδ' ἀλγίονα.
 Ἐγὼ μὲν ἔν, αἰτῶσα δὲ ὑπὸ χθονὸς
 Εὐγγροῖαν ἶσχειν ὡς βιάζομαι πόδε,
 Τοῖς ἐν πέλει βεβῶσι πείσομαι. “ τὸ γὰρ
 “ Περιστὰ πείσασιν, οὐκ ἔχει νοῦν ἔδνα.
 Αν. “ Οὐτ' ἂν κελεύοιμι, ἔτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
 Πείσασιν, ἐμῶ γ' ἂν ἡδέως δρώης μέτα. 55
 60
 65
 70

b Δύο reponit Scal. versus causa.
 Turn. *i* Δεικνύμενοι T. St.

i Μόνῃ T. St.

k Νὼ Franc.

48 Ἀλλ' ἔδεν αὐτῷ] Οὐ μέτεστι αὐτῷ
 εἶργειν μετὰ τῶν ἐμῶν. Schol. — non
 illi fas est.

64 Καὶ ταῦτ' ἀκύνει] Repete χεῖρ
 post ἀκύνει, ex ver. 61.

67 Τοῖς ἐν πέλει βεβῶσι — βασι-
 λεύσσι· τίλει γὰρ τιμῶν ἢ βασιλείᾳ, μὴ

ἢ οὐκ ἐπὶ πραγματικῇ χερσὶν. Schol.

69 Οὐτ' ἂν κελεύοιμι — Antigone
 cujus in fabulis persona est magnani-
 ma, non modo non mollitur sororis
 oratione, sed etiam fit vehementior.
 Camer.

Αλλ' ἴδ' ὅπῃ σὶ δοκεῖ κείνον δ' ἐγὼ
Θάψω. καλὸν μοι τῆτο ποίεσθαι θανεῖν.
Φίλη μετ' αὐτῶ κείσμεν, φίλῃ μέγα,
Ὅσα πανουργήσας· ἐπεὶ πλείων χρόνος
Ὀν δὲ μ' ἀρέσκων τοῖς κάτω, τ' ἐνθάδ'.
Εκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσμεν· σὶ δ' εἰ δοκεῖ,
Τὰ τῶν θεῶν ἐντιμὰ ἀλημάσας· ἔχε.

75

Ισ. Εγὼ μὲν οὐκ αἵματι πιᾶμαι· πὶ δὲ
Βίᾳ πολιτῶν δρᾶν, ἔφω ἀμήχανος.

Αν. Σὺ μὲν τάδ' ἂν πρῆχοι· ἐγὼ δ' ἤδη τὰ φον
Χώσας· ἀδελφῶ φιλάτω πρεῦσμαι.

80

Ισ. Ὀῖμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδεδοικὰ σε.

Αν. Μὴ μὲν προλάβῃς, πὴν σὺν ἐξόρῃς ὁ βίον.

Ισ. Αλλ' οὐδ' ὅτι προμηνύσεις γε τοῦτο μηδένι.

Τεῖρον· κρυφῇ δ' κεῖτε· σὺ δ' αὐτῶς ἐγώ.

85

Αν. Ὀῖμοι, καλὰ ἔδα· πολλὸν ἐχθίων ἔση

m Ὅποιά σοι Schol. Ald. Franc. n Sic distinguunt Ald. Franc. Turn.
Οῖμοι παλαίνης, ὡς κ. λ. Hen. Stephano non probante. o Πέτρων
legit Scholiaſtes, & vulgatum βίον pro varia leſtione agnoſcit. p Πεο-
μνύσης Ald. Franc. St. q Sam. Petitus in Miſcell. lib. 3. cap. 18.
emendat, Οὐ μὴ, κατὰ ἑα. Ut ſenſus ſit: Nequaquam occultaveris, imo po-
tius palam facito.

74 Ὅσα πανουργήσας· — δίκαια
μετὰ πανουργίας ἐργασαμένη· uti honestum furtum, & piam fraudem, &c.
dicere consuevimus. Camer.

Ibid. χρόνος] Extrinsecus accipien-
dum est Verbum ἐπὶ, quod sæpe ſup-
primitur ornatus causa.

79 Βίᾳ πολιτῶν δρᾶν — facere con-
tra auctoritatem civium.

80 — τάδ' ἂν πρῆχοι — σὺ μὲν
τοὶ ταῦτα προφασίζῃς — σὺ μὲν ταῦτα
προφασίζῃς. Schol.

82 Οῖμοι, παλαίνης — φιλόσοφον
ἢ πύτης τὸ ἦθ'· ἀλλ' εὐλασίς. Schol.

84 Προμηνύσεις] Pro Imperativo
προμηνύς. Atticis frequens est hujus-

modi Enallage. Sic in Oedip. Tyr.
v. 1516. Λίξεις, pro λίγῃ. Atque apud
Menandrum Fragment. 731. (Modo
Imperativo vice versa pro Futuro In-
dicandi usurpato)

Οἷδ' ὅ, π ποίησεν. —
Adde Euripidis Hec. 224. & consule
Glossii Philolog. Sacr. pag. 869. Mait-
taire de Dialectis Græc. pag. 85.

86 Οῖμοι, κατὰ ἑα — hæc loqui-
tur audacia præſidens ſua & iſultans,
non ſine irriſione quadam. — Soror-
um colloquentium mores eoſdem ex-
hiberi vides, quos & alibi Sophocles
exhibuit viz. Chryſothemidis & Elec-
træ diſputantium.

Σιγῶσ', εἰ μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.

Ισ. Θερμὴν ἔπι ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

Αν. Ἀλλ' οἷδ' ἀρέσκουσ' οἷς ἡ μάλιτ' ἀδεῖν με χρεῖ.

Ισ. Εἰ καὶ δυνήσῃ γ' ἄλλ' ἀμηχάνων ἐράς.

Αν. Οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ δένω, πεπαύσμαι.

Ισ. Ἀρχὴν γ' ἴθρην καὶ πρέπῃ τὰ μέγαρα.

Αν. Εἰ ταῦτα λέξεις, ἡ ἐχθρανὴ μὲν ἐξ ἐμοῦ,

ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκη.

Ἀλλ' εἰ με καὶ τ' ἐξ ἐμῆ δυσβολίαν

παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσμαι γὰρ καὶ

τοσοῦτον ἔδεν, ὥστε ἡ μὴ καλῶς θανεῖν.

Ισ. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, εἴχῃ. τῆτο δ' ἴδ', ὅτι

ἀνὴρ μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλῃ.

Emendavi ex Henr. Stephani *Editione* Traged. Select. Anni MDLXVII.

In cæteris tum vetustis tum recentioribus *Cûsis* est μάλις ἀδεῖν mendose.

s *Εχθρῇ Ald. Franc. Turn. in marg. St.*

t *Μὴ καλῶς T.*

88 Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι] *Parcemia-* gia, chil. 2. cent. 5. Prov. 50.
lis locutio: de qua vide *Erasmi Ada-*

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 ΑΚΤΙΣ ὦ ἀελίε, τὸ κάλ- 100
2 Λισον ἐπαπύλω φανέν
3 Θήβα τῶν προτέρων φάος,
4 ΕΦάνθης ποτ' ὦ χρυσέας
5 Αμέρας βλέφαρον
6 Διρκαίων ὑπερ 105
7 Ρεέθρων μόλυσσα,
8 Τὸν λεύκασιν Αργόθεν * πρὶν
9 Φῶτα βάνηα πανταγία

u Ailios Ald. Franc.

x Περί omittunt Ald. Franc. Turn.

100 Χορ.] Σύνοδος τινῶν Θεοκίων
ζοῦντων, ἐξ ἧν ὁ χορὸς συνίστηκε. μιμ-
νήσκουσι δὲ εἰκόσιν ὅτι ἡδὲ τὸ Κρίσι-
μα γινώσκουσι ἐπὶ καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς
ἐπιστολῆς τῶν χορῶν πιδανὰς εἶναι δεῖ, καὶ
ἐπειδὴ καὶ τὸν δῶκεν τῇ ἀποφασίᾳ οἱ ἡ-
γεταῖαι, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Αργείων πάντες
ἀνέστησαν, εἰκότως ἀντιφασίαι εἰσι, ἐ τῇ
παύσῃ ἡμέρᾳ εὐχαριστοῦσι. Schol. Cho-
rus itaque prodiens, quem ipsa res
nata suggessit, hymnum quendam
ἐπιτίκειον canit.

103 Χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον] Pe-
ripheasis, pro ipso die. Similiter noc-
tem ἀποφασίζει Euripides in *Phœniss*.
v. 556.

Νεκρὸς τ' ἀφίγγεις βλέφαρον —

Nec multo aliter Æschylus in *Pers*,
v. 428.

Εως κελευσὲς νεκρὸς ὅμι' ἀφείλετο.
Ἦτοι αὐτὴ ἡ νύξ : ut in cum locum
scribit Scholiastes.

104] Sic versus hosce Cl. H.
constituit;

Αμέρας βλέφαρον Διρκαί-
ων ὑπὲρ ρεέθρων μόλυσσα

Quibus in Antistrophe respondebunt

122 Αἰμάτων γίνουσι πλοῦσι-
νά τε ἐ σιφάνωμα πύργων.

107 — λεύκασιν — propter
clypeorum splendorem — παντοπλία*
πανοπλία, cum omni apparatu bellico
— φῶτα βάνηα ἦτοι τ' Ἀδρασον φησὶν,
ἢ ἐφ' ἑνὸς τὸ πλοῦτος δηλοῖ. Schol.

10 Φυγάδα πρόδρομον, ὃς ὕπερ

11 Κινήσασα χαλινῶ.

110

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

1 Ὅν ἐφ' ἀμετέρα γὰ Πολυνείκης

2 Ἀρτεῖς νεκρέων ἐξ ἀμφιλόγων

3 Οἷα κλάζων αἰετὸς ἐς γαῖαν

4 Ως, ὑπὲρ πῆλα,

5 Λόκῃς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς

6 Πολλῶν μεθ' ὅπλων,

7 Ζυῶ θ' ἱπποκόμοις κερύθροισι.

115

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

1 Στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων Φονί-

2 Αἰσιν ἀμφιχανῶν κύκλῳ

3 Λόγχαις ἐπ' ἀπυλον σῆμα

4 Εἶσα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων

5 Αἱμάτων γένεσι

6 Πληθύνει * τε, καὶ

7 Σπένανμα πύργων

8 Πόλεον θ' ἠφαιστον εἰλεῖν.

9 Τόιος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη

120

125

y Ita edidimus propter omnium librorum consensum; sed plane mendum est in vocabulo: nec dubium est, quin ὁξύτερον scripserit Sophocles; quomodo certe olim legebat Scholiastes. (Vide notulam ejus ad vers. 110.) Et sic acceperunt omnes Latini Interpretes. x Os Scal. a Illud πi abest Ald. & Franc.

109 — ὁξύτερον] fræno acute
Κινήσασα χαλινῶ] penetrante.H.
— denotans fugæ repentinae celeritatem. Camer.

111 Ον ἐφ'] Sententiæ causa post ὄν supple ἤσαν.

113 — αἰετὸς — Polynicem aquilæ supervolanti assimilat.

115 — πτέρυγι — clypeos candentes, vel alam expansam.

121 Εὐκ — abiit, excessit, periiit — ἀντὶ θ' ἡτλήθη.

125 Πόλεον θ' ἠφαιστον — cum tædæ ad incendia comparatæ ut plurimum è materie piceâ fuerint coactæ.

b
Step
Flor
Edi
ubi
A
1
lei,
μιο
Scho
coner
pulan
vit:
tantu
gam
igeren
dictur
rem c
dicit.
12
cum
tione
nec p
Ziōs,

- 10 Πάταγος Ἀρεος ἀντιπίλω
11 Δυοχείρωμα δράκοντι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 Ζεὺς γὰρ μεγάλης ^b γλώσσης κόμπης
2 Ὑπερχθαίρης καὶ σφας ^c ἐσιδῶν 130
3 Πολλῶν ρεύματι προσνιασμένους
4 Χρυσῶν καναχῆς ὑπεροπτίας,
5 Παλτῶν ῥιπλῶν ^d πυρὶ, βαλβίδων
6 Ἐπ' ἄκρων ἤδη
7 Νίκῳ ὀρμῶντ' ἀλαλάζαι. 135

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 ^e Ἀντίτυπος δ' ἐπὶ γᾶν
2 Πέσε ταῖνα λωθεῖς

^b Γλώττης legit Libanius. Vide Notam ad hunc locum. ^c Editt. Steph. Cant. C. habent ἐσιδῶν: omnes vetusti libri, scil. Ald. Col. Franc. Flor. Turn. ἐσιδῶν, & ita metrum postulat. ^d Nos, sententia ita exigente, Editt. Turn. Cant. C. secuti sumus, in ponenda solum hypostigme post πυρὶ: ubi Ald. Franc. Hen. & Paul. Steph. πλεία (ut vocant) σγμῇ distinguunt. Ἀντίτυπος Ald. Franc. Schol. f Γᾶ Ald. Franc. Schol.

128 Δράκοντι] — Τὰς Θεαίους δη-
λοι, ἐπεὶ δρακοντοχρεῖς εἰσιν — Πολέ-
μιοι δὲ ζῶον εἰς ὃ δράκων αὐτὸς τ' αὐτὸν.
Schol. — quia Aquilæ rapere Dra-
cones solent, festiva translatione po-
pulum Thebanum Draconem voca-
vit: etiam quia Draconigenæ illi pu-
tantur. Sed Martis terror illos in fu-
gam dedit quominus Draconem sub-
igerent. δυοχείρωμα igitur appositivè
dictum: nam illum Martium terro-
rem obstitisse oppugnationi Thebarum
dicit. Cam.

129 Ζεὺς γὰρ μεγάλης] Ad hunc lo-
cum alludit Libanius, qui in Ora-
tione sua super Juliani Imperatoris
necesse p. 288. Ed. Morel. hæc habet:
Ζεὺς, ὁ καὶ Σοφοκλῆα, μεγάλης γλώττης

κόμπης ὑπερχθαίρων, νόσση πειθήσας ἀ-
πηνιγκῆ. — cernens Jupiter illos ir-
ruere cum auro in auratis armis, &
clangore & fastu, non adjuvit illorum
superbiam, sed infregit; nam infestus
est jactantiæ & gloriationibus. Camer.
Pro ὑπεροπτίας v. 132. H. leg. ὑπερο-
πτίας metro & sententia postulante,
ἥς ὑπεροπλῆσι τάχ' ἂν καὶ θυμὸς ὀλίσσῃ.
Hom. II. α.

130 Σφᾶς] Τὰς Ἀργεῖδας.

135 ὀρμῶντ'] Nempe τ' Καπανεία.

137] Metra sequentia, Cl. H. sic
constituit;

Ἀντίτυπος δ' ἐπὶ γᾶν πέσε

Ταυταλωθεῖς πυρφόρος,

Ὅς τύπῃ καυνομένη σὺν ὀρμῇ

- 3 Πυρφόρος, ὃς τότε
 4 Μαινομένα ζυν ὄρμα
 5 Βακχεύων ἐπέπνη
 6 Ριπαῖς ἐχθίσων ἀνέμων.
 7 ἔϊχε δ' ἄλλη τάδ' ἢ ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
 8 Επενώμα συφελίζων
 9 Μέγας Ἀρης ἢ δεξιόσειρος.

140

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 Ἐπὶ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπὶ πύλαις
 2 Ταχθέντες ἴσσι πρὸς ἴσας, ἔλιπον
 3 Ζηνὶ Τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη.
 4 Πλὴν τοῖν συγεροῖν, ὦ πατὴρ ἐνὸς
 5 Μητρός τε μιᾶς φύλης, κατ' αὐτοῖν
 6 Δικρατεῖς λόγχας εἴσαντ' ἔχετον
 7 Κοινὸν θανάτῳ μέρος ἄμφω.

145

150

g Sic in omnibus antiquis Editis. Hen. Steph. ὡς habet, prelo forsan errante. h Ita legitur hic versus in Ald. Col. Flor. Franc. Εἴχε δ' ἄλλα. Τὰ μ' ἄλλα, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις. i Malim ἄλλα, ut postulare videtur versus, sensu non repugnante. Atque hanc lectionem in loco vertendo secutus est Jobns. k Δεξιόσειρος Turn. in margine. L. S.

ἀντίτυκ — sursum resiliens; denotat cadentis violentiam. — πανταλωδεὶς πυρφόρ — ad Capaneum fulmine ictum hæc sunt referenda.

In Antistrophe sic respondebunt;

152 Ἀλλὰ γὰρ ἂν μεγαλύνουσι
 ἦλθε νίκη τῶ πολυ-
 ἀρμάτω ἀντιχεροῖσι Θηῶν.

140 Ἐπὶ πύλῃ hoc est: Τὴν πόλιν ἐπίπτε.

142] Sequentes etiam versus usque ad hujusce Strophes finem ita constitutendos esse judicat H.

Εἴχε δ' ἄλλα τὰ μ', ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπινώμῳ συφελίζων

Μέγας Ἀρης δεξιόσειρ.

Ἀρης βοηδῶν ἡμῖν, πανταχῶς τροπῆς ἐποιεῖτο τῇ πολέμῳ. — δεξιόσειρ — μεταφορὰ διὰ τῇ ἱππῶν τῇ ἐν τοῖς ἀρμασὶ παραστειρότων. — οἱ γὰρ ἱπποὶ ἱπποὶ εἰς τὴν δεξιὰν σείραν ζεύγνυται ἢ ἀρματος. Schol. — auspicato adjuvans. H.

Quibus sic respondebit Antistrophe;

158 Θιῶν ὃ καὶς χεροῖς παντοῦ-
 χοις πάλαις ἐπὶ λθωμὲν ὁ Θηῶν
 Δ' ἐλελίζων βακχεῖος ἄρχει.

longe præstat, mea quidem sententia, Aldine lectio, ἐλελίζων, quam agnoscit etiam vetus Interpres. H.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Ἀλλὰ γὰρ ἂ μεγαλώ-
 2 Νυμος ἤλθε νίκα,
 3 Τὰ πολυαρμάτω
 4 Ἀνιχαρῆϊσα Θήβα. 155
 5 Ἐκ μὲν δὴ πολέμων
 6 Ἰ τῶν νῦν θέσται λησμοσύλῃ·
 7 Θεῶν ᾗ ναοὺς χοροῖς παννύχοις πάν-
 8 Τας ἐπὶ λθωμεν ὁ Θήβας
 9 Δ' ἔλελίχθων Βακχεῖος ἄρχοι. 160

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 Ἀλλ' ὁδὲ γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας
 2 Κρέων ὁ Μεινοκίεως, νεοχμὸς
 3 Νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
 4 Χωρεῖ, πινὰ δὴ μῆτιν ἠέρεσων
 5 Ὅτι σύγκλητον τλώδῃ γερόντων 165
 6 Προὔθετο λέγῃ,
 7 Κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

1 Versum hunc ita secabis: τῶν νῦν | θέσται | λησμοσύν | ἠ. Θεῶν autem reposui ex *Cant. C. & Turn.* margine: cum in antiquioribus omnibus *Impressis* θεῶν legatur. Confer versum hunc cum sexto Strophes præcedentis: & emendationis nostræ rationem primo intuitu assequeris. *m* ἔλελίζων *Ald. Franc. Schol. Turn.* in marg. *n* ἔλεσων mavult *Jobns.* Sic mox v. 237. τοιαῦθ' ἔλεσων —

156, 7 Ἐκ — θέσται] Ἐκθέσται. *Tmesis.*

162 Metri gratia, ut conficiantur Anapaesti, *H.* sic legit;

Τῆσδε Κρέων ὁ Μεινοκίεως νεοχμὸς
 νεοχμὸς scil. νεωστὶ κηρυγματοῖς εἰς τὴν ἀρ-

χὴν καὶ τυραννίδα. *Schol.* Hæc Chorus *Creontem* prospiciens advenientem.

164 — μῆτιν ἠέρεσων — εἰς ἰαυλῶ
 κινῶν καὶ μελεμνῶν· ὅτι μεταφορᾷ τῶν
 ἠέρεσόντων. *Schol.*

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. **Α**Νδρες, τὰ μὲν δὴ νόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
 Πολλῶ σάτω σείσαντες, ὥρθωσαν πάλιν·
 ἡμᾶς δ' ἐγὼ πομπῆσιν ἐκ πάντων δίχα
 170 ἔσειλ' ἰκέαδ'· τῆτο μὲν, τὰ Λαίᾳ
 Σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη·
 Τῆτ' αὖτις, ἥνικ' Οἰδίπυς ὥρθε νόλιν,
 Καπὲ δ' αὖτε, ἀμφὶ δ' αὖ κένων ἔτι
 Παιδάς μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 175 Ὅτ' οὖν ἐκείνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν

168 Κρ.] Intrat in scenam Creon, et pro imperio alloquens Chorum, Edictum de Polynice promulgat.

Ibid. τὰ — πόλιν. Scil. ὅτι, vel πρῶτον: vel etiam accipi potest pro simplici πόλιν. Vide Scoti Grammat. Gr. p. 685. & p. 687.

169 Πομπῶ σάτω σείσαντες.] Confer supra Oedip. Tyr. v. 23. & ibi annotata. Simili Metaphora dixit Herodianus, ἀρχὴ σπένδοντα, lib. 5. §. 1. pag. 176. Edit. Oxon. ubi de bello Parthico loquitur, ἐφ' ᾧ, inquit, πῦστι Ρωμαίων ἐσπένδον δόχον.

171 — τῆτο ᾧ — sub. ἀφ' — atque ita ad τῆτ' αὖτις, infra v. 173.

173] Conjunctio δὲ hic non red- dicitur ad illud ᾧ, quod præcessit vers. 171. cujus usus Particulæ istius exempla apud optimæ notæ Scriptores ubique fere extant. (Adi Demosthenes de Corona in ipso Orationis principio. Pindari Olympion. 9. v. 1. Aem. 8. v. 51. Xenophonis Cyropæd.

lib. 4. pag. 293. Ed. D. Hutchinson.) Loca ipsa huc congerere non opus est; silentio tamen præterire nolui, quod à plerisque Sacrarum Literarum Interpretibus dictatum sciam, usum Particulæ μὲν, cum ei δὲ non subjungatur, nullis idoneis Græcæ Linguae Scriptoribus esse cognitum. (Vide Beza in Notis ad N. T. Act. cap. 3. v. 21. Erasmus ad 2. Corinth. c. 11. v. 6.) Audi porro Demetrium (uti vulgo dicitur) Phalereum in insigni libello περὶ Εξηγησίας §. 53. de hac re præclare loquentem: Χρὴ δὲ, inquit, καὶ τὰς συνδέσεις μὴ μέλας ἀνταποδίδωσθαι ἀκρίτως· οἷον τὸ ΜΕΝ, τὸ ΔΕ. μικροπρεπὲς γὰρ ἡ ἀκρίθεια. Aristoteli igitur, cæteroquin utilissimo Rhetorices Magistro, venia danda est, cum in Rhetor. lib. 3. cap. 5. locutionem, in qua non occurrit Particula δὲ, quæ præcedentem μὲν excipiat, ἐκ Εξηγησίαν statuatur.

Καθ' ἡμέραν ὦλοντο, παίσαντες τε καὶ
Πληγέντες αὐτόχειρα σὺν μιάσμασι,
Εγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
Γένος κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.

180

“ Αμύχανον ἢ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
“ Ψυχὴν τε καὶ Φρόνημα καὶ γνῶμην, πρὶν ἂν
“ Αρχαῖς τε ἔ νόμοισιν ἐντρεΐθης Φανῇ.

“ Εμοὶ γάρ, ὅστις πᾶσαν εὐδύνων πόλιν,

“ Μὴ τῶν δρείζων ἀπαιτῇ βαλιδμάτων,

185

“ Αλλ' ἐκ φόβου * τὰ γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει.

“ Κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.

“ Καὶ μέγρον * ὅστις ἀντὶ τ' αὐτῷ πάτεραι

“ ⁹ Φίλον νομίζῃ, τῶν ἐδάμει λέγων.

Εγὼ γάρ (ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρώων ἀεὶ)

190

Οὐτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἅπλυν ὀρώων

Στείχουσαν ἀσσοῖς ἀντὶ τ' σωτηρίας,

Οὐτ' ἂν Φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμυρῇ χθονὸς

Θείμην ἐμαυτῶν τῶν * γινώσκων, ὅτι

Ἡδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἔπι

195

Πλέοντες * ὀρθῆς, τὰς * φίλους πείμεθα.

o Totum hunc locum, usque ad vers. 196. recitat Demosthenes in *Orat.* περὶ Παροργιστικῆς pag. 331. Edit. Franc. ubi secundum *Cod.* unum *Scriptum* pro τε legitur τῶν: sed vulgatum tuentur ceteri *MSS.* & *Edd.* omnes præter *Oxoniensem*, in qua non sine manifesto errore τῶν in textu exhibetur, & τῶ ut duorum *Codicum* scriptura annotatur. ^p Εἰς ἀντὶ τ' αὐτῷ Stobæus *Serm.* 43. locum citans. ^q Φίλων Stobæus ubi supra. ^r Γινώσκων Demosthenes loco prædicto, Stobæus *Serm.* 39. ^s Ὀρθῆς *T. St.* ^t Λόγους Stob. l. d.

190 Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρώων] Deum omnia cernere & alibi diserte asserit Noster:

Εστὶ μίτρας εὐ ἔργων

Ζεὺς, ὃς ἐφορεῖ πάντα, καὶ κρατοῖ.

Verba Chori sunt in *Electr.* v. 175.

Eadem prorsus sentit Euripides in *Fragmento* quodam:

Ὁ Ζεὺς θιῶν ὀφθαλμοῖς εἰς τὰ πάντα ἰδῶν.

Nec abit illud Hesiodi, *Εργων* 6 ἡμῖν:

v. 267. & seq.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοῖς, καὶ

πάντα νοήσας,

Καὶ νῦν τίς, αἶψ' ἰδέλῃς, ἐπι-
δέρκεται. —

Adde omnino Clar. Huetii *Quæst.*

Alnet lib. 2. c. 2. §. 16. & quæ scribit

Rittershufius ad Oppiani *Halieut.*

l. 2. v. 8.

196 Πλέοντες ὀρθῆς] Cicero *ep.* 25.

H h 2

Τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τλώδ' αὖτ' ὦ πόλιν,
 Καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύττας ἔχω
 Ἀγῶσι, παίδων τ' ἀπ' Οἰδίπῳ πέρι.
 Ετεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
 Ολωλε τῆσδε, πάντ' ἀριεύσας δορί,
 Τάφῳ τε κρύψας, ἔ πα πάντ' ἄφαγνίσαι,
 Ἀ ποῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.
 Τὸν δ' αὖ ζύναμιον τοῦδε, (Πολυαἰκὴν λέγω)
 Ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγυμῆς,
 Φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ

200

205

u Sic recte edidit Canterus: atque hanc lectionem præfert H. Stephanus, & ad marginem exemplaris sui adscripsit *Scaleg.* Phavorinus: Ἀφαγνίσαι, κατεργῶσαι. Hesych. Ἀφαγνίσαι, κατεργῶσαι, ἀποσπῶσαι. (Ita repone, nam vox ἄφαγνίσαι in Hesychii Editionibus non comparet.) Vulgata illa, ἀφανίσαι, plane mendosa est, cum nec significationem huic loco aptam habeat, neque metro satis conveniat. Pro ea in calce Editionis Turnebianæ annotatur ἑφανίσαι. Porro interpunctionem post ἄφαγνίσαι tollendam esse putat Hen. Steph. & sustulit *Cant.*

1.12. ad Familiars, in eadem re: Una navis est jam bonorum omnium: quam quidem, nos damus operam, ut rectam teneamus. Vide sis quæ infra notabimus ad Æschyli *Sept. Theb.* v. 2.

204 ζύναμιον τῷδε, (Πολυαἰκὴν λέγω) Interpretantur posteriora verba quod prius paulo obscurius dixerat. Est enim vox ζύναμιον ambigui sensus: quam cum usurpasset, statim (Πολυαἰκὴν λέγω) interpretamentum subiecit. Et quidem sæpissime solent Tragici nostri, siqua paulo duriuscula, aut aliquo modo obscuriora proferant, ea verbis notioribus, & ad vulgi captum magis accommodatis, explicare. Quod fit in isto Euripidis loco, *Hec.* v. 735.

Δύστην, ἑμαυτὴν γὰρ λίγω λέγουσά σι. Eodem modo seipsum explicat Æschylus in *Sept. Theb.* v. 495.

Ἄλω γ' πολλὰν (ἀσπίδος κύκλον λέγω) Ἐφελξα διήσποισι. —
 Vertit Florens Christianus:

Hoc aream rotante (sic orbem voco Chypei) repente inhorruī —

Ubi vox Ἄλω capitur in significatione non temere ei alibi data: ad quam interpretandam verba ἀσπίδος κύκλον, quæ sunt notissimi significationis, adhibentur. Similiter idem in *Chor.* v. 127. (ex emendatione D. Heraldi in *Animadvers.* ad Martial, pag. 203.)

Καὶ γὰρ χέσσα τὰσδε χεῖρας, (χέας λίγω) —

Et in *Eumen.* v. 44.

Λήν μιν γίγν' σφραγίδος ἐστμμένοι,
 Ἀργὴν μετὰ τῇδε γὰρ τραυῆς ἐρῶ.

Ubi observa τὸ λήν, vocabulum insolentius, per subsequencia ἀργὴν μετὰ explicari. Quo in loco in rem nostram hæc scribit vetus Scholiastes: Εἰώθυσιν ὅταν ἀσπίς τι ἔπυσιν οἱ ποιεῖται, ἐπικαθίσταται αὐτό. Deinde Homeri versum subdit,

Κύμαχος δὲ κρήσιν ἐπὶ βερχμῶν π
 καὶ ἄμυς.

- Πρῆσαι * κατὰ κράς, ἠθέλησε δὲ αἵματος
 Κοινῷ πάσαι, τοὺς ᾗ δαλώσας ἄγειν
 Τῆτον πόλιν τῆδ' ἔκκεκρήχθαι, τάφω
 Μῆτε κτερίζειν, μῆτε κωκύσαι τινὰ,
 210 Ἐάν δ' ἄταπτον, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
 Καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεσὸν αἰκιδέντ' ἰδεῖν.
 Τοιόνδ' ἐμὸν Φρόνημα· κῆποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
 Τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τ' ἐνδίκων
 215 Ἀλλ' ὅστις εὖνεσ' τῆδε τῇ πόλει, θανῶν
 Καὶ ζῶν ὁμοίως * ἐξ ἐμῶν τιμήσεται.
 Χο. Σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, πᾶν Μενοικέως Κρέον,
 ἃ Τὸν τῆδε δύνουν καὶ τ' εὐμνή πόλιν.
 Νόμω ᾗ χρῆσθαι παντί που τ' ἐνεσί σοι,
 220 Καὶ τῶν θανόντων, χυπόσοι ζῶμεν πᾶσι.
 Κρ. Ως ἂν σκοπὸν νῦν ἦτε τῶν εἰρημένων.
 Χο. Νεωτέρω τῷ τῆτο βασιλεύειν πρόθετες.
 Κρ. Ἀλλ' εἰς' ἐτοιμοὶ εἰ νεκροὶ τ' ἐπίσκοποι.
 Χο. Τί δ' ἦτ' ἂν ἄλλω τοῦτ' ἐπενέλλοις ἔτι;
 Κρ. Τὸ μὴ πχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν ταῖδε.
 225 Χο. Οὐκ ἔστιν ἔτι μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρεῖ.
 Κρ. Καὶ μὴν ὁ μισθός γ' ἔστος· “ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
 “ Ἄνδρας τὸ κέρδος πολλαῖς διώλεσεν.

x Κατ' ἀκρως divisim legit Camerarius cum Edit. H. Stephani A.
 MDLXVII. y Εκκεκρήχθαι mavult Jobns.
 z Ex γ' ἐμῶ Ald. Franc. a Versum unum hic desiderari autumat
 Scal. b Vertunt Latini Interpretes, Rotallerus, Lalamantius & Johnson,
 quasi esset ἄλλο. c Illud γ' non agnoscit Schol.

Qui est *Iliad.* s. v. 586. Ad quem Eustathius p. 584. l. 30. hæc verba habet: Τὸ δ', ἐπὶ βριχμῶν καὶ ὤμων, οἷον ὑπερηγῆκεν ἐστὶ, καὶ Ὀμηρικὴν συνήθειαν, εἰς κῆρυκα.
 209 Εκκεκρήχθαι] Pro ἐκκεκρήχθαι: Enallage. Sed cui hoc minus placet, is cum Grammaticis Verbum θίλω supplere potest.
 218 Τὸν τῆδε δύνουν — λείπει τὸ μὴ γὰρ πῶς, Schol.

221] Intellige Imperativum ὁρᾶτε ante ας. Quæ Ellipsis apud Tragicos Comicosque admodum frequens est. Vide Lambert, Bos *Ellips.* G.L. pag. 288. in ΣΚΟΠΕΙΝ. Confer etiam doctissimum Kusterum ad Aristophanis *Plut.* v. 326.
 225 Τὸ μὴ] Ante τὸ subauditur Præpositio ἀφ', scil. ἀφ' τοῦ μὴ ἐπιτοίπειν μὴδ' συγχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν. Schol.

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

ΦΥΛΑΞ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Φυ. **Α** Ναζ, ἐρῶ μὲν ἔχ' ὅπως τάχ' ὑπο
 Δύσπνης ἰκάνω κῆφον ἑξάρας πόδα. 230
 Πολλὰς γὰρ ἔχον Φροντίδων ὀπιστάσεις,
 Οδοῖς κυκλῶν ἑμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν.
 Ψυχὴ γὰρ ἠὲ πολλὰ μοι μυθεμένη,
 Τάλας, τί χωρεῖς, οἱ μολῶν δώσεις δίκην;
 * Τλήμων, μῆνεις αὖ; † καὶ τὰδ' εἴσεται Κρέων 235
 Ἀλλ' παρ' ἀνδρὸς, πῶς σὺ δὴτ' ὅκ' ἀλγυνῇ;
 Τοιαῦθ' ἐλίσσων, ἥνυσται χολῇ * βραδύς
 Χ' ἔτ' ὅς ἐδος βραχέϊα, γίγν' μακρά.
 Τέλος γε μῆντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν.
 Σοὶ καὶ τὸ μὴδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως. 240
 Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι διδραγμένος,
 Τὸ μὴ παθεῖν ἀν' ἄλλο πᾶν τὸ μόρσιμον.
 Κρ. Τί δ' ἔστιν ἀνθ' ὃ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
 Φυ. φράσαι θέλω σοὶ ἡ πάντα τὰμαυτ'· τὸ γὰρ

d Εὔρον T. St.
 g Τάχως L. S.

e Τλήμων T.
 b Πρῶτα Ald. Franc. St.

f Καὶ Turn. in marg.

239 *Ενίκησεν μολεῖν*] Notissimum est, Græcos Verba Infinitiva, præmisso Articulo, nonnunquam etiam sine Articulo, per omnes Casus pro Substantivis ponere. Apollonius *πρὸς Σιωπῆν*. lib. 1. c. 8. *Ἀπὸ γὰρ ἐκείνῳ ἐστὶ διαλαλοῦν*, ὡς πᾶν ἀπαρτίμφοτον ὄνομα ἐστὶ ῥημφορικόν. Hic loci autem vox *μολεῖν* instar est Nominativi. Eandem vim & Latini Modo Infinitivo tribuunt. Cicero *Tuscul. Quæst.* lib. 5. pag. 193. Edit. Lamb. *Loquor autem de docto ho-*

mine & *erudito, cui vivere est cogitare.* Adde sis *Nouvelle Methode Grecque* de Messieurs de Port Royal, pag. 405. Sanctii *Minerv.* lib. 3. c. 6. — vel, si malis, ita suppleas; ἡ γνώμη ἐνίκησεν *sententia* πρὸς τὸ μολεῖν *vicit*, vel, *potior visa est*; ut infra v. 280.

240 *Σοὶ καὶ τὸ μὴδὲν*] Cum τὸ μὴδὲν subintelligendum esse *τερπνόν* putat Scholiastes; ut sit, & εἰ μὴδὲν σοὶ *τερπνόν* λίξω.

Πρᾶγμα ἔτ' ἔδρασ', ἔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν
Οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πᾶσιμι τι.

245

Κρ. Εὖ γε σπᾶζῃ, καὶ ποφράγνυσαι κύκλῳ
Τὸ πρᾶγμα· δηλοῖς δ' ὥς τι ἰσημαίνων νέον.

Φυ. "Τὰ δεινὰ γάρ τι προσέησ' ὅκνον πολύν.

Κρ. Οὐκ οὖν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεῖς ἄπ';

250

Φυ. Καὶ δὴ λέγω σοί· τ' νεκρὸν τις ἀρτίως
Θάψας βέβηκε· κατὰ χρωτὶ διψίαν
Κόνιν παλύνας, καὶ φαγεύσας ἂ κ' χρῆν.

Κρ. Τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας παῖδε;

Φυ. Οὐκ οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ ἔτε περ ἡμῆδος ἦν
Πλήγμ', ἔ δικέλλης ἐκβολή· σύφλος ᾧ γῇ
Καὶ χέρσας ἀρρώξ, ἔδ' ἐπημαυεμμένη
Τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.

255

Ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκόπος
Δείκνυσι, πᾶσι θεῶμα δυσχερὲς παρῶ.

260

Ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο τυμῆρης μὲν ἔ·
Λεπτὴ δ' ἄγος Φεύγοντος ὥς ἐπὶν κόνις.

Σημεῖα δ' ἔτε θεῖος, ἔτε τε κινῶν

Ελθόντες, ἔ παύσασιν ἐξεφαίνετο.

Λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρόθην κακοὶ,

265

Φύλαξ ἐλέγχων Φύλακα· καὶ ἐγίνετο

ἰ Σημεῖων St. T.
ἰδ' Ald. Franc.

κ Χρὶ Ald. Franc. Turn. in marg.

ἰ Οὐδὲν

π Τιλσίαν σγμῶ post hanc vocem ponunt Ald. Franc.

245 Ὅστις ἦν ὁ δρῶν] Eleganter, &
secundum morem Atticorum, pro ὅστις
ἔδρασκον. Alterum habes exemplum in-
fra v. 254. Vide Scoti Gramm. Gr.
p. 673.

249 Τὰ δεινὰ — ea quæ terrent,
cupilationem afferunt. H

258 — ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν
— ὁ τῶτο ἐργασάμενος ἀγνοῖ τις ἦν.

Schol. — cum nulla operationis signa
essent unde opifex cognosci poterat.

262 Ἀ[ς Φεύγοντος ὥς ἐπὶν κόνις] Οὐ
κ' βαδὸς (Scholiastæ verba legis) ἡ
πῆμυρδος (Polynices sc.) ἀλλ' ὡς ἐχέ,

ἐπιτολμημένη ἦν ἡ ἄμμος. τῶτο ᾧ ἐποίησιν
ὁ θάψας νόμον χεῖριν· οἱ γὰρ νεκρὸν ὀρώντες
ἄτακτον, καὶ μὴ ἐναμνησάμενος κόνιν, καταίτας
εἶναι ἐδόκουν. Huc pertinent quæ scri-
bit Ælian. Var. Hist. lib. 5. c. 14. in-
eunte: Νέμος καὶ ἄτος Ἀττικὸς· ὅς ἐν
ἀτάκτῃ ἀτακτῇ συμφορῇ ἀνθρώπων, πάντως
ἐπιτάσσιν αὐτὰ γλῶ. Qui plura defi-
derat, consulat velim Meurfii Com-
mentarium ad Lycophronis Alexandr.
v. 367. & quæ viri doctissimi Kuh-
nius & Perizonius ad Æliani locum
allegatum observarunt.

266 Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα] Ea-

Πληγὴν τελευτῶσ'· ἔδ' ὁ καλύσων παρῆν.
 Εἰς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐζυεργασμένος,
 Κούδεις ἐναργῆς, ἀλλ' ἐφόρῃ τὸ μὴ εἰδέναι.
 Ἡμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρες αἶρειν χεροῖν,
 Καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν,
 Τὸ μῆτε δρᾶσαι, μῆτε τῷ ζυωιδέναι
 Τὸ πρᾶγμα βεβλεύσαντι, μῆτ' ἐργασμένῳ.
 Τέλος δ' ὅτ' ἔδεν ἦν ἐρδυνῶσι πλεον,
 Λέγει τις εἰς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
 Νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν· ἔρδ' εἴχομεν
 Οὐτ' ἀντιφωνεῖν· ἔρδ' ὅπως δρῶντες, καλῶς
 Πράτταμεν· ἦν δ' ὁ μῦθος, ὡς ἀνοιστόν
 Σοὶ τῆργον εἴη τῆτο, καὶ χι κρυπλέον.
 Καὶ ταῦτ' ἐνίκα, καὶ μὲ τ' δυσδαίμονα
 Πάλος καθαιρεῖ τῆτο πῶγαθόν λαθεῖν.
 Πάρεμι δ' ἄκων ἔχ' ἐκῆσιν οἶδ' ὅτι.
 "Σπέργῃ γὰρ ἔδεις ἀγγελον κακῶν ἐπῶν.

270

275

280

Χο. Αναξ, ἐμοί τοι μῆτι καὶ θεήλατον
 Τῆργον τόδ', ἡ ζυώνοια βεβλεύει πάλα.

285

dem loquendi ratione usus est Noster
 supra in *Oed. Col.* v. 1116. ubi vide
 notata. Similiter Euripides in *Phænis*.
 v. 292.

Μίλων δὲ πίμπειν μ' Οἰδίπῳ κλεινὸς
 γόνυ.

Μαντεῖα σιμνά, Λοξία τ' ἐπ' ἐχέρας.
 pro μίλωνος πίμπειν με κ. τ. λ. Et Xe-
 nophon *Cyrop.* l. 1. c. 4. §. 17. Δύο
 μὲ φυλακαὶ ὁμοῦ ἔσται, κ. λ. h. c. *cum*
duæ custodiæ essent conjunctæ, &c.
 Thucydides etiam lib. 1. cap. 49.
 Μάρης δ' οἶκα ἤρχον, διδόντες οἱ στρατιῶται
 τῷ ἀποστρέφοντι ἑ Αθηναίων: pro τῷ στρα-
 τηγῶν διδόντων &c. ut exponunt Græci
 Interpretes. Vide & ejusdem lib. 6.
 in *Niciæ Orat.* sec. pag. 393. lin. 7.
 Edit. Duker. atque ibi Scholiasten.
 Adde sis quæ notavit eruditus Hut-
 chinson ad Xenophontis *Κύρ. Αναξ.*
 lib. 1. pag. 88. l. antepenult.

270 Μύδρες αἶρειν χεροῖν, καὶ πῦρ διέρ-
 πειν] Citantur hæc à B. Cyrillo Ale-
 xandr. qui in lib. 10. contra *Julian.*
 pag. 359. Edit. nobilif. Spanhem. ita
 scripsit: Σοφοκλῆς γρὼν ἐν *Αντιγόῃ* ἀ-
 σκετόμικε πῦρ τῶν ἀγγέλων, οἱ δὲ καὶ
 πέταχ' αὐτὸ Πολυνείκεος σῶμα τηρεῖν, πρὶν
 τὰ θεῶν ἰδύοντι κράτη λίσσεται· Κρίων
 ἕτος ἦν.

Ἡμεῖς δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρες αἶρειν χεροῖν,
 Καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν.
 Διὰ μίσην γὰρ ἰόντες πυρός, καὶ μύδρες ἐλόν-
 τες χεροῖν, ἐποιοῦντο τὰς ὀρκωμοσίας. Vide
Archæolog. Græc. lib. 2. c. 6.

283 Σπέργῃ γὰρ ἔδεις — nemo pati-
 enter audit.

284 Αναξ — Chorus, uti semper,
 monitor officiosus *Creonti* cautionem
 suggerit; Ille contra impatiens ἡ
 magis accenditur.

Κρ. Παῦσαι πρὶν ὀργῆς καὶ μετῴσαι λέγων,
Μη' Φευρεῖσθ' ἀνδρες τὲ ἐ γέρον ἅμα.
Λέγεις γὰρ οὐκ ἀνέκπε, δαίμονας λέγων
Πρόνοιαν ἶσθαι τῶδε ἔ νεκροῦ πέρι.
Πότερον ὑπερβλήσῃς ὡς εὐεργέτῃ
Εκρυπτοῖν αὐτὸν, ὅστις ἀμφιχίονας
Ναοὺς πυρώσων ἤλθε καὶ ναυθήματα.
Καὶ γλυὺ ἐκείνων καὶ νόμους Διαισκέδων;
Ἡ οὖν κακοὺς τιμῶντας εἰσπράς θεός;
Οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλει
Ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρόσθην ἐμοὶ,
Κρυφῇ κάρᾳ σείοντες· εἴδ' ὑπὸ ζυγῷ
Λόφον δικαίως ἔχον ὡς ἐργεῖν ἐμεῖ.
Ἐκ τῶνδε τάτῃς ἐπετίσταμαι καλῶς
Ἰ Παρηγμένους μισοῦσιν ἐργάσασθαι τάδε.

290

295

300

286 Μετῴσαι λίαν] Observa λίαν, pro λίγῃ. Vide supra Notam ad Oed. Col. v. 1187. Adde omnino Cl. Jensii *Lectio. Lucian.* pag. 74.

293 Διαισκέδων] Solent Attici sæpe Præsens pro Futuro ponere. (Adi Notam ad Oed. Tyr. v. 426.) Sic Aristophanes in *Plut.* v. 65. Ἀπὸ σ' ἐλῶ κακόν, pro σὲ κακὸν δαπλίσσω. Et in *Nub.* v. 632. Αὐτὸν καλῶ θύραζε, ipsum evocabo foras. *Ælianus* itidem *Var. Hist.* lib. 10. c. 9. Ἐπὶ ᾧ ἴφαστο πωλεῖν αὐτὸν τὸ κτήνην ποταμῷ, *Quæpi* vero diceret, cauponem eam magno pretio vendere. i. e. venditurum. Confer *Homeri Iliad.* d. v. 161. & Schol. Similiter in sacro textu, *Matth.* cap. 5. vers. 46. Τίνα μισθὸν ἔχει; ubi ἔχει positum est pro ἔχει. Adi Cl. Pfochen. *Diatrib. de Ling. Græc.* N. T. Puritate §. 31. Et apud Latinos usitata est hæc ῥήσις ἀνάγκης. Legē eruditif. Perizon. ad *Sanctii Minerv.* l. 1. c. 13. not. 4.

297 — εἴδ' ὑπὸ ζυγῷ
Λόφον δικαίως ἔχον ὡς ἐργεῖν ἐμεῖ —

ἡ μεταφορὰ δὲ τὸ ὑπὸ ζυγῷ τὸ μὴ βελόνην ὑπὸ τῇ ζυγῷ εἶναι — neque collum iugo, ut decet, submittebant. H. Sed cervicis atque jubæ jactatione impatentiam suam indicabant.

300 Εἰς αὐτὸν πῆδον] Hæc perpetrâsse. Sic supra modo ἐργασθῆναι itidem sensu Activo adhibuit. Similiter & infra, v. 371.

Φυγὰς ἐκρυπτοῦμαι, effugia excogitavit: pro ἐκρυπτοῦμαι. Atticis enim usitatissimum est Verbis formæ Passivæ pro Activis uti. *Ælian.* *Var. Histor.* lib. 6. c. 11. Οἱ δ' οὐκ ἠέλον, δηλονότι πεπεισμένοι αὐτοῦ, κ. τ. λ. illi vero noluerunt, experti videlicet eum, &c. Noster item in *Ajar.* v. 22.

— Εἰπερ ἔργασθαι πῆδον. Atque in *Sacris Cod. Rom.* c. 4. v. 21. — Οὐτὶ δ' ἐπησχεταί, διωκτὸς ἐστὶ καὶ ποιῆσαι; quia quæcumque promissit, potens est & facere. Vide *Hen. Stephani Animadvers. in lib. de Dialect.* p. 64. & cum primis *Jensii Lect. Luc.* l. 2. c. 15.

- “Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
 “Κακὸν νόμισμ' ἔβλαψε· τοῦτο καὶ πόλεις
 “Πορθεῖ, πόδ' ἀνδρας ἐξανίστησιν δόμων.
 “Τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 “Χρηστὰς πρὸς αἰχρὰ πράγμαθ' ἱσταῖς βροτῶν. 305
 “Πανουργίας δ' ἑδείξεν ἀνθρώποις ἔχειν,
 “Καὶ παντὸς ἔργα δυσέβειαν εἰδέναι.
 Ὅσοι δὲ μιδαρνέντες ἤνυσαν ταῖδε,
 Χρόνω πότε ἐξέπραξαν ὡς δεῖναι δίκην.
 Ἀλλ' εἴπερ ἰσχυρὸς Ζεὺς ἐτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας, 310
 Εὖ τούτ' ἴπισται, (ὅρκιος δέ σι λέγω)
 Εἰ μὴ τὸν αὐτόχρεα τὰδε εἴ τάφῃ
 Εὐρόνης ἐκφανεῖ ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμὰς,
 Οὐχ ὑμῖν ἀδῆς μῦθος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
 Ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν. 315
 Ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἐνθεν οἰσέον,
 Τολοιπὸν ἀρπάξῃτε, εἰ μάθῃθ' ὅτι
 Οὐκ ἐξ ἀπαιλὸς δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
 “Εκ τῆ γὰρ αἰχρῶν λημμάτων πύς πλεονεξίας
 “Αταμένους ἰδοὺς ἂν ἡ σεσωσμένους. 320
 Φυ. Εἰπεῖν ἂν τι δώσεις; ἢ γραφεὶς οὕτως ἴα;
 Κρ. Οὐκ οἶδα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
 Φυ. Ἐν τοῖσιν ὥσιν ἢ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνη;
 Κρ. ° Τί ° δα; ρυθμίζεις τ' ἐμὴν λύπῃ ὅπως;
 Φυ. Ο δρῶν ° σ' ἀνιά τις φρένας, τὰ δ' ὥτ' ἐγώ. 325
 Κρ. Οἴμ', ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.

π Δι Turn. in margine.

ο Τί δα; cum ρυθμίζεις jungitur in Ald.

Franc.

ρ Posuimus interrogationis notam post hanc vocem cum Cant. sententia postulante, & Henr. Stephano probante.

q Σ' desideratur in Ald. & Franc.

301 Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν] Vide sis Stobæi *Antolog.* Serm. 91. Virgillii *Æn.* 3. v. 56. & quæ diligentissimus Cerda ibi notavit.

302 Κακὸν νόμισμ' — mala moneta H. εἰκότως εἶπε τὸ νόμισμα· οὐ νόμῳ γὰρ πάντα ἐπείχθησαν ἐνεργείῳ. Schol.

quasi lege sancitum malum.

321 Εἰπεῖν τι δώσεις; — ἐπιτρέψεις καὶ ἐμοὶ εἰπῆν; ἢ ἀπείδω; Schol.

324 — ρυθμίζεις — expendis — ὅπως sub. ἐστίν.

326 Λάλημα.] Pro λάλος. Sic infra, v. 662. (Abstracto pariter, ut loquuntur.)

Φυ. Οὐκ' ἐν τῷ ἔργῳ τῷ ποιεῖν ἴσως.

Κρ. Καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προσδίδας.

Φυ. ⁵ Φιδ.

Ἡ δεινὸν, ἢ δακῇ γε, καὶ ψαδῇ δοκεῖν.

330

Κρ. Κομψοῦς νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ πάντα μὴ

φανέειτέ μοι τοὺς δρώντας, ἔξερεῖθ' ὅτι

“Τὰ” δεινὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.

Φυ. Ἀλλ' εὐρεθήη μὲν μάλις· εἰ δὲ τοι

Ληφθῇ τε καὶ μὴ, (τῷ τῷ τύχῃ κερμεῖ)

335

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὅψις σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.

Καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς

Σωθεῖς, ὁφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

^r Εγὼ Turn. in marg.

curavimus.

L. S.

^s Φιδ extra versum est: quare ita excudi

^t Ωὖ δακῇ γε Schol.

^u Δειλὴ Turn. in margine

tur Dialectici, pro Concreto posito)

ψυχρὸν περιεχόμενον dicit: & v. 768.

γυναικὸς ὡς δὲ δούλῳ, &c. pro δούλῳ.

Hujus generis est Θεττικὸν σέφισμα,

pro Θεττικὸν σέφισμα, apud Athe-

næum Deipnos. lib. 1. c. 9. ubi vide

doctif. If. Casaubonum. Confer Ly-

cophronis Alexandr. v. 113. Nostri

Oed. Tyr. v. 85. Similiter in S.S. apud

Phil. c. 3. vers. 2. Βλέπει τι καὶ κατὰ

μὴν, i.e. τὸς κατὰ μέτρον. Huc item

refer Rom. cap. 3. v. 30. (ubi φειτο-

μὴ, pro φειτὸν μέτρον.) Luc. cap. 16.

v. 15. atque alia passim in N.T. loca.

Vide sis de hac re plura in Glasii

Philolog. Sacr. lib. 3. tract. 1. & lib.

5. tract. 1. c. 4.

334 — ἰὰν δ' τοι

Ληφθῇ τε καὶ μὴ — sin vero ἔ. non

deprehendetur. H.

ACTUS PRIMI SCENA QUINTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 ΠΟλλὰ τὰ δεινὰ, “ κἄδεν αὖν-
 2 “ Ὀρώπῃ δεινότερον πέλει. 340
 3 Τῷτο καὶ πολὺ πέραν
 4 Πόνη χειμερίῳ νότῳ
 5 Χωρεῖ θεορυχίοισι
 6 * Περῶν ὑπ’ οἰδμασι
 7 Θεῶν τε τὰν ὑπεράταν γᾶν 345
 8 Αφθιον * ἀκαμάτων
 9 Απτερύε) * εἰλομένων
 10 Ἀρότρων * ἔτας εἰς ἔτος,
 11 Ἰππείῳ γένει * πλεούων.

* Περῶν *Ald. Franc. Turn. St.* Atque in versione sic reddidit *Johnson*.
 y ἀκαμάτων *Ald. Franc.* Quam lectionem expresserunt omnes Latini Inter-
 pretes. x Πικρομένων *Ald. Turn. St. Franc. Schol. Ικαμένων L. S.*
 α ἔτος εἰς ἔτος *Turn. St.* ἔτος εἰς ἔτος *Schol.* Ego malim, siquid mutandum
 sit, ἔτος εἰς ἔτος : nam ita postulare videtur versus. b Περιῶν *T. Cæ-*
 terum, vulgatum πλεούων in πλεῖον mutandum censet *H. Stephanus*.

341 Τῷτο] Scil. ἀνθρώπων γένος. Cæ-
 terum de Ellipsi vocis γίνε videndus
 est *Lambertus Bos* in *Ellips. Gr.* p.
 35. Ed. tertie. — Τῷτο καὶ πολὺ πέραν
 — hinc sc. est quod — ad τῷτο subaud.
 πρæpos. ἀφθ — retine vulg. lect.

περῶν cum τὸ θεορυχίοισι referatur ad
 fluctus — non vela — *H.*

346 — ἀκαμάτων refertur non
 ad Θεῶν ut *Schol.* sed ad ἀρότρων —
 ἀπτερύετα, γῆπναι, ἢ ἀπτερίζει τῷ
 γῆν. *H.*

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Κεφονέων τε Φύλον ὀρ- 350
2 Νίδων ἀμφιβαλὼν ἀγῆ,
3 Ὀπρίων τ' ἀγρίων ἔθνη,
4 Πόντα τ' ἐναλίαν φύσιν
5 Σπείραισι δικτυακλώσιν
6 Περιφραδῆς ἀνὴρ 355
7 Κρατεῖ ᾧ μηχαναῖς ἀγραύλα
8 Θηρὸς ὀρεοσιβάτα·
9 Λασιαύχενά θ' ἵππων ὀέλων,
10 Ἀγέτ' ἀμφίλοφον ζυγόν,
11 Οὐρεῖόν τ' ἀδμήτα ταῦρον. 360

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Καὶ Φθέγμα, καὶ ἠνεμόεν
2 Ὀφρόνημα, καὶ ἀσυνόμενος
3 Οργαὶς ἐδιδάξατο, καὶ
4 Δυσαύλων πάγων αἰθέρα καὶ
5 Δύσμετρα Φεύγειν βέλη. 365
6 Παντόπορος, ἄπυρος

c Καὶ θηρῶν ἀγρίων Ald. Franc.
e Ἀγέται Ald. Franc.

d Ἐλὼν abest Ald. Franc.

f Φάνηκε Scal.

353 — ἐναλίαν φύσιν — sc. τὰς
ἰχθύας.

357 Ορεοσιβάται] Genitivus Dori-
cus: ut supra in Oedip. Tyr. v. 1110.
Sic paulo inferius, v. 387. Οιδιπόδα,
pro Οιδιπόδα. Et alia sæpe alibi le-
gas hujusmodi: quæ forsan notiora
sunt, quam ut hic observari debeant.
Adi, si libet, Æmyl. Porti Lexicon
Doric. pag. 7.

359 Αγέτ' ἀμφίλοφον ζυγόν] i.e. Αγέ-
τ' ὑπὸ ζυγόν ἀμφιπράχλον.

361 ἠνεμόεν. Φρόνημα — sub-
limem scientiam — vel agilissimum in-
genium, propter celeritatem — nunc
deinceps & civilis vitæ cultum & hu-

manitatis attribuit studio & gravitati
hominum. Camer.

363 ὀργαὶς ἀσυνόμενος] Mores civiles,
indolem civilem; ὀργήν enim mores
five indolem significare jam supra
ostendimus ad Ajac. v. 1172. H.
Vide indicem v. ἀσύνεμος.

364 Ita hos versus constituit H.

Δυσάυλων πάγων αἰθέρα

Καὶ δύσμετρα φεύγειν βέλη.

Pruinarum subditi pernoctantibus in-
commodarum serena. H.

366 Παντόπορος — εἰς πάντα μη-
χανὰς ἐξελίσκων, καὶ ἐκ' ἅδων ἄπυρος ὁ
μειζόνιστος πάντας μὲνεν ἐκ τῶν ἐμῶν.
Schol.

- 7 Ἐπ' ἔθεν ἔρχεται
 8 Τὸ μέλλον, Αἶδα μόνον
 9 Φεύξιν ἐκ ἐπαύξει.
 10 Νόσων δὲ ἀμηχάνων
 11 Φυγὰς ζυμπέφρασαι.

370

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Δεινὸν ἢ πὶ τὸ μηχανόεν
 2 Τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων.
 3 Καὶ γὰρ ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλ-
 4 Λοτ' ἢ αὖθις ἢ δ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει
 5 Νόμους παρέρων χθονός,
 6 Ὑψίπολις ἄπολις
 7 Δ' ὅτω τὸ μὴ καλὸν

375

g Σοφὸν π Ald. Franc. Schol.

b Forfan π legendum.

i Καὶ

γὰρ non habentur in Ald. Franc.

k Αὖθις δ' omitt. Ald. Franc.

l Γ' Turn.

m Ita legitur hic versiculus in Ald. & Franc. Θῶν τ'

ἐνορχον δίκαν, ὕψιπολις.

n Non agnoscunt Schol. Ald. Franc.

371 Ζυμπέφρασαι] Active sumitur.
 Respice Notam ad vers. 300.

372 Τὸ μηχανόεν τέχνας] Alii verba hæc intelligi volunt, quasi τέχνας esset Accusativ. Plur. alii vertunt, quasi Genitiv. esset Singular. formæ Doricæ. Utrovis modo accipias, parum refert. — Δεινὸν π — mirabile quiddam in dolis fabricandis præter expectationem habens. H.

374 Πότε μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει νόμους παρέρων χθονός θῶν τ' ἐνορχον δίκαν.

Ita versus hosce restituit Cl. H. animadvertens simul locum hunc ex imperitia Triclinii fuisse misere corruptum; dum enim metra prout oportuit ordinare nesciebat, quædam ultro interpolavit; alia quæ in libris veteribus extabant, expunxit. Et quidem

haud incommode accidit quod hominem ipsum confitentem reum habemus, quodque Aldina veterem & germanam scripturam conservavit. Νόμους παρέρων — ὁ πλεονέκτης νόμους καὶ τὰ δικαιωσύνῳ. Schol. Verbum παρέρων hoc sensu videtur ἀπαξ λεγόμενον.

377 Ὑψίπολις — Civitatem sublimem evebens, vel felicem faciens. ἄπολις — civitate indignus. H. — λέγει τὸτο διὰ τὸ θάψαντα Πολιανέκην, εἰς τὴν τὴν φέρει ἐπὶ τὸ τέλος χάριν. Schol.

Chori hoc carmen ingenium humanum prædicat, neque quidquam homine dicit esse callidius nec item audacius, perque fas & nefas ruere in omnia. Talis fere est sententia Odæ Horatianæ cui initium — Sic te Diva potens Cypri. Cam.

- 8 εὐνέσι τὸλμας χάριν.
9 μήτ' ἐμοὶ παρέστι
10 γένοιτο, μήτ' ἴσση
11 φρενῶν, ὅς τὰδ' ἔρδῃ.

380

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 Ες δαιμόνιον τέρας ἀμφινόῳ
2 Τόδε, πῶς εἰδὼς ἀνῆλογήσω
3 Τήνδ' ἔκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
4 Ὡ δὺς ἄνθρωπος ἐ δὺς ἄνθρωπος.
5 Πατρός Οἰδιπόδα, ° τί ποτ' ἔ δῃ πα
6 Σέ γ' ἀπὸ τῶν τῶν βασιλείων
7 Σιν ἄγασσι νόμοις,
8 Καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες ;

385

390

• Τί ποτ' ; (ita) recte in Edit. H. Stephani An. 1567.

379 Τὸλμας χάριν] Εὐκλειπῶς dicitur pro εἰς χάριν. Sic in Oedip. Tyr. v. 898. Χάριν χλιδῆς, sub εἰς : quæ Præpositio sæpissime deficit ante χάριν. Vide L. Bos Ellips. Græc. p. 310. Edit. tert.

383 Ες δαιμόνιον τέρας ἀμφινόῳ —

ὁρῶντες ἐλθόντων τῶν Ἀντιγόνῃ ἐκπλήτ-
τουται. Schol.

388 — ἀπὸ τῶν τῶν — μὴ πειθαρχῶσαν.
Schol. — Hos versus ita constituit
H. sicut in Aldina etiam leguntur ;

Σέ γ' ἀπὸ τῶν τῶν
Τοῖς βασιλείοις ἄγασσι νόμοις.

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΦΥΛΑΞ, ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

Φυ. **Η** Δ' ἔς' ῥ' ἐκείν' ἢ τῦρρον ἐξαιρασμένη
 Τινὶ δ' εἰλομεν θάπτεσθαι. ἀλλὰ πᾶς Κρέων;
 Χο. Οδ' ἐκ δόμων ἄφ' ὁρῶς εἰς θεὸν περᾶ.

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΚΡΕΩΝ, ΦΥΛΑΞ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. **Τ**Ι δ' ἐστὶ; τίς ἐξυμμετρος προὔβη δίκη;
 Φυ. Ἀναξ, βροτῶσιν ὕδεν' ἐς' ἀπώμοτον.
 “Ψεύδῃ γὰρ ἢ πίνοντα τινὶ γνώμεν· ἐπεὶ
 Σχολῇ ᾧ πῶς ἤκειν δέῃρ' ἂν ἐξήρχου ἐγὼ,
 Ταῖς οἰς ἀπειλαῖς αἰς ἐχειμάσθην τότε”

395

ρ Εκείνη pro ἐκείν' ἢ Schol. St. Εκείνη T. minus-bene.
 in margine.

q Γ' ἂν Turn.

391 Εκείν'] Pro ἐκείνη, sublata Vo-
 cali η ob sequentem ἢ. Similiter Ho-
 mer. *Odyss.* α'. v. 226.

Εἰλαπίν', (i. e. εἰλαπίνη) ἢ γαίμος —
 Et alia, si opus esset, afferri possent
 exempla. Non est itaque, (in Ty-
 ronum gratiam hæc dicta putes ve-
 lim) cur negarent recentiores Gram-
 matici Apostrophum loco Vocalis sua
 natura longæ apponi posse. — sc. ἐκ-
 εἶνο ut cum τῦρρον conjungatur —
 nunquam enim in voce Polysyllaba
 eliditur vocalis longa H. — sed quidfi

simpliciter sic; ἐκείνη τῦρρον.

394 — ποῖα ἐξυμμετρος προὔβη δίκη
 — qualis crimini respondens progressa
 est justitia? H.

396 — ἢ πίνοντα — ἢ ἐπιπῶσα γνώμεν.
 Schol.

398 Ταῖς οἰς ἀπειλαῖς] Propter
 tuas minas. Deest ἐπὶ: ut in S. Scrip-
 tis frequentissime. Sic *AE.* c. 10. v.
 29. — Τίμι λόγῳ μετεπίμψαδὶ μι-
 1. *Cor.* c. 15. v. 2. — Τίμι λόγῳ
 εὐηγγελιστέμην ὑμῖν. Utrobique ἐπὶ
 supplendum.

“ ΑΛΛ’ ἴ (ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ’ ἐλπίδας χαρὰ

“ Εοικεν ἄλλη μῆκος ἔδεν ἡδονῇ)

400

Ἡκω δὲ ὄρκων, καί περ ὦν ἀπώμοτος,

Κόρην ἄγων τήνδ’, ἡ κατὰ δρέφει τάφον

Κοσμοῦσι. κληῖρος ἐνθάδ’ ἐκ ἐπάλλετο

Αλλ’ ἐς ἐμὸν θ’ ἔρμαιον, ἐκ ἄλλης τῆδε.

Καὶ νῦν, ἀναξ, τίειδ’ αὐτὸς ὡς θέλεις λαβὼν,

405

Καὶ κρίνει καὶ ἔλεγχ’· ἐγὼ δὲ ἐλεύθερος

Δίκαιός εἰμι τῶνδ’ ἀπηλλάχθαι κακῶν.

Κρ. Αἴεις ἢ τήνδε, τῷ τρέπῳ, πᾶθεν λαβὼν;

Φυ. Αὐτὴ τὸν ἀνδρ’ ἔθαπτε· πάντ’ ὀπίσασσ.

Κρ. Ἡ καὶ ζυνίεις καὶ λέγεις ὀρθῶς ἂ Φῆς;

410

Φυ. Ταῦτί μιν γ’ ἴδον θάπτεσθαι ὃν σὺ τὸν νεκρὸν

Ἀπείπεις. ὅτ’ ἐνθάδε καὶ σιφῇ λέγω;

Κρ. Καὶ πῶς ὀράται κατὰ ληπτοῦ εὐρέθῃ;

Φυ. Τοιαῦτον ἦν τὸ πρῶτον· ὅπως γὰρ ἤκομεν

Πρὸς σὲ τὰ δέν ἐκεῖν ἐπηπειλημένοι,

415

Πᾶσαν κόνιν σήραντες ἢ κατέχευε τὸν

Νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,

Καθήμεθ’ ἄκρων ἐκ πάγων ὑπὸ νημοί,

Οσμὴν ἀπ’ αὐτῶν μὴ βάλοι πεφύσγότες,

420

Εξερετὶ κινῶν ἀνδρ’ ἀνὴρ ὀπιρρόθῳ

Κακοῖσιν, εἴ τις τῶνδ’ ἀφειδήσει πίνε.

Χρόνον τὰδ’ ἦν ποσῶν ἐς ἐν αἰθέρι

Μέσσω κατέστη λαμπρὸς ἡλίας κύκλος,

Καὶ καὶ μὲν ἔθαλπε καὶ τότε ἔξαίφνης χθονὸς

Τυφῶς αἰέρας σκηπτόν, ἐράνιον ἄχος,

425

r Parenthesin hic signavimus, cum sensus loci eam plane requirat.

s Ως Turn. in margine.

400 Μῆκος] Ellipsis. Sic mox in-

fra v. 453. Σὺ δὲ ἐπὶ μοι μὴ μῆκος,

— plene καὶ μῆκος.

Ibid. — ἐδὲν ἡδονῇ — ita cum

Johnsono scribendum monet H.

404 — ἐμὸν θ’ ἔρμαιον — lucrum, quod præter spem advenit, quasi à

Mercurio donatum.

420 Κινῶν — ἀνὴρ] Pro κινῶν —

ἀνδρὸς, more Attico. Lege Notam ad v. 266.

425 σκηπτόν — πᾶν πινυμεν διὰ καὶ

δὲ. Schol.

K k

Πίμπλησι πέδιον, πᾶσαν αἰκίζων Φόβην
 Τλῆς πεδιάδος· ἐν δὲ ἔμεσάθῃ μέγας
 Αἰθήρ. μύσαντες δὲ ἔχομεν θείαν νόσον·
 Καὶ τῷδ' ἀπαλλαγῆτος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 Ἡ παῖς ὁρᾶται κἀνακωκὴ πικρᾶς
 430 Ὀρνίθος ὅζω φθόγον, ὥς ὅταν κενῆς
 Εὐνῆς νεοσσῶν ὄρφανὸν βλέψῃ λέχος.
 Οὕτω δὲ χ' αὐτὴ ψιλὸν ὥς ὅρᾳ νέκυω,
 Γόσιπιν ἐξώμωζεν, ἐκ δὲ δ' ἄρας κακὰς
 435 Ἡρᾶτο τοῖσι τέρπον ἐξαιρασμένοις.
 Καὶ χερσὶν εὐθύς διψίαν φέρῃ κένιν,
 Ἐκ τ' εὐκροτῆτος χαλκείως ἀρδὴν πτόχῃ
 Χοαῖσι τριπτόνδοισι τ' νέκυν σέφῃ.
 Χ' ἡμεῖς δ' ἰδόντες, ἱεμέσθαι σὺν δὲ νιν
 440 Θηρώμεθ' εὐθύς ἔδεν ἐκπεπληγμένην·
 Καὶ τ' τὰς τε πτόχῃ τὰς τε νύκτ' ἡλέγχομεν
 Πράξεις· ἀπαρνος δ' ἔδενος καθίστατο·
 Ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε κἀλγαινῶς ἅμα.
 “Τὸ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐκ κακῶν πεφύλῃται,
 445 “Ἠδίστον· ἐς κακὸν ᾧ σὺ φίλος ἄρχειν,
 “Ἀλγαινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἦσσω λαθεῖν
 Ἐμοὶ πέφυκε τ' ἐμῆς σωτηρίας.
 Κρ. Σὲ δὴ σε τὴν νεύσταν ἐς πέδον κᾶρα
 φῆς, ἢ καταρνή μὴ δεδρακέναι τάδε;
 Αν. Καὶ Φημι δρᾶσαι, κἄκ ἀπαρνεύμαι τὸ μὴ.
 450 Κρ. Σὺ μὲν κομίζεις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις
 Εἶω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον.
 Σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μήκος, ἀλλὰ σῴτομα·

† Τάτῃ Ald. Τὰς γὰ Franc.

434 Ἐκ δὲ — ἡρᾶτο] Pro ἐξηρᾶτο, per Tmesin.

437 Ἐκ τ' εὐκροτῆτος χαλκείως — leg. χαλκία· ex bene confiato aereo vasculo. Quid enim fabro aheneo opus est? H.

448 Σὲ δὴ σε τῷ — sub. πτοχῇ σὺν φῆς σε.

451 Σὺ μὲν κομίζεις] Excubitori hac dicit Creon.

453 Μῆκος] Vide notata ad vers. 400.

Ἦδεῖς τὰ κηρυθέντα, μὴ πρᾶσθαι τὰδε;
 ΑΝ. Ἦδεῖν· τί δ' ἐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
 ΚΡ. Καὶ δὴτ' ἐτόλμας τὸσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
 ΑΝ. Οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὃ ἡ κηρύξας τὰδε,
 Οὐδ' ἡ ζύνεικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
 Οἱ τοῦσδ' x ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισαν νόμους.
 Οὐδὲ δένειν τοσῶτον ὠμίῳ πὲρ σά
 Κηρύγμαθ', ὥς ἀρχαῖα κασφαλῇ θεῶν
 Νόμιμα δύνασθαι θνητὸν γ' ὄντ' ὑπερδραμεῖν.
 Οὐ γάρ τι νῦν γε καχθεὶς ἀλλ' αἰετοῦ
 Ζῆ τὰυτα, καθεὶς οἶδεν ἐξ ὅττι a φάνη.
 b Τούτων ἐγὼ ἐκ c ἔμελλον, ἀνδρὸς ἐθενὸς
 φρόνημα δείτασ', ἐν θεοῖσι τῷ δικῇ
 Δώσειν· θαναμένη γὰρ ἐξήδειν, (τί δ' ἔ;)

455

460

465

u Versus hic adducitur à Clemente Alexandrino in *Stromat.* lib. 4. cap. 7. p. 585. Ed. Oxon. ubi pro κηρύξας legitur κηρύσσων. x Vocem hanc, quæ nescio quo fato ex *Edit. Stephanicis* exciderat, ex *Ald. Franc. Col. Flor. Turn. Cant.* revocavi. y Ita *Ald. Franc. Turn.* In *Edit. Steph.* & omnibus recentioribus ὄντ' vitiole. z Aristoteles locum hunc citans in *Rhetor.* lib. 1. cap. 14. τῶτο exhibet. a φάνη in vett. *Im-* *pressis* inemendate. b Τέτων γὰρ reponendum censet H. Stephanus: cui non assentior. Vide omnino doctif. Canterum ad *Nostri Philoſſet.* n. 9. c Εμελον in quibusdam *Aristotelis Editionibus*, qui in *Rhetor.* lib. 1. c. 16. verſum hunc & v. 463. adducit.

457 Ζεὺς ἦν ὃ κηρύξας] Lege N. ad v. 245. & add. *Glassii Philolog. Sacr.* lib. 3. tract. 4. can. 3.

458 Τῶν κάτω θεῶν] Supple ὄντων, vel aliud hujusmodi Participium. De qua Ellipsi vide *Metode Grecque* pag. 465. & p. 484.

461 Ἀρχαῖα κασφαλῇ θεῶν νόμιμα] Τὸν τ' φύσεως νόμον, & τ' τοῦ Διὸς θεσμὸν vocat hæc Dio Chrysostomus *Orat.* lxxx. p. 667. B. C. Ed. Morel.

462 — ὑπερδραμεῖν — auctoritate vincere. H. κρείττονα τ' θεῶν φωνῆται. Schol.

463 Νῦν γε καχθεὶς] Hodie atque heri. Catullus in *Epitbalam. Jul. & Manl.*

v. 137. Proverbialis loquendi formula, de qua vide Erasmi *Adagia* chil. 2. cent. 5. in *Heri & nudiustertius*. Pro eadem autem sæpius apud Auctores occurrit χρεὶς ἐπὶ πάλῳ. (Sic Aristophanes *Ran.* 738. sic & alii passim.) Conferendus est Gatakerus ad *Imp. M. Antonin.* τῶν εἰς ἑαυτὸν l. 10. §. 7. Add. *Casaub.* ad *Strab.* l. 1. p. 7. Ed. optimæ *Amstel.*

465 Τέτων ἐγὼ ἐκ ἔμελλον] Εγὼ ἐκ in hoc versu *Μανασσαῶως* leguntur. Cæterum ante τούτων subintellige ὑπέρ. — ἐκ ἔμελλον non debui. H.

467 Θαναμένη γὰρ ἐξήδειν] Similiter, ad phrasin quod attinet, Aristopha-

ἔκεί μὴ σὺ πρὸς κήρυξας· εἰ γὰρ ἔχρ' χρόνῳ
 Πρόσθεν θανέμεναι, κέρδος αὐτὸ ἐγὼ λέγω.
 “Ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν, ὡς ἐγὼ, κακοῖς
 “Ζῆ, πῶς ὁδ' ἔχει κατθανόν κέρδος φέρει;
 Οὕτως ἐμοίγε τῶδε ἔμ' ὁρᾷς τυχεῖν,
 Παρ' ἔδεν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τ' ἐξ ἐμῆς
 Μητρὸς θανόντ' ἄθ' ἀπὸν ἠναχόμεν νύκυν,
 Κείνοις ἂν ἤλγην, πῶς δὲ δ' ἐκ ἀλγύνομαι.
 Σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα ἰδρᾶσα τυγχάνειν,
 Σχεδὸν π' μῶρῳ μωρίαν ἰφλισκάνω.

470

475

Χο. Ἀγχοὶ τὸ γέννημ' ὤμῶν ἐξ ὤμῳ πατρὸς
 Τῆς παιδὸς· εἴκειν δ' ἐκ ὀπίσσω κακοῖς.

d Ei Schol.
 Stephanus.

e Ixáμω T. St. Vulgatam lectionem præfert Hen.
 f Δεῶσαι Ald. Franc.

nes in *Plut.* v. 945. Γινώσκω γὰρ ἥτις ἐστι
 ἐν πολὺ ὅμῳ, scio enim me vobis esse
 longe inferiorem: Participio, more
 Attico, loco Infinitivi usurpato. Quo
 modo loquuntur Lucianus, Ælianus,
 & alii passim Scriptores Attici. Sic
 Anaxagoras, (apud Diogen. Laert.
 de *Vit. Philosoph.* lib. 2. §. 13.) nun-
 ciata filiorum morte: *Ἰδὲν αὐτὰς*
θνήσκουσιν, sciebam me genuisse
mortales. Eandem item constructio-
 nem imitantur Latini. Virgil. *Æn.* 2.
 v. 377. — *Sensit medios delapsus in*
hostes, pro se delapsus esse. Vide ibi
 Interpretes. Add. Alex. Scoti *Gramm.*
 pag. 674. 675.

470 Ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν] Eandem
 rem expressit Noster apud Stobæum
Serm. 120.

Θανεῖν ἀριστὸν ἔστιν, ἢ ζῆν ἀθλίως.
 Et apud Æschylum *Io*, in *Prometh.*
 v. 749.

— Κεῖνοισιν αὐτὸν κέρδος πᾶσαις κακοῖς.
 H παρ' ἀπείρους ἡμέρας πᾶσαις κακοῖς.
 Quibus affinia loquitur Andromache
 in Euripidis *Troad.* v. 632.

Τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρείσσον ἐστὶ κατ-
 ἥσαν.

473 Αἰὲν ἂν — κείνοις ἂν ἤλγην]
 Posterius ἂν παραπληρωματικῶς est.
 Cæterum, Particulam hanc in eadem
 sententia repetere, Græcis usitatissim-
 mum. Sic Noster in *Oed. Tyr.* v. 139.

— ταχὺ ἂν
 Καὶ μ' ἂν ταχέως χειρὶ πμωρεῖν θέλοι.
 Et in *Oed. Col.* v. 383.

Τίς δ' ἂν τοῖσδε ὑπ' ἀνδρὸς εὖ προ-
 ζεῖν ἂν;
 Aristophanes etiam in *Nub.* v. 838.

Τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μᾶλλον ζῆ-
 σεν τις ἂν;

Nihil opus est plura proferre: apud
 optimos enim Scriptores ubivis ob-
 via erunt exempla. Vide sis infra
 v. 897. *Oed. Tyr.* 347. 454. 782.
 Aristophanis *Equit.* v. 1105. Æliani
Var. Hist. l. 9. c. 10. Lege item
 H. Stephani *Thest.* tom. 1. pag. 411.
 D. & p. 415. E.

478 Ἀγχοὶ τὸ γέννημ' ὤμῶν — τὸ
 σκληρὸν αὐτῆς τοῦ φρονήματος ὀμολογεῖ
 πατέρα τὸ Οἰδίπδου. Schol.

Κρ. " Αλλ' ἴδθι τι, τὰ σκλήρ' ἄγαν Φρονήματα

480

" Πίπτει μάλιστ' ἐπὶ τὸν ἐγκρατέστατον

" Σίδηρον ὅπλον ἐκ πυρὸς πῦρ σκελῇ,

" Θραυδέντα καὶ ραγέντα πλεῖς ἂν εἰσίδῃς.

" Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα σὺν θυμμένῃς

" Ἰππῆς καταρτυθέντας. ἔ γὰρ ἐκπέλῃ

485

" φρονεῖν μέγ' ὅστις δὲλός ἐστι τῷ πέλας.

Αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότε ἔξηπίστατο,

Νόμῃς ὑπερβαίνουσα τὰς προκειμένους

Τῆρις δ' ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δαίτερα,

Τῆρις ἐπαυχεῖν, καὶ δεδρακῆναι γελᾶν.

490

Εἴ νῦν ἡ γ' ἐγὼ μὲν ἄν' ἀνὴρ, αὐτὴ δ' ἀνὴρ,

Εἰ παῦτ' ἀνατεῖ τῆδε κείσῃ κρήνη.

Αλλ' εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ἰομαιμονεσέρας

Τὴν πάντος ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκίᾳ κυρεῖ,

Αὕτη τε καὶ ἡ ζῶναιμος σὺν ἀλύξετον

495

Μόρῃ κακίστῃ καὶ γὰρ ἐν κείνῃ ἴσον

Επαυτῶμα τῷδε βαλεῖται τάφῳ.

Καί νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως

Λυσῶσαν αὐτὴν, ἔδ' ἐπήβολον φρενῶν.

" Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόδωκεν ἡγήσας ἡ κλοπεύς

500

g H νῦν St.
Turn. in marg. St.

b Γ' omittunt Ald. Franc.

i Ομαιμονεσέρας

k Ita omnes Edit. Erkius Hefychius, Suidas,
& Harpocration in vulg. sed MS. Medic. Erkius.
in marg. St. l Κλοπαῖς Turn.

485 — ἔ γὰρ ἐκπέλῃ — σὺν ἔξῃσιν
non ei contingit esse magno animo.

492 Εἰ ταῦτ' ἀνατεῖ — εἰ ταῦτα τὴν
πλημμέματα ἐπὶ τῇ νίκῃ αὐτῇ χωρὶς βλάβης
καὶ τιμωρίας. Schol.

494 Ζηνὸς ἑρκίᾳ] Harpocration p.
74. Edit. Gronov. Erkius Zηνός, ὃ βα-
μοῖ ἐν τῇ ἐρκίᾳ ἐν τῇ αὐτῇ ἰδρῶν. Pha-
vorinus: Χρῆσις ἢ ἑρκίᾳ Διὸς καὶ παρὰ
Σοφοκλεῖ· ἔστιν ἑρκίᾳ Διὸς ἐκείνου τῆς
ἐν οἴκῳ πείρας δηλοῦ. Hunc locum So-
phocleum proculdubio respicit. —

Zηνός — includit totam familiam.

497 Τάφῳ] Ante vocem hanc sub-
intellige πῦρ.

499 — ἐπὶ ἐπήβολον φρενῶν — ἔ κυ-
ρεῖται φρενῶν καὶ ἰσώσαν ἐν αὐτῇ. Schol.

500 Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς] Poetae nostri
sententiam clarissime prosequitur Ci-
cero in lib. i. de Finibus pag. 54. Ed.
Ald. Etsi vero impietas molita quip-
piam est, quamvis occulte fecerit, nun-
quam tamen confidet id fore semper oc-
cultum. Plerumque improborum facta

- “Τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
 “Μισῶ γε μέντοι χῶπεν ἐν κακοῖσιν τις
 “Αλῆς, ἔπειτα τὸτο καλλύνειν θέλη.
 ΑΝ. Θέλεις τί μείζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλῶν;
 ΚΡ. Εγὼ μὲν ἔδην τὲτ' ἔχων, ἅπαντ' ἔχω. 505
 ΑΝ. Τί δῆτα μέλλεις; ὥς ἐμοὶ τ' σῶν λόγων
 Ἀρεσθὲν ἔδην, μηδ' ἀρεσθεῖν ποτέ
 Οὕτω ἢ καὶ σοὶ τὰμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
 Καίτοι, πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
 Κατέχον, ἢ τὸν αὐτῶδε φον ἐν τάφῳ 510
 Τιθεῖσαι; τέτοις τοῦτο πᾶσιν ἂν δάνειν
 Λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσει φόβος.
 “Αλλ' ἢ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ,
 “Καῖ ἔστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂν βούλεται.
 ΚΡ. Σὺ τὸτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄρας;
 ΑΝ. Οῶσι χ' ἢ ἔτοι, σὶ δ' ὑπὶ λῆσσι σῆμα. 515
 ΚΡ. Σὺ δ' ἐκ ἐπαιδῇ τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;
 ΑΝ. Οὐδὲν γδ' αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχχους σέβειν.
 ΚΡ. Οὐκ ἐν ὁμαίμοις χῶπ' ἀκατὰ χθονὸς θανάων;
 ΑΝ. Ομαίμοις ἐκ μιᾶς τε καὶ πατρὸς πατέρος. 520
 ΚΡ. Πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυοσεβῆ τιμᾶς χάριν;

π Αἰδῶνι Τ.

π Οἶδε Ald. Franc. Turn.

ο Κακῶντιος pro κτ

χθονὸς Ald. Franc. St.

primo suspicio insequitur, deinde sermo
 atque fama, tum accusator, tum iudex.
 Huc itidem pertinere videtur illud
 Ovidii, in Metamorph. lib. 2. v. 447.

Heu quam difficile est crimen non
 prodere vultu!

— ἔωθεν ἡ ψυχὴ τ' λάτρεαι τι κακὸν
 πηνυμένῳ παλαιστικῶν καὶ ἰαυτῶν
 κατωφανῇ ποιεῖν πρὶν φωνᾶν. Schol.

503 Καλλύνειν θέλη] Ab his non
 multum discrepat illa Justini M. in
 Apolog. sec. p. 126. Ed. Thirlb. ἢ γδ'
 κακία — δολωγῶναι τὸς χαμαιπετιῖς τ'
 ἀνδράπων, καὶ παρὰ τὴν αὐτῇ φωνῶν δέ-
 τῇ ἀφελθεῖσα.

516 Σοὶ δ' ὑπὶ λῆσσι σῆμα] Eustathius
 ad Odyf. σ. pag. 1834. Εκ τ' ἵκειν γί-
 νεται — τὸ, σοὶ δ' ὑπὶ λῆσσι σῆμα, ἡγου-
 ὑποσάμῳ κλείοντες εἰα ὁδῶν ἐν χεῖλεσι
 φωνῶν. Respexit nimirum ad hunc
 locum Tragici nostri.

518 Οὐδὲν γδ' αἰσχρὸν] Subintell. εἰ.
 519 — κατὰ χθονὸς θανάων] Longe
 melius in Aldina legitur κατωφανῇ θανα-
 τῶν, scil. qui in praelio oppositus mor-
 tuus est. H.

520 Εκ μιᾶς] Supple μητρός. Quam
 vocem addit supra v. 149. Μητρός τε
 μιᾶς φωνῇ —

521] L. δυοσίου potius quam δυοσίου

Αν. Οὐ μαρτυρήσῃ ταῦθ' ὁ Ρ κατθανῶν νέκυς.

Κρ. Εἴποι σφὲ πμᾶς ἐξίσσῃ τῷ δυσεβεί.

Αν. Οὐ γάρ τι δούλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.

Κρ. Πορθῶν γε τήνδ' ἡλῶ· ὁ δ', ἀνιστὰς ὑπερ.

525

Αν. Ομοῦς ὄγ' Αἰδὴς τὰς νόμους ἢ τὰς πορθῶν.

Κρ. Αλλ' ἔχ' ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσον.

Αν. Τίς δ' οἶδεν εἰ κατὰ τὴν εὐαγῇ τάδε;

Κρ. Οὔτοι πῖθ' οὐχθρὸς, ἔθ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

Αν. Οὔτοι συνέχθην ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

530

Κρ. Κάτω νῦν ἐλθῶς, εἰ φιλητέον, φίλῃ
Κείνης· ἐμὲ δὲ ζῶντος, οὐκ ἀρξή γυνή.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. 1 Καὶ μὲν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνην

2 φιλάδελφα κάτω × δάκρυ εἰσομένην.

3 Νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπερ, αἱματόεν

535

ρ Κατὰ χθονὸς νέκυς Turn. in marg. St. q Ἰσως Grotius in Excerptis.
L. S. r Ἰσως Ald. Franc. Turn. St. Atque addit Henr. Stephanus: quæ
lectio magis mihi placet. s Δ' non agnoscit Schol. t Κάτωθεν L. S.
u Ita ex Turn. pro mendofo νῦν, quod in cæteris Editionibus extat.
x Δάκρυα λειοομίνα Ald. Franc.

— quapropter ei impiam refert gratiam? prout constat ex Creontis responso, ubi priora explicat, ἔτι τοι σφὲ πμᾶς ἐξίσσῃ τῷ δυσεβεί. H.

526] L. cum Grotio & MSS. ἴσως· potius quam τῶν. H.

527 Αλλ' ἔχ' ὁ χρηστὸς] sc. πορθῶν· de Eteocle enim sermo est. H.

528 Τίς δ' οἶδεν, εἰ κατὰ τὴν εὐαγῇ τάδε — εἰ καὶ ἄδ' ἀπὸ ἀπλήλως ἀγαλῶν, ἡγῶνται εὐσέτη τάδε; — vel ut H. an istæ sc. inimicitiae apud inferos amice sint compositæ: hanc enim interpretationem omnino stabilit Creontis quod sequitur responsum.

529 Φίλῃ] Scilicet, ἐπὶ.

530 Οὔτοι συνίχθην — ἴφην] τὰς

φιλίας (φρησι) κρινὰς ποιῶμαι, ἀλλ' οὐ τὰς ἰχθρὰς. — εἰ καὶ ἰχθυήσιν ἀλλήλους οἱ ἀδελφοί, ἐγὼ ἔτι ταύτην εἰμὶ φῶσιν ὥστε σὺν ἑτέρῳ αὐτῶν ἰχθυήσιν τὸν ἑτερον, ἀλλὰ συμφιλεῖν τοῖς φιλοῦσι. Schol.

533 Ἰσμήνη] Atque hic etiam subintelligendum ἐστὶ: cujus Verbi Elipsis Græcis frequentissima est.

535 Νεφέλη δ' ὀφρύων] Supercilii propter iram, vel tristitiam, contractio à Poetis eleganti translatione nubes appellatur. Sic Euripides Hippol. v. 173.

Συγγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξεται.
Hinc de Creonte ita loquitur Chorus in ejusdem Tragici Phœnif. v. 1330.

- 4 Ρέθος αἰχρύνει,
5 Τέγισσ' εὐώπει παρειάν.

ACTUS SECUNDI SCENA TERTIA.

ΚΡΕΩΝ, ΙΣΜΗΝΗ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ,
ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Kp. ΣΥ δ', ἡ κατ' οἴκῳ ὡς ἔχιδν' ὑψομένη
Λήθροσ' μ' ἐξέπινες ^z (ἔδ' ἐμάνθανον
Τρέφων δὲ ^a ἅτα, καὶ πανασπίσεις θρόνων)
Φέρ' εἰπὲ δὴ μοι, καὶ σὺ τῷδε ἔτάφῃ
Φησεῖς μεταχρεῖν, ἢ ἔομῃ τὸ μὴ εἰδέναι;
Ισ. Δέδρακα τέρπον, εἴπερ ἦδ' ὁμοῖοι θεῖ.
Καὶ συμμετιόχῳ καὶ φέρω ^z αἰτίας.
Αν. Αλλ' ἐκ εἰσὶ τούτῳ γ' ἡ δίκη σ'· ἐπεὶ
Οὐτ' ἠθέλησας, ἔτ' ἐγὼ κοινωσάμην.
Ισ. Αλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν ἐκ αἰχρύνουμι,

γ *Ald.* habet ὑψομένη: sed puto esse errorem Typographi. z Verba hæc, ἐδ' ἐμάνθανον κ. τ. λ. Parenthesi inclusimus, *Edit. Cant.* secuti: nec improbat Henr. Stephanus. Cæterum, in vett. *Edit. Ald. & Franc.* nota interrogationis post ἐξέπινες, uti & post θρόνων, apponitur. a *Alia Ald. Franc.*

Αλλὰ γὰρ Κρείοντα λυούσῳ τῷδε δαῖτι
σωνισφῇ
Πρὸς δάμῳς σείχνη —
Similiter Silius Ital. l. 8. v. 612.
— Non ille rigoris
Ingratas laudes, nec nubem frontis
amabat.
Ubi vide quæ notavit Clarif. Dra-
kenborch. Adde Ciceronis *Orat. in*
Calp. Pisonem p. 529. l. 42. *Ed. Lamb.*
Horat. lib. 1. Epist. 18. v. 94. & quæ
ibi ex utriusque linguæ Scriptoribus
concessit D. Lambinus.
535 — αἱματόιν] *Sanguine fa-*
datum; faciem scilicet *Ismene* ungui-
bus modo laceraverat. H.
537 — ὑφαιμένη — ἢ γὰρ ἔχιδνα λά-
θρα κατεξομένη τῷ ἀνδράπων ἐκπίνει τὸ
αἷμα. Schol.
542 — ἔομῃ τὸ μὴ εἰδέναι —
ἀπειρήν ἦναι σὺν ὄψεσιν. Schol.
546] Lege potius ἐγὼ ἠγωνισάμην.
H.

Εὐμπλυν ἑμαυτὴν ὧ πάθος πικρμένη.

Αν. Ὦν τῶργον, Αἰδὴς χ' οἱ κάτω ζυνίσορες.

“Λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν ἔσργω φίλην.

550

Ισ. Μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ ἔ
Θανεῖν τε σὺν σοί, τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι.

Αν. Μή μοι θάνης σὺ κοινὰ, μήθ' ἂ μὴ θήγες
Ποῖς σεαυτῆς· δέξέσσω θνήσκας ἐγώ.

Ισ. Καὶ τίς βίος μοι σὺ λελειμμένη φίλος;

555

Αν. Κρέοντ' ἐρώτα· τῷδε γὰρ σὺ κηδεμών.

Ισ. Τί παῦτ' ἀνιάς μ', ἔδεν ἀφελχμένη;

Αν. Αλγῶσαι μὲν δὴτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.

550 Λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν] Post λόγοις subaudiendum est μένον: cujus vocalæ Ellipsis apud elegantissimos Scriptores usitata est. Xenophon in *Anabās.* lib. 1. p. 44. Edit. recentissimæ: Οἱ ὃ Θαψακκοὶ ἔλυσον, ὅτι ἔ πί- πεδ' οὐτ' ὃ ποταμὸς ἀλγέσας ἔβουτο πλῆ, εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ πλοίοις: pro ἀλλὰ πλοίοις μένον. Thucydides quoque lib. 8. cap. 89. Πάντες γὰρ αὐθημερόν ἀξιοῦσιν οὐχ ὅπως ἴσσι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρῶτος αὐτοὺς ἵκτας ἔναι: omnes enim eo ipso die non (solum) pares, sed etiam singuli longe principes esse volunt. Hujus Particulæ defectum videre est & apud Sacros Scriptores. Marc. c. 9. v. 37. Οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ καὶ τ' ἀποτίλυντά με. ubi in priore sententiæ membro requiritur μένον, (quod addunt nonnulli Codd. MSS. ex interpretamento) ut sit, οὐκ ἐμὲ δέχεται μένον. Confer Rom. cap. 4. v. 9. Philipp. cap. 2. v. 4. Lege sis etiam Henr. Stephani *Append. ad Al. Scripta de Dial. Att.* p. 104. Lamberti Bos *Ellips. Græc.* v. MONON,

553 — ἂ μὴ θήγες — sic vocalis ellipsæ notam appone. H.

556 — κηδεμών] φροσιπός. τὰ γὰρ αὐτοῦ διατίσματα αὐτὸς πλοῖον· τ' αὐτὸς τ' ἀδελφὸν ἐπιποιήσεις πῆς. Schol.

558 Εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ] Γέλωτα γελῶ Atticorum more dictum est, pro simplici γελῶ. Ut λῆρον ληρεῖς apud Aristophanem in *Plus.* v. 517. pro *pugaris.* Ad quem locum vetus Scholiastes: Λῆρον ληρεῖς, ἀντί θ' κτ' λῆρον. Αἰλικὴ ἢ φοβός, καὶ τὸ χῆμα· ὡς τὸ, μονίαν μολίη, καὶ φυγὴν φύγης. Sic Homerus *Iliad.* β. v. 788.

Οἱ δ' ἀνθρώποι ἀνθρώποι ἐπὶ Πελάμοιο θύρησι.

Et politissimus Xenophon in libello de *Athen. Republic.* circa finem: Οὐκ ὃ δῆμος ἐστὶν ὁ ἄρχων πᾶς ἀρχάς. Nec ab- similiter *Ælian. Var. Hist.* lib. 8. c. 15. ineunte: Ἐν Χαερωνείᾳ τὸς Αἰθ- ναίους εἰκὴ εἰκόησι Φίλιππος. Exemplum plura suggerunt Doctis. Jenſius in *Lectio. Lucian.* lib. 3. c. 5. Lambert. Bos in libello de *Ellips. Græcis* pag. 2. Edit. tert. & Seb. Pfochenius in *Diatribæ de Linguae Græcæ N. T. Puritate* §. 125. Eadem loquendi proprietas Latino quoque sermoni convenit. M. Cœlius apud Cicero- nem in ep. 2. lib. 8. ad *Familiares*: Puto, ut suum gaudium gauderemus. Virgilius in *Æneid.* l. 12. v. 680.

— Hunc, oro, sine me furere ante furorem.

- Ισ. Τί δὴτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἐτ' ὠφελοῖμι ἐγώ;
 Αν. Σῶσον σεαυτήν· ἔ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
 Ισ. Οἶμοι τάλαινα, κάμπλάκω δ' σὺ μόρῃ;
 Αν. Σὺ μὲν γὰρ εἶλα ζῆν, ἐγὼ δ' ἤ, κατθανεῖν.
 Ισ. Ἀλλ' ἔκ' ἐπ' ἀρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
 Αν. Καλῶς σὺ ^b μὲν τοῖς, ^c τοῖσδ' ἐγὼ δοκεν φρονεῖν.
 Ισ. Καὶ μὲν ἴση ^d νῶν ἐστὶν ἡ ἡμαρτία.
 Αν. ^e Θάρσθ, σὺ μὲν ζῆς· ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
 τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανούσιν ὠφελεῖν.
 Κρ. Τὰ παῖδες φημί τώδε, τίλῃ μὲν δρῶντας
 ἄνδρ' ἀφ' αὐτῶν, τίλῃ δ' ἀφ' αὐτῶν τὰ πρῶτ' ἔφυ.
 Ισ. “Οὐ γάρ ποτ', ὦ νᾶξ, ἔδ' ὅς ἂν βλαστῇ μένδ
 “Νῆς τοῖς κακῶς πράττεσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
 Κρ. Σοὶ γοῦν, ὅθ' εἶλα σὺν ^f κακῇ πράσσειν κακά.
 Ισ. Τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
 Κρ. Ἀλλ' ἤδ' ἐμὲν σοι μὴ λέγ'· ἔ γάρ ἐς' ἐτι.

560

565

570

^b Μίντοι Schol. Turn. in marg. Μὲν δὲ T. ^c τοῖς δ' Schol.
^d Νῶν Schol. Ald. Franc. ^e Θάρσθ T. ^f Κακῇ Ald. Franc.
 Sic etiam in calce Editionis Henr. Stephani, qui annotat, sed non dubito quin aptius sit κακῇ, ut subaudiatur ἀδελφῇ.

Ubi vide sis quæ fufe in hanc rem commentatur Cerdæ. Elegantiæ porro huic Atticæ ascribenda sunt ἐκρησαν χροὸν μεγάλῃν Matt. c. 2. v. 10. ἐφούθησαν φόβον μέγαν Marc. c. 4. v. ult. Frustra sunt itaque Leusdenus aliique, qui Evangelistas ex Syriaci sermonis consuetudine hæc locutos fuisse contendunt.

558 ἀλγῶσαι μὲ δὴτ', εἰ γίλωτ' ἐν σοὶ γιλω] Verte, Dolens quidem rideo si te irrideo. Vix tamen dubito quin legendum sit, ἀλγῶσαι μὲ δὴτ', εἰ γίλω γ' ἐν σοὶ, γιλω. Dolens equidem deum, siquidem te irrideo, rideo. Eadem constructionis forma dicitur γιλωτ' ἐν σοὶ decompositum ac compositum ἐγίλωτ' πιν. H.

563 ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρήτοις —] ἀντι δ', ὡς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐσομένης τιμωρίας

ἐν τῇ παραστάσει· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ παραστάσει με τῶν περὶ πύργου, ἀλλὰ καὶ μετὰ δούλῃς τὴν παραστάσει. Schol.

568 Τὰ παῖδες] Similiter supra in Ced. Col. v. 1597. Noster:

Τὰ δ' Εὐχλόε Δημήτρος κ. λ. — pro τῇ: illic enim, uti & hic, de Antigone & Ismene verba fiunt. Atticorum autem moris est pro Fæmininis uti Masculinis. Sic Xenophon Cyrop. lib. 5. p. 388. Ed. Hutchinson. τὴν γυναικί, pro τῇ γυναικί. Euripides Alceſt. v. 541. εἰ θνήσκῃ, pro εἰ θνήσκει. Confer, si libet, quæ ex Euristathio adduxit Cl. Barneſius ad Euripidis Hippolyt. v. 387.

574 Ἀλλ' ἤδ' ἐμὲν σοι μὴ λίγ'· ἔ γάρ ἐς' ἐτι — μὴ λίγα ne dicas hanc tuam esse, non enim amplius existit: sc. pro mortua hanc reputare debes, H.

Ισ. Ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα ἔσσαντ' ἔκνε;

575

Κρ. ὁ Ἀρώσιμος γὰρ χαίτερον εἶσιν ἢ γύαμ.

Ισ. Οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδε τ' ἦν ἡρμοσμένα.

Κρ. Κακὰς ἐγὼ γυναῖκας ἴασι συγῶ.

Αν. ὦ Φίλτατ' Αἴμων, ὥς σ' ἀλμὰς πατήρ.

Κρ. Ἀγαν γε λυπεῖς εἶ σὺ καὶ τὸ σὺν λέχος.

580

Ισ. Ἡ γὰρ σερήσεις τῇσδε τ' σαυτοῦ γόνον;

Κρ. Αἰδῆς ὁ παύσων τοῦσδε τοὺς γάμους ἔφυ.

Ισ. Δεδυγμέν', ὥς ἔοικε, τῇδε κατθανεῖν.

Κρ. Καὶ σοὶ γε καμοί· μὴ τρεῖσας ἔτ', ἀλλὰ νιν

κομίζετ' εἰσὼ, θμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χεῖ

585

γυναῖκας εἶναι τάσδε, μὴδ' ἀναιμῆρας.

“Φεύγας γὰρ τοὶ χ' οἱ θρασυῖς, ὅταν πέλαι

“Ἡδὴ τὸν ἄδλῳ εἰσορῶσι ἔβριζ.

g Δρώσιμα Schol. Ald. Franc.

b Γύαμ Ald. Franc.

575 — νυμφεῖα — ἀντὶ τῆς τλῶ
νύμφῃ. Schol.

577 Ἡρμοσμένα] Τὰ τῆς γάμου φησί.
Schol.

578 Συγῶ] Supple σωμαπποδαγ,
(connubio jungi,) vel quid simile.

583 Διδυγμέν', ὥς ἔοικε] Decretum
est tibi, ut videtur. Eleganter subau-
diendum relinquit Verbum ἐκ: cujus
& Ellipsin videre est supra v. 74. at-
que alibi sæpissime. Cæterum, δι-
δυγμένῃ ἀντὶ τῆς διδυγμένης, Attice. Sic

mox, v. 690. Ἡσσητῖα, pro ἡσσητίον.
Vide etiam exempla jam prolata ad
Oedip. Col. v. 877. Quibus adde sis
Clar. Kuster. ad Aristophanis Plu:
v. 1086.

584 Τρεῖσας] Post hanc vocem sup-
plendum ἐμοῖσιν, ob sensum.

586 — μὴδ' ἀναιμῆρας — αὐτῶ-
ν, ἀλλὰ φερέσθαι. jam deinceps
oportet illas animo esse, quo solent
mulieres, timido; non soluto, & re-
missio.

ACTUS SECUNDI SCENA QUARTA.

ΧΟΡΟΣ, ΚΡΕΩΝ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Χο. 1 Εὐδαίμονες, εἴσι κακῶν

2 Ἀγδυστος αἰών.

590

3 “Οἷς γὰρ ἂν θείῃεν

4 “Σειοῖν δόμος, ἄτας

5 “Οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς

6 “Επὶ πλῆθος ἔρπον

7 Ὁμοιον ὥς πντίας

595

8 Ἀλὸς οἶδμα δυσπνόοις

589 Χο.] Chorus, cum videret ab irato Creonte ad mortem damnari Antigonen, de miseriarum fatalitate quadam Labdacidarum gentem continuo infecuta queritur, velut undam unda

superveniente. Jovis omnipotentiam & omniscientiam recognoscit; mortaliū vero inscitiam, & quæ inde oriuntur pericula commonstrat.

590] Ita hos versus Clar. H. constituit;

Ἀγδυστος αἰών· εἴς γὰρ ἂν
Θειοῖεν σειοῖν δόμος, ἄτας

Jamb. dimet. acatalect.
Paræmiac.

Et similiter in Antistrophe 602.

Οἶκον ὁρῶμεν πῆμα κα
Φθιμῖνον ἐπὶ πῆμασι πίπτοντ’.

596] Ex Aldina & Scholiaste veteri hos versus ita restituendos esse

existimo;

Ἀλὸς οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
Θρήσσησιν ἐρεῖος ὕψαλον, ἱππο
δραμῇ πνοαῖς.

Jamb. dimet. acatal.
Jamb. senar.

- 9 ⁱ Θρήσσαις ὅταν ἔρεβος κ' ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
10 Κυλίνδῃ βυσσόθεν κελαινὰν
11 Θῖνα καὶ δυσήμενον,
12 Στόνῳ βρέμεσσι δι' ἀντιπλήγες ἀκταί.

600

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν
2 Οἰκῶν ὀρώμεν
3 Πήματα φθιμένων
4 Ἐπὶ πῆμασι πίπτον-
5 Τ'· ἐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν
6 Γένος, ἀλλ' ἐρείπει
7 Θεῶν τις, ἐδ' ἔχῃ λύσιν.
8 Νῦν γὰρ ἐχάτας ὕπερ
9 Ρίζας τέπτετο Φάος ἐν Οἰδίπῳ δόμοις
10 ^l Καὶ τ' αὖ νιν ^m Φοινία θεῶν τῶν
11 Νερτέρων ἀμᾶ κόνις,
12 Λογὸν τ' ἀνοῖα, ἔφρενῶν Εὐρυκῆς.

605

610

ⁱ Ὅταν Θρήσσησιν *Ald. Franc.* ^k Ὑφαλον ante ἐπιδράμῃ habent *Ald.*
Col. Flor. Franc. male. ^l Καὶ τ' αὖ legit Triclinius rectius, ut putat
Canterus. ^m Φοινία *Ald. Franc.*

Quibus respondebunt, immutatione levicula facta,
Antistrophici 608, — 9.

Νῦν γὰρ ἐχάτας ὕπερ
Ρίζας τέπτετο Φάος ἐν Οἰδίπῳ δόμοις.
ⁱ ^{εἰς} hic procellam caliginosam de-
signare puto, & ὕφαλον, quæ ad imum
usque mare penetrat. H. — pulchra
sane descriptio.
607 — ἔχῃ λύσιν sc. διὰ τὴν κακίαν.
609 Ρίζας — ἐχάτας — sc. Ἀν-
τιγόνες, quæ velut radix suprema su-
pererat — sed jam etiam hanc quasi
demessam exitio obruit φοινία νετέρων
κόνις. Pulvis, qui, velut diis manibus
sacer, Polynici fuit injectus — H.
notat hoc à *Dorvil.* observari ad *Cha-
riton.* p. 366.
611 Κόνις] Εἰκότως — τὸ κόνις τίθει-
ται· διότι γὰρ ἐκάλυψεν Ἀντιγόνη τὴν ἀδελ-
φὸν Πολυεὐκλῆος κόνι, ἀπὸ τούτου πιθάνηται
ἡμεῖς. D. Triclinius.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 ἢ τὰν σὰν, ὁ Ζεῦ, ῥῥωάμιν τίς ἀνδρῶν
 2 Ὑπερβασία κατὰχοι,
 3 τὰν ἔθ' ὕπνος αἰ-
 4 ρεῖ ποθ' ὁ παντογῆρος,
 5 ἢ ἀκάματοί τ' τε θεῶν
 6 Μῆνες; ὁ ἀγῆρας δὲ χρόνῳ ῥῥωάσας
 7 κατέχεις ολύμπῳ
 8 μαρμαρόεσσαν αἶγλαν
 9 τό, τ' ἐπειτα, καὶ τὸ μέλλον,

615

620

ἢ τὰν pro τὰν σὰν Schol. Ald. Franc. ο Ζεὺς Schol. ῥ ῥωάσας
 Ald. Franc. Turn. in marg. Grotius in Excerptis. q Οὐδ' ἀκαμάτοι Ald.
 Franc. Οὐτ' ἀκαμάτοι Schol. r Τε δεest Ald. Franc. Schol.
 s Αγῆρας Ald. Franc. Schol. t Δωάσας Schol.

615 τὰν οὐδ' ὕπνο· κ. λ.] *Quam* τὰ χεῖζεις, *quæ vis abripis*. Similiter
neque somnus &c. Sic infra paulo No- Lucian. in *Dialogo Diogen. & Mausol.*
 ſter, v. 838. τὰν, κισὸς ὡς ἀπηνῆς, κ. τ. λ. Τὸ δ' ἰμίγισιν, pro ὃ δ' ἰμίγισιν ἐστ. Vide
 ubi πᾶν itidem pro ἄν accipitur. At- & Notam ad *Oedip. Tyr.* vers. 1426.
 que supra in *Oed. Col.* v. 910. Αγῆρας

615, 616.] Ita in unum hos duos versus Clar. H. compingit;

τὰν ἔθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ παντογῆρος

Cui respondebit in Antistrophe v. 628.

Πολλοὶς δ' ἀπάτω κυφονόων ἱρώτων.

617 ἀκάματοί τε θεῶν μῆνες] Ἀντί ῥ c. 6. v. 15. & seq. de vero Deo O. M.
 ἢ ῥ χρόνῳ ἀείδω. Schol. — Leg. ἔθ' dictum: — ὁ μακρότερος καὶ μόνος ῥωά-
 θεῶν ἀκάματοι postulante metro. H. της, ὁ — μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰ-
 618, 9, 20. Αγῆρας δὲ χρόνῳ] Tale καὶ ἀπρόσιτον.
 est illud D. Pauli, in ep. 1. ad *Tim.*

621] Sic hosce versus interpunctionibus distingui & emendari debere existimat H.

τό τ' ἐπειτα, καὶ τὸ μέλλον,
 καὶ τὸ πρὶν, ἱπαρκίῳ
 νόμος ὅλ' ἐθλὶν ἱεπῆ
 θιατῶν βιότῳ παμπολύ γ' ὀκτὸς ἄτας.

Quorum ultimo in Antistrophe respondebit v. 637.

Πράσσει δ' ἐλπίσιν χρόνῳ ὀκτὸς ἄτας.

N. B. Grotius monet νόμῳ ὅλ' cum ἱπαρκίῳ esse jungendum; hæc lex
 vim obtinebit ἔ jam, ἔ in posterum, ἔ olim —

- 10 Καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσθ.
11 Νόμος ὅδ' ἢ ἔδεν x ἔρπῃ
12 Θνατῶν βιότῳ γ πᾶμ-
13 Πολις ἐκτὸς ἄτας.

625

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 " Α γὰρ δὴ πλύπλευγτος ἐλπίς
2 " Πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν,
3 " Πολλοῖς δ' ἀπῆται
4 " Κυφονέων ἐρώτων.
5 " Εἰδότες δ' ἔδεν, ἔρπῃ,
6 " Πρὶν πυρὶ θερμῷ πέδα τίς z προσέσθῃ.
7 Σοφία γὰρ ἐκ τῶ
8 Κλεινὸν ἔπος πέφανται,
9 " Τὸ κακὸν a δοκεῖν πῶτ' ἐσθλόν
10 " b τῷδ' ἔμμεν' ὅτῳ c φρένας
11 " Θεὸς ἄγῃ πῶς ἄταιν.
12 " Πράσσει δ' ὀλιγοσὺν
13 " Χρόνον ἐκτὸς ἄτας.

630

635

u Οὐδὲν' Ald. x Ερπῶν. Schol. y Παμπολὺς malebat Grotius
in Notis ad Excerpta Tragicorum. z Προψαύση Ald. Franc.
a Δοκεῖν legit Camerarius in Scholiis ad Theognidis Sentent. v. 401.
b Εἶται τῷδ' ὅτῳ Camerarius l. d. c Θεὸς φρένας ἄγῃ idem ubi supra.

623 Νόμος ὅδ' ἔδεν ἔρπῃ] Ἡ δὲ τ' ἀν-
δρῶν πολιτεία οὐδέποτε χωρὶς κακῶν
ἴσιν. Schol.

624 Θνατῶν βιότῳ — ὁ λόγος· σὺ μὲν,
ὦ Ζεῦ, ἀγῶνις τε καὶ διωκῆς ἕως ἀπώλει
τ' ἡρώων ἢ ἢ τῶν ἀνδρῶν πολιτεία
οὐδέποτε χωρὶς κακῶν ἴσιν. Schol.

625 Εκτὸς ἄτας] i. e. τῷ ἐκτὸς ἄτης
ἴσιν.

629 Κυφονέων] Εἰσείπιν videtur διὰ
ut sit, ἀφ' κυφονέων ἰσῶν.

630 Εἰδότες δ' οὐδὲν] Surrepit autem
optimum ignavis, priusquam malo doce-
antur. Camerarius. — ἔρπῃ sc. ἄτη
præcedens quæ huc repetenda est. H.

632 Σοφία] Construitur Adverbia-
liter, per Ellipsin Præpositionis ἐν.
Simili plane modo in S. S. νεῷ παρη-
σία λαλοῖς. Job. c. 16. v. 29. Add.
cap. 18. v. 20. Utrobique supprimitur
ἐν, ut integer sit sermo, ἐν παρ-
ρησία.

634 τὸ κακὸν δοκεῖν πῶτ' ἐσθλόν] A-
nonymus apud Athenagoram in Legat.
p. 106. Ed. Oxon.

Ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ περισσῇ κακῇ,
τὸν νεῷ ἐλαψεν πῶτ' ἔσθλόν. —
Haud scio an ad hos versiculos re-
spexit Sophocles.

- Μείζων Φέρεας σὲ καλῶς ἡγούμενος.
 Κρ. "Οὕτω γὰρ, ὦ παῖ, γρη῏ Δία τέρονων ἔχειν,
 "Γνώμης πατρῶας παντ' ὀπιθεῖν ἐσάναι.
 Τάτ' γὰρ ἔνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονᾶς
 Κατηκῶς φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 Ως καὶ τ' ἐχθρὸν ἀνταμιυνώμεναι κακοῖς,
 Καὶ τὸν Φίλον τιμῶσιν ἐξίσ' πατρί.
 "Ὅστις δ' ἀνωφέλητα φυτεύει τέκνα,
 "Τί τὸνδ' ἂν εἰποῖς ἄλλο πᾶν ἢ αὐτῷ ἑσόντας
 "Φύσαι, πολλῷ καὶ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 Μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, τὰς Φρένας ὑφ' ἡδονῆς
 Γυναικὸς ἔνεκ' ἐκβάλλης, εἰδὼς ὅτι
 Ψυχρὸν παραγκάλισμα τότ' γίνεται,
 Γυνὴ κακὴ ζυῶστος ἐν δόμοις. "τί γὰρ
 "Γένοιτ' ἂν ἔλκος μεῖζον, ἢ Φίλος κακός;
 Ἀλλὰ πύσας ὥσπερ δυσμυῖν, μέθες
 Τὴν παῖδ' ἐν Αἰδῇ τίνδε β' νομφεύσειν ἢ τινί.
 Ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
 Πόλεως ἀπισήσασαν ἐκ πάσης μόνῃ,
 Ψυδὴ γ' ἐμαυτὸν ἐκαπαρήσω πᾶσι,
 Ἀλλὰ κτενῶ πρὸς ταῦτ' ἐφ' ὀφειλέτω Δία

e Αὐτῷ Τυρπ. f Πίδας L. S. g Νομφεύειν malit H. Stephanus.
 b Τινὰ T. St.

657 — φυτεύει legendum censet H. pro φυτεύει cujus prima corripitur, metri gratia.

659 Γίλων] Accusativus est a Nominativo γίλων, ω, ο. Mæris Atticista in *Diastion*. Atticis: Γίλων, Ἀπικῶς γίλων, κρινῶς.

662 Παραγκάλισμα] Ψυχρὸν παραγκάλισμα — sc. quale cum gaudio ulnis amplecti nequeas. — Vide etiam quæ notavimus supra ad v. 326.

663 Τί γ' ἔστιν αὖ] Locum hunc citat Clemens Alexandrinus in *Stromat.* lib. 6. c. 2.

665 — μέθες τὴν παῖδ' — νυμ-

φεύσειν τινί] Sine quemvis hanc sponsam ducere. H.

666 Ἐν Αἰδῇ] In hac constructione intelligitur εἶκρ, vel τέκρ. Sic sæpe solent Attici. Exempla passim occurrunt. *Ælian. Var. Hist.* l. 4. c. 15. Ἐν Φαρνακίῳ Ἰουδαῖος, (sub. εἶκρ:) cum esset in Pharnabazi ædibus. Idem l. 14. c. ult. Καὶ παρῆλθεν εἰς παιδοκίως, scil. εἶκρ. Aristophan. *Nub.* v. 961. Εἰς Κίθαραν, ad Citharædi (ædes.) Plura hujusmodi notavit Cl. Gottfr. Olearius ad Philostrati *Vit. Apollonii Tyanens.* lib. 2. c. 27.

M m

Ξυώαιμον· εἰ γὰρ δὴ τὰδ' ἐγγυῆ φύσιν
 Ἀκοσμα, θρεψὼ κάρλα τέσ' ἵ γ' ἔξω γένεσ.

“ Ἐν τοῖς γὰρ οἰκέοισιν ὅστις ἔς' ἀνὴρ

“ Χρησὸς, Φανείτω καὶν πόλιν δίκαιος ὢν

“ Ὅστις δ' ὑπερβᾶς, ἢ νόμος βιάζεται,

675

“ Ἡ τ' ἐπιβάσκει τοῖς κρατέσιν ἐννοεῖ,

“ Οὐκ ἔς' ἐπαίνεσ' ἔσται ἐξ ἐμῶν τυχεῖν.

“ Ἀλλ' ὃν πόλις σῆσαι, τῶδε χρὴ κλύειν

“ Καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια, καὶ ταναντία.

680

Καὶ τῶτον ἂν τ' ἀνδρᾷ θρασυίῳ ἐγὼ

Καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἀρχεσθαι θέλειν

Δορὸς τ' ἂν ἐν χειμῶνι πορευεταγμένον,

Μένειν δίκαιον κατὰδὸν ὀδυσσάτῳ.

“ Ἀναρχίας ἂν μείζον ἐκ ἐστὶν κακόν.

“ Αὕτη πόλις τ' ὄλλυσιν, ἢδ' ἀνασάτῃς

685

“ Οἴκῃς τίθησιν ἢδ' οὐ μάχῃ δορὸς

“ Τροπὴς κατὰρρήγῃσι. τ' δ' ὀρθομένον

“ Σώζῃ τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ περὶ θάρχια.

Οὕτως ἀμυντέ ἐστὶ τοῖς κοσμεμένοις,

Κῆτοι γυναικὸς ἑδαμῶς ἡσσητέα.

690

Κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν

i Γ' abest ex Ald. Franc. Turn.

k Δὲ habet Stobæus Serm. 41.

671 — εἰ γὰρ δὴ τὰδ' ἐγγυῆ φύσιν
 Ἀκοσμα θρεψὼ, κάρλα τέσ' ἵ γ' ἔξω γέ-
 νεσ — distigue post θρεψὼ, non post
 Ἀκοσμα — cum sententia sit: si etenim
 his, qui natura conjuncti sunt, inobe-
 dientes aliam, eadem quam maxime culpa
 in iis qui genere me non attingunt, to-
 leranda erit. H. — Consule etiam
 infra notanda ad Æschyli Sept. Theb.
 v. 981.

675 Ὅστις δ' ὑπερβᾶς] Δείπει τὸ δὲ-
 καιον. Schol.

677 Οὐκ ἔς' ἐπαίνεσ' — non fieri po-
 test ut — sc. ὥς τ' ἔσται —

679 Καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια] Pro καὶ
 καὶ σμικρὰ καὶ κατὰ δίκαιον. Anteq Ac-

cusativum autem fere ubique deficit
 κατὰ.

687. — τ' δ' ὀρθομένων — disci-
 plina ordinatorum. H.

688 Σώζῃ τὰ πολλὰ] Simili plane
 modo loquitur Eteocles in Æschyli
 Sept. Theb. v. 230.

Πειθαρχία γὰρ ἐστὶ τ' ἐν πειθαρχίᾳ

Μήτηρ, γυνὴ συντηρεῖται. —

689 Ἀμυντέ] sub. πειθαρχία vel
 simile quiddam — Lege Henr. Ste-
 phani Animadvers. in Lib. de Dialectis
 p. 46. & quæ notavimus ad Oed. Col.
 v. 877.

690 ἡσσητέα] Vide supra ad v.
 583.

- Καὶ ἂν γυναικῶν ἥσαντες καλοῖμεν ἂν.
 Χο. Ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ ¹ κεκλέμμεθα,
 Λέγειν Φρονέοντας ὧν λέγεις δοκεῖς περ.
 Αἰ. " Πάτερ, θεοὶ φύσιν ἀνθρώποις φρένας,
 " Πάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον.
 Εγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
 Οὐτ' ἂν δυνάμει, μήτ' ὀπίσκειν λέγειν.
 Γένοιτο μὲν τ' ἂν χαίτερά κ' ἔχον.
^m Σὺ δ' ἂν ⁿ ἀέφυκα πάντα προσκοπεῖν, ὅσα
 Λέγει τις ἢ πράσσει τις, ἢ ψέγειν ἔχῃ.
 Τὸ γὰρ σὺν ὅμῳ δαινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
 Λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψῃ κλύων·
 Εμοὶ δ' ἀκέειν ἔσθ' ὑπὸ σκότῃ τάδε,
 Τὴν παῖδα πύτνῃ οἱ ὀδύρε⁷ πόλις,
 Πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιώτατη
 Κάκις⁷ ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνῃ.
 Ἡτὶς τ' αὐτῆς ἀντιδελφὸν ἐν φοναῖς
 Πεπνῶτ' ἄταπλον, μήθ' ὑπ' ὠμῶν κυνῶν
 Εἶας ὀλέσθ', μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός.
 Οὐχ ἦδ' χρυσῆς ἀζία τιμῆς λαχέειν;
 Τοιάδ' ἐρεμνὴ σὶγ' ἐπέρχε⁷ Φαίης.

695

700

705

710

¹ Κεκλέμμεθα T. St. m Σοὶ Ald. Franc. T. St. Sὺ Turn. in
 marg. L. S. St. n Πίφυκας L. S. Turn. in marg. St.

692 Ἀν — καλοῖμεν ἂν] De duplici
 ἂν in eadem Clausula vide supra ad
 v. 473.

693 — εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα
 — εἰ μὴ τ' φρονήσας πρὸς τὴν γῆρας σεου-
 λήματα. Schol.

696 πάντων ὅσ' — ὑπέρτατον] χρημα
 ὑπέρτατον πάντων χρημάτων ὅσα ἐστὶ. Ta-
 lis est loci constructio.

699 Γένοιτο μὲν τ' ἂν χαίτερά κ' ἔχων
 — fieri quidem id posset ab alio
 (qui filius non esset tuus) & quidem
 non indecore. H. — Ego autem filius
 tuus cum sim &c.

702 Τὸ γὰρ σὺν ὅμῳ δαινὸν ἀνδρὶ δη-
 μότῃ — hunc versum sequenti postponi
 aut saltem parenthesi includi recte mo-
 net H. Steph. ut λόγοις in versu proxi-
 mo regatur à verbo ψέγειν præce-
 dente. H. — τὸ σὺν ὅμῳ (φῆσι) τοῖς
 τὸν ἐστὶν ὅτε μηδὲν τ' πολιτῶν ἀντιπρὸς σου
 λέγειν τοιούτῃ, οἷς σὺ μὴ τέρψῃ· ἐμοὶ δὲ
 πράσσειν ἀκέειν τ' λάτρεα κ' σὺ λεγόμενων.
 Schol.

706 — ἀναξιώτατη — omnium mi-
 nime digna quæ aliquid mali patiaur
 — κακίστη adverbialiter, modis pessi-
 mis.

M m 2

Εμοὶ δὲ, σὲ πρᾶσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν ἔδεν κτῆμα τιμιώτερον.

“ Τί γὰρ πατρὸς θάλλοντες, ὁ εὐκλείας τέκνοις

715

“ Αἰαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρὶς;

Μὴ νῦν ἐν ἡθὺς μῆνον ἐν στυγῶ φόρῳ,

ὧς φῆς σὺ, κἄδεν ἄλλο, τὲτ’ ὀρθῶς ἔχειν.

“ Οὔτις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,

“ Ἡ γλῶσσαν ἦν σὺν ἄλλος ἢ ψυχὴν ἔχειν,

720

“ Οὔτοι Διὰ πυχθέντες, ὠφθησαν κενοί.

ο Εὐκλείας mavult Johnf.

716 Αἰαλμα μείζον — *gloriae momentum majus* — ἢ τί πρὸς παίδων πατρὶς; — aut vicissim à filiis accedat Patri? vel πρὸς ponitur pro πρὸς τίτι, adhæc, insuper.

717 Μὴ νῦν ἐν ἡθὺς μῆνον — noli tenere mordicus propositum, pertinaciter tueri susceptam personam: hortatur igitur ut à parum recta sententia deduci se patiat. *Camerar.*

719, 21 Οὔτις γὰρ — εἴτοι.] Utitur hic Figura, quæ à Grammaticis Σολοικισμῶς dicitur, qua nonnunquam in eodem orationis membro ab uno Numero ad alterum transeunt Scriptores. Similiter Xenophon *Anab.* lib. 1. p. 38. Edit. nuperrimæ Oxon. Οὐδὲ γὰρ ἄδεις, ὡς ἐγὼ, ἵως μὲν ἀνὰ παρῇ περ, ἡρώματ’ ἐπειδὴν ἢ ἀπείσῃ βύλησιν, συλλαβῶν καὶ αὐτὰς κακῶς ποιῶ, — ubi vide quæ notavit doctissimus Editor. Idem in *Κύρ. παιδ.* l. 7. fere medio: Ἡ δὲ πρὸς ταῦτα ἀδικεῖν τίς ἐπιχειρεῖ, τούτοις Κυρὸς τε καὶ ἡμεῖς πολέμιοι ἐσόμεθα. Quinetiam Noster à Singulari itidem Numero ad Pluralem transit in *Ajac.* v. 736. & seqq.

— Κῦρις ἰδ’ ὅς εἰ,

Τὸν δ’ ἐμείνους καὶ πῶς ἐλπίσιν ἑρπετοῦ

ἑωμαισθὲν ἀπεχθάνετες, —

Et mox hujus fabulæ v. 1034. & seq. singulari ὅστις subjungit Plurale βεβρωτες.

Οὐδ’ ὅστις ἐν τῇ αὐτῇ ἀπὸ τοῦ οὐδὲ βεβρωτες, Ἀνδροφῶν βεβρωτες αἵματος λίπος.

Nec semper Numero Numerum reddunt Sacri Scriptores: 1. *Cor.* cap. 7. v. 36. Οὐδεὶς ποιεῖτω, ἢ ἀμαρτάνει· χαμεύτωσαν. Ubi χαμεύτωσαν, pro χαμεύτω: & propterea Vulgatus Interpres bene vertit per nubat. Sic 1. *Tim.* c. 2. v. ult. Σωθήσεται ἢ (ἢ γυνὴ scil.) Διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐν μείνωσιν ἐν πίστι κ. τ. λ. id est, servabitur tamen per liberorum procreationem, si manserit in fide &c. uti reddit Castalio. Confer *Gal.* cap. 6. v. 1. & 1. *Tim.* c. 5. v. 4. Ubi non video cur Scultetus aliique Critici ad Hebraïsmum confugere voluerint: cum ejusdem structuræ exempla apud profanos Græciæ Auctores passim occurrant. Caterum, subita à Numero ad Numerum Transitiō Latinis quoque perquam familiaris est. Terentius in *Eunuchi* Prologo, v. 1. & seqq.

Si quisquam est, qui placere se fudeat bonis

Quamplurimis, & minime multos laudare,

In his Poeta hic nomen profitetur suum.

Ad quem locum Donatus: Cum dixisset, quisquam, intulit in his. Et alibi: (scil. *Heautont.* Act. 2. Scen. 4. v. 13.) Cujus mos maxime est consimilis

“ Ἀλλ’ ἄνδρα κῆν τις ἢ σφὸς, τὸ μανθάνειν
 “ Πόλλ’ αἰαχρὸν ἔδεν, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄραν.
 Οἷος P ὡς αἰσχροῖσι χειμάρροισι ὅσοι
 Δένδρων ὑπέκλῃ, κλῶνας ὡς σκώζεται,
 Τὰδ’ ἀντρίχοντ’, αὐτοπρεμν’ ἀπόλλυται;
 Αὐτῶς δὲ, ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς, πόδα
 Τέναις ὑπέκλῃ μηδὲν, ὑπὸ τοῖς κάτω
 Στρέψας πολιοῖον σέλμασιν, ναυτίλλεται.
 Ἀλλ’ εἴκε r θυμῷ, καὶ μετὰ τῶν δίδει.
 “ Γνώμη γὰρ εἴης καὶ π’ ἐμῷ νεωτέρῳ
 “ Πρόσεστι, Φῆμ’ ἐγὼ γε πρεσβεύειν πολὺ

725

730

p Περὶ τοῖς αἰσχροῖσι disjunctim St. Turn. in marg. Cant. Grotius in Excerpt.
 improbante Henr. Stephano. q Ἐγκρατῇ Turn. in margine. St.
 r θυμῷ Ald. Franc. Turn. in marg. St.

vestrum; hi se ad vos applicant. Virgil. Æn. l. 8. v. 426. & seqq.

His informatum manibus jam parte polita

Fulmen erat: toto Genitor quæ plurima cælo

Deiicit in terras —

His addi possunt Cl. Blackwalli Class. Sacr. p. 1. cap. 2. §. 6. pag. 109. Ed. 2. & Henr. Stephani Append. ad al. Scripta de Dialect. Att. p. 134.

723 Μὴ τείνειν ἄραν] Μὴ αὐδαδὴ εἶναι, ἀντρίχοντα τοῖς συμφοραῖς. Schol.

724 Οἷος πᾶσι τοῖς αἰσχροῖσι χειμάρροισι — ita lege divisim, cum τὸ ε habeat vim duplicis Consonantis. — Vide ne prope fluentia quotquot arbores torrentibus hybernis cedunt? H.

727 Αὐτῶς δὲ, ναὸς ὅστις] Similiter Euripides in Orest. v. 705.

Καὶ ναὺς γδ, ἐνταῦθα ὡς βίαν ποδῇ,

Εὐαψιν’ ἐστὶν αὐτῇ, ἢ καλῶ πόδα.

Ibid. — ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς — si quis malit ἐγκρατῇ, jungendam cum πόδα censo ut πόδα ἐγκρατῇ ναὸς sit pedem, quo navis regitur. H.

729 Στρέψας] Intellige τῶν ναῶν:

cujusmodi supplementum postulat D. Lucas in Act. Apost. c. 27. v. 15. Επιδόντες ἐφερόμεθα: sc. τῇ ἀνέμῳ πλοῖον ἐπιδόντες. Adde v. 40. ejusdem cap. Job. c. 6. v. 19.

732 Πολὺ] Particula μάλλον hic, Græco more, subicitur. Quod frequens est in S. Literis. Matt. c. 18. v. 6. Συμφέρει αὐτῷ, ἢ καὶ κριμαδιῇ μύλος ὀνίχου κ. λ. hoc est, συμφέρει αὐτῷ μάλλον. Luc. c. 17. v. 2. Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ κ. τ. λ. — ἢ ἵνα σκανδαλισθῇ ἵνα τῷ μετῶν τούτων: pro μάλλον ἢ ἵνα. Atque idem Latini sermonis usus obtinuit. Sallust. Bell. Catilin. cap. 8. Ea (scil. Fortuna) res cunctas ex libidine quam ex vero celebrat. Ubi quidam imperiti Editores magis quam representant. Exempla plura vide in Sancti Minerv. lib. 4. c. 7. Adde quæ ex claris Græcæ Linguæ Scriptoribus collegit eruditif. Dukerus ad Thucyd. lib. 6. p. 436.

Ibid. — πρεσβεύειν πλοῖον — ὑπὲρ χειν Schol. — non opus est ut ad μάλλον subauditum recurras, cum id ipsum in voce πρεσβεύειν contineatur. H.

- “ Φύναι τ' ἄνδρα πάντ' Ἰπσιμήης πλέω·
 “ Εἰ δ' ἔν, (Φιλεῖ γὰρ τῷτο μὴ ταύτῃ ρέπειν)
 “ Καὶ τ' λεγόντων εὖ, καλὸν τὸ μανθάνειν. 735
- Χο. Αναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγῃ,
 Μαθεῖν, σέ τ' αὖ τῷδ'· εὖ γὰρ εἴρη) διπλά.
- Κρ. Οἱ τηλικοῖδε ἔδιδασκόμεθα δὴ
 Φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε πλὴν φύσιν;
 Αἰ. Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος, 740
 Οὐ τὸν χρόνον χρὴ μάλλον ἢ τάρρα σκεπεῖν.
- Κρ. Εργον γὰρ ἐστὶ τοῦ ἀκοσμηῆτας σέβειν;
 Αἰ. Οὐδ' ἂν κελεύσταιμι εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακῆς.
 Κρ. Οὐχ ἦδε ἡ μὲν γὰρ τῇδ' ἐπέληπται νόσῳ;
 Αἰ. Οὐ φησι Θήβης τῇσδ' ὁμόπολις λέως. 745
- Κρ. Πόλις γὰρ ἡμῖν ἂν με χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
 Αἰ. Ορᾶς ὅτ' ὡς εἰρηκας ὡς ἄγαν νέος;
 Κρ. Ἀλλῶ γὰρ ἢ μοι χρὴ γε τῇσδ' ἄρχειν χθονός;
 Αἰ. Πόλις γὰρ σοκ ἐστὶ ἥτις ἀνδρός ἐστ' ἐνός.
 Κρ. Οὐ δ' κρατυῖντος ἢ πόλις νομίζῃ); 750
 Αἰ. Καλῶς· ἐρήμης γὰρ ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
- Κρ. Οδ', ὡς εἴοικε, τῇ γυναικὶ ζυμμαχεῖ.
 Αἰ. Εἴπερ γυνὴ σύ· σὲ γὰρ ἔν' ἀποκῆδομαι.
 Κρ. Ω παγκάκιςτε διὰ δίκης ἰὼν πατρί.
 Αἰ. Οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονδ' ὀρῶ. 755

3 Min non agnoscunt Ald. Franc. t Τοιῶνδ' Ald. Franc.
 u Ταῦτ' Schol. x Γὰρ pro γ' ἂν Turn. in margine.

733 Φύναι τ' ἄνδρα] Lege Hesiodi
 ἔργ. ἐ. ἡμῖν. v. 293. & seqq. Eodem
 tendit Tullianum illud in Orat. pro
 Cluentio p. 266. Edit. Lambin. Sa-
 pientissimum esse dicunt eum, cui quod
 opus sit, ipse veniat in mentem: proxi-
 me accedere illum, qui alterius bene in-
 ventis obtemperet.

Ibid. Παίω] Accus. Sing. à Recto
 πλέως, Attice pro πλείω.

734 Ταύτῃ] i. e. Οὕτω. Passim
 autem ἐπιρρηματικῶς effertur per El-

lipfin Substantivi ἰδῶς. Plene dicere-
 tur, ἐν ταύτῃ ἰδῶ.

740 μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον] μηδὲν δι-
 δάσκου ὃ μὴ δίκαιόν ἐστι σοὶ μανθάνειν. u.
 μηδὲν ἔγω ὃ μὴ δίκαιον. Schol.

742 — τὸς ἀκοσμηῆτας — τοὺς
 ἀπειθοῦντας, ἢ ἀκαταστατοῦς.
 Schol.

747 — ἄγαν νίϕ — sc. nimis
 temerarie & iracunde.

753 Εἴπερ γυνὴ σύ] Λείπει τοῦ γυναικός.
 Schol.

- Κρ. Ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων ;
 Αἰ. Οὐ γὰρ σέβεις, τιμὰς γὰρ τὰς θεῶν πατέρων.
 Κρ. Ω μισῶν ἦτος, καὶ γυναικὸς ὑπερον.
 Αἰ. Οὐκ ἂν γ' ἐλοῖς ἥσσω γὰρ τὴν αἰσχρὴν ἐμέ.
 Κρ. Ο γούμ λόγος οἱ πῶς ὑπὲρ κείνης γ' ὁδε.
 Αἰ. Καὶ σὺ τε καὶ μοῦ, ἔθ' θεῶν τ' νετέρων.
 Κρ. Ταύτῃ πὺρ' ἐκ ἐοδ' ὡς ἐτι ζῶσαν χαμεῖς.
 Αἰ. Ἡ δ' ἐν θανείῃ, καὶ θανὼν ὀλεῖ τινά.
 Κρ. Ἡ καὶ παπειλῶν ὥδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς ;
 Αἰ. Τίς δ' ἐς ἀπειλὴν πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν ;
 Κρ. Κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός.
 Αἰ. Εἰ μὴ πατήρ καὶ ἦθ', εἶπον ἂν σ' ἐκ εὖ φρονεῖν.
 Κρ. Γυναικὸς ὧν δάλευμα, μὴ καὶ ἡλθέ με.
 Αἰ. Βέλῃ λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν ἂ κλύειν ;
 Κρ. Ἀληθεῖς ἀλλ' οὐ, τὸνδ' Ὀλυμπόν, ἴδ' ὅτι
 Χαίρων θπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐμέ.
 Ἀγὰτε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὅμματ' αὐτίκα
 Παρόντι θνήσκει παλαιοῖα τῷ νυμφίῳ.
 Αἰ. Οὐ δὴτ' ἐμοίγε· τῷτ' μὴ δόξης ποτέ.
 Οὐθ' ἦδ' ὀλεῖται παλαιοῖα, σὺ τ' ἔδαμα
 Τέμνον προσόψῃ κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων.
 Ως ποῖς θέλῃσι τῶν φίλων ἂ μαινῇ ζυνών.

γ Canteri Editionem hic secutus sum : in antiquioribus libris minus apte post hanc vocem ponitur interrogationis nota. x Stobæus Serm. 77. ἡς habet. a Crediderim & hic post κλύειν expungendam esse interrogationis notam. b Minæ Ald. Franc. Minæ Schol. qui & μαινῇ pro varia lectione agnoscit.

758 — γυναικὸς ὑπερον — ἡτληθὶν ὑπὸ γυναικὸς. Schol.

763 — ὀλεῖ τινά — seipsum intelligit, δεικνύς : Creon vero minas hæc ad se pertinere suspicatur.

768 Δάλευμα] Ponitur hic, secundum Græcicam elegantiam, Substantivum pro Adjectivo, seu Abstractum pro Concreto, ad majorem ora-

tioni emphasin conciliandam. Confer quæ supra notavimus ad v. 326.

770 Ἀληθεῖς] Sarcastice & per Ironiam.

Ibid. Οὐ, τὸνδ' Ὀλυμπόν] Επειπτικῶς ὁμιλῶ. Respice Oed. Tyr. v. 668. atque ibi notata.

772 Ἀγὰτε τὸ μῖσος — illam κατ' ἐξοχὴν εὐνοῖαν.

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

ΧΟΡΟΣ, ΚΡΕΩΝ.

I A M B O I.

Χο. **Α** Νῆρ, ἀναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς παχύς.
 Νῆς δ' ἐστὶ τηλικούτος ἀλγήσας, βαρύς.

Κρ. Δράτω φρονέτω μείζον, ἢ κατ' ἀνδρ' ἰών.
 Τὰδ' ἔν κόρα πιδ' ἐκ ἀπαλλάξῃς ἑ μόρα.

780

Χο. Ἀμφω γὰρ αὐτὰ ἔ κατακλῖναι νοεῖς;

Κρ. Οὐ τίω γε μὴ θυγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.

Χο. Μόρῳ δὲ πῶς καὶ σφε βελεύη κτανεῖν;

Κρ. Ἀγῶν ἔρημος ἐνθ' ἂν ἡ βροτῶν εἴβος,
 Κρύψω πετρῶδ' ὥσαν ἐν κατώρυχι,
 Φοβῆς ποσῦτον ὡς ἄγος μόνον ὁ προθεῖς,
 Ὅπως μῖασμα πᾶσ' ὑπεκφύγει πόλις.
 Καὶ κεῖ τὸν Αἰδῶν, ὃν μόνον σέβει θεῶν
 Αἰταμένη πρ, τεύχε'), τὸ μὴ θανεῖν.
 Ἡ γνώσειαι γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
 Πόνος ὡξιστός ἐστι τὰν Αἰδῶ σέβειν.

785

790

c Μόραν Turn. in marg.

d Προθεῖς legit Meursius in Comment. ad Lycophronis *Alexandr.* v. 239.

778 *Ανῆρ* — βέβηκεν — postrema cum vehementia quadam elocutus ē scena se proripit *Hæmon*. Chorus aliquid mali prælagiens, frustra *Creontem* admonet.

784 Σφί] Hoc in loco valet αὐτήν. Vide ad *Oed. Tyr.* v. 771.

787 Φοβῆς ποσῦτον ὡς ἄγος] Fame aliquem enecare, apud Veteres grande nefas habebatur: quem igitur gravi pœna afficere voluerunt, concavo aliquo loco, vel spelunca, vel arca, includere solebant, apposito simul cibi aliquantulo; quo facto, piaculum ef-

fugisse putabantur. Hinc *Creon* inquit infra, v. 902.

Ἡμεῖς γὰρ ἄγχοι τὸ πρὸς τὴν κρήνην. Hujusce supplicii generis exempla passim leguntur. Meminit Theocritus *Idyll.* 7. v. 78. item Athenæus *Deipn.* l. 14. c. 4. & Lycophron *Alexandr.* v. 239.

789 Καὶ κεῖ τὸν Αἰδῶν — καὶ κεῖ τὸν Αἰδῶν ὃν μόνον σέβει θεῶν, αἰταμένη πρὸς ζήτησιν τὸ μὴ θανεῖν, ἵσως τούτῳ τῷ. Schol. Hæc Sarcastice.

792 Τὰν Αἰδῶ] Εὐκαιρικῶς dicitur pro τὰ ἐν Αἰδῶ οἰκω ὄντα.

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 Ερως ἀνίκατε μάχαν,
2 Ερως, f ὅς ἐν κτήμασι πίπεις,
3 ὅς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
4 Νεάνιδος ἐννυχεύεις·
5 Φοιτᾶς δ' ὑπερπόντιος, εἰ
6 τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς
7 καὶ σ' ἔτ' ἀθανάτων
8 φύξιμος εἰδείς,
9 οὐδ' ἀμερίων εἰ ἐπ' ἀν-
10 θρώπων· ὁ δ' ἔχων, μέμνην.

795

800

e Persona Chori non præfigitur hic in *Turn.* f Grotius in *Emendat.* habet ὅς ἐν ὁμασίαις ἵπται. Fortè pro πίπεις, leviori mutatione, ἵπταις legendum. g Et', i. e. ἔτι, pro ἐπ' reponendum censet *Johns.*

793 Ερως ἀνίκατε] Confer Euripidis *Hippolyt.* v. 443. & seqq. Senecæ etiam fabul. ejusdem nominis vers. 184.

Ibid. Μάχαν] Pendet ex omiſſa Præpositione κατὰ.

794 — ὅς ἐν κτήμασι πίπεις — si hæc lectio vulgaris recipiatur, qui opulentos invadis vel fortunas illustres subvertis; notæ exhibent Grotii conjecturam — Cl. H. aliam affert quæ ad scriptionem veterem propius accedit. — ὅς ἐν γλήναις πίπεις qui in oculorum pupillis resides — μεταλαμψὶς ἐν παρειαῖς ἐννυχεύεις — ita *Horat.* pulchris excubat in genis.

Ibid. Κτήμασι] Ἡγὼν κτήνισι. *Scal.* 799 σ' ἔτ' ἀθανάτων] Similiter *Anacreon Od.* 58. v. 4.

ο δὲ (Ερως) καὶ θεῶν δυνάστης
ο δὲ ἐβροτῆς διαμάχῃ.

Et Ovidius de eodem Amore, in *Epist.* 4. v. 12.

Regnat, Et in dominos jus habet ille deos.

801 Αμερίων ἐπ'] Inversim pro ἱφαιμερίων, ut putat *Camerarius.* Sed vide Varias Lectiones.

802 ο δ' ἔχων μέμνην] Amor enim ut inquit *Oppianus Halieut.* lib. 4. vers. 14.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Σὺ δὲ δικάϊων ἀδίκης
- 2 φρένας ὀδραπᾶς ἐπὶ λάβᾳ·
- 3 Σὺ καὶ τόδε νείκος ἀνδρῶν
- 4 εὐναιμον ἔχεις παράγας.
- 5 Νικᾶ δὲ ἐναργῆς βλεφάρων
- 6 ἡμερος εὐλέκτρᾳ
- 7 Νύμφας, τῶν μεγάλων
- 8 ἡ Πάρεδρος ἐν δρχαῖς
- 9 Θεσμῶν. ἅμαχος γὰρ ἐμ-
- 10 Παῖζι θεὸς Αφροδίτη.

805

810

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 Νῦν δὲ ἤδη γὰρ καὶ τὸς θεσμῶν
- 2 Εἴω φέρομαι τάδ' ὁρῶν, ἴσχειν
- 3 Δ' ἐκέτι πηγὰς δύναμιαι δακρύων,
- 4 Τὸν παγκοῖταν ὅθ' ὁρῶ θάλαμον
- 5 Τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτταν.

815

b Παρίδρος legendum conjicit *Johns*. Ego περίδρον malim: ut ad Hæmonem referatur. Idem quod Anonymus in margine vetusti exemplaris Bibliothecæ Bodleianæ adnotavit.

— Αδμαίνε-πυρὸς δριμεῖαν ὁμοκλήν, Παφλάζων ὀδύνησι δ' ἀκρίτοις μαίνας. Lege sis Virgilii *Georgic.* l. 3. v. 242. & seqq.

805 Νείκος ἀνδρῶν εὐναιμον] εὐναιμον, loco εὐναιμον. Sic infra v. 875. Κλεινοῖς Λαοδακίδασι, pro κλεινῶν Λαοδακιδῶν: & vers. proximo μητρῶας, loco μητρίων. Iterum v. 877. Ἀντοχόνηται, pro αὐτοχονήται.

806 ἔχεις παράγας] Pro ἰτάρεξας. Respice Notam ad *Oed. Tyr.* v. 585.

810 Πάριζι δὲ ἐν ἀρχαῖς — περίδρον

λίγῃ τ' Ερωτα τ' μεγάλων ἐν ἀρχαῖς νύμφων, ὡς κατακρατῶνται ἀνδράπων, καὶ ἀπὸ τῆς μίγαλα παρὰ τ' ἑλίων νόμιμα. Schol.

813 — θεσμῶν εἴω — δυνάμει παρακαμιν τοῦ ἀερίτου, δακρύοντες τὴν Ἀντιγόνην, ἣν αὐτὸς κατεδίκασε. Schol.

816 Παγκοῖταν ὅθ' ὁρῶ θάλαμον] Vide Indicem v. Ἀνύττα. Cæterum, παγκοῖτης θάλαμος Periphrasis est Orci, qui omnes accipit. Hinc *Lycophron Alexandr.* v. 655.

Περίπαυλος Αἰδὸς παγκοῖτης ἀρχαῖς.

ACTUS TERTII SCENA QUARTA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Αν. 1 ΟΡᾶτέ μ', ὦ γὰρ πατρίας πολῖται,
 2 Τὰν νεάταν ὁδὸν
 3 Σπύχσσαν, νεάτον δὲ φέγῃος 820
 4 Λεύσσαν ἀελίε,
 5 Κἔπειτ' αὖθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγκοίτας
 6 Αἶδας ζῶσαν ἄρᾳ
 7 Τὰν Αἰχέροντος
 8 Αἰκτὸν, οὗθ' ὑμεναίων 825
 9 Εγκληρον, ἔτ' ἐπινυμφιδίος
 10 Πω μὲ τις ὕμνος ὕμνησεν,
 11 Ἀλλ' Αἰχέρονι νυμφεύσω.

822, 823] Versus hosce Cl. H. ita censet constituendos;

Κἔπειτ' αὖθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγκοίτας Αἶδας ζῶσαν ἄρᾳ.

& infra v. 827, 28. hoc modo;

Πω μὲ τις ὕμνος ὕμνη-

σεν, ἄλλ' Αἰχέρονι νυμφεύσω.

Quorum prioribus in Antistrophe respondebunt v. 839, 40.

Πιτραία βλάστη δαίμωνιν·

Καὶ νῦν ὁμοῖα περὶ μέλαινα.

& similiter posterioribus, v. 844, 45.

Δαράδας· ὅ μὲ δαίμων

ὁμοιοτάτων περὶ μέλαινα.

826 Επινυμφιδίος — ὕμνος] Nuptiale carmen, Athenæo γαμικὸς ὕμνος. Est autem carmen, quod, sponso sponseque thalamum ingressis, virgines ad thalamum astantes canebant. Tale illud Theocriti *Idyllum*, quod inscribitur Ελένης Επὶ θυλάμῳ. (ubi vide Scholia Editionis Venet.) Nonnumquam item Epithalamium canebant juvenes pariter ac puellæ: ejusmodi est Catulli *Carmen* 60. Vide Cælii Rhodigini *Lection. Antiq.* l. 28. c. 15. Clarif. Potteri *Archæolog. Græc.* lib. 4. c. 11.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Οὐκ' ἔν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχου-
 2 Σ' ἐς τόδ' ἀπέρχῃ κεύθεος νεκύων.
 3 Οὔτε Φθινάσι πλεγεῖσα νόσοις,
 4 Οὔτε ξιφέων ἐπὶ χεῖρα λαχού-
 5 Σ'· ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνῃ δὴ
 6 Θνατῶν Αἶδαν καταβήσῃ.

830

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Αν. 1 Ηἰκσα δὴ λυγροτάταν ὀλέαται
 2 Τὰν Φρυγίαν ξέναν
 3 Ταντάλα, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ·
 4 Τὰν, κισὸς ὡς ἀτενὴς,
 5 Πετραία βλάστη δάμασεν· καὶ νιν
 6 Ομβρῶ πακομέναν,
 7 Ως Φάτις ἀνδρῶν,
 8 Χιῶν τ' ἑδαμᾶ λείπει·
 9 Τέγγῃ θ' ὑπ' ὀφρύσι ἰ παγκλαύτις
 10 Δειράδας· ἃ με δαίμων ὁ-
 11 Μοιστάταιν κατὰ δανάζει.

835

840

845

ἰ Παγκλαύτις Ald. Franc.

829 Pro καὶ ἔπαινον leg. καὶ πᾶν. H.

836 Τὰν Φρυγίαν ξέναν] Niobes fabulam attingit: quæ notior est quam ut repetam. Vide sis Apollodori *Biblioth.* lib. 3. cap. 5. §. 6. Palæphati *Incred. Hist.* cap. 9. Tzetzi *Chil.* 4. *Hist.* 141. Ovidii *Metamorph.* lib. 6. v. 148. & seqq.

837 Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ] Seneca in *Herc. Fur.* v. 390.

*Riget superba Tontalis luctu parens,
 Mæstusque Phrygio manat in Sipulo
 lapis.*

Sipylus, mons Phrygiæ. Vide Cellarii *Geograph. Antiq.* l. 3. c. 3. p. 80.

838 Τὰν] Vide supra ad v. 615.—Distingue post ὡς, non post ἀτενὴς, ut ἀπὸ αὐτῆς cohæreat cum πετραία βλάστη — inflexibilis saxea germinatio. H. — καὶ ἐξέφυγεν αὐτῇ τῇ πέτρᾳ ὡς κισὸς δένδρον — καὶ ἐκκαλύπτει πανταχῇ τῇ πέτρᾳ. Schol.

844 — δειράδας — montium juga supra quæ Niobe eminebat in saxum mutata. H.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Ἀλλὰ θεός τοι καὶ κ' θεογεννής·
2 Ἡμεῖς δὲ, βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς.
3 Καίτοι γε ^l φθιμένην, μέγ' ἀκῶται
4 τοῖς ἰσοθέοις ἐγκλησθαι λαχέιν
5 ^m Ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανούσαν.

850

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Αν. 1 Οἶμοι, γελῶμαι. τί με πρὸς
2 θεῶν πατρῶων
3 οὐκ ἐλομένειαν ὑβρίζεις,
4 ἀλλ' ἐπίφαντον;
5 Ω πόλις, ὦ πόλεως
6 πολυκτήμενες ἄνδρες·
7 Ἰὼ Διρκαῖαν κρήνη,
8 θήσας τ' εὐαρμάτεα ἄλσος ἔμπαρ
9 ζυμμάρτυρες ὕμνῳ ⁿ ὀπικτῶμαι,
10 οἷα φίλων ἀκλαῦτος, οἷοις νόμοις
11 πρὸς ἔργμα τυμβόχων ἐρ-
12 χομαι τάφῳ ποταίνῃ.
13 Ἰὼ δύστυχος,
14 οὐτ' ἐν ^p βροτοῖς ἔτ' ἐν νεκροῖσι
15 μέτοιχος, καὶ ζῶσιν, καὶ θανέσι.

855

860

865

k Οἰοθῆναι habent Edit. Cantab. & uterque Scholiastes, male. *l* Φθιμένη
Ald. Franc. Schol. Turn. in marg. *m* Versum hunc non agnoscunt *Ald.*
Franc. *n* Ἐπιπῶμαι *L. S.* *o* Οἰοσιν *Ald. Franc.* *p* Βροτοῖσιν
Ald. Franc. Schol.

850 Leg. καὶ πειτα pro καὶ ἔπειτα.
H.

860] Ita hi versus sunt consti-
tuendi:

Οἷα φίλων ἀκλαῦτος, οἷοις
νόμοις πρὸς ἔργμα τυμβόχων
ἐρχομαι τάφῳ ποταίνῃ.

Quibus in Antistrophe responde-
bunt 879.

Οἷων ἐγὼ ποθ' ἐπὶ ταλαίφρῳ
ἔφω· πρὸς ἔς δ' αἰὼς ἀχαμνος
ἀδ' ἐγὼ μέτοιχος ἔρχομαι. H.

862 — τάφῳ ποταίνῳ — ποτ' ἰ,
insoliti vel antea inauditi. Camerar.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Χο. 1 Προβᾶς' ἐπ' ἔχατον θράσους,
 2 Ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον
 3 Προσέπαισας, ὦ τέκνον, πολύ·
 4 Πατρῶων ἐκτίνεις τίν' ἄθλον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Αν. 1 Εψαυσις ἀλγεινοτάτας 870
 2 Εμοὶ μερίμνας
 3 Πατὴρ τριπόλιν 9 οἶκτον,
 4 Τῷ τε πρόπαντος
 5 Αμετέρῃ πότμῃ
 6 Κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν. 875
 7 Ἰὼ ματρῶναι λέκτρων
 8 Απῇ, κοιμήματ' αὐτογέννηται
 9 Ὡς Αμῶ πατρὶ δυσμόρῃ ματρὸς,
 10 Οἶον ἐγὼ πῶθ' ἅ ταλαίφρων ἐφυῖν.
 11 Πρὸς οὓς θράϊος ἄχαμος ἄ- 880
 12 Δ' ἐγὼ μέπικος ἔρχομαι.
 13 Ἰὼ δυσπότημων
 14 Κασίγνητε γάμων κυρήσας,
 15 Θανῶν ἐτ' ἔσαν κατηναρές με.

9 Οἶον Turn. in marg. Atque hujus lectionis mentionem fecit vetus Scho-
 liaſtes. r Sic recte Edit. Turn. At Edit. Steph. Ald. Franc. Cant. C.

αὐτογέννηται repræſentant, claudicante metro.

s Em̃ Ald. Franc.

t Ἰὼ bis legitur in Ald. Franc.

866 Επ' ἔχαιον θράσους] In τὸ ἔχα-
 τον subaudi πείρας.

872 Πατὴρ τριπόλιν οἶκτον] Ellip-
 ſis eſt, quam ſic ſuppleas; Ὡς πατὴρ
 Οἰδίποδες Διόσημον οἶκτον εἰπῶσα.

874 Αμετέρῃ πότμῃ] Pro ἡμῶν πότ-
 μων: de quo loquendi genere plura
 diximus ſupra ad Oed. Col. v. 336.

876 Ματρῶναι λέκτρων] Inſpice No-

tam ad verſ. 805.

877] Ut hic verſus antithetico re-
 ſpondeat ſic lege;

Απῇ κοιμήματ' αὐτογέννηται —
 nempe cubilia quæ ipſi ortum dede-
 runt. H.

879 Οἶον] Plene, ἔξ οἶον γενέων.
 Confer v. 38. hujus fabulæ.

883 Κασίγνητι] Polynicen vult, cui

ΙΑΜΒΟΙ.

- Χο. 1 " Σέβαν μὲν, εὐσεβεία τις
2 " Κράτος δ', ὅτ' κρᾶτος μέλ' εἰς,
3 " Παραβατὸν ἑδάμῃ πᾶσι.
4 " Σὲ δ' αὐτόγλωσσος ὤλεις ὀργά.

885

ΣΥΣΤΗΜΑ.

- Αν. 1 Ακλαῦτος, ἄφελος, ἀνυμέναιος,
2 Ταλαίφρων ἄρομαι
3 Τάνδ' εἰοίμαν ὁδόν' ἐκέτι
4 Μαι τόδ' ἐλαμπύδος ἱερὸν ὄμμα
5 Θέμις ὄραν παλαίνα.
6 Τὸν δ' ἐμὸν πῶτμον ἀδάκρυτον
7 Οὐδεὶς φίλων γενάζει.

890

895

Adraſtus filiam ſuam nuptum dede-
rat. Confer Euripidis *Phæniſ*. v. 436.
Adde Apollodori *Bibliothec.* l. 3. pag.
150. Edit. Amſtel. 1669.

886 Κράτος δ', ὅτ' i. e. Κράτος δὲ
αὐτοῦ, ὅπ' κ. τ. λ.

888 αὐτόγλωσσος ὀργά — αὐθαίριτος
τῇ ιδιογλώσσῃ τρέπος. Schol.

890 Ἀρομαι τάνδ' εἰοίμαν ὁδόν' Ante
ὁδόν' ſubaudi eis. Sic ſupra, verſ. 823.
Ἀρὰ τῶν Ἀχέροντος ἀκτῶν: & verſ. 834.
Δίδαν κατὰ τὴν. In quibus ἀκτῶν pro
eis ἀκτῶν, & Δίδαν pro eis Δίδαν. —

metra autem hoc modo conſtituta velit
H.

Ταλαίφρων ἄρομαι τάνδ'
Εἰοίμαν ὁδόν' ἐκέτι

892 Ἐλαμπύδος ἱερὸν ὄμμα] Solem
intelligit, quem & παῖς βοσκῶν φλό-
γα vocat in *Oed. Tyr.* v. 1424. Simi-
liter autem Seneca in *Theb.* v. 86.

— Noſtem afferet

Phæbea Lampas —

Et Lucretius l. 5. v. 403.

— *Æternam ſuſcepit lampada
mundi.*

ACTUS TERTII SCENA QUINTA.

ΚΡΕΩΝ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. **Α**Ρ' ἴς', αἰοιδὰς καὶ γόους ποτ' ἔθανεν
 ὣς ἐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεὶ ἦ, λέγειν;
 Οὐκ ἄρ' ἐδ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεί
 Τύμβῳ πεπιπύξαντες, ὡς εἶρηκ' ἐγὼ,
 Μόνῳ ἢ ἀφείτ' ἔρημον, εἴτε χρεὶ θανέῃ,
 Εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσαι x τυμβεύσθ' ἐγγή;
 Ἡμεῖς γὰρ ἀγνοῖ τὰ πρὶ τήνδε τιλὴ κόρην.
 Μελιρκίας δ' ἔν τ' ἄνω κερήσεται.

900

Αν. Ω τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
 Οἰκησις γ' αἰετφόρος, οἱ πορεύομαι

905

x Αφ' ἡτ' Turn. in marg. Ald. Franc.
 γ Αἰετφόρος Ald. Franc. Turn.

x Τυμβεύς Ald. Franc.

897 Ως ἐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν] De
 ἂν bis posito in eadem sententia vide
 ad v. 473.

Ibid. Pro χρεὶ ἦ divisim H. leg.
 hic, ut alibi, χρεὶ forma Optativa. —
 Τῷ δὲ λίγα ὁ Κρέων ἐρηκόμενος τοῖς
 ἄρχοντι Ἀντιγόλῳ ὅτι ἄσπον αὐτῷ τοι-
 αῦτα ἀεὶ αὐτῆς διέχειχρῶς, καὶ ἐπὶ ταχέως
 ἤραρον αὐτῶς ὅπως κατεδικάσθη ὀνύγμα.
 Schol.

901 Ζῶσαι τυμβεύσθ' ἐγγή] Notan-
 dum hic τυμβεύσθ' sensu Passivi posi-
 tum, usu loquendi Atticis tritissimo.
 Sic πλάσσει pro πλαυῶται utitur Noster
 in *Eleatr.* v. 1441. κτείνειν pro κτείνω
 in ejusdem fabulæ v. 1540. Similiter
 Thucydides lib. 1, p. 96. Edit. Duker.
 dicit, οὐπὶ γὰρ ἄκατον καλὴν ἐν ταῖς σπον-
 daῖς, οὐπὶ τούτῳ. Idem lib. 7. cap. 14.
 Χαλιπαὶ γὰρ αἱ ὑμῖν φύσεις ἄρχεται. ubi

ἀντὶ παλαιῆς ἐπιγραφῆς ἡλληνιστὰς τὸ ἄρ-
 ξω, uti recte notat Scholiastes. Apud
 Æschylum etiam in *Sept. Theb.* v. 765.
 αἰετὶς pro αἰετῶν ponitur: & paulo
 inferius, vers. 769. τείνῃ pro τείνῃ.
 Huc refer quoque ea quæ in Philo-
 xeni *Glossario Latino-Græco* legimus:
Absumptum, κατεκαλῶσαντα. Ubi Bo-
 naventuræ Vulcanii correctionem (κα-
 τεκαλῶσαντα pro κατεκαλῶσαντα repo-
 nentis) jure optimo explodit Clar.
 Jensius *Lection. Lucian.* lib. 2. cap.
 15. Adde his Callimachi *Hymn.* in
Jov. vers. 55.

Καλὰ μὲν ἔχουσιν, καλὰ δ' ἐτρεφῆς, —
 pro ἐτρεφῆς. Vide ibi Illustrē Span-
 hemium.

905] Leg. αἰετφόρος cum Ald. me-
 tro postulante. H.

9
 per
 sis L
 9
 γνηπ
 supra
 928
 apud
 pro b
 v. 17
 homo,
 v. 9
 notata
 91
 teribu
 sepultu
 De q
 Funer
 rum,
 ut pare
 ripides
 minis

Πρὸς οὗτ' ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
 Πλῆξον δέδεκ' Ὀλοφάσας ὀλωλότων.
 Ὡν λοιδορία γὰρ καὶ κάκιζε δὴ μακρῶ
 Κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίᾱ.
 Εὐχῆσα μέντοι, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω
 Φίλη μὲν ἦεν πατρί, προσφιλὴς δέ σοι,
 Μητὲρ, Φίλη δέ σοι, κασσιγήσον κάρα.
 Ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
 Εὐχῆσα κακόσμησα, καπνισμῶδες
 Χοᾶς ἔδωκα· ἦν δέ, Πολύνεια, τὸ σὸν
 Δέμας πρὸς ἐλλῆσσα, τοιάδ' ἄρνημα.
 Καίτοι σ' ἐγὼ ἤμῃσα τοῖς φρονέουσιν εὖ.
 Οὐ γάρ ποτ' ἔτ' ἂν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφω,
 Οὐτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
 Βία πολιτῶν τὸνδ' ἀνθρώπου πόνον.
 Τίνος νόμος δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 Πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος, ἄλλος ἦν,

910

915

920

908 Μακρῶ] Adverbialiter effertur per Ellipsin Substantivi *μίτρον*. Vide sis Lambert Bos *Ellips. Græc.* p. 121.

912 Κασιγήσον κάρα] i. e. Ὁ κασιγήσον. A parte totum significat. (Vide supra v. 1. hujus fabulæ, & mox v. 928) Id quod imitati sunt Latini: apud quos invenies, *perjurum caput*, pro *homine perjuro*, Juvenal. *Sat.* 13. v. 174. *lepidum caput*, h. e. *lepidus homo*, Terent. *Adelp.* Act. 5. Sc. 9. v. 9. Adde *Oed. Tyr.* v. 40. & ibi notata.

914 Εὐχῆσα] Sicut nimirum Veteribus fuit usitatum: qui corpora sepulturæ danda lavare consueverunt. De quo more adi J. Kirchman. de *Funer. Roman.* lib. 1. c. 7. Cæterum, propinquorum erat hoc munus, ut parentum, aut fratrum. Unde Euripides Hecubam in fabulæ cognominis v. 607. audita natæ Polyxenæ

morte, ancillam ita alloquentem inducit:

Σὺ δ' αὖ λαοῦσαι τεύχος, ἀρχαῖα λάτρι,
 Βάψασ', ἵεργε διῦρο ποτιῖας αἰός·
 Ὡς παῖδα λατροῖς τοῖς πανουργαῖς
 ἱμῶν,

Νύμφῃν τ' ἀνμφον, παρῆνον τ' ἀπύρ-
 θον,

Λύσω, πρὸς τῶμαί δ' ὡς μ' ἀξίαν, —

Hinc etiam apud eundem Poetam in *Phænis.* v. 1695. Antigone à Creonte petit, ut fratrem Polynicen lavare sibi liceat;

Σὺ δ' ἂν ἀπὸ νεκρῶ λουτρὸν πρὸς ἀλλοῖς
 μ' ἴα.

Adde doctif. Potteri *Archæolog. Græc.* lib. 4. cap. 3.

Ibid. *Κακόσμησα*] Vide *Archæologiarum Græcarum* locum jam memoratum. Adde sis Kirchman. de *Funer. Roman.* lib. 1. c. 10.

922 Πόσις μ' ἂν μοι.] Loco huic si-

Καὶ παῖς ἀπ' ἄλλης Φωτὸς, εἰ τῶδ' ἤμπλακον
 ἢ Μητρός δι' ἐν Αἴδῃ ἢ πατὸς κελεύθῳ,
 Οὐκ ἐς' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλαστῇ ποτὲ.

925

Τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπρόσημῃσας ἐγὼ
 Νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν,
 Καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὧ κασίγνητον κἄρα.
 Καὶ νῦν ἀγὰρ με διὰ χειρῶν ἔτω λαβῶν,
 Αλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε τῷ γάμῳ
 Μέρους λαχῶσαν, ἔτε παιδεὶς τροφῆς.

930

Ἀλλ' ὥδ' ἔρημος πρὸς Φίλων ἢ δῦσμορος,
 Ζῶσ' εἰς θανόντων ἐρχομαι κατὰ σκαφάς.

Ποίαν παρεξελθῆσα δαιμόνων δίκην;

Τί γὰρ με τὴν δύσηνον εἰς θεὸς ἔτι

935

βλεπῖν; τίν' ἂ αὐδᾶν ἢ συμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ

τὴν δυσεύθειαν εὐσεβεῖς ἐκτεσνέμεν.

Ἀλλ' εἰ μὲν ἔν τῷδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ,

Παθόντες ἂν ζυγνοῖμεν ἡμαρτηκότες.

z Versum hunc & sequentem ita minus emendate legit Clemens Alexandri-
 nus *Stromat.* lib. 6. cap. 2. Μητρός τ' ἐν Αἴδῳ καὶ πατὸς περὶ χέτων, Οὐκ ἐς'
 ἀδελφὸς, ὅστις ἀνασκάσει ποιεῖ. a Αὐδᾶν Turn. in margine.
 b Συμμάχων Schol.

millimus est ille Herodoteus in *Tha-
 lia* pag. 208. Ed. Gal. ubi Intapher-
 nis uxor Darium sic alloquitur: ὦ
 βασιλεῦ, ἀνὴρ μὲν μοι ἂν ἄλλος γένετο, εἰ
 δαίμων ἰδίῳι, καὶ τέκνα ἄλλα, εἰ ταῦτα
 δόξασθαι μοι πατὸς ἢ καὶ μητὸς σὺν ἐπι-
 μιν ζώοντων, ἀδελφὸς ἂν ἄλλος ἐδένι πέ-
 πη γένετο.

924 Ἐν Αἴδῃ] Scil. οἴκῳ. Lege No-
 tam ad v. 666.

928 ὦ κασίγνητον κἄρα] Synecdo-
 che. Adi notata ad v. 912.

937 Τὴν δυσεύθειαν — sc. impietatis
 reatum vel pœnam.

938 Ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τῷδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς

καλὰ

Παθόντες ἂν ζυγνοῖμεν ἡμαρτη-
 κότες]

Εἰ ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀρέσκει, παθόντες τὴν
 πμωρίαν γνῶμεν τὴν ἀμαρτίαν. Schol.
 — si quidem ea, quæ fecimus, apud
 Deos honesta consentur, id pœnas dantes
 agnovissemus, si ea neglexissemus. H.
 — Si mea pœna & Diis probatur, &
 ego merito sustineo, veniam datam
 volo iis qui me perdunt. Sin plestor
 injuste, videant ne plus sibi accersant
 meo supplicio quam ego accipiam —
 vel imprecatur ut non plus, id est tan-
 tum mali accipiant quantum dant sibi.
Camerar. Εὐδίκως — ἔξω τῷ δικαίῳ.

939 Παρθένῳ] De puella Masculino
 utitur Genere: quod Atticos solere
 jam alibi observavimus. Noster in
Eleatr. v. 616.

Καὶ ταῦτα τηλικῶτα;

Εἰ δ' οἶδ' ἀμαρτάνεσι, μὴ πλείω κακὰ
Πάθωσιν, ἢ ἔδρωσιν ἐκδίκως ἐμέ.

940

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Ἐτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐτῇ
2 Ψυχῆς ῥιπαὴ τήνδ' ἔχουσι.
Κρ. 3 Τεῖχ' αὖ τῶν τοῖσιν ἄγχοι
4 Κλαύμαθ' ὑπάρχει βραδυτῆτος ὑπερ.
Αν. 5 Οἶμοι, θανάτῳ τὸν ἐγὼ πύτω
6 Τῆπος ἀφίκαται.
Κρ. 7 Ὁ θάρσεν ἐδὲν ὀξυμυθεύμα
8 Μὴ ἔταδε ταύτῃ κατακυρθεύ.
Αν. 9 Ὡ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῶον,
10 Καὶ θεοὶ πατρογενεῖς,
11 Αγομαὶ δὴ γὰρ, κῆκεν μέλλω.
12 Λεύσσειε Θήβης οἱ χειρανίδαι,
13 Τὴν ἐβασίλειαν μένην λοιπὴν,
14 Οἶα πρὸς οἶον ἀνδρῶν πύχω,
15 Τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

945

950

955

ε Εὐδίκως Schol.
Schol.

δ Θάρσεν Schol.

ε Βασίλειαν Ald. Franc.

pro *πληκνύση*. Sic & Euripides in
Hec. v. 148.

Ορφάνων ἄνα παῖδες μελίας.

Ad quem locum hæc Scholiastes:
Ορφάνων, ἀντὶ τοῦ ὀρφανῶν, Ἀττικῶς. Nam
de Hecuba ibi loquitur Chorus. Si-
militer apud Achill. Tatium ἐδάς γο-
νὴ, pag. 143. Ed. Salmaf. Atque alia
multa hujusmodi passim apud Auctores
legenda.

941 Δρῶσιν — ἐμέ] Atticisms est,
pro *δρῶσιν εἰς ἐμέ*. Plene Noster in
Oed. Col. v. 970. — *Εἰς ὅς τ' ἔδρων*.

943 Ψυχῆς ῥιπαὴ — animi impetus
vehementes.

944 — τῶν jungitur cum *κλαύ-*

μαθ' non cum *ἄλ'* subaud — ut constet
metrum legendum est *βραδυτῆτος γ'*
ὑπερ. H.

948 Θάρσεν ἐδὲν — non jubeo te
sperare futurum mandatum meum irri-
tum aut mutari posse. Camerar.

950 Ὡ γῆς — hac obtestatione
facta discedit *Antigone*; Chorus, qui
omnia fere hac in fabula nimis tarde
gelideque administrat, discedenti fri-
gidam sane consolationem adhibet, ex-
empla eorum qui fato haud absimili
perierunt, commemorans. — in v.
951. pro *καὶ θεοί*, metri gratia legendum
esse *θεοὶ τε*, censet H.

ACTUS TERTII SCENA SEXTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 **Ε**Τλα καὶ Δανάας ἐράνιον Φῶς
 2 Αλλάζαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις
 3 Αὐλαῖς· κρυπτομένα δ' ἐν
 4 Τυμῆρ' ὅθι θάλαμ' ἀπὸ καπνέυχθῃ. 960
 5 Καὶ τοὶ ἄλλοι τίμιος, ὦ παῖ, παῖ,
 6 Καὶ Ζηνὸς παμμένε-
 7 Σκε γονὰς χρυσόρρυτος.
 8 Ἀλλ' ἂ μοι ἐλπίδα τις δυνάσῃ, δεινὰ·
 9 Ὅτ' ἂν νιν ὄμωρες, ἔτ' Ἀρης, 965
 10 Οὐ πύργος, ἔχ' ἀλίκτυποι
 11 Κελαίνας νᾶες ἐκφύγοιεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

1 Ζεύχθῃ δ' ὁ ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντες,

f Οὐτ' ἂν νιν γ.

g ὀξύχολος Schol. Turn. in marg. ὀξύχολος Scal.

957 *ΕΤλα καὶ Δανάας*] De hac fabula nihil dicam, quia imperitissimis, opinor, nota est. Siquis tamen inscius sit, is adeat Apollodori *Bibliothec.* lib. 2. c. 4. §. 1. Hygini *Fab.* 63. Natal. Comit. *Mytholog.* l. 7. c. 17.

961 — *ἄλλοι τίμιος* — prole, potius, quam genere. H.

962, 63] Ita potius hos versus constituendos censeo;

Καὶ Ζηνὸς παμμένεσκε
 Γονὰς χρυσόρρυτος.

Ut in Antistr. respondeant v. 973, 74.

Ἀνθρὸν τε μένος· κείνῃ

Ἐπίγνω μακίνας.

hæc postrema ita verte; — *Ille agnovit suam insaniam quod Deum tetigisset*, &c. H. — Non opus hic præposit. subaud.

968 *Παῖς ὁ Δρύαντες*] Lycurgus Thraciæ Rex: cujus fabulam vide apud Apollodorum *Biblioth.* l. 3. c. 5. §. 1. Natal. Comit. *Mytholog.* lib. 5. c. 13. haud procul à fine. Adde Homeri *Iliad.* ζ. v. 130. atque ibi Scholiasten.

b
 Schol.
 habet
 n Ita
 p. 57
 scribu
 habet
 Ald.
 cassis
 98
 αἰὲς
 Cyane
 tora
 deffus,
 98
 histori
 Mytho
 Bibliot
 Fab. 1
 986

- 2 Ἡδωνῶν βασιλεὺς, κερτομίαις
 3 Ορραῖς ἐκ Διονύσας, 970
 4 Πετρώδῃ κατὰφρακτος ἐν δεσμῶ.
 5 Οὕτω ἡ μανίας δεινὸν ἀπασαῖ
 6 Ἀνδρῶν τε μένος. καί-
 7 Νος ἐπέγνω ἰ μανίας
 8 Ψαύων τ' θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσας. 975
 9 Παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθεῖας
 10 Γυναικας, Εὐϊὸν τε πῶρ,
 11 Φιλαύλως τ' ἡρέθιζε Μῆσας.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Παρὰ δὲ Κυανέων ^k πετρῶν
 2 Διδύμας αἰλός ^l τ' ἀκταὶ Βοσπόρου, 980
 3 ^m ἰδ' ὁ Ὀρηκῶν ⁿ Σαλμυθησός,
 4 Ἰν' ὁ ἀγχίπολις Ἀρης
 5 Διοσσοῖσι Φινείδαις
 6 Εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
 7 Τυφλαθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος, 985
 8 Ἀλαδὸν ^p ἀλαστροῖς ὁμμάτων

b Τὰς ante μανίας inferunt *Ald. Franc. Schol.* *i* Μανίας *Ald. Franc. Schol.* *k* Πελαγίων *Schol.* Πελαγίων πητρῶν *Ald. Franc.* *l* τ' non habent *Ald. Franc.* *m* *Scholiasfes & Editt. Ald. Franc.* ἰδ' exhibent. *n* Ita omnes *Editt.* & firmat *Stephanus Byzant.* uti & *Xenoph. Anab. lib. 7. p. 571.* Edit. nuperæ : ubi tamen Ἀλμυθησός habet *MS. Etonens.* Similiter scribunt *Pompon. Mela & Plinius.* Est qui scribit Σαλμυθησός. *Ptolemæus* habet Ἀλμυθησός, *Lycophronis Scholiasfes* Σαλμυθησός. *ο* Ἀγχίπολις *Ald. Franc. Schol.* *p* Ἀλαστροῖσιν *Ald. Franc. Schol.* Ἀλάστροισι, (*i. e. cassis luce,*) legit *Camerarius.*

980 Διδύμας αἰλός τ'] distingue post αἰλός τ' ut sententia sit — Juxta vero Cyaneas petras, geminumque mare, litora Bosphorica, & Thracius Salmuthus, ubi urbi vicinus Mars, &c. H. 983 Διοσσοῖσι Φινείδαις] Totam hanc historiam plene narrat Natalis Comes *Mythol. l. 7. c. 6.* Vide & *Apollodori Biblioth. l. 1. c. 9. §. 21.* *Hygini Fab. 19.* 986] Cum neque metrum neque

sententia admittat ἀλαστροῖς *Cl. H.* ex conjectura reponit ἀλάστεις vel ἀλάστως & ἀλῶν ὁμμάτων, & versus sic constituit;
 ἀλῶν ἀλάστεις ὁμμάτων κύκλοις
 ἀραχθὲν σὺν ἐγχίων,
 Quibus in Antistrophe respondebunt
 v. 997, 98.
 Βορέας ἀμειππος ὀρθόποδοι
 ὕπερ πάρος δέων ἡ παῖς.

- 9 Κύκλοις δ' ἄρα χθρὲν ἡ σὸν ἐγχεῶν,
 10 Ἄλλ' ὑφ' αἵματ' ἄλκας ἡ χερσὶ
 11 Ἄλλ' ἡ χερσὶ κερκιδῶν ἡ ἀλκῆς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Κατὰ δὲ πατόμῃροι x μέλαιοι 990
 2 Ὑμέλειαν πᾶσαν κλαῖον ματρὸς, ἔχον-
 3 Τες ἀνύμφουτον γονάν' ἂ
 4 Δέ, z ἀνέμ' ἄρα χερσὶ γόνων
 5 Ἀντ' ἔρεχθιδῶν,
 6 Τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις 995
 7 Τράφη θνέλλῃσιν ἐν πατρώαις
 8 Ἄ Βορέας ἂ ἀμύπητος, ὀρθόποδος
 9 Ὑπὲρ πάντ' ἑῶν ἡ παῖς.
 10 Ἀλλὰ καὶ π' ἐκείνη μοῖρα
 11 Μακράωνες ἔχον, ἡ παῖς. 1000

q Οὐκ non agnoscunt Ald. Franc. Schol. r Ἀλ' omittunt Ald. Franc.
 s Χείρῃσι Ald. Franc. t Τε δεῖσθ Ald. Franc. u Ἀνέμῃσι Ald.
 Franc. x Μέλαιοι T. y Μελαιῶν T. z Σπέρμα ἡ Ald.
 Franc. Schol. a Βορέα liber Scalig. b Ἀμύπητος pro diversa
 lectione habet Schol. c Deest ἡ Ald. Franc. d Ω παῖ Ald. Franc.

996, 97 Βορέας ἀμύπητος, ὀρθόποδος
 Ὑπὲρ πάντ' ἑῶν ἡ παῖς]
 Legendum existimo θῖον, non θῖον ut
 participium sit verbi θῖω, curro, &
 cum ἡ παῖς cohæreat. Non enim Deo-
 rum soboles erat Cleopatra, sed e Deo
 Boreā & mortali Orithyia genita; ne-
 que video quid cum prosapia divina
 mons acclivis habeat commune. Verte
 igitur, Boreā filia, equis celeritate
 par, ardua super montium juga currens
 puella. Participium autem masculino
 genere positum, ubi de femina sermo
 est, rite usurpari fuisse ostendit Clark.
 ad Il. s. v. 778. H.

999 Ἀλλὰ καὶ π' ἐκείνη — attamen
 Et hanc affecuta sunt Parca longæva,
 O virgo — hæc dicit Cleopatraz cele-
 ritem respiciens, quæ tamen ei fu-
 gam non præstitit. H. — Episodio
 decurrente increbrescent jam turbæ re-
 rumque difficultates. In scenam indu-
 citur Tiresias, cujus summa erat aucto-
 ritas — is Creontis facinus inhumanum
 reprehendit — Deorum iram, & do-
 mesticas calamitates jamjam eventuras
 prædicit Creonti incredulo plane & re-
 luctanti. Astipulatur Chorus & Creon-
 tem jam sero sapientem à proposito
 revocat.

io
 Nota
 io
 dum
 io
 novae
 dus,
 men
 Home
 in Illi
 Didyn
 Idyll.

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΤΠΟ ΠΑΙΔΟΣ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝΟΣ,
ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Τῆ. Ἡδὲς ἀνακτες, ἤκομεν κοινῶ ὁδόν
Δύ' ἐξ ἐνὸς βλέποντι τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
Αὕτη κέλευθος ἐκ τροχηγῆς πέλει.

Κρ. Τί δ' ἔστιν, ᾧ γεραίε Τειρεσία, νέον;

Τῆ. Εγὼ διδάξω· καὶ σὺ τῶ μάντι πιθοῦ.

1005

Κρ. Οὐκ οὐν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν Φρενός.

Τῆ. Τοιγὰρ δὲ ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.

Κρ. Εἰχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.

Τῆ. φρόνει βεβῶς αὖ νῦν ὅππῃ ξυρεῖ τύχης.

Κρ. Τί δ' ἔστιν; ὥς ἐγὼ τὸ σὸν Φρίττω σῶμα.

1010

Τῆ. Γνώσῃ, τέχνης σημεῖα τ' ἐμῆς κλύων.

Εἰς γὰρ παλαιὸν ὁ θῶκον ὀρνιθοσκοποῦν

Ἰζων, ἴν' ἦν μοι παντὸς οἰωνῶ λιμὼν,

ε Θῶκον T. St.

1002 Δύ' ἐξ ἐνὸς βλέποντι] Respice
Notam ad v. 13. hujus fabulæ.

1007 Δι' ὀρθῆς] Post ὀρθῆς supple-
ndum τύχης.

1009 Επὶ ξυροῦ τύχης] In Fortunæ
novacula. Proverbialis loquendi mo-
dus, de rebus in extremum discrimen
adductis: à quo non abhorret
Homeri illud,

Επὶ ξυρεῖ ἵσταται ἀμῆς,
in *Iliad.* κ. v. 173. pro ὅς ἐστιν ἐλάττω κιν-
δύνῃ ἐστὶ: ut admonent Scholia sub
Didymi nomine edita. Theocritus
Idyll. 22. v. 6. simpliciter ἐπὶ ξυροῦ

dixit eodem sensu. Vide Proverbium,
In acie novacula, apud Erasmus, qui
non solum illum Theocriti locum,
sed etiam hunc Tragici nostri expli-
cavit. Lege etiam *Etymologici* M. Auc-
torem in *Επὶ ξυροῦ*, Eustathium ad
Homeri l. c. pag. 796. l. 55.

1012 Θῶκον ὀρνιθοσκοποῦν] Tirefiæ
οἰωνοσκοποῦν meminit Pausanias in
Bæoticis p. 741. Edit. Kuhnii.

1013 Οἰωνῶ λιμὼν] Augurii portum
vocat locum commodum & aptum
observationi. *Camerarius*.

Αγνώτ' ἀκῶ φθόγον ὀνίθων κακῶ
 Κλάζοντας οἶστρον καὶ βεβαρβαρωμένω,
 Καὶ πῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλων Φοναῖς.
 Εἰρων' περὶ γὰρ ροῖδος ἐκ ἀσμος ἦν.
 Εὐθὺς δ' αἰδέσας, ἐμπύρων ἐγδόμεν,
 Βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
 Ἡφαίστος σὺν ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ ἀποδῶ
 Μυδῶσαι κηκὶς μηρίων ἐτήκετο,
 Κᾶτυφε, κἀνέπτε· Ἐ μετάρσοι
 Χολαὶ διεσπείροντο, καὶ κατὰρούεις
 Μηροὶ καλυπῆς ἐξέκειντο πμελῆς.
 Τοιαῦτα παῖδες τῶδ' ἐμάνθανον πάρα,
 Φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα.
 Εμοὶ γὰρ ἔτος ἡγεμῶν, ἄλλοις δ' ἐγώ.
 Καὶ ταῦτα, τ' σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
 Βωμοὶ γὰρ ἡμῖν, ἐχάραται παντελεῖς,

1015

1020

1025

1014 Ὀνίθων κακῶ κλάζοντας οἶστρον]
 Τὸ ἡῆμα Σολοικισφαιές, ut loqui amant
 Grammatici, ἀπὸ τῶν ἐναγκαλιῶν τῆς
 πλάσεως: κλάζοντας enim hoc in loco
 pro κλάζοντων ponitur. Eodem, quod
 ad Syntaxin attinet, modo locutus est
 Noster in *EleAr.* v. 481.

Ὑπὸ μοι θράσος,
 Ἀδυνάτων κλύσαν
 Ἀρτίως ὀνειράτων.

ubi κλύσαν, pro κλύσῃ. Similiter
 Euripides in *Med.* v. 57.

Ὡς δ' ἡμεῖς μὲν ὑπῆλθε γῆ πε κῆραν
 Λίξω, μελέσῃ δὲ γε, Μυδείας τύχας.
 Vide sis quæ ibi notavit Clar. Barne-
 sius.

1016 Φοναῖς] Pro φοιταῖς. Nomen
 Primitivum pro Derivativo ponitur;
 quod Atticis admodum familiare est.
 Sic Æschylus in *Sept. Theb.* vers. 823.
 Σκύθη σδήρων, *Scythico ferro.* Et in
Prometh. v. 2. Σκυθῶν ἐς οἶμον, pro
 Σκυθικῶν ἐς οἶμον. Idem etiam in *Pers.*
 v. 615.

Λιῶσιν ὑδρηλαῖς παρξέναι πηγῆς μέγα.
 Ubi παρξέναι pro παρξενικῆς usurpatur.
 Hanc etiam dicendi rationem à Græ-
 cis mutuatus est Martialis in *Epigr.*
 62. lib. 10.

*Scuticaque loris horridis Scythæ
 pellis,*

i. e. Scythicæ. Plura observavit eru-
 ditus Meurfius ad Lycophronis *Alex-
 andr.* v. 496. Adde Henrici Stephani
Animadvers. in lib. de *Dialect.* pag.
 36.

1018 — ἐμπύρων ἐγδόμεν] ἀντὶ τῆς
 ἀπικειρόμεν τῆς ἀπὸ πυρὸς μαντείας.
 Schol.

1021 Μυδῶσαι κηκὶς — εἴρατο; ἡ
 λιγυρὸς τῆς κηκῆς ἢ ἀπὸ τῆς καιομένης γυγ-
 μῆς. Schol.

1022 Κᾶτυφε — τύφειν ἐπὶ τὸ ἡρίμα
 ὑποσφύρειν. Schol. — Χολαί, cistæ
 fellis, ut recte monet *Triclinius.* H.

1026 — ἀσήμων — cum nulla à
 talibus extis futuri certa indicia sumi
 poterant. H.

K
 b
 cui
 anti
 k
 I
 tion
 lem
 I
 πκῶς
 Ib
 Pone
 tolle
 —ne
 jam i

Πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυων βοῶσ,

1030

Τῷ δυσμόρῳ πεπνῶτος Οἰδίπῳ γόνε.

Καὶ τ' ἐδέχοντο θυσιάδας λιτὰς ἐπὶ

Θεοὶ παρ' ἡμῶν, ἐδὲ μηρίων φλόγα,

Οὐδ' ὄρνις εὐσήμῃς ἀπὸρροιθεὶ βεῶς,

Ἀνδροφθόρῳ βεβρωῖτες αἵματος λίπας.

1035

Ταυτ' ἔν, τέκνον, φρόνησον. “ ἀνθρώποισι γὰρ

“ τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τῶν ἁμαρτανένων

“ Ἐπεὶ δ' ἁμάρτη, κείνος ἔκετ' ἐς ἀνὴρ

“ Ἀβελος ἐδ' ἀνολτος, ὅστις ἐς κακὸν

“ Περσὼν ἀκείτῃ, μηδ' ἀκίνητος πέλῃ.

1040

“ Αὐθάδῃα τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνῃ.

Ἀλλ' εἴκε τῷ θανόντι, μηδ' ὀλωλότα

Κέντῃ. τίς ἀλκὴ τ' ἰθὺς θανόντ' ὀπικτανεῖν;

Εὖ σοι φρονήσεις, εὖ λέγω. “ τὸ μανθάνειν

“ Δ' ἥδισον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος εἰ λέγῃ.

1045

Κρ. Ω πρέσβυ, πάντες ὥς ποτότα σκοπῶ

Τοῦτέν' ἀνδρὸς τῶδε, καὶ δὲ μανλικῆς

ἢ Ἀπρακτοῦ ὑμῖν ἐμὶ, τῶνδ' ὑπαὶ γένεσ'

Ἐξημπόλημα καὶ πεφύρεσμαι πύλας.

f Αὐθάδῃα τοι apud Stobæum Serm. 20.

g Φίλ. Turn. in marg. St.

h Ita Editt. omnes. Ἀπρακτος reponendum esse contendit Henr. Stephanus: cui assentitur Canterus.

i Abest interpunctio post ἐμὶ in omnibus antiquis libris ante Henr. Stephanum, præterquam in Edit. Turn.

k Καμπιφύρεσμαι Schol. St.

1034 Ορνις — βεβρωῖτες] De transi-
tione a Singulari Numero ad Plura-
lem diximus supra ad v. 719.

1047 Ἀνδρὸς τῶδε] Pro ἐμῷ, δεικ-
τικῶς.

Ibid. — καὶ δὲ μανλικῆς

Ἀπρακτοῦ ὑμῖν ἐμὶ τῶνδ' ὑπαὶ

γένεσ'

Pone distinctionis notam post ἐμὶ,
tolle autem post γένεσ', ut sententia sit
— neque ab arte vestra designatrice vobis
jam intentatus: ab hujus generis homi-

nibus venditus fui & exportatus jam
pridem. H. — altercationem vides
qualis in Oedip. Tyr. exhibetur inter
Oedipum & Tiresiam.

Ibid. μανλικῆς] Scil. τέχνης. Quæ
Ellipsis Scriptoribus imprimis Atticis
familiaris est. Noster in Oedip. Tyr.
v. 470. μαντικῇ μηδὲ φρονεῖν. Lucian.
in Dialog. Mortuor. pag. 20. Ed. novif.
Ἀλλὰ πῶς τ' μανλικῆς. Utrobique τέχνη
intelligas oportet. Vide Lamb. Bos
Ellips. Græc. p. 192.

- Κερδαίνει, ἐμπολαῖτε τ' παρ' Σάρδεων 1050
 Ηλεκτρον, εἰ βέλεσθε, ἔτ' Ἰνδικὸν
 Χρυσὸν τάφῳ δ' ἐκείνον ἔχι κρύφει.
 Οὐδ' εἰ θέλωσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορᾶν
 Φέρειν νιν ἀρπάζοντες εἰς Διὸς θρόνους,
 Οὐδ' ὡς μίᾱσμα τῷτο μὴ τρέσας ἐγώ, 1055
 Θάπην παρήσω κείνον. "εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
 "Θεὸς μιναινεῖν ἔστις ἀνθρώπων ἀνὴρ.
 "Πίπῃσι δ', ὧ γεραίῃ Τειρεσίᾳ, βροτῶν
 "Χ' οἱ πολλὰ δεινοὶ, πῶματ' αἰσχρ', ὅταν λόγους
 "Αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τ' κέρδους χάριν. 1060
- Τφ. m φεύ.
 Ἀρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; ἢ ἄρα φράζει;
 Κρ. Τί χεῖμα; πῶς τῷτο πάγκοινον λέγεις;
 Τφ. Ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐδελία;
 Κρ. Ὅσῳ περ, οἴμαι, μὴ φρονεῖν, πλείη βλάβη 1065
 Τφ. Ταύτης σὺ μέντοι τ' νόσῃ πλήρης ἔφους.
 Κρ. Οὐ βέλομαι τ' μάνιν ἀντειπεῖν κακῶς.
 Τφ. Καὶ μὲν λέγεις, ψάδῃ με θεαίῃζεν λέγων.
 Κρ. Τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.
 Τφ. Τὸ δ' ἐκ τυράννων, αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ. 1070
 Κρ. Ἀρ' οἶδα ταγούς ὄντας, ἀ' ἢ λέγης, λέγων;
 Τφ. Οἶδ'. ἔξ ἐμῶ γὰρ τλῶδ' ἔχεις σώσας πόλιν.
 Κρ. Σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.
 Τφ. Ὅρσεις με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.
 Κρ. Κίνει' μόνον δὲ μὴ πὶ κέρδεσιν λέγων. 1075
 Τφ. Οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὺν μέρος.

l Edit. Turn. ὡς representat. m Φεῦ otiosum est in scanfione: quare extra carmen posuimus. Vide Cl. Barneesium ad Euripidis *Hec.* 1116.
 n Ἀρ' ἂν Τ.

1060 Τῷ κέρδους χάριν] *Adi Notam*
 ad v. 379.

1074 Ὅρσεις με τὰκίνητα — *provo-*
cabis me ea quae non movenda latent in
mente eloqui — eodem sensu τὰκίνητ'
 ἔπη *Oed. Col.* 617. H.

1076 Οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὺν μέ-

ρε — *ita enim* εἴ nunc loqui videor
 [sc. μὴ ἐπὶ κέρδεσιν] *ea quae nihil lucri*
afferent [nec mihi nec tibi] quod ad te
attinet, vel propter tuam pertinaciam.
 H. — Τὸ σὺν μέρος pro κατὰ τὸ σὺν
 μέρε.

Κρ. Ως μὴ μολήσω ἴδι τὴν ἐμὴν Φρένα.

Τφ. Αλλ' εὖ γέ τοι κάτιδι μὴ πολλούς ἔτι

Τροχούς ἀμιλλητῆρας ἡλίῳ πελῶν,

Εν οἷσι τ' ὧν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα

Νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀνιδδῆς ἔση.

Ανθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλῶν κάτω,

Ψυχὴν τ' ἀπῆλως ἐν τάφῳ κατώκισας·

Ἐχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν

Ἀμοιβὸν, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.

Ὡν ἔτε σὺ μέτεστιν ἔτε τοῖς ἄνω

Θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.

Τῶν σε λαβητῆρες ὑπεροφθόροι

Λοχῶσιν Αἶδα, καὶ Θεῶν Εἰρινύες,

Εν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖςδε ληφθῆναι κακοῖς.

Καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργωμένος

Λέγω. Φανερὸν γάρ ἐστι μακρὸν χρόνον τριβῆ,

Ἀνδρῶν, γυναικῶν οἷς δόμοις κωκύματα.

Ἐχθραὶ δὲ πάσαι συντράσσον πόλεις,

1080

1085

1090

1078 — κάτιδι — πελῶν — frequens istiusmodi phrasis — *scias te confuturum* —

1079 τροχῶς ἀμιλλητῆρας ἡλίῳ —] *Rotarum solarium circumvolutiones sibi mutuo succedentes*; id est, Intra paucas horas hoc eveniet. Non enim de diurna solis revolutione hic agitur, ut vulgo putatur, sed de circumvolutione rotarum currus solaris, qua designantur temporis momenta minutiora. Statim enim, ut patet ex sequentibus, & intra eundem diem, adimplentur vatis prædictiones. H.

1082 τῶν ἄνω] Supple πνύ. Antigonen autem intelligit.

1088 τῶν] Elliptice dicitur pro ἑνὶ τῶν. Sic Lucian. in *Dialogo Neptun. & Delphin.* Επειὶ τὸ φιλομεσίας: plene, ἐπειὶ σὺ ἑνὶ τῶν φιλομεσίας. Idem in *Contemplant.* pag. 103. Ed. Kent. Ὁ μέγιστος, τῆς ἀνίας, i. e. ἑνὶ τῶν ἀνίας.

1090 Τοῖςδε ληφθῆναι κακοῖς] Locutio integre ita se habet: ὥστε σε ταῖς ληφθῆναι κακοῖς.

1093 Ἀνδρῶν, γυναικῶν] Hæc ἀπὸν δέτως prolata orationi emphasin addunt. Cæterum Græci copulam καὶ inter duo Nomina sæpissime omittunt. Aristophanes in *Ran.* v. 156.

Καὶ μυρμιῶνας, & θιάσους εὐδαίμονας

Ἀνδρῶν, γυναικῶν, —

Ubi λέγει ὁ ΚΑΙ, ut sit, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Similiter Lycophron *Alex.* 683.

Ἀνδρῶν, γυναικῶν εὐδαίμονας.

Et in sacra pagina, *Colof.* cap. i. v. 18. Ος ἔστιν ὁ δὲ, πρῶτοντος ἐκ τῶν νεκρῶν: pro ἀρχῇ & πρῶτοντος. Hujusmodi exempla plurima collegit doctif. Noldius in *Concord. Partic. Ebræo Chald.* pag. 320.

1094 Ἐχθραὶ ἢ πάσαι συντράσσον πόλεις

Ὅταν ἀνταγμάτ — inimicæ vero una omnes conturbantur Civita-

οσων ἀπαράγματ' ἢ κύνες ὁ καθήγησιν,

1095

Ἡ Θῆρες, ἢ τις πῆνός οἰωνός, φέρων

Ἀνόσιον ὀσμὴν ἐστῆχον ἐς πόλιν.

Τοιαῦτά σε (λυπεῖς γὰρ) ὥς τε τοξότης

Ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα

1100

Βέβαια, τ' σὺ θάλλπος ἐχ' ὑπεκδραμῇ.

Ὡ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἀπαγε πρὸς δόμους, ἵνα

Τὸν θυμὸν ἔτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,

Καὶ γὰρ τρέφειν τέλῃ γλῶσσαν ἡσυχωτέραν,

Τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τ' φρενῶν, ἢ νῦν φέρει.

ο Libentius legerem καθήγησαν. Hesychius: Καθηγίσω, συντελίσσω καὶ καθι-
ρώσω. παρὰ δὲ Σοφοκλῆ ἐν τ' ἐναντίων ἐπὶ τ' μιαινῶν τίτακται. Ad hunc ipsum
locum fortasse respexit.

tes; illæ scilicet, quibus inhumata ja-
cebant prope Thebas civium cadavera,
aut in urbis oppugnatione aut pteilio
cæforum. Non enim Polynicis solum
cadaver inhumatum præda Canibus &
avibus fuerat conjectum, sed idem
cæteris Ducibus Argivorumque vulgo,
qui illum contra Thebas tendentem se-
cuti perierunt, contigerat; quod in
Euripidis Supplicibus patet. H.

1098 Ὡς τε τοξότης ἀφῆκα — καρδίας
τοξεύματα] Τὸ το λίγ' ἀφ' τ' λίγ' αὐτῷ
ἐν ἀντιφ. ἐφ,

— Πάντες ἄσπιρ (lege ὥς) τοξό-
ται σκεπτοῦ

Τοξοῦντ' ἀνδρὲς τοῦδε —

Hæc Triclinius. Cæterum, verba sua
καρδίας τοξεύματα, cordis jacula, vocat
Tiresias per Metaphoram à Sagittariis

tela arcu emittentibus desumptam.
Quæ loquendi ratio & alibi apud
Poetas, præcipue Tragicos, sæpissime
occurrit. Euripides in Hec. v. 601.

Καὶ ταῦτα μ' ἵ νῆς ἐπὶ δόσον μάλιστα.
Idem in Suppl. v. 456.

Καὶ ταῦτα μ' δὴ πρὸς τὴν ἐξηκοντίσιν.
Nec aliter Æschylus in Suppl. v. 455.

Καὶ γλῶσσαι τοξεύονται μὴ τὰ κείρια.
Alia exempla omitto. Tu vide sis
Euripidis Ion. v. 256. & quæ ibi con-
gessit J. Brodæus. Porro hanc Meta-
phoram in Latinum sermonem trans-
tulit Juvenalis Satyr. 7. v. 156.

— Quæ veniant diversa forte
sagittæ.

1100 Τῶν] Respice Notam ad v.
615. hujus fabulæ.

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Χο. Ἀνὴρ, ἀναξ, βέβηκε δεινὰ θεασίσας. 1105
 Επιστάμεθα δ' ἔχοντα λυκὴν ἐγὼ
 Τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 Μὴ πώποτ' αὐτὸν ψεύδος ἐς πόλιν Ῥλακῆιν.
 Κρ. Εἰσὶ καὶ αὐτὸς, ἔ παρὰστομα φρένας. 1110
 Τό, τ' εἰκάθειν γὰρ δεινόν· ἀντιστάντα δὲ
 Ατὴ πατάσαι θυμὸν, ἐν δεινῷ πάρα.
 Χο. Εὐβουλίας δέ, παῖ Μενοικέως Κρέον.
 Κρ. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν φράζε· πείσσομαι δ' ἐγὼ.
 Χο. Ελθὼν, κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος ἐγῆς 1115
 Ἀνὴς· κτίσον ᾧ τῷ προκειμένῳ τάφον.
 Κρ. Καὶ ταῦτ' ἐπαινέεις, καὶ δοκεῖς παρεικάθειν;
 Χο. Οσον γ', ἀναξ, τάχιστα· “συντέμνεσσι γὰρ
 “Θεῶν ποδώκεας σὺν κακῶφρονας βλάβαι.
 Κρ. Οἴμοι, μόλις μὲν, καὶ καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1120
 Τὸ δρᾶν· “ἀνάγκη δ' ἐχὶ δυσμαχητέον.

Ῥ Λακῆν Ald. Col. Franc. Flor. Est & alia lectio, nimirum λακῆν, quæ aperte mendosa est. q Καρδίας T. St.

1110 — ἀντιστάντα δὲ
 Ατὴ πατάσαι θυμὸν, ἐν δεινῷ πάρα.
 — Sin relinqueret vero, ne animum
 meum calamitate feriam, timendum est.
 H.

1119 Οἴμοι· μόλις μὲν — καρδίας
 δ' ἐξίσταμαι
 Τὸ δρᾶν — bei mihi! vix quidem
 — Cor refugit hoc facere: sed
 cum necessitate frustra non est pugnan-
 dum — subaud. ad τὸ δρᾶν præp. ἐπὶ

vel σοφί. H.

1120 Ἀνάγκη δ' ἐχὶ δυσμαχητέον]
 Quia, ut ait Seneca,
 Ducunt volentem fata, nolentem
 trahunt.

Et Babrius apud Etymologici Magni
 Scriptorem in voce Πειρωμένοι: ὡς σοὶ
 πειρωόμενος, ταῦτα τλήθῃ θηουαίως, καὶ μὴ
 σφίζῃ· τῶν χειρῶν (legendum potius
 τῶν χειρῶν) γὰρ ἐφύζῃ.

Χθ. Δρα νῦν τάδ' ἐλθὼν, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε.

Κρ. Ὡς ἔχω εἵχοιμ' ἄν' οἱ τ' ὀπίωνες,
οἱ τ' ὄντες, οἱ τ' ἀπόντες ἀξίνας χερσὶν
Ὀρμᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπὶ λίον τόπον.
Εγὼ δ' ἐπειδὴν δόξα τῇδ' ἔπεσράφη,
αὐτὸς τ' ἔδρασι, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
Δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθ' ἑστῶτας νόμους
Ἀριστον ἢ σώζοντα, τὸ βίον τελεῖν.

1125

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 ΠΟΛΥΩΝΥΜΕ, ΚΑΘΜΕΙΑΣ
- 2 ΝΥΜΦΑΣ ἈΓΑΛΜΑ, καὶ ΔΙΟΣ
- 3 ΒΑΡΥΘΡΕΜΕΤΑ γῆρας,

1130

r In margine libri, qui est in Bibliotheca Bodleiana, scripsit quidam γρ. ἐπιγράφων.

1122 Στάχοιμ' ἄν] Adi notam ad *Oed. Col.* v. 499.

1127 Δίδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθ' ἑστῶτας νόμους — δέδοικα γὰρ μὴ σὺν ἑστὶ καλὸν τὸ νομοθετεῖν καινὰ, ἀλλ' ἄριστον ἐστὶ τὸ πείθεσθαι τοῖς ἀρχαίοις νόμοις. Schol.

1129 Πολύωνυμος] Chorus Bacchum Thebanum numen carmine suo celebrat, illiusque opem in periculo praesenti implorat. *Camerar.* — Πολυνυμία, sive *nominum-multitudo*, exoptatissimus numinibus titulus ab Ethnicis habebatur. Hinc Diana apud Calimachum *Hymn.* 3. v. 6. Jovi ita sup-

plicat:

Δὸς μοι παρηνίην αἰώνιον, ἄππε, φυλάσσειν,

Καὶ πολυνυμίην. —

Ubi lege sis quæ notârunt viri eruditi.

1130] Ita hos versus constituit Cl. H.

Νύμφας Ἀγαλμα, καὶ Δι-
ὸς βαρυθρεμέτα γῆρας.

& in *Antistrophe* v. 1142.

Στίχοις ὅπου λιγνός,
Εἴη Κερκυκία νύμφας.

u
lect
mo

ver

C

C

— 7

σω

i

Tric

ipse

respo

cent

quib

1150

- 4 Κλυτὰν ὅς ἀμφέπεις
5 Ἰταλίαν, μέδεις δὲ ὁ παγ-
6 Κοῖνῃς Ἐλευσινίας
7 Δηῆς ἐν κόλποις,
8 ὁ Βακχεῦ Βακχᾶν
9 Μητρόπολιν Θῆβαν ναίων,
10 ὁ Παρ' ὑγρῶν Ἰσμηνοῦ
11 Ρεέθρων, ἀγρίῃς
12 Τ' ὅππ' ἀπορᾷ δράκοντος.

1135

1140

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πύργου
2 Στέρψ' ὅπως λιγυρὸς, ἐν-
3 Θα Κωρύκεια νύμφαι
4 Στείχου Βακχίδες,
5 Κασελίας τε νᾶμα, καί

1145

ὁ Παγκοῖνους Schol. Πογκοῖνους T. ὁ Ω Βακχεῦ Schol. Ald. Franc.
u Editt. Steph. Ald. Col. Franc. Flor. ita : Παρ' ὑγρῶν Ἰσμηνοῦ Ρεέθρων. Nosttram
lectionem exhibent Turn. Cant. C. atque eam metri ratio postulat. Confer
modo sequentem Ἀντιστροφῶν, nec dices fecus.

1133 Μίδεις δὲ παγκοῖνους] i. e. si
verbum verbo reddideris,

— Imperas autem

Omnibus-communis Eleusiniæ

Cereris in sinu.

— παγκοῖνους Ἐλευσινίας — ἐν οἷς πάντες
συνάγονται Διὶ τῇς πανηγύρεως.

1138] Cum hi versus, prout à
Triclinio ordinantur, nec metra quæ
ipse vult, efficiant, neque antitheticis
respondeant; ita constituendos esse
censet Cl. H.

Παρ' ὑγρῶν Ἰσμηνοῦ Ρεέθρων

Ἀγρίῃς τ' ὅππ' ἀπορᾷ δράκοντος.

quibus in Antitheticis respondent v.

1150, 1, 2.

Ἀφρόδιτι ἐπὶ νύμφῃς

Θησαυρὸς ἐπισκεπτεῖται ἀγυρίας.

1140 Ἐπὶ ἀπορᾷ δράκοντος] Παρὰ τὸ
τύπον ἐν ᾧ ἡ ἀσφάλεια οἱ ὀδόντες τῶν δρά-
κοντων. Schol. Fabula est apud Apol-
lodorum Biblioth. lib. 3. haud longe
ab initio: Ovidium in Metamorph.
lib. 3. v. 101. & seqq.

1141 Διλόφου πύργου] Διλόφου pro-
prium est montis Parnassii epithetum.
Sic Seneca in Oedipi v. 227.

Gemina Parnassii nivalis arx —

Et iterum v. 281.

— Parnassus biceps.

De voce πύργου vide ad Oedip. Tyr.

v. 472.

1142 Στέρψ' ὅπως λιγυρὸς — ἀντὶ
τῆς, σὺν θυγατρὶ καὶ Πανακτοῦ γίγνεται
ἡ παρὸς αὐτόμαχον πύρ' ὅπως ἀναδίδω-
ται. Schol.

- 6 Σε Νυσσαίων ^κ ἔρέων
 7 Κισσῆρεις ὄχθαι,
 8 Χλωρά τ' ἀκτὰ
 9 ὕ Καὶ πολυστάφυλος πᾶμπι
 10 ^ζ Ἀβρότων ἐπέων εὐ-
 11 Ἀζόνων Θηβαίας
 12 Επιστηποιῦτ' ἀγυιάς.

1150

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Τὰν ^α ἔξ ἀπασῶν τιμᾶς
 2 Ὑπερτάταν πέλεων,
 3 Ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ.
 4 ^β Καὶ νῦν ὡς βιαίᾳς
 5 ἔχεται πάνδημος πόλις
 6 ^γ Νῦν ὅττι ^δ νέσῃ, μολεῖν
 7 Καθαρσίῃ ποδὶ Παρ-

1155

^κ Ορίων *Ald. Franc.* ^γ Καὶ omittunt *Ald. Franc.* ^ζ Ἀμρότων
Ald. Franc. ^α Εκ πασῶν *Ald. Franc.* ^β Καὶ νῦν legunt *Ald.*
Franc. & Edit. Henr. Stephani an. MDLXVII. ^γ Νῦν, deest *Ald. Franc.*
^δ Νόσου *Ald. Franc. Schol.*

1149] Ut constet metrum leg. πκ-
 λυστάφυλ. H.

1150 — εὐκζόντων — ὑμνύτων
 μετ' εὐφημίας Εὐοὶ λιγυρίων, ὅς ἐστι ὑμνὸς
 Διοῦσος. Schol.

1153] Hi versus ex *Aldina* scrip-
 turam veterem à *Triclinio* immutatam
 repræsentante ita sunt restituendi:

Τὰν ἐκ πασῶν τι-
 μᾶς ὑπερτάταν πέλεων,
 quibus respondebunt Antithetici v.
 1161, 2. ita ex eadem *Aldina* resti-
 tuti;

Ω πῦρ πνιούτων
 Χοράγ' ἄσπον, καὶ νυχθινί —
 πνιούτων pro πνιούτων ad faciendum
 metrum reposui. H.

Ibid. Τὰν] Vide supra ad *Oed. Tyr.*
 v. 1426.

1158 Νῦν ἐπὶ — τὸ νῦν importune
 prorsus hic iteratur, nec in *Aldina* le-
 gitur; sed videtur à *Triclinio* interpo-
 latum ad metrum qualitercunque con-
 sarcinandum; ita igitur juxta scriptu-
 ram veterem restituatur locus;

— ἐπὶ νέσῃ, μολεῖν
 Antitheticus etiam v. 1167 ex *Aldina*
 ita restituatur;

Σαῖς ἄμρ' ἀμρότοις. H.
 1158 Μολεῖν] Atticorum est Ver-
 bum Infinitivum loco Imperativi po-
 nere. De qua Enallage jam supra dixi-
 mus ad *Oed. Tyr.* v. 470. atque alibi.

1159] Ita hi versus, ut Antitheticis
 respondeant, restituendi videntur;

Σὺν καθαρσίῃ ποδὶ Παρ-
 νησίῃ ὡς κλιτύν,
 Antithetici autem ita ex veteri scrip-

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

305

- 8 Νησίαν ὑπὲρ κλιτὺν,
9 Ἡ ζονόε[λ]α πορθμόν.

1160

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 ^e Ω πῦρ πνεόντων ^f ἄσρων
2 Χοραγέ, καὶ νυχίων
3 Φθεγμάτων ἐπισκοπέ,
4 Παῖ Διὸς γένεθλον,
5 Προφάνηθι ἐξω Ναξίαις
6 ^h Σαῖς Θυάσι ⁱ περσόλοις,
7 Αἰ ^k δὴ σε μαινόμεμαι
8 Πάννυχοι χορεύσι
9 Τὸν ταμίαν Ιακχον.

1165

1170

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Αγ. **Κ** Ἀδμυ πάροιχοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ' ὅποῖον ζάντ' ἂν ἀνθρώπη βίον
οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν ἔτε μεμφαίμεν ποτέ.

e 1° Schol. Ald. Franc.

f Χοραγὰ ἄσρων Ald. Franc. imperite.

g Ald. Franc. ἐξω non habent.

h Versum hunc ita repræsentant Ald.

Franc. Σαῖς ἄμα περσόλοις θυάσιν.

i Περσόλοις Schol. Ald. Franc.

k Δὴ non est in Ald. Franc. nec agnoscit Scholiastes.

tura in Ald. conservata restituendi;

Θυάσιν αἷ σι μαινόμεναι

Πάννυχοι χορεύσι. H.

1161 Πορθμόν] Τὸν ἀπ' Εὐβοίας εἰς
Βοιωτίαν.

1171 Αγ.] Jam ad ἔξοδον sive ca-
tastrophen devenit; in scenam
venit Nuntius, ea narratione exhibens

quæ palam repræsentari non poterant;
nempe *Antigones* atque etiam *Hæmo-
nis* mortem. Unde & alia *Creonti* ca-
lamitas enascitur, Uxoris suæ *Euri-
dices* interitus, quæ filii morte cognita
haud ultra superstes manus violentas
sibi iniecit.

1172 Οὐκ ἔσθ' ὅποῖον ζάντ' ἂν ἀνθρώπη

Q 9

“ Τύχη γὰρ ἔρτοί κ' τύχη ¹καταρρέπει
 “ m Τὸν εὐτυχῆντα τὸν τε δυστυχῆντ' αἶε.
 “ Καὶ μάντις εἰδὲς τ' καθεζώτων βροτοῖς.
 Κρέων γὰρ ἦν n ζηλωτὸς, ὃ ὥς ἐμοὶ πόλε,
 Σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
 Ρ Λαῶν τε χώρας παντελῇ μοναρχίαν,
 Εὐθιυε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων ἀπορᾶ.
 Καὶ νῦν ἀφῆται πάντα. “ τὰς γὰρ ἡδονὰς
 “ Όταν προδῶσιν q ἄνδρες, εἰ πῆμ' ἐγὼ
 “ r Ζῆν τῶτον, ἀλλ' ἔμφυχον ἡγάμαι νεκρόν.

1175

1180

¹ Καταρρέπειν L. S.
 dum Typographi.

m Tò, quod dat Edit. H. Stephani, est men-
 n Ζηλωτὸς ὡς, omisso commate, Ald. Franc.

perperam. o Ut recte se habeat sensus, ὡς ἐμοί, ποί, cum distinctionis
 nota post ἐμοί, legendum puto: quomodo locum hunc intellexisse Lalaman-
 tium liquet ex illius interpretatione, nam Creon quondam, ut tum videbatur
 mihi, beatus erat. Supplendum utique relinquitur ἰδοὺ, aut quid simile.

Vide Notam huic loco appositam. p Λαῶντι in Ald. mendose. Pro
 λαῶν τι aptius scriberetur λαῶν δ', inquit H. Stephanus. q ἄνδρες
 Ald. Col. Franc. Flor. St. ἄνδρες Turn. in marg. St. ἄνδρα hiulce legit Eu-
 stathius ad Iliad. v. p. 957. r Desideratur hic versus in Ald. Franc.
 Col. Flor. & abesse in quibusdam Codd. notat Turn. in marg.

βιον — non est ita ullius hominis vita
 ad stabilitatem constituta ut eam aut
 laudem unquam aut culpam. H. — sc.
 εἰ τοῖς ἴστανται ἀνθρώπων βίος ὅποιον ἀν
 κρίνεται ποτὶ ἡ —

1174 Τύχη γδ' ἔρτοί] Tritum est il-
 lud Juvenalis in Sat. 7. v. 197. & seq.

Si fortuna volet, sis de Rbetore
 Consul:

Si volet hæc eadem, sis de Consule
 Rbetor.

Adde sis Horat. Od. 29. lib. 3. v.
 49.

1177 Ως ἐμοί] Huc respexit Auctor
 Lexici Græci MS. apud Montfaucon.
 in Biblioth. Coislin. p. 469. Ως, Σο-
 φαλῆς ἐν Αἰγυπτῷ χρηματίας εἶπεν τῷ,
 ἐμοὶ δευῖ, ἢ ἐμοὶ κριτῇ, ἢ πρὸς τιθέντι.

1181 — τὰς γδ' ἡδονὰς

Όταν προδῶσιν ἄνδρες — eleganter

hic & emphatice verbo προδιδόναι Poe-
 ta utitur: cum enim quispiam pertur-
 bationis cuiusvis impetu ita abripitur,
 ut, modo ei indulgere possit, solidam
 vitæ felicitatem subvertere non dubi-
 tet, hic voluptates prodere non imme-
 rito est existimandus. H. — Locum
 hunc citat Athenæus Deipnos. lib. 7.
 cap. 5. & rursus lib. 12. c. 12.

1183 Ζῆν τοῦτον] A Numero ad
 Numerum transire solent Attici Scrip-
 tores. Sic paulo supra, v. 721. à Sin-
 gulari ad Pluralem transit oratio;
 ubi vide quæ notavimus. Hic loci
 autem vice versa à Plurali ad Singula-
 rem fit transitus. Similiter in EleAr.
 v. 1414.

Ω φίλταται γυναικίς, ἄνδρες ἀντίκας
 Τελέσσι τῶντων· ἀλλὰ σῖζα παύσμεν.
 Ubi παύσμεν, ἀντί τῷ προσμύνηται: πρὸς

“ Πλάττει γὰρ κατ’ οἶκον, εἰ βέλῃ, μέγα,
 “ Καὶ ᾧ τύραννον ἄλμ’ ἔχων· ἴαν δ’ ἀπὴ
 “ Τάτων τὸ χαίρειν, πᾶλλ’ ἐγὼ καπνοῦ σκιάς
 “ Οὐκ ἂν παρτάμην ἀνδρὶ πρὸς τ’ ἡδονήν.

1185

Χο. Τί δ’ αὖ τὸδ’ ἄχθος βασιλεῶν ἤκεις φέρων;

Αγ. Τεθνᾶσιν· οἱ δ’ ὧντες, αἵτιοι θανεῖν.

Χο. Καὶ τίς φονεύς; τίς δ’ ὁ κείμενος; λέγε.

1190

Αγ. Αἵμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ’ αἰμάσσει).

Χο. Πότερα πατρώας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;

Αγ. Αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνος.

Χο. Ω μάντι, τῆπος ὡς ἄρ’ ὀρθὸν ἤνυσας.

Αγ. Ως ὧδ’ ἐχόντων, τὰλλα βελεύειν πάρα.

1195

s Zñ Ald. Franc. Cant. C. minus bene. Phavorinus in Lexico: Zñ, ἀντι
 ὁ ζῆδ.

cessit enim γυναικίς in Plurali. Euripides eadem transitione usus est in *Androm.* v. 179.

Αἰεὶς μίαν βλέποντες ἑναιάν Κύπριν,

Στήρυσσιν, ὅς μὴ κακῶς οἰκείν θίλῃ.

Confer ejusdem Tragici *Herc. Fur.* v. 197. Hujusmodi etiam Numeri

mutatio in Sacris Literis sæpissime reperitur. *Galat.* cap. 4. v. 6, 7. Ὁπ

δὲ ἐστὶ ὑοί, ἐξαπίστειλεν ὁ Θεὸς κ. λ. Ως

σὺν ἐτὶ εἰ δὲ λῶ, ἀλλ’ ὅς. ubi in Plurali incipit Apostolus, & in Singulari definit. 1. *Cor.* cap. 4. v. 2. Ζητῶται

ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς τις εὐρεθῇ.

Porro apud Latinos itidem Pluralem Numerum crebro excipit Singularis.

Terent. *Eunuch.* Act. 2. Sc. 1. v. 19.

— Adeon’ homines immutarier

Ex amore, ut non cognoscas eundem

esse? —

Ad quæ Donatus: More suo à Plurali

Numero ad Singularem se convertit.

Sallust. *Catilin.* cap. 56. Interea ser-

vitia repudiabat, (nempe Catilina) cu-

jus initio ad eum magnæ copię con-

currebant. His adde, si lubet, Priscia-

num lib. 17. pag. 1099. Ed. Putsch.

1184 Πλάττει γὰρ — quidni hoc modo scribatur? Καὶ ᾧ τύραννον — esto: ἔτε — quidem πλαττεῖ καὶ ᾧ — forma indicativa.

1189 Αἵτιοι θανεῖν] i. e. Αἵτιοι ὁ θανεῖν ἐλθόντο.

1192 Πότερα] Adjectivum Neu-

trum Plurale pro Adverbio ponitur.

Sic supra in *Oedip. Col.* v. 581. ibid.

vers. 1250. Similiter κρινά, pro κρινῶς

hujus fabulæ v. 553. τὰ πρῶτα, pro

πρῶτως ibid. v. 569. μακρά, pro μα-

κρῶς Aristophan. *Plut.* v. 612. Et sic

alia. Neque id apud proæ Scriptores

minus obvium. Xenophon *Kyr.* *Paus.*

lib. 3. p. 197. Πολλὰ μὲν ἐπαινέσαντες,

πολλὰ δὲ κ. λ. multis laudibus (Cyrum)

prosecuti, multumque &c. Idem alibi

πολλὰ — μνημονεύοντες, multum recor-

dantes, Anabaf. lib. 4. p. 284. ubi

vide sis quæ Cl. Hutchinson notavit.

1193 Φόνος] Sc. ἵνα: Ellipsi Græ-

cis usitatissima, cujus exempla etiam

supra ad v. 1088. observavimus; qui-

bus adde Lambert. Bos *Ellipsi. Græc.*

pag. 326.

Χο. Καὶ μὴν ὄρῳ τάλαιναν Εὐρυδικὴν ὁμοῦ
 Δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωματίων
 Ἦτοι κλύεσθαι παῖδες, ἢ τύχῃ πᾶρα.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Εὐ. **Ω** Πάντες ἀσπὶ τ' ἔργ' λόγῳ γ' ἐπηρόμενη
 Πρὸς ἔξοδον εἰχέσθαι Παλλάδος θεᾶς, 1200
 Ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.
 Καὶ τυγχάνω γε κλειῖθρ' ἀνασπασεῖς πύλης
 Χαλῶσα, καί με φθόγῳ οἰκίης κακοῦ
 Βάλλῃ δι' ὧτων· ὑπὲρ δὲ κλίνομαι
 Δείστατα πρὸς δμῳαῖσι, καὶ ποπλήσομαι. 1205
 Ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὐτίς ἔπατε.
 Κακῶν γὰρ ἐκ ἀπειρος ἔσ' ἀκέστομαι.
 Αἴ. Εγὼ, Φίλη δέσποινά, καὶ παρῶν, ἐρῶ,

† Τῶν λόγων Τ.

1198 Ἦτοι κλύεσθαι παῖδες] Ante παι-
 δες intelligendum videtur αἰεὶ: licet
 contradicat Demetrius Triclinius.

1200 Πρὸς ἔξοδον εἰχέσθαι, Παλλάδος
 θεᾶς — cum Triclinio & Camerario
 distinctionis notam appone post εἰχέ-
 σθαι, non post θεᾶς, & ita verte; ad
 egressum tendens ut Pallada Deam
 adirem precibus allocutrix. Et in oc-
 clusæ portæ claustris laxandis occupor,
 &c. H.

1202 Τυχάνω — Χαλῶσα] Pro
 Χαλῶ. Quæ constructio elegans apud
 Atticos Scriptores Participiorum a-
 mantissimos nullibi non reperitur.

Sic Aristophanes in *Lyssistr.* v. 377. Εἰ
 ῥύμμεα τυγχάνεις ἔχων, si sordes habes.
 Idem in *Plut.* vers. 1040. Κατηγερῶσα
 τυγχάνω. Quem locum ob oculos ha-
 buit Phavorinus, cum dicit: Τυγ-
 χάνω κατηγερῶσα, Ἀττικῶς ἀντὶ τῆς κατη-
 γερῶ. Ita etiam Æschylus in *Choeph.*
 v. 686. Τυχάνω — λίγων, pro λίγων.
 Ælian. *Var. Hist.* lib. 1. c. 21. Ὁ
 ἐτυχε φορῶν, quem gestabat. lib. 3. cap.
 4. Ετυχε λημματοπύων. Alia ejusdem
 loca plura omitto, quæ in Indice suo
 collegit doctif. Perizonius. Adde, si
 libet, Budæi *Comment.* G. L. p.
 899.

Κἄδ' ἐν παρήσῳ τ' ἀλήθειας ἔπος.

Τί γάρ σε μαλθάσοιμ' ἂν ὦν ἢ ἐς ὕπερον
Ψεύσει φανῆμεθ' ; “ ὀρθὸν ἢ ἀλήθει' αἰεί.

1210

Εγὼ δ' ὅτ' ὅτ' ὅτ' ἀπαγωγὸς ἐπαύωμην πόσῃ
Πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεὲς
Κνωσάρακτον σῶμα Πολυνείκεος ἔτι.

Καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοσίαν θεὸν
Πλάτωνά τ' ὀργὰς εὐμυθεῖς καταχέθειν,
Λέσαντες ἀγνὸν λατρὸν, ἐν νεοσάσσι
Θαλλοῖς, ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατήγομεν.

1215

Καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
Χώσιντες, αὐθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
Νυμφεῖον Αἰδὸς κοῖλον εἰσεβαίνομεν.

1220

Φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
Κλύει τις ἀκτέρινον ἀμφὶ πασιέδα,
Καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνῃ μολών.
Τῷ δ' ἂν ἀθλίας ἄσσημα πειθαίνῃ βοῆς
Ερπνί μᾶλλον ἄσσημον. οἰμῶζας δ' ἔπος
Ἰησι δυσδρήνητον. ὦ τάλας ἐγώ·

1225

Ἀρ' εἰμὶ μάνης ; ἄρα δυσχερεστέτῳ
Κελεύθον ἔρπω τ' παρελθούσων ὁδῶν ;
Παιδὸς με σαίνῃ φθόγγος. ἀλλὰ πρόσωτοι
Ἰγ' ἄσσημον ὠκεῖς, ἔπειτα πρὸς τάφῳ,
Ἀθήσασθ' ἀρμόν χόματος λιθοσπαδῇ,
Δύντες πρὸς αὐτὸ σόμιον, * εἰ τ' Αἰμόνος
Φθόγγον συνήμ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.

1230

Τὰ δ' ἐξ ἀθύρων δεσπότης κελεύσασιν

1235

u Εὐσπερον conjunctim Ald. Franc.
Ed. Turm.

x Pro ei annotatur ἢ in calce

1211] Lege potius — ὀρθὸν ἢ ἀλήθει' αἰεί. H.

num Haemonis &c. H.

1232 Ἀθήσασθ', ἀρμόν — distigue
post ἀθήσασθ', non post λιθοσπαδῇ —
spectate, subeuntes aggeris compaginem
saxo prius amoto apud ipsum ostium,

1235 Τὰ δ' ἐξ ἀθύρων δεσπότης κε-
λεύσασιν — ita ex conjectura lego ἢ
pro ἐξ, cum ἐξ cum dativo jungi non
possit. H. — Quid si forte ἐξ — κε-
λεύσασιν;

Ηθρᾶμεν. ἐν δὲ λοιδίῳ τυμβεύματι
 Τὼ μὲν, κρεμασὴν αὐχένος κατέδομεν,
 Βρόχῳ μιτρώδῃ σινδόνης καθήμεναι.
 Τὸν δ' ἄμφι μέσῃ πεπιτῇ προσκείμενον,
 Εὐνῆς ἀποιμύζοντα τ' κάτω φθορὰν, 1240
 Καὶ πατρὸς ἔργα, ἔ τὸ δύσηνον λῆχος.
 Ο δ' ὡς ὅρα σφε, συγνὸν οἰμάξας, ἔσω
 Χωρεῖ πρὸς αὐτὸν, κἀνακωκύσας, καλεῖ.
 Ω τλήμων, οἷον ἔργον ἔργασαι; τίνα
 Νῦν ἔσχεις; ἐν τῷ ζυμφορᾶς διεφθάρης;
 Εἴελθε, ὦ τέκνον· ἰκέσιός σε λίσσομαι. 1245
 Τὸν δ' ἀγρίοις ὄσοισι πατήνας ὁ παῖς,
 Πτύσας προσώπῳ, κἀδὲν ἀντεπών, ξίφος
 Ἐλκεῖ διπλῆς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμωμένῃ
 Πατρὸς Φυγαῖσιν, ἥμπλακ'· εἴθ' ὁ δύσμορος 1250
 Αὐτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ' ἐπενταθείς,
 Ηρείσσει πλοῦραῖς μέσσον ἔγχος, ἔς δ' ὕγρον
 Αγκῶν ἔτ' ἐμφρῶν παρθένω προσωύσεται.
 Καὶ Φυσιῶν ὅσῃαν ἐκβάλλει πνοὴν
 Λευκῇ παρεῖα Φοινίᾳ σαλάγματος. 1255
 Κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
 Τέλη λαχὼν δέλαιος εἰν Αἴδῃ δόμοις,
 “ Δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀδελίαν,
 “ Ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκει' κακόν.

γ Ald. & Franc. pessime legunt τέκνον.

ζ En Turn.

1242 Συγνὸν οἰμάξας] Id est, συ-
 νῶς, Nomen pro Adverbio. Sic su-
 pra v. 290. πύργον, pro πύργως. At-
 ticis nempe usitatissimum est, Ad-
 jectiva Neutra, sive Singularia, sive
 Pluralia, pro Adverbiis adhibere. De
 Pluralibus Adverbialiter positis vide
 paulo supra notata ad v. 1192. Cæ-
 terum, Virgilius in *Aeneid.* lib. 6. v.
 288. Græcorum more dixit, *horren-
 dum stridens*. Ad quem locum Servius
 hæc: *Horrendum, pro horrende, Ad-*

verbium qualitatis derivatum in No-
 men.

1248 Πτύσας προσώπῳ — ἀποσπρά-
 φας ἐ σκυθρωπίας. Schol.

1249 Εκ δ' ὀρμωμένῃ πατρὸς] Lege
 Aristotelis *Postic.* cap. 14.

1254 — ἐκβάλλει πνοὴν
 Λευκῇ παρεῖα Φοινίᾳ σαλάγματος —
 τὴν λευκὴν τὴν φοινίαν σαλάγματος ἐκβάλλει
 τὴν λευκὴν αὐτῆς παρεῖαν ὅτι αἶμα ἐξί-
 πνέουσι. Schol.

ACTUS QUINTI SCENA TERTIA.

ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

IAMBOLI.

Χο. **Τ**Ι τῷτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν 1260
φρέσθῃ, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.

Αγ. Καὶ τὸς πεδάμεικ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι,
Αχὴ τέκνῃς κλύεσσαν, ἐς πόλιν γόος
Οὐκ ἀξιώσεν, ἀλλ' ὑπὸ στήθῃς ἔσω
Δμῳαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον εἶναι. 1265
Γνώμῃς γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἀμαρτάνειν.

Χο. Οὐκ οἶδ'. ἐμοὶ δ' ἔν ἢ τ' ἄραν σιγῇ, βαρὺ
Δοκεῖ προσεῖναι, χῆ μάτῳ πολλὴ βοή.

Αγ. Ἀλλ' εἰσόμεδα μή τι κ' κατάχετον 1270
Κρυφῇ καλύπῃ καρδίᾳ θυμῳμένη,
Δόμῃς ὥρᾳς ἐχοντες. εὖ γὰρ ἔν λέγεις.
“Καὶ τ' ἄραν γὰρ ἐστὶ πᾶς σιγῆς βάρος.”

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. 1 Καὶ μὴν ὁδ' ἀναζ' αὐτὸς ἐφῆκε
2 Μνημ' ὀπίσθῃεν Δα' χειρὸς ἔχων
3 Εἰ θεμῖς εἰπεῖν, ἔκ ἀλλοτρίαν 1275
4 Ἀπῶν, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτῶν.

1263 Γόος] Subaudi ἐκπίμπειν, aut nota apponatur post σῆ & iterum post quid simile.

1267 — ἢ τ' ἄραν σιγῇ, βαρὺ — 1274 Μνημ' ὀπίσθῃεν] Monumentum insigne, Hæmonem scilicet.

mibi quidem Silentium illud nimium 1275 Ἀλλοτρίαν ἄραν] Subintelligendum Δα'. Vide supra ad v. 641.

grave quiddam indicare videtur. — Quidni autem sententiæ imperfectæ

ACTUS QUINTI SCENA QUARTA.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Κρ. 1 Ἰὼ Φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
 2 Στερεὰ, θανατόεντ'. ὦ κτανόντας τε καὶ
 3 Θανόντας βλέποντες ἐμφυλίας.
 4 ^a Ω μοι ἐμῶν ^b ἀνόλβω βελευμάτων. 1280
 5 Ἰὼ ^c παῖ, παῖ, νέος νέω ^d ζῆν μόρω
 6 Αἰ αἰ αἰ ἔθανες, ἀπελύτης
 7 Εμαῖς ἐδὲ σαῖσι δυσβελίαις.

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

Χο. 1 Οἴμ', ὡς εἰκας ὅψ' ἐπὶ τῷ δίκῃν ^e ἰδεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Κρ. 1 ^f Οἴμοι, 1285
 2 Εχω μαθὼν δέλαιος. ἐν δ' ἐμῷ κάρῃ

^a Ἰὼ μοι *Ald. Franc.* ^b ἀνόλβω *Ald. Franc.* ^c Παῖ semel
 tantum legitur in *Ald. Franc.* ^d ἐν μέρει *Schol. Ald. Franc.*
^e Εχει pro diversa lectione habet *Scholiasfes.* ^f *Ald. & Franc.* non
 habent οἴμοι.

1278 ὦ κτανόντας] Legendum est 1286 Εχω μαθὼν] Attice, pro ἔμαθον
 ἰὼ κτανόντας, & in *Antistrophe v.* θον. Confule *Vigerum de Idiotismis*
 1298. ἰὼ κτανόντας, prout in *Aldina* G. L. cap. 5. §. 7. & *Budæum* in
 legitur, ut versus acatalectus sit similis *Comment. Græc. Ling.* pag. 394.
 præcedenti. H. Ibid. ἔχω μαθὼν δέλαιος] Verte,
 1282 — ἀπελύτης — scil. τῷ sero tandem cognovi. δέλαιος, sermo, a
 βίαι. H. δέλαι, vesper. H.

- 3 Θεὸς τὸτ' ἄρα τότε μέγα βάρος ἔχων
4 Επαίσειν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς.
5 Οἶμοι βλακπότητον ἀντρέπων χαράν.
6 Φεῦ, Φεῦ, ἢ ὧ πόντοι βροτῶν δύσπονοι.

1290.

ΣΥΣΤΗΜΑ Β.

- i Εξ. 1 Ω δαποθ', ὡς ἔχων κ γε καὶ κεκτημένος
2 Τὰ μὲν πρὸ χειρῶν, τὰ δὲ φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις,
3 Εοικας ἦκειν, καὶ τὰ δ' ὄψεσθ' κακά.
Κρ. 4 Τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;
1 Εξ. 5 Γυνὴ τέθνηκε, τῷδε παμμήτωρ νεκροῦ,
6 Δύσηνος ἄρτι νεοτόμοισι πλῆγμασιν.

1295

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- m Κρ. 1 Ἦ ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος Αἴδα λιμὴν,
2 Τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις; ὦ κακάγγελτά μοι
3 Προπέμψας ἄχῃ, π τὴν αὐδᾶς λόγον;
q Χο. 4 Αἰ αἰ, ὀλωλότ' ἀνδρ' ἐπέχειργάσω.

1300

g Λιωπάτητον *Ald. Franc.* h ἰὼ *Ald. Franc.* i Versui huic in
Ald. & Franc. pro Εξ. (i. e. Εξάγγελτα) præfigitur persona Oi. (i. e. Οἰκίτης).
k Τε pro γα *Ald. Franc.* l Oi. *Ald. Franc.* m Personam Chori
hic ponunt *Ald. Franc.* n ἰὼ semel in *Franc.* o ἰὼ *Ald. Franc.*
p Τίνα θεοῦς λόγον *Ald. Franc.* q Deest *Ald. Franc.*

1289 Χαράν] Quam habuit propter
sufum Argivorum exercitum.

1290 Φεῦ φεῦ —] Hunc versum
ita in duos distrahendum censet Cl.
H.

Φεῦ φεῦ

Ω πόντοι βροτῶν δύσπονοι.

quibus in Antistrophe respondebit v.

1310. similiter divisus;

Φεῦ φεῦ

Μῶπε ἀθλία, φεῦ τίκισσι.

1291 Ω δαποθ', ὡς ἔχων — con-

structio est, ὦ δαποθ' ὡς εοικας ἦκειν
ἔχων τε καὶ κεκτημένος κακά — O here,
ut infortunia nactus es habens venire
videris; hæc quidem, quæ præ moni-
bus sunt, gestans; ista vero, quæ in
ædibus te expectant, et ista mox vixi-
tus. H.

1294 — ἐκ κακῶν — ita recte
leg. Canter. pro ἢ — approbante H.

1300 — ἐπέχειργάσω — denuo in-
super confecisti.

- ¹ Κρ. 5 Τί φῆς, ὦ παῖ; ² λέγεις νέον μοι λόγον.
 6 Αἰ, αἰ, αἰ, σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
 7 Γυναικεῖον ἀμφικεῖαζ μόνον;

ΑΝΤΙΣΤΑΣΤΗΜΑ Α.

¹ Εξ. 1 Ορᾶν πάρεστιν· ἔ γδ' ἐν μυχοῖς ἔτι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Κρ. 1 Οἶμοι, 1305
 2 Κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
 3 Τίς ἄρα τίς με πόντος ἔτι ὠεμένη;
 4 Ἐχω μὲν ἐν χεῖρεσσι νύκτιος τέκνον
 5 Τάλας, ¹¹ τ' δ' ἐναντι προσβλέπω νεκρόν.
 6 Φεῦ Φεῦ μάτερ ἀθλία, Φεῦ τέκνον. 1310

ΑΝΤΙΣΤΑΣΤΗΜΑ Β.

- ^x Εξ. 1 Ἡ δ' ὀξύθηκτος ἦδε βωμία πέριξ
 2 Λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκυστασά μὲν
 3 Τῷ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λείχος,
 4 Αὔθις δὲ πύθε, λοιδόδιον δέ σι κακὰς
 5 Πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1315

^r Abest in *Ald. Franc.* hic apposita *Creontis* persona, & à Choro continuatur oratio usque ad vers. 1303. ^s τίνα λέγεις μοι νέον *Ald. Franc.*

^t *Ay. Ald. Franc.* ^u Τὸν δ' ἐναντία *Ald. Franc.* Τὰ δ' ἐναντία legit *Scholias*, qui & τ' δ' ἐναντι pro varia lectione annotavit. ^x Χρ. ^y *Ay. Ald. Franc.*

1302 Ἐπ' ὀλέθρῳ] Supple. Ἐ Αἴματος.

1307 Leg. τίς ἄρα metri gratia. H.

1311 Ἡ δ' ὀξύθηκτος — πέριξ]

Λύει κελαινὰ βλέφαρα —
 ἡ δὲ ὀξύθηκτος πλεονάζει ὡς ἰσχυρὸν πρὸς
 τὸ βωμὸν ἐσφάγειν ὡς περὶ τῆς — λείχοντα.
 Schol.

1313 Τῷ πρὶν θανόντος — *Megaraei*,
 cui primum fuerat nupta — vel allu-

dit forte ad *Megaraei* filii mortem qui
 pro patria se devovit & juxta dracontis
 specum se interemit; v. *Eurip. Phæn.*
 930 — vel κλεινὸν λείχος denotat illum
 Dracontis specum, in quem post vul-
 nus lethale sibi impactum *Megaraeus* se
 projecit. H.

1314. Τῷ δ.] Scil. Ἐ Αἴματος.

1315 Τῷ παιδοκτόνῳ] i. e. Ὡς τῷ

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Κρ. 1 γ Αἰ' 2 αἰ' αἰ' αἰ',
 2 Ανέπλαν φόβω. τί μ' ἐκ^a ἀνταίαν
 3^b Επαισέν τις ἀμφιθήκτω ξίφει;
 4^c Αἰθλίος ἐγὼ, Φεῦ Φεῦ,
 5 Δειλαία δὲ συγκέκραμμαι δῦα.

1320

ΣΥΣΤΗΜΑ Γ.

- ^d Εξ. 1 Ως αἰτῶν γε τῶνδε κακίων ἔχων
 2 Πρὸς τ' θανάσης^e τῆσδ' ἐπεσκήπῃς^f μόρων.
 Κρ. 3 Ποίω ᾗ καπελύσαι^g ἐν β' Φοναῖς τρόπῳ;
^h Εξ. 4 Παισας^h ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτῶν, ὅπως
 5 Παιδὸς τὸτ' ἤδετ' ὄζυκακυντον πάθος.

1325

y Versus hic & qui sequitur in Edit. H. Stephani conjunguntur. Nos metri gratia divulsimus.

z Ita legit Turn. quæ scriptura metro est convenientior. Edit. H. Steph. & quæ eam secutæ sunt αἰ' αἰ' αἰ' repræsentant. In vetustioribus libris versus ita minus bene exhibetur: Αἰ. αἰ. αἰ.

a Turn. margo habet καίριον. Quam lectionem etiam agnoscit Scholesse.

b Επαισι Ald. Franc.

c Δείλαιος Ald. Franc.

d Λγ. Ald. Franc.

e Sic auctoritate Edit. Ald. Franc. rescriptimus. Cæteræ Editiones minus recte τῶσδ' exhibent.

f Μόρῳ Turn. in marg. Ald. Franc. St.

g In margine antiqui codicis Bibliothecæ Bodleianæ à nescio cujus manu hic adscriptum erat γ. φοναῖς.

h Λγ. Ald. Franc.

παιδοκτόνῃ — Cum hoc antisystema Systemate secundo, cui respondere debet, uno versu sit brevius, quod leges metricæ non patiuntur, Cl. H. non dubitat quin versus, qui primum olim sequebatur, injuriâ temporis sit perditus.

1317 Αἰαίαν ἔπαισαν] Sc. πλῆλῳ: quæ vox sæpissime Ellipsin patitur. Herodot. lib. 3. pag. 118. Edit. Henr. Stephan. Ως οἱ καίριον ἔδδξεν πετύφθαι, εἴητι σὺν ἑαυτῷ ἑστὶν ἑαυτῷ ἑστὶν ἑαυτῷ, εἴητι σὺν ἑαυτῷ ἑστὶν ἑαυτῷ, εἴητι σὺν ἑαυτῷ ἑστὶν ἑαυτῷ. Aristophanes Nub. v. 968. Επὶ τρεῖσι τοῖσι τοῖσι τοῖσι τοῖσι, scil. πλῆλῳ.

Plene καίριον πλῆλῳ dixit Æschylus in Agamemn. v. 1352. Latini quoque Græcismum hunc imitati fuerunt: ut Terentius in Heautont. Act. 2. Sc. 4. vers. 22. — Diu etiam duras dabit, scil. plagas.

1319] Repone ex Ald. δειλαίῳ pro αἰθλίῳ quod à se interpolatum fatetur Triclinius, quia illud δειλαίῳ metro convenire non putabat; in quo falsus est: æque enim in prima sede dactylum ac Chorem admittit versus Iambicus. H.

1323 — καπελύσαι — vita se solvit. H.

R r 2

ΣΤΡΟΦΗ Δ.

- Κρ. 1 Ω μοι μοι, τίδ' ὅκ' ἐπ' ἄλλον βροτῶν
 2 Εμᾶς ἀρμόσθ' πῶτ' ἐξ αἰτίας.
 3 Εγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἰ^κ κανὼν κ μέλεος.
 4 Εγὼ Φαμ' ἔτυμον. ἰὼ πρῶτοιοι
 5 Ἀγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
 6 Τὸν ἐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.

1330

ΣΥΣΤΗΜΑ Δ.

- Χρ. 1 Κέρδη πρῶται, εἴτι κέρδος ἐν κακοῖς.
 2 " Βράχιστα γὰρ ἰ κρᾶνται πῶν ποσὶν κακά.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Κρ. 1 Ἰτω ἴτω,
 2 Φανήτω μόρων ὁ κάλλισ' ἐμῶν
 3 Εμοὶ περμίαν ἄγων ἡμέραν
 4 Ὑπατος· ἴτω ἴτω,
 5 Ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσὶδω.

1335

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ Γ.

- ἢ Εξ. 1 Μέλλοντα πάντα τ' προκειμένων π' χρὴ
 2 Πράσσειν; μέλ' γὰρ τῶνδ' ὅποισι χρὴ μέλειν.
 Κρ. 3 Ἀλλ' ὦν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηζάμεν.
 Αγ. 4 Μὴ νῦν προσεύχῃ μηδέν " ὥς πεπρωμένης
 5 " Οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγὴ.

1340

i Εκπῶνον Ald. Franc.

k Ald. & Franc. legunt ὦ μέλει.

l Κάκιστοι T. St.

m Αγ. Ald. Franc.

1340 μέλει γὰρ — μέλει] *Ista enim esse; id est, ut recte interpretatus est*
 (quæ scilicet sibi imprecatus erat Scholiastes, diis. H.
 Creon) *curæ sunt quibus convenit curæ*

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Δ.

- Κρ. 1 Αγοιτ' ἄν μάταιον ἄνδρ' ἐκπεδών
2 Ος, ὦ παῖ, σέ π' γ' ἔχ' ἐκὼν ὁ κατέκτε, 1345
3 Ος σέ τ' αὐτάν. Ρ ὦ μέλεος, ἔδ' ἔχω
4 Οπαι πρὸς πότερον ἴδω, ρ πᾶ κ' θῶ.
5 Ἰτά τ' ἐν χεροῖν γὰρ τέ τ' ἔπι κρατί μοι
6 Πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 " Πολλῶ τὸ Φρονεῖν εὐδαιμονίας 1350
2 " Πρῶτον ὑπάρχει· χρηθ' δὲ τ' πα' γ' εἰς θεῶς
3 " Μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
4 " Μεγάλας πηγάς τ' ὑπεραύχων
5 " Αποτίσαντες,
6 " Γῆρα τὸ Φρονεῖν ἐδίδαξαν. 1355

π τ' ἔχ' ἐκὼν *Ald. Franc.* ο Κατέκτενον *Ald. Franc.* ρ Ὀῖμοι
μίλι *Ald. Franc.* q In hoc versu Strophe non respondet Antistrophe:
quare Canteri conjectura loco πᾶ κ', πᾶ ῖ reponentis amplectenda videtur.
r Ante vocem hanc sequentia inferunt *Editt. Ald. Col. Flor. Franc. Johnsf.*
πάντα γδ λίχρια. Atque ita legit vetus *Scholiasies.* s Τάδ' ἐν χεροῖν τῷδ'
ἐπὶ in *Editionibus* antiquis laudatis. t Τά τ' *Ald. Franc.*

1344 Αγοιτ' ἄν] Vide ad *Æschyli* Ibid. Τά τ' ἐν χεροῖν] sc. filii cadaver
Sept. Theb. v. 322. — πᾶ τ' ἐπὶ κρατί, Uxoris mortuæ in
1346 Ος σί τ' αὐτάν] h. e. Ος σί τ' ædibus. H.
αὐτάν, ὦ γυναι. 1352 Μηδὲν ἀσεπτεῖν — oportet ne-
1348 Πάντα γδ λίχρια] inferendum minem in rebus quæ ad Deos pertinent
esse hunc versum ex *Ald. &c.* monet *impie se gerere.*
H. — perversa, distorta.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ,

ΚΑΙ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ.

Ετεοκλῆς παλαιῶν τῶν Θεῶν βασιλείαν, ἀποστρεφὶ τοῦ
 μέρες τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ Πολυαίκην. Φυγὰς δὲ ἐκείνῳ εἰς
 Ἀργὸς παραγνόμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστῃ.
 κατελθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμώμενος, καὶ πείσας τὸν
 πενθερόν, συνήθροισεν ἀξιόλογον στρατὸν κατὰ τὸν ἀδελφῷ, καὶ εἰς
 Θεῶας ἐλήλυθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῷ Ἰοκάστη ἐποίησεν αὐτὸν ὑπόσπον-
 δον ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀναλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ
 τῆς ἀρχῆς. δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ετεο-
 κλέους, ἡ μὲν Ἰοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα ἐκ ἡδυνάτο πρὸς Φι-
 λίαν. Πολυαίκης δὲ, ὡς πρὸς πόλεμον λοιπὸν παρατάξάμενος,
 ἀνεχώρησε τὴν πόλιν. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην ^a ἐστιάσας τοῖς Θε-
 βαίοις, ἐὰν ὁ πᾶσις Κρέοντος Μεινοικεὺς σφάξον Ἀρὰ γῆρας. ὁ μὲν
 ἔν Κρέων ἡγήσασθαι ἐπιδουῶναι τῇ πόλιν τὸν παῖδα. ὁ δὲ νεανίσκος
 ἐβόλετο. καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων δίδοντας,
 ἑαυτὸν ἀπέσφαξε, καὶ δὴ καὶ ἔπραξε. Θεβαῖοι δὲ οὗτοι ἡγεμόνας
 τῶν Ἀργείων ἐσφάξαν. Ετεοκλῆς δὲ καὶ Πολυαίκης μονομαχήσαν-
 τες, ἀνέειλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὐρεῖσαι νεκρὰς οὗ-
 τοὺς, ἀνείλεν ἑαυτήν. ὁ δὲ τούτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν
 βασιλείαν. οἱ τε Ἀργεῖοι νικηθέντες ^b τῇ μάχῃ, ἀνεχώρησαν. Κρέων
 δὲ δυσχερῶς φέρων, οὗ μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πει-
 σόντας οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφὴν. Πολυαίκην δὲ ἀκήδυστον ἔριψεν.
 Οἰδίπην δὲ θυγατέρα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ' ᾧ μὲν ^c καὶ φυ-
 λάσας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ᾧ δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, οὐδὲ
 περὶ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσει.

^a Θεῶας Ald. Herv. Cant. Steph.

^b Τῆς μάχης in Vett. Impressis.

^c Particulam negativam omittunt Ald. Herv. Cant. Steph.

Κ Α Ι Α Λ Λ Ω Σ.

Περπαθεῖς ἄγαν αἱ φοίνισσαι τῇ τραγωδίᾳ. ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους, ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀποθανών. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπ' ἀλλήλων. καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐαυτὴν ἀνείλεν ^d ὅππῃ τοῖς παισὶ. Ἐοὶ δ' ὅππῃ Θήσας φρυγιδόμυροι Ἀργεῖοι ἀπώλοντο. καὶ αἵταφ' Πολυαΐκης πρόκειται. καὶ Οἰδίπυς τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται, καὶ σὺν αὐτῷ ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. Ἔστι δὲ τὸ δράμα καὶ πολυπρόσωπον, καὶ γυναικῶν πολλῶν ^e μεσὸν καὶ καλῶν. ^f ὁ Χορὸς ἐκ τῶν Φοινισσῶν παρθένων (ὅθεν καὶ τὸ δράμα ἐπεκλήθη) ^g τ' ἐκ τῆς Παλαιτύρας.

Κ Α Ι Α Λ Λ Ω Σ.

Εστι μὲν σκηνικαῖς ὅψεσι καλὸν τὸ δράμα, ἐπεὶ καὶ ὡρα-
πληρωματικόν. ἢ τε ἀπὸ τῶν τειχέων Ἀντιγόνη θεωρεῖται, μέρος
οὐκ ἔστι δράματος. καὶ ὑπόσπονδος Πολυαΐκης οὐδενὸς ἐνεκα ^h πα-
ραγίνεται. ἔτι ἐπὶ πᾶσι μετ' ὥδης ἀδολέγας φρυγιδόμυρος ὁ Οἰδίπυς,
^h προσερίπτεται Διαικένου.

^d *Al.* ἐν τοῖς.^e Μισὸν τι καὶ καλῶν *Ald. Herv. Cant. Steph.*^f Ὁ Χορὸς &c. usque ad Παλαιτύρας desiderantur in *Vett. Impressis.*^g Παραγίνεται, ὅτι *Ald. Herv. Cant. Steph.*^h Προσέρριπτε *Ald. Herv.*

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΧΟΡΟΣ, ἐκ Φοινιστῶν ἰπποτέρων.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἑτέρος ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΤΑ ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΜΑΝΤΩ, ἡ ὧ Τειρεσίᾳ θυγάτηρ.

ἡ Γυναικὴν Ald. Herv. Cant. Steph.

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ω Τῶ ἐν ἄστροις ἔραν' τέμνων ὁδόν,
 Καὶ χρυσοκλήτοιςιν ^a ἐμβεβῶς δῖφροις,
 Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν ^b εἰλίσων φλόγα·
 Ως δυσυχῇ ^c Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρα
 Ἀκτῖν' ἐφῆκας, Κάδμος ἦνικ' ἦλθε γλῶ
 Τήνδ', ἐκλιπὼν φοίνισσαν ^d εἰναλίαν χθόνα·

5

^a Εμβεβῶς *Herv.* ^b Εἰλίσων male in *Edit. Vett.* & apud *Macrobiū*,
 qui in *Saturnal.* lib. 1. c. 17. versum hunc citat. ^c Θήβησι *Sc.*
^d Εἰναλίαν *Bar.* 3. *Bodl.* 1. 2. *Laud. Ald. Herv. Cant. Steph.*

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ] Ad hoc argumen-
 tum spectant *Æschyli Septem contra*
Thebas, *Statii Thebais*, & *Senecæ* (si
 modo *Senecæ* sit) *Tragædia* istius
 nominis, hodie quidem mutila. To-
 tam autem hujus fabulæ historiam
 plene tractant *Apollodorus Bibliothec.*
 lib. 3. c. 6. & *Diodorus Siculus* l. 4.
 pag. 267. *Edit. Wechel.* Consulatur
 præterea *Philostratus Senior Imagin.*
 l. 1. in *Menæceo*: item *Hyginus Fabul.*
 LXVIII, LXIX, LXX.

1 Io.] *Jocasta* περιλογίζει, atque ita
 ut gentis *Oedipodææ* historiam univer-
 sam ἐν συνόψει compendiaria exhibeat
 percipiendam: id ipsum, quod in
 Prologis fere omnibus in *Euripide* fac-
 tum vides, forsan præmature nimis &
 officiose; cum in fabulæ decursu Spec-
 tator vel Auditor ipse sibi melius tra-
 dat res è rebus ultro enascentes, unde
 vehementius affectus commoveri so-
 lent. Hanc autem δράματι εἰκονομεῖαν

Aristoteles notat à *Sophocle* non sine
 laude servari.

Ibid. Ω τῶ ἐν ἄστροις — cothur-
 nata plane dictio & ampullæ *Tragicæ*
 ad rei amplificationem comparatæ.

3 Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν] Versus hic
 legitur apud *Aristidem* T. 1. p. 279.
Edit. Jebb. De Solis equis consulen-
 dus *Ovidius Metamorph.* l. 2. v. 153.
 & seq. *Fulgentius Mytholog.* lib. 1. in
Apolline.

Ibid. Θοαῖς ἵπποισιν] Λείπει (verba
 sunt *Scholiastæ*) ἡ ΣΥΝ. ἐν ἣ, σὺν θοαῖς
 ἵπποισιν. Præpositionem hanc sæpif-
 sime subaudiendam relinquunt *Græci.*
Lucian. in *Contemplant.* pag. 92. *Ed.*
Kent. Αὐτῇ Σκύλλῃ, καὶ Χαρυόδῃ, pro
 σὺν αὐτῇ Σκύλλῃ, καὶ Χαρυόδῃ. Idem
 rursus p. 181. in *De Mercede Conductis*:
 τὴν βελτίστην ποδείζουσαν αὐτῇ γῆρα παρα-
 λαβόν, pro σὺν αὐτῇ γῆρα. Alia exem-
 pla prætermitto. Siquis plura deside-
 ret, adcat *L. Bos Ellips. Gr.* p. 358.

Ὅς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ,
Πολύδαρον ἐξέφυσε· τῷδε Λάδδακον
εὖ φῦνα λέγουσιν· ἐκ δὲ τῷδε Λαίον.

Εγὼ δὲ παῖς μὲν ^f κλήρομαι Μειοικέως,
Κρέων τ' ἀδελφὸς εἰς μητρός ἐκ μιᾶς ἔφυ.
Καλῶσι δὲ Ἰοκάστην με· τοῦτο γὰρ πατὴρ
ἔθετο· γαμῶ δὲ Λαίος μ'. ἐπεὶ δὲ ἄπαις
ἦν, χρόνια λέκτρα πάμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
Ἐλθὼν ἐρωτᾷ φοῖβον, ἔχαιτ' ἴ' ἅμα
Παίδων εἰς οἶκος ^h ἀρτένων κοινωνίαν.

Ὅδ' ἔπεν· ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἀναῖ,
Μὴ σπείρε ⁱ τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία.
Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀπκτενέει σ' ὁ Φῦς,
Καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.
Ὅ δὲ ἠδονῇ δούς, εἰς τε Βακχεῖον πεσὼν,

^e Εξφύνα in *Laud.* quod est interpretamentum veræ lectionis. ^f Ple-
ræque *Editiones* habent κληίζομαι. Parum interest, utram utri scripturam
præponas. ^g Μητρός in *Vulgg.* male: nam Dorica Dialectus Senarios
non ingreditur. ^h Ἀρτένων *Laud.* ⁱ Παίδων *Schol.*

17 Ὅ δ' ἔπεν — *H.* monet sic divi-
sim esse scribendum, ut vis pateat par-
ticulæ δ' — ita v. 69 τῷ δ' — & 77
ὁ δ' & sic passim.

18 Μὴ σπείρε] Hunc & sequentem
versum adducit *Scholias* Aristophana-
nis ad *Ran.* v. 1216. Porro Oracu-
lum Laio datum fufius refert idem
Scholias loco laudato. Meminit quo-
que *Chalcidius* in Platonis *Timæum*
cap. 151. item Dio Chrysostomus
Orat. x. pag. 149. & Alcinous de
Doctrin. Platonis cap. 26.

20 Καὶ πᾶς σὸς οἶκος] Versum hunc
cum duobus præcedentibus citat O-
rigenes contra *Celsum* lib. 2. pag. 73.
Edit. Cant. 1658.

21 Ὅ δ' ἠδονῇ δούς] Per Ellipsin sub-
intelligendum est *ιαυτόν*. Vide Lamb.
Bos Ellips. *Græc.* p. 57.

Ibid. Ὅ δ' ἠδονῇ δούς — *Cl. Mark-*
landus, qui annotationes MS. suas me-
cum pro humanitate sua communica-
vit, ita potius legendum optat, cum
locutio hæc elegantior sit & magis At-
tica, & plurimis porro exemplis con-
firmetur. Imo & idiomati *Anglicano*
respondeat, *giving in to pleasure*.

Ibid. Εἰς τε Βακχεῖον πεσὼν] *Et in*
ebrietatem prolapsus. Utitur autem hic
Noster Ellipsi. (Poetis haud infre-
quenti) Substantivi πεσὼν: cujus &
exemplum videre est in *Cyclop.* v. 453.
Βακχεῖα νικώμενος, *vino superatus*: Βακ-
χεῖα enim ibi ponitur pro οἶνῳ, sub-
audito scilicet nomine πεσὼν. In ea-
dem fabula paulo superius, v. 445.
plene dixit, ἠδούς τῷδε Βακχεῖῳ ποτῇ,
i. e. *delectatus Bacchico potu*, scil. *vino*.

Εσπειρεν ἡμῖν παῖδα, Ἐσπείρας βρέφος,
Γνοὺς τὰμπλάκημα, Ἐθεῖ τε ἔφάτιν,
ἡ Λειμῶν ἐς Ἡρας, ἡ Κιθαιρώνος λέπτις
Δίδωσι βυκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος,
Σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρῳ Δραπέρας μέσσην.
Οθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οιδίπουν.

25

Πολύβη δὲ νιν λαβόντες ἱπποβυκόλοι,
Φέρουσ' ἐς οἶκον· εἰς τε διαποίνης χέρας
Εἴηκαν· ἡ ἱ, ἡ τὸν π ἐμὸν ὠδίνων πόνον
Μαστοῖς ὑφείτο, ἡ πῶσιν πείθῃ τεκεῖν.
Ἦδη δὲ πυρραῖς γένυσον ἔξανδρούμηνες
Παῖς οὐμός, ἡ γνὺς, ἡ τινος ματρὸν πάρα,
Εστίχε, τοὺς φύσσεας ἐκμαθεῖν τέλων,
Πρὸς δῶμα φοῖβε, Λαίῳς θ' οὐμός πῆσις,
Τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστύων ἡ μαθεῖν
Εἰ μηκέτ' εἴη ἡ ζυνάπτετον πόδα
Ες ταυτὸν ἄμφω Φωκίδος γαστρὸς ὁδῷ.
Καὶ νιν κελεύει Λαίῳς τροχλάτης,
Ὡς οὐ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεδίεσσον.
Ὡς οὐ ἐρπ' ἀναυδος, μέγα Φρονῶν πῶλος δὲ νιν
Χηλαῖς τένοντας ἔξφοίνισσον ποδῶν.

30

35

40

ἡ Λειμῶνας Ἡρας Bar. 1. ἡ τὸν Ald. Herv. ἡ Εμῶν Bod. 1.
Sc. Ald. Herv. ἡ Ἰδῶν Bar. 3. Bod. 1. 2. Laud. C. C. C.
ἡ Ἐμῶν Bar. 1. 3. Bod. 1. 2. Laud.

27 Οθεν νιν Ἑλλὰς] Et Seneca de Oedipo in fabula cognomine, v. 813. Tumore natus nomen, ac vitio pedum. Antea enim Jocas appellabatur, ut tradit Cedrenus in *Hist. Compend.* pag. 25.

30 Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον] Ἀττικὸν ἡμῶν, αἰτιατικὴ ἀντι γαστρὸς. Communis constructio esset, τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον. Vide, si libet, quæ de hoc loco paulo subtilius differit Henr. Stephanus in *Append. ad alia scripta de Dial. Ast.* p. 172. Latini etiam hanc syn-

taxin imitati sunt: apud quos legimus,

— *Tua sine parte pericli.*

Lucret. lib. 2. v. 6. ubi vulgatam lectionem frustra mutarunt viri eruditi: *tua* enim ponitur hic pro *tui*, ut in loco præ manibus ἐμὸν pro ἡμῶν.

33 — ἡ γνὺς — sc. ἀφ' ἑαυτοῦ· cum opponatur alteri clausulæ, πρὸς ματρὸν πάρα. M.

41 Ὡς οὐ ἐρπ' ἀναυδος — *tardius incessit, vel de via cessit nihil respondens* — perperam interpret. Barnef. M.

Οθεν (πὶ τὰ ἕκτος τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν;) 45
 Παις πατέρα καίνῃ, καὶ λαδῶν ὀχήματα,
 Πολύβω τροφῇ δίδωσιν. ὡς δὲ ἐπεζάρη
 Σφίγγ' Ῥάρπαγαῖσι πόλιν, ἐμός γ' ἔκ' ἦν πόσις,
 Ἕ Κρέων ἀδελφὸς ταῖμα κηρύσσει λέχη,
 Οὔτις σοφῆς αἰνιγμὰ παρθένης μάθοι,
 Τούτῳ ὁ ζυνάψεν λέκτρα· τυγχάνῃ δὲ πως 50
 Αἰνιγμὶ ἐμὸς παῖς Οἰδίπυος Σφιγγὸς μαθὼν
 Οθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται,
 Καὶ σκήπτρ' ἐπαύλα τῆσδε λαμβάνῃ χθονός.
 Γαμῆ ᾗ τὴν τεκῶσαν, ἐκ εἰδῶς τάλας,
 Οὐδ' ἡ τεκοῦσα, παιδί συγκοιμωμένη.
 Τίκτω δὲ παῖδας παιδί, δύο μὲν ἄρρενας, 55
 Ετεοκλέα, κλεινὴν τε Πολυνείκεα ἢ βίαν,
 Κόρας τε διόσας· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
 Ωνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
 Μαθὼν δὲ ταῖμα λέκτρα μητρῶων γάμων,
 Ο πάντ' ἀνατλὰς Οἰδίπυος παθήματα, 60
 Εἰς ὅμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
 Χρυσηλατοῖς πόρπαισιν αἰμάζας κόρας.
 Ἐπεὶ δὲ τέκνων γένος ἐμῶν σκιάζει,
 Κλείθροισι ἐκρύβαν πατέρ', ἵν' ἀμνημῶν τύχη 65
 Γένοιτο, πολλῶν καὶ δεομένη σοφισμάτων.
 Ζῶν δ' ἐς ἔν' οἴκοις, πρὸς δὲ τὴν τύχης νοσῶν,
 Ὡς ἄρ' ἀγὰρ παῖσιν ἀνοσιωτάτας,

Ῥ Ῥάρπαγῶν L. γ Δ' ἐκ' ἦν L. ρ Ita ex septem Codd. MSS.
 edidit Kingius. In prioribus *Impressis* legitur Κρέων τ' ἀδελφός.
 ζ ζυνάψεν Sc. ι Ἀρρενας Bar. 1. u Bίαν dedit Kingius. Sed
 puto esse sphalma Typographicum: nam in omnibus aliis, quos inspexi, libris
 tum *Scriptis* tum *Impressis* legitur βίαν. x Διομένη Bar. 1.
 γ Εὐχὰς Bar. 3. Laud. B. 1. 2. Voss. 2.

52 — ἐπαύλα — laboris praemia.
 64 — ἵν' ἀμνημῶν τύχη — ἵνα ἡ
 τύχη λήθῃ παρελθούσῃ καὶ πρὸς δυσταπεινὸς
 ὥσπερ — sc. ut mala Fortuna, velut im-
 pemor, non ultra persequi pergeret. —
 quaeritur autem in addendis, an sensu

passivo sumi possit pro ἀμνησθέντε.
 65 Πολλῶν διομένη σοφισμάτων] i. e.
 Πολλὰς διομένη μηχανῆς πρὸς τὸ λελθόν.
 67 Ἀγὰρ ἀγὰρ] Oedipum ideo
 filios execratum esse tradit Apollo-
 dorus, (*Biblioth. lib. 3. cap. 5. §. 9.*)

Θηκτῶ σιδήρῳ δῶμα Δαλαχεῖν τόδε.
 Τῶδ' εἰς φόβον ποῖντε, μὴ τελεσφόρος
 Ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν, οἰκέντων ὁμοῦ,
 ζ' ^{εὐμῶν} ἐτάξαν ἔ' νεώτερόν περὶ
 Φεύγειν ἐκόντα τήνδε Πολυνείκην χθονά.
 Ετεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
 Ἐνιαυτὸν, ἀλλάσσοντ'· ἐπεὶ δ' ἔπ' ἑυγούς
 Καθεζέτ' ἀρχῆς, ἔ' μεδίστεν^α ἰθύνων,
 β' φυγάδα δ' ἀπαυθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονός.
 γ' Ὀδ' Ἀργὸς ἐλθὼν, δ' κῆδος Ἀδράστ' λαδῶν,
 Πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων, ἄγει
 ε' ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπ' ἀπυλὰ τεύχη τάδε,
 Πατρῶν ἀπαιτεῖ σκῆπτρα, καὶ μέρη χθονός.
 Εγὼ δ' ἔριν λύσ', ὑπῶπτονδον μολεῖν
 Ἐπεισα παυδί παῖδα, πρὶν ψαῦσαι δόρυς.
 Ἦξεν δ' ὁ πεμφθείς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
 Ἀλλ', ὦ φαεινὰς ἔραν νάων ἑπύχας,
 Ζεῦ, σῶσεν ἡμᾶς· δὸς δὲ ζύμβασιν τέκνοις.
 " Χρὴ δ', εἰ σφὸς β' πέφυκας, ἔκ' ἑᾶν βροτὸν
 " Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυσυχὴ καθεζέσθαι.

ζ' ^{εὐμῶν} Voss. 2.

α' ^{Θρόν} Bar. 1.

β' ^{Φυγάδ' ἀπαυθεῖ} C. C. C.

ε' ^{Οδ' Ἀργ' C. C. C.}

d Hæc usque ad ἐλθὼν in vers. 79. vitio Librarii

omittuntur in Bod. 1.

e ^{Ες Bar. 3. L. Bod. 2. C. C. C. Εἰς Bar. 1.}

f ^{Πύλας Bar. 1. 3. Bod. 1. 2. Laud. C. C. C. Ὑπύχας habet Henrici Ste-}

phani Thebæus in vocē πύχας.

g ^{Πέφυκας Schol.}

quod, cum patrem Thebis ejici vi-
 derent, non ulciscerentur. Alii alias
 causas attulerunt. Vide Scholiast. ad
 Sophoclis *Oed. Col.* v. 1371. Athenæi
Deipnos. l. 11. c. 3. Adeas licet etiam
 Zenobii *Adag.* Cent. 5. Prov. 43.
 Erasmus in *Oedipi Imprecatio.*

74 ^{Ἐπ' ἑυγούς} Phavorinus in voce
 Ζυγός locum hunc habuit in oculis:
 Ζυγὰ, inquit illè, λίγυσσι οἱ πύλασι,

καὶ τὰς κατὰ τὰς ἑρμηνείας· ὅθεν ὑψί-
 ζυγός, ὁ ὡς ὑψὲς τὴν κατὰ τὸν ἑλθόντα
 διώκεται ἢ ὑψίζυγός· ἔστι, καὶ ὁ ὑψηλὸς
 ἔστι ὑψίθετος βασιλεὺς, καὶ τὸ ἐπ' ἑυ-
 γούς κατὰ τὸν ἀρχῆς, τὸ δ' ἐπ' ἀρχῆς.

86 ^{Χρὴ δ', εἰ σφὸς} Tale quid ex
 Nostro affert Athenagoras *Legat.* §. 6.

— Ὁφείλει δ', ἂν περὶ τὸν ἑλθόντα
 Ζεὺς, μὴ τὸν αὐτὸν δυσυχὴ καθεζέσθαι.

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

Παι. Ω Κλεινὸν οἴκοις Αντιγόνη ἡ θάλος πατρί,
 Επεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
 μεθῆκε, ἰ μελάθρων ἐς διήρης ἔχατον,
 Στράτῳ μ' ἰδεῖν Αργεῖον, κ' ἰκεσίαισι οἴσι.
 Επῶχες, ὡς ἂν περ' ἔρευνήσω ἔβον,
 Μή τις πολιτῶν ἐν τριβῶ φαντάζεται.

90

b Θάλλο Bar. 3. L. Bod. 1. C. C. C. Heinf.
 1. 2. Voss. 1. 2. Vulgo legitur μελάθρων ὅλ' ἐς.
 pessime ἰκεσίαις exhibent.

i Sic Bar. 1. 3. L. B.
 k Antiquæ Editiones

88 Ω κλεινὸν οἴκοις] Homerum imitatur, qui in Iliad. γ'. v. 161. & seqq. Helenam inducit Priamo ex alta turri Græcorum duces monstrantem. Quod etiam observavit Eustathius in Commentario pag. 394. ubi hæc habet: — Ο μιμησάμενος Εὐριπίδης, ποιῶν ἄλλως ἐν Φοινίσσας τὴν πατρὶς αὐτῆς πλατὺς ἄλσος ἐν τριβῶν, διδάσκειν ἐν τῇ τείχεσσι ποταμῶν ἢ ἐν τῇ βασιλικῇ νείκεα.

Ibid. Ω κλεινὸν οἴκοις Αντιγόνη θάλλο πατρί — Cl. Markland ex conjectura legendum censet πέρα pro πατρί; cuius hanc rationem affert; librarius posuit (omissa litera i) scripsisse πρᾶ — quæ est compendiaria scriptio vocis πατρί; deinde, ut erroris fieret aliqua correctio & syntaxis constaret, mutavit in πατρί — si admittatur πέρα certe sententia rectius se habet; & vitatur illa dativorum connexio minus apta, οἴκοις πατρί. transi in ædium extremam partem. — At omnino audi Heatbium; "Marklandi conjecturam "pro πατρί reponentis πέρα evertit

"prorsus sequens statim ἐπῶχες, significationis plane contrariæ verbum. "Οἴκοις est ἐν οἴκοις, Germen quod in "domo patri crescit." — Ita quoque Schol.; ἰνδοξον τῇ πατρί βλάστημα ἐν τοῖς οἴκοις.

93 Φαντάζεται] Enallage Modi: pro φαντάζεται. Θεωρεῖν ἀντὶ τῆς ὑποτακτικῆς, ut recte notat Autor Scholiorum MS. Baroc. 74. Nam apud optimos quosque Scriptores usitatum est pro Subjunctivo Indicativum adhibere. Sic Homerus Il. λ'. v. 749.

Καὶ νύ κεν Αντιγόνη Μολίωνε παῖδ' ἀλάπαξαι.

Ubi recte Latinus Interpres:

Et omnino Aëtoriones Moliones pueros interfecissem.

Et Poeta noster infra v. 753.

Τίς ἐν αἰθίορα γίνεταί σοφώτεραι;

Ad quod Scholiastes: Γίνεταί, ἀντὶ τῆς γίνεταί. Σωφώτεραι Τρωαῖοις χερσὶν ὀρεστικῇ ἀντὶ ὑποτακτικῆς. Iterum in Iphigen. in Aul. v. 1536.

Μή μοι πν' ἀλλήν' ἐμφερὰν ἥκεις φέρον.

¹ Καὶ μοὶ μὲν ἔλθῃ Φαῦλος, ὡς δάλω, ψόγος,
 Σοὶ ^m δ' ὡς ἀνάσῃ· πάντα δ' ἔξειδ' ὡς, φράσω, 95
 Α τ' εἶδον, εἰσῆκ' αὖ τ' Ἀργείων πάρα,
 Σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων,
 Ενθένδ' ἐκείσε, δεῦρό τ' αὖ κείν' πάρα.
 Αλλ' ἄτις ἀσῶν πῖσθε χρίμπ' ὁδομοίς,
 Κέδρε παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ· 100
 Σκόπ' ἧ ⁿ πεδία, καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ροὰς,
 Δίρκης τε νᾶμα, πολέμιων σφάτ' ὅσον.

ΑΝΟΜΟΙΟΣ ΤΡΟΦΑ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Α.

ΑΝ. I Ορεγε νῦν ὁ ὄρεγε γεραῖαν
 2 Νέα χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων
 3 Ποδὸς ἵχνος ῥέπαντέλλων. 105

I A M B O I.

Παι. ἰδὲ, ζύναψον, παρθέν· εἰς καιρὸν δ' ἔβης·
 Κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
 Στράτευμα, χωρίζεσι δ' ἀλλήλων λόχους.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

ΑΝ. I ἰὼ πόντια πᾶσι Λατῆς

¹ Καὶ μοὶ Schol. ^m Δ' abest Voss. 2. Herv. ⁿ Πιδίον Voss. 2.
 ο Ορεγέ μοι γεραῖαν legendum conjiciebat Kingius. ^p Επανατίκων Bar. 1. 3.
 Bod. 1. 2. Laud.

Ubi ad oram codicis sui ἡκεις nota-
 verat vir summus J. Scaliger; cujus
 tamen emendatio ex minus perspecto
 Græcæ Linguae genio nata videtur.
 Ηκεις enim, Hellenismo tritissimo,
 pro ἡκεις ponitur: plane (ut hoc ad-
 dam) sicut ἡκεις in Troad. v. 166. Porro La-
 tini quoque in hoc loquendi modo

cum Græcis sæpissime conveniunt.
 Martialis Epigr. 21. lib. 1.

Si non errasset, fecerat illa minus.
 Hic fecerat valet profecisset. Sic Vir-
 gil. impulerat pro impulisset sumpsisse
 clarum est in Æneid. 2. v. 54, 55.

— Si mens non læva fuisset,
 Impulerat ferro Argolicas sœdure
 latebras.

2 Εκάτη, κατέχαλκον ἅπαν

110

3 Πεδίον ἀσράπη.

ΙΑΜΒΟΙ.

Παι. Οὐ γάρ τι Φαύλως ἦλθε Πολυνέικης χθόνα,
Πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

Αν. 1 Ἀρα πύλαι κλείθροισ,
2 Χαλχόδεπέ τ' ἧ ἔμβολα
3 Λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις
4 Τείχεος ἤρμοσται;

115

ΙΑΜΒΟΙ.

Παι. Θάρσ', τά γ' ἔνδον, ἀσφαλῶς ἔχῃ πόλις.
Ἀλλ' εἰσὶρα τ' πρῶτον, εἰ βούλῃ μαθεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ Δ.

Αν. 1 Τίς ἔστος ὁ λώκελόφας,
2 Πρόπαρ ὃς τ' ἀγείτω στρατοῦ,
3 Πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφι
4 ὃ Βραχίονι κειφίζων;

120

ΙΑΜΒΟΙ.

Παι. Λοχαγὸς, ὃ δέσποινά. Αν. Τίς; ποῦθεν γεγώς;
Αὐδάσον, ὃ ζεραῖε, τίς ὀνομάζε';

125

Παι. Οὗτος Μυκηναῖος τ' μὲν αὐδᾶ γένος,
Λερναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ' Ἰππυμέδων ἀναΐ.

q *Εκβολα Voss. 2.* r Sic ex MS. C. C. C. primus edidit *Barneſius*:
consentiente *Voss. 2.* item *Bar. 1. 3. L. B. 1. 2.* Vulgo legitur *ἀγν.* Apud
Julianum (locum hunc citantem in *Cæſaribus* haud ita longe ab init.) in qui-
busdam *Editt.* est *ἀγνίται*, in *Ed. Francof.* (cum *Vulg.*) *ἀγν.* s *Βραχίονα*
Bar. 3. L. B. 2. Sc. t *Mss* omitt. *Voss. 2.*

110 Κατέχαλκον] Locum hunc re-
spexit *Aristides* Tom. 1. pag. 220.
Edit. Jebb. Καὶ τῶτε δὴ τὸ Εὐεπίδου,
Κατέχαλκον ὄρεον πείδιον, τῶτε φήσεις ἀλη-
θῆς.

126 Μυκηναῖος — γένος] Per Ellip-
fin intelligitur αὐτὸς: ut plena oratio sit,
αὐτὸς τὸ γένος. Vide Lamb. Bos *Ellips.*
Græc. pag. 335.

ΣΤΡΟΦΗ Ε.

- Αν. 1 ^α Ε ἔως γαῦρος, ὡς φοβερὸς
 2 Εἰσδεῖν, γήαντι
 3 ^β Γηγενέτα πρῶτοις,
 4 γ Αστρωπὸς ἐν γλαυαῖσιν,
 5 ^γ Οὐ πρόσφορος ἀμερίων γέννα.

130

ΙΑΜΒΟΙ.

- Παι. Τόνδ' ἔξαμείβοντ' ἐχ' ὁρᾶς Δίρκης ^α ὕδωρ;
 Αν. Ἄλλος ^β γὰρ ἄλλος τῶδ' τευχέων τρόπος.
 Τίς δ' ἐστὶν ἕτος; Παι. Πᾶς μὲν Οἰνέως ἔφυ
 Τυδεὺς, Ἀρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στένοισι ἔχει.

135

ΣΤΡΟΦΗ Σ.

- Αν. 1 Οὔτος ὁ τὰς Πολυνέεας, ὦ γέρον,
 2 Αὐτοκασιγήτας νύμφας
 3 Ομόγαμος κυρεῖ;
 4 Ως ^γ ἀλλόχρως ὅπλοισι, μιζοδάρβαρος.

140

ΙΑΜΒΟΙ.

- Παι. Σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ, τέκνον,

^α In omnibus *Impressis* ante *Kingium* habetur ἰ ἰ, cum leni spiritu. Parum refert, utro modo scribatur. Bar. 1. αἰ αἰ hic repræsentat. ^β Γηγενέτα Voss. 2. γ Αστρωπὸς Bar. 1. Bod. 2. Ald. Herv. ^γ Ita *Kingius* cum MS. *Regiæ Societatis* N. 7. cum prius esset, ἐχ' ἀστροφὸς ἀμερίων. Legitur item ἀμερίων in Cod. C. C. C. ^δ Illud λοχαγόν, quod post hanc vocem compareret in *Vulgatis*, Bar. 1. 3. B. 1. Laud. (adde quoque Bod. 2. & Voss. 2.) auctoritate delevit *Kingius*. ^ε Sic idem vir doctus *Codicis Reg. Soc.* prædicti fidem secutus. Alii *Editi* simul ac *MSS.* omisso γὰρ, ἄλλος ἄλλος ὅδε repræsentant. ^ς Αλλόχρως Bar. 3. Laud. B. 2. κολοχρὸς Bod. 1.

132 Οὐ πρόσφορος ἀμερίων γέννα] Meliorum codicum scripturam revocandam censeo,

— ἐχ'

πρόσφορος ἀμερίων γέννα.

Versum autem 131. optime illustrat descriptio emblematis in Hippomedontis clypeo depicti, quam videre licet infra v. 1131. — 1135. H.

134 Λοχαγὸν ἄλλον, ἄλλος ὃ τὸ χίτων

πέπλος — ita potius lege, ut vitetur inepta illa repetitio ἄλλος, ubi emphasis est nulla. M.

136 Ἐν στενοῖς ἔχ' Σπέρων hic, ἀντὶ ἑὸν σῶμα. Sic Latini Græcos imitati *petius* pro toto corpore usurpant. Vide CL. V. Joh. Pricæum in *Animadversionibus* ad Apuleii *Apolo- giam* p. 123.

Λόγχαις τ' ἀκονισῆρες εὐστοχάται.

Αν. Σὺ δ', ὦ γέρον, πῶς αἰδάνη σαφῶς τάδε;

Παι. ^d Σημεῖ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισαι,

Σπονδάς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων,

Α' προσδεδορκῶς, οἶδα τοὺς ὠπλισμένους.

145

ΣΤΡΟΦΗ Ζ.

Αν. 1 Τίς δ' εἴτος ἀμφὶ μνήμα ^f Ζήθ' περᾶ,

2 Καταβόσφυχος, ὄμμασι

3 Γοργὸς εἰσιδεῖν, νεανίας;

Παι. 4 Λοχαγός. Αν. Ως ^h ὄχλος νιν ὑτέρῳ ποδὶ

5 Πάνοπλος ἀμφέπῃ.

150

ΙΑΜΒΟΣ.

Παι. Οδ' ἐςὶ Παρθενοπαῖος, Αταλάντης γόνος.

ΣΤΡΟΦΗ Η.

Αν. 1 Ἀλλά νιν ἅ κατ' ὄρη μῦ^τ ματέρος

2 Ἀρτεμις ἱερμύα,

3 ⁱ Τόχοισιν ^k δαμάσασ' ὀλέσειεν,

4 Ος ^l γ' ἐπ' ἐμὴν πόλιν ἔβα πέρσων.

155

ΙΑΜΒΟΙ.

Παι. Εἴη τάδ', ὦ παῖ, σὺν δίκη δ' ἤκασι γλυῖ.

^d Σημεῖον ἰδὼν τὸδ' *Voss.* 2. ^e Οὕτως δὲ ἀμφὶ *Sc.* ^f Τὸ *Sc.* *B.* 2.
^g Εἰσδᾶν *Bar.* 3. *L. Bod.* 1. 2. ^b Οπλοῦ *Voss.* 2. ⁱ Τόχοις *Bar.* 3.
L. B. 1. 2. *Ald.* ceterique Editores ante *Cl. Kingium*, qui τόχοισιν ob metrum
ex optimo *Codice Reg. Soc.* N. 7. reposuit. ^k Sic idem ex *MS.* lau-
dato. In *Vulg.* δαμύσασαι, vel δαμύσασαι exhibetur. ^l Voculam γ
metro necessariam ex conjectura addidit *Kingius*.

150 Λοχαγός; ὡς ὄχλο νιν — ita
leg. ut tota sententia *Antigone* tribua-
tur; sc. *estne Dux?* nam multitudo
armata eum subsequitur. *M.*

156 Ος γ' ἐπ' ἐμὴν — τὸ γ' hic à
Kingio interpolatum adeo non metrum
adjuvat, ut etiam perdat. *H.*

“ μο καὶ δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοί.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Θ.

- Αν. 1 ^η Ποῦ δὲ ὅς ἐμοὶ μίᾱς
 2 Εγένετ' ἔκ ματρός
 3 Πολυπόνῳ μοίρα;
 4 Ω ο φίλτατ', εἰπέ, πῶς Πολυνέεως, γέρον.

160

Ι Α Μ Β Ο Ι.

- Παι. Εκείνος ἐπὶ παρθένων τάφῳ πέλας
 Νιόβης, Αδράστῳ πλεῖστον ὠδραταιῇ.
 Οῤῃς; Αν. Οῤῃ δὴτ', εἰ σιφῶς ὀρῶ δὲ πως
 Ρ Μορφῆς τύπωμα, ἔρνα τ' ἐξαικασμένα.

165

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ι.

- 1 Ανεμώκεος εἴδε δρόμον νεφέλας
 2 Ποσὶν ἐξανίσταμι δι' αἰθέρος
 3 Πρὸς ἐμὸν ὁμογνέπτα,
 4 ^η Περὶ δὲ ὠλένας τ' ἔρα φίλτάτα
 5 ^ς Βάλοιμι χρόνῳ Φυγάδα μέλεον.
 6 Ως ὅπλοισι χρυσεόισιν τ' εὐπρεπῆς, γέρον,
 7 ^η Εὔοισιν ὅμοια x φλεγέθων
 8 y Βολαῖς z αελίς.

170

m Ita ex Clarif. Kingii sententia & omnibus, quos vidi, melioris notæ MSS. consentiente itidem Codice Scaligeriano, reposuimus. In libris hæctenus vulgatis legitur ὃ καί. Tu vide sis infra vers. 272. Aristophanis Eccles. v. 338. ubi ὃ καὶ δέδοικα in ὃ καὶ δίδικα frustra mutat Tanaquillus Faber: ut ante nos vidit celeberrimus Kusterus. n Παῦ δὲ Voß. 2. πῶ πῶ δὲ in Vulgg. o φίλτ' B. 2. p Μορφῇ Sc. q Παρὰ Voss. 2. r Διὰ Sc. s Ita reposuit Kingius sola MS. C.C.C. auctoritate, pro βάλοιμι, quod habent priores Edit. vacillante metro. t Εκπρεπῆς Voss. 2. Sc. u Ita Kingius ex Cod. Reg. Soc. N. 7. Εὔοις Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. Ald. Herv. Cant. Steph. Εὔοις Barnes. Εὔοις Pierf. x Φλεγέθων Ald. Herv. Steph. y Βολαῖς Voss. 2. z Ηλίς Sc. Heinsf.

159 Lectio vulg. retineri potest, metro etiam postulante. H.—παρὰ τὸ Ομηρικόν, Διὶ δ' ἔκ ιδίῳ δύναιμαι χρημῆτι λαῶν — δις ὃ παρίλας τὸ πῶ, τὴν ἀνδρὶν τ' ἡρώς περιλάττει. — Schol. re-

ductio duplicatio πῶ emphaticum quiddam sonat. Quare lectionem vulgatam temere Kingius mutat, in re metrica scholiographi auctoritatem ubique fere secutus.

IAMBOLI.

- Παι. Ἡζει δόμους τέσδ', ^a ὥς σ' ^b ἐμπλήσῃ χαρᾶς 175
^c Ἐναπονδος. Αν. Οὔτος δ', ὦ ^d γεραιέ, τίς κυρεῖ,
 Ος ἄρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβώς;
 Παι. Ο μάνις Αμφιάραος, ὦ δέσποιν', ὅδε.
 Σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ, γῆς ^c φιλαιμάτε ροαί.

ΣΤΡΟΦΗ ΙΑ.

- Αν. 1 Ω λιπαροζώνε θυγατερ 180
 2 Αελίε ^f σελαναία,
 3 ε χρυσεόκυκλον φέγος,
 4 Ως ^h ἀτρεμαῖα κέντρεα
 5 Καὶ σάφρονα πάλοις
 6 Μεταφέρων, ἰθύνει. 185

IAMBOLI.

ἰ Πῆ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφουρίζει πύλη

^a Ως' pro ὥς σ' *Voss.* 2. ^b Omnes libri typis impressi ante *Ed. King.* dant ἐμπλήσῃ.
^c Ad fidem *Codici* optimi *Reg. Soc.* constituitur hic Senarius. in *Bar.* 1. & *Vulgatis* libris, pro τίς κυρεῖ, habetur τίς; πότεν κυρεῖ; sed versus uno pede redundat. *MS. C. C. C.* τίς; πότεν; absque κυρεῖ, habet; non male. Quomodo etiam legitur in *Bar.* 3. *L. B.* 1. 2. ^d Γεραιέ *Sc. c* Φιλαίματοι *Bar.* 1. 3. *Laud. Bod.* 1. 2. Atque hanc lectionem præferunt omnes *Edit.* ante *J. King.* ^f Σίλα νίον *Voss.* 2. ^g Χρυσόκυκλον *Bar.* 3. *Bod.* 1. 2. ^h Ita cum *MS. Regiæ Societatis N. 7.* & *Voss.* 2. *Ληριμῖα* in omnibus *Bodleianis Codicibus*, *Editisque* quamplurimis, contra metri rationem. ⁱ Πῶς *Voss.* 2.

175 Ως σ' ἐμπλήσῃ χαρᾶς Ἐναπον-
 δος.] Constructio Attica: vulgaris re-
 quireret Ἐναπονδον. Vide *Cl. Jensii*
Leet. Lucian. lib. 1. cap. 7. & quæ
 notavimus ad *Sophoclis Oedip. Col.*
v. 1187.

176 — τίς κυρεῖ] In Editionibus
 præcedentibus legebatur τίς; πότεν κυ-
 ρεῖ; jam vero, cum metrum vocem
 alterutram non admittat, *Canterus*

recte rejicit τὸ κυρεῖ *Cod. MS. C. C. C.*
 astipulante: glossēma certe enim erat
 illud κυρεῖ margini à nescio quo ascrip-
 tum, & quod fieri solet, inde in con-
 textum ab imperito librario transcrip-
 tum: quare *Kingsius* perperam rejicit
 πότεν, & interfert κυρεῖ. H.

179 Ἀμ' αὐτῷ] Plene ἅμψι σὺν αὐ-
 τῷ. Vide *Lamb. Bos Ellips. Gr. p.*
 359.

k Καπανεύς; Παι. Εκείνος ἐπὶ ἅ ἰ προσβάσεις m σκοπεῖ
Πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.

ΣΤΡΟΦΗ IB.

Αν. 1 Ἰὼ Νέμεσις, καὶ Διὸς

2 βαρύνρομοι βρονταί,

190

3 Κεραυνίον τε n πῦρ αἰθαλέον,

4 “Σύ τοι μεγαλانوρίαν

5 “ὑπεράνορα o κοιμίζεις.

6 Ο δ' ἔστιν αἰχμαλωτῖδας

195

7 ὅς δ' οἱ Θηβαίας Μυκηνάισι,

8 Λερναίᾳ τε p δάσεν Τελαινᾷ,

9 q Ποσειδωνέοις r Αμυμωνέοισιν

10 ὅδ' αἰ δαλείαν s πελαλῶν.

11 Μὴ ποτε, μὴ ποτε πάνδ',

k Vox Καπανεύς abest à Voss. 2. l Πρὸς βάσεις, duabus vocibus, Ald. Herv. m Ita ex Cod. Reg. Soc. N. 7. primus edidit Kingius: antea πικμαίρεται. Atque ita habent omnes, quos inspexi, Codices manu exarati. n ὡς Voss. 2. Sc. Heinsf. o Ita Kingius, & ante eum Pierfius, nescio qua auctoritate: antea in Editis κοιμίζεις. in MSS. Bodleianis legitur κοιμίζεις, in Voss. 2. κοιμίζων. p Δάσῃ coniciebat Canterus, ut sententia recte se haberet: quam lectionem ad oram exemplarium suorum notaverant vir doctissimi, Jf. Vossius & Dan. Heinsius. q Ποσειδωνέοις Bar. 1. L. Bod. 1. MS. Bar. 74. Schol. r Αμυμωνέοις Schol. Laud. B. 2. Ald. Herv. Steph. Cant. Barnesf. Pierf. Αμυμωνέοις Bar. 1. 3. Bod. 1. Bar. 74. s Πελαλῶν Voss. 2.

187 Εκείνῳ ἐπὶ ἅ προσβάσεις πικμαίρεται — ita ante Kingium omnes: voce Καπανεύς extra metrum, explanationis gratia, supra adscripta: & glossema hoc in textum aliquando irrepsit: cui ne per metrum deesset locus, scripturam veterem corrumpere, imo & id ipsum fateri non erubuit ille, quisquis fit, qui hæc metra declarare & constituere audebat; quem Kingius ubique sequens ducem pro πικμαίρεται

temerè substituit σκοπεῖ. H.

189 Ἰὼ Νέμισις — Νέμισις διὰ παρ' Ἑλλήσι τιμωρομένη τὸς μεγαλάνους.

194 Ο δ' ἔστιν — sc. per irrisum vel indignationem dictum, Capaneo exitium imprecans.

196 Λερναίᾳ — Τελαινᾷ] Ἀντὶ τῆς Δίῃς τῆς πηγῆς, τῆς ἀναδεδείσθαι τῆς πηγῆς τῆς Ποσειδῶν. Hæc vetus Paraphrases.

- 12 Ω πότνια, ^ι χρυσοδόρυχε,
 13 Ω Διὸς ἔρνος ^{ιι} Ἀρτεμι,
 14 Δαλοσύναν τλαίην.

200

I A M B O I.

- Παι. Ω τέκνον, εἶσα δῶμα, καὶ κατὰ εἶγας
 Ἐν παρθενῶσι μίμνε σῆς, ἐπεὶ πότθε
 εἰς τέρψιν ἤλθες, ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν.
 Οχλος γὰρ, ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
 Χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικῆς.
 “ Φιλόφρονον γὰρ χρῆμα ^κ θηλείων ἔφυ,
 “ Υ Σμικρὰς τ’ ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τ’ λόγων,
 “ ζ Πλείας ἐπεισφέρεισιν ἡδονὴ δέ τις
 “ Γυναιξί, μηδὲν ὕμης ^α ἀλλήλαις λέγειν.

205

210

^ι Ita omnes MSS. omnes vero Editt. ante Kingianam χρυσοδόρυχον.

^{ιι} Ἀρτεμις Bar. 3. L. B. 2.

^κ Θηλειῶν Bar. 1. Laud. B. 1. Heinsf. Schol. Θηλυῶν Bar. 2.

^γ Μικρὰς Bar. 2.

^ζ Πλείας δ’ ἐπεισφέρεισιν Bar. 2.

^α Ἀλλήλαις Sc. Heinsf.

204 — ἐπεὶ πότθε—

Σ’ εἰς τέρψιν ἤλθες— sic potius lege,
 cum melius ita constet sententia —
 πλεονάζει γὰρ τέρψιν πότθε. Satis enim
 erat ἐπεὶ ἤλθες εἰς τέρψιν (ἐκείνων) ὧν

ἔχρηζες εἰσιδεῖν— quandoquidem deside-
 rans veneris in fruitionem eorum quæ
 cupiebas videre. M. — nisi forte τίς-
 τις idem significet quod δαίλουσις—
 ut 327. τέρψιν παλαιῶν— χαρμῶν.

b
 Atti
 Com
 more

21
 sentie
 dica
 rate c
 tistrop
 spond
 Kingi
 tem f
 non e
 merun
 sed ha
 afferri
 minim
 omnia
 ergo n

Tu
 Az
 Φα
 Φα
 Ιν
 Πα
 Ιόν
 Πα
 Υπ
 Σικ
 Ιππ
 Κάλ

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΧΟΡΟΣ.

1 Τύριον ὀϊδμα λιπῶσ', ἔσαν
2 Ἀκροθίνια Λοξία,

b Vulgata lectio Samueli Petito displicebat, qui (in Comment. in *Leges Atticas* p. 51.) ὀδμα hic emendat: sed male. Adi omnino Clar. Stanleii Comment. in *Æschyli Pers.* pag. 752. ubi locum hunc vexatissimum egregie, more suo, illustrat.

212 Τύριον ὀϊδμα λιπῶσ', ἔσαν — sentio equidem in hac Cantione Parodica metra esse à Cantero minus accurate distributa. Ita ut Strophe & Antistrophe sibi invicem non ubique respondeant: verum non minus errat & Kingius, qui, Scholiographi auctoritatem fere semper secutus, metra hæc non esse ἐπιδικῆ contendit, sed Chori merum quendam λόγον διηγηματικόν — sed hac in parte nos remedium aliquod afferri posse censemus, absque ulla vel minima verborum mutatione, ita ut omnia sibi invicem respondeant. Sic ergo nobiscum lege.

STROPHE.

Τύριον ὀϊδμα λιπῶσ', ἔσαν
Ἀκροθίνια Λοξία
Φοινίσσας δ' ἀπὲ νάστου
Φοῖβον δ' ἄλκα μελῶδων,
Ἰν' ὑπὸ δειράσι νιφοδόοις
Παριασσοῦ κατινάδων,
Ἰόνιον κ' ὠντον ἐλαίτα
Πλάσσασσι παρέρυτον
Υπὲρ ἀκαρπύων πιδίων
Σικελίας Ζιφύρου πνοαῖς
Ἰππύσσωνι δ' ἐν ἔραυῳ
Κάλλιπιν κελῶδημεν.

ANTISTROPHE.

Πόλιος ἐκπεκερθεῖσ' ἱμάς,
Κακιστύματα Λοξία,
Καθμείων δ' ἱμελον γῶν,
Κλειῶν Ἀγνοορδάν,
Ορσθυεῖς ἐπὶ Λαίῃ
Πιμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργους.
Ἰσσι δ' ἀγρίμμοις χευστεύκτους
Φοῖβον λατρεῖς ἐλθοῦσαν.
Επὶ δ' Κατωλίας ὕδαρ
Επιμένει με, κόμης ἱμῶς
Διῦσσι, παρθίνιον χλιδάν,
Φοῖβείαςσι λατρεῖσιν.

Hæc igitur constat esse antistrophica; cætera sunt epodica. — ex his vero Πάρωδον hic constitui, ne dubitari quidem potest, cum *Aristoteles* Poet. cap. 12. Πάρωδον ita diferte definiat: sc. τὴν περὶ τὴν λίξιν τοῦ ὅλου χρεῖ. — Porro hoc systema non esse διηγηματικόν (quod, scholiastem male intellectum secutus, suspicatur Kingius) ex eo constat, quod Chorus hæc loquitur, cum cæteri è scena discesserant, nec adesset ullus, cui poterat isthæc διηγεῖσθαι.

Hinc porro colligi potest Tragediam hanc actibus non minus sex con-

- 3 Φοινίσας ἀπὸ νάσας
 4 Φοῖβος δέλα μελάθρων,
 5 Ἰν' ὑπὸ δειράσι c νιφοβόλοις
 6 Παρνασσὸν d κατενάδην,
 7 Ἰόνιον κατὰ πύλην
 8 Ελάτα πλεύσασαι, πειρῶντων ὑπὲρ

215

c Ita Codices MSS. omnes Editi ante Kingium dant νιφοβόλοις, metro reclamante.
 d Κατενάδην malit Cl. Thirlbius.

stare: quæ res, etsi Horatii præceptis sit contraria, apud Græcos tamen locum habere potuit: Legem illam de quinque Actibus Græci non agnoverunt; saltem actuum numerum quem excedere Tragedia non debet Aristoteles indefinitum reliquit. H.

Ibid. Τύριον οἶμα λιπούσ'] Hunc Nostri locum in mente habuit Aristophanis Enarrator in *Acharnens.* vers. 442: ubi ad verba, Τὴς δ' αὖ χοροπαῖς, hæc dicit: Καὶ ἀφ' ὧν τῶν τῶν Εὐραπίδου ἀφ' ὧν τῶν χορῶν. ὅπως γὰρ εἰσάγῃ τὴν χορὴν οὐτὴν ἀνέλεγε φθιγγομένης τῇ ἀποδείξει, ἀλλ' ἰσορροπίας τινος ἀπαγγέλλοις: ὡς αὖ τῶν Φοινίσας: οὐτὴν ἐμπειρῶς ἀνιλαμνομένης τῇ ἀδικησίῳ, ἀλλὰ μεταξὺ ἀνιπτόντας.

216 Ἰν' — κατενάδην — ut habitatione collocaret — sic Iphig. in *Taur.* 357. Ἰν' αὐτοὺς ἀντιτιμαρτομένην, ut illos vicissim ulcisceret — adeo ἵνα habet vim particulæ ut cum indicativo Aor. I. conjunctum. M. — sed si ἵνα significet *Ubi*, hoc fit per anticipationem rei destinatæ.

217 Κατενάδην] Ἀντὶ τῆς κατενάδης (restituere κατενάδης) Schol. Nimirum apud Græcos Aoristus primus pro Futuro passim usurpatur. Hesiod. *Erg.* κ. ἡμῖν. v. 334.

Εργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέτηκον ἀμοιβήν.

Hic ἐπέτηκον est *exhibebit*. Sic & Lucianus in *De Mercede Conductis* pag. 155. Ed. Kent. Δοκῶ δὲ μοι καλῶς εἰς πειρῶσαι, εἰ τὰς αἰτίας, κ.τ.λ. Ubi sicut πειρῶσαι positum est pro *πειρῶσαι*, ita et in

sacra pagina ἡγεῖται pro *ἡγεῖται* sumpsisse videtur Scriptor Evangelicus: Καὶ ἡγεῖται κίους σωτηρίας ἡμῶν. *Luc.* I, 69. Similiter *Job.* XV, 6. Εἰ μὴ τις μόνος ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κληῖμα, & ἐξηράνη. In hoc loco ἐβλήθη & ἐξηράνη pro *βληθήσεται* & *ξηραθήσεται* posita esse ex sequentibus perspicuum est. Vide sis etiam quæ in *Append. ad Al. Script. de Dial. Att.* p. 145. observavit vir doctiss. Henr. Stephanus.

218, — 222 Ἰόνιον κατὰ πύλην ελάτα — κατενάδην] In hoc loco vexatissimo expediendo diversæ excogitarunt; quæ vero ad rem maxime facere videntur e commentariis Cl. H. excerpta proponimus. Qui plura desideret, librum ipsum consulito.

219 ελάτα πλεύσασαι — Zephyro reflante Kingius existimat non nisi remis cursum institui posse; ideoque dicitur ελάτα πλεύσασαι, *remo navigans*. Sed neque hoc commode fieri poterat: imo & locutio ελάτα πλεύσασαι, *remo navigare*, durius quiddam est quam quod patitur linguæ Græcæ indoles; quamobrem ελάτα non simpliciter hoc in loco sumitur pro *remo*, sed pro *navi ipsa abiegina*. Quænam ergo hujus loci vexatissimi ratio reddi potest? Scias adeo imprimis hoc a Poeta dici non juxta fidem historicam, sed otiose confectum; circumstantia hæc nullo modo ad fabulam ipsam pertinet: nec sane operosa responsione opus. Videtur sic se res habere: Poeta sensit aliquam rationem afferri

e
King
Com
haud
Κίλικ
& alio
δὲ πρὸ
Byzan
ἀκρωτ
Κίλικ
Partic
1. 3.
Vett.

oportet
ad De
venera
tibus
lum, &
cultate
Zephy
versum
promon
rare ne
basque
Argivo
bantur.
vides o

220
Σικελί
tendit
Æscyl
theton
alia, f
Ciliciz

- 9 ^e Ακαρπίων πεδίων ^f Σικελίας 220
 10 ^g Ζεφύρος προῦς ἰππεύσαντος
 11 Ἐν ἔρανῳ κάλλιπον κελάδημα
 12 Πόλεως ἑκπροκριθεῖς ἡμᾶς,
 13 Καλλισεύματα Λοξία,
 14 Καδμείων ^h δ' ἔμολον γᾶν, 225
 15 Κλεινῶν ⁱ Ἀγηνוריδᾶν,
 16 Ομογενεῖς ἐπὶ Λαίῃς
 17 ^k Περμφθεῖς ἐνθάδε πύργους.

^e Pro ἀκαρπίων forsitān haud incommode legi posse εὐκαρπίων autumat Kingius.

^f Κιλικίας felici conjectura legendum cenfet Clar. Stanleius *Comment.* in Æschylum p. 754. Κιλικία utique in Σικελία mutare Librariis haud ita infrequens. *Suidas*: Σόλοι Σικελίας πόλις. ubi Σικελίας, vitiose pro Κιλικίας: quod eruditif. *Kusteri* diligentiam effugisse miror. Eadem corruptela & aliorum *Lexicographorum* loca invasit. *Photius* haftenus ineditus: Σόλοι· οἱ δὲ πόλις Κύπρου, οἱ δὲ Σικελίας. (lege Κιλικίας, ut recte apud *Stephanum Byzant.* habetur.) *Etymologici Magni* Scriptor: Κωρύκιον πώληαιον ἐν Σικελίᾳ ἀκρωτήριον. Ita in omnibus libris editur: tu certissima emendatione repone ἐν Κιλικίᾳ.

^g Ζεφύρος *Ald. Herv.* ^h Ita *MSS. Bodleiani & Voss. 2.* Particulam δ' omittunt *Editi* omnes ante *Kingium*. ⁱ Ἀγηνוריδῶν *Bar.*

1. 3. *Laud. B. 1. 2. Sc. Schol.* ^k Sic cum *MSS. Bodl. & Voss. 2.* in *Vett. Impressis* πεμφθεῖσαι, male.

oportere cur virgines istæ *Phænissæ*, ad *Delpbos* transmittendæ, *Thebas* advenierant; *Delpbos* enim à *Tyro* petentibus brevis iter erat per mare *Siculum*, & *Sinum Crissæum*. Hac difficultate ut se expediret, finxit Poeta *Zephyrum* vehementem refflavisse adversum, adeoque *Phænissas* istas, cum promontoria *Malæ* aut *Tænari* superare non possent, per *Bæotiam Thebasque* iter instituisse; ubi, exercitu *Argivo* superveniente, obsessæ tenebantur. Hæc adeo si mecum statuas, vides omnia facile expediri. H.

220 ἀκαρπίων πεδίων Σικελίας] Pro Σικελίας reponi debere Κιλικίας contendit Stanleius, in Argumento ad *Æschyl. Persas*; propterea quod *Epitheton ἀκαρπίτης*, *Siciliæ*, insulæ, si quæ alia, feracissimæ, nequaquam convenit; *Ciliciæ* vero, optime. Huic autem

difficultati facile respondetur, vocem ἀκαρπίτης non idem valere ac ἀκαρπῶ, sterilis, sed omnem terram recte ἀκαρπίς dici posse ἥτις ἐκκαρπίζειται, unde *fructus*, quorum præcipui sunt frumentum, vinum, oleum, non percipiuntur; id est, quæ quantumvis natura ferax, adhuc inculta jacet. Et talem fuisse *Siciliæ* conditionem, etiam diu post belli *Thebani* tempora, vel talem saltem credidisse *Euripidem*, (ut *Homerum* omittamus) certissime constat ex ipsius *Eurip. Cyclop. v. 121, — 124. H.* Vide *Ind.* in voce ἀκαρπίς.

221 ——— ἰππεύσαντῷ ἐν ἔρανῳ κάλλιπον κελάδημα] σφοδρῶς κατὰ πινύσαντος ἐξ ὑψους τὸ κάλλιπον ἰαυτῷ πινύμεν. καὶ ἐναντίον τοῦ χορῶν γίγνεται. — φέρεται ἐν κάλλιπον φέρεται, οὐχ ἰαυτῶς κάλλιπον, ἐναντίον γὰρ ἢ. *Schol.*

18 Ἰσσι δ' ἀγάλμασι ¹ χρυσοτεύκτοις

19 φοίβῳ λάτρει ^m γένομαν.

230

20 Ἐτι δὲ Κασπαλίας ὕδωρ

21 ⁿ Ἐπιμένει με, χάμας ἐμὰς

22 Δεύσαι, παρθένιον χλιδάν,

23 φοιβάσσι λατρείαις.

24 Ἰὼ λάμπου πέτρα πυρὸς

235

25 Δικέρυφον σέλας, ὑπὲρ ἄκρων

26 Βακχείων, Διονύσου

27 Οἶνα θ', ἀκαθαμέριον εἴζεις

28 Τὸν πολύκαρπον

29 Οἰάνθας ἱῆσα βότρυιν,

240

30 Ζάφειά τ' ἄντρα δράκοντος,

31 Οὐρεαί τε σκαπταί θεῶν,

32 Νιφόβολόν τ' ὄρος ἱερὸν,

33 ^o Εἰλίσων ἀθανάτας θεοῦ

34 ^p Χορὸς ^q γενοίμαν ἄφοβος,

245

35 Παρὰ μεσσηφαλαί γάλα φοίβῃ,

36 Δίρκαν περιπῆσα.

I Ita cum Kingio ex quinque Codd. Bodleianis: prius erat χρυσοτεύκτοις, laborante metro.

m Γένομαν Sc. in Edit. omnibus præter Kingianam ἐγχοίμαν. *n* Περίμειν Voss. 2. *o* Εἰλίσων Bar. 3. L. B. 1. 2. Schol. *p* Χειρὸς in Voss. 2. *q* Γίνομαι ἂν Voss. 2. *r* Γάλα Bar. 1. 3. L. B. 1. 2. Ald. Herv. Steph. Cant.

231 Ἐτι δὲ Κασπαλίας ὕδωρ] Dicit Virginum Tyriarum Chorus se jam dedicatas esse Apollini non minus quam imagines istas & statuas aureas, quæ in templo Delphico visuntur. *Adhuc tamen restare unum* nempe ut (more Domini sui Phæbi, qui, ut Hor. Carm. 3.4.61, rore puro Castaliæ lavat crines solutos) capita vel corpora sua fonte Castalio abluantur antequam munus λατρείας rite auspiciari possent. Qui quidem mos notari debet: quem Poeta etiam in Jone, v. 94. notat observari quotidie à templi Delphici ministris. M.

235 Ἰὼ λάμπου πέτρα] distingue post πέτρα, ut sententia sic constet: *O fulgida rupes! O biceps ignis jubar!* H. — de voce πέτρα consule Notam ad Sophoclis Oedip. Tyr. v. 472.

238 ἀκαθαμέριον εἴζεις] distingue post εἴζεις, nam ἀκαθαμέριον adverbialiter ponitur. H.

246 Μεσσηφαλαί γάλα] Adi sis Sophoclis Oedip. Tyr. v. 488. & in eum locum notata. Adde Phurnutum (qui & Cornutus vocatur in MS. Baroc. 79.) in libello de N. D. cap. de Apolline.

s Ita
Edit. B
s Ita ex
edidit A
in marg

250
256
neris. I
genor. (c
cus. La
lynices.
259

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων
 2 Θούριος μολῶν Ἀρης,
 3 Αἶμα δάιον φλέγει 250
 4 Τὰδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλιν.
 5 Κοινὰ γὰρ Φίλων ἄχρη.
 6 Κοινὰ δ', εἴτι πέσεται
 7 Εἰπάπυργος ἄδ' ὡς γὰ,
 8 Φοινίσσῃ χώρῃ. Φεῦ, Φεῦ. 255
 9 Κοινὸν αἶμα, κοινὰ ἑ τέκεα
 10 Τὰς κεραιφόρος πέφυκεν Ἰῶς.
 11 Ὡν μέτεσί μοι πόνων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Ἀμφὶ δὲ πόλιν νέφος
 2 Ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει, 260
 3 Σχῆμα Φοινίς μάχης,
 4 Ἀν Ἀρης τάχ' ὡοῖσεται
 5 Παισὶν Οἰδίπῃ, Φέρων
 6 Πημονὰν Εὐρυπύων.
 7 Ἀργὸς ὦ Πελασγικὸν, 265
 8 Δειμαίνω τὰν σὺν ἀλκὰν,

s Ita cum Kingio & Pierſio ex Codicibus quinque Bodleianis & Voff. 2. in Edit. Barneſ. cæterisque eam præcedentibus γαῖα, non æque bene.

t Ita ex MS. C. C. C. (cui conſentiunt Bodl. MSS. omnes & Voff. 2.) primus edidit Barneſ. in Aldina Editione aliisque τίκτω. *u* Εἵσεται Sc. Barneſ. in margine.

250 Αἶμα δάιον] Πόλιν ἀκμαῖον.

256 Κοινὰ τέκεα — Ἰῶς] Series Genetis. Io. Epaphus. Libya. Belus. Agenor. Cadmus. Polydorus. Labdacus. Laius. Oedipus. Eteocles & Polyneices.

259 Ἀμφὶ ὃ πόλιν — quoniam hic

antistrophes versus respondere debeat illi Strophes præcedentis, viz. Νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων, ideo H. leg. πόλιν. — M. leg. γὰρ pro δέ, Battierius δέ, uterque ob eandem causam, nempe ut constet metrum.

9 καὶ τὸ θεόθεν· ἔ γδ' ἄδικος
 10 Εἰς ἀγῶνα τόνδ' ὕ' ἐνοπλος ὀρμᾷ
 11 ὡς μετέρχεται δόμους.

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

I AMBOI.

Πο. **Τ**Α μὲν πυλωρῶν κλειθρὰ μ' εἰσδεξατο 270
 Δι' εὐπετείας, ταχέων ἄ' ἔσω μολεῖν.
 Οὐ δέδοικα, μή με δικτύων ἔσω
 Λαβόντες, ἔ μεθ' ὧσ' ἀναίμακτον χροά.
 Ὦν ἔνεκ' ὄμμα ἔ πανταχ' διοίσειον,
 Καί κ' ἔσσι καὶ τὸ δέυρο, μή δόλος τις ἦ. 275
 Ὀπλισμῆρος δὲ χεῖρα τῶδε φασγάνῳ,
 Τὰ πῶς ἐμαυτῷ ἔθ' ὁρᾶσθαι παρέξομαι.
 Ὡς, τίς ἔστι; ἢ κτύπον φοβέμεθα;
 " Ἀπαντα γὰρ πολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
 " Ὅταν δι' ἐχθρὰς πῶς ἀμείβεται χθονός. 280
 Πέποιθα μέντοι μητρὶ, ἔ κ' πέποιθ' ἄμα,

π Ita Kingius: ast in omnibus, quos quidem vidi, scriptis editisque est
 ἄδικον. γ Ενοπλον Sc. z Olim (consentientibus quatuor Codicibus
 Bodleianis) πᾶσι δὲ ediderunt Barnes, Pierf. alique Editores. Sed vocem
 πᾶσι, quæ versum pessundat & ex Paraphrasi irrepsisse videtur, ex fide Cod.
 Reg. Soc. N. 7. delevit Kingius. a Ἐῶν Bar. 1. 3. L. B. 1. 2. Ald.
 Hero. Steph. Cant. b Πανταχ' cum Kingio ex Bar. 1. 3. L. B. 1. 2.
 Voss. 2. C.C.C. priores Editt. dant πανταχ' c In Bar. 3. Laud. Bod.
 1. 2. Sc. Heins. est ἔ, quod rectius putem, quam quod editur.
 d H & Voss. 2.

272 Ο καὶ δέδοικα] O hic positum
 est pro δι' ὅ. Sie infra v. 895. Α' γὰρ π
 ὁρῶν —, pro δι' ὅ &c. Similis est El-
 lipsis ea, qua utitur Plautus in Am-
 phitr. vers. 13.

Hoc magis miser est divitis servos.
 Ubi hoc pro propter hoc. Plura exem-

pla congeffit L. Bos Ellipsis. Gr. p.
 305.

277 Τὰ πῶς ἐμαυτῷ ἔθ' ὁρᾶσθαι πα-
 ρέξομαι] id quod incolumitatis fidem mibi
 faciat ἔ audaciam tueatur.

279 Ἀπαντα γδ' πολμῶσι] etiam viris
 audacibus.

Ἡ τις μ' ἔπεισε δειρ' ὑπ' ἄσπονδον μολεῖν.
 Ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βώμιοι γὰρ ἐσχάρα
 Πέλας πάρεσι, καὶ ἔρημα δώματα.
 Φέρ', ἐς σκληνὰς πεδολὰς μεθ' ὧν ἕϊφος,
 Καὶ τάσδ' ἔρωμα, εἴ τινες ἐφεισῶσιν ἑ δόμοις.
 Ζῆνα γυναικες, εἴπατ', ἐν πείας πάτρας
 Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε;

285

Χο. Φοίνισσα μὲν εἰ γῆ πατρίς, ἣ θρέψασά με·
 Ἀγῆνορος δὲ παῖδες ἐν παίδων, δορὸς
 Φοίβῳ μ' ἐπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
 Μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπῳ κλεινὸς γόνος
 Μαντεῖα σεμνὰ, Λοξίς τ' ἐπ' ἐσχάρας,
 Ἐν τῷδ' ἡ ἐπεπράτουσιν Ἀργεῖοι πόλιν.
 Σὺ δ' ἀντάμενφαί μ', ὅς τις ὦν ἐλήλυθας
 Ἐπλάσσειν πύργωμα Θηβαίας χθονός.

290

295

Πο. Πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπῳ ὁ Λαῖς·
 Ἐπικτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενοικέως.
 Καλεῖ ᾧ Πολυμήκην με Θηβαῖος λεώς.

ε Τὰς ἐφεισώσας δόμοις Sc. Heins. Τὰς ἐφεισώσας δόμοις Sc. f Δόμοις
 Bar. 3. L. B. 1. g Γῶ Voss. 2. b Ἐπεπράτουσιν Ἀργεῖαν Voss. 2.

283 — βώμιοι γὰρ ἐσχάρα] ἐσχάρα
 μὲν κυρίως ὁ ἐπὶ τῆς γῆς βόθρος, ἐνθα
 σφαγιαζοῦσι τοὺς κατὰ ἐχθροῦς βώμους
 ᾧ, ἐν ᾧ θύουσι τοὺς ἐπικρατοῦσι θεοῖς. νῦν
 ἐν, βώμιοι ἐσχάρα, τὰ κτενόμενα τῶν
 βωμῶν, ἢ κατὰ ἀεὶφρασι οἱ βωμοί. —
 ἐσχάρα, ἐνθα τὸ πῦρ ἡπλίστο· βώμους δὲ τὸ
 ἀεὶφρον ἐσχάραν οἰκονομικῶς. Schol.

292 Μίλῳ δὲ σίμπαν] Vide ad
 Sophoclis Antig. v. 266. Adde eru-
 ditissimum Perizonium ad Sanctii Mi-
 ner. p. 545.

294 Ἐν τῷδ' h. e. Ἐν τῷτῳ, scil.
 καί τῳ: quæ vox in hujusmodi locu-
 tionibus non raro supprimitur. Thu-
 cydides lib. 3. c. 72. Ἐν ᾧ τῷτῳ, ᾧ τε
 Κικρυραῖον κ. λ. Schol. Τῷ καί τῳ δη-

λονόπ. Lucian. in Pseudomant. p. 781.
 Edit. Amstel. Οὐκ ἐν διοπῳ (ita legen-
 dum cum Editione Aldina, non ἐν διοπῳ
 conjunctim, ut perperam editur in
 cæteris Impressis) θεοσωμῶμεθα, ἐφ'
 ᾧ τῷ δικαστῇ ἀσκαρῶν, non opportuno
 tempore rem illam aggressus, sub judice
 ita comparato. Sic etiam ἐν τῷ παρόντι
 (sc. καί τῳ) τιμῶν ἔχοντα, apud Thucyd.
 lib. 1. c. 132. Quem loquendi mo-
 dum à Græcis mutuati sunt Latini.
 Cicero Familiar. lib. 2. Epist. 10. Hæc
 ad te in præsentī scripsi. Sallust. Bell.
 Catilinar. cap. 16. Si causa peccandi in
 præsens minus suppetebat, nihilominus
 infonter, sicuti fontes &c. ubi vide quæ
 notavit Ciaccianus.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Ω συγγένεια τ' Αγήνορος τέκνων, 300
 2 Εμῶν τυράννων, ὧν ἀπεσάλην ὑπὲρ,
 3 Γονυπετεῖς ἔδρας παρ' Ἀπιδῶ
 4 Σ', ἀναζ', τ' οἶκεθ' ἐν νόμον σέβασα.
 5 Ἔβας, ἔβας ὧ χρόνῳ γὰρ πατρώων.
 6 Ἰῶ, πότνια, μόλε κ' ἀρόδομος, 305
 7 ἀναπέπαισιν πόδας,
 8 Κλύεις, ὧ τεκῶσα τῶνδε
 9 Μᾶτερ; τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα
 10 Περᾶν, ἴθ' ἴθ' ἴθ' ὠλέναις τέκνῃ;

ACTUS PRIMI SCENA QUINTA.

ΙΟΚΑΣΤΗ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 10.1 ^m Φοίνισαν, ὧ νειάνιδες, βοᾶν ἔσω 310
 2 Δόμων κλύουσι τῶνδε,
 3 ὦ Γηραιῶν ποδὶ τρομερᾶν
 4 Ελκω p ποδὸς βάσιν.

i Sic Kingius ex MSS. antea iō bis, minus recte. k Προδρομος Laud.
 Bod. 1. C. C. C. l ὀύγειν Voss. 2. m Φοίνισαν βοᾶν κλύουσι, ὧ
 νειάνιδες, γηραιῶν, omittis intermediis, Voss. 2. n Sic cum Editt. Ald.
 Herv. Cant. Steph. Pierf. scribunt Pollux, Suidas, alii. Barnef. & post eum
 King. νειάνιδες exhibent: & favet Phavorinus, apud quem legas: Νειάις, ἡ
 παρ' Ἰνθ.
 ο Γῆρα τρομερᾶν in Edd. Barnef. Ald. Herv. Cant. Steph.
 Γηραιῶν τρομερᾶν Bar. 1. 3. L. B. 1. 2. C. C. C. Pierf. Gr. Γῆρα τῶν παρ' Ἰνθ.
 μισρᾶν Voss. 2. p Ποδὶ Bar. 1. 3. Laud. Bod. 1. 2. C. C. C. Pierf. Gr.

312 Γῆρα τρομερᾶν] Veterem hanc cum solæcum quiddam sonare videat-
 lectionem retinendam esse censet H. tur ποδὶ ποδὸς βάσιν ἔλκων.

- 5 ἦ ἰὼ, τέκνον,
6 Χρόνῳ σὸν ὄμμα, ἢ μυρίαῖς ἐν ἀμέραις 315
7 Προσέειδον. ἢ ἀμφίβαλε μαστὸν
8 Ωλέναισι ματρός,
9 Παρηίδων τ' ὄρεγμα,
10 Βοσρύχων τε κυανόχρωλα ἢ χαίτας
11 Πλόκαμον, σκιάζων θέραν ἢ ἑμάν. 320
12 ἰὼ, ἰὼ, μόλις Φανείς
13 Αελπίᾷ καὶ δόκηται ματρός ὠλέναις.
14 Τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
15 Καὶ χερσὶ, καὶ ὕ κόμαισι,
16 Πολυέλικτον ἀδονάν 325
17 Εκείσε καὶ τὸ δεῦρο
18 Περιχορεύουσι, τέλει
19 ἢ Παλαιᾷν λάβω χαρμονᾷν;
20 ἰὼ τέκος,
21 Ερημον πατρῶων ἔλιπες δόμον, 330
22 Φυγὰς ἀπασαλὲς ὁμαίμης λάβω.
23 Ἡ ποσειδὸς φίλοις;

q Ω Bar. 1. 3. Laud. B. 1. 2. Sc. Heinsf. r Μυρίαῖς τ' ἐν Ald. Herv.
Cant. Steph. Barnef. s Forῶν ἐφ' αἰμέραις. t Male ἀμφίβαλε in
Edd. ante Kingianam. u Ita Codd. quinque Bodleiani, Voss. 2. Ald.
Herv. χαίταις Cant. Steph. Barnef. Pierf. x Ἀμάν Voss. 2.
y Ita cum Kingio, Pierfio & Grotio ex Codd. Bodleianis & MS. C. C. C. in
Vulgaribus Impressis est λόγισσι. z Παλαιᾷν — χαρμονᾷν Bar. 1. Παλαιᾷς
— χαρμονᾷς Ald. Herv. Cant. Steph. Barnef. Παλαιᾷν — χαρμονᾷν Voss. 2. Sc.
Heinsf.

316 Ἀμφίβαλε μαστὸν] μαστὸν hic ad
Polynicem refertur non ad Jocastam,
& usurpatur pro σῆθος. Hic adeo reti-
nenda quoque est lectio vulg. H.

318 Παρηίδων τ' ὄρεγμα] genarum ad
oscula porrectionem: non autem latas
genas, prout Kingius interpretatur per-
peram. H.

322 Αελπίᾷ καὶ δόκηται] Pro αἰλπῶς
καὶ ἀδοκῆτως. Vide ad Sophoclis Antig.
v. 1192.

323 Τί φῶ σε] Σὲ, ἀντι τ' σὺ: Ac-
cusativus pro Dativo, Attice. Adi, si
placet, , Methode Grecque lib. 7. cap.
4. Reg. 11.

324 Καὶ χερσὶ, καὶ λόγισσι — hic
quoque lect. vulg. retinendam censeo,
sententia etiam postulante: quid enim
erat jucunditatis tantæ ἐν κόμαισι;
quam lectionem e codicibus suis no-
bis obtulit Kingius; ἐν λόγοις censeo
ut plurimum inerat. H.

- 24 Η ποσειδῶν^a ὀφθαλμοῖς;
 25 ὅθεν^b ἐμάν τε λευκὰ χροα^c κείρομαι,
 26 Δακρυόεσσαν ἰῆσαι πονθήρη κόμαν,
 27 Ἀπεπλος Φαρέων λευκῶν, τέκνον,
 28^d Δυσέρφνεα^e δ' ἄμφι τρύχη
 29 Τάδε σκοτί' ἀμείδομαι.
 30 Ὁ δ' ἐν^f δόμοισι πρῆσθους ὀμματοσφῆρης,
 31 Ἀπῆνας ὀμοπλέρου,
 32 Τὰς ἀποζυγείσας δόμων,
 33 Πόθον ἀμφιδάκρυτον
 34 Αἰεὶ κατέχων, ἀνῆξε μὲν^h ἕξιφες
 35 Ἐπ' αὐτόχερά τε σφαγαίν,
 36ⁱ Ὑπὲρ τέρεμνά τ' ἀγχόνας,
 37 Στενάζων δ' ἄς τέκνοισι.
 38 Σὺν^k ἀλαλαγαῖς^l δ' αἰαγμάτων,

335

340

345

^a φίλοις B. 1.^b Ἐκόντι Voss. 2.^c Κίκαρμας Barnes. in

margine.

^d Δυσέρφνεα Bar. 1. 3. L. Bod. 1. 2. & Editt. omnes ante

Kingium.

^e Ἀμφι τρύχη δ' ἰσχυρὰ σκοτί' ἀμείδομαι legit hic Laccapenus

Grammaticus nondum editus, in Bibliotheca Bodleiana.

^f Ἀμφι τρύχη

Bod. 1. Ἀμφιτρίχη Bar. 1. 3. Laud. Bod. 2. Ἀμφιτρίχη C. C. C. Ἀμφιτρίχη

Ald. Herv. Cant. aliique.

^g Sic cum Voss. 2. & C. C. C. olim δ' ἄς.^h ἕξιφες Voss. 2.ⁱ Ὑπερτέρεμνα, una voce, Gr. Ὑπὲρ τέρεμνα Heins.

Schol. Barnes. Pierf. Ὑπερτέρεμνα Ald. Herv. Cant. Steph.

^k ἀλαλαγαῖς

in Bar. 1. 3. Laud. B. 1. & antiquis Editt. ἀλαλαγαῖς B. 2.

^l Δ' αἰὲν αἰαγμάτων Bar. 1. 3. L. Bod. 1. 2. C. C. C. Voss. 2.

334 Κείρομαι] More lugentium, qui apud veteres Græcos comas detondebant. Vide Sauberti de *Sacrific.* c. 10. J. Kirchman. de *Funer. Roman.* lib. 2. c. 14. & quæ ad Æliani *Var. Hist.* lib. 7. c. 8. observant viri eruditi Schefferus & Kubnius.

336 Ἀπεπλος Φαρέων λευκῶν] Quia in lactu, albis vestibus depositis, atras indui moris erat. Vide quæ adduxit Meurfus in *Commentario* ad Lycophronis *Alexandr.* v. 973. Doctif. Potteri *Archæolog. Græc.* lib. 4. cap. 5. & imprimis J. Kirchman, de *Funer. Rom.* lib. 2. c. 17.

339 Ὁ δ' ἐν δόμοισι πρῆσθους] Ὁ Οἰ-

δ' ἄς ὁ δ' ὀμματῶν ἰσχυρῶν. Schol. MS. C. C. C.

346 στενάζων ἄς τέκνοισι ———
 ὅθεν πρὸς ἄς ὅς κατὰ τῶν τέκνων μίσγναι γὰρ ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν φύσιν πρῆσθους. Hæc Schol. & quidem gratis dicta; cum non constet senem illum implacabilem execrationum à se denuntiatarum unquam pœnituisse. — at H. ad mentem Scholiastæ ita vertit; *Gemitibus deplorans execrationes quas in liberos effuderat*; & hanc veram esse interpretationem ex immediate præcedentibus patere contendit.

347, 48] Nullam causam video

39 ^m Αἰὲν ⁿ σκοτία κρύπτεται.

40 Σὲ δ', ὦ τέκνον, τέ καὶ γάμοισι δὴ κλύω

41 Ζυγέντα, παιδοποιὸν ἄδονα

350

42 Ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν,

43 Ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν,

44 ὁ Ἀλαστω ματρὶ τάδε, Λα-

45 ἰω τε Ρ τω παλαιγενεῖ,

46 ρ Γάμων ἐπακτὰν ἄταν.

355

47 Εγὼ δ' ἔτε ^r σι ^s πρὸς ἀνῆψα φῶς

48 Νόμιμον ἐν γάμοις,

49 Ως πρέπη ^t ματρὶ μακαρία.

50 Ἀνυμέναια δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη

51 Λατρεφόρε χλιδᾶς.

360

52 Ἀνὰ δὲ Θεαίαν ^u πόλιν

53 ^x Εσιγάθη σᾶς ὕψιδος νόμφας.

54 Ολοῖτο τάδ', εἴτε σῖδα^Θ,

55 Εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος,

56 Εἴτε τὸ δαιμόνιον

365

^m Deest in Bar. 1. 3. Laud. B. 1. 2. Ald. Herv. aliisque. ⁿ Σκηπία
Voss. 2. ^o Αλαστω Voss. 2. ^p Σῶ in Edit. Vett. haud bene.
Nobiscum stant Voss. 2. Codd. Bodleiani omnes, & C. C. C. ^q Γάμων
ἐπακτὸν Voss. 2. ^r Τοι legit Æschyli Scholiastes ad Επὶ ἐπὶ Θῆ.
v. 103. ^s Laudat hæc Plutarchus in libello περὶ φυγῆς pag. 606. Ed.
Francos. ubi est πρὸς ἀνῆψα νόμιμον. ^t Μητρὶ habet Scholiastes Apollonii,
ad Argonaut. lib. 4. v. 808. versum hunc & duos sequentes citans.
^u Χρῖνα Bod. 1. ^x Εσιγάθη Sc. Heinsf. ^y Εἰσδοι Voss. 2.

quare reprobetur lectio olim vulgata
& a Scholiaste agnita;

Σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰαγμύτων

Σκηπία κρύπτεται. H.

349] Hic illud ^{ti} à Kingio inter-
polatum non modo otiosum videtur,
sed etiam constructionem turbat. H.

353 Ἀλαστω ματρὶ τάδε — sc. δεικ-
τικῶς, huic matri tuæ. Porro metri
ratio scriptionem hanc postulat. H.

356 Ἀνῆψα φῶς νόμιμον] Nam mo-
ris fuit pervetusti, ut matres in nup-
tiis filiis faces præferrent. Quem ri-
tum etiam annotavit Scholiastes Apol-
lonii ad Argonaut. lib. 4. v. 808.

Adde Cælii Rhodigini *Lectio. Antiq.*
lib. 28. c. 15.

359 Ἀνυμέναια δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη
— ἡδ^Θ ἢ τοῖς παλαιοῖς ὅτι ἔφη τις,
ἐπὶ τοῖς ἐγχωρίοις ποταμῶσι ὑποστάδ.
ἐπειδὴ ἦν Πολυωϊκῆς Θεοῦ ὡς ἂν σὺν ἐν-
ταῦθα ἔφηται, ἵνα ὁ ποταμὸς μετὰ χη λυ-
τρων, ἀλλ' ἐτίρωτε, πρὸς ἀνυμέναια λατρε-
φορε χλιδᾶς κηδεύθηται τὴν Ἰσμηνὸν λέγει.
— sc. ob hanc causam nuptiæ illius
minus auspiciato inceptæ videbantur.

365 Εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώρυσε
δαίμασιν Οἰδιπόδα] Hoc modo
metrum concinne magis constitui cen-
set H.

57 Κατεκώμασε δώμασιν ἡ Οἰδιπόδα·

58 Πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχῃ.

I A M B O I.

Χο. “ Δεινὸν, γυναικῶν αἱ δι' ὠδῶν γοναί,

“ Καὶ Φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.

Πο. Μῆτερ, Φρονῶν εὖ, καὶ Φρονῶν, ἀφικόμην

Εχθρὰς εἰς ἄνδρας. “ ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχῃ

“ ^a Πατρίδος ἔρᾶν ἅπαντας ὅς δ' ἄλλως λέγῃ,

“ Λόγοισι χαίρῃ, τῇ δ' ἔνν' ἐκείσ' ἔχῃ.

Οὕτω δ' ^b τάρβας εἰς φόβον τ' ἀφικόμην,

Μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτην κτάνῃ,

Ὡς ἐξίφῃ χεῖρ' ἔχων, δι' ἄσπετος

Κυκλῶν πρόσωπον ἤλθον. ἐν δὲ μ' ὠφελῇ,

Σπινδαί τε, καὶ σὴ πῖσις, ἥ μ' ^c εἰσήγαγε

Τέχῃ πατρὸς· ^d πολύδακρυς δ' ἀφικόμην

Χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα, καὶ βωμὰς θεῶν,

Γυμνάσιά τ', ^e οἷσιν ^f ἐντεράφην, Δίρκης δ' ὕδωρ·

Ὡν ἐδίκαιως ἀπελαθεῖς, ξένην πόλιν

Ναίω, δι' ὅσων ὅμ' ἔχων δακρυρροῶν.

Ἀλλ' ^g (ὅκ' γὰρ ἄλγος ^h ἄλγος) αὐτὸς δέρομαι,

Κάρα ⁱ ξυρηκίς, καὶ πέπλος ^k μελαγχίμης

z Sic cum Voss. 2. Oidipoda in Editis aliisque MSS. minus recte ob metrum. a Hunc & sequentem versum desiderat Voss. 2. b Τάρβας Gr.

c Εἰσήγαγε Voss. 2. d Πολύδακρυς Bar. 1. Bod. 1. Heinsf. Sc.

e Οἱ δ' ἐντεράφην Voss. 2. f Ετεράφην Sc. Heinsf. g Parenthesin hic signavimus, ut sensus liberius fluat. h ἄλγος omittunt Voss. 2. & Herv.

i Ξυρηκίς (παροξυστικῶς) scribunt J. Pollux, Eustatius, Suidas, alii. k Μελαγχίμους reponit Illustris Spanhemius in Observation. ad Callimachum p. 669. Sed non temere à recepta scriptura discedendum.

370 Μῆτερ, Φρονῶν εὖ] Ex hac disputatione quæ hic incipit & finitur v. 650. Grotius putat Aristotelem sumpsisse argumentum de justo atque iniusto. M.

385 Κάρα ξυρηκίς] De more capil-

los in luctu radendi lege quæ supra paulo notavimus ad v. 334. quibus addi possunt Pitiscus ad Suetonii Calig. c. 5. Alex. ab Alexandro Genial. Dier. lib. 3. cap. 7. atque ibi Tiraquellus.

Io.

370

Πο.

Io.

Πο.

Io.

Πο.

Io.

Πο.

Io.

o Tod
Bod. 2.
in Edi
locum
discre
non ma

386

των ἑμῶν
ad Sop

391

ita erit
eleganti
πόνος.

393

δαίμων
400

ΕΧΘΑΝ. οἱ μοι τ' ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.

“Ὡς δεινὸν ἔχθρα, μήτερ, οἰκείων Φίλων,

“Καὶ δυσλύτως ἔχθρα τὰς ἀλλοδαγὰς.

Τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ,

Σκόπον δεδορκώς; τί δὲ κασίγνηται δύο;

Ἡ πᾶ ἐνέσσι τλήμονες Φυγὰς ἐμάς;

10. Κακῶς θεῶν τις οἰδίπῳ φθέρῃ γένος.

Ἰούτω γὰρ ἦρξ' αὖ, ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμὲ,

Κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὺν, Φιῶαί τε σέ.

Ἀπὲρ τί μ' παῖτα; “ἢ δὲ φέρειν τὰ οὖ τῶν θεῶν.

Ὅπως δ' ἔραμαι, μή τι σὴν δάκω φρένα,

Δέδοιχ', ἃ χρεῖζω. Διὰ πόθεν δ' ῥ' ἐλήλυθα.

Πο. Ἀλλ' ἐξερώτα, μηδὲν ἐνδιδῆς λίπης.

Ἀ γὰρ σὺ βέλλῃ, ταῦτ' ἐμοὶ, ἢ μήτερ, Φίλα.

10. Καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ παῖτων, ὧν χρεῖζω τυχεῖν.

Τί, τὸ σέριστα πατρίδος, ἢ κακὸν μέγα;

Πο. Μέγιστον ἔργω δ' ἐστὶ μείζον, ἢ λόγῳ.

10. Ὅτις ὁ τρόπος αὐτῷ; τί Φυγᾶσιν τὸ δ' δυσυχές;

Πο. Ἐν μὲν μέγιστον, ἔκ' ἔχῃ παρρησίαν.

10. Δύλακ' ὅδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἃ τις φρονεῖ.

Πο. Ὅτι τὰς τ' ἡ κρατιωτέρων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.

1 Οὐτὸ Voss. 2.

π Τάδε Sc. Heinsf.

η Δὲ γδ φέρειν Heinsf.

ο Τὸδ θεῶν Sc. Heinsf.

ρ Ita in MSS. quos vidit Kingius: & consonant

Bod. 2. Editt. Ald. Herv. in cæteris ἐλήλυθας.

q Ita Kingius ex MSS.

in Editt. prioribus μᾶτερ, minus recte.

r Stobæus Serm. xxxviii.

locum citans legit πῆς δ' ὅ.

s Editiones omnes Kingianam præcedentes

δυσυχές exhibent: atque ita legit Stobæus loco laudato.

t Καὶ τ' Bar. 2.

non male.

u Πολιτῶν L. S.

386 Τῶν ἐμῶν — κακῶν] i. e. Ἐνέκα τῶν ἐμῶν κακῶν. Respice supra notata ad Sophoclis Antig. v. 1088.

391 ——— τλήμονες φυγὰς ἐμάς] ita erit sententia congruentior & dictio elegantior; ut v. 30. τ' ἐμὸν ὠδίνων πόνον. M.

393 Οὐτὰ γδ ἦρξ' αὖ — sc. ἔτις ὁ δαίμων ἦρξ' αὖ φθέρειν τὸ γένος. Schol.

400 Καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ, πῶς τοι ὦν

χρεῖζω τυχεῖν] sic distingue ad ἐρωτῶ, potius quam πῶς τοι, & ad τυχεῖν non plene: ut sententia sit: itaque te interrogo, quod primum est ex iis quæ scire cupio; &c.

406 Καὶ τῶν κρατούντων] ita leg. cum MS. Bar. cum Jocasta respondeat ἐγὼ τῷτο λυπεῖν, plane innuens hoc esse aliud insuper incommodum. M.

390

395

400

405

- 1ο. Καὶ τῷτο λυπρὸν, συνασοφῆν τοῖς μὴ σοφοῖς.
 1ο. Αλλ' εἰς τὸ κέρδος ^x παρὰ φύσιν δαλευτέον.
 1ο. Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι Φυγάδας, ὡς λόγος.
 1ο. Καλοῖς βλέπασί γ' ὄμμασιν, μέλλουσι δέ. 410
 1ο. Οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' ἔστας κενάς;
 1ο. Εχουσιν Αφροδίτῃ τὴν ἡδέϊαν ὕ κακῶν.
 1ο. Πόθεν δ' ἐβόσκη, πρὶν γάμοις εὐρεῖν βίον;
 1ο. Ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, ἔπ' οὐκ εἶχον ἄν.
 1ο. Φίλοι δὲ πατὴρ καὶ ξένοι σ' ἐκ ὠφέλειαν; 415
 1ο. Εὖ ^z ἀπάτη· τὰ φίλων δ' ἔδεν, ἣν τις δυσυχῇ.
 1ο. Οὐδ' ἠγέμεναι σ' ἤρεν εἰς ὕψος μέγα;
 1ο. Κακὸν τὸ ^a μὴ εἶχειν. τὸ γένος ἐκ ἐβόσκε μέ.
 1ο. ^b Ἡ πατρίς, ὡς εἰκε, Φίλτατον βροτοῖς.
 1ο. Οὐδ' ὀνομάσαι δύναμι' ἄν, ὡς ἐστὶν φίλον. 420
 1ο. Πῶς δ' ἤλθες Ἀργος; τὴν ἐπύποιαν ^c ἐχεῖς;
 1ο. Εχρησ' Ἀδράσῳ Λοξίας χρησμὸν τινα.
 1ο. Ποῖον; τί τῷτ' ἐλέχας; ἐκ ἔχω μαθεῖν.
 1ο. Κάπρω, λέοντί ^d ἀρμόσαι παίδων γάμους.
 1ο. Καὶ οἱ τί ^d θηρὸς ὀνόματος ^e μετῆν, τέκνον; 425
 1ο. Οὐκ οἶδ'. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς ^f τύχην.
 1ο. Σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τίνι τρόπῳ δ' ^f ἐχεῖς λέχος;

^x *Peri Sc. Heinf.*

plerisque Græc. Atque hanc lectionem sequitur Grotius in Excerpt. de Tragæd. & Comæd. Græc.

Bar. 2. πρῶτος.

versum Voss. 2.

Vett. Editis ἔχεις, claudicante metro.

prius erat θηρῶν.

^y *Ita C. C. C. & Voss. 2. Θιαὶ Voss. 1. in Editis*

Ita Bar. 1. 3. L. B. 1. 2. C. C. C. in Editis &

a *Μὴ ἔχειν Bar. 2.*

b *Non agnoscit hunc*

c *Ita in quinque MSS. ἔχεις οὖν Sc. ἔχεις αὖ H. in*

d *Ita Kingius de Codicibus scriptis.*

e *Μετῆχες Voss. 2.*

409 Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι Φυγάδας]
 Proverbialis locutio. *Æschylus in*
Agamemn. v. 1677.

οἶδ' ἰγὼ φύρβους ἀνδρῶν ἐλπίδας
 σιτημῆας.

Adi Plutarchum *περὶ φυγῆς* pag. 606.
 Edit. Francof. & Proverbium in *Cibi-*
liadibus Erasmi, Spes alunt exules.

416 Τὰ φίλων δ' ἔδεν, ἣν] Non ab-
 simile est illud Pindari,

— Πᾶροι δ' ἐν πόνῳ πιτοὶ βροτῶν,
 Καμάρτα μεταλαμψάντων,
 in *Nem. Od. X. v. 149.* Vide istuc
 notata Cl. *Benedicti.*

420 Οὐδ' ὀνομάσαι δύναμι' ἄν —
 sic potius lege cum vox *δύναμι* nus-
 piam reperitur. M.

426 Οὐκ οἶδ'] confer cum v. 434.
 infra.

f E
 omnib
 B. 2.
 Bar. 3
 in Voss
 iusticia
 p Ita in
 r Euss

428
 MS. Ba
 πύλαι.
 Thomas
 dicit: π
 πύλαι. B
 — A
 ἐπὶ 3 ἡλ

Πο. Νῦν ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παρασιδάς.

Ιο. Κοίτας εματεύων ἢ ἡ Φυγὰς πατανύμενος;

Πο. Ἦν ταῦτα, κατὰ ἰγ' ἦλθεν ἄλλος αὖ Φυγὰς.

430

Ιο. Τίς ἔτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος κακῆτος ἦν.

Πο. Τυδεὺς, ὃν οἰνέως φασὶν ἐκφύωναι πατρός.

Ιο. Τί θηροὶ δι' ἡμᾶς δὴτ' Ἀδράστος ἔκασε;

Πο. Στρωμνῆς εἰς ἀλκὴν ἔνεκ' ἦλθον πέρη.

Ιο. Ενταῦθα Ταλαῦ παῖς συνῆκε θεόφατα;

435

Πο. Κάδωκεν ἡμῖν δύο θυοῖν νεάνιδας.

Ιο. Ἀρ' εὐτυχεῖς ἔν τοῖς γάμοις ἢ δυστυχεῖς;

Πο. Οὐ μεμπτός ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας.

Ιο. Πῶς δ' ἐξέπεισας δευρό σοι παῖδά τι γράτον;

Πο. Διοσσοῖς Ἀδράστος ἄμοσεν γαμβροῖς ὁ πόδε,
Τυδεῖ τε, καί μοι, ῥ' σύγαμος γάρ ἐς' ἐμὸς,
Ἀμφὶ κατὰζεν εἰς πάτραν ἄρ' ὀδεν ἢ δ' ἐμέ.

440

Πολλοὶ δ' Ἀναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι

Πάρεσι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ

Διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν κρατεύουσα

445

Πόλιν. Θεοὺς δ' ἐπώμοσ', ὡς ἀκασίως

Τοῖς Φιλπείοις ἱ τοκεῦσιν ἡράμην δόρυ.

Ἀλλ' εἰς σὲ τείνη τῶνδε διάλυστι κακῶν,

f Εχεις C.C.C. g Ita legendum conjiciebat Canterus (consentientibus omnibus MSS.) pro μετῴων, quod prius obtinuit.

B. 2. Sc. Heinsf. ἢ exhibent. quod probat Canterus.

b Bar. 3. Laud.

Bar. 3. L. k In Vossf. 2. perperam ὁμᾶς αἰτ'.

i Δ' ἦλθεν

in Vossf. 2. minus recte.

m Al. νεανίδας.

l Οὐκ ἐνέλησται

ἰσώσται. Sc. Heinsf. ἰσώσται.

o Ταῖς Bar. 1. 3.

n In Ald. & Hero.

p Ita in MSS. in Editis antiquioribus σύγαμβροσθ.

q Δέ μοι Sc. Heinsf.

r Εκῶσιν L. S.

428 ἦλθον εἰς παρασιδάς] Schol. MS. Baroc. 74. Παρασιδάς, τὰ αἰσπύλων. Porro locum hunc laudat Thomas Magister in Diā. Attic. ubi dicit: Παρασιδάς, Ἀττικῇ, ἢ παρασιδῶν. Εὐρυκλῆς δὲ Φοινίσσαι;

— Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παρασιδάς. ἢ δ' ἦλθον.

429 ἦ] Adverbialiter ponitur per Ellipfin vocis ἰδός: nam plena locutio est, ὡς ἦ ἰδός. Vide Lamb. Bos Ellipf. Græc. p. 136.

434 Στρωμνῆς εἰς ἀλκὴν] Lege Apollodori Bibliothec. lib. 3. pag. 150.

Ibid. Οὐκ] Phavor. in Lexico: Οὐκίχα, σημαίνει τὸ ὅτι.

Μῆτερ, Διαλλάζασιν ὁμογενεῖς φίλους,
 Παύσαι πόνων με, καὶ σέ, καὶ πᾶσαν πόλιν.
 Πάσαι μὲν ἔν ὑμνήθην, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
 "Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτερα,
 "Δυνάμιν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχῃ.
 Ἀ' γὰρ ὁ μεθήκω δεῦρο, μυρίαν ἄγων
 Λόγχην. "πένης γὰρ ἔδεν εὐγενὴς ἀνὴρ.
 Χο. Καὶ μὴν Ετεοκλῆς εἰς διαλλαγὰς ὁδε
 Χωρεῖ· σὸν ἔργον, μῆτερ Ιοκάστη, λέγειν
 Τοιούσδε μύθους, οἷς Διαλλάξεις τέκνα.

450

455

ACTUS PRIMI SCENA SEXTA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ, ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ,
ΧΟΡΟΣ.

I AMBO I.

- Ετ. **Μ**ῆτερ, πάρεμι, τὴ χάριν δέ σοι διδοῦς
 Ἥλθον. τί χοὴ δρᾶν; ἀρχέτω δέ τις λόγος. 460
 Ως ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνορίδας λόχων
 Τάσων, ἐπέχον πόλιν, ὅπως κλύσιμί στυ
 ἢ Κοινὰς βραδείας, αἷς ὑπῶσανδον μολεῖν
 Τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων, πείσοισί με.
 Ιο. Επύχες· "ἔστι τὸ ταχὺ τὴ δίκην ἔχῃ. 465
 "Βραδεῖς δὲ μῦθοι, πλείστον ἀνύσσιν σφόν.

s Ita in MSS. μεθ' ἧκα in Editis ante Kingium.

t T. Voss. 2.

u Κοινὰ Voss. 2.

x Οὕτοι Voss. 2.

461 Ως ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνορίδας
 λόχων] Verte, quia circa mœnia paret
 etiam cohortes instruens. ξυνορίδας λόχων
 est proprie par cohortium: hoc nempe
 dicere vult Eteocles, se circa mœnia
 cohortes, quæ cohortibus Argivorum
 opponi & paret esse possint, instruere:

quippe cohors Argivorum & cohors
 Thebanorum ei opposita ξυνορίδας λό-
 χων constituunt. H.

466 — πλείστον ἀνύσσιν σφόν]
 quidfi legatur σφοῖς sc. apud viros
 sapientes: ita ut ad personam potius
 quam rem referatur. M.

Σχάσῃ ᾧ δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμῷ προάς.

Οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσπράς κἀρα
Γοργόνος, ἀδελφὸν δὲ εἰσπράς ἦεν ἅ σόν.

Σὺ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγητον σρέφε,

470

Πολύνεικες· εἰς γὰρ ταυτὸν ὄμμασι βλέπων,

Λέξεις ὕτ' ἄμεινον, τῷ δὲ τ' ἐνδέξῃ λόγους.

Παραίνεσθαι δὲ σφῶν τι βέλομαι σοφόν.

“Ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμῷ φείδῃ φίλω,

“Εἰς ἐν συνελθὼν, ὄμματ' ὀμμασιν διδῶ,

475

“Ἐφ' οἷς συνήκετ' αὐτὰ χεῖρ' ἴσον σκοπεῖν,

“Κακῶν δὲ τ' ἄλλων ἑκατόμβῃς μνείαν ἔχειν.

Λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον·

Σὺ γὰρ σφάττωμα Δαναϊδῶν ἦκεις ἄγων,

Ἀδίκῃ πεποιθὼς, ὥς σὺ φῆς· κερτὴς δὲ τις

480

Θεῶν γένοιτο, καὶ ἀλκίαν κακῶν.

Πο. “Απλῶς ὁ μῦθος τ' ἀληθείας ἔφυ,

“Κεῖ ποικίλων δὲ δεικνύει τὰ ἴδιχα ἑρμηνειμάτων,

“Ἐχθρὰ γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἀδίκος λόγος

“Νοσῶν ἐν ταῦτ', Φαρμάκων δέτται σοφῶν·

485

γ Illud τ' negligunt Bar. 1. 3. Laud. Bod. 1. 2. z Sic Bar. 1. 3.
Laud. B. 1. 2. Voss. 2. in Edit. ἐκδίκη. a Σωιελόντ' Voss. 2. Σωιελόντων
Bar. 2. b Ita Kingius ex C. C. C. Bar. 1. 3. Bod. 1. (add. Bod. 2.)
in Bar. 2. Editisque aliis ἐφ' οἷς ἦκει habetur. c Ita omnes Editores.
Codices Bodleiani omnes, Voss. 2. & C. C. C. μηδένος. d Δεῖτ' ἄνδιχα
Ald. Herv. Cant. Steph. L. S. sed MSS. Bodleiani & C. C. C. nobiscum le-
gunt. e M. Apostolius Prov. 12. Cent. 4. ubi versum hunc & præce-
dentem citat, τ' ἴδιχα habet. f Clemens Alex. Stromat. lib. 1. cap. 8.
& Theodoretus in Therapeut. Serm. 1. locum hunc citantes, perperam αὐτὰ
tenui notatum legunt. Atque idem error omnes vetustiores Nostri Editiones
obsedit.

469 Γοργόνος] hic pro Γοργόνος Val-
kenierius leg. γοργός.

476 — ἐφ' οἷς ἦκει — sc. ea
quæ postulatum venit — lect. adeo
vulg. mutari non necesse est. H.

482 Απλῶς ὁ μῦθος] Versum hunc
citat Julianus Imperator Orat. 7. pag.
214. Edit. Spanhem. ubi ait: Λίγε-

ται γὰρ ὑπ' Εὐριπίδου καλῶς,

Απλῶς ὁ μῦθος τ' ἀληθείας ἔφυ.

σκιωγραφίαις γὰρ φησι τ' ψευδῇ καὶ ἀδίκῃ
ἐκδίκη. Tu vide Proverbium, Veri-
tatis simplex oratio, apud Paræmio-
graphum Chil. 1. Cent. 3. n. 88. ubi
hic Euripidis locus citatur.

Εγὼ ᾧ Ε πατὴρ δαμάτων περὶ σκεψάμην
 ἢ Τέμόν τε, καὶ τῷδ', ἐκφυγεῖν χρήζων δρας,
 ἰ Ἀς Οἰδίπυς ἐφθέγγατ' εἰς ἡμᾶς ποιε,
 κ Εξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,
 Δὲς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτὸν κύκλον
 490 Ὡς τ' αὐτὸς ἄρχειν αὐτὶς ἀνὰ μέρος λαβῶν,
 Καὶ μὴ δι' ἐχθρας τῷδ' καὶ φόνος μολῶν,
 Κακὸν τι δράσθαι, καὶ παθεῖν, ἂ ἢ γίνεσθαι.
 Ο δ' αἰνέσας ταῦτ', ὀρκίους τε δὲς θεοὺς,
 Εδρασεν ἔδην, ὧν ὑπέχετο, ἀλλ' ἐχθ
 495 Τυραννίδ' αὐτός, καὶ δομῶν ἢ ἐμὸν μέρος.
 Καὶ νῦν ἑτοιμός εἰμι πᾶ μαντῶ λαβῶν,
 Στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποσείλαι χθονός,
 Οἰκεῖν ᾧ τ' ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβῶν,
 Καὶ τῷδ' ἀφείναι τ' ἴσον αὐτὶς αὖ χρόνον,
 500 Καὶ μήτε ὀ πορθεῖν πατρίδα, ῤ μήτε προσφέρειν
 Πύργισι πηκτῶν κλιμάκων ῥ προσαιμῶσαις.
 Α, μὴ κυρήσας τ' δίκης, πειράσομαι
 Δράν. μάρτυρας δὲ τῶνδ' ἐταίρους καλῶ,
 Ὡς πάντα πρᾶσσω σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ
 505 Ἀποσερῶμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.

g Ita MSS. in Editt. Vulg. δαμάτων πατὴρ, ordine minus venusto.

h Τέμῳ H.

i Ὡς Voss. 2.

k An ἐξῆλθον, inquit Barnes.

l Ἀρχὴν Sc.

m Vulgo γίνεσθαι: sed MSS. fidem secutus est Kingius.

n Ita MS. C. C. C. in Editis omnibus, (excepto Gr.) aliisque Scriptis ἡμῶν.

o Πέρθειν Voss. 2.

p Μηκέτι Voss. 2. Μήτε τι Bar. 1. 3. Ald. Herv.

q Ἡδὲς ἀμύσσει Ald. Herv. Steph. Cant.

491 Αὐτὸς — λαβῶν] Αὐτὸς, pro αὐ-
 τῶν: & λαβῶν, pro λαβόντα. Nomina-
 tivum enim pro Accusativo cum In-
 finitivo saepe construunt Attici. Sic
 Lucianus in *Somniis* haud longe ab-
 init. Εἰ δὲ τίνα τέχνην τ' βουλεύσῃς τέ-
 των ἐκμαθεῖμι, τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν
 αὐτὸς ἔχειν πᾶ δὲ καὶ ἄλλα παρὰ τ' τέχνης.
 Plura lege sis in doctif. Jenfii *Lectio-
 Lucian.* lib. 1. cap. 7. ubi hanc con-
 structionem late persequitur Vir Cla-
 ssicus.

492 — δι' ἐχθρας τῷδ' καὶ φόνος μολῶν
 — Cl. M. ita potius legendum censet
 quam φόνος; sententia simul postulante.
 verba haec motus cum praepos. δι' &
 cum Substantivo juncta significationem
 habent illius verbi, quod est substan-
 tivum cognatum: adeoque μολῶν δι'
 ἐχθρας καὶ φόνος significat inimicus esse
 & invidus.

494 Ο δ' αἰνέσας ταῦτ'] ille vero
 cum bis assensum praeberet. H.

Xo.

Er.

r

MS.

King.

x An

Steph.

Baroc

z Ita

a Τῶν

c Τῶν

50

reponi

dem

concini

51

ἐκ

τὸ ἐπ

Ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα, ^a μήτηρ, ἃ περιπλοκάς
 Λόγων ἀφροΐσας εἶπον, ἃ ἀλλὰ καὶ σοφοῖς
 Καὶ τοῖσι φαύλοις ἐνδιχ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

Χο. Εμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ κατ' Ἑλλήνων χροῖα
 Τεθράμμεθ', ἀλλ' ἔν ζυνεταί μοι ^u δοκεῖς λέγειν.

510

Ετ. “Εἰ πᾶσι πρὸ καλὸν ἔφυ, σφόν θ' ἄμα,
 “Οὐκ ἦν ^x ἀν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις.

“Νυν δ' ἔθ' ὅμοιον ἔδεν, ἔτ' ἴσον βροτοῖς,

“Πλὴν ὀνομάσθαι, τὸ δ' ἔργον ἔκ' ἐστιν τόδε.

515

Εγὼ γὰρ ἔδεν, μήτηρ, ἀποκρύψας, ἐρῶ.

Ἀσρων ^y ἀν ἔλθοιμ' ἡλίς πρὸς ^z ἀντολὰς,

Καὶ γῆς ἐνερθεν, δυνατὸς ὢν δράσαι τάδε,

^a Τῷ θεῶν μεγίστην ὡς ἔχειν Τυραννίδα.

Τῷ δ' ἐν τὸ χρηστὸν, μήτηρ, ἔχ' ἐβέλομαι

520

Ἀλλω παρεῖναι μᾶλλον, ἢ σώζειν ἐμοί.

“Αναδρία γάρ, τὸ ^b πλεον ὅστις ἀπολέσας

“Τῆλαστον ἔλαβε· πρὸς δὲ τοῖσδ', αἰχλύνομαι,

Ελθόντα σὺν ὅπλοις ^c τόνδε, καὶ πορθεῖντα γῆν,

Τυχεῖν ἀ^κρήϊ. ταῖς γὰρ ἀν θήβαις τόδε

525

Γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναίς δορὸς

Φόβω, παρέλιν σκῆπτρα ταῖμα τῷδ' ἔχειν.

Χρῆν δ' αὐτὸν ἔχ' ὅπλοισι τὰς Διγλαγὰς,

^r Αὐδίασθαι conjunctim Schol. Heinsf. Sc. Pierf.

^s Ita Kingius ex

MS. Laud. in Editis, aliisque μᾶτερ ἔχ'ι, non ita bene.

^t Forfan ἀλλ' ἄ

King.

^u Ita omnes MSS. omnes Editi ante Barneesium legunt δοκεῖ.

^x Ἀναμφίλεκτος, una voce, habet Vossf. 2. Particulam ἀν negligunt Herv. Cant. Steph. sine qua tamen versus claudicat.

^y Ita ex duobus Codicibus

Baroc. 74. & C. C. C. legendum censuit Kingius; cum prius esset ἀνέλθοιμ'.

^z Ita Pierf. & King. Ἀνατολὰς Codices omnes Bodleiani, cæterique Editores.

^a Τῷ Sc.

^b Ita MS. C. C. C. in antiquis Editis πλεῖον, minus recte.

^c Τῷδ' Vossf. 2.

508 — ἀλλὰ καὶ σοφοῖς] Kingius reponi mavult ἀλλ' ἄ, quod ferri quidem potest; at lectio vulgata minus concinna non est. H.

515 πλὴν ὀνομάσθαι] sc. ἢ περὶ-ξίς καὶ τὸ ὀνομάσθαι ἐστὶ περὶ ἀνθρώπους. καὶ τὸ ἔργον σὺν ἐστὶ.

519 Θιῶν] Per Σωμίζησιν pro monosyllabo capiendum, ut alibi sæpissime.

522 Αναδρία γάρ, — ὅστις] Elliptica est oratio, pro ἀναδρία γάρ ἐστι τῆς ἀνέρας ἀνδρῶν, ὅστις δεσ.

Μῆτερ, ποιεῖσθ. " πᾶν γὰρ ἔχαίρει λόγος,

" Ο καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.

530

Ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τῶδ' ἔγωγε οἰκῆν θέλω,

ἔξες· ὁκείνο δ' ἔχ' ἐκὼν μεθήσομαι.

Ἀρχεῖν παρὼν μοι, τῶδ' ἔδδ' ἐλεύσω πτεῖ;

Πρὸς ταῦτ', ἴτω ἔμ' ἐν πῦρ, ἴτω δὲ Φάσγαντα,

Ζεύγναδε δ' ἴππους, πεδία β' ἡμίπλαδ' ἁρμάτων,

535

ὧς ἔπαρήσω τῶδ' ἐμὴν τυραννίδα.

" Εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι

" Κάλιστον ἀδικεῖν. τ' ἄλλα δ' εὐσεβεῖν χρεῶν.

Χο. Οὐκ εὖ λέγειν χρή μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς·

Οὐ γὰρ καλὸν τὰτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ ἡ πικρὸν.

540

Ιο. " Ω τέκνον, ἔχ' ἅπαντα τῷ γῆρα κακά,

" Ετεόκλεες, πρόσσεπν. ἀλλ' ἢ ἡ μπειρία

" ἔχ' ἢ τι ἔλεξαι τ' νέων σφώτερον.

d Δαλιῦσαι in MSS. Bodleianis, & C. C. C. & C. C. C. in Editis (ante Kingium) μοι.

e Ita MSS. Bodl. Voss. 2.

f ἵπποι Voss. 1.

g Sic Laud. Bod. 1. 2. Voss. 2. C. C. C. Πίπλωδ' Bar. 1. 3. Sc. Heinsf. Πίπλωδ' Voss. 1. H. Πίπλωδ' in Editis antiquis.

b Βαρε Schol.

i Εμπειρία L. S.

k Δεῖξαι Gr. item Stobæus Serm. cxiv.

529 — πᾶν γὰρ ἔχαίρει λόγος] Sc. πάντα ἡ λόγος κατὰ τοὺς ἀφ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σίδηρος βία. Schol.

533 — τῶδ' ἔδδ' ἐλεύσω πτεῖ;] Verisima videtur esse lectio δαλιῦσαι quod ex codice MS. profert Piersius. Id scilicet erat quod nunquam se volentem concessurum affirmat Eteocles, nempe Polynici unquam subditum esse, cum sibi liceat regnare. Sed minus plene distinguendum erit post μεθήσομαι, & ad infinitivum δαλιῦσαι supplenda particula ὥστε. H.

537 Εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν] Versum hunc laudat Plutarchus in libello de Audiendis Poetis p. 18. Edit. Potter. Cæterum, M. T. Cicero in De Officiis lib. 3. cap. 21. Julium Cæsarem ait hanc Eteoclis sententiam semper in ore habuisse; qua de re Suetonius inde in Julio cap. 30. hæc scribit:

Quidam putant captum (sc. Cæsarem) imperii consuetudine, pensitatisque suis & inimicorum viribus, usum occasione rapiendæ dominationis, quam ætate prima concupisset. Quod existimasse videbatur & Cicero, scribens de Officiis tertio libro, semper Cæsarem in ore habuisse hos Euripidis versus, quos sic ipse convertit,

Nam si violandum est jus, regnandi gratia.

Violandum est, aliis rebus pietatem colas.

541 Οὐκ ἅπαντα τῷ γῆρα κακά] Locum hunc exprimit Pallas anum simulans apud Nasonem l. 6. Met. v. 28.

— Non omnia grandior ætas, Quæ fugiamus, habet. seris venit ævus ab annis.

l. x
π. καὶ
ο. μόν
MS.
Voss.
s. Ita
t. Αὐτ
Codici
Bod. 1
559
sentent
indigna
plenam
βροτοῖς

Τί τ' κακίης δαιμόνων ἐφίεσται
 φιλομίας, πά; μὴ σύγ' ἄδικος ἡ θεός.
 Πολλούς δ' ἐς οἴκας, καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 Εἰσῆλθε, ἢ καὶ ἔλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τ' ἢ χρωμῶν
 Εφ' ἣ σὺ μαινῇ. " κείνο ἢ καλλιστον, τέκνον,
 " Ἰσότηα τιμᾶν, ἢ φίλους αἰεὶ φίλοις,
 " Πόλεις τε πόλεις, ζυμμάχους τε ζυμμάχους
 " Συνδέει· τὸ γὰρ ἴσον ὁ νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ.
 " Τῷ Ρ πλεονί δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται
 " Τῷ λαῶν, ἢ ἐχθρῶς θ' ἡμέρας κατάρχεσθαι.
 " Καὶ γὰρ μέγ' ἀνθρώποισι καὶ μέγ' αἰετῶν
 " Ἰσότης ἔταξε, ἢ καὶ ἑμὸν διαίρει.
 " Νυκτὸς τ' ἀφ' ἑγγέος βλέφαρον, ἡλίας τε φῶς,
 " Ἰσον ἢ βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον
 " Κεῖνέτερον τ' αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικῶντων.
 " Εἴθ' ἡλίας μὲν, νύξ τε δαλεὺς βροτοῖς.
 Σὺ δ' ἐκ ἀνέξῃ δαμάτων ἔχων ἴσον,
 Καὶ τῷδ' ἢ ἀπονέμειν; κατὰ ποῦ εἰν ἡ δίκη;
 Τί τ' τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
 Τιμᾶς ὑπερφύει, καὶ μέγ' ἤησεν τότε;
 Περιδoléπειαι ἴμιον; κενὸν μὲν εἶν.
 Ἡ πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι,
 Βάλλει; τί δ' ἐστὶ τὸ πλεον; ὄνομ' ἢ ἔχει μόνον
 " Ἐπεὶ τάγ' ἀρκύνθ' ἱκανὰ ὑποῖσι σώφροσιν.

545

550

555

560

565

1 Καὶ ἔλθ' Editt. Vett. & Grotius in excerptis. m Κτωρῶν Voff. 2.
 n Κάμιν Bar. 2. Grotius in Excerpt. & omnes Impress. ante Pierfium.
 o Μόνον Sc. Heins. p Πλεονί Bar. 2. Laud. Sc. Pierf. q Ita ex
 MS. C. C. C. recte reposuit Barnesius: consentientibus Codd. Bodleianis &
 Voff. 2. cum antea esset ἐχθρῶς ἢ ἡμῶν. r Καὶ ἀρκύνθ' Sc.
 s Ita Bar. 1. Laud. Bod. 1. 2. Voff. 2. in Editis ante Pierfium βαδίζειν.
 t Αὐτῶν in omnibus MSS. Bodleianis, Heins. & Sc. u Ita Kingius cum
 Codicibus Bodleianis & C. C. C. in cæteris Impressis ἀπνέμειν. x Ἐχει
 Bod. 1. y Vulgo πῖον.

559 Εἴθ' ἡλίας μὲν] ἔπει in initio
 sententiae est fere interrogantis cum
 indignatione. Ita adeo lege ut ponas
 plenam ἐγκλήμω post τὸ νικῶντων, post
 βροτοῖς autem comma vel colon. Et

pro ἀπνέμειν, leg. potius ἀπνέμειν,
 sc. ἀνέξῃ ἔχων καὶ ἀπνέμειν tu autem
 non sustinebis habens æquam partem
 patrimonii & huic tribuens quam?

M.

“Οὔτοι πὰ χρέματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί,
 “Τὰ τῶν θεῶν ἂν δ' ἔχοντες ἱππευόμεθα
 “ὅταν δὲ χρήζωσ', ἂν αὐτ' ἀφαιρῶνται πάλιν.
 “Ὁ δ' ὄλβος ἔβέλαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.

570

Αγ', ἣν σ' ἔρωμαι, δύο ^c λόγῳ ^d προσθεῖς ἅμα,
 Πότερα τυραννεῖν, ἢ ^e πόλιν σῶσαι θέλεις;
^f Ἐρεῖς τυραννεῖν ἣν δὲ νικήσῃ σ' ὅδε,

575

Αρχαῖά τ' ἔγχει δόρυ τὸ ^g Καδμείων ^h ἔλη,

ⁱ οὐδ' ἀμαρτύνει ^k ὀφθαλμοῖν τὸδε,

οὐδ' ἀπὸ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας,

Βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων παρθενίας.

^l Ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,

580

Γενήσεται ὀφθαλμοῖς, φιλότιμος δὲ σύ.

Σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ· σοὶ δὲ, Πολυώκεες, λέγω,

Ἀμαρτύνει Ἀδραστος χάριτας εἰς σ' ^m ἀνήψατο.

Ἀσύνετα δ' ἡλθες καὶ σὺ παρθένων πόλιν.

Φέρ', ἣν ἔλθεις γλῶσσην, ὃ μὴ τύχοι ποτὲ,

585

Πρὸς θεῶν, ⁿ τρέπαια πῶς ἀναστήσεις δόρος;

z Illud el' non habet *Laud.* neque agnoscit *Plutarchus*, qui hunc locum laudat in libello de *Consolatione* p. 116. Edit. *Francos.* a *Ελοντες Voss. 2.*
 b *Ανταφαιρῶνται Heinf.* Αὐτ' ἀφαιρῶνται apud *Stobæum* *Serm. xcii.* ubi versum hunc & duos præcedentes adducit. c *Ita MSS. Bodl. Voss. 2. &*
 C. C. C. in *Editis* ante *Kingium* λόγους. d *Προθεῖς in Bod. 2. &*
Editionibus Vulgg. e *Πόδι σώσειν Voss. 2.* f *Hæc in Edit.*

plerisque *ἑρωτηματικῶς* proferuntur. g *Καδμείων Heinf.* h *Λαῶν Sc.*
 i *Desideratur hic versus in Bodl. 1.* k *ὀφθαλμοῖς Voss. 2. Sc.*

l *Δαυνηρὸς L. S.* m *Ἡμεῖς Voss. 2. MSS. Bodl. & C. C. C.* n *Τροπαιοῖς*
 scribitur apud *Aristophanem* in *Plut.* v. 453. ubi *Schol.* *Οἱ παλαιοί*, inquit,
Ἀτλῆσι ἀεὶ παρῶσιν· οἱ δ' ἐν τῷ πρώτῳ ἀποπροξύνουσιν.

572 — δύο λόγῳ προσθεῖς ἅμα]
 Ita potius lege (vel si magis placeat,
 προσθεῖς, quæ est *Barnebianæ* & *Vulg.*
 Edit. lectio) ut vox λόγῳ in numero
 duali posita sit; λόγῳ enim non solum
 ipsam orationem significat, sed rem
 etiam de qua habetur oratio vel haberi
 potest, quæ in deliberationem cadit, &
 cognoscendo proponitur. Locum igitur
 ita mecum vertas; Age vero, si te ro-
 gem, duas res tibi considerandas propo-

nens; quarum altera τυραννεῖν erat, al-
 tera πόλιν σῶσαι. H.

585 Τρέπαια πῶς ἀναστήσεις] Tro-
 phæa erigere mos fuit antiquissimus.
 Ερεῖς τρέπαιον, (inquit *Scholias* *Aristo-*
phanis ad *Plut.* v. 453.) ὃ ἐν ταῖς
 νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, τῷ τῶν, ἢ λῆν
 μίγαν ἰσάντες, καὶ χαλκόντες ἐν τῷ, ἢ
 καὶ τῷ ἀντιπάλῳ ἔργῳ διδράσκουσιν. Vide
 doctif. *Potteri Archæolog. Græc.* l. 3.
 c. 12.

Πῶς δ' αὖ ο κατάρξεις θυμάτων ἐλὼν πάσαι;
 Καὶ σκύλα γράψας πῶς ἐπ' Ἰνάχῃ ροαῖς;
 ΘΗΒΑΣ ΠΥΡΩΣΑΣ, ΤΑΣΔΕ ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ ΘΕΟΙΣ
 ΑΣΠΙΔΑΣ ΕΘΗΚΕ. μή ποτ', ὦ τέκνον, κλέος
 Τοῖόνδε σὶ Ρ γένοιθ' ὕφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
 Ἦν δ' αὖ κρατηθῆς, καὶ τὰ τῶδ' ἢ ὑπεκδράμῃ,
 Πῶς Ἀργος ἦξεις μυρίαις λιπῶν νεκρῶς;
 Ερεῖ ἢ δὴ τις, ὦ κακὰ μνησεύματα
 Ἀδρασε προσδαίς, Διὰ μίᾳς νύμφης γάμον

590

ο Ita in MSS. in Editis (ante Kingium) κατέρχῃ. p Ita legisse videtur
 vetus Scholiastes; quare illud αἰ, quod post hanc vocem in Scriptis, Editisque
 prioribus compareret, delendum censuit Kingius: cum metrum pessunderet, &
 sententiæ nihil conferat. q ὑπεκδράμῃ H. & Cant. ex conjectura. Sed
 satis commode retineri potest vulgata lectio. ὑπεκδράμῃ, ἀντὶ τῆς νύμφης: trans-
 latione à curriculum certamine desumpta. r Γάμῃ Bar. 1.

586 Πῶς δ' αὖ κατέρχῃ θυμάτων] ita lege; non autem κατέρχῃ cum
 Kingio, qui locum hunc male intel-
 lexisse videtur: nam κατέρχῃ est
 verbum ad rem sacrificam pertinens,
 non autem similiter κατέρχῃ. κατέρχο-
 μῃ adeo significat sacrificium auspi-
 cari vel victimam Deo consecrare: ista
 vero consecratio rebus tribus consta-
 bat; sc. χερσὶ, aqua lustrali; ἑλοχύταις,
 mola salsa; τρίχῃ, pilis à victimæ ca-
 pite abscissis: Ita Hom. Od. γ. v.
 444.

— γέρον δ' ἰππηλάτῃ Νίσωρ

Χέρσας τ' ἑλοχύτας πικτήχῃ. —
 vide porro Alceſt. v. 75, — 77. Eleſtr.
 v. 810, — 812. & Iphigen. in
 Taur. v. 40. una cum v. 621, 622.
 Hoc sacrificii munere fungi solebant
 Reges, & qui cum imperio præerant,
 & simul preces publicas offerre. Hæc
 igitur est sententia: quas tu preces,
 sacrificio auspicans, fundere poteris,
 cum patriam vastaveris? vel, quomodo
 tu munera isto, quod ad Reges Thebanos

proprie pertinet, preces pro communi
 Thebanorum salute offerendi, fungi po-
 teris, cum ipse Thebas perdidit? H.

587 Καὶ σκύλα γράψας] Pervetusti
 etiam moris fuit, hostium spolia in
 Deorum templis suspendere. Testa-
 tur hoc Eustathius Comment. in Il. η.
 p. 666. ubi locum hunc respiciens,
 τὰ ἢ ἐν ναοῖς, inquit, περιμῶν τὰ σκύλα
 τῶν νικημένων ἔθος ἦν ἀρχαῖον. Καὶ δηλοῖ
 αὐτὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσας καὶ ὁ Κω-
 μικός ἢ ἐν τοῖς Ἰππιῶσι. Adde sis Ar-
 chæolog. Græc. loco proxime citato.

Ibid. Καὶ σκύλα γράψας πῶς;] M.
 sic distinguit: sc. πῶς γράψας ἅς τὰ
 σκύλα; nec inepte illud, ἐπ' Ἰνάχῃ
 ροαῖς Θηῶας cum hæc descriptio ab ur-
 bibus cæteris ὁμωνύμας discriminet.
 Sententia est: ὥς quomodo inscribes
 Spolia? inscribēs ad Inachi fluentia
 Thebis incensis Polynices Diis hos Cly-
 peos posuit.

591 — Ἐ τὰ τῶδ' ὑπεκδράμῃ] sc.
 hujus res salvæ evaserint. vide infra
 v. 890. H.

Απωλόμεθα. ^α δὴ κακῶ ^ι παύσεις, τέκνον,
 Κένων εἶρεσθαι, τῶνδ' ἑ γὰρ μέσῳ πεσείν.
 "Μέτερον τὸ λίαν, μέτερον" ^υ ἀμαθία δούϊν
 "Εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἔχθισον κακόν.

595

Χο. Ω θεοί, γένοιθε τῶνδ' ἀπώτροποι κακῶν
 Καὶ ζυμβασίν τιν' οἰδίπῃ τέκνοισι δότε.

600

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Ετ. ^α Μητὲρ, ἔ λόγων γ' ἀγών ἐς', ἀλλ' ἀνάλωται χρόνος
 Οὐν μεσῶ μάτῳ, περαίνῃ δ' ἔδεν ἡ παρθενία.
 Οὐ γὰρ ἂν ζυμβαῖμεν ἄλλως, ἢ πὶ τοῖς εἰρημύοις,
 Ωςτ' ἐμὲ ^β σκῆπτρον κρατῶντα, τῆσδ' ^α ἀνακτ' εἶναι χθονός.
 Τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγῆσα νεφετημάτων μ' ἔα.
 Καὶ σὺ τῶνδ' ἔγω κομίζε τειχέων, ἢ κατθανῇ.

605

Πο. Πρὸς τίνας; τίς ὦδ' ἀτρωτός, ὅστις εἰς ἡμᾶς ἕλφος
 Φόνιον ἐμβαλὼν, τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσει; ^β μόρον;

Ετ. ^α Εγγύς, ἔ πρόσω βέβηκας εἰς ^δ χεῖρας ^ε λεύσεις ἐμὰς;

^α Δύω in Codicibus Bodleianis & Editis omnibus ante Barneesium: Δύο (quod editur) præfert Voss. 1. Priscianus locum hunc citans lib. 1. cap. 3. δύω habet: sed iterum citans lib. 2. cap. 1. vulgatam lectionem exhibet.

^ι Σπύδεις Voss. 2.

^υ Ita MSS. Bodleiani, C. C. C. & Schol. in Editis

plerisque est ἀμαθία.

^β Vulgo μάτῳ, perperam.

^γ Ita cum Sc.

repositum Kingius: cum antea, inverso ordine, ἔς' ἀγών male legeretur ab omnibus Editoribus, excepto Piercio, qui recte ἀγών ἐς repræsentat, sed qua auctoritate prorsus fileat.

^δ Σκῆπτρον in Cod. Bodleianis, & C. C. C.

^α Ἀν' ἐπ' αὐτῶν Voss. 2.

^β Φόνιον Voss. 2.

^γ Εγγύς ἐ πρὸς C. C. C.

^δ Omnes ante Kingium Editiones, necnon MSS. Bar. 1. 3. & B. 2. habent χεῖρας, invito metro.

^ε Λεύσεις Ald. Herv. Λεύσεις Voss. 2.

597 Το λίαν] Τὸ θυμικόν. Schol.

Ibid. — ἀμαθία δούϊν] ita lect. vulg. in numero duali: & quidem recte satis: neque opus erat immutatione. H

602 Οὐν μίσῳ μάτῳ] De phrasi, ἐν μίσῳ, vide quæ congestit celeberr. Stanleyus ad Æschyli Suppl. v. 743.

609 Εγγύς, ἐ πρὸς βίῳ] ita legit H: sc. prope adest, non longe

abest. Cl. M. sic: ἐγγύς, ἐ πρὸς βίῳ, sc. Tu, qui non longe à me es, aspice me manus meas? πρὸς cum gen. non significat (quod K. vult) ante vel coram, sed procul à &c. Quid autem si sic interpungas: ἐγγύς, οὐ πρὸς βίῳ, εἰς χεῖρας λεύσεις ἐμὰς; hæc certe reduplicatio est familiaris, & sententia redditur facilior.

- Πο. Εἰσορῶν· «^f δαῖλὸν δ' ὁ πλῆτος, καὶ φιλόφυχον κακόν. 610
 Ετ. Κατὰ σὺν πολλοῖσιν ἦλθες πρὸς τὸν ἑσθὲν ἐς μάχην;
 Πο. Ασφαλὲς γὰρ ἐς ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
 Ετ. ^h Κομπὲς εἰ, σπονδαῖς πεπιθὼς, αἶ σε σώζουσιν θανεῖν.
 Πο. Καὶ σὲ δευτέρον γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρε, καὶ μέρη χθονός.
 Ετ. Οὐκ ἀπαιτέμεθα, ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον. 615
 Πο. Τῷ μέρεος ἔχων τὸ ἰπλῆεν; Ετ. Φήμ'. ἀπαλλάσσε ^j γῆς.
 Πο. Ω θεῶν βωμοὶ ^k πατρώων. Ετ. Οὐδ' σὺ προθήσων παρῆ.
 Πο. Κλύετε μὲ. Ετ. ^l Τίς ἂν κλύοι σε πατρίδ' ἐπεσρατευμένε;
 Πο. Καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δάμαθ'. Ετ. Οἱ συγχοῖ σε.
 Πο. Εξελαινόμεθα ^m πατρίδος. Ετ. Καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελαῖν. 620
 Πο. ⁿ Ἀδικία γ', ὧ θεοί. Ετ. Μυκήναις, μὴ ἦτάδ' ἀνακάλῃ θεός.
 Πο. Ἀνόσιος πέφυκας. Ετ. Ἀλλ' ἔ πατρίδος, ὡς σὺ, πολέμιος;
 Πο. Ος μ' ἀμοιβὸν ἐξελαύνεις. Ετ. Καὶ κατακτανῶ γε πρὸς.
 Πο. Ω πάτερ, κλύεις ἂ πάχω; Ετ. Καὶ γὰρ οἶα θρᾶς κλύῃ.
 Πο. Καὶ σὺ, μήτηρ; Ετ. Οὐ ^p θεμιτόν ^q σοι μητρός ἐνερμάζειν κἄρα.

^f Δαῖλὸν δ' ὁ πλῆτος. 2. Δαῖλὸν γ' *Voss.* 2. *Stobaeus* locum hunc citans in *Serm.* xcvi. δαῖλὸν δ' habet in textu, & πλῆτος δ' in margine. *g* *Al. ἐδὲν*

Voss. 2. habet ἑσθὲν. ^h Κομπὲς legit *Scholiographus*; ut & *Etymologicographus* p. 527. lin. 46. Edit. *Commelin.* ubi ait: Τὸ μὲν ἐν ἀποσηγορικῇ ἔτιως ὡς κόμπης· Κόμπης δ'· — Εὐεπίδης Φοινίσσας· κομπὲς δ' ἄλγος, τὸ ἐπιήκτον.

ⁱ Sic in *Bar.* 1. 3. *Laud.* *Bod.* 1. *Voss.* 2. in *Bod.* 2. *Editisque* quamplurimis πλῆτος. ^k Πατρώοι in *Bar.* 1. 3. *Laud.* *Bod.* 2. & omnibus *Impressis* ante *Kingium*.

^l Ita edidit *Kingius*. sed in prioribus *Impressis*, & *MSS.* omnibus *Bodleianis* legitur τίς δ' ἂν. ^m Πάτερης edidit *Barnesius* ex *MS.* C.C.C.

ⁿ Ἀδικία γε σὺ olim legebatur in *Editt.* sed auctoritate *Codicum MSS.* σὺ delevit *Kingius*, ut versus sit justus Trochaicus.

^o Ω θεοί desiderantur in *Gr.* ^p Οἶμης hic reponendum videtur, si verum sit, quod ad *Menandrum* (pag. 104.) notavit clarissimi nominis *Bentleius*: nimirum, priorem *Ditrochæi* partem non admittere *Dactylum*. sed judicent *Eruditi*, collatis *Hephaestionis* verbis, p. 20. init. ^q Σὺ *Laud.*

610 Δαῖλὸν δ' ὁ πλῆτος] Vide *Scho-lasten* Aristophanis ad *Plut.* v. 203. qui locum hunc citat.

612 Ασφαλὲς γὰρ ἐς ἀμείνων] Hunc versum saepius in ore habuit Augustus Cæsar, teste Suetonio in *Octav.* c. 25. ubi vide sis quæ notavit *πρίν*

Jf. Casaubonus.

619 Θεῶν ἔ' λευκοπώλων] Κάραρ καὶ Παλυνόκας, ἢ Ζήδης καὶ Ἀμφίονος. Schol.

620 Εξελαῖν] Pro ἐξελαῖσιν. Ita scilicet Attici. Adi Notam ad *Sophoclis Antig.* v. 293.

- Πο. Ω πόλις. Ετ. Μολών ἐς Ἀργος, ἀνακάλῃ Λέρνης ὕδωρ. 626
 Πο. Εἶμι, μὴ πόντ' σέ δ' αἰνῶ, μήτερ. Ετ. Εξιδι χθονός.
 Πο. Ἔειμι τ' ᾧ πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν. Ετ. Οὐκ ἂν τύχοις.
 Πο. Ἀλλὰ παρθένης ἀδελφάς. Ετ. Οὐδὲ τάσδ' ὄψῃ ποτὶ.
 Πο. Ω κασίγη. Ετ. Τί ταύτας ὁ ἀνακαλῆς, ἔχθιστος ὦν; 630
 Πο. Μήτηρ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. Ιο. Χαρτὰ γὰρ πάχῳ, τέκνον;
 Πο. Οὐκέτ' εἰμι παῖς σός. Ιο. Εἰς ἡ πόλιν ἀθλία πέφυκ' ἐγώ.
 Πο. Οδὲ γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζῃ. Ετ. Καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι.
 Πο. Πῶ ποτε γήση πρὸ πυργῶν; Ετ. Ως τί μ' ἴσθεις τόδε;
 Πο. Ἀνυτάζομαι κτενῶν σε. Ετ. Καμὲ τῶδ' ἔρωσ' ἔχῃ. 635
 Ιο. Ω τάλαιν' ἐγώ. τί δράσεται, ὦ τέκν'; Ετ. Αὐτὸ σημαίνει.
 Ιο. Πατὴρ δ' Φεύγετ' Ερμῆν; Πο. Ερρέτω πρόπας δόμος.
 Ὡς τάχ' ἐκείτ' αἵματινὸν τέμνον ἀργήσῃ ξίφος.
 Τὴν δὲ θρέψασάν με γαίαν, καὶ θεὸς μαρτύρομαι,
 Ως ὕαλμος οἰκτρὰ πάχων, ἐξελαύνομαι χθονός, 640
 Δῆλος ὥς, ἀλλ' ἔχῃ τὴν πατὴρ Οἰδίπῳ βεγῶς.
 Καὶ τί σοι, πόλις, γλήττα, μή με, ὅνδ' αἰτιῶ

r Ita ex Editione Parisina Clarif. Hugonis Grotii textum restituendum esse censui, ut metro rectius consuleretur: cum antea in *Edit. Barnef. Pierf. & King.* male editum esset, ἔειμι πατέρα δὲ μοι δὸς εἰσιδεῖν. — In vetustioribus *Impressis* pejus ita fertur hic versus: Πο. Εξείμι πατέρα δὲ μοι δὸς εἰδεῖν. Ετ. Οὐκ ἂν τύχοις. s *Ανακαλῆς Voss. 2.* t I' ante ἔχθιστος in antiquis *Edit.* male additum est, cum ab omnibus *MSS. Bodleianis & C.C.C.* merito absit.

u Ita in plerisque *MSS. Παλά γ' in vulgaribus libris.* x Ita *Kingius* cum *MSS. Bodleianis & C.C.C.* In prioribus *Edit.* persona *Eteoclis* huic versui præfigitur. y Sic *MSS. omnes.* Ατιμῶ in vetustioribus *Editis*, imperite.

z T' αὖτ' *Voss. 2.* a Ita in omnibus *MSS. in Editis* ante *Barnef.* erat αὖτ', proclivi admodum errore ex ignorato scriptiois compendio. b *Μολών Voss. 2.* c Ita è *Cod. Reg. Soc.*

N 24. edidit *Kingius.* Τῶνδ' αἰτιῶ *Bar. 1. Bod. 1. 2.* Τῶνδ' αἰτιῶ *C.C.C.* Τὸνδ' αἰτιῶ *Ald. Herv. Cant. Steph.* Τῶνδ' αἰτιῶ *Barnef.* Σὺ γὰρ τὸνδ' αἰτιῶ *Grotius in Excerpt.* Σὺ γὰρ τὸνδ' αἰτιῶ *Pierf.*

633 Εἰς ἡμᾶς ὑβρίζῃ] Observa ὑβρίζῃ eis ἡμᾶς usurpari hic pro injuria nos afficit, contra *Luciani* (in *Pseudosph.* pag. 28. Ed. *Elzevir.*) & *Grammaticorum* (*Moschopol.* in *Diecton. Atticis*) præceptionem; quod tamen *Attice* fieri docet frequens vete-

rum *Scriptorum* usus. Consulat *Lector Atticarum elegantiarum studiosus* quæ erudite notavit *Cl. Kusterus* ad *Aristophanis Plut.* vers. 900. ubi plurima ad hujus loci illustrationem affert. Adde doctif. *Blackwalli Clas. Sac. v. 1. pag. 36. Edit. 2.*

Οὐχ ἐκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελάνομαι χθονός.
 Καὶ σὺ, φοῖβε^d ἀναξ Αἰγυῖο, καὶ μέλαθρα χαίρετε,
 Ἡλικῆς θ' εὐμοῖ, θεῶν^e περ δέξιμην ἀγάλματα.
 Οὐ γὰρ οἶδ', εἰ μοι προσεπείν αὐτὶς ἔσθ' ὑμᾶς πόθι.
 "Ελπίδες δ' ἔπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθε, σὺν θεοῖς,
 Τόνδ' ἀποκρίνας, κρατήσεν τῆσδε^f Ἐθεαίας χθονός.
 Εἴ.^h Εἴθ' ἐκ χώρας ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην πατὴρ
 Εἴθετό σοι θεῖα^g παρονοία νεικέων ἐπώνυμον.

645

650

d Commate post ἀναξ distinguendum censet Cl. *Wassius* in *Notis ad Tbu-*
cydid. lib. 6. cap. 28. n. 72. *Adi* sis locum. *e* Οἱ μοῖ *Voss.* 2. *Gr.*
f Τε perperam abest à *Voss.* 2. *g* Θεαίας *Bar.* 1. 3. *Bod.* 1. 2.
h Ita *MSS.* omnes. in *Editis* ante *Barnes.* ἐξελθ'.

649 Αληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην] *διὰ* αὐτῶ ἐπὶ τῷ ἄνθρωπον τὸ λαιμὸν τῆτον
 Confer *Æschyli Sept. Theb.* v. 583. (Nabalem), ὅτι καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐστὶ
 Similiter autem in *Sacris Literis* *Esau*
 de fratre suo *Jacobo*: *Δικταίως* ἐκλή-
 θη τὸ ὄνομα αὐτοῦ *Isaac* (quod *He-*
brais denotat *supplantiator*)
ἐπὶ *Israhel* γὰρ μετὰ αὐτὸν διέπρεον τῆτο. *Gen.*
 XXVII, 36. Atque alibi, in 1. *Sam.*
 XXV, 25. *Davidem* sic alloquitur *A-*
bigail: Μὴ δὲ γένοιτο ὁ κύριός μου κατ-
 ἔσθαι ἐν τῇ σκηνῇ σου.

διὰ αὐτῶ ἐπὶ τῷ ἄνθρωπον τὸ λαιμὸν τῆτον
 (Nabalem), ὅτι καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐστὶ
 ἐπὶ *Nabal* (id est *stultus*) ὄνομα αὐτοῦ,
 καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτῶ. Verum iniquis-
 sima est *Quintiliani* censura de hoc
 loco *Tragici* nostri, *Institut. Orator.*
 lib. 5. cap. 10. Nam ἐστὶ illud apud
Euripidem frigidum sane, quod nomen
Polynicis, ut argumentum morum, fra-
 ter incessit.

ACTUS PRIMI SCENA SEPTIMA.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 ⁱ **Κ** Ἀδμος ἔμολε τάνθε γᾶν
 2 ² Τύριος, ὃ τετρασκελὴς
 3 Μόχρος ἀδάμασεν ^k πέσημα
 4 Δίκε, τελεσφόρον ^l διδᾶσαι
 5 Χρησμόν, ὃ ^m κατωκίσαι.
 6 Πεδία μὲν τὸ θεόφατον

655

i Deest hic versiculus in *Bod.* 1.

k Τὸ σῶμα pro πῖσημα legisse videtur *Vet. Schol.* Σῶμα pro toto individuo Poetis non infrequens: ut alibi monitus es. *l* *Henr. Stephanus* in *Thés.* v. Δίκω ἐν *vet. lib.* legit δῶσαι. *m* Ita (non κατωκίσαι, ut perperam excusum est in *Edit. King.*) in quibuldā exemplaribus tempore suo scriptum esse notavit *Scholiastes*: quæ lectio ad sententiam omnino necessaria videtur. Κατωκίσαι habent *Bar.* 1. 3. *Laud. Bod.* 2. *Baroc.* 74. *Sc. Heins. Pierf.* Κατωκίσαι *Bod.* 1. Κατωκίσαι *Voss.* 1. *H.* Κατωκίσει *Ald. Herv.* Κατωκίσει *Schol. Cant. Steph. Barnes.*

651, — 659] Hi novem versus sunt trochaici dimetri, quorum tres postremi sunt acatalecti, si modo v. 7. ita reformare velis,

Πυρεφίς ἔχρησεν δόμων. *H.*

651 Κάδμος ἔμολε] Res notissima. Vide *Clarif. Prideauxium* ad *Marmora Oxoniensia* pag. 155. atque Auctores ibi allegatos.

653 Μόχρος ἀδάμασεν πῖσημα] Non opus est mutatione πῖσημα in σῶμα, cum idem valeat πῖσημα quod σῶμα πόν· certe illud τὸ σῶμα inconcinnum quiddam videtur: & πῖσημα sapit dictionem magis poeticam. *H.*

654 Δίκε] casum jecit, vel decumbendo jecit se. πῖσημα est quodcumque cadit: sic *Dianæ* statua dicitur ἔρπον πῖσημα. *Iphig. Taur.* 1354 — certe hæc lectio potior est quam τὸ σῶμα. *M.*

655 Χρησμόν ὃ κατωκίσαι] sic præpropere hic *Kingius* & absque causa satis iusta immutavit lect. vulg. & κατωκίσει· quæ ita reddi potest, completum dans oraculum eo ipso in loco ubi ille domicilium posuit. Quid hic aut sententiæ aut rei narratæ deest? *H.*

Sc. ὁ μέγας ἀνταῦθα ἔπαιον ὅπως κατωκίσει Κάδμος τὴν πόλιν.

n
Bar.
Gr.
Bodley
hic se
Tixt
Tixt
N. 7.
Eusebius

659

Hæc v
& aper
tatam
humor
certe
tiam, u
pe, hac
lialtem
rat.

- 7 Πυροφόρα δόμων ἔχρησε,
 8 Καλλιπταμος ὕδατος ἵνα τε
 9 Νοτὶς ἐπέρχεται ^η γῆας
 10 Δίρκας ^ο χλοηφόρος, 660
 11 Καὶ ^ρ βαθυπώρος.
 12 Βρόμιον ἔνθα ^ι δὴ τέκεν ποτ'
 13 Ἀμάτηρ, Διὸς ^ι γάμοις,
 14 Κιστὸς ὃν πείσσεφης,
 15 Ελικτὸς, εὐδὺς ἐτι βρέφος 665
 16 Χλοηφόροιςιν ἔρνεσι
 17 Κατασκίοισιν ὀλβίοις ἐνώτισε
 18 Βακχεῖον χόρευμα
 19 Παρθένοισι θεααίαισι,
 20 Καὶ γυναιξίν ^ς εὐίοις. 670

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

I Ενθα Φόνιος ἦν δράκων

^η Ita (consentiente Voss. 2.) edidit King. antea in Editis erat γαίας. in Bar. 3. τὰς. in reliquis Bodleianis γῆας. ^ο Χλοηφόρος Gr. ^ρ βαθυπώρος Gr. βαθυπώρος χώρος Voss. 2. βαθυπώρος γῆας in Edit. Vett. cum MSS. Bodleianis. βαθυπώρος γῆας Barnes. & Pierf. Fidem MS. Reg. Soc. N. 7. hic sequitur Kingius, ob metrum. ^ι Ita Kingius ex eodem Codice. Τίς ποτ' αἰ Gr. Τίς ποτ', τίς ποτ' Voss. 2. Τίς Ald. Herv. Cant. Steph. Barnes. Τίς ποτ' MSS. Bodl. & Pierf. ^ς Sic edidit Kingius cum MS. Reg. Soc. N. 7. & Gr. in reliquis Scriptis Editisque γάμοις. ^ς εὐίοις Heins. εὐίοις Ald. Herv.

659 Νοτὶς ἐπέρχεται γαίας
 Δίρκας χλοηφόρος,
 Καὶ βαθυπώρος γῆας.

Hæc vetus erat lectio, simplex satis & aperta : quam à Kingio frustra mutata restituit Cl. H. ut sententia sit : humor irrigat sulcos terræ Dirceæ : certe γαίας adeo non impedit sententiam, ut etiam adjuvet. Kingius nempe, hac in parte, ut ubique fere, scholasticum secutus, pro cæco studio errat.

662 Βρόμιον ἔνθα δὴ τέκεν] De Bacco & hac fabula legas Apollodori Biblioth. lib. 3. p. 138. Edit. Amstel. Videndus quoque Philostratus Senior ἑκόν. l. 1. in Semele.

671 Ενθα Φόνιος ἦν δράκων] De hac historia consule Mythologos, præsertim Palæphatum cap. αὐτὸν ἀναστῶν Γιγάντων. Adde Apollodori Biblioth. l. 3. p. 136. Ovidii Metamorph. lib. 3. haud longe ab initio.

- 2 Ἀρεος, ὠμόφρων Φύλαξ,
 3 Νάματ' ἔνυδρα, καὶ ῥέεθρα
 4 χλοερά δεργμάτων κόραισι
 5 Πολυπλάνοισι Ἰπισκοπῶν.
 6 Ον ἐπὶ χέρνιβας μολῶν
 7 Κάδμος, ὡλεσεν μαρμάρῳ,
 8 Κράτα Φόνιον, ὀλεσίδηρος
 9 ὧ λέναιιν δικῶν βολαῖς,
 10 Δίας ἀμάτορος
 11 Παλλάδος ὕφραδαῖς,
 12 Γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας
 13 Εἰς βαθυπρόρυς γῆρας
 14 Ενθεν ἐξάνηκε γᾶ
 15 Πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων
 16 ὄρων χθονός. σιδάρόφρων
 17 Δέ νιν Φόνος πάλιν ἔξυνῆψε ἠ γᾶ Φίλα.

675

680

685

† Εὐνδρα MSS. Bodl. C. C. C. Schol. Heinsf. Gr. Pierf. u Ita Cod.
 Reg. Soc. N. 7. in Editis cum aliis MSS. ὤλεσι. sed ita versus non est idem
 qui à Scholiaste describitur. x Ita ex emendatione Barnesii. in MSS.
 Bodleianis, C. C. C. & Vett. Edit. ὠλέναις: quod in ὠλέναις (ut in Voss. 1.
 Heinsf. & H.) mutandum censuit Canterus. y Ita cum MS. optimo
 Reg. Soc. N. 7. rescriptit Kingius. Φραδαῖσι in Editis & reliquis MSS.
 x Ξυνῆκε in Codd. Bodleianis. a Sic in MS. laudatissimo Reg. Soc.
 Φίλα γᾶ in reliquis, non ita recte.

680 Αμάτορος] Τῆς ἐν Διὸς, καὶ ἐν
 δὲ μητρός. Schol. MS. Baroc. 74. De
 hac re plura vide apud Phurnutum de
 Nat. Deorum cap. de Minerva: Na-
 talem Comitem Mytholog. lib. 4. c. 5.
 & Philostratum Imag. lib. 2. in ΑΘΗ-
 ΝΑΣ ΓΟΝΑΙ.

681 Παλλάδος Φραδαῖς,
 Γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας

Ut hæc Strophicis legitime respon-
 deant, & sententiæ ratio & orationis
 structura constare possint, ita hi versus
 sunt corrigendi;

Παλλάδος Φραδαῖσι ἔ

Γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας.

Ut constet orationis structura, verbum
 hic non participium est necessarium:

aliter Poeta diceret serpentem a Cadmo
 interfectum non tantum fauciente eum
 jactibus, sed etiam jaculante dentes
 ejus in terram: quod absurdum plane
 esset. Et commodè quidem accidit
 quod Paraphrastes, libris sincerioribus
 usus, verbum δικῶν non participium δι-
 κῶν agnoscit. Particulam porro ἔ con-
 nexionis & transitionis gratia esse ne-
 cessariam nemo non videt. Priores
 etiam Editiones exhibent Φραδαῖσι.

686 — σιδάρόφρων

Δέ νιν Φόνος — Φίλα] τὸ νιν
 πρὸς τὴν ὄψιν ἀπιδίκε. ταύτην, αὐτὴν
 ἔ τὴν πανοπλίαν ὄψιν, τὴν ἀναδιδέσσαν
 ἐν γῆς, ὃ κατ' ἀρχαίων Φόνος, πάλιν εἰς
 γῆν κατένιγε. Schol.

- 18 Αἵματος δ' ἔδευσε
 19 Γαῖαν, ἃ νιν ^b εἰηλίοις
 20 ^c Δείξεν αἰθέρος προαῖς.

690

Ε Π Ω Δ Ο Σ.

- 1 Καὶ σὲ τὸν τρομάτορος
 2 Ἰῶς πτ' ἐκγονον
 3 Επαφον, ὃ Διὸς γένεθλον,
 4 ἐκάλεσ', ^d ἐκάλεσσε
 5 βαρβάρῳ βοᾷ,
 6 ἰὼ, βαρβάροις λιπῆις,
 7 βᾶθι, βᾶθι πάνδε γᾶν,
 8 ^e σοί νιν ^f ἐκγονοὶ κτίσαν,
 9 ^g αἱ δῖοι δῖοι δῖοι θεαὶ
 10 Περσέφασσα, καὶ φίλα
 11 δαμάτηρ θεὰ,
 12 ^h πάντων ἄνασσα,
 13 ⁱ πάντων δὲ γᾶ τροφός,
 14 ^k ἐκτίσαντο πῆμπε ^l πυροφόρος
 15 θεὰς ἀμύναι τὰδε γᾶ.
 16 " Πάντα δ' εὐπιτῇ θεοῖς.

695

700

705

^b Ita in MS. prædicto. in MSS. Bodleianis omnibus εἰηλίοισι.
^c Δείξ' Voss. 2. ^d ἐκάλεσε Voss. 2. ^e Σῶ L. S.
^f ἐκγόνη L. S. ^g Cant. & Steph. perperam αἱ. ^h Ita Cod.
 Reg. Soc. N. 7. MSS. Bodleiani & Voss. 2. in Editis ante Kingium ἀπάντων.
ⁱ Ita in MSS. prædictis. Vulgo ἀπάντων. ^k Ita Kingius cum MS.
 Reg. Soc. & Voss. 2. in reliquis ἐκτίσαντο. quam lectionem exhibent Grotius
 cæterique antiqui Editores. ^l Πυροφόρος Laud. Schol. Baroc. 74.

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ ΚΩΦΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

I A M B O I.

ΕΤ. **Χ** Ωρὴ σὺ, καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως
 Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
 Λέγων τάδ', ὡς οἰκέα καὶ κοινὰ χθονὸς
 Θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βλεψύματα,
 Πρὶν εἰς μάχῃ τε καὶ δορὸς τάξιν μολῇν.
 Καὶ τοὶ ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρὰν·
 Ορῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους εἰσέχοντ' ἐμὰς.

710

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΚΡΕΩΝ, ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. **Η** Πόλλ' ἐπῆλθον εἰσδεῖν χρεῖζων σ', ἀναξ
 Ετεόκλεες· πέρχῃ δὲ Καδμείων πύλας
 Φύλακας τ' ἐπῆλθον, σὺν δέμας Θηρώμευτος.
 ΕΤ. Καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἔχρηζον εἰσδεῖν, Κρέον.
 Πολλῶν γὰρ εὖρον ἐνδείεις ἀγέλαγας,
 Ως εἰς λόγους συνῆψα ^m Πολυνείκῃ μολών.

715

^m Ex Kingii sententia cum MS. Reg. Soc. N. 7. legendum Πολυνείκη in quarto Casu.

707 Τὸν Μενοικέως] Scil. ὅν: cujus
 vocis ellipsis Scriptoribus perquam fa-
 miliaris est. Xenoph. Anab. l. 3. p. 233.
 Edit. Doctif. Hutchins. Καὶ ἰππευχοῦ
 ἐπιστάτη Λύκιος ὁ Πολυστράτης, subintell.
 ὅς. Exemplorum affatim leges apud
 L. Bos in libello de Ellipsis. Gr. p. 113.

716 Σὺν δέμας] Id est, te: voce
 δέμας pro toto individuo posita. Pari

modo & σῶμα haud insolenter apud
 Poetas pro ipsa persona adhibetur.
 Vide infra hujus fabulae vers. 1530.
 Sophoclis Oedip. Tyr. v. 651. & quas
 nos ibi.

719 Ως εἰς λόγους συνῆψα Πολυν-
 εῖκῃ μολών]

Nihil obstat quo minus haec lect. vulg.
 retineatur. H.

Κρ. Ηκιστα ^η μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας Φρονεῖν,
 ° Κήδ' τ' Ἀδράστου, καὶ στρατῷ Ρ πεπιθότα.
 “ Ἀλλ' εἰς θεῶς χρηὶ τωτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.
 Α δ' ἐμποδὼν μάλιτα, παῦθ' ἤκω φράσαν.

720

Ετ. Τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γ' ἀγνοῶ.

Κρ. Ηκί τις ἰαίχμαλωτος Ἀργείων πάρα.

725

Ετ. Λέγ' δὲ δὴ τί τ' ἐκεῖ νεώτερον;

Κρ. Μέλλειν πᾶσι πύργοισι Καδμείων πόλιν
 Ὀπλοῖς ἐλίζειν αὐτὴν Ἀργείων στρατόν.

Ετ. Εἰσίοιεν τ' ἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλιν.

Κρ. Ἦ Ποῖ; μῶν νεάζων ἐχ' ὄρας, ἃ χεῖρ σ' ὄραν;

730

Ετ. Εκτὸς ὧς τὰ φρων τῶνδ', ὡς ἰ μαχόμενος τάχα.

Κρ. Σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς· οἶδ' ἄφθονοι.

Ετ. Εγὼ δὲ κείνης πῖς λόγοις ὄντας φράσεις.

Κρ. Εχέ τιν' ὄγκον Ἀργος Ἑλλήνων πάρα.

Ετ. Θάρσ', τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνος.

735

Κρ. Θέλοιμ' ἂν, ἀλλὰ τῷδ' ὁρῶ πολλὰ πόνος.

η Μάζον C. C. C. ο Κήδη Voss. 2. ρ Lectio est Codicum
 omnium Bodleianorum & C. C. C. quam firmant Sc. atque Heinsf. & quidem
 melior videtur illa πεπιθότα, quam retinent cæteri Editores. Πειπθότας vi-
 tiotie (ut puto) exhibet Voss. 2. q An αὐτομύλητος; Barnesf. in margine.
 r Πῃ Sc. s Τάφων Voss. 2. t Μαχόμενος Bar. 1. Bod. 2.

720 Ηκιστα μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας
 φρονεῖν] Verte, *Audiui eum animo esse*
Thebana civitate elatiore; id est, con-
 ditiones proponere superbiore quam
 quas Civitas Thebana accipere possit.
 H.

723 Α δ' ἐμποδὼν μάλιτα] Verte,
Quæ autem potissimum præ manibus
sunt, id est, quæ maxime instant vel
 urgent. Hoc enim sensu satis frequen-
 ter usurpatur ἐμποδὼν. H.

731 Ὡς μαχόμενος τάχα] Thomas
 Magist. pag. 149. Edit. *Vascoe*. Μαχόμε-
 νος ἡ μάχη. Molchopulus
 παρὰ χεῖρ. pag. 134. Μαχόμενος, ὅτι τ'

μαχόμενος ἔστι τὸ ἐνέργησεν πάντα ἄχρη-
 στα, καὶ τὰ παθητικά, πάλιν τ' αἰσθάνονται
 καὶ τ' ἀορίστου. καὶ ὁ μίμναι δὲ ἐστὶν ὁ
 ἐν χρησὶ. οἱ γὰρ ἀεὶ τοῖς Ἑλλήνων τὸ μα-
 χόμενος χρῶνται. τὸ μαχόμενος δὲ, οἱ τῷ
 πλῆθει. Cæterum, μαχόμενος hic re-
 spicit illud ὅπλα, quod præcessit versu
 supra secundo. Qua de syntaxi vide
 doctif. Henrici Stephani *Append. ad*
Al. scripta de Dialect. Attic. cap. 4.
 pag. 133.

732 Οἱ δ' ἄφθονοι — ita leg. divi-
 sim ut, quod sæpius antea monuimus,
 pateat vis particulæ δὲ. H.

ΕΤ. ^u Ως ἔ καθεῖξω τειχέων ^x ἔσω στρατόν.

Κρ. Καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν γ' εὐβελία.

ΕΤ. Βέλῃ, τράπωμαι δὴθ' ὁδὸς ἄλλας τινάς;

Κρ. Πάσις γε, πρὶν κίνδυνον ^z εἰς ἅπαζ μολεῖν.

740

ΕΤ. ^a Εἰ νυκτὸς αὐτοῖς ^b προστάλοισι' ἂν ἐκ λόχῃ;

Κρ. Εἵπερ ^c σφαλῆς γε, δέυρο ^d σωθήσῃ πάλιν;

ΕΤ. Ἴσον φέρῃ νῦν, τοῖς δὲ πολμῶσι πλεόν.

Κρ. Ενδυσυχῆσαι δεινὸν ^e εὐφρόνης κνέφας.

ΕΤ. Αλλ' ἀμφὶ δειπνον ἔσι, ^f προστάλω δόρυ.

745

Κρ. Εκπληξίς ἂν γένοιτο· νικῆσαι ᾗ δέ.

ΕΤ. Βαθύς ^g γέ τοι Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος.

Κρ. Ἀπὸν κάκιον ^h Φυλάσσεσθαι καλῶς.

ΕΤ. Τί δ', εἰ καθιππεύσαμεν Ἀργείων στρατόν;

^u Olim ἴδι ὡς ἔ καθεῖξω ediderunt *Canterus*, *P. Stephanus*, aliique. Sed vocem ἴδι, (utpote ex glossemate natum) ejecit *Barnesius*: & recte abest à MSS. omnibus, atque *Editt. Ald. & Herv.* ^x ἔσω *Voss. 2. Sc.*

^y Εὐβελία *Barnef. & Pierf.*

^z Εἰς ἅπαζ conjunctim *Bar. 1. 3. Land.*

Bod. 1. 2. Sc. Heinsf.

^a In *Sc. & Heinsf. ᾗ.*

^b Ita *Pierfius* ex MS.

C. C. C. Προτάλοισιν *Voss. 2.* Προτάλοισιν in *Editis antiquis.*

^c Ita ex

Scaligeriano, opinor, *Codice* edidit *Kingius*. Σφαλῆ γε *Voss. 2.* Σφαλῆς γε in MSS. *Bodleianis, Herv. Steph.* atque ita habent *Ald. & Cant.* (non σφαλῆς γε, ut falso testatur *Barnesius*.) Quinetiam σφαλῆς γε ex MS. *Collegii Corp. Chr. Cant.* adducit, atque in textu reposuit *Barnesius*; (quem *Pierfius* secutus est.) Videant autem quibus commodum est, annon σφαλῆς γε sit vera *Codicis* lectio; nam multum suspicor & in hoc MS. citando hallucinatum esse *Barneesium*.

^d *Canterus* primus edidit σ' ἀθήσῃ typographico, opinor, errore, placuit tamen *Barnesio* hæc scriptura.

^e Εὐφρονή *Voss. 2.*

^f Ita *Kingius*

cum MSS. omnibus. Προστάλω in *Edit. Vulgg.* Προσάλω *Pierf.*

^g Δί τοι *Ald. Herv. Steph. Cant.*

737 Ως οὐ καθεῖξω] Subintellige ἴδι, vel γίνωσκε: (ut vult *Schol.* MS. *Baroc. 74.*) quod perinde est. De hac autem Ellipsi nihil, quantum observo, tradidit vir peritissimus *Lambertus Bos* in libello suo de *Ellips. Græcis*.

738 Τὸ νικᾶν] Plene, eis τὸ νικᾶν. Plura hujusmodi observavit vir doctus supra citatus in *Ellips. Græc.* pag. 309.

739 Βέλῃ, τράπωμαι] Elliptice, ommissa voce ινα: quæ tacissime deest ante Subjunctivum. Anacreon *Od. XII. v. 4.* Θύλεις, λαῶν ψαλίξω; pro θύλεις, ινα λαῶν ψαλίξω; Pariter Scriptores *Novi Test.* Τί θύλεις, ποιήσω ὑμῖν; pro ινα ποιήσω &c. *Matt. XX, 32.* Adde *Matt. VIII, 4.* &, si libet, exempla, quæ ex Latinis Scriptoribus adduxit *Cl. Sanctius* in *Minerv.* lib. 4. p. 529. *Ed. Perizon.*

Κρ. ἡ Καὶ κεῖ πᾶν φρακταὶ λαὸς ἄρμασιν πᾶν ἐλθῶν.

750

Ετ. Τί δῆτα δράσω; πολεμίοις δώσω πόλιν;

Κρ. Μὴ δῆτα· βαλεὺς δὲ, ἐπεὶ περ εἰ σοφός.

Ετ. Τίς οὖν πρόνοια ἰ γίνε' σοφώτερα;

Κρ. Επὶ ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἤκασ' ἐγώ.

Ετ. Τί προσετάχθαι ἔδραν; τὸ γὰρ δένος βραχύ.

755

Κρ. Λόχων ἀνάσσειν, ἢ ἐπὶ τὰ προσκεῖσθαι πύλαις.

Ετ. Τί δῆτα δρῶμεν; ἀπείραν γὰρ ἔμμεν.

Κρ. Επὶ ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλθῶν.

Ετ. Λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοσέλας δόρος;

Κρ. Λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.

760

Ετ. Ξυνηκ' ἀμύνειν τειχεῶν ἢ πρὸς ἀμβάσεις.

Κρ. Καὶ ξυστρατηγός. εἰς δ' ἄνθρωπος ἔστι πάνθ' ὄρεα.

Ετ. Θάρσος προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐδελία;

Κρ. Ἀμφοτέρων, ἀπολειφθὲν γὰρ ἔστιν ἰσχυρότερον.

Ετ. Ἐστὶ παῖδ' ἢ ἐπὶ ἀπυργον ὅς ἐστι πόλιν μολῶν,

765

τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις,

ἰσχυροὶ ἰσχυροῖς πολεμίοισιν ἀντιταίς.

Ὀνομα δ' ῥέκασθαι διατελεῖ πολλὴ λέγειν,

ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τέχεσιν καθημενῶν.

Ἀλλ' εἴμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χεῖρα.

770

Καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἢ ἀντὶ τῆς λαβεῖν,

καὶ ξυσταθέντα διαμάχης, ἢ εἰς δόρυ,

κτανεῖν θ', ὅς ἤλθε πατρίδα παρθέτων ἐμῆν.

b Versus hic desideratur in Bar. 1.

i Γίγνεται Sc.

k Δὲν

Voss. 2.

l Αὐτὰ Voss. 2.

m Ita in MSS. Bodleianis, C. C. C.

& antiquioribus Editis. Προσπαύσεις in Voss. 2. Προσπαύσεις Barnes. Pierf.

Sc. Heins.

n Ἐλθὼν δὲ ἐπὶ ἀπυργοῖς ἐς πόλιν Ald. Herv. Cant. Steph.

Ἐλθὼν δὲ ἐπὶ ἀπυργῶν ἐς πόλιν Barnes. Ἐπὶ ἀπυργῶν δὲ ἐς πόλιν μολῶν Voss. 2.

o Eis Pierf.

p Ἐκστὸν Bar. 1.

q Ἀντήρον Baroc. 74.

r Ἐλθὼν Voss. 2.

753 Γίνεται] Indicativus pro Subjunctivo ponitur. Cujus locutionis exempla apud Homero & hunc Nostrium passim obvia. Vide nos supra ad vers. 93.

757 Ἀπείραν γδ' ἔμμεν] Οὐ μμεν,—

ἵνα εἰς ἀπείραν καὶ ἀμνηστίας πύλαις.

Schol.

761 — ἀμύνειν τειχεῶν πρὸς ἀμβάσεις] Melius Barnes. προσπαύσεις, una voce. Illum vide ad v. 502. Verte; Intelligo; ut a muris averiant seculas. II.

ὁ Γάμος δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παιδὸς τε σοῦ
 Αἴμονος, εἴαν τι τ' τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
 Σοὶ χεὶρ μέλεσθαι· τ' ὅσιν δ' ἐχέγυον,
 Τίω πρόσθε ποῖά νυν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς.
 ἡ Μητὺρ δ' ἀδελφὸς ἢ εἴ· πῖ δέῃ μακρηγορεῖν;
 Τρέφ' ἄϊώς· ἔτι νιν, σὲ τε, τίω τ' ἐμὴν χάριν.
 Πατὴρ δ' εἰς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
 Ὀψιν τυφλώσας· ἐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσεν·
 Ἡμᾶς δ' ἀρᾶσιν, ἣν τύχη, κατακτανεῖ.
 Ὑπὲρ δ' εἰς ἡμῖν ἔσθ' ὄν, εἴ τι θεοφάον
 Οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχῃ φράσαι,
 Τῷ δ' ἐκ πυθέσθ' αὐτῷ· ἐγὼ δὲ β' παῖδα σὸν
 γ' Μενεικέα, σοῦ πατρὸς δ' ἀντιπώνυμον,
 Λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον·
 Σοὶ μὲν γὰρ ἥδ' εἰς λόγους ἀφίξεσθαι.
 Εγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμφάμην
 Ἡδὲ πρὸς αὐτὸν, ὥς μοι μομφὰς ἔχειν.
 Πόλλ' δὲ καὶ σὺ ταῦτ' ἐπισκήπτω, Κρέον·
 Ἡνπερ κρατήσῃ παῖδα, Πολυνείκεος νέκυν
 Μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονί·
 Θνήσκων δὲ τ' ἰαφάντα, καὶ φίλων τις γ' ἦ.
 Σοὶ μὲν τὰ δ' εἶπον· προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω,
 Εκφέρειε τεύχη, πάνοπλὰ τ' ἀμφιδόλμαλα,

775

780

785

790

795

s Ita Barnes. & King. in cæteris γάμος τ' ἀδελφῆς. f Μητὺρ τ'
 Voss. 2. u Eἰ σὺ· τί δέῃ in MSS. Bodl. & C. C. C. x Nyn Bod. 1.
 y In antiquis Editionibus perperam legitur ἐν δ' ἡμῖν ὄν· ἐπὶ.
 z Εἴ ποτε Sc. a Αὐτοῦ Voss. 2. b Παῖδα τε σὸν Voss. 2.
 c Μενεικέας Bod. 2. d Ἀντιπώνυμον C. C. C. e Eἰ Voss. 2.
 f Sic MSS. omnes. in Editis ante Kingium αὐτῷ.

779 Τίω τ' ἐμὴν χάριν] Integre est,
 διὰ τίω τ' ἐμὴν χάριν. Vel etiam eis
 subaudire licet. Vide quæ supra dixi-
 mus ad Sophoclis Antig. v. 379.

786 Ἀντιπώνυμον] Ομῶνυμον, πρὸς
 αὐτῷ ὀνόματι καλεῖσθαι. Schol.

787 Λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρε-
 σίαν] viri quidem docti ex conjectura

reponunt ἀξόντα δεῦρο: videtur quidem
 hæc locutio magis apta atque ele-
 gans: verum sine necessitate non te-
 mere est innovandum. Quid autem si
 sic intelligas πέμψω τ' λαβόντα δεῦρο
 mittam qui secum hac adducat Tire-
 siam. — quid si καλεῖσθαι legas?

g I
 b X
 & Ita
 lianis

799
 λ...

801

tus pro

habes

1330,

Col. v.

apud T

v. 534

— Ω

Ad que

dus. S

vers. 2

Ηλ

Ubi bre

λός τε,

σι. ὁρᾷ

Ως εἰς ἀγῶνα τ' ἀποκείμενον δόρυς
 εὐομῶμεθ' ἤδη ζῆν δίκη νικηφόρῳ.
 Τῇδ' εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῃ ἡ θεῶν,
 Προσδύχομεθα, τίνδε ἰθυσῶσαι πόλιν.

800

ACTUS SECUNDI SCENA TERTIA.

Ε Π Ω Δ Ι Κ Α.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- 1 Ω Πολύμοχος Αρης, τί ποθ' αἵματι
 2 Καὶ θανάτῳ κατέχη, βρομίας ἀδύμυκτος ἑορταῖς;
 3 Οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις σεφάμοις νεάνιδος ἑώρας,
 4 Βόσρυχον ἀμπεπάσους, λωτῶν κατὰ πνεύματα μέλπη

g Ita Kingius ex MSS. prius in Editis omnibus præter Pierfianum ὁμοῦμεν.
 h Χειρὼν & Θεῶν in marg. Voss. 2. i Διασωζεν in Edit. Vett.

k Ita primus edidit Kingius. in prioribus Editionibus cum sex Codicibus Bod-
 leianis & Scholiaste ὁμοῦμεν.

799 τῇδ' εὐλαβείᾳ] Lege τῇ δ' εὐ-
 λαβείᾳ. H. Vid. Notam ad v. 732.

801 Ω πολύμοχος Αρης] Casus rec-
 tus pro Vocativo. Cujus rei exempla
 habes in Sophoclis Oed. Tyr. vers.
 1330, 1421. Antig. v. 1346. Oed.
 Col. v. 1624. & mille præterea locis
 apud Tragicos. Adde Eurip. Hecub.
 v. 534.

— Ω παῖ Πηλῖος, πατήρ δ' ἱμῶς.

Ad quem locum Scholiastes inspicien-
 dus. Similiter Homerus in Iliad. γ.
 vers. 277.

Ἡλῖος θ', ὅς πάντ' ἔφορᾷς —

Ubi brevium Scholiorum Auctor: Ἡ-
 λῖος π, ἀντὶ θ, καὶ σὺ, ὃ ἦλκ. Παράπλω-
 ρος, ὁρῶν ἀπὸ κληπαῖς, κατ' Ἀττικισμὸν.

803 Οὐδ' ἐπὶ καλλιχόροις σεφάμοις
 νεάνιδος ὥρας] Ita potius legas, ut cum
 superioribus connexio pateat facilior.
 Porro σεφάμος hic non corollam capiti
 impositam, sed virginum saltantium
 circulum denotat. Quod Eustath. ad
 Hom. p. 958 testatur; verba citans
 σεφάμον περιμυρὸν hæc adnotat; ὥρα δὲ
 καὶ ὅτι σεφάμον μὲν ἐν ἰατρικῇ ἐστὶν
 ὡς ἐπὶ κύκλῳ. Verte igitur, neque in
 medio circulorum pulchre saltantium
 juvenili decore insignium. H.

Ibid. Νεάνιδος ὥρας] Τῶν ἰατρικῶν, τοῦ
 πάντων νόσων ποιητῶν. Schol. Vide Aris-
 tophanis Equit. v. 417. (ubi ὥρα νόσος
 simili fere sensu adhibetur;) & quæ
 Cl. Kusterus istuc notavit.

- 5 Μούσαν, ἐν ᾧ χάριτες ¹ χαροποιοί. 805
 6 Ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις, πρῶτον Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 7 Αἶματι, Θήβας κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις.
 8 Οὐδ' ἔτι τῷ m θυρομανεῖ νεβρίδων μέτρε δινεύεις, ⁿ ἀλλ'
 9 Ἀρμασι, καὶ οὐ φαλίοις, p τετραβάμοσι, q μώνυχα τ' ὧλον
 10 ^s Ἰσμηνῆ ἐπὶ χεύμασι βαίνων, 810
 11 ἱππείαισι θοάζεις· ^t Ἀργείοις ἐπιπνεύσας
 12 Σπαρτῶν ^u γένναν,
 13 Ασπίδοφέρμονα θίασιν, ^x εὖπλον,
 14 Ἀντίπαλον κατὰ λάϊνα ^y τείχεα.
 15 ^z Ἡ δεινά τις Ερμς θεὸς, ἀ τὰδε 815

¹ Χοροποιοί Voss. 2. ^m Θυρομανεῖν Voss. 2. ⁿ Ita Kingius cum melioribus MSS. (Laud. & Reg. Soc. N. 7.) atque Edit. Gr. in cæteris Editis Scriptisque omititur ἀλλ' post δινεύεις: sine quo tamen versus claudicat. ^o Φαλίων Ald. Herv. ^p Τετραβάμοσι Sc. ^q Thomas Magister infra in Notis adductus legit μώνυχων cum quinque Codicibus Bodleianis. in C. C. C. μονικῶν, vitiose. ^r Ita Bar. 3. Laud. B. 2. Voss. 1. atque ita voluit Scriba in Voss. 2. ubi est ὧλον. sed ὧλων legunt Bar. 1. Bod. 1. C. C. C. Thomas Magist. ibid. & omnes Editores ante Kingium. ^s Ἰσμηνῆ τ' in MSS. Bodleianis & Voss. 2. Ἰσμηνῆ δ' Voss. 1. ^t Ἀργεῖαις in omnibus MSS. Bodl. & Edit. Ald. Herv. Pierf. ^u Γέννα Codd. Bodl. Sc. Heinsf. ^x Εὖπλον in quinque MSS. & Edit. omnibus ante Kingianam. ^y Τείχη Baroc. 74. ^z Ita Kingius fidem Codicis Baroc. 74. secutus. in Editis prioribus & MSS. plurimis statim post τείχεα legitur χαλκῶ χρημύσας.

806 Ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις, πρῶτον Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 Αἶματι, Θήβας κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις.

Nodum hic in scirpo, quod aiunt, quærit Kingius: nam αἶματι pendet à præpos. ἐπὶ in ἐπιπνεύσας — & Θήβας casu secundo regitur à præpos. in προχορεύεις — κῶμον ἀναυλότατον est commessatio tibi bilaritatem quam maxime respuens. H.

807 Θήβας] Id est, πρὸ τῶν Θηβῶν, ante Thebas.

Ibid. Προχορεύεις] Sic Lycophron perpetuus Tragicorum imitator Martem Ὀρχηστῶν vocat, Alexandr. vers. 249.

Καὶ δὲ κατὰ τὴν γαῖαν Ὀρχηστὴς Ἀρης. Cæterum, syllaba πρὸς in προχορεύεις Atticorum more redundat.

809 Φαλίοις, τετραβάμοσι] Refertur hic locus à Thomas Magistro v. Φαλίων, ubi ait: Φαλίων, ὁ χαλκός. Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσας. Φαλίοις τετραβάμοσι μώνυχων ὧλων.

813 Ασπίδοφέρμονα θίασιν, εὖπλον] Hæc omnia plane sunt dactylica; & ita Scholiastes refert. Itaque scribe θείασιν more Poetarum solito, qui vocales i vel s inserunt vel abijciunt pro metri necessitate. Sic Ερμῖος Ερμῶς, Βάκχῖος Βακχῆος, &c. M.

- 16 Μήσατο πῆματα γὰς βασιλεῦσι,
17 Λαδδακίδαις πολυμόχθοισιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Ω Ζαθέων πετάλων πολυθηρότα-
2 Τον νάπος, Αρτέμιδος χιονότροφοι ^a ὄμμα Κιθαιρών,
3 Μήπιτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχδ' ἰοκάστis, 820
4 Ωφελος Οἰδίποδα θρέψαι βρέφος ἐκβόλον ^b οἰκων,
5 Χρυσδέτοις περόναις ἐπίσσιμον.
6 Μηδὲ τὸ παρθένιον πέρων, οὔρειον τέρας ἐλθεῖν,
7 Πένθεα γαίας, Σφιγγὸς, ἀμφοτάταισι σὺν ᾠδαῖς.
8 Α ποτε Καδμογῆ, τετραδάμοσιν ^c ἐν ^d χηλαῖσι, 825
9 Τείχεσι χριμπτομῆρα, φέρεν αἰθέρος εἰς ἄβυστον φαῖς
10 Γένναν, τὰν ^e κατὰ χρόνος ^f Αἰδῆς
11 Καδμείας ἐππέμπη. δυσδαίμων ^g δ' ἔρις ἄλλα
12 Θάλλῃ παίδων
13 ^h Οἰδίποδος κατὰ δώματα καὶ πόλιν. 830
14 “Οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν, ἔ ποτ' ἔφυ καλὸν,
15 “Οὐ δ' οἱ μὴ νόμιμοί ⁱ τοι παῖδες,

^a Voces ὄμμα Κιθαιρών absunt à Voss. 2.

^b Οἶκος Voss. 2.

^c Sic MS. Reg. Soc. N. 7. in Editis (ante Kingium & Pierf.) aliisque cō non habetur.

^d Ita primus edidit Barnesius ex MS. C. C. C. antea χηλαῖς, minus recte. in Voss. 2. est χαλκῖσιν ex Dorica Dialecto.

^e In Editis

ante Barnesf. κατωχθόνι contra MSS. fidem.

^f Αἰδῆς in Codicibus

Bodleianis & Edit. Vett.

^g Δ' non agnoscit Voss. 2.

^h Οἰδίποδα MSS. Bodleiani omnes, Voss. 2. C. C. C.

ⁱ Sic Kingius,

metri causa. in Editis prioribus, & MSS. Bodleianis deest τοι.

819 — Αρτέμιδος χιονότροφοι
ὄμμα] ὅπερ ἔφορε ἡ Αρτεμις ὑπὲρ τοῦ
ἄλλ' ὄρη. ἡ δὲ καλῶς τοῦτο παρὰ τῇ θεῷ,
ὡς περ ἐν τῷ σώματι τὸ ὄμμα. πολυθη-
ρον γὰρ ἐστὶ, κυνηγίης ἢ ἡ τοῦ ἡ Αρτεμις
ὑπερῆ. Schol.

823 Τὸ παρθένιον πέρων — Σφιγγὸς]
Periphrasis, pro Σφίγγι.

Ibid. Ελθεῖν] Supple ᾠφελῆ, ut sen-
sus loci talis sit: Μηδὲ ἡ Σφιγγὶς ᾠφει-
λῆς εἰς τὴν Θεῶν ἐπιπληνθύναι, κ. τ. λ.

827 Τὰν] Adi Notam ad Sopho-
clis Oedip. Tyr. v. 1426.

831 — ὃ μὴ καλὸν, ἔ ποτ' ἔφυ
καλὸν] ἔ γὰρ ποτὶ τῷ καλὸν ἐστὶ, ὅπερ
αὐτὸ τῷ ἀρχῇ δὴ ἐξ ἡς μὴ ἔλθοι κα-
λῆς. Schol.

832 Οὐ δ' οἱ μὴ νόμιμοι] δὴ καὶ καὶ
τὸ καλὸν ἔστι οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες κα-
λόν, οἱ παρὰ τὴ φύσιν νόμοι γένεσθαι,
ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Schol.

- 16 “Ματρὶ λόχευμα, μίασμά κτε πατρός
17 Η δὲ ἢ συνάμειον ἢ γ’ ἤλθε λέχος.

ΕΠΩΔΟΣ.

- 1 Ετεκες, ὦ γὰρ, ἔτεκές ποτε,
2 Βάρβαρον ὡς ἀχρὰν ἐδάλυ, ἐδάην ποτ’ ἐν οἴκοις,
3 Τὰν ἀπὸ Θηροτρόφου, Φοινικολόφοιο δρέκοντος
4 Γένναν ὀδοντοφυή, Θήβαις κάλλιπον ὄνειδος.

835

κ Particulam hanc omittunt Codices Bodleiani, & omnes Editiones Kingianae præcedentes. l Δὲ in sex MSS. m Συνάμειος Voss. 2.
n Ita cum Gr. in MSS. Bodl. & Edit. plerisque eis λέχος ἤλθεν.

833 Ματρὶ λόχουμα] cum præcedentibus ἢ ποτ’ ἐφ’ ἧλθον jungi debet. Partus enim parum honestus, Liberique invitis legibus nati nulla unquam temporis progressu matri decus afferent. H.

Valkener. vero ex conjectura ita legit, M. citante;

Οὐ γὰρ ὁ μὴ καλὸν οὐ ποτ’ ἐφ’ ἧλθον φίλον

Οὐδ’ οἱ μὴ νόμιμόν τοι παῖδες

Ματρὶ λόχουμα — sc. ὁ δὲ τοι οἱ παῖδες, λόχουμα καλεῖ μὴ νόμιμον, πτὲ ἔσονται φίλοι· neque ii Liberi, qui sunt partus illegitimus matris & piaculum Patris, unquam amici fient. M. Quid autem? si ita intelligas, οὐ ποτ’ ἐφ’ ἧλθον, — οὐ ποτὶ ἔσονται καλοί· sc. nihil honestum expectari potest à prole tam inhoneſta.

834 Η δὲ] Η δὲ Ιοκείσῃ.

835 Επικες, ὦ γὰρ, ἐπικές ποτε] ταῦτα ἐφ’ ἧλθε μέχρι τῆς τέλεις τῆς ἀνακλητικῆς ἀπεφύκει μακαρίζουσι τῆς ἀρχαίας εὐδαιμονίας τῆς Θήβας. Schol.

Jam vero, cum metrum hoc sit Dactylicum, quod cum ἔπικες constare non potest, Cl. M. ideo scriptionem veram fuisse putat τίπτες, ὦ γὰρ, τίπτες ποτὶ, & vocem ἔπικες explicandi gratia fuisse à librario quodam supra scriptam, & inde aliquando in textum

irrepsisse. M.

838 — καλλιπὸν ὄνειδος] Verte juxta Scholiastæ mentem, qui per κλῖος exponit, pulcherrimum decus. Ita & Hesychius; Ονειδος — κλῖος. Et Eustath. ad Homer. p. 88. ὅτι δὲ οὐκ αἰετὸν ὄνειδος βαρεῖα λίξις ἐστὶ καὶ ἀήτης, δηλοῖ ἢ μόνον ὁ χρᾶψας,

Καλὸν γ’ ὄνειδος ἀπαρτάνων ἀνελόμην, ἀλλὰ συνᾶμειος & ὁ εἰπών,

— καλλιπὸν ὄνειδος.

εἴη δ’ ἂν τοιούτων ὄνειδος, ὁ λόγος ὁ προφίρειν παῖδος πειθεῖν μὲν, ἐπίσημον δὲ ἄλλως ἐν ἀνθρώποις καὶ δαυμακτόμενον. ὁποῖον καὶ τὸ τῷ Οἰδίποδός διήγημα· ἢ μίρος καὶ ἡ τῶν σφυρῶν αὐτῶν τῆσι καὶ οἰδησίαις, ὅθεν Οἰδίπους ἐκλήθη. καὶ ἡ τῷ Θηῶν ἐπιτήσις τῆς Σφηγρῆς, & ὅσοι τοιαῦτα. Primus locus ab Eustathio supra indicatus exstat in Soph. Oedip. Tyr. v. 1045. ultimus in hac ipsa Tragedia, v. 1761.

Σφηγρῆς ἀνὰ φρεῖς ὄνειδος;

Idem etiam Eustathius postea ibid. p. 647. hæc habet; καὶ ὄνειδος δὲ, τὸ μὴ καλὸν, τὸ δὲ ἔπικον. ὡς οἱ τραγῳδῶντες δηλοῦσι. Auctor denique Etymolog. mag. ὄνειδος λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῷ κλῖος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσας· ἐπὶ δὲ τῷ μίρῳ λέξιον, ὡς Ζήλος, καὶ τύχη, καὶ δόλος. H.

- 5 Ἀρμονίας δὲ ποτ' εἰς ὑμναίῃς
 6 ὁ Ἠλυθὸν ἔρανίδα, Φόρμιγγί τε τέχῃα Θήδας, 840
 7 Τὰς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπὸ πύργος ἀνέστη
 8 Διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον
 9 Δίρκας, χλοεροτρόφον ῥ' ἀπὸ πεδίου
 10 Πρύπην Ἰσμηνοῦ ῥ' καταδύψ.
 11 Ἰὼ θ' ἀκροόσασα τρομάτῳ, 845
 12 Καδμείων βασιλῆας ἐγένετο.
 13 Μυριάδας δ' ἀγαθῶν
 14 ἑτέρας ἑτέρας μεταμετρομένα,
 15 Πόλις ἄδ', ἐπ' ἀκροῖς
 16 ἔσται ἀρήϊοις σεφάνοισιν. 850

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΥΠΟ ΜΑΝΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝΟΣ,
ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Τῇ. **Η** Γοῦς πάροιθε, θύγατερ, ὡς τυφλῷ ποδὶ
ὀφθαλμὸς εἰ σὺ, ἵναυδάταισιν ἄστρον ὥς.

o Ita restituit *Barnesius* (consentiente *Voss. 2.*) pro ἡλθον, quod habent *Editi antiquiores*, & *MSS.* omnes *Bodleiani*, minus recte. p *Ἀμπίδιον Voss. 2. Sc.* q *Καπριδύ C. C. C.* r *In Scaligeri Codice & Voss. 2. 'is'.*
 s Ita cum *Barnes. Pierf. & MSS.* omnibus *Bodleianis*. Πάροιθε impressit *Kingius*, nescio qua auctoritate fretus. *Edit. Vett.* legunt ἀπείροιθε, invito metro. *Edit. Gr.* ἀπύρ. t *Ναυτίλοισιν Sc. Heins.*

839 Ἀρμονίας δ' ποτ'] *Apollodorus Biblioth. lib. 3. pag. 137.* Ζεὺς ἰδὼκεν αὐτὴν (Cadmo) γυναικὰ Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεῖος θυγατέρα. καὶ πάντες θοὶ καταλιπόντες τ' ἔργον, ἐν τῇ Καδμείᾳ τ' ἑαυτὸν ἐναυχέμενοι ἀνύμνησαν.

840 Φόρμιγγί τε τέχῃα] *Consule*

Pausaniam in Bæoticis cap. 5. Philostratum Sen. Imag. lib. 1. in Amphion. Adde Senecæ Phœnif. v. 566. & quæ ibi observavit Cl. Fred. Gronovius.

842 Διδύμων ποταμῶν] interpunge cum *Barnes.* post ποταμῶν, ut genitivus a πύργος præcedente pendeat. H.

Δεῦρ' εἰς τὸ λυρὸν ^u πῶδον ἵχνος ^x πιθεῖσ' ἐμὸν,

Πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν ἀδελφῆς πατὴρ.

Κλήρως τέ μοι φύλασσε παρθένω χερὶ,

Οὓς ἔλαβον, οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν,

Θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, ἔ μαντεύομαι.

Τέκνον Μενεικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι,

Υ Πόση τίς ἡ ἵπλοιπος ^z ἄσπεως ^a ὁδός

Πρὸς πατέρα ^τ σὸν; ὡς ^b ἐμὸν κάμνῃ γόνυ.

Πυκνὴν δὲ βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ.

Κρ. Θάρσ', ὦελας γάρ, Τειρεσία, Φίλοισι σῶς

^c Εξώρμισσά σὸν πόδα· λαβὼ δ' αὐτῶ, τέκνον·

“Ὡς πᾶς ἀπήνῃ, πᾶς τε πρεσβύτης, Φιλῆ

“Χεῖρες θυραίας ἀναμθεῖν κεφίσματα.

Τφ. Εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπασθῇ, Κρέον;

Κρ. Οὐπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι δένος,

Καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, ^d κάππος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.

Τφ. Κόπως ^e πάρεμι ^f γῆς ^g Ερεχθιδῶν ἄπο

Δεῦρ' ἐκκομισθεῖς ^τ πάροιθεν ἡμέρας.

^u Ita reposuit *Barnes*. (consentientibus MSS. *Bodl.*) pro πῶδον, quod habent *Edit.* *Vett.* & MS. C. C. C. ^x Τιθῆς Gr. ^y Πρὶσω Sc.

^z Sic primus edidit *Barnesius* ex MS. C. C. C. (cui consonant *Bodleiani* omnes MSS.) antea erat ἄσπεως. ^a Εδ' ὁδός *Voss*. 1. H. ^b Ita *Pierseus*

posuit ex MS. C. C. C. (cui iterum consonant omnes *Codd. Bodl.*) pro τῶμιν, ut est in prioribus *Edit.* pro quo *Voss*. 2. habet τ' ἰμὸν. ^c Εξώρμισσας

MSS. *Bodl.* C. C. C. *Heins.* L. S. *Cant.* Gr. *Steph.* Εξώρμισσας *Ald.* *Herv.*

^d Καππῶ *Heins.* Απος Sc. cum *Eustathio*, qui in *Comment.* ad *Iliad.* γ'. pag. 381. lin. 19. locum hunc respiciens hæc dicit: Εὐερεπίδης ἢ ἄπος (perperam ἄπος in textu, quod in *Indice* bene emendavit *Devarius*) ὑδάρως τ' κεμίσσον ἴφν.

Ita quoque laudant *Lexicographi* omnes *Eustathium*, opinor, secuti.

^e Παρεῖμαι *Bar.* 1. 3. B. 1. 2. C. C. C. *Heins.* L. S. *Cant.* *Steph.* Παρεῖμαι Gr. ^f Ita *Kingius* ex MS. *Reg. Soc.* N. 7. Γουῶ MSS. *Bodl.* C. C. C. *Ald.* *Herv.* Γῶν *Cant.* *Steph.* Γῶς *Barnes.* *Pierf.* ^g Ερεχθιδῶν *Ald.*

Herv. Ερεχθιδῶν *Cant.* *Steph.* Ερεχθιδῶν *Barnes.* *Pierf.*

855 Παρθένω] Pro παρθενικῇ. Confer supra notata ad *Sophoclis Antig.* v. 1016.

857 Θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν] Sedebant enim Augures auguria captantes; hinc

passim apud Græcos ὀρνίσι καθιζέσθαι, pro auguria captare. Lege sis *Doctif.* *Potteri Archæol. Græc.* lib. 2. cap. 15.

Καὶ κῆ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπῃ δορός,
οὐ καλλινίκῃς Κεκροπίδας ἔθικ' ἐγὼ,
καὶ τὸνδε χρυσὸν σέφανον, ὡς ὀρέας, ἔχω,
λαβὼν ἡ ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλιδμάτων.

Κρ. Οἰωνὸν ἐθέμην καλλινίκα σὺ σέφη·
ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἶδα σὺ,
δορός Δαναϊδῶν, καὶ μέγας θήβαις ἀγών.
Βασιλεὺς μὲν ἔν βεβηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις
Ἡδὴ πρὸς ἀλκίῳ Ετεοκλῆς Μυκηνίδα·
ἐμοὶ δ' ἐπέταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πέρα,
τί δρῶντες ἀν μάλιστ' αὖ σώσασμεν πόλιν.

875

880

Τη. Ετεοκλῆς μὲν ἔνεκ' ἀν' ἰ κλήσας σῆμα,
χρησμέας ἐπέχρον' σὺ δ' ἐπεὶ χρήζεις μαθεῖν,
λέξω· νοσέει γὰρ ἡδὲ γῆ πάλας Κρέον,
ἐξ ἧς κ' τεκνώθη Λαίος βία θεῶν,
πόσιν ἴτ' ἐφύσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν,
αἶθ' αἵματωπὶ δερμάτων ἡ διαφθορά,
θεῶν σφίσμα, ὁ καπιδείξας Ῥελλάδες.
Α συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπῃ χρόνῳ
χρήζοντες, ὡς δὴ θεὸς ὑπεδραμούμενοι,
ἡμαρτον ἀμαθῶς· ἔτε γὰρ ἡ γέρας πατρὶ,
οὐτ' ἐξοδὸν δίδόντες, ἄνδρα δυσυχῇ
ἐξηχρίωσιν· ἐκ δ' ἐπνευσ' αὐτοῖς δῖος

885

890

b Απνεχὴν Voss. 2.

i Κλείσας Gr.

k Ἀν τέκνωσε. Barnes. in marg.

l Δ' ἴφουα

Bar. 1. Sc. m Αἰματωποιοὶ Laud. n Ita omnes Bodleiani Codd.

& Voss. 1. 2. in Editis antiquioribus prave διαφθορά: quod in Διαφθορά mutavit Scaliger.

o Καπιδείξας C. C. C.

p Sic Kingius cum MSS.

Bodl. & C. C. C. antea erat Εκαδὶ.

q Γίρεα Sc.

871 Πόλεμος Εὐμόλπῃ δορός] Anachronismus. Vide Gerard. Joan. Vossii Institut. Poetic. lib. 1. cap. 3. ubi agit de Poetarum erroribus. Cæterum, historiam attingit Lycurgus, cujus isthæc verba λόγῳ καὶ Λεωκράτ. paulo ultra med. Φασὶ γὰρ Εὐμόλπον τὸ Ποσειδῶνος καὶ Χιόνος μὲν Θερακῶν ἐλθεῖν τῆς χείρας ταύτης (scil. Αττικῆς) ἀμφισπῆσαι· τυχεῖν δ' καὶ κατ' ἐκείνης τῆς χείρας

καὶ βασιλεύσεια Ερεχθίαν, & quæ sequuntur ibi legenda.

885 Τεκνώθη] Pater factus est, pro ἰτίκνωσε. — ex conjectura Barnes. leg. τέκνωσε. — notam autem augmenti elisi apponi oportere monet H.

887 Αἶθ' αἵματωπῳ] i. e. καὶ ἐξ ἧς αἱ διαφθοραὶ τῶν ἐφθνημένων αἰματωποιοὶ ἐγένοντο.

Δεινὰς, νοσῶν τε, καὶ ἔπρος ἡπιασμένος.

^s A ἄ γὰ τί δρῶν, ^t ὅποια δ' ἔ λέγων ἔπη,

Εἰς ^u ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῃ;

Εγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον.

Πολλοὶ ᾗ νεκροὶ πῶε νεκροῖς πεπληκτες

Αργεῖα καὶ Καδμεία μίζαντες βέλη,

Πικροὺς γόους δάσσει Θεβαῖα χθονί.

Σὺ τ', ὦ τάλαινα συγκατασκάπη γ πόλιν,

Εἰ μὴ λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις πείσεται.

Εκείνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τὴν Οἰδίπῃ

Μηδὲνα πολίτῃν, μὴδ' ἀνακλ' εἶναι χθονός,

ὣς καὶ δαίμονωντας ^a καὶ νατρεφοντας πόλιν.

“ Επεὶ ᾗ κρείσσον τὸ κακὸν ἐστὶ ^b ἔ γαθῆ,

Μί ἔσ' ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.

Αλλ', (ἔ γὰρ εἰπεῖν ἔδ' ἐμοὶ τὸδ' ἀσφαλές,

“ ^c Πικρόν τε τοῖσι τῶν τύχην κεκτημένοις,

^d Πόλιν ὠδραχεῖν φάρμακον σωτηρίας.)

Απειμι, χαίρειδ'. εἰς γὰρ ὦν, πολλῶν μέτα

Τὸ μέλλον, εἰ χρεὶ, πείσσομαι τί γὰρ πάθω;

^r Προσηγοριῶν Voss. 2. Heins. Sc.

^f Ita in MSS. Bodl. C. C. C.

Cod. Reg. Soc. N. 7. & Voss. 2. atque ita impresserunt Barnef. Pierf. & King. pro ἄ γὰ τί δρῶν, quod erat in prioribus Editis. Versum tamen ita refingi

mallet Kingius: Καὶ γὰρ τί μὴ δρῶν, ποῖα δ' ἔ λέγων ἔπη. ^t Ποῖα Voss. 1. H. u Oχλον L. S.

^x Πικρὸν νεκρὸς Voss. 2. Barnef. in margine. Πικρὸν νεκρὸς in Editis ante Kingium.

^y Ita cum Pierf. ceteri Editores πόλιν legunt: nobiscum autem stant sex Codices MSS. atque hæc lectio Atticissimi genio magis

convenit. ^z Δαίμονωντας in omnibus libris impressis ante Barnef.

^a Καὶ νατρεφοντας Bar. 3. Bod. 1. Καὶ νατρεφοντας Sc. Καὶ νατρεφοντας in Edit. Vett.

^b Ita Kingius cum MS. Reg. Soc. N. 7. & Gr. in ceteris Editis

Scriptisque πάθω.

^c Πικρόν ᾗ Sc.

^d Πόλιν Voss. 2.

895 A ἄ γὰ] Δι' ἄ ἐγώ. Lege supra notata ad v. 272.

897 Αὐτόχειρ] Ἀντὶ τῆς αὐτοχείρου ἀμφοτέροι φοιᾷ θήσονται. Schol.

909 Πικρόν τε τοῖσι τῶν τύχην κεκτημένοις] acerbumque illis, quos hæc fortuna manet. Τύχην indifferenter denotat hanc vel illam fortunam. H.

912 Τί γὰρ πάθω;] Id est, quid enim faciam. Τὸ πάθω enim nonnunquam apud Atticos cum significatione τῆς πράξεως adhibetur. Sic apud Tragicum nostrum in Hecub. v. 612. — ὣς δ' ἔχω· τί γὰρ πάθω; ubi πάθω sumi pro ποιῶν recte ad eum locum vidit Scholiastes. Eodem sensu vox

895

900

905

910

Κρ. Επάγεις αὐτῶ, πρέσβυ. Τῆ. Μὴ ἵλαμβάνῃς.

Κρ. Μείνον' τί Φεύγεις; Τῆ. Ἡ τύχη σ', ἀλλ' ἐκ ἐγώ.

Κρ. Φράσον πολίταις καὶ πόλιν σωτηρίαν.

915

Τῆ. ^c Βούλῃ σὺ μὲν τοι, καὶ χὶ βεβλήσῃ τάχα.

Κρ. Καὶ πῶς πατρώαν γαῖαν ἐ σώσας θελῶ;

Τῆ. Θέλεις ἀκῶσαι δῆτα, καὶ παρδὴν ἔχεις;

Κρ. ^f Εἰς γὰρ εἰ τί μᾶλλον δεῖ περὶ θυμῶν ἔχειν;

Τῆ. Κλύοις ἂν ἤδη τ' ἐμῶν θρασυμάτων.

920

Πρῶτον δ' ἔκκεινο βούλομαι ἢ σαφῶς μαθεῖν,

Πῶς εἰν Μενοικεύς, ὅς με δεῦρ' ⁱ ἐπήγαγεν;

Κρ. ^k Ὅδ' ἐ μακρὰν ἄπει, πωλῆσιον ^l δέ σε.

Τῆ. Απελθέτω ^m νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς.

Κρ. Εμὸς πεφυκὼς παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσειται.

925

Τῆ. Βέλῃ ⁿ παρόντος δῆτα σοι ὁ τούτῃς φράσω;

Κρ. Κλύων γὰρ ἂν τέρπειτο τ' σωτηρίας.

Τῆ. Αὐτὸς δὲ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν,

Ἀ δρῶντες ἂν σώσαιτε Καδμείων πόλιν.

^e Βέλῃ σοι Voss. 2.

^f Εἰ Voss. 2.

^g Ita legendum censuit

Kingius, (consentiente Voss. 2.) cum antea in Editis esset τί μ' ἄλλο. Verum lectionem Impressorum agnoscunt Codd. omnes Bodleiani, & C. C. C.

^b Voss. 2. alio ordine, μαθεῖν σαφῶς.

ⁱ Ἀπήγαγεν Voss. 2. Sc. Heins.

^k Οὐ δ' ἐ Voss. 2. ^l Δί πῃ Voss. 2.

^m Nuv Sc.

ⁿ Παρόντος Voss. 2.

^o Ita Kingius cum MS. Reg. Soc. N. 7. & omnibus Bodleianis Codd. antea τοῦτο.

illa capitur in Aristophanis Vesp. v. 1008.

Τῶτο γὰρ σκευῶν θηκῶν

Εἰς πύλας, —

inepti Spectatoris est hoc facere. Idem in Plut. v. 603. Τί πῶτος τλήμων; quid faciam infelix? Adde Nub. v. 796. Consule & Indicem nostrum v. Πύλας, ubi plura de hoc Atticismo videri possunt.

914 — ἡ τύχη σ' — ἀλλ' ἐκ ἐγώ] nota hic sententiæ abruptæ apponi debet — fortuna sc. adversa te perdit.

919 Εἰς γὰρ τί μ' ἄλλο δεῖ περὶ θυμῶν ἔχειν;] ita lect. vulg. & quidem recte; ad quidnam aliud oportet me prompti-

tudinem habere? bene constat sententia; adeoque frustra innovationem molitur Kingius. H.

920 Κλύοις ἂν] Audies. Vide quæ supra ad Sophoclis Oedip. Col. v. 499. notavimus.

928 Θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν] Oraculorum meorum rationem. Pari Metaphora dixit Aristophanes in Equit. v. 1012.

Φράζω Επεχθάρη λογίων ὁδόν, — (i. e. modum vel rationem.) Ad quem locum vide quæ observat Vir Clarissimus Lud. Kusterus. Adde Euripidis nostri Herac. v. 237. & quæ ibi scripsit doctiss. Brodæus.

- Σφάζαι Μειοικέα τόνδε δὲ σ' ὑπὲρ πάντας
 Σὸν παῖδ', ἐπεὶ δὴ τ' τύχην αὐτὸς καλεῖς. 930
- Κρ. Τί φῆς; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον;
 Τφ. Ἀπερ πέφυκε, πάντα κατὰ γὰρ σε δρᾶν.
 Κρ. Ω πόλλ' ἀλέγας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.
 Τφ. Σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια. 935
- Κρ. Οὐκ ἐκλυον, ἐκ ἥκιστα, χαίρετ' ὅλως.
 Τφ. Ἀνὴρ ὅδ' ἐκ ἐτ' αὐτὸς, ἐκνεύει πάλιν.
 Κρ. Χαίρων ἴθι· ἔ γὰρ σὼν με δὲ ρμαντευμάτων.
 Τφ. Ἀπώλων ἢ ἡ λήθει, ἐπεὶ σὺ δυσυχεῖς;
 Κρ. Ω πρὸς σέ γονάτων, καὶ τ' μερασμὶς τελεχός. 940
- Τφ. Τί προσπιτνεῖς με; δυσφύλακτ' αἰτῇ κακά.
 Κρ. Σίγα· τ' πόλλ' ἢ τέσδε μὴ τ' λέξης λόγους.
 Τφ. Ἀδικεῖν κελεύεις μ'; ἔ σιωπήσασιν ἄν.
 Κρ. Τί δή με δράσεις; παῖδά μ' ἀτακτενεῖς;
 Τφ. Ἀλλοῖς μελήσῃ ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται. 945
- Κρ. Ἐκ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνω κακόν;
 Τφ. Ὅρθως μ' ἐρωτᾷς, καὶς ἀγῶν ἔρχη λόγων.
 Δεῖ τόνδε * θαλάμαις, ἔ δράκων ὁ γηγυγῆς
 Εὐχέτο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
 Σφαγέντα, ὕφονον αἷμα γῆ δουῶν καὶ χροῖας, 950

ρ Reposui μαντομμάτων cum Kingio ex septem MSS. in prioribus Impressis διαπομμάτων. q Sic in MSS. in Editis ante Kingium ἡ ἀλκή, minus recte. r Τελεχός μερασμὶς, hoc ordine, Voss. 2. s Ita Kingius cum Voss. 2. & MSS. Bodleianis, in quibus πολίταις priorum Editionum superscribitur. t Λίξεις Voss. 2. u Ita MSS. Bodl. & C. C. C. (pro quo Voss. 2. corrupte habet σιωπήσασιν μιν.) Cod. Reg. Soc. N. 7. σιωπήσασιν. atqui in Editis olim erat σιωπήσασιν, quod in σιωπήσασιν εἰ mutandum censuerunt viri eruditissimi. Dan. Heinsius & J. Vossius. Jos. Scaliger hic in suo codice σιωπήσασιν γ' emendavit. x Sic in Voss. 2. & quatuor MSS. Bodleianis, in Edit. Barnebianam præcedentibus θαλάμους.

931 — ἐπεὶ δὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς] quoniam hanc fortunam ipse accersis sc. cogens me aperte edicere. perperam certe Kingius interpretatus est, siquidem ipse victoriam petis: qua quidem interpretatione à Poetæ mente nihil videtur alienius. H.

933 Ἀπερ πέφυκε, πάντα] πέφυκε

hic simpliciter significat sunt, prout & alibi passim; vel forte subauditur vox λέγω ante ἄπερ πέφυκε — sc. ea dico quæ res postulat, & hæc necesse est te facere. M.

940 Πρὸς σί] Vid. Soph. Oed. Col. 242.

Κάδμω παλαιῶν Ἀρεὸς ἐκ μηνιμάτων,

Ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμῶρεϊ Φόνον.

Καὶ ταῦτα δρώντες, σύμμαχον ^a κτήσεθ' ^b Ἀῖγν.

Χθῶν δ' ἀντὶ καρπῷ καρπὸν, ἀντὶ θ' αἵματος

Αἶμ' ἣν λάβῃ βρότειον, ἔξετ' εὐμυῇ

955

Γῆν, ἣ ποθ' ὑμῖν ^c χρυσοπήληκα σέχων

Σπαρτῶν ἀνῆκεν ^d ὅκ γένεσθαι δὲ δαΐ θανεῖν

Τῷδ', ὃς δράκοντος ^e γένος ἐκπέφυκε παῖς.

Σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένεσθαι,

Ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς, ἀρσένων ^f τ' ἀπὸ,

906

Οἱ σὶ τε παῖδες· Αἶμονος μὲν ἔν γάμοι

Ἐσφαγὰς ἀπείργουσ', ἔ γάρ ἐστιν ^h ἡθιός·

Κεῖ μὴ γὰρ εὐνῆς ἤφατ', ἀλλ' ἔχει λέχος.

Οὗτος ἢ πῶλος τῇδ' ἀναιμένος πόλιν,

Θανὼν πατρίων γαῖαν ἐκσώσσειεν ἄν.

965

Πικρὸν δ' Ἀδράστῳ ⁱ νόστον, Ἀργείοισί τε

y Φοῖνον in quinque MSS.

z Χρὸς Voss. 2.

a Ita Codd. Bodl. omnes, & C. C. C. sic etiam correctum est in Voss. 1. pro κτήσεθ' Editionum veterum, quod in κτήσεσθ' ad oram sui codicis mutavit Dan. Heinsius. b Aeg Voss. 2. c Χρυσόπηληκα Voss. 1. Sc. H.

d Εγγένους Voss. 2. e Εκ γένους Voss. 2. f Illud τ' non agnoscit Voss. 2. g Σφαγῶν Voss. 2. h Parum refert utrum ἡθιός legamus an ἡθιός, ut est in Editt. antiquioribus, atque in loco quem ex Eustathio citavimus in Nota huc spectante. i Νόστον Voss. 2. mendose.

951 Κάδμω παλαιῶν] Κάδμου hic loci pro κατὰ Κάδμω. Sic apud Homerum in Iliad. δ. vers. 100.

Αλλ' ἄγ' οἵσινον Μιντιάω κνδελίμω. Ubi Scholia brevia: Μιντιάω, ἄντ' ἔ, κατὰ ἔ Μιντιάω.

952 Γαῖαν δ' ἀνέκεν] Vide supra v. 671. & ibi Notam.

962 Οὐ γάρ ἐστιν ἡθιός] Photius in Lexico MS. ἡθιός, ὁ ἄνθρωπος ἔχων καὶ μηδὲν μελαγχολός. Quam interpretationem etiam firmat Eustathius in Comment. ad Iliad. δ. p. 500. l. 32. ἡθιός δ' — (inquit) ὁ μήπω εἰς γάμον ἐλθὼν· ὡς καὶ τῇ Εὐκλείδῃ ἐν Φοινισσῶν

δοκεῖ, ἔνθα λέγει τὸ, Αἶμονος μὲν ἔν σφαγὰς ἀπείργουσ' γάμοι· ἔ γάρ ἐστιν ἡθιός, ταῦτ' ἐστιν ἄπειρος γάμος.

964 Οὗτος δ' ὁ πῶλος τῇδ' ἀναιμένος πόλιν] sc. Hæmon, jam desponsatus Antigoni, atque adeo non κατὰ γάμον, Hæmon, inquam, non mactabitur pro victima. Sed Menæceus hic ἀναιμένος καὶ ἀπαιμένος, τῇδ' ἀναιμένος Ἀλκιῶν καὶ γυναικὶ μὴ στυγνῆτος, πῶλος καὶ παρ-θικός, σφαγῆς τῇ πόλιν σώσειεν ἄν. — Ita ad mentem Scholiastæ vertit H. huic urbi consecratus, id est, pro hac urbe devotus.

Θήσ, κ μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν ἰ βαλὼν,
 Κλεινάς τε Θήσας. πῖνδ' ἐλθ' δυοῖν πότμοιιν
 Τὸν ἕτερον ἢ γὰρ παῖδα σῶσον, ἢ πόλιν.
 Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, πάντ' ἔχεις· ἡγῶ, τέκνον,
 Πρὸς οἶκον. "ὅστις δ' ἐμπύρω ^m χρητῇ τέχνῃ,
 " Μάταιος· ἦν ⁿ μὲν ἐχθρὰ σημήνας τύχη,
 " ο Πικρὸς κατέβηχ', οἷς ἂν Ροῖωνοσκοπῇ.
 " Ψευδὴ δ' ὑπ' οἴκτῳ πῖσι χρωμύοις λέγων,
 " Ἀδικεῖ παρ' ἑωῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 " Χρῆν διαπιδεῖν, ὃς δεδοικεν ἑδένα.

970

975

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

ΧΟΡΟΣ, ΚΡΕΩΝ, ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

I A M B O I.

Χο. **Κ**ρέων, τί σιγᾶς, γῆρυν ἄφθογον χάσας;
 Καί μοι γὰρ ἑδὲν ἦπλον ἐκπλήγεις πάρα.
 Κρ. Τί δ' ἀντίς ^q εἶποι; δῆλον ἔοιγ' ἐμοὶ λόγοι.

k In Edit. prima aliisque ante Barneesium μέλαινα: quod (ob versus rationem) in μελαίαν mutandum censuit Canterus. sed nostram lectionem Codices MSS. universi exhibent. *l* Λαῶν Sc. *m* Editores omnes, excepto Kingio, legunt χρῆται: omnes MSS. Bodleiani & Cod. Reg. Soc. N. 7. χρῆται. atque ita semper loquuntur Auctores, qui purioris Atticisimi rationem habent. *Maris Attic.* χρῆται, Ἀττικῶς· χρῆται, Ἑλληνες. *n* Μὲν γὰρ ἐχθρὰ in Impressis ante Barneesium. sed vox γὰρ bene rejecta est à C. C. C. & MSS. Bodleianis. *o* Εχθρὸς in Cod. Reg. Soc. N. 7. *p* Οἰωνοσκοπεῖ Bod. 1. Οἰωνοσκοπεῖ Voss. 2. *q* Εἶπη Bar. 3. Bod. 1. 2. C. C. C. *r* Οἶδ' ἐμοὶ Bar. 1.

967 — μελαίαν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν] oculus eorum fatus nigro involvens. H. — κλεινάς τε Θήσας, sc. θήσας.

971 Εμπύρω — τέχνῃ] Id est, μαντικῇ τέχνῃ. Μαντεία enim, ut tradit Hesychius, Bacotis dicitur ἐμπυρία:

forfan quia δ' ἐμπύρων (h. e. ἡ κρημνῶν ἐρείων) fiebat.

979 Δῆλον εἰγ' ἐμοὶ λόγοι] Eleganter supprimitur πᾶνγμα cum εἰσι: plena enim locutio est, δῆλον πᾶνγμα εἰσι εἰσα ἐμοὶ λόγοι.

Εγὼ γὰρ ἔπιτ' εἰς τὸδ' εἰμι συμφορᾶς,
Ὡς σφαγέντα παῖδα παροΐναι πόλιν.

980

“ Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι Φιλότεκνος βίος.
“ Οὐδ' ἂν τ' αὐτὰ παῖδα τις δοίη κτείνειν.
“ Μὴ μ' εὐλογέτω τὰμά τις κτείνων τέκνα.

985

Αὐτὸς δ', ἐν ὥραίῳ γὰρ ἔστημι βίῳ,
Θνήσκων ἔτιμος, πατρὶδος ἐκλυτήριον.
Ἀλλ' εἴα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσιν πόλιν,
Ἀκόλας ἑάσῃς ὕμναις θεῶν τεσσάρων,
Φεύγ' ὥς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαγῆς χθονός.
Λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,
Πύλας ἐφ' ἑπτα, καὶ λοχαγέτας μολών.
Κὰν μὲν φάσωμεν, ἐς σὺν σωτηρίᾳ
Ἦν δ' ὑπερήρης, οἰχόμεθα, κατ' Ἰανῇ.

990

Με. ^a Ποῖ δῆτα Φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ^b ξένων;

Κρ. Οὐκ ἔστι τῆσδ' ἐκποδὼν μάλισ' ἔσθ.

995

Με. Οὐκοῦν σε φράζειν εἰκός, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.

Κρ. Δελφὸς περάσῃς Φεύγε. Με. ^c Ποῖ με ^d μολῶν;

Κρ. Αἰτωλίδ' εἰς γλῶ. Με. Ἐκ δὲ τῆσδε, ^e ποῖ περῶ;

Κρ. Θεσπρωτὸν ἔδαις. Με. Σιμνὰ Δωδώνης βάθρα;

f Δοίη τις Bar. 2. Sc. *t* Μιν Bar. 1. *u* Εστὶν Voss. 2. Sc.
x Ἐπιμὸς ἐμὶ, πατρὶδος in Editt. Vett. sed illud ἐμὶ (quod ab omnibus MSS. exulat) ex glossa in textum irrepsisse nemini dubium esse potest.
y Μάντις Heinsf. omnes Editiones ante Kingium habent μάντιων, MSS. omnes μάντιος: quod sanioris est sensus. *z* Ἀπαλλαγῆς in septem MSS.
a Πῶ Sc. *b* Ζῆον Sc. Heinsf. *c* Ita MSS. Bodl. Voss. 2. & C.C.C. in antiquis Editis πῶ, minus recte. *d* Ante hanc vocem in plerisque Editionibus præcedit πάτερ, quod metri causa & auctoritate MSS. C. C. C. (consentientibus etiam Codicibus Bodl.) eiecit Barnesius. *e* Ες Ald. Herv. Cant. Steph. *f* Πῶ Sc.

984 Μὴ μ' εὐλογέτω τὰμά τις κτείνων τέκνα] μὴ ἐπαινεῖτω τίς με λόγους εὐλόγους λέγων, τὰμά τέκνα συμφορᾶς με κτείνειν — μὴ μ' ἐπαινεῖτω ὁ μερκατοφυχοῦν λιγίτω ἢ παροΐναι τὸ παῖδα. Schol.

999 Σιμνὰ Δωδώνης βάθρα] Σιμνὰ

βάθρα λέγει, ἡγὼν σέσωμαι, ἀλλὰ τὸ ἀπὸ Διὸς ἐπὶν καὶ τῶν λαλῶσαν ὄρν, καὶ μεντοδομένην. Schol. MS. Baroc. 74. Plura vide apud Suidam v. Δωδώνη, Stephanum Byzantium ead. v. necnon Scholiasten ad hæc Homeri, Ζῆς, ἀπὸ Δωδωνῆς, in Iliad. π. v. 233.

- Κρ. Εγὼς. Με. Τί δ' ἔρμαί μοι γήσεται; 1000
 Κρ. Πόμπιμος ὁ δαίμων. Με. Χρημάτων δὲ τίς πόρος;
 Κρ. Εγὼ παρούσω χρεσόν. Με. Εὖ λέγεις, πάτερ.
 Κρ. Χάρει νυν. Με. Ως σὴν πρὸς κασιγνήτῳ μολῶν,
 Ἡς πρῶτα μασὸν ἐλλυσ', ἔϊκάσῃν λέγω,
 Μητρὸς στερηθεὶς, ὀρφανὸς τ' ἀποζυγεὶς,
 Προσηγορήσων εἰμι, καὶ ἡ σῶσων ἰβίον. 1005
 Κρ. Ἀλλ' εἴα, χάρις μὴ τὸ σὸν κωλύετω.

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

MENOIKEΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Με. ΓΥΝΑῖκες, ὡς εὖ πατὴρ ἐξῆλλον φόβον,
 κλέψας λόγοισιν, ὧδ' ἀβέλομαι τυχεῖν.
 ὅς μ' ἐκκαμίζει, πόλιν ἀποστέρων τύχης, 1010
 καὶ δειλία δίδωσι καὶ συγνώμην μὲν
 γέροντι, τέμνον δ' ἔχει συγνώμην ἔχει,
 Προδότῳ γυνάδα πατρίδος, ἣ μ' ἐγένεατο.
 Ως οὖν ἂν εἰδῇτ', εἰμι καὶ σῶσω πόλιν,

g Ιοκάστης in *Impressis* ante *Barneſium* contra MSS. omnes, b Σώσω
Laud. Bod. 1. i Ita primus edidit *Kingius*, (pro πόλιν quod antea erat
 in *Impressis*, & quibusdam *Exemplaribus* quæ inspexit *Scholias*.) suffraganti-
 bus octo MSS. & sensu ita postulante. k Ita fertur hic versiculus in
 MS. C.C.C. & omnibus *Bodl. Codd.* in *Editionibus* ante *Barneſianam* omnibus
 turpissime, ὅς ἐκκαμίζει πόλιν, (pro quo ob metrum ponitur πόλιν in *Voss. 1.*)
 ἀποστέρων τύχης. in *Voss. 2.* paulo rectius, ὅς μ' ἐκκαμίζει ἀποστέρων (sic) πόλιν
 τύχης.

1004 Ιοκάστη λίσω] Vide supra ad
Sophoclis Antig. v. 204.

1007 — μὴ τὸ σὸν κωλύετω] sc.
 ὅτι καὶ τὸ μὴ γινώσκω κωλύετω μὴ τὸ
 σὸν τὴν ἐμπόδιζε πρὸς σωτηρίαν. Schol.
 perperam hæc interpretatur *King. ne*
τὴν ἐμπόδιζε πρὸς σωτηρίαν: & qui-

dem recte *Barn. ne, quod ad te atti-*
net, tibi ipsi sis impedimento. H.

1015 τυχεῖν πὶ δόσω] Habet, quæ
 huc pertinent, *Auctor Quæst. & Re-*
spons. ad *Orthodox. Quæst. cXLVI.*
 Add. *Apollodori Biblioth. 1. 3. p.*
 155. Edit. *Amstelod.*

Ψυχὴν ἰ τε δώσω τῆσδ' ^m ὑπερβαίνειν χρόνος.

1015

“ Αἰχρὸν γὰρ, ⁿ εἰ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι,

“ Κεκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφηγμένοι,

“ Σπάντες παρ' ἀσπίδ' ἔκ ^o ὀκνήσασιν θανεῖν,

“ Πύργων ^p παύροις μαχόμενοι ^q πάτεραι ὑπερ

1020

“ Εγὼ δὲ πατέρα ^χ καύκητον προδίδας,

“ Πόλιν τ' ἐμαυτῷ, δειλὸς ὥς, ἔζω χρόνος

“ Απειμ' ^r ὅπρ' δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.

“ Οὐ, ^t μετ' ἄσρων Ζῆν, Ἀρίω τε ^s Φοίνιον,

“ Ος οὐ ^t ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ

1025

Σπαρτοῦς, ἀνακτας τῆσδε γῆς ἰδρύσαστο.

“ Ἀλλ' εἰμ' ^χ καὶ εἰς ἐπάλξεων ἀκρῶν

Σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς ^t μελαμβαστῇ

Δράκοντος, ἐνθ' ^o μάνις ἐξηγήσαστο,

Ελδωθρεύσω γαῖαν. εἰρηται λόγος.

Στείχω δέ, ^u θανάτω, δῶρον ἔκ αἰχρὸν πόλιν

1030

Δώσων, νόσθ' δὲ τήνδ' ^x ἀπαλλάξω χρόνα.

“ Εἰ γὰρ λαβὼν ἑκάστος ὅ, τι δύναται τις

“ Χρησὼν, διέλθοι τοῦτο, κείς κοινὸν φέροι

^l Sic ex MSS. Bodl. & Voss. 2. Δὲ in Editis ante Kingium.

^m Ὑπερβαίνειν Barnef. in margine.

ⁿ Οἱ μὲν Bar. 1. 3. Laud. Bod. 1. 2.

C. C. C. Ald. Herv.

^o Ita ediderunt Barnef. & King. vice vulgatæ

lectionis ὀκνήσας.

^p Παύροις in omnibus MSS. Bodleianis.

^q Πατρίδας Bar. 1.

^r Ita reposuit Kingius sola Codicis optimi Reg. Soc.

(N. 7.) auctoritate pro ^m αὐτὸν, quæ est lectio Editt. Cant. Steph. Barnef. Pierf. & MStorum Bodl. in Ald. & Herv. habetur Οὐ ^m αὐτὸν, minus recte: nam ita versus una syllaba longior est.

^s In Editt. antiquis perperam

φοίνιον.

^t Μελαμβαστῇ C. C. C. Voss. 2.

^u Ita Kingius cum MSS.

Bodleianis & C. C. C. prius in Editis omnibus θανάτω.

^x Απαλλάξω

Voss. 1. H.

1023 Οὐ, ^m μετ' ἄσρων] Imperfecta est sententia. Similem habuisti in Sophoclis *Oedip. Tyr.* v. 668. ubi vide notata. Sic in ejusdem Tragici *Electr.* v. 1069.

Αλλ' ἔ, ^m πὲν (non ἔ ^m πὲν, quod habent tres MSS. Bodl.) Διὸς ἄσρων πᾶν,

Καὶ πᾶν ἐρασίαν Θίμιν,

Δακρὸν γὰρ σὺν δακρύοις.

Ad quem locum *Triclinium* inspicere.

Ibid. ^m μετ' ἄσρων Ζῆν] ita lect. vulg. neque sane video cur stare non debeat, præcipue vero cum sententia ^m εἰμ' respondeat huic obtestationi.

H.

1033 — διέλθοι τοῦτο, κείς κοινὸν φέροι] i. e. τοῦτο κοινὸν αὐτοῦ καὶ τῇ πατρίδι φέροι eis τοῦ μίσου. Sive ut Barnef. hoc

“ Πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων

“ ὕ Πειρώμηναι, τολοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν.

1035

ACTUS TERTII SCENA QUARTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 **Ε**βας ἔβας, ὦ ² Περῶσα, γᾶς λόχδμα,
 2 Νερτέρε τ' Εχίδνας,
 3 Καδμείων ^a ἀρπαγᾶ,
 4 ^b Πολύφθορος, πολύστροφος,
 5 Μιζοπάρθενος, δάιον τέρας,
 6 Φοιτᾶσι Περῶις, χαλαῖσι τ' ^c ὦ-
 7 Μοσίτοις. Διρκαίων ἅ ποτ' ἔκ
 8 Τόπων νέεσ ^d πεδαίρεσ'
 9 Αλυρον ἀμφὶ μῦσαν,

1040

γ Versus hic & sequentes 39. desiderantur in Bod. 1. z In Bar. 3. Laud. Bod. 2. & Editis ante Barnes. πλεῖστα. a Αρπαγῶν Voss. 2. b Πολύστροφος, πολύφθορος legunt Barnes. ceterique Editores Kingium præcedentes. Πολύστροφος, πολύμοχθος Bar. 1. 3. Laud. Bod. 2. Lektionem, quam Kingius (optimi Codicis Reg. Soc. auctoritate fretus) in textum recepit, metrum postulat & Voss. 2. agnoscit. c Ωμοσίων Voss. 2. d Πιδ' αἰρεουσ' Sc.

persequatur & in commune conferat. Non ut perperam King. hoc sibi misum faceret. Hoc certe non patitur significatio verbi διέρχουσα. H.

1036 Ω πλεῖστα] Id est, ὦ πλεῖστα Σφίγγ. Lege Palæphati de Incred. Hist. cap. 8.

Ibid. Εβας ἔβας] Hanc Chori cantilenam, ut ineptam plane & ἀπροσδιόνυσον, non frustra reprehendit Scholiastes. — ἴδει γὰρ τὸν χορὸν & εὐκρίστως τὸν θῆνατον & Μεινοκίως, ἢ ἀποδίδουσα

τὸν ἐν ψυχῇ τῷ νεανίσκῳ. ἀλλὰ πὶ αὐτῷ Οιδίπῳ καὶ Σφίγγα διηγῶν] τὰ ποικίλας εἰρημίας.

1041 Φοιτᾶσι Περῶις] Strophes hujusce metra male constituit K. cum, ut cætera omitam, circumflexæ notam φοιτᾶσι apponat, quæ quidem Syllaba corripitur. H.

1044 Αμφὶ] Construe cum ἔφειρες: ut sit pro αἰετῶνας, vel αἰετῶνεις. Crebra sunt hoc genus Tmeses apud Tragicos.

Επι
King
b J
i P
& K
cont

10
Scho
mode

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

391

- 10 Ολομέναν τ' Εριννυῶ
 11 ΕΦερες· ἔΦερες ἄχεα πατρίδι
 12 Φόνια. Φόνιος ἔκ Δεῶν,
 13 Ος τὰδ' ἦν ὁ πράξας.
 14 Ιάλεμοι δὲ ματέρων,
 15 Ιάλεμοι δὲ παρθένων
 16 Εξέταζον οἴκοις,
 17 ^ε Ἰήιον βοᾶν, βοᾶν,
 18 Ἰήιον μέλος, μέλος.
 19 Ἄλλος ἄλλον ἐπωπύττει
 20 Διαδοχαῖς ἀνὰ πόλιν.
 21 Βροντᾶ δὲ συναγμὸς,
 22 Βιαχά τ' ἦν ὅμοιος, ἡ ὅτε
 23 Πόλεως ἀφανίσσειεν
 24 Αἰ περῶσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.

1045

1050

1055

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Χρόνῳ δ' ἔβα Πυθίαις ἀποσολαῖσιν
 2 Οιδίπτεος ὁ τλάμων
 3 Θηβαίαν τάνδε γᾶν,
 4 Τότ' ^κ ἄσμενος, πάλιν δ' ἄχῃ.
 5 Ματρὶ γὰρ γάμους δυσγάμους τάλας,
 6 Καλλίνικος ὦν αἰνυγμάτων,
 7 Σωάπτερ μιαινὴ δὲ ἰ πόλιν.
 8 Δι' αἱμάτων δ' ἀμέλει

1060

1065

^ε Deest hic versiculus in Bod. 2.

^ε Επωπύττει Bar. 1. 3. Sc.

Επιπύττει Voss. 2.

^g Ita MSS. Bodl. & C. C. C. in omnibus ante Kingianam Editionibus (exceptis Ald. & Herv.) est ιαχῆ τ'.

^h Ita edidit Kingius cum Gr. in MSS. Bodl. cæterisque Editis ἰπύτ.

ⁱ Περῶσα in quatuor Codd. Bodleianis, & omnibus Editis præter Barneſianum & Kingianum. ^k Ita restituit Barneſius pro ἀσμίνοις, quod olim obtinuit contra MSS. fidem.

1064 — ὁ τάλας] lect. vulg. quam Schol. agnoscere videtur, satis com-
 mode cum metro constare potest. H.

1067 Δι' αἱμάτων δ' ἀμέλει] in cer-
 tamen sanguine dirimendum adducit:
 urbem sc. quare minus plene distin-

- 9 Μυστράν εἰς ἀγῶνα
 10 ^m Καταβαλὼν ἀραίσι
 11 Τέκεα μέλεος. ⁿ ἀγάμεθ', ἀγάμεθ', 1070
 12 Ος ἐπὶ θάνατον οἷχεται
 13 Γᾶς ὑπὲρ πατρώας,
 14 Κρέοντι ^o μὲν λιπῶν Ρ γόας,
 15 Τὰ ^q δ' ^r ἐπ' ἀπύργα κλείθρα γᾶς
 16 Καλλίνικα θήσων. 1075
 17 Γενοίμεθ' ὧδε ματέρες,
 18 Γενοίμεθ' ^s εὐτεκνοί, ^t φίλα
 19 Παλλὰς, ἀ δράκοντος αἶμα
 20 Λιτόβολον ^u κατειργάσω,
 21 Καδμείαν μέεμναν 1080
 22 Ορμήσας ἐπ' ἔργον, ὅθεν
 23 Επέστυτο τάνδε γᾶν
 24 Αρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.

l Πόλιν in omnibus MSS. Bodleianis. *m* Καταβαλὼν Bar. 3.
n Αγάμεθ', ἀγάμεθ' Bar. 3. Laud. Bod. 2. Αγάμεθ', ἀγάμεθ' edidit Grotius
in Excerpt. ἐ Traged. & Comæd. Græc. cum libris vulgaribus. *o* Deest
Voss. 2. *p* Idem MS. γίνος. *q* In eodem MS. δ' non apparet.
r Επ' ἀπύργα Sc. Heinf. *s* Απύργοι Voss. 2. *t* Sic Kingius cum sex
MSS. antea φίλα in Editis. *u* Κατειργάσω C. C. C. & Bodleiani omnes.

guendum est ad πόλιν præcedentem.
H. — ἀμείβοι — διέρχεται τὴν πόλιν
ἀπὸ φόνου ἐκκαλέσσει — ἀμείβοις πρὸς
ἐμοὺς ἀπὸ τῶν καταρῶν τὸς παῖδας εἰς
φιλονεικίαν. Schol.

1070 ἀγάμεθ', ἀγάμεθ'] haud in-
epte Scholiast. notat ἀπὸ τῆς εὐθείας
ἐχρὴν ἀρξάσθαι τὸν χρόνον cum cætera sint
priorius à re aliena.

1080 Καδμείαν μέεμναν] Idem
supra v. 56. hujus fabulæ,

— Κλεινήν τι Πολυεύκως βίβει.

Et sic Græci passim: ut Homer. *Il.* ξ.
v. 418. Εκπρος μίνος. Theocrit. *Idyll.*
25. v. 110. Βίη Ηρακλῆος. Dicitur au-
tem hic Καδμείαν μέεμναν (pro Κάδ-
μην μέεμνῶντα) plane ut

— Cura Quirini,
(pro Quirino curante, i. e. sollicito,) apud Ovidium lib. 1. *Fast.* v. 37. Plura
de hoc loquendi genere observavit vir
doctissimus G. J. Vossius in *Institut.*
Orator. lib. 4. c. 13. §. 10.

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Αγ. Ω Η, τίς ἐν πόλεισι δαμάτων κυρεῖ;
 Ανοίγῃ, ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων, 1085
 Ὡ μάλ' αὖθις· διὰ μακρῶν * μὲν, ἀλλ' ὅμως
 Ἐξέλθ', ἄκυσον, Οἰδίπῳ κλεινὴ δάμαρ,
 Ἄλῃας ὀδυρμῶν, πενθίμων τε δακρύων.

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

ΙΟΚΑΣΤΗ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

10. γ Ω Φίλτατ', ^z ἥ περ ζυμφορὰν ἤκεις φέρων,
 Εποκλέες θανόντος, ^a ^b παρ' ἀσπίδα 1090
 Βέθηκας αἰεὶ, πολέμιων ἔργων βέλη;
 Τί μοι πόθ' ^c ἤκεις καίνον ^d ἀγγέλων ἔπος;
 Τέθνηκεν, ἢ ζῇ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.
 Αγ. Ζῇ· μὴ τρέσσης τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.
 10. Τί δ', ^e ἐπὶ ἀπυργοὶ πῶς ἔχουσι πείλοισι; 1095

* Γὰρ *Bod.* 1. γ Versus hic & quindecim sequentes absunt à *Bar.* 1.
 z Εἶπεν pro ἥ περ habet *Voss.* 2. a Οὐ *Kingius*, nescio qua auctoritate.
 in *MSS.* & *Editis*, quos vidi, omnibus est δ. atque ita in codice suo legebat
 vetus *Scholias*. b Περ' in *Voss.* 2. c Ηκεις *Bar.* 3. *Bod.* 1. 2.
Laud. Sc. C. C. C. et sic, ut linguæ Græcæ rationi convenientius, edidit,
 quem nunc sequuti sumus *Valkenarius*, qui lectionem exemplis quam plurimis
 adfirmavit. d Ἀγγέλων *Bar.* 3. *Laud. Bod.* 1. 2. *C. C. C.* quibus, critico
 eximio jam dicto præunte, morem gessimus. e Ἐπὶ ἀπυλοὶ *Sc.*

1090 — δ παρ' ἀσπίδα] sc. juxta *Δῆμ.* τὸ τοῦ ἀσπίδος μὴ καὶ τὴν θάλασσαν. *Schol.*
cujus clypeum: ita potius cum *Editio-* — Vide infra v. 1229.
 nibus prioribus legere oportet, quam 1092 Τί μοι πόθ' ἤκεις] ita potius
 & cum *Kingio*. H. — ἵππειδ' ὑπασπασίας cum *MSS.* quam ἤκεις cum *Kingio*.
 αὐτῇ ἦν, οὗν δὲ κτενώμεται τὸ δασύπτερον. H.

Αγ. Εἴτ' ἄθραυσοι, καὶ ἀνήραται πόλιν.

Ιο. Ἠλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργεῖς δορός;

Αγ. Ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτῷ· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἀρης
Κρέοντος κατέστη δ' Μυκηναῖς δορός.

Ιο. Ἐν εἰπὲ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνεῖκας πέρα
οἶδ', ὥς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει Φάος.

1100

Αγ. Ζῆσοι ζυγῶνις εἰς τὸδ' ἡμέρας τέκνων.

Ιο. Εὐδαιμονοίης· πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
Πυλῶν ἱ ἀπέσῃσθε πυρρηγμῶν;
Λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κατὰ β' εἴχας
Ελθῆσαι πέρβω, τῆσδε γῆς σεσωσμένης.

1105

Αγ. Ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανὼν,
Πύργων ἐπ' ἄκρων εἴς, μελάνδετον ξίφος
ἡ Λαμῶν διήκε, ἰ τῆδε γῆ σωτήριον,
Λόχους ἐνεμειν ἐπὶ, καὶ λοχαγέτας
Πύλας ἐφ' ἐπὶ, Φύλακας Ἀργεῖς δορός,
Σὸς παῖς, ἐφέδρους ἱππότητας μὲν ἱππότηταις
Ἐπῆξ, ὀπλίτας δ' ἀσπίδηφόροις ἐπι,
Ὡς τῷ νοσσοῦντι τειχέων εἴη δορός
Ἀλκή· καὶ δὲ ὀλίγας περγάμων ἀπ' ὀρθίων,
Λεύκασιν εἰσπρωμὲν Ἀργείων στρατὸν

1110

1115

f Ἐπισήσθετε Sc. g Στέγας Voss. 2. h Ita cum quatuor MSS. Bodleianis & C.C.C. legit Barnes. cum prius in Impressis omnibus esset λαμῶν. MS. Bar. 1. λαμῶν habet. i Ita edidit Kingius cum MSS. omnibus Bodleianis, & C. C. C. antea τῆσδε γῆς. k Interpunctionem post ἀλκή cum Valkenario dedimus delecto π.

1101 Εἰ λεύσσει Φάος] Lux pro vita, & videre pro vivere, à Poetis fere omnibus capitur. Illorum Princeps Iliad. α. v. 81.

— Ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Sophocles in Oedip. Colon. v. 1433.

— Οὐ γὰρ μ' ἐπὶ
Βλέπειτ' ἐσφύειδ' αὐδης —
Atque aliis locis compluribus. Similiter Æschylus in Pers. v. 299.

Ξέρξης μ' αὐτὸς ζῆ τι καὶ Φάος βλέπει.
Et in Alexandra Lycophron, v. 1019.

Ενθα πλαιήτω λυπρὸν ὄψοντα βίον.
Alia exempla addere superfedeo. Plura vide à Clarif. Meursio allata ad Lycophronis locum allegatum. Confer sis Benedi Averanii in Euripidem Dissertat. 21.

1114 Νοσῶν] Subauditur μέγας.
Similis Ellipsis occurrit apud Homerum in Iliad. δ. v. 85.

Ὅν ἐν καμείῳ ἐξυπνίζῃ βίλος. —
Integrum est, ἐν καμείῳ μέγας, in letali parte.

1 Τελμησὸν ἐκλιπόντα. καὶ τὰ Φρε πύλας
 Δρόμῳ ξυνῆψεν εἶσι Καδμείας χθονός.
 Παιὰν ᾗ καὶ σάλπιγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
 Εκείθεν, ἐκ τε τειχεῶν, ἡμῶν πύρα.
 Καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηίταις πύλαις
 Λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφροκότα,
 Ο ᾗ κληροῦ Παρθενόπαϊος ἐκγονος,
 Επιστῆμ' ἔχων οἰκῆον ἐν μέσῳ οἴκῳ,
 Εκητόλοισι τόχοισιν Ατρεάντιν κάπρον
 Χειρῶν Ἀιτωλόν. εἰς δὲ Προϊτίδας
 Πύλας ἔχων, σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρμασιν,
 Ο μάνης Αμφιάραος, ὃ σμῆν' ἔχων
 Ἰφριμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἀσπῆς ὅπλα.
 Ωγύγια δ' εἰς πυλάμαθ' Ἰππομέδων ἀναξ
 ἦ Επειχ', ἔχων σμῆν' ἐν μέσῳ οἴκῳ,
 Στικτοῖς πανόπλην ὄμμασιν δεδορκότα,
 Τὰ μὲν, σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν, ὄμματι
 Βλέποντα, τὰ δ' ἐκρύπτοντα δυνόντων μῦθα,
 Ως ὕπερον θεόντος εἰσορᾶν παρῶν.
 Ομολοῖσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
 Τυδεὺς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ὁ ἀσπίδος,

1120

1125

1130

1135

1 Sic edidit Kingius cum Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. & Editt. Ald. Herv. in Bar. 1. Τελμησόν. Scalig. Codd. Τελμησόν. Cæterum nonnulli libri editi habent Τελμησόν: quibuscum consentiunt vetus Scholiastes, Strabo, Pausanias. Atque ita sæpius (idque recte, sine dubio) hoc nomen scribi invenias. Vide Suidam v. Τελμισία, (corrupte pro Τελμησία) et ibi Kusterum. Add. Steph. Byzant. in Τελμησός, & quæ notavit Cl. Lucas Holstenius. m Κνωγῶν Voss. 2. n Επειχ' Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. C. C. C. quod demum Valkenari præunte restituimus. vide Ind h. v. o Ασπίδι Sc.

1125 Κάπρον] Tangitur hic fabula Apri Calydonii. Res notissima. Videatur Ovidii *Metamorph.* l. 8. v. 272. & seqq.

1126 Εἰς ᾗ Προϊτίδας] Ad Prætida portam Æschylus Tydeum collocat.

1132 Πανόπλη] Sic Argum Græci appellabant. Fabulam ejus expositam

habes ab Ovidio in *Metamorph.* lib. 1. v. 625. & fuse apud Natal. Comittem *Mytholog.* lib. 8. cap. 18. Adde Hyginum *Fab.* cxlv. Apollodorum *Biblioth.* lib. 2. p. 60. & alios.

1135 Θωόντος] Ἰππομέδωντος sci- licet.

Χαίτη πεφλεκός· δεξιᾷ ᾗ λαμπάδα
 Τιταῖν Προμηθεὺς ἔφερεν, ὡς πρήσων πόλιν.
 Οὗς δὲ Κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
 ῬἈρην προσῆγε. Ποτνιαδὲς δ', ἐπ' ἀσπίδι
 Επίσημα, πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβω,
 Εὖ πως ἢ εὐφριγξὶν ἐνδοθεν κυκλᾶμεναι
 Πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὥς μαίνεσθ' δοκεῖν.
 Οὐδ' ἔκ' ἔλασεν Ἀρεὺς εἰς μάχην φρονῶν,
 Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις·
 Σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδες τύποις ἐπὶ
 Γίγας, ἐπ' ὤμοις γηγῆς ὅλῳ πόλιν
 Φέρον, μοχλεῖσιν ἔξαναπάσας βία,
 Ἰπνοῖαν ἡμῖν, οἷα πείσει πόλιν.
 Ταῖς δ' Εὐδόμεαις Ἀδραστὸς ἐν πύλαισιν ἦν,
 Ἐκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν, θραφῆ
 Ἰδρας, ἔχων λαιαῖσιν ἐν βραχίουσιν
 Ἀργεῖον αὐχμὶ· ἐκ ᾗ τειχεῶν μέσων
 Δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
 Παρῇ δ' ἑκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα,
 Ἐὐνθημα ἢ ᾧ φέροντι ποιμέσιν λόχων.
 Καὶ πρῶτα μὲν τόχοισι καὶ μεταγκύλοις
 Εμαρνάμεσθαι, σφενδόναις δ' ἐκβελοῖς,

1140

1145

1150

1155

Ῥ Ἀρῇ Voss. 2. ἢ Ita Barnes. (cum antea esset εὐφριγξί γ') cum MSS. Bodleianis, Voss. 2. & C. C. C. ῥ αὐτῶν Bar. 1. αὐτῶν Voss. 2.
 ε Ἐκείνη in Editis ante Barnes. Ἐκείνη τὰ Sc. ε εὐφριγξί L. Σωτήριος
 Bar. 1. u Ita Kingius cum MSS. Bodl. Voss. 2. & C. C. C. Παρφέρουσι
 legunt cæteri Editores.

1138 Δεξιᾷ δὲ λαμπάδα] Hæc, & quæ sequuntur, ab Æschylo mutuatus est Noster: qui in *Sept. Theb.* vers. 438. & seqq. de Capaneo planè gemella refert.

1143 Εὖ πως εὐφριγξὶν ἐνδοθεν κυκλᾶμεναι] Callide verticulis ab interiori elypei parte circumactæ. H. — ἐνδοθεν τῆς ἐντοχῆς δηλονότι — εὐφριγξί ᾗ ταῖς ἀποφοραῖς δ' ἑρμῆς — πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν

— καὶ τὸ μέσον τ' ἀσπίδος.

1152 Ἐκατὸν ἐχίδναις] Ex hoc loco deprompta sunt illa Virgilii, *Æneid.* lib. 7. v. 657.

— Clypeoque insigne patrum
 Centum angues, centumque gerit ser-
 pentibus Hydram.

1158 — μεταγκύλοις] Vide Indicem in hac voce.

Πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ.
 Εκλαγξε Τυδεύς, καὶ σὸς ἐξαίφνης γόνος,
 Ω τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθηαι x βολαῖς,
 Τί μέλλειτ' ἄρδην πάντες ὕμπεπται πύλαις,
 Γυμνῆτες, ἱππεῖς, ἀρμάτων τ' ὀπιστάται;
 Ηχῆς δ' ὅπως ἤκυσται, z δὲλὸς ὅστις ἦν,
 Πολλοὶ δ' ἐπιπὼν κράτας αἱματέμυροι.
 a Ημῶν τ' ἐς ἔδρας εἶδες ἂν πρὸ τειχεῶν
 Πυκνὰς κυβισιτήρας, ἐκπεπνυκότας·
 Ξηρὰν δ' ἐδεύον γαῖαν αἵματος ῥααῖς.
 Οδ' Ἀρκὰς, ἐκ Ἀργεῖος, Ἀπαλάντης γόνος,
 Τυφῶς πύλαισιν ὡς τις ἐμπεσὼν, βοᾷ
 Πῦρ καὶ δίκελλας, ὡς b κατὰσκάψω πῶλιν.
 Ἀλλ' ἔρχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίε θεῶ
 Περικλύμῃος παῖς, λᾶαν ἐμβαλὼν κάραι
 Ἀμαξοπληθῇ, c γείος' ἐπάλξιαν d ἄπο.
 Ξανθὸν δὲ κράτα διεπάλυνε, καὶ ῥαφὰς
 Ἐρρήξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἶνωπὸν γένυν
 Κατ' ἡμάτωνσεν· ἐδ' ἀπίσεται c βίον

1160

1165

1170

1175

x Μολὼν Voss. 2.

y Εκπίπτον Bod. 2.

z Οὐτις δὲλὸς,

hoc ordine, Codd. Bodl. & Voss. 2.

a Sic in omnibus MSS. cum

Editt. recentioribus. in Vett. libris Ημῶν δ'. atque ita citat Hen. Stephanus.

in Thes. Indic. v. Κυβιστιῶν.

b Ita Kingius cum MSS. cunctis. priores

Editt. κατὰσκάψων.

c Γεοσιπάλξιαν, conjunctim, Voss. 1. Sc. H.

d Canterus lib. 3. Nov. Lection. c. 3. emendat ἐπί. sed vulgata lectio se satis recte habet.

e Ita omnes libri: sed si quis sequentia (τῇ ΚΑΛΛΙΤΟΞΩ

μητρὶ) perpendat, βίον (arcum) legendum putabit.

1160 Πετρῶν τ' ἀραγμοῖς] Βολαῖς
 σφιδραῖς, saxorum jaculationibus. ἐ-
 ρασσεν enim proprie dicitur de saxo-
 rum jactu. H.

1168 Κυβισιτήρας] Eadem Meta-
 phora dixit Homerus, Iliad. π. v.
 749.

Ως νῦν ἐν πιδίῳ ἐξ ἵππων ῥίεα κυβισσῶ.
 Similiter & ibidem v. 745. atque ali-
 bi plus semel. Pari modo Æschylus
 in Pers. vers. 305. morientis casum ἐ
 navi saltum vocat.

Χαί χιλιάρχῳ Δαδάρκῃ, πλεγγὴ δερὸς,
 Πηδῆμα κῆφον ἐκ νεὸς ἀφύλακτο.

Vide sis etiam eruditissimum Meur-
 sium ad Lycophronis Alexandr. vers.
 493.

1172 Πῦρ καὶ δίκελλας] Subintellige
 δῖτε μοι.

1173 Ἐναλίε θεῶ] Neptuni.

1175 Γείος' ἐπάλξιαν ἄπο] Vox
 γείοςσ' per appositionem connectitur
 cum λᾶαν.

1178 — ἐδ' ἀπίσεται βίον] αὐτῇ

Τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ, Μαινάλῃ κόρη.
 Ἐπεὶ δὲ πᾶσδ' ἴεσείδεν εὐτυχῆς πύλας,
 Ἀλλας ἐπὶ παῖς σὸς, εἰπόμεν δ' ἐγώ.
 Οῦδ' ἔτι Τυδεία, καὶ παρασπίστους πυκνοὺς,
 καὶ Αἰτωλίσιν λόγχασις εἰς ἄκρον σῶμα
 Πύργων ἀκοντίζοντας, ὥς ἐπάλξεον
 Λιπεῖν ἐρίπτας Φυγάδας· ἀλλὰ νῦν πάλιν,
 ἡ Κυναγὸς ὥσεί, παῖς σὸς ἐξαθροίζεται
 Πύργοις δ' ἐπέσθ' αὖτις. εἰς δ' ἄλλας πύλας
 Ἠπειρέμεσθα, τῷτο πύσαντες νοσούν.
 Καπανεύς δέ, πῶς εἶποιμ' ἄν, ὥς ἱεμαίνεται;
 Μακραύχενος γὰρ κλίμακος ἡ προσαιμῶσας
 ἔχων ἐχώρῃ, καὶ πῶσδ' ἐκόμπασεν,
 Μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῶρ νῦν εἰργάζειν Διὸς,
 Τὸ μὴ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.
 Καὶ ταῦθ' ἄμ' ἡ γόρυς, καὶ πετρεῖμος
 Ἀνείρφ', ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' ἐλίζας δέμας,
 Κλίμακος ἀμείων ξείν' ἐνηλάτων βάθρα.

1180

1185

1190

1195

f Εἰσεῖδεν Bar. 3. Bod. 1. 2. Laud. Voss. 2. g Αἰτωλίσιν λόγχασις
 Sc. Λόγχασις Αἰτωλίσιν, mutato ordine, in Cant. & Steph. h Legen-
 dum omnino κωηγός: (ut monuit Cl. Kingius) nam Dorica Dialectus à Se-
 nariis prorsus exulat. Confer paulo superius vers. 1123. i Εμῶναιτο
 Voss. 2. k Ita primus edidit Barnesius cum MSS. quatuor Bodleianis,
 Voss. 2. et C. C. C. Πρὸς ἀμῶσας, divisim, in Editis prioribus & MS. Laud.
 uti & apud Tzetzen in Commentario Lycophronio, qui ad Alexandr. v. 436.
 locum hunc citat. l Ηρόδοτος legit ἰζεζες loco jam jam memorato.

μίση ἰαυτὸν ζῶντα πρὸς τῷ μητρί.
 Schol. Certe nimium arguta est &
 inepta conjectura Kingii reddentis
 βίον, arguit, ut τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ
 concinat. H.

1179 Μαινάλου κόρη] i. e. τῇ Απ-
 λάντῃ πρὸς τὸ Μαινάλον ὄρος Ἀρκადίας
 ἀφ' ἧς ἰσχυρή.

1188 Τῷτο] Plenum est: τῷτο τὸ
 μέγεθος.

1190 Μακραύχενος—κλίμακος πρὸς-
 ἀμῶσας] Periphrasis, pro κλίμακα
 ὑψηλῇ, longam scalam.

1193 Μηδ' Abforbetur vocula οὐ
 in versus scanfione.

1195 Ἀνείρφ' (ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' ἐ-
 λίζας δέμας)
 Κλίμακος, ἀμείων ξείν' ἐν-
 ἡλάτων βάθρα

Sic Cl. M. distinguit, & interpretatur;
 sc. ascendebat (cum sub clypeo ipso
 contraxisset corpus) scalas, transiens
 politos perticarum gradus — ἀνείρφ' —
 ἔρπει ἐν κλίμακος [pro κλίμακος] —
 ἀμείων — alterno pede transiens.

X

Io

o C

r P

Koy

in C

I

rian

ripio

& P

Hys

Myt

tis o

v. 12

12

Ελίο

Ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα ^m γείοντα τειχεῶν
 Βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν, ἐκτύπησε δὲ
 Χθρῶν, ὥστε δέισται πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
 Εσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη,

1200

Κόμην μὲν εἰς Ὀλυμπον, αἷμα δ' εἰς χθόνα·
 Χεῖρες δὲ καὶ κῶλ', ὥς κύκλωμ' Ἰξίονος,
 Ἐλίσσεται· εἰς ⁿ γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.

Ὡς δ' εἶδ' Ἀδραστός Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
 Εἶω τάφρᾳ καθεῖσεν Ἀργείων στρατόν.

1205

Οἶδ' αὖ παρ' ἡμῶν, δεξιὸν Διὸς τέρας
 Ἰδόντες, ἐξήλυνον ἀρμάτων ὄχρᾳ
 Ἰππεῖς ὁπλίται, καὶ μέσ' Ἀργείων ὅπλα
 Ρυτνῆσαν ἐγχέ, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά.

1210

Εθνησκον, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἀπὸ
 Τροχοὶ τ' ἐπήδων, ἄχρονές τ' ἐπ' ἄχρῳ·
 Νεκροὶ δὲ ^q νεκροῖς ἐξεσφαιρόνθ' ὁμοῦ.
 Πύργων μὲν ἐν γῆς ἐχομεν κατὰσκαφὰς
 Εἰς τὴν παρῆσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς
 Ἔσται τολοιπὸν ἡδὲ γῆ, ^s θεοῖς μέλει.

1215

Χο. “Καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ
 Γνώμην ^t ἔχουσιν, εὐτυχὴς ἔσται ἐγώ.

Ιο. Καλῶς τὰ ^t θεῶν καὶ τὰ ^t τύχης ἔχει.

^m Voss. 2. mendose σίγα.

ⁿ Τὴν δ' ἔμπ. perperam in Ald. & Herv.

^o Οπλίται τ' εἰς Sc.

^p Ρυτνῆσαν Bar. 1.

^q Νεκρὸς Bod. 1.

^r Post hunc versum sequitur alter in Cod. Scalig. qui & Nuncio tribuitur: sc.

Καὶ νῦν γὰρ αὐτὸν δαιμόνων ἴσασί τις.

^s Θεῶν Voss. 2.

^t ἔχουσιν

in Codd. Bodleianis omnibus & Sc.

1202 Ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος] Historiam Ixionis, quam hic attingit Euripides, copiosissime enarrant Homeri & Pindari Interpretes. Vide praeterea Hygini Fab. LXII. Natal. Comit. Mytholog. lib. 6. c. 16. & viris doctis observata ad Horatii de Art. Poet. v. 124.

1203 Ἐλίσσεται — ita leg. pro vulg. Ἐλίσσεται. H.

1206 Οἱ δ' αὖ] ita leg. divisim. H.

1207 Ἀρμάτων ὄχρᾳ] Τὰ ἀρματα, ποσειφροντικῶς. Schol.

1216 — εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ, — hac in fabula Chorus Polynici favet, cujus causa quidem videbatur justior. M. — εἰ ὃ καὶ βέλτερον ὁ νικᾶν ἡμᾶς βουλεύοντα οἱ θεοὶ, εὐτυχίαν αὖτ' ἰσχυρὰ καὶ τὸ φιλίαν ἐμβαλεῖν τοῖς ἀδελφοῖς. Schol.
 1218 Θεῶν] Vide ad vers. 519.

Παῖδες τε γάρ μοι ζῶσι, ^u κακπέφευγε γῆ.
 Κρέων δ' εἴοικε τ' ἐμῶν νυμφευμάτων,
 Τῶν τ' Οἰδίπῃ δύσηνος ἀπολαύσαι κακῶν,
 Παιδὸς στερηθεῖς· τῇ πόλῃ μὲν εὐτυχῶς,
 Ἰδία δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἀνελθε μοι πάλιν,
 x Τί τὰ πὶ τέτοις παῖδ' ὕμῳ δρασεέτον.

1220

Αγ. Εἰ τὰ λοιπὰ· διῦρ' αἰεὶ γὰρ εὐτυχεῖς.

1225

Ιο. Τῶτ' εἰς ὑποπλον ἔπας· ἐκ ἐατέον.

Αγ. Μείζον τί χεῖζεις, παῖδας ἢ σεσωσμένους;

Ιο. Καὶ τὰ πύλοιπά γ', εἰ καλῶς πράσσω, κλύειν.

Αγ. Μέθεις μ'· ἔρημος παῖς ὑπασιζοῦ σέθεν.

Ιο. Κακόν τι κεύθεις, ἢ σέγεις ὑπὸ σκότῳ.

1230

Αγ. z Οὐκ ^a ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά.

Ιο. ^b Εἰ μὴ ^c γε φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.

Αγ. Αἰ, αἶ· τί μ' ἐκ ἑάσας ἐξ' εὐαγγέλῃ

Φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνύσαι κακά;

Τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον πολυμήματ'.

1235

Αἰχίσια, χωρὶς μονομαχεῖν πάντος στρατῷ,

Λέξαντες Ἀργείοισι Καδμείοισι τε

Εἰς κοινόν, οἷον μὴ ποτ' ὄφελον, λόγον.

^d Εἰσοκλέης ^e πρὸς πῆρ' ^f ἀπ' ὀρθίῃς σφιδεῖς

Πύργῳ, κελεύσας σῖρα κηρύττειν στρατῷ.

1240

Ελεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται,

z Δαναῶν ἀριεῖς, οἵπερ ἤλθετ' ἐνταῦδε,

Κάδμῳ τε λαὸς, μήτε Πολυδάμας χάριν

^u κακπέφευγε Ald. Herv. κακπέφευγε Sc. Cant. Steph. Barnes. Pierf. & sic cum Valkenari in locum Kingianæ lectionis καὶ πέφευγε reposuimus.

^x Versum hunc citat Phavorinus v. Δρακείῳ, ubi vitiose legitur τί τ' ἐπὶ pro τί τὰ πὶ.

^y Εμῷ perperam apud Phavorinum loco laudato.

^z Versum hunc ei qui proxime sequitur postponit Voss. 2.

^a Κἄν ἂν γε

Libri excusi ante Kingium.

^b Hn MSS. Bodl. & Sc.

^c Με Sc.

^d Ita Editt. Barnes. & King. in reliquis Εἰσοκλῆς, minus recte.

^e Δ' ὑπὲρ in Bodl. omnibus, C. C. C. Voss. 2. & Sc.

^f Επ' in MSS.

Bodleianis.

^g Δαναῶν τ' ἀριεῖς MSS. Bodleiani, C. C. C. & Sc.

1232 Εἰ μὴ γε φεύγων] Hoc est, λί-
 ξεις, εἰ μὴ γε φεύγων κ. τ. λ.

γον μὴ ποτ' ὄφελον (οἰεῖται δηλοῦν) εἰ-
 πίν. Schol. MS. Baroc. 74.

1238 Οἷον μὴ ποτ' ὄφελον] Οἷον λῶ-

Ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε, μήθ' ἡ ἡμῶν ὑπερ.

Εγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεῖς,

Μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ μῶ μάχην.

Καὶ μὲν κτείνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος·

Ἠσώμενος δὲ, τῷδε ᾤξασθαι ἰπὸ λιν.

Ἡμεῖς δ' ἀγῶν ἀφείλες, ^k Ἀργεῖαν χθόνα

^l Νείσσεσθε, βίοντι μὴ λιπόντες ἐνθάδε.

Σπαρτῶν τε λαὸς ἅλις, ^m ὅσος κείται ⁿ θανάων.

Τοσαῦτ' ^o ἔλξε· σὸς δὲ Πολυνείκης γένος

Ἐκ ταῖσιν ὥρσσε, κατήνῃ λόγους.

Πάντες δ' ἐπερόρησαν Ἀργεῖοι τάδε,

Κάδμω τε λαὸς, ὡς δίκαι' ἡγάμενοι.

Ἐπὶ τοῖσι δ' ἑσπείουσιντο, ^p καὶ μεταίχμίοις

Ὀρκῆς συνῆψαν ἐμμελῆιν ^q στρατηλάτας.

Ἦδη δ' ἔκρυπτον σῶμα παγχάλκεις ὅπλοις

^r Διοσὶ γέροντος Οἰδίου νεανία.

Φίλοι δ' ἐκόσμου τῆσδε μὲν ^s πρόμον χθονός,

Σπαρτῶν ἀριεῖς· ^t δὲ Δαναϊδῶν ἄκροι.

Ἔσαν δὲ λαμπρὰ, χροῦμά τ' ἐκ ἡλαζάτῳ,

Μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ.

Παρεχθόντες δ' ^u ἄλλος ἄλλοθεν Φίλων,

Λόγοισι ^v παροτρύνοντες, ^x ἐξυῖδαν τάδε·

Πολυνείκης, ἐν σὶ Ζηνὸς ὀρθῶσσι βρέτας

Τρόπαιον, ^y Ἀργὰ τ' εὐκλείᾳ δάσναι λόγον.

Ἐτεοκλέα δ' αὖ, νῦν ^z πόλεως ὑπερμαχεῖς,

^b Ἡμῶς Bar. 1.

ⁱ Πάλιν Voss. 2. Μόνος Sc.

^k Ἀργεῖοι Sc.

^l Νείσσεσθε Bar. 1. Νείσσεσθε Sc. Νείσσεσθε in Excusis omnibus ante Barneesium.

^m Οἱ Voss. 2. Ος Sc.

ⁿ Νεκρὸς Voss. 2. Sc. —

^o Ita Kingius

cum sex MSS. Ἐλξε· ὁ σὸς ῥ in Editis prioribus.

^p Καὶ Sc.

^q Certe (ut inquit Kingius) loco vulgatae legendum videtur στρατηλάται, atque ita in Codice Scaligeriano emendatum erat.

^r Οἱ ῥ γέροντες Voss. 2.

^s Idem MS. mutato ordine, χθονὸς πρόμον.

^t Ita reposuit Barneesium,

faventibus MSS. Bodleianis, & C. C. C. cum prius obtinebat ἄλλοι.

^u Παροτρύνοντες Bod. 2. C. C. C.

^x Προσέδωκε MSS. Bodl. & C. C. C.

^y Ἀργὰ δ' Sc.

^z Πόλεως θ' ὑπερμ. Sc.

1266 Ἐν σὶ] Scil. κείται.

Ἀφικνῶν. Lege Cl. Maittaire de Dia-

1267 Εὐκλείᾳ] Εὐκλείᾳ χθονὸν, εὐκλείᾳ

leat. Attic. pag. 29. C.

E e e

- Νῦν καλλίνικος γυρόμενος, ^a σκήπτρων κρατεῖς.
 Τάδ' ἠγόρδον, παρακαλοῦντες εἰς μάχην. 1270
 Μάντεις τὲ μῆλ' ^b ἑσφαζον, ἐμπύρες ^c τ' ἀκμάς,
 Ρῆξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ^d ἐναντίαν,
 Αἶσαν τε λαμπρὰ, ἣ δυοῖν ὄρεα ἔχει,
 Νίκης τε σῆμα, καὶ ^e τὸ τ' ἡσυχαιῶν.
 Αλλ' εἴ πιν' ἀλκὴν, ἣ σφ' ἔχεις λόγους, 1275
 Ἡ Φίλτρ' ἐπαδῶν, εἴχ', ἐρήτυτον τέκνα
 Δεινῆς ἀμίλλης, ὡς ὁ κίνδυνος μέγας,
^f Καὶ πᾶθλα θανά· δάκρυά σοι γυήσεται
 Διοσὼν στήθη τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.
 10. Ω τέκνον, ἔλθ', Αντιγόνη, δόμων πάρος· 1280
 Οὐκ ἐν β' χορείαις ^h ἐδὲ παρθενεύμασι
ⁱ Νῦν σοι παροχωρεῖ δαιμόνων κατὰ στήθεα.
 Αλλ' ἀνδρ' ὄρεῖω καὶ κασιγνήτῳ σέθεν,
 Εἰς θάνατον ἐκνεύοντε, κωλύσθ' σε δεῖ
 Ζὺν μητρὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς ^k ἀλλήλοισιν θανεῖν. 1285

^a Sic restituit *Barneſius* ex MS. C.C.C. (adde *Bodleianus* omnes) pro σκήπτρων.
^b Εσφαζαν *Bar.* 1. ^c Ita MSS. omnes. in *Editis* ante *Barneſ.* erat Δ' ἀκμάς.
^d Ita omnes *Editores*. Verum ἐναντίαν malim cum sex MSS. non dissentiente *Kingio*: ut sit pro τὰ πρὸς τῶν ἐναντίων δηλοῦσαν.
^e Τὰ *Bar.* 1. ^f Versus hic non apparet in *Bar.* 1. ^g *Vetus Scholiastes* in suo *Codice* legit χορείαις.
^h Οὐδ' ἐν in *Edit.* *Vet.* non paucè bene. ⁱ Νῦν σε *Voss.* 2. ^k Ita *Bar.* 1. 3. *Laud. Bod.* 2. C.C.C. *Voss.* 1. 2. in omnibus *Edit.* *Kingianam* præcedentibus (cum *Bod.* 1) ἀλλήλοισι.

1269 Κρατεῖς] Pro κρατήσεις. Respice sis notata ad *Soph. Ant.* v. 293.

1271 Εμπύρους τ' ἀκμάς, ρῆξεις τ' ἐνώμων] Hunc morem Veterum egregie illustrat doctif. *Potterus Archaeolog. Græc.* lib. 2. c. 14.

1273 Ἡ δυοῖν ὄρους ἔχει] Flamma enim florens bona, languens infausta, portendere putabatur. Vide *Artemidori Oneirocrit.* lib. 2. c. 9.

1275 Αλλ' εἴ πιν' ἀλκὴν] ἀλκή hic significat remedium; vel quicquid ad mala sublevanda adhiberi potest. ita

Sophoc. Oed. Tyr. 42. ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, — M.

1282 — δαιμόνων κατὰ στήθεα] non, ut vers. vulg. fortunæ status: sed, conditio à Diis assignata, sc. ἡ δὲ δαιμόνων. Sic v. 1017. ἀνὰ γὰρ δαιμόνων & 1083. ἅπ' δαιμόνων. δαίμων sane numero singul. sæpius ponitur pro Fortuna (sc. ἡ κατ' ἐξοχὴν δαίμων) plurali vero pro Diis in genere. M.

1283 Αλλ' ἀνδρ' ὄρεῖω] sc. quoad virtutem bellicam. M.

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

ANTIGONH, IOKASTH.

I A M B O I.

- Αν. **Τ**ῖν', ὦ τεκῶσαι μήτηρ, ἐκπληξιν νέαν
 φίλοις αὐτέϊς, τῶνδε δωμάτων πάρος;
 Ιο. Ω θυγάτερ, ἔρρ' σῶν κασιγῆτων βίος.
 Αν. Πῶς εἶπας; Ιο. Αἰχμὴν ¹ εἰς μίαν κατέζευκτον.
 Αν. Οἱ ἐγὼ, τί λέξεις, μήτηρ; Ιο. Οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπα. 1290
 Αν. ^m Ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιπῶσ'; Ιο. Ἀνὰ στρατόν.
 Αν. Αἰδέμεθ' ὄχλον. Ιο. Οὐκ ἐν αἰχύνῃ τὰ σῶ.
 Αν. Δράσω ᾗ δὴ τί; Ιο. ⁿ Συγγόνων λύσεις ἔριψ.
 Αν. Τί δρῶσαι, μήτηρ; Ιο. Προσπλινῶσ' ἐμῶ μετὰ.
 Αν. Ἦγ' οὐ πρὸς μεταίχμι', & ^o μελλητέον. 1295
 Ιο. Επειγ', ἐπειγε, θυγάτερ, ὥς ἦν μὲν φάσσω
 Παῖδας πρὸ λόγχης, οὐμὸς ἐν Φάφ' βίος.
 Ρ Ἦν δ' ὑπερήσης, οἰχόμεεδα, κατθανῇ.
 Θανῶσι δ' αὐτοῖς συνθανῶσα κείσομεθ.

^l Es Schol.
 μελητίον.

^m Πῇ Sc.

ⁿ Εγγόνων Voss. 2.
^p Versum hunc non agnoscit idem MS.

^o Idem MS.

1291 Ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιπῶσ'] non ut *Barnes. & King.* virginum *cantu* relicto; sed *cubiculo* meo relicto. Nam παρθενῶν est ea domus pars, in qua virginum cubicula erant constituta, &

hæc quidem distincta ἀπὸ τῶ ἀνδρῶν. Hic, ut alibi, numero plurali *Euripides* utitur, cum interea unum modo cubiculum denotat.

ACTUS QUARTI SCENA QUARTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1^η Α¹ Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ. 1300
 2 Α¹ Τρομερὰν ^s Φρίκαν, τρομερὰν φρέν' ἔχω,
 3 ^t Διὰ σάρκα δ' ^u ἔμην
 4 Ελεος, ἔλεος ἔμολε
 5 Ματέρὸς δειλαίας,
 6 Δίδυμα ^x τέκνα· πότερος ἄρα 1305
 7 Πότερον αἰμάζει,
 8 ^y (ὦ μοι πόνων,

q A¹ bis tantum legitur in *Codd. Bodl.* r Deest hic versiculus in *Voss. 2.* s Φρίκα C. C. C. t A¹, αἰ, αἰ in *MSS. Bodl. Barnef. & Pierf.* A¹, ε' αἰ in *Impressis* vetustioribus. u Εμμένον *Voss. 2.* x Ita *Kingius* cum *Edit. Pierf. MSS.* omnibus *Bodleianis, Voss. 2. & C. C. C.* in *Edit.* prioribus τίνα. y Parenthesin hic omnino postulat sensus, ideoque eam notavimus cum *Barnef.* aliisque.

1302 Σάρκα δ' ἔμην] Σαρκὲ ἀντὶ σώ-
 ματος, pars pro toto, per Synecdo-
 chen Græcis haud insolentem. Sic
 Noster de Hippolyto in fabula cog-
 nomine, v. 1342.

Καὶ μὴν ὁ πάλαι ὄδῃ δὴ σάχη,
 Σαρκεὶς νεκρὸς

Ξανθὸν τε κάρη ἀλαυμινθεῖς.

Atque iterum in *Eleotr.* v. 387.

— Αἰ ὅ σάρκις αἰ κενὴ φρενῶν.

Et *Epicurus* in *Sel. Sentent.* Τὴν ζωὴν
 σάρκα τὸ παρὸν μόνον χρηματίζει, τὴν δὲ
 ψυχὴν εἰς τὸ παρελθόν καὶ τὸ παρὸν. Quem
 ex *Cicerone* (de *Finibus* lib. 1. p. 48.
Edit. Lambin) audi latine loquen-
 tem: Nam corpore nihil nisi præsens,

ἔσ' quod adest sentire possumus: animo
 autem ἔσ' præterita ἔσ' futura. Simi-
 lem usum habet hæc vox (σάρξ) in
 sacra pagina, *Act. II. 31.* Οὐδὲ ἡ σὰρξ
 αὐτοῦ εἶδε ἀναφθαρτόν. h. e. *Sebast.*
Castalione interprete: Nec CORPUS
 corruptionem &c. Quam significatio-
 nem ex Hebræi sermonis consuetu-
 dine fluxisse quibusdam Sacrarum Li-
 terarum Interpretibus temere persua-
 sum fuit.

1305 Δίδυμα τέκνα] Elliptice dici-
 tur, subaudita Præpositione αἰ.

1307 ὦ μοι πόνων] Ante πόνων sub-
 intellige ἐνταῦθα: quæ vox post Inter-
 jectionem, sequente Casu secundo,

- 9 ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ Γᾷ)
 10 Ομοῖα δέραν,
 11 Ὕμοῖα ψυχὰν,
 12 Δι' ἀσπίδων, δι' αἰμάτων;
 13 Τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα,
 14 Πόπρον ^a ἄρα νέκυω
 15 Ολόμυρον ἰαχίσσω.

1310

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 ^b Φεῦ δᾶ, Φεῖ δᾶ,
 2 Δίδυμοι θῆρες, Φόνιαι ψυχαί,
 3 Δορὶ παλλόμεναι,
 4 Πέσεια, πέσεια ^c δαΐα
 5 ^d Αὐτίχ' αἰμάζετον.
 6 Τάλανες, ^e ὅτι ποτὲ ^f μονομάχων
 7 ^g Ἐπὶ Φρέν' ^h ἤλθ' ἐτλῶ.
 8 Βοᾶ βαρβαράω

1315

1320

z Ομοῖα Baroc. 74.
 recte.

b Φεῦ δᾶ· Φεῖ δᾶ. Ald. Herv. Φεῦ γᾶ, Φεῖ γᾶ. Cant. Steph.
 c Δαί· in Codd. Bodleianis. d Αὐτίς Bod. 1. e Τί in MSS.

omnibus Bodleianis. f Μονομάχων Voss. 2. g Στινακτῶν ἐπὶ Φρέν'

Sc. Eius Φρέν' Voss. 2. h ἤλθ' ἐτλῶ edidit Kingius, Codicum omnium

Bodleianorum & MS. Reg. Soc. N. 7. fidem secutus, pro ἰππιδίτλῶ, quod
 habent omnes libri impressi priores: si excipias Editionem Pierfii, qui cum
 MS. C.C.C. edidit ἰπιδίτλῶ. Voss. 2. dat ἰππιδίτλῶ. Sed fortasse (ut idem
 notavit) in Modo Subjunctivo legi debet ἰλθ' ἰτλῶ, ut versus suo colo in Strophe
 respondeat, idque postulare videtur ὅτι.

sæpissime reticetur. Eadem occurrit
 Ellipsis in Luciani Timon. p. 71. Edit.
 Græc. Φεῦ δ' ἀπαγῆς: plene, ἰπιδί
 τῆς ἀπαγῆς. Adde sis etiam hujus sa-
 bulæ vers. 1367. & 1752.

1317 Δορὶ παλλόμεναι — ἀντὶ τὸ
 δόρυ κατ' ἀλλήλων πάλλουσαι. Schol. —
 vel ita forte reddi potest; hostilem sor-
 tem ducentes; vel ex hasta sortem du-
 ceptes. H.

1321 Ἐπὶ Φρέν' ἤλθ' ἐτλῶ] metro re-

stituendo intentus Kingius constructio-
 nem, ut sæpe fit, prorsus perdidit, le-
 gendo sc. ἰλθ' ἰτλῶ pro ἤλθ' ἐτλῶ· nam τὸ
 ὅτι notionē causali sicut hic usurpatur,
 adeo non subjunctivum requirit, ut
 etiam respuat. Quod vero ad metrum
 attinet, salva res est absque ulla inno-
 vatione: modo enim uterque versus
 sit trochaicus, parum refert an pedi-
 pes ad amussim respondeat. H.

- 9 ⁱ Ἰαχὰν σενακτῶν
 10 ^k Μελομέναν ^l νεκροῖς,
 11 Δάκρυσι θρηνήσω.
 12 Σχεδὸν τύχα πέλαις ^m φόνε,
 13 ⁿ Κρινεῖ Φάος τὸ μέλλον.
 14 Ἀπὸ μος, ἄποτμος ὁ
 15 φόνος, ^o ἐνεκ' Εριννύων.

1325

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσω τίνδε δέυρο συννεφῇ 1330
 Πρὸς δόμους σείχοντα, πάντω τὰς παρεσῶτας Ρ γόους.

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κρ. **Ο**ἱμοι, τί δράσω; πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν
 Στένω δακρύσας, ἣν πᾶσι ἔχῃ νέφος
 ἧ τοιᾶν, ὥς δ' Ἀχέροντος ἱένας;
 Ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὅλωλ' ὑπερβανών,

1335

i Sic Kingius cum libris scriptis. Vulgo, hoc ordine, σενακτῶν Ἰαχὰν, minus recte. *k* Ita ex MS. C. C. C. reposuit Barneſius, (consentientibus itidem Codicibus Bodleianis,) pro μελομέναν, quod antea obtinebat.
l Νεκρῶν MSS. omnes Bodleiani & Voss. 2. *m* Φόνε Voss. 2. H.
n Κρινεῖ in Editionibus ante Barneſium. *o* Sic Voss. 2. & Codd. Bodl. omnes. in Editis ante Kingium ἐνένας. *p* Ita Kingius cum duobus Codd. Reg. Soc. omnibus Bodleianis & Voss. 2. olim λίσσους. *q* Τοιᾶν, hiulce, Cant. Steph. Τοῦτον Sc. *r* Hic in suo codice ἱένας posuit J. Scaliger.

1323 Ἰαχὰν σενακτῶν] lect. quidem vulg. salvo metro retineri potest; neque causam video cur admittatur emendatio Kingii. H.

1329 Ἐνεκ' Εριννύων] Propter Oedipi imprecationes.

1330 Συννεφῇ] Vide annotata no-

stra in Sophoclis Antig. v. 535.

1332 Πότερα] Pro πότεως. Vide sis Sophoclis Oed. Col. v. 1250. et quæ supra notavimus ad ejusdem Antig. v. 1192.

1333 Στένω] Lege scripta ad Sophoclis Antig. v. 293.

- Τῆνομα λαβῶν θνηταῖον, ἀνιάρων δ' ἐμοί.
 Ον ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἐλῶν,
 Αὐτοφαγῇ ^s δύσηνος ἐκόμισ' ἐν χερσίν
 Βοῶ ^z δῶμα πᾶν, ἐγὼ δ' ^t ἤκω μέγα
^u Γέρων ἀδελφῶν ^x γράϊαν Ιοκάστην, ὅπως
^y Λέσση πρόθητάί τ' ἐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.
 "Τοῖς γὰρ ^z θανέσι χρεὶ ^t εἰ τεθνηκότα
 "Τιμὰς διδόντα, χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν.
 Χο. Βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω, Κρέον,
 Κόρη τε μητρὸς Αντιγόνη κοινῶ ποδί.
 Κρ. ^a Ποῖ, καπὶ ποίαν συμφορὰν; σήμαινέ μοι.
 Χο. Ηκαστε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δοῖ
 Εἰς ἀσπίδ' ἤξεν βασιλικῶν δόμων ὑπερ.
 Κρ. Πῶς Φῆς; νέκυν ^b τοι παιδὸς ἀραπαύζων ἐμοῦ
 Οὐκ εἰς τόδ' ἦλθον, ὥστε ^z εἰ τὰδ' εἰδέναι.
 Χο. Αλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλαι.
 Δοκῶ δ' ἀγῶνα πόν περὶ ψυχῆς, Κρέον,
 Ἡδὴ πεπεράχεται παῖσι τοῖσιν Οἰδίπῃ.
 Κρ. Οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσπρῶ τόδε,
 Σκυθρωπὸν ὄμμα, καὶ ^d πρόσωπον ἀγγέλλει
 Στείχοντες, ὅς ^e πᾶν ^f ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.

^s Ita Codd. Bodleiani & C. C. C. in Editis omnibus ante Kingium habetur δύσηνον. ^t Ηκω μεταστῆλκον, pro ἤκω μέγα γέρον, in Ald. Herv. Cant. Steph. & Pierf. ^u Σπίλων Sc. ^x Γραῖαν perperam abest ab Editionibus ante Barnef. ^y Κλαύση Sc. ^z Τεθνήσιν χρεὶ Gr. ^a Πῇ Sc. ^b Τῇ Voss. 2. ^c Ita MSS. omnes Bodleiani, Voss. 2. & Schol. in Impressis ante Kingium τὸδ' εἰδέναι. ^d Πρὸς ψῆν Bar. 3. ^e Ita MSS. omnes. Editores omnes Barnefium præcedentes huius exhibent, laborante metro. ^f Δ' ἀγγελεῖ Sc.

1341 Λύση] Moris fuisse Antiquorum, ut corpora sepulturæ danda lavarentur, diximus ad Sophoclis Antig. v. 914. Adde clarif. Pitisci Lexicon Antiq. Roman. v. Abluebant.

1345 Κοινῶ ποδί] i. e. Κοινῇ ἐξόδῳ.

1346 — καπὶ ποίαν συμφορὰν] sc. non tam calamitatem aliquam,

quam rem aliquam subito exortam: ita sæpe Euripides. M.

1349 — νίκω τοι παιδὸς ἀραπαύζων ἐμῶ] constructio est: veni curaturus filii mei cadaver, non ob hoc ut talia audirem. Sic Orest. 610. ἤλθον κατὰ μέσσην τάφον, & alibi passim. M.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Αγ. Ω Τάλας ἐγὼ, τίν' εἶπω μῦθον, εἴ ἢ ἡ τίνας λόγους;
 Κρ. Ω Οἰχόμεσθ', ἐκ ἰεὺς προσώποις Φροίμοις κ' ἀρχὴν λόγους.
 Αγ. Ω τάλας, διαστῶς αὐτῶν μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
 Κρ. Πρὸς ἰεὺς πεπραγμένοισιν ἢ ἄλλοις πῆμασιν ἢ λέγεις ἢ τί; 1360
 Αγ. Οὐκέτ' εἰς τῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν Φάει, Κρέον.

ΕΤΕΡΟΣΤΡΟΦΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

οΚρ. Ι ΡΑΐ, ἀ,
 2 Μεγάλα μοι θροεῖς παῖδεα, καὶ πόλιν.

ΣΤΣΤΗΜΑ Α.

9Αγ. Ι Ω δώματ' εἰσηκέσσι' Οιδίπιδ' ἀτάδε,
 2 Παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὁλωλότων; 1365
 Χο. 3 Ως ἐκδακρύσσει γ', εἰ φρονούῃτ' ἐτύγχανον.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

Κρ. Ι Οἶμοι συμφορᾶς βαρυνόμενῶν,
 2 Ὀἶμοι κακῶν, δύσηνος ὦ τάλας ἐγὼ.

g Pro ἢ, minus recte in *Laud.* & *Bod.* 2. καί. b Sic cum MSS. omnibus *Bodleianis*, *Voss.* 2. & *C.C.C.* in *Edit. Kingianam* præcedentibus male τίνας λόγους: pro quo πῖν αὐτὸν λόγους conjiciebant viri docti. *Jos. Scaliger*, *Jf. Vossius* & *Dan. Heinsius*. i Εὐπρόσωποι Sc. k An ἀρχή, inquit *Barnes*. l Ita MSS. in *Edit. Vett.* πεπραγμένοις: sed hæc lectio metrum pessundat. m Αἰοισι *Voss.* 1. Αἰοισιν *Voss.* 2. n Λίγειν *Voss.* 2. o Hic versus in tribus MSS. (*Bar.* 3. *Laud.* *Bod.* 2.) profertur à *Choro*. p E αἰ in antiquis libris. q Creon hic loquitur juxta tres MSS. prædictos. r Εἰσηκέσσι' in *Editionibus* ante *Kingium*. s Γε φρονούῃτ' *Voss.* 2. t Deest hic versus in antiquis Codicibus, teste *Scaligero*.

Σ Τ Σ Τ Η Μ Α Β.

Αγ. 1 Εἰ καὶ τὰ πρὸς ^u τέττισιν εἰδέης κακά.

Κρ. 2 Καὶ πῶς ἤροισ' ἂν τῶνδε ^x δυσσολιμώτερα;

1370

Αγ. 3 Τέθνηκ' ἀδελφῇ σὴ δυοῖν παῖδων μέτα.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Γ.

Χο. 1 Ἀνάγερ', ἀνάγερτε κακυτόν,

2 Ἐπὶ ὕ κρᾶτά ^z τε λευκοπήχεις κτύπες ^a χερσῶν.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Κρ. Ω τλήμων, ὅιον ^b τέρμον', Ιοκάστη, βίε,
Γάμων τε τῶν σῶν, Σφιγγὸς ^c αἰνιγμὲς ἔτλης.

1375

^d Καὶ πῶς πέπρακται διπύχων παίδων Φόνος,

Ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπῃ; σήμαινέ μοι.

Αγ. Τὰ μὲν ^e πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς
^f Οἶδ', ἔ μακρὰν γὰρ τειχέων πεπύχαι,

Ὡς' ἔχ' ἅπαντ' ὅς' εἶδεναι τὰ δρώμενα.

1380

Ἐπεὶ δὲ ^g χαλκῶς σῶμ' ^h ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις

Οἱ τῷ γέροντος Οἰδίπῃ νεανίαί,

Ἐσησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μετρίχμιον,

^u Τέττισι γ' Bar. 1. 3. Laud. Sc. C. C. C. Τέττις σύγ' Bod. 1.

^x Ita MSS. Bodleiani, Voss. 1. & C. C. C. in Impressis ante Barnesium male
δυσσολιμώτερα. ^y Κάρα Sc. ^z T: non comparet in Bar. 1. 3.

Bod. 1. ^a Χερῶν Sc. ^b Sic cum Voss. 1. ut chasma impleteretur,
reposituit Barnesius. Τέρμον in Editis prioribus & omnibus, quos quidem vidi,
scriptis Codicibus. ^c Αἰνιγμὸς τ' ἔτλης Voss. 2. ^d Idem MS.

πῶς δὲ exhibet. Codices Bodleiani, mutato tantum ordine, πῶς καί.

^e Πρὸς πύργων Voss. 2.

^f Οἶδ' οὐ, μακρὰν γὰρ Sc.

^g Sic Codd.

Bodl. omnes, Voss. 1. 2. C. C. C. in Editis ante Barnesf. χαλκῶς. Sc. χαλ-
κίσις. ^h Ita in MSS. Bodleianis, Voss. 1. & C. C. C. omnes Editores

Barnesium præcedentes dant ἐκοσμήσαν.

1373 Λευκοπήχεις κτύπες χερσῶν] Id
est, κτύπες λευκοπήχειων χερσῶν.

1375 Αἰνιγμὸς] Subaudi αἰγῆ: ut
paulo ante vers. 1305.

ἰ Διοσῶ ^k στρατηγῶ, καὶ ^l διπλῶ στρατηλάτῃ,
 Ως εἰς ἀγῶνα, ^m μονομάχον τ' ἀλκὴν δορός.
 Βλέψας δ' εἰς Ἀργος, ἦκε Πολυνείκης δ' ἄρας·
 Ω ⁿ πότνι Ἥρα, σὺς γάρ εἰμι, ἐπεὶ γάμοις
 Εὖρυξ' Ἀδράστῃ παῖδα, καὶ ναίω χθόνα,
 Δὸς μοι Κτανεῖν ἀδελφόν, ἀντήρη δ' ἐμῇ
 Καταματῶσσι δεξιὰν νικηφόρον.
 Αἰχίσον ὁ αἰτῶ εἶφανον, ὁμοῖον ^p Κτανεῖν.
 Πολλοῖς δ' ἐπ' ἡ δάκρυα τ' τύχης ὅση,
 Καῖελεψαν ἀλλήλοισι ^q Διδόντες κόρας.
 Επεκλῆς δέ, Παλλάδος χρυσόσπιδος
 Βλέψας πρὸς οἶκον, ^r ἤρχετ' ὦ Διὸς κόρη,
 Δὸς ἐγχοῦς ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
 Εἰς στέρον ἀδελφῶ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν,
 Κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα προήσων ἐμῇ.
 Ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρρὸς, ὥς Τυρσηνικῆς

1385

1390

1395

ἰ Διοσῶ ἀδελφῶ maluit Kingius : qua lectione præcavetur ineptā repetitio.
^k Στρατηγῶ Bar. 3. Sc. ^l Διοσῶ Sc. ^m Sic Codices Bodleiani,
 C. C. C. L. S. in Editis ante Kingium cum Scholiaste μονομαχῶν. Cod. Scalig.
 hic habet μονομάχῃ τ'. ⁿ Sic Kingius ex MSS. ante πότνι, minus bene.
 ο Αἰτῶν legi mavult Canterus. ^p Κτανῶν Bod. 1. ^q Διδόντες
 Bar. 1. Sc. ^r Ita edidit Kingius ex MSS. ἤρχετ' in Edit. Barnef.
 in reliquis ἤρχετο.

1387 Ω πότνι Ἥρα] Junonem, ut
 ei adfit, precatur Polynices, quia Ar-
 gorum Dea erat Tutelaris. Singulæ
 enim Civitates apud Antiquos Deum
 habuerunt suum, cujus præcipue curæ
 committebantur. Quod autem Argi
 in Junonis tutela erant, aperte testatur
 Homerus hisce versibus, *Iliad.* δ. v.
 51. & seq.

Ητοι ἱμοὶ πεῖσις μὲ πολλὸν φίλταταί
 εἰσι πόλεις,
 Ἀργὸς πε, Σπάρτη πε, ἔ ἐρυάγυια
 Μυκῆνη.

Hinc etiam in Nummis & Lapidibus
 antiquis obvia Junonis Argivæ men-
 tio. Adi eruditif. Harduini Numm.

Antiq. Illustrat. pag. 69.

1392 Τῆς τύχης ὅση] Διὰ τ' τύχης,
 ὅση ἦν. Τύχη autem, pro δυστυχία. —
 δάκρυα τ' τύχης ὅση] ἕνεκα τ' τύχης τῶν
 ἀδελφῶν ἀδελφῶν ὅση ἦν καὶ ὁποῖα. Schol.

1399 Αφείθη πυρρὸς] De more pri-
 scorum seculorum. Ignoto enim tu-
 barum usu, instructas acies facibus
 accensis præibant, quibus utrinque
 conjectis, manus conferebant. Ad
 quem ritum alludere videtur Petronius
Satyr. c. 124. p. 595. Ed. Burm.

Atque inter toto laceratam pectore
 vestem

Sanguineam tremula quatiebat
 lampada dextra.

Σάλπιγξος ἤχη, σῆμα Φοινίᾳ μάχης,
 Ἡῖξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισ ἐπι.
 Κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γόνυν,
^s Ξυνήσαν, ἀφρῶ διάδροχοι χυεάδας.
 Ἡῖασον ᾗ λόγχαις, ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
 Ὅπως σιδηρὸς ἐξολιοδαίνοι μάτην.
 Εἰ δ' ὅμμ' ^t ὑπερχὸν ἵπτος ἄτερος μάθοι,
 Λόγχην ἐνώμα σωμαί, προφθίναί θέλων.
 Ἀλλ' εὖ προσήγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν
 Ὀφθαλμὸν, δέγον ὥς ^u γίνεσθαι δόρυ.
 Πλέων δὲ τοῖς ὀρώσιν ^x ἐσέλασ' ἰδρῶς,
 Ἡ τοῖσι γ δρῶσι, διὰ φίλων ὀρῶδιαν.
 Εἰσοκλῆς δὲ, ποδὶ μεταφάσων πότερον
 Ἰχνης ὑπόδρομον, κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
 Τίθησι. Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί,
 Πληγὴν σιδήρῳ ὠχραδοθεῖσαν εἰσδῶν,
^z Κνήμην ^a τε ^b διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ.
 Στρατὸς δ' ^c ἀνηλάλαξε Δαναϊδῶν ἅπας.
 Καὶ τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσδῶν
 Ὁ πρόσθε τρωθεῖς, ξέρνα Πολυνείκης βία
 Διήκε λόγχην, καπέδωκεν ἡδονὰς
 Κάδμους πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.

1400

1405

1410

1415

1420

^s Supple μάχην, vel ἦνχη: quorum posterius in *vetustiorum Editionum* textu locum obtinet; sed vetat res metrica, & bene rejiciunt *Codices* omnes MSS.

^t ὑπερχόντ' Voss. 1. H. ὑπερχόν habet *Stephanus* in *Appendice* ad *Tbes.* locum hunc citans v. Κίχρωμα.

^u γίνεσθαι MSS. Bodl. & Voss. 2.

^x Sic *Kingius* cum MSS. Bodl. et C. C. C. ἐσέλαξ in *Editis* prioribus.

^y Δρῶσιν Sc. ^z Κνήμης Bar. 1. Sc. ^a Δι in *Edit. Vett.*

^b Διαπέρασεν Voss. 2. ^c Επιλάλαξε Schol.

Vide etiam Tzetzem in *Commentario* *Lycophronio*, ad v. 250. doctif. Poterum *Archæolog. Græc.* lib. 3. c. 9.

Ibid. Τυρσηνικῆς σάλπιγξος] Tuba ænea Τυρσηνικῆ dicitur à Πίλαο Tyrreno, qui primus invenit. (*Plinius* lib. 7. *Nat. Hist.* cap. 57. *Tzetzes* loco

citato.) Deinde eam à Tyrrenis Græciæ intulit Arichondas quidam Heraclidis auxilium ferens. *Vetus Scholiastes* ad *Sophoclis Ajax.* v. 17.

1419 Σπέρνα] Enallage Numeri: de qua vide notata ad *Sophoclis Oedip.* Tyr. v. 497.

^d Εἰς δ' ἄπρον ἦκων δορὸς, ἐπὶ σκέλος πάλιν
 Χωρεῖ· λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πᾶντρον,
 Μέσσην δ' ἀκντ' ἔθραυσεν· ἐξ ἴσε δ' Ἀρης
 Ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ^e ἀπαστερημύροιν.
 Ἐνθεν δέ, κώπας ^f ἀρπύσαντε Φασγάνων,
 ἔς τας ταυτὸν ἦκον· ^h συμβαλόνη δ' ἀσπίδας
 Πολὺν παραγμὸν ἀμφιβάτ' εἶχον μάχης.
 Καί πως νοήσας Ετεοκλῆς, τὸ Θεσσαλὸν
 Εἰσήγαγεν σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός.
 Εξαλλαγείς γάρ τε παρέστωτος πόνο,·
 Λαῖον μὲν εἰς τῆπιθεν ⁱ ἀμφέρει πόδα,
 Πρόσω πὰ κοῖλα γαστρός εὐλαβεύμενος·
 Προσὰς δὲ κῶλον δεξιὸν, δι' ὀμφαλοῦ
 Καθῆκεν ἔγχος, ^k σφονδύλοισι τ' ἐνήρμοσεν.
 Οὐδ' ἀμύφας πλάσσει καὶ νηδὺν τάλας,
 Σὺν αἵματιραις ἐγρόσι Πολυνείκης πτνῆ.
 Ο δ', ὡς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
 Ζίφος δικάων ἐς ραῖαν, ἐσκύλευέ νιν,
 Τὸν νοῦν πρὸς ^l αὐτὸν ἐκ ἔχων, ἐκῆσε δέ.
 Ο καὶ νιν ἐσφηνλ' ἐπὶ γδ' ἐμπνέων βραχὺ,
^m Σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ ⁿ πεσέματι,
 Μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἥπαρ Ζίφος
 Ετεοκλῆς, ὁ πρόοτε Πολυνείκης πεσών.
 Γαῖαν ο δ' ῥοδάξ ἐλόντες, ^q ἀλλήλων πέλας
 Πίπτουσιν ἀμφω, καὶ διώρισεν κράτος.

1425

1430

1435

1440

1445

^d Ita in MSS. Ω; in Editis ante Kingium. ^e Αποστερημύρων Voss. 2.
^f Ita primus edidit
 Barnesius, consentientibus Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. & Voss. 2. pro ἀρπύσαντις,
 uti perperam est in Bar. 1. & Edit. prioribus. ^g Eis Bar. 1. Ald.
 Herv. Cant. ^h Συμβαλόντις ἀσπίδας St. ⁱ Αναφίει Bar. 1. Sc.
^k Σπονδύλοισι Bar. 1. ^l In Edit. Cant. Steph. Barnes. & Pierf. αὐτὸν,
 perperam. ^m Σώζειν Voss. 2. ⁿ Idem MS. πεισέματι.
^o In eodem MS. déelt δ. ^p Idem MS. habet ἰδαξον. ^q Ἀλλήλων
 Bar. 1.

1440 Εκῆσε δ] — Αλ' εἰς τὸ σκυ-
 λεύειν τὸ Πολυνείκην· ὥς το γδ' αὐτὸν ἔναι
 νεκρόν. Schol.

1446 Πίπτουσιν ἀμφω] Consule, si
 libet, notata ad Sophoclis *Ant.* v. 13.

Κρ. ¹ Φεῦ, Φεῦ· κακῶν σῶν, Οἰδίπῃ, ² γ' ὅσον ζένω·
¹ Τὰς σῶς δ' ἀρὰς εἰκεν ² ἐκπλήσσει θεός.

Αγ. Αἴκε ³ δὴ νῦν καὶ τὰ πρὸς τέτοις κακά.

Υ Επεὶ ⁴ τέκνω πτόντ' ⁵ ἐλεπέτιν βίον,

1450

Εν τῷδε μήτηρ ἡ τάλαινα ⁶ προσιπνεί,

Σὺν παρθένω τε, καὶ προθυμία πόδος·

Τετρωμύνης δ' ἰδῆσαι ⁷ καιρίας σφαγῆς,

Ωμώζεν· ὧ τέκν', ὑτέρα βοηδρόμος

Πάρεμι. προσιπνέου δ' ἐν μέρει ⁸ τέκνα,

1455

Εκλαί, ἐθρήνῃ ⁹ τὸ πλὺν μαζῶν νόνον

Στένσ', ἀδελφῇ ¹⁰ θ' ἡ παρασίζεσ' ὁμοῦ,

Ω γηροβουκῶ μητρός, ὧ γάμους ἐμῆς

Προδόντ' ἀδελφῶν φιλάτατ'· ζένων δ' ἄπο

φύσμη· ἀνείς ¹¹ εὐςλητον, Ετεοκλῆς ἀναζ

1460

Ηκασε μητρός· καὶ πτεῖς ¹² ὑγραν χέρα,

Φωνὴν μὲν ἐκ ἀφῆκεν, ὁμμάτων δ' ἄπο

Προσέειπε δακρύοις, ὥς τε σημήναι φίλα.

Οδ' ἦν ἐτ' ἐμπνῆς, πρὸς κασιγνήτῳ δ' ἰδῶν,

1465

Γραϊάν τε μητέρ', εἶπε Πολυνείκης τάδε·

Ἀπωλόμεσθα, μήτηρ· εἰκτέρω δέ σέ,

Καὶ τλώδ' ἀδελφὴν, ἔ κασιγνήτον νεκρόν·

^r Versus hic ad *Chorum* pertinet in *Laud. Bod.* 1. 2. C. C. C. & omnibus *Impressis* ante *Barneesium*. ^s Ita primus reposuit *Pierfius* ex MS. C. C. C.

antea in *Editis* (quibus consentit MS. *Laud.*) σὺς ὦν. In *Voss.* 1. & *H.* annotatur σὺς ὦν.

^t Huic versui præfigitur *Creantis* persona in *Edit.* *Vett.* & *Pierf.* sed in MSS. *Laud. Bod.* 1. 2. & C. C. C. est continuatio sermonis *Chori*.

^u Sic è MSS. septem. in *Editionibus* plerisque ἐκπλήσειν. ^x Δὴ νῦν *Barnef.* in marg. ^y Ως γὰρ, pro ἐπὶ, in *Voss.* 2.

^z Πισόντι παῖδ' *Laud.* Πισόντι τέκν' *Voss.* 2. ^a Ita MSS. omnes. in *Edit.* ante *Barneesianam* ἰλιπνίτω.

^b Προσιπνεί *Voss.* 2. ^c Καιρίας *Sc.* ^d Τέκνων *Sc.* ^e Εὐςλητον *Bod.* 1. ^f Ἀνζερὰν *Voss.* 2. *L. S. Ald.* *Herv.*

Ibid. Κὲ διάρισαν κράτος] Οὐκ ἐσσε-
 φήνισαν τὴν νίκην. *Schol.*

1447 Φεῦ, Φεῦ· κακῶν σῶν, Οἰδίπου, γ'
 ὅσον ζένω] hæc *Choro* non autem *Cre-*
anti tribuit *Valckenaer* & quidem scribit
 Οἰδίπῃ — porro pro ὅσον, lege ὅσα,
 sententia hoc postulante neque repug-

nante metro; non enim jungit ὅσον
 ζένω sed ζένω ἐνικε τὸ σῶν κακῶν ὅσα ἐστ'
 gemo propter infortunia tua quanta
 sunt. *M.*

1464 Οδ' ἦν] Lege potius, ὃ εἶ
 ἦν. *H.*

φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐγχεῖτ', ἀλλ' ὅμως εἰ φίλος.

Θάψον δὲ μ', ὦ τεκῶσαι, καὶ σὺ, σύγχε,·

Εν ἡ γῇ πατρώα, καὶ πόλιν θυμωμένῳ

1470

Παρηγορεῖτον, ὡς ποσὶνδὲ ἰ γούῳ τυχῶ

Χθονὸς πατρώας, καὶ καὶ δόμους ἀπώλειαι.

Ξυνάρμοσεν δὲ βλέφαρά μιν τῇ σῇ χειρὶ,

Μήτηρ, (τίθησι δὲ αὐτὴς ὀμμάτων ἐπὶ,)

Καὶ χαίρει· ἤδη γάρ με πεισάλλῃ σκότος.

1475

Ἀμφὶ δ' αὖ ἐξέπνευσεν ἄθλιον βίον.

Μήτηρ δ' ὅπως ἴεσσι δὲ π τήνδ' ἐ συμφορὰν,

ὑπερπαθήσας, ἤρπασ' ἐκ π νεκρῶν ξίφος,

Κάπρ᾽ ἔδειξεν· διὰ μέσσω γὰρ αὐχένος

ὦθε σιδήρον, ὅ ἐν δὲ τοῖσι φίλτατοις

1480

Θανῶσα κείτῃ, πεισάλλῃ αὐφῶν χεῖρας.

ΡΑΝΤΕ δ' ὅρτος ρ λαὸς εἰς ἔρην λόγων,

Ἡμεῖς μὲν, ὡς νικῶνται δεσπότην ἐμὸν,

Οἶδ', ὡς ἐκείνον. ἦν δ' ἕρις στρατηλάταις,

1485

Οἱ μὲν, πατάσσει πόρῳ Πολυνείκῳ δορί,

g Φιλῶ Voss. 2.

b Τῇ πατρώα Bar. 1. Bod. 2.

i Sic edidit

Pierfius, faventibus MSS. omnibus Bodleianis & Voss. 2. antea in Editis (cum Scholiaste) δὴ.

k Καὶ Voss. 2.

l Εἰσὶ δὲ Barnes. in margine.

m Τὴν δὲ Voss. 2.

n Ita edidit Kingius ex Bar. 1. 3. Bod. 1. Laud.

(adde Bod. 2. Voss. 2.) pro νεκρῶ, quod antea obtinebat.

o Σὺ τέκνους

δὲ φίλτατοις L. S.

p Αὐτῇ Voss. 2.

q Ο λαὸς Sc.

1473 Ξυνάρμοσεν ἢ βλέφαρα] Notum, propinquos & maxime cognatos mortuorum oculos claudere solitos fuisse. Quam consuetudinem vetustissimam esse ostendit hic Sacrarum Literarum locus, Gen. XLVI. 4. Καὶ Ἰωσήφ ἐπιτάλει χεῖρας αὐτῷ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς· Vide doctif. Kirchmannum de Funer. Rom. lib. 1. cap. 6. qui de hoc more plura ibi docte observavit.

1476 Ἀμφὶ δ' αὖ ἐξέπνευσεν] Vide supra ad v. 1446. & ad Sophoclis Antig. v. 13.

1483 Ἡμεῖς μὲν, ὡς νικῶνται] Nota Syntaxin. Ὡς νικῶνται, pro ὡς νικῶν: ut recte monet Scholiastes Codicis Ba-

roc. 74. qui (inter alia) ad hunc locum sequentia notavit. Τὸ ἀκροῦς τ' σιωπῆώς ἐστι τοῦτον· ἡμῶς μὲν ἀνέχονται εἰς ἔρην λόγων, ὡς νικῶνται τ' ἐμὸν δεσπότην. δίδει ἢ εἰπὶν ὡς νικῶν, πρὸς μετοχὴν ἐξενιγμένην. — de hoc loco vide Indicem v. ὡς.

1485 Οἱ μὲν Λαίπῃ τὸ, λίγντες, inquit Scholiastes. Ego autem malim Verbum λίγν subaudire: ut Aelianus lib. 2. Var. Hist. cap. 1. Καὶ ταῦτα Σωκράτης (sic habetur in MS. in vulgatis libris Σωκράτης) πρὸς Ἀλκιβιάδην, sc. ἐλεγε. Adde eundem lib. 1. cap. 16. p. 25. edit. Abr. Grenov. & ibi doctissimo Kubnio notata.

Οἶδ', ὡς θανόντων ἔδαμ' νίκη πέλοι.
 Καὶ τῶδ' ὑπέηλθ' Ἀνιγόνη στρατὸς δικά,
 Οἶδ' εἰς ὅπλ' ἦσαν. εὖ δέ πως ἱερομηθία
 Καθῆσο Κάδμω λαὸς ἀσπίδων ὅτι ἐπ,
 Καῖσθημεν ἔσω τεύχεσιν πεφραγμένον
 Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατὸν.
 Καθεῖς ὑπέρη· πεδία δ' ἱερίμπλασαν
 Φεύγοντες· ἔρρη δ' αἶμα ἠ μυρίον νεκρῶν,
 Λόγχαίς x πηλόντων ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ.
 Οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ὕψισαν βρέτας,
 Οἶδ' ἀσπίδας σπλῶντες Ἀργείων νεκρῶν,
 Σκυλεύματ' εἰσω τειχέων ἐπέμπομεν.
 Ἄλλοι δὲ σὺν θανόντας Ἀνιγόνης μετὰ
 Νεκρὰς φέρουσιν ἐνθάδ', οἰκτίσας z φίλους.
 Πολλὰ δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέσονται
 Τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυσυχέσονται.

1490

1495

1500

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυσυχία
 2 ἂ δώματος ἤκη· πάρα γὰρ λεύσσειν
 3 Πτώμαλα νεκρῶν τελευτῶν ἤδη
 4 Τάδε πρὸς μελάθροισι, κοινῶ θανάτῳ
 5 Σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.

1505

τ Προμηθεΐα Bar. 1. Ald. Herv. Cant. Steph. s Υπὸ Voss. 2.
 ι Εξεπίπλασαν Voss. 2. u Sic Kingius è MSS. priores Editiones dant
 μυρίων. x Πιπτότων Voss. 2. y Εβησαν Bod. 1. z φίλοις Sc.
 a Sic primus edidit Barnesius ex MS. C. C. C. (consentientibus quatuor op-
 timis Codicibus Bodl.) vice vulgatæ lectionis δωμάτων, pro quo Canterus,
 Vossius & Dan. Heinsius δώμασιν legi maluerunt.

ACTUS QUINTI SCENA TERTIA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Αν. 1 ΟΥ^β προκαλυπτομένα βροσυχώδεος
 2 Αβρα^α παρήιδος,
 3 Οὐδ' ὑπὸ παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις
 4 Φοίνικ', ἐρύθημα προσώπῃς
 5 ^c Αἰδομένα, φέρομαι Βάκχα νεκύων,
 6 ^d Κραδόμενα δικῶσαι κόμας ἀπ' ἐμᾶς,
 7 Στολίδα κροκόεσσαν ἀνείσοι τρυφᾶς,
 8 Αἰγμόνευμα νεκροῖσι πολύσποννον.
 9 ^e Αἰ, αἶ. ^f ἰώ εἰ μοι,
 10 ^h Ω Πολυώνεικες, ἔφους ἄρ' ἐπάνυμος.
 11 ⁱ Ωἱ μοι μοι, Θῆβαι
 12 Σὰ δ' ἔρις, ἐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνω φόνος

1510

1515

^b Προκαλυπτομένα Ald. Herv. male. ^c Αἰδομένα in Bar. 3. Laud.
 Bod. 1. 2. & omnibus Impressis ante Kingium. ^d Κραδόμενα Bod. 1. Sc.
^e Αἰ quater ponitur in Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. ^f Hæc & vox
 sequens rejecta est ab iisdem MSS. ^g Μοι μοι in Editis ante Kingium.
^h 1ὴ Codd. Bodl. omnes & Voss. 2. ⁱ 1ὴ μοι Bar. 1.

1514 Αἰγμόνευμα] Subauditur δια.
 Qua de Ellipsi agitur supra ad Sopho-
 clis Antig. v. 641. atque alibi. —
 tu autem vide Indicem h. v.

1516 Εφους ἄρ' ἐπάνυμος] Confer,
 si placet, quæ notavimus supra ad
 v. 649.

1518 Σὰ δ' ἔρις, ἐκ ἔρις, ἀλλὰ
 φόνω φόνος
 Οἰδιπόδα δόμον ὤλισε, κραν-
 θῆς]

Tollenda est ὑποσημνὴ post ὤλισε, &

reponenda post κρανθῆς, ut partici-
 pium hoc cum φόνω jungatur sc. φόνος
 κρανθῆς φόνω eade eades consummata.
 Sequentia αἵματι δεινῷ — pendent à
 præpos. εἰ subaudita, quæ quidem lo-
 cutionis forma passim apud Poetas At-
 ticos occurrit. H. — ἡ ἔρις σὺν αὐτῷ
 μόνον ἄχρε φρονεικίας τὸ τίλθαι ἔχον,
 ἀλλ' ἄχρι φόνων ἐπαθήλων διελθῶσα ἔρ-
 δω τ' πάντα εἶχε. Ὁ Οἰδιπόδας ἀπώλισεν.
 Schol.

- 13 ^k Οἰδιπόδα δόμον ᾤλεσε, ^l κρανθεΐς
 14 Αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ. 1520
 15 Τίνα ^m δὲ περσῶδον,
 16 Ἡ τίνα μυσοπόλον σοναχὰν ἐπὶ
 17 Δάκρυσι, δάκρυσιν, ᾧ δόμος, ⁿ ᾧ δόμος,
 18 Ανακαλέσομαι,
 19 Τροσὰ ^o φέρσά γε σώματα σύγθονα, 1525
 20 Ματέρα, καὶ τέκνα, χάσματ' Ἑλληνός;
 21 Ἀ δόμον ^p Οἰδιπόδα πόρπαν ᾤλεσε,
 22 Τὰς ἀγρίας ὅτε
 23 Δυσζυνετέ ^q ζυνετέ ^r μέλος ^s ἔγνω
 24 Σφιγγὸς αἰοῖδ' ^t σῶμα φονεύσας. 1530

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

- 1 Ἰώ μοι ^v μοι, ^x μάτερ,
 2 Τίς Ἑλλὰς, ἡ βάρβαρος,

^k Οἰδιπόδα *Laud. Bar. 3. Bod. 1. 2. C. C. C.* ^l *G. Canterus*
 (quem secuti sunt *Barnef. & Pierf.*) in *Novar. Lection.* lib. 1. cap. 9. *κρανθεΐς*
 legendum esse conjecit: ejusque conjecturae fidem faciunt *MSS. Laud. Bod.*
^{1. 2. Bar. 3. C. C. C.} Habent etiam *κρανθεΐς* in marg. *Voss. 1. & H.* Sed in
Voss. 2. κρανθεΐς legitur: quam lectionem ad marginem *Editionis* suae notavit
Barnefius. ^m Particulam hanc primus in textum induxit *Barnefius* aucto-
 ritate *MS. C. C. C.* consentientibus *Bodleianis* omnibus *Codicibus & Voss. 2.*
ⁿ Desideratur in *Bar. 1. & omnibus Editt. ante Kingium.* ^o *Φέρσας*
πιδὲ σώματα σύγθονα *Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. Sc. Voss. 2. C. C. C. Φέρσας*
πιδ' αἵματι σύγθονα in *Editt. ante Kingium.* ^p *Οἰδιπόδα* *Bar. 3. Laud.*
Bod. 1. 2. cum omnibus ante Kingianam Editionibus. ^q *Ζυνετέ* legunt
Editores omnes ante Kingium cum Bar. 1. ^r *Μίλος* *Bar. 3. Laud.*
^s *ἔγνω* *Bar. 3. Laud. Ald. Herv. Cant. Steph.* ^t *Τὸ σῶμα* *Bod. 1.*
^u Omittunt *Codices Bodleiani & omnes Impressi ante Barnefium.*
^x *Πάτερ* in *MSS. Bodl. atque Editt. ante King.*

1527 *Οἰδιπόδα*] Lege Scripta ad
Sophoclis Antig. v. 357.

1529. *L. ἔγνω*, cum *Οἰδιπόδα* casu
 secundo ponatur. *H.*

1530 *Σῶμα*] Adi notata ad *So-*
phoclis Oed. Tyr. v. 651.

1532. *Ἑλλὰς*] Pro *Ἑλληνική*: Pri-
 mitivum pro Possessivo, Attice. Vide
Eustathium in Commentario ad Ho-
meri Iliad. ω. pag. 1339. l. 8. Conf.
quæ supra annotavimus ad Sophoclis
Antig. v. 1016.

- 3 Η ᾧ γ παύροιθεν
 4 Εὐμενιτᾶν ἕτερος
 5 Ετλα κακῶν ἔτσωνδ'
 6 ^a Αἵματος ἀμερίς,
 7 Τοιάδ' ἄχεα Φανερά;
 8 Τάλαιν' ὡς ^b ἐλελίζω.
 9 ^c Τίς ^d ἄρ' ὄρνις, ^e ἢ δρυὸς ἢ
 10 Ελάτης ἀκροκόμοις
 11 Ἀμφὶ κλάδοις ἐζομήσα
 12 ^f Μονομάτερος, ὀδυρμοῖς
 13 ^g Ἀχρεὶ σιωπῆς;
 14 Αἴλιον αἰάγμασιν
 15 ^A ^h πῖσδε ⁱ προσκλαίω.
 16 Μόνα δ' αἰῶνα διάχυσαι
 17 Τὸν αἰὲ χρόνον ἐν ^k λειβομήμοις
 18 Δάκρυσιν ἰαχήσω.

1535

1540

1545

γ Προπαύροιθεν habent Bar. 3. Laud. Bod. 1. & Editt. omnes Kingianam præcedentes. z Sic ex MSS. olim τῶν a Δι' αἵματος in vulgatis libris. sed illud δι' omisit Kingius auctoritate Codicum omnium Bodleianorum & C. C. C. b In Editionibus ante Barnef. ἐλελίζει. c Ita edidit Kingius ex MSS. duobus Reg. Soc. atque ita legitur in omnibus Impressis ante Barnef. qui, metro reclamante, lectionem C. C. C. Bar. 1. 3. L. B. 1. 2. (πὶς τ' ἄρ' ὄρνις) edidit. d Sententiæ ut consulamus, (inquit Kingius) pro ἄρ', αἴτ' legendum videtur. e Illud ἢ ex Bar. 1. 3. Laud. Bod. 1. (adde Voff. 2. & Bod. 2.) inseruit Kingius. f Ita Bar. 1. 3. Laud. Bod. 1. 2. C. C. C. Voff. 2. Ald. Herv. Μονομάτωρ Schol. Cant. Steph. Barnef. Pierf. g Bar. 3. & Bod. 2. mendose ἄχραισι. h Inter hanc & sequentem vocem MS. Voff. 2. σσι inserit. i Προκλαίω in Bar. 1. atque Editionibus Barnefianam præcedentibus. k Ita Kingius. Λειβομήμοισι δακρύοισιν Editt. priores cum MSS. Bodleianis omnibus.

1533 — ἢ ᾧ παύροιθεν] Vetus hæc scriptio magis arridet; metro etiam postulante. H.

1539 Τίς ἄρ' ὄρνις, ἢ δρυὸς ἢ] King. hic frustra ἄρ' in αἴτ' mutandum esse contendit: elegantior certe est lect. recepta. notum est in Tragædiis vehementiori aliquo affectu perturbatos non animalia solum, sed etiam res inanimatas invocare solere, quasi συμ-

πυθέσας. Ita, lect. vulg. revocata, sic metra constituuntur;

Τίς τ' ἄρ' ὄρνις, ἢ δρυὸς, ἢ
 Ελάτης ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
 Εζομένηα μονομάτρω-
 Οδυρμοῖς ἐμοῖς
 Ἀχρεὶ σιωπῆς; H.

1545 Τοῖσδε] Id est, ἐπὶ ταῖς τοῖς νεκροῖς — quæ bis lugens addo. H.

- 19 Τὴν ἔπι ^l πρῶτον ^m δὲ χάπας
 20 Σπαραγμοῖσιν ἀπαρχὰς ⁿ βαλῶ;
 21 ^o Ματῆος ἐμᾶς ^p ἐν διδύμοισιν
 22 Γάλακτος ^q ὡς ^r μαστῖς,
 23 Ἡ πρὸς ἀδελφῶν
 24 Οὐλόμεν' αἰκίσματα ^t διασῶν;
 25 ^s Οὔποτι, ^t ὅποτι,
 26 ^u Λεῖπε σοὺς δόμους,
 27 Αλαδὸν ὄμμα φέρων, πατέρ
 28 Γεραῖε, δείζον, ^x Οἰδίποδα,
 29 Σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ἐπὶ δώμασιν,
 30 Αέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν,
 31 Ελκεις ^y μακρόπῳ ζῶάν.
 32 Κλύεις, ὧ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων,
 33 Γεραῖον πόδα ^z δειμνίους
 34 ^a Δύσανον ἰαύων;

1550

1555

1560

^l Πρῶτον *Pierf.* ^m Ἐπὶ *Voss. 2.* ⁿ Βάλω *Laud. Bar. 3. Bod. 2:*
^o Sic in *Bar. 3. Bod. 1. 2.* Ματῆος in *Editis* (ante *King.*) *Aliisque.*
^p Pro ὧ sensus videtur postulare ἦ. ^q Ματῆσιν *MSS. Bodl. & Impressi*
omnes ante *Kingium.* ^r Ita restituit *Kingius* ex *MSS. omnibus Bodleianis*
& *C. C. C.* pro νεκρῶν priorum *Editionum.* ^s Οὔποτι in *Editis* ante *King.*
^t Hanc vocem primus in textum recipit *Kingius* ex *Codicibus Bodleianis* me-
lioris notæ. *Οὔποτι Voss. 2. Οὔποτι C. C. C.* ^u Ἄντι edidit *Barneſius*
sola *Codicis C. C. C.* auctoritate. ^x Hæc est lectio *Scholiasæ*, *MS.*
C. C. C. & Codicum omnium Bodleianorum. *Οἰδῖπ* in *Editis* ante *Barneſ.*
^y Hanc vocem primus reposuit *Barneſius MS. C. C. C. & Scholiasæ* auctori-
tate, (adde *Codices* quatuor *Bodleianos.*) pro μακρόπῳ, quod prius in *Im-*
pressis erat. ^z *MSS. Bodl.* hoc ordine, Δύσανον δειμνίους ἰαύων.
^a Δύσανον *Sc.*

1549 Ἀπὸ χάπας] Attingitur hic
 mos Antiquorum receptissimus, quo
 amicorum funera detonsis capillis ex-

ornabant. *Lege Archaeolog. Græc.*
lib. 4. c. 8. Kirchman. de Funer.
Roman. lib. 2. c. 15.

ACTUS QUINTI SCENA QUARTA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΧΟΡΟΣ,
ΚΡΕΩΝ.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- οἱ. 1 **Τ**ⁱ ^b μ', ὦ παρθένη, βακχεύμασι 1565
 2 τυφλᾷ πόδις ἐξάγαγες ^c εἰς Φῶς,
 3 λεχρήν, σκοτίων ἐν θαλάμῳ,
 4 ^d οἰκτροτάταις δακρύοις,
 5 πολὺν, ^e ἀφανὲς αἰθέρος ἑδῶλον,
 6 ἡ νέκυν ἐνεργεν, 1570
 7 ἡ πᾶν ὄνειρον;

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Αν. Δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἶση,
^f ὦ πάτερ, ^g ἐκέλευ ^h σοι τέκνα λεύσθ
 φάος, ⁱ εἰ δ' ἄλοχος, ^j παρὰ ^k βάκτροισιν
 1 πόδα σὺν ^m τυφλόπῳ ⁿ ἀθεραπεύμασιν 1575

^h Δ' Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. ^c Es apud Henr. Stephanum in *Appendice ad Thes. v. λέχρ.*
^d οἰκτροτάτοις δακρύοις in Bar. 1. 3. Bod. 1. 2. Laud. atque Editt. ante Kingianam. ^e Ita Kingius. sed MSS. Bodl. quatuor & Editt. priores, hoc ordine, αἰθέρος ἀφανὲς ἑδῶλον.
^f Ita Edit. King. in MSS. Bodleianis & Editt. prioribus ὦ non comparet.
^g Οὐκίπ τέκνα, omisso σοι, Bar. 3. ^h Σὺν Bar. 1. ⁱ In MSS. Bodleianis, C. C. C. & Impressis ante Barneesium habetur ἀπαρ.
^k βάκτροις exhibent Editores omnes ante Kingium (excepto Gr.) cum MSS. Bodleianis. ^j οἰδιπόδα Se. A πόδα Laud. Bod. 2. Voss. 2. Barnef. Pierf.
^m τυφλὸν Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. C. C. C. ⁿ Rejeda est à MSS. Bodleianis atque omnibus ante Kingianam Editionibus.

1573 Λεύσθ φάος] Lege quæ supra notavimus ad v. 1101.

1577 ὦ μοι ἐμῶν παίδων] Metri hic concinnandi causa delere ἐμῶν, quod Codd. MSS. & Edd. habent, nimis audax medicina videtur: siquid

omnino innovare oporteat sic metra constituentur;

Αἰ αἰ' ὦ μοι, μοι, ἐμῶν παίδων' cum notum sit librariorum circa interjectiones hæcē negligenter admodum versari solitos fuisse. H.

Αἰὲν ἐμόχθῃ, πάτερ, ὦ μοι.

Οἱ. ° Ωἷ μοι παύειν,

Πάρα γὰρ P σενάχειν, q κ' τὰδ' ὁ αὐτὴν.

Τελωσά ψυχὰ ποία μοῖρα,

Πῶς ἔλιπον Φάος, ὦ τέκνον, αὐδὰ;

1580

Αν. Οὐκ ἐπ' ὀνοείδισιν, εἰδ' ἐπὶ χάρμασιν,

Ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· ὅς Αλάτωρ

Ξίφεισι βρίθων,

Καὶ πυρὶ, κ' ὅ γε τλίσαι μάχαις,

Ἐπὶ παιδάς x ἔσα γ' ὅδ' οὐς, ὦ πύπερ.

1585

Οἱ. z Ωἷ μοι, a αἶ, αἶ. Αν. Τί τὰδε b σενάχεῖς;

Οἱ. c Ωἷ μοι τέκνα. Αν. Δι' ὀδύναις d ἂν ἔσας,

e Εἰ τὰ τέθρ' ἔμπ' ἔγ' ἐς ἄρματα λεύσων

Αελίχ, τὰδε σώματα νεκρῶν

o Ωἷ μοι ἐμῶν παίδων Bar. 1. 3. B. 1. Barnesf. Ωἷ μοι μοι ἐμῶν παίδων Ald. Herv. Cant. Steph. Pierf. p Σπινάζειν Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2.

q Τὰδ' αὐτὴν Laud. Bod. 1. Bar. 1. 3. C. C. C. atque Editr. omnes ante Pierfium. Πάρα δ' αὐτὴν Voff. 1. H. r Αὐτῆς Voff. 2.

s Οἰαδίσιν Sc. t Ita Pierfius (secutus forsan MS. C. C. C.) & post eum Kingius ex optimo Codice Reg. Soc. N. 7. Vulgo legitur ὁ σὺς: quam lectionem MSS. omnes Bodleiani exhibent. u Φοῖνας Bar. 1. Laud.

x Ἐσα Voff. 2. y Illud τὰς inferuit Kingius ex MS. Reg. Soc. N. 7. ob verum. z Ita Kingius ad fidem MS. prædicti Reg. Soc. & Bar. 1.

1ω μοι Bod. 1. Ald. Herv. Cant. Steph. Pierf. 1ω μοι, 1ω μοι Bar. 3. Laud. Bod. 2. Barnesf. a Ἐχὼ, pro αἶ, αἶ Bar. 1. b Ita primus

edidit Pierfius pro vulgato ἡσπασίνης, quod apparet in MSS. omnibus Bodleianis. c Ita primus edendum curavit Kingius auctoritatem Codicis

optimi Reg. Soc. (N. 7.) iterum secutus. Sed ὦ μοι abest ab omnibus aliis libris tam scriptis, quam impressis: si excipias Editionem Persianam, quæ habet ὦ μοι μοι. d Istud ἂν inferuit Pierfius, sed qua auctoritate profus

filet. Deest vero in omnibus Codicibus Bodleianis. e Eis Bod. 1.

f T' in eodem MS.

1578 Πάρα γὰρ σενάχειν] Hoc est, hoc loco non significat Oedipodis ipsius malum Genium, sed Dæmonem ab illius diris & exsecrationibus contra natos denuntiatis excitatum, & eas exsequentem v. 1621. Unde Antigone præfatur se non exprobandi aut ob adimpletas imprecationes exhibilandi, sed contristandi causa hæc dicere. H.

1580 Φάε] Ponitur ἀντὶ τοῦ βίου. Vide supra modo ad v. 1573.

1581 Οὐκ ἐπ' ὀνοείδισιν, εἰδ' ἐπὶ χάρμασιν,

Ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· ὅς Αλάτωρ] Hic K. reddit perperam ἐπὶ χάρμασιν· insultandi causa. Porro σὺς Αλάτωρ

- Ομματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας. 1590
 Οἱ. Τῶν μὲν ἐμῶν τεκνῶν φανερόν κακόν.
 ε Α τάλαιν' ἄλοχος,
 Τίνι μοι, τέκνον, ὤλετο μοῖρα;
 Αν. Δάκρυα ἢ χορὰ παισὶ ἰτιφεμμένα,
 Τέκεσι μασὼν ἔφερον, ἔφερον, 1595
 Ἰκέτις ἰκέταν κ αἰρομμένα.
 Εὔρε δ' ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα,
 Λωποτρόφον κατὰ λείμακα, λόγχαις
 Κοινὸν ἰ ἐνωάλιον
 Μάτηρ, ὥς τε m λέοντας ἐναύλεις, 1600
 Μαρναμμένα· ἐπὶ n τραύμασιν αἵματος,
 Ἡδὴ ψυχρὰν, λοιβὰν ο Φονίαν,
 Αν ἔλαχ' p Αἶδας, ὥπασε δ' Ἀρης.
 Χαλκόκροτον ῥ λαβῶσαι νεκρῶν πάρα
 Φάσγανον, εἰσω σαρκὸς q ἔπεμψεν 1605
 r Ἀγχι δὲ τέκνων s ἔπεσ' ἀμφι t τέκνοις.

g Α ῥ τάλαιν' in Codicibus Bodleianis & Editt. omnibus ante Kingium, qui auctoritate MS. Reg. Soc. N. 7. ῥ ob metrum expunxit. b Et hic Codicem eundem secutus est Kingius. Γοιρὰ φανερὰ πᾶσι Editt. priores & MSS. omnes Bodleiani. i Sic MSS. quatuor Bodl. C.C.C. Gr. Pierf. & King. Τιθεμμένα Bar. 1. Ald. Herv. Cant. Steph. Barnef. k Ορομμένα L. S. l Πόλεμον Bar. 3. Εὐαγγέλιον Bod. 1. vitiose. m Λόντος Voss. 2. n Idem MS. Τραύμασι r. o Φονίαν Laud. p Αἶδας Bar. 1. q Εἰσψεν MSS. Bodl. & C.C.C. r Αχλ Bar. 1. Ald. Herv. Αχλ Laud. s Επισεν Bar. 1. t Τέκνοισιν MSS. omnes Bodleiani. Aldus & Editores omnes usque ad Kingium dant τέκνοισι.

1592 Α δὲ τάλαιν' ἄλοχ@] hanc lect. receptam mutat King. & metri gratia rejicit δ. sed profecto temere; nisi enim α corripitur non conficitur basis anapæstica — quare τὸ ῥ etiam metri causa, & sententia insuper postulante restitui debet. M.

1594 Δάκρυα χορὰ παισὶ πημμένα] Vulgatam lectionem πᾶσι longe potiore existimo, propter τίκισι quod statim sequitur; verte autem, lugubres lacrymans omnibus ciens. H.

1601 — ἐπὶ τραύμασιν, αἵματος — distingue hic post τραύμασιν, potius quam post αἵματος. H. — Ουσίαν λαβῶσαι αἵματος Φονικῇ ἢ δὴ ψυχρὰν — πῶς εἰς ψύξιν καὶ θάνατον ἄρυσαν. Schol.

1602 Ἡδὴ ψυχρὰν] Supple εὔρε ex vers. 1597. petendum.

1605 Σαρκὸς] Adi quæ scripta sunt ad vers. 1302.

1606 Ἀγχι ῥ τέκνων ἔπεσ' ἀμφι τέκνοισι] Certe ταυτολογίας suspicio minue-

• Πάντα δ' ἐν ^x ἡματι τῷδε ^y συνάραγεν,
 Αμετέροισι ^z δόμοισιν ^a ἄχῃ θεός,
 Ω πάτερ, ^b ὅς γε τάδε ^c πελώτα.

I A M B O I.

- Χο. Πολλῶν κακῶν ^d κατήρξεν Οἰδίπῃ ^e δόμοις 1610
 Τόδ' ἡμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.
 Κρ. Οἰκτῶν μὲν ἤδη λήγεθ', ^f ὡς ἄρα τάφῳ
 Μνήμην τίθεσθαι. ^g τῶνδ' δ', Οἰδίπῃ, λόγων
 Αχχοῖον. ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι
 Ετεοκλῆς ^h σὸς παῖς, γάμων φερνὰς διδὼς 1615
 Αἴμονι, κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
 ἰ Οὐκ ἔν σ' εἰσω τίωδ' γῆν οἰκεῖν ἐτι.
 Σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίᾳς, ⁱ ἔ μὴ πῶτε,
 Σὲ τήνδε γλῶ οἰκούντος, εὖ περᾶν πῶλιν·
 Αλλ' ἐκκομίσῃ. ^j καὶ τὰδ' ἔχ' ὕβρι' λέγω, 1620
 Οὐδ' ἐχθρὸς ^k ἂν σοι, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
 Τοὺς σοὺς δεδοικώς, μή τι γῆ πάθῃ κακόν.
 Οἱ. Ω μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὡς μ' ἐφυσας ἄθλιον,

u Πάντες Voss. 2. x Αματι Sc. y Post hanc vocem ὡ πάτερ
 inserunt, & paulo infra (v. 1609.) ante vocem ὅς ejiciunt Editores omnes ante
 Pierfium : quibus conveniunt Codices omnes Bodleiani. z Δόμοισι
 Bar. 3. Δόμοισιν Bod. 1. a Αχῃ Bar. 3. b Οπε τάδε Pierf.
 Vulgo legitur ὅς τάδε, sine γα ante τάδε : quam lectionem retinuit Barnefius,
 cui accedunt Codices omnes Bodleiani : nisi quod Bar. 1. πιδ' habet pro τάδε.
 c Επιπλωτά Bar. 1. d Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. & C.C.C. dant
 ὑπῆρξεν. e Δόμοις Sc. Τέκνοισι Bar. 1. f Ως f' Laud. g Ita
 MSS. Bodl. & Voss. 2. pro τῶνδ' Οἰδίπῃ λέγων veterum Editionem : quod in τόνδ'
 δ', Οἰδίπῃ, λόγων mutavit Scaliger. h Παῖς σὸς Voss. 2. i Ita
 Kingius : (prius in Editis omnibus οὐκῶν.) cujus tamen emendatione, ut
 puto, non opus est : nam vulgata lectio aequè bene sensui servit. k Ita
 primus ex MSS. quatuor Bodleianis & C.C.C. edidit Kingius. Ω σὸς in Bar. 1.
 & prioribus Impressis.

tur, si legatur ἀμφὶ νεκροῖς, in vel circa
 mortuos : ita Schol. ἐπὶ τ' τέκνων τ'
 νεκρῶν. Versus porro præcedens sic est
 distinguendus :

Φάσσανον ἔστω σπερκὸς ἑοκ-
 τ' ἄρχῃ ὃ τέκνων ἐπισ'

Ita leg. propter metrum anapaesticum ;
 & insuper ἑοκψι pro ἐπιμψι, consen-
 tientibus Codd. MSS. v. Ajac. Sophoc.
 v. 25. &c. M.

- Καὶ τλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ·
 Ον, καὶ πρὶν εἰς Φῶς μητρός ἐκ γονῆς μολεῖν, 1625
 Ἀγονον Ἀπόλλων Λαίῳ μ' ἐδέσσειε
 Φονέα γῆμέδ' πατρός· ὦ τάλας ἐγώ.
 Ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αὖτις ὁ σπείρας πατὴρ
 Κτείνει με, νομίσις πολέμιον ¹ πεφυκέναι·
 Χρὴν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ. πέμπη δέ με, 1630
 Μασὸν ποσειδά, θηροῖν ἄθλιον βεράν,
 Οὐ σώζομεθα. Ταρτάρῳ γὰρ ὠφελεν
 Ἐλθεῖν Κιθαιρῶν εἰς ἄβυσσα χάσματα,
 ὅς μ' ἐξέδωκε· ἀλλὰ δελεῦσά τέ μοι
^m Δαίμων ἔδωκε Πόλυτον ἀμφὶ διαπότην. 1635
 Κτενὼν δ' ἐμαυτὲ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ,
 Εἰς μητρός ἦλθον τ' ταλαιπώρῳ λέχος,
 Παιδάς τ' ἀδελφεὺς ἔτεκον, οὓς ἀπώλεσται,
 Ἀρὰς πρὸς λαῶν Λαίῳ, καὶ πασι δέ.
 Οὐ γὰρ ποσὶτον ἀσπίλος πέφυκ' ἐγώ, 1640
 Ὡς εἰς ἐμ' ὄμματ', εἰς τ' ἐμῶν παίδων βίον
ⁿ Ἀνεῦ θεῶν περ ταῦτ' ἐμνηχασάμην.
 Εἶεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ;
 Τίς ἡγεμὼν μοι ποδὸς ὁμαρτήσῃ τυφλῶ;
 Ἡδ' ἢ θανέω; ζῶσι οὐ γὰρ ἀνὴρ σάφ' οἶδ' ὅτι. 1645
 Ρ Ἀλλ' εὐτεκνος ξυνώρις; ἀλλ' ἐκ ἐστὶ μοι.
 Ἀλλ' ἐτι νεάζων αὐτὸς εὐροίμ' ἀνὴρ βίον;
 Πόθεν; τί μ' ἄρδην ὥδ' ἀποκτείνεις, Κρέον;
 Ἀποκτενεῖς γὰρ, εἰ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
 Οὐ μὲν ἐλίξας ^q γὰρ ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ 1650

¹ Sic post *Pierisum* edidit *Kingius* cum MSS. omnibus *Bodleianis*, *Voss.* 2. & C. C. C. antea *δυσδαίμονα*. ^m *Codices* quatuor *Bodl.* & C. C. C. omisso *δαίμων*, legunt *Πόλυτον* ἐξέδωκεν ἀμφὶ διαπότην. ⁿ *Versus* sex sequentes desunt in *Voss.* 2. ^o *Γὰρ* ἂν *Bar.* 1. *Γὰρ* in *Edit.* omnibus ante *Kingianam*, & MSS. *Bar.* 3. *Bod.* 1. ^p *Mallem* ἄρ'.
^q *Deest Bar.* 1. *Laud.* *Bod.* 1.

1639 *Ἀρὰς*] *Eas* scilicet, quos *Laio* præter *Scholiographum* consule *Apollo-*
exoptabat Pelops, ob *Chryppii filii* *dori Biblioth.* lib.3. pag.145. & *Hy-*
sui raptum iratus. De hac historia *gini Fab.* LXXXV.

- Κακὸς Φανῆμα· τὸ γ' ἐμὸν ποτ' εὐχρὲς¹
 Οὐκ ἂν προδοίην, εἴδε περ πράσων² κακῶς.
 Κρ. Σοί τ' εὖ λέλεκται, γόναια μὴ³ χράζειν ἐμά·
 Εγὼ δὲ ναίειν σ' ἔκ εἴσασαμ' ἂν χθονά.
 Νεκρῶν δὲ τῶνδε, τὸν μὲν εἰς δόμους χρεῶν⁴
 Ἦδη⁵ κομίζειν, τόνδε δ', ὃς πέτρων πόλιν
 Πατρίδα⁶ σὺν ἄλλοις ἦλθε, Πολυνείκευς νέκυν,
 Ὑπεβάλλετ' ἄταφον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός.
 Κηρύξε⁷ δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
 Ὃς ἂν⁸ νεκρὸν τόνδ' ἢ κατασέφω⁹ν ἄλῳ,
 Ἡ γῆ καλύπτειν, θάνατον ἀνταλλάττει,
 Εἴαν δ'¹⁰ ἀκλαυσον, ἄταφον, οἰωνοῖς βοράν.
 Σὺ δ' ἐκλιπῆσαι¹¹ τριπύχων νεκρῶν γοῶς,
 Κόμιζε σωτήν, Αντιγόνη, δόμων ἔσω,
 Καὶ παρθενεύς, τ' ἐπιῶσαν¹² ἡμέραν
 Μένουσ', ἐν ἧ σε λέκτρον Αἴμονος¹³ μύκη.
 ΑΝ. Ω πάτερ, ἐν οἷσις κείμεθ' ἐὼς αἰθλίαις κακοῖς;
 Ὡς σε¹⁴ στενάζω τ' τεθνηκότων πλεόν.
 Οὐ γὰρ τὸ μῦθ' σοι βαρὺ¹⁵ ἔκ ακῶν, τὸ δ' ἔβαρὺ,
 Ἀλλ' εἰς ἀπάνηα δυσυχῆς ἔφυς, πάτερ.

¹ Κακὸς Voss. 2. ² Χράζειν Bar. 1. Sc. Χράζειν Voss. 2.
³ Desideratur hic versus in Bar. 1. ⁴ Κομίζειν Voss. 2.
⁵ Σὺν ὅπλοις legendum esse conjecit Kingius. ⁶ MSS. Bodl. ἐπεβάλλετ'
 ἀνταπλῖν: nec aliter MS. C. C. C. nisi quod ibi negligens librarius ἐπεβάλλετ'
 cum duplici λ exaravit. ⁷ Νεκρῶν Sc. ⁸ Ακλαυτον Voss. 2. Sc.
⁹ Τριπύχων θήνας νεκρῶν MSS. Bodl. C. C. C. Voss. 2. Gr. Pierf.
¹⁰ Επῖσαν pro ἐπιῶσαν (quod antea obtinuit) ἐ MS. C. C. C. reposuit Bar-
 nesius. ¹¹ Μενῶ C. C. C. ¹² Mallem αἰθλίοι Barnesius.
¹³ Στενάζω Voss. 2. ¹⁴ Idem MS. κακῶν.

1650 Ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ] Sole-
 bant Supplices genua (velut mis-
 ricordiae symbola) eorum tangere,
 quorum animi fleendi erant. Vide
 Eustathium ad Homeri Iliad. α'. pag.
 129.

1660 Κατασέφω] Veteres Græcos
 coronas ex omnigenis floribus con-
 textas mortuis imponere solitos, no-
 tum est. Vide doct. Meursium ad Ly-

cophronis Alexandr. v. 799. Idem
 mos veteribus Romanis. Inspice Pi-
 tisci Lexicon. Antiquit. Roman. v. Co-
 rona. pag. 576. col. 2.

1665 — τὴν ἐπιῶσαν ἡμέραν] con-
 trahitur in trissyllabam; quod saepe
 fieri videmus. Satis est hoc breviter
 notare, nequis forte putet anapaestum
 hic reperiri in quarta sede iambi. M.

- Ατάρ σ' ἐρωτῶ τ' νεωστὶ κοίρανον,
 Τί τὸνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποσέλων χθονός;
 Τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ παλαιπύρῳ νεκρῷ;
 Κρ. Ετεοκλέες βουλευμάτων, ἔχ' ἡμῶν, τάδε.
 Αν. Αφρονά^h γε, καὶ σὺ μωρός, ὅςⁱ ἐπέθου τάδε. 1675
 Κρ. Πῶς; τὰν τεταλμέν' εἰς δίκαιον^k ἐκπονέειν;
 Αν. Ὀὐκ, ἣν πονηρά^m τ' ἦ, κακῶς τ' εἰρημένα.
 Κρ. Τί δ'; εἰ δικάως ὅδε κυσὶν δοθήσεται;
 Αν. Οὐκ ἔννομον γὰρ τ' δίκῃν πράσσεινⁿ νιν.
 Κρ. Εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ἐκ ἐχθρὸς ὦν. 1680
 Αν. Οὐκ ἔν^o ἔδωκε τῇ τύχῃ τ' δαίμονα;
 Κρ. Καὶ τῷ τάφῳ νῦν τὴν δίκῃν ὀρθοχέτω.
 Αν. Τί πλεημελήσας, τὸ μέρος εἰ μετήλθε γῆς;
 Κρ. Ἄταφος ὁδ' ἀνὴρ, ὡς μάθης, γνήσεται.
 Αν. Εγὼ σφε^p θάψω, καὶ ἀπεννέπη πόλις. 1685
 Κρ. Σαυτὴν ὁ ἄρ' ἐγγὺς τῷδε^r σωθῆσθαι νεκρῷ.
 Αν. Ἀλλ' εὐκλέες τοὶ δύο φίλω^q καὶ ὅς^s πέλας.
 Κρ. Λάτρετε τήνδε, καὶ δάμνας κομίζετε.
 Αν. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ τῷδ' εἰς μεθήσομαι νεκρῷ.
 Κρ. Επεὶ δ' οὐδ' ὁ δαίμων, περὶ δὲ^t ἔχ' ἵνα σοὶ δοκῇ. 1690
 Αν. Καὶ κείνο κέκερται, μὴ^u ὑβρίζεσθαι νεκρῷ.
 Κρ. Ως ἔστις^v ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν^w ἰδέσθαι κόνιν.
 Αν. Ἄ^x καὶ πρὸς σὲ τῆσδε μητρὸς Ιοκάστης, Κρέον.
 Κρ. Μάταια μοχθεῖς^y· εἰ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.
 Αν. Σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λείτρα περιβαλεῖν μ' ἔα. 1695
 Κρ. Ἐν τῷτ' ἂν εἴη τ' ἀπορρήτων πόλις.
 Αν. Ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἀγρία τελαμῶνας βαλεῖν.

^h Τε Bar. 1. Σε Voss. 2. ⁱ Επίθ. C. C. C. Sc. ^k Εκπλεῖν
 MSS. Bodleiani, Voss. 2. & C. C. C. ^l Οὐ Sc. ^m Γ' MSS.
 Bodl. & Sc. ⁿ Αταφος ἀνὴρ ὁδ' in Codice Reg. Soc. N. 7. ^o Ita in
 omnibus MSS. male ἂν in Editionibus ante Barnebianas. ^p Σωθῆσθαι
 Voss. 2. ^q Κἄτω in eodem MS. ^r Ως Sc. ^s Ἀμφὶ σῶμ
 MS. Reg. Soc. N. 7. ^t Θήσῃ Sc. ^u Καὶ πρὸς σὲ C. C. C.

1693 Καὶ πρὸς σὲ τῆσδε] Confer
 notata ad Sophoclis Quidip. Col. vers.
 242.

1695 Λείτρα περιβαλεῖν] De more
 defunctorum cadavera lavandi vide
 ad Sophoclis Antig. v. 914.

Κρ. Οὐκ ἔσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις ^x νέκυν.

Αν. Ω φίλτατ', ἀλλὰ σῶμα γε σὺν πρῶσσι ὕζομαι.

Κρ. Ὑ οὐκ εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτήσῃ ^z γέοις.

1700

Αν. Ἡ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδί σῶ πῶς;

Κρ. ^a Πολλή γ' ἀνάγκη, πῶι γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος;

Αν. Νῦν ἄρ' ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἐξῆ' μίαν.

Κρ. Εἶδες τὸ τόλμημ', οἷον ἐξωνείδισεν;

Αν. Ἰσῶ σίδηρος, ὄρκιον ^b τέ ^c μοι ξίφος.

1705

Κρ. Τί δ' ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ^d ἀπαλλάχθαι γάμων;

Αν. Συμφεύομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.

Κρ. Γενναϊότης σοι, μαρία δ' ἐνεσί τις.

Αν. Καὶ ζυνθανοῦμαι γ', ὡς μάθης περαιτέρω.

Κρ. Ἰθ', ἔ φονεύσεις παῖδ' ἐμὸν λίπε χθόνα.

1710

Οἱ. Ω ἦνυκατερ, αἰνῶ μὲν σε ^e προθυμίας.

Αν. Ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγεις, πάτερ;

Οἱ. Μέν' εὐτυχοῦσα, ^e τὰμ' ἐγὼ σέρζω κακά.

Αν. Καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα φεραπόσθ', πάτερ;

^x Νεκρὸν *Laud.* ^y *Kingius* hoc modo (οὐκ· εἰς γάμους) distinguendum cenfet.

^z *Perperam* & contra *MSS.* fidem γοῖς hic ediderunt *Aldus*

Aliique ante Barnesium. ^a Πολλή τ' *Voss.* 2. in *Edit.* prima aliisque ante

Barnes. Πολλή σ'. ^b Δί μοι *C.C.C.* ^c Non habet *Voss.* 2.

^d *Ἀπαλλάχθαι Bar.* 1. 3. *Bod.* 2. *Sc.* ^e Pro πῶι ἐγὼ, τὰμὰ δὲ

exhibet *Laud.*

1700 Οὐκ εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτήσῃ — lege potius Οὐδ' εἰς, ut hæc cum prius à *Creonte* dictis connectantur; *sc.* nec in nuptias tuas calamitatem accerses lamentis. *H.*

1703 Δαναΐδων μ' ἔχει μίαν] *Danaidum* historia nota est ex *Hygini Fab.* *CLXVIII.* Videndus quoque *Euripidis Scholiastes* ad *Hec.* v. 883. & *Horatius* lib. 3. *Od.* 11.

1706 Τί] Pendet ex intellectu διὰ: cujus Ellipseos exempla ubivis obvia. *Sophocles* in *Ajac.* v. 677.

Ἀεχονίς εἰσιν, ὡς ὁ ὑπικτίον· τί μή; *Ubi Scholiastes,* (ad verba τί μή;) Διὰ τί οὐχὶ ἄξιον ἔκειν; *Aristoph.* *Πλούτ.* vers. 252.

Τί γὰρ ἂν τις ἔχῃ &c. —

Elliptice, pro Ἀλλὰ τί &c. Adde *sis Luc.* VI, 41. *Rom.* III, 7. atque alia in *N. T.* loca innumera.

1711 Τῆς προθυμίας] Subauditur ἐνέκα. Sic apud *Sophoclem* in *Ajac.* vers. 41.

Χόλα βαρυνταῖς τ' Ἀχιλλείων ὅπλων, i. e. ἐνέκα τ' ὅπλων. Est autem Ellipsis Attica, observante *Eustathio* in *Iliad.* γ'. ad hunc versum,

Ἡ τ' ἐφάμην τίσις Ἀλκιονίδον κακότητος.

Ἡσαν (inquit) ἐνέκα τ' κακίας· Ἀττικὴν ἔχῃ ἔδειψιν.

H h h z

- Οἱ. Πεσῶν, ὅπως μοι μοῖρα, κείσομαι ^f πτόω. 1715
 Αν. Ο δ' Οἰδίπῳς πού, καὶ τὰ κλεῖν' αἰνίγματά;
 Οἱ. Ολαῖ· ἐν ἡμέρῃ εἰ μὴ ὥλβισ, ἱ ἐν δ' ἀπώλεσεν.
 Αν. Οὐκοῦν μεταχρεῖν καὶ μὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν;
 Οἱ. Αἰσχρὰ Φυγὴ θυγατρὶ, σὺν τυφλῷ πατρί.
 Αν. Οὐ σωφρονέσῃ γ', ἀλλὰ ^k γενναία, πάτερ. 1720
 Οἱ. Προσάγαγε νῦν με, μητρὸς ὡς ψάψω σέθεν.
 Αν. Ἰδὲ, γεραῖας ^l Φιλότης ψάψον χερσί.
 Οἱ. Ω μῆτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη.
 Αν. Οἰκτρὰ πρὸς κεῖ, πάντ' ἔχῃς ὅμῃ κακά.
 Οἱ. Ετεοκλῆες δὲ πτόωμα, Πολυνείκῃς τε πτόω;
 Αν. ^m Τῷ δ' ἐκτάδην σοι κείθον ⁿ ἀλλήλοιν πέλας. 1725
 Οἱ. Πρόσθες τυφλὴν χερὶ ἐπὶ πτόωπι δυσυχῇ.
 Αν. Ἰδὲ, θανόντων σῶν τέκνων ἀπὸ χερσί.
 Οἱ. Ω φίλα πεσήματ', ἄθλι' ἀθλίς πατρός.
 Αν. Ω φίλτατον δὴτ' ὄνομα Πολυνείκῃς ἐμοί. 1730
 Οἱ. Νῦν χρεῖσμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεταί.
 Αν. ° Ο, ποῖος; Ράλλ' ἢ πρὸς κακῇς ἐρεῖς κακά;
 Οἱ. Εν ^r Αθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον.
 Αν. Ποῦ; τίς σε πύργῳς Ατθίδος προσδέξεται;
 Οἱ. Ἰερὸς Κολωνός, δῶμά θ' ^q ἱππείας θεῶν. 1735

^f Θεῶν Voss. 2. Laud.

^g Hanc vocem rejiciunt. B. 1. Laud.

^b Ita MSS. omnes. in Edit. Veneta aliisque ante Barnes. ἄλβισιν, non ita recte.
ⁱ Εν θ' C. C. C. Hδ' L. S. ^k Ita Kingius. antea in Impressis omnibus θυνάορ. Verum si hæc lectio recipiatur, pro ἀλλὰ necessario ede legendum erit.
^l Φιλότης MSS. Bodl. & C. C. C. ^m Τῷ δ' Bodl. 1. ⁿ Voss. 2. ἀλλήλων, mendose. ^o Ita ex MS. C. C. C. edidit Barnesius: cum prius esset ἐποῖος conjunctim. Vide Scholiasten, qui se etiam ὁ, ποῖος legisse plane ostendit.
^p Pro ἀλλ' ἢ proculdubio (ut ^q ἱππείας Bar. 1. 3. Bod. 2. inquit Kingius) legendum ἀλλὰ, alia.

1735 ἱππείας γὰρ] Ἦγεν Ποσειδῶν. Est enim ἱππείας, seu ἱππίος, (ut est apud Aristophanem Equit. vers. 548. Æschylum Sept. Theb. v. 132. atque alios,) Neptuni epithetum, ideo ei inditum, quia primus equos junxit, & equitandi artem invenit. Vide Sophoclem in Oepid. Colon. v. 705. et seqq. cui consentit Pausanias in Achai-

cis cap. 21. Ωνομάσθη δὲ ἱππίον τὸ θεὸν πᾶσι τοῖς μὲν ἂν τις καὶ ἐπ' αἰτίας ἄλλαις· ἐγὼ δὲ εὐρετὴν ἱππικὴν ὄντα δᾶν τότε χεῖν καὶ τὸ ὄνομα εἰκάσω. Diversam tamen appellationis hujus causam tradunt (præter Hesychium & Etymologici Scriptorem) Festus v. Hippius, & Servius ad Virgillii Georgic. lib. 1. v. 12.

Ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπὲρ τῆς πατρὸς,
Ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινεῖσθαι Φυγῆς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- Αν. Ἰθ' εἰς Φυγὰν τάλαιναν
Ορεγε χεῖρα φίλαν,
ἥ Πάτερ ἱ γεραίε, πομπίμαν
Ἐχων ἐμ', ὥστε ναυσίπομπον αὔραν. 1740
- Οἱ. Ἰδὲ ὕπορεύομαι, τέκνον,
ἡ Σὺ ὕμῃ ἡ ποδαγὸς ἀθλία γενῆ.
- Αν. ἂ Γενόμεδα, γενόμεθ' ἀθλιαί ἡ γε
Δῆτα Θεαῖαν
Μάλιστα παρθένων δῆ. 1745
- Οἱ. Πόθι ἡ γεραίον ἔχνης τίθημι;
Βάκτρα πρόσφερ, ὦ τέκνον.
- Αν. Τᾶδε τᾶδε βᾶθί μοι,
Τᾶδε τᾶδε ἡ πόδα ἡ τίθῃ,
ἡ ὦς ὄνειρον ἡ ἰχλὺν ἔχων. 1750
- Οἱ. Ἰῶ, ἡ ἰῶ δυσυχιστάτας
Φυγᾶς. ἡ ἐλαύνῃ ἡ γέροντά μ' ἐκ πατρᾶς.
Ἰῶ, ἰῶ, ἡ δέν' ἐγὼ ἡ ὁ τλάς.

r Podi Sc. *s* Πάτερ abest à Codd. C. C. C. *t* Ita King. antea γεραίε. *u* Πομπίμαν Laud. *x* Αθλία, pro σύ μῃ, Sc.
y Μοι MSS. Bodl. & C. C. C. *z* Ποδαγωγὸς Bod. 2. Laud. C. C. C.
Παιδαγωγὸς Bar. 1. 3. Bod. 1. *a* Ita Kingius ex Codice optimo Reg.
Soc. N. 7. in Editt. prioribus γλομῆτα, γλομῆθ'. in Voff. 2. γλομῆδα γένος θ'.
b Τε Bar. 1. *c* Γεραίον Sc. *d* Πόδα non admittit Bod. 1.
e Τίθ' Gr. Cant. Steph. *f* Barnesius & Pierfius ex MS. C. C. C. τίθῃ,
πάτερ, ὥς ὄνειρον ediderunt; in qua lectione conspirant MSS. omnes Bodleiani
& Voff. 2. *g* Hæc verba (ἰχλὺν ἔχων) & duo præcedentia desiderantur
in Bar. 3. *h* Post ἰῶ MS. Laud. δεινὰς inserit. *i* Ελαύνων MSS.
Bodl. C. C. C. Ald. Herv. *k* Δεινὰ ἐγὼ C. C. C. Εγὼ δεινὰ Sc. Δεινὰ
δεινὸν ἐγὼ Bar. 1. L. Bod. 1. cum Editt. omnibus Kingianam præcedentibus.
l Ita MSS. omnes Bodl. & C. C. C. sed ὁ non agnoscunt Editiones ante Kin-
gianam.

1752 Ἰῶ, ἰῶ δυσυχιστάτας φυγᾶς] Id hujus fabulæ vers. 1307.
est, ἰνικε δυσυχιστάτας φυγᾶς. Qua de 1753 Ελαύνει] Intellige cum hoc
Ellipfi jam supra plura notavimus ad Verbo Κεῖται.

- Αν. Τί τλᾶς; τί τλᾶς; “ ἔχ ὁρᾷ Δίκα ^m κακῆς; 1755
 “ Οὐδ’ ⁿ ἀμείβεταί ο βροτῶν ^b ἀσυνεσίας;
 Οἱ. Οδ’ εἰμὶ, μᾶσαν ὅς ἐπὶ
 Ρ Καλλίνικον, ἐράνιον ^r τ’ ἔβαν,
 Παρθένης κέρας
 Αἰνιγμ’ ἀσύνετον εὐρών. 1760
 Αν. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος;
 Απαγε πὰ πάρος ^s εὐτυχίματ’ αὐδῶν.
 Τάδε σ’ ἐπέμενε μέλεα πύθεα,
 Φυγάδα πατρίδος ἀπ’ γενόμενον,
 Ω πάτερ, θανῆν ^t πε·
 Ποθενὰ δάκρυα ὦρ’ ἀφίλαισι
 Παρθένοις λιπᾶσ’, ἀπειμι
 Πατρίδος ἀπόπρο γαίας,
^u Απαρθένευτ’ ἀλαμύρα.
 Οἱ. ^x φεδ ^y τὸ χεῖριμον φρενῶν. 1765
 Αν. Εἰς πατρός γε συμφοράς
 Εὐκλεᾶ με ^z θήσῃ.
 Τάλαιν’ ἐγὼ ᾗ συγγόνῃ ^a θ’ ὕβρισμάτων,
 Ος ἐκ ^b δόμων ^c ἄταπτος οἶχεται νέκυς, 1770

^m Ita (sc. ἐρωτηματικῶς) cum MS. C. C. C. in Editis κακῆς, fine interrogationis nota. Bodl. 1. vero legit κακά. ⁿ Αμείβεταυ Laud. Voss. 2.

^o Ανδρῶν Voss. 2. ^p Αξυνεσίας Laud. Caterum, hic quoque punctum

interrogationis apposui ex fide prædicti MS. C. C. C. ^q Sic MSS.

Bodl. & C. C. C. in Impressis ante Kingium καλλίνικόν τ’. ^r Omittunt

MSS. omnes Bodleiani & C. C. C. ^s Αὐχήμετ’ Laud.

^t Ποῖ Voss. 2. ^u Πολὺ ἀπαρθένοισι Bar. 1. Απαρθινύματα Laud.

^x Scholiastes monet, quosdam hæc etiam Antigones personæ tribuere.

^y Τί Sc. ^z Θήσῃ Sc. ^a Θ’ ignorat Bod. 2. ^b Δίμυς

Voss. 2. ^c MSS. omnes Bodl. cum Edit. ante King. νέκυσ ἀταπτος οἶχεται.

1775 — ἔχ ὁρᾷ Δίκα κακῆς,
 Οὐδ’ ἀμείβετ’ βροτῶν ἀσυνεσίας]

Hæc ab asseverante non ab interrogante dicta puto: certe illud ἔδ’ sub-
 junctum πὰ ἔχ interrogationi parum
 convenit. H.

1761. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος]
 Verte ad Scholiastæ mentem, Sphingis
 æfers decus? H. Vide quæ supra

notavimus ad v. 838.

1773 Εὐκλεᾶ] Consule notata ad
 vers. 1267.

1773 Ὑβρισμάτων] Scil. ἑνικα. Re-
 spice Sophoclis Antig. v. 1193.

1774 Ος ἐκ δόμων ἀταπτος οἶχεται]
 νέκυσ] qui ex ædibus cadaver insepi-
 tum abjicitur. H.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

431

Μέλεος δ'ον, εἰ δ' με καὶ ἴανειν, πάτερ, χρεῶν,
σκοτία εἰ γὰρ καλύψω.

1775

Οἱ. Πρὸς ἡλικας φάνηθι σῆς.

^fΑν. βαλεις ὀδυρμάτων ἡ ἐμοί.

Οἱ. Σὺ δ' ἀμφὶ βωμίας λιτάς.

Αν. ἰ Κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν.

1780

Οἱ. Ἰθ' ἀλλὰ βρόμιος ἵνα κ' γε σηκὸς

ἄετος ὄρεσι ^lΜαινάδων.

^mΑν. Καδμείαν ⁿ ὧ νεβρίδα

^o Σπολιδωσιμῆα ποτ' ἐγὼ Σεμέλας

Θίασιν ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρδουσα,

1785

Χάριν ἀχάρισον εἰς θεῶς διδοῦσα.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Οἱ. Ω πάτρας Ρ κλεινοὶ πολῖται, λεύσεται, Οἰδίπυς ὅδε,

ὅς τὰ κλέν' αἰνίγματ' ἔγνα, καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ.

^q Σφιγγὸς ὃς μόνος κατέχον τῆς μαιφόνος κράτη.

Νῦν ^r αἵτιμος, ^s αὐτὸς, αἰκτρός, ἐξελάνομαι χθονός.

1790

d Illud *με* exulat à *Voss.* 2. *e* γὰρ tollendum putat *G. Canterus* lib. 4. *Nov. Lez.* c. 1. *f* Deest hic versus in *Voss.* 2. *g* Ita *MSS.* sex & *Schol.* *Αλεις ἔχουσιν* *Pierf.* *Αλεις ἔχουσιν* in *Editis* ante *Barnef.* *b* *Εμῶν* *Laud. Schol. Ald. Herv. Cant. Steph. Pierf.* *i* Ita *King.* cum *MSS.* *Bodleianis.* antea *κέρως.* *k* Ita in *iisdem MSS.* olim *τι.* *l* *Μαινάδης* in *Edit.* ante *Barnef.* *m* *Χο. Sc.* *n* Ita primus edidit *Barnef.* ex *MS. C. C. C.* cum quo consonant *Codices Bodleiani* omnes. *Editiones antiquæ* (quarum lectionem retinuit *Pierf.*) ὡς præferunt. *o* *Σπολιδωσιμῆα Sc.* *p* *Κλεινὸς* legisse videtur *Scholias.* *q* *Εο* modo *Cod. C. C. C.* *ὅς μὲν* *Σφιγγὸς* in *MSS.* quatuor *Bodleianis* & *Edit.* omnibus ante *Barnef.* *r* *Voculam δ'* ante *ἄπυρος* eiecit *Barnef.* auctoritate *MS. C. C. C.* consentientibus *Cod. Bodleianis* omnibus. *s* *Οἰκτρός αὐτὸς Sc.* *Οἰκτρός* bis, omisso *αὐτὸς,* in *Editis* ante *Barnef.* contra *MSS.* fidem.

1780 Κόρον ἔχουσ'] Οἱ βωμοὶ sci-
licet.

1783 ὧ νεβρίδα] ὧ verti debet, Cui,
Bromio scilicet; non, in quo. H.

1784 Σεμίλας θίασιν ἱερὸν] Elliptice

dicitur pro καὶ Σεμίλας θίασιν ἱερὸν. Vi-
de *Lamb. Bos Ellips. Gr.* p. 337.

1786 Χάριν ἀχάρισον] Vide similes
phrases observatas ad *Sophoclis Oeipid.*

Try. v. 1223.

[†] Ἀλλὰ γὰρ τί πᾶντα θρηνῶ καὶ μά τι μὲν ὀδύρομαι;
 “Τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ω μέγα σεμνὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν
 Βίον κατέχοις,
 Καὶ μὴ λήγῃς σεφانوῦσα.

1795

[†] Sic rescripsit *Barneſius* MS. *Coll. Corp. Christi Cant.* secutus: priores enim *Edit.* claudicante metro, ἀτὰρ τί πᾶντα exhibent; pro quo *Scaliger* *Nūν τί εἴ
 πορ ταῦτα* legendum conjecit.

5
im
of
ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΣ

ΕΤΕΟΚΛΕΑ καὶ ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΝ.

Οἰδίποδος παίδων Θήβη τάφῳ· ἄλλ' ὁ πανώλης
 Τύμβος ἐπὶ ζώντων αἰδάνεται πολέμων.
 Κείνης ἔτ' Αἴδης ἐδαμάσατο, κῆν Ἀχέροντι
 Μάρνανται, κείνων χῶ τάφος ἀντίπαλῳ·
 Καὶ πρὸ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. ὦ ἐλεεινοὶ
 Παῖδες, ἀκοιμήτων ἀψάμβροι δορᾶτων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Τῆς τῷ Αἰχύλου Τραγωδίας ἡ ὑπὲρ γράφεται

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Ο Λαίος τοῦ Λαβδάκῃ υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως· ἡ σκελεθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι σὺν ἐτόλμα, τὰς δὲ Πέλοπος δεδιὼς δρᾷς. Φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ σὺν ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἰπποδαμείας, ὁ Λαίος ἤρπασεν, ἐρχομένους αὐτῶν, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθὼς περ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λαίον καταφύσσας ἐξ οἰκείας φονεύσῃνα γονῆς. ἐπεὶ γὰρ ὁ Λαίος δι' ὃν εἶρηται τρόπον ἅπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον^α παρερχόμετο, ἐρωτήσων εἰ δεοὶ τεκνώσειαν. ἐξηνεγκεῖ δὲ αὐτῷ τὸ χρησθηρίον,

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευῖσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. φεβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀπικτενεῖ σ' ὁ Φῦς,

καθὼς καὶ Πέλοψ καταφύσσας, ἠνίκα ὁ Οἰδίπῃς ἐγενήθη, Ἀγαπήσας σὺν πόδασι αὐτοῦ καὶ χρυσέας κλίμακας Ἀγαπερονιστήμῃος, ἐν Κιθαιρῶνι αὐτὸν ἐξέτετο. εὐρόντες δὲ τινες αὐτὸν ποιμήνες καὶ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθῃ Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, Ὀππιδίπῃς ἠξίωσε, καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπῃς ὡδὴ πινος ὑβριθεὶς, καὶ ὀνειδιθεὶς ὡς νόθος ἐστὶ καὶ ἔμνη-

^α Εἰρήνη Τυρρην.

σιος ἔ' Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἥγουν εἰς τὸ
 ἔ' Απόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε ὃ αὐτῷ τὸ μαν-
 τεῖον, ὅτι πρόκειται σοι Φονεῦσαι τὸ πατέρα σου, ἔ' μητρὶ σὺ συνευ-
 ναοθήναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, κατέλειπεν ἀπελθεῖν εἰς Κό-
 ρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον, διὰ τὰ εἰρημνία, ὅς ὡς δοκῶν τὸ Πόλυβον
 λέγειν τὸ χρησθήλον πατέρα, καὶ τὴν αὐτῇ γυναῖκα, μητέρα· καὶ
 ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην
 καὶ ὁ Λαῖος ὁ τέττα πατήρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον,
 ἐρωτήσων πρὸς τὴν παρ' αὐτῷ ἐκτεθέντος παιδός, ἥγουν τὸ Οἰδίπο-
 δος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἀμφω, οἱ τοῦ Λαίου δορυφόροι
 πρὸς τὸ Οἰδίποδα εἶπον, ὡς ἀχάριστον, ὡς ξένε, τῷ βασιλεῖ τὴν ὁδὸν
 ὃ δ' οὐκ ἐπέειθε. πωληγείς δὲ παρὰ τοῦ Λαίου, ἐμάνη ὅππῃ τούτω,
 καὶ ἀπέκλεινεν αὐτὸν καὶ πάντας ὅντων μὲν αὐτῷ· ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν,
 ὃς γραφεῖς οἶκοι ἀπηγείλε πάντας. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπλος
 ὕστερον, εὔρε κακὸν αὐτοῖς ὀπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰ-
 νίγματα ἔλεγε, καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λύσαι αὐτὰ, κατήσθιε. προέκειτο
 δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ εὐρόντι τὸ αἶνιγμα τῆς Σφίγγος,
 βραβεῖον, ἢ τῇ Λαίᾳ γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰ-
 πέσης οὖν τῆς Σφίγγος τὸ αἶνιγμα τὸ, τετράπους δίπας πὲ καὶ
 πάλιν τρίπας, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφῄρε τῷτο ὁ Οἰδίπλος· ἢ ὃ
 Σφίγῃ μανέσσει ἀνείλεν αὐτὴν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπλος τῇ ἰδίᾳ
 μητρὶ, παῖδας ἐποίησε πέντε, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ετεοκλῆν,
 τὴν Αντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ
 ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημνίοις υἱοῖς ἑ αὐτοῦ τὸ βα-
 σιλείαν κατέλειπεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τούτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ
 καθεῖρξαν, κατηράσαστο ὃ αὐτοὺς ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν
 βασιλείαν ἑ διαιμερίσασθαι. ἔ' ἐνεκα καὶ φοβέμενοι, τὸ ὅμῃ μὲν εἶναι
 ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι δὲ ἵνα
 τῷ ἐνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ δολοφονησίου, ὅππῃ χρόνον ἕνα
 ὁ ἕτερος βασιλεύει· καὶ πάλιν τῷ δολοφονομένῳ εἰσερχομένῳ, ἵνα
 χωροῖ ὁ ἕτερος ὡς ἂν ἐκ τῆς φύγας τὴν ἀράν. ὁ γὰρ Πο-
 λυνείκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἐνὶ τῆς βασιλείας, εἶτα

δ Καὶ Τυγν.

ε Αὐτῷ Ald. & Τυγν.

δ Αὐτῷ Τυγν.

ε Μιγίσκοις τέττα Τυγν.

ἔρχετο, τῷ Ετεοκλείῳ ἀνταγωνισάμενος αὐτῆς. πρὸ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὐτὸς εἰς τὰς Θήβας παρερχέτο, κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ετεοκλέους, εἰς τὴν τῶν Ἀργεῶν βασιλείαν Ἀδραστον ἐκπῆλθε, καὶ τῷ γαμβρῷ ἐπὶ θυγατρὶ ἡ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἀδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείαν ἀνάστα. λαβὼν τοίνυν ἐκ τῶν Ἀργεῶν στρατιὰν πλείστην, ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τὸ οἰκέειν ἀδελφοῦ· ἔνθα καὶ ἑαυτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπὸ κεκτητῇ ὁ ὅς τις Χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, ἐπὶ τῇ Ἀργείῳ πλειοκρούσῃ Θηβαίους, οὗ καὶ νικησάντας· ὁ δὲ Ἰάναλος Ετεοκλέους καὶ Πολυνείκης. ὁ Πηγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἐπὶ τῇ ἐπὶ Θήβαις, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῇ στρατηγῇ φυλάσσειν τὰς πόλεις τῶν Θηβῶν. εἰς δὲ αὐτὰς αἱ Θῆβαι, ἐπὶ ἀπυλοὶ· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγυπλίῳ ἔσται, ἑκατοντάπυλοι.

f Εγείνητο Τυνη. g Ἀπῆλθεν Τυνη. h Γίγνηται Τυνη. i Οὐκ ἔστι Τυνη.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΩΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ *κατάσκοπος.*ΧΟΡΟΣ *παιδίων.*

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΤΣ.

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΩΝ ΤΟΝ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ
ΔΗΜΟΝ ΕΙΣ ΦΡΟΥΡΑΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ.

I A M B O I.

ΕΤ. **Κ** Ἀδμου πλιταί, χρεὶ λέγειν τὰ καίρια
οἷς φυλάσσει πᾶντος ἐν πύμνῃ ^b πόλεως,
οἶακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.

a Ita in omnibus MSS. Editisque: consentientibus *Justinus* (ut vulgo dicitur) in *Quaestionibus* & *Resp. ad Orthodoxos* quaest. 146. & *Clemente Alexandrino* in *Stromat.* lib. 1. p. 401. Ed. Oxon. Sunt tamen, qui ΘΗΒΑΣ malunt, quomodo *Diodorus* in *Bibliothec.* lib. 4. *Apollodorus Bibl.* lib. 3. *Aristoteles Metaphys.* 1. 12. cap. 6. *Clemens Alex. Stromat.* lib. citato pag. 400. *Eustathius* ad *Iliad.* δ. p. 489. Denique ita fabulam hanc citant *Aristophanes* in *Ran.* v. 1053. *Plutarchus Sympos.* lib. 7. quaest. 10. p. 715. Ed. Franc. *Athenæus Deipnos.* lib. 1. c. 19. *Eustathius* ad *Il.* α'. p. 146. l. 12. *Longinus* in libello περὶ Ὑψους §. 15. ex fide vetustissimi optimique Cod. MS. *Parisiensis*: vulgatur autem Θήβας. Quid hic agas? expellendum fuerit certe (*Hen. Stephani* verba legis) dum ipsum *Aeschylum* nasci, eum interrogemus utro modo scripserit. *b* Sic distinximus *Hen. Stephani* iudicio freti, & Ed. Morel.

1 Καδμου πλιταί] Convocaverat Eteocles populum Thebanum, ut eum de adventu hostium commonefaceret. Is paruit Regis imperio, adit regiam. Rex ei rem significat et ad defensionem urbis cohortatur. Orditur ab officio Principis & Rei-publicæ moderatoris. Meæ partes, inquit, sunt ea quæ necessaria sunt Rei-publicæ imperare; ratio, quia Rem-publicam gubernare, & pro vobis universis vigilo. Confirmatio, moveor simul, inquit, partim gloria, quæ me, re gesta, consequetur, partim etiam infamia, si qua (quod absit) calamitas acciderit. PORTUS.

Ibid. Λίγειν] Ἀπὸ τῆς ἀσπατέρειας: sed modeste locutus est. RORTUS.

2 Ἐν πύμνῃ πόλεως, οἶακα νωμῶν] Sic infra quoque in hac fabula v. 658.

—Σὺ δ' αὐτὸς γράθῃ ναυκληρεῖν πόλιν.
Nempe tam ligati quam soluti sermonis Scriptoris usitatum, multa à re-

bus nauticis ad Res-publicas & Civitates transferre. Sic *Pindarus* in *Pysth. Od.* 1. v. 165.

— Νῶ.

Μα δικάω πηδάλῳ σκαπὼν.
Atque in *Phænis.* *Euripides*, v. 74.

— Ἐπὶ δ' ἐπὶ ζυγῶς

Καθίξειτ' ἀρχῆς. —
Similiter *Horatius* *Navam* pro *Repubblica* dicit in *Od.* 14. l. 1. uti & *Cicero* *Epist.* 25. ad *Familiar.* l. 12. Confer etiam *Sophoclis Antig.* v. 169, 196, 1007. Cæterum hunc locum respexit *Plato* in *Euthydemo* pag. 291. Ed. *Henr. Stephani*, ubi ἀπὸ τῆς πολιτικῆς καὶ βασιλικῆς τέχνης verba faciens, Σαφῶς ἐν, inquit, ἰδὼν ἡμῖν αὐτὴ εἶναι ἢ ζήτῳ, καὶ ἡ αἰτία τῆς ἐξουσίας πᾶσι ἐν τῇ πόλῃ καὶ ἀπὸ τῆς, καὶ τὸ Αἰαχίδας ἰαμβόιον, μὲν ἐν τῇ πύμνῃ καὶ ἰαμβόιον τῆς πόλεως, πάντα κυβερνῶν καὶ πάντων ἀρχαῖς, καὶ πάντα χρησιμεύειν.

Ibid. Πόλεως] Συναίχεται patitur.

Εἰ μὲν γὰρ εὖ πρᾶτ' αἰτία ^c θεῶν
 Εἰ δ' αὖθ' (ὃ μὴ γήοιτο) ^d συμφορὰ τύχαι,
 Ετεοκλῆς ἂν εἰς πολλὸς κατὰ πόλιν
^e ἱμνοῖθ' ὑπ' ἁσῶν Φροίμοις πολυρρόθοις,
 Οἰμῶγμάσιν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξήτερος
 Ἐπώνυμος γήοιτο Καδμείων πόλιν.
^f ἱμῶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
 Ἡδὴς ἀκμαίως, καὶ τὸν ἔχθρον ἐχρόνω,
^h βλάστημον ⁱ ἀλδαίνοντα σώματος ^k πολλόν,

5

10

auctoritate. Hypodistolen omittunt Bar. 4. Seld. Ald. Stanl. Turn. & post
 πόλιν, distinguunt Schol. Steph. Cant. ^c Θεῶν Bar. 4. Seld. Ven. T.
^d συμφορὰ Bar. 4. ^e ἱμνοῖθ' Ald. & Eustatius ad Dionysii Perieges.
 v. 1185. ^f ἱμῶς Ven. ^g Χρόνον Grot. ^h βλάστημον Bar. 4.
 Seld. Ald. βλάστημον ^t St. laborante versu. βλάστημά ^y Ven. De hoc autem
 loco videndus est H. Stephanus in Annotat. ad Æschyli Tragedias p. 367.
 ubi βλάστημά ^t optime reponit. Atque ita legendum esse monent Bourd. Caf.
 et Morel. ad oram Editionis suæ. ⁱ ἀλδαίνειν τε pro ἀλδαίνοντα Grot.
^k Πολὺν Henr. Stephanus in Annotat. Caf. Bourd. Atque ita, vel πάλιν scri-
 bendum esse censet vir doctus, qui Editionem Aldinam in Bibliotheca Publica
 Cant. manu sua notavit.

4 — αἰτία θεῶν] ^t ἐν πρᾶτ' αἰτία
 εἰς τὸς θεὸς ἀναφίρεται. ^t ὃ δὲ συμφορὰς
 εἰς τὸς ἀρχοντας. Schol. α.

5 Ο μὴ γήοιτο] Quod absit, vel quod
 Dii prohibeant. Abominantium for-
 mula. Vide Briffonium de Formulis
 lib. 1. p. 103.

6 Πολὸς] Pro πολλὸς: Adjectivo, ut
 sæpe sit à Græcis, pro Adverbio po-
 sito. Sic Ælianus lib. 9. Var. Hist.
 cap. 8. καὶ σωὴν αὐταῖς ἀκρατέστατον,
 h. e. intemperantissime. Similiter He-
 fiodus Eργων v. 695.

ἱμνοῖθ' δὲ γυνῶν πόντος ποτὶ οἶκον
 ἄρχαζ.

Ubi ὄρχαζ, pro ὄρχαζος. Eadem lo-
 quendi ratio Latinis etiam usitatissima
 est: ut observavit eruditus Perizonius
 ad Æliani locum citatum.

Ibid. Ετεοκλῆς ἂν εἰς] Eteocles so-
 lus, quippe qui solus imperat —
 ἱμνοῖθ' — decantabitur per urbem,
 λοιδορεῖτο καὶ ὑποῖζοντο ^h τῶν πο-

λιτῶν. Schol. α.

8 — ὧν Ζεὺς ἀλεξήτερος

Ἐπώνυμος γήοιτο Καδμείων πόλιν]
 quorum Jupiter sit Averruncus, cog-
 nomen hoc merito adeptus, Cadmeorum
 civitati. H. — τῷτο γ' ἔχθρ' ἐπώνυμον
 ἐν Θήβαις ὁ Ζεὺς, καὶ ὁ Ζεὺς ἐκείνῃ τιμᾶται
 ἀλεξήτερος. Schol. α.

11 — τὸν ἔχθρον χρόνον] τὸν χειμῶνα,
 τὸν παρηρησμένον, καὶ παρηρησμένον.
 Schol. α.

12 βλάστημον ^t ἀλδαίνοντα σώματος
 πολλόν] ita H. Steph. reposuit, cum
 nusquam reperiri vocem βλάστημον pu-
 taverit. Verum illa vox disertè ex-
 primitur in Æschyl. Iκτίδ. 322.

Τὸν οὖν ἔτ' ἄλλαν τῷδε βλάστημον
 λέγει;

— Recte tamen, cum invicem opponan-
 tur ἔχθρος & βλάστημον ἀλδαίνοντα, hoc
 loco Steph. reponi voluit βλάστημά ^t
 — πολλόν. H.

1 Ωραν m τ' n ἔχονθ' ἕκαστον, ὡς τι συμπερές,

Πόλῃ τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων

p βαυμοῖσι τιμὰς μὴ ἔαλειφθῆναι ποτέ.

15

Τέκνοις τὲ, γῇ τε μητρὶ, Φιλτάτῃ τροφῷ.

q Ἡ γὰρ νέας ἐρποντας εὐμυρεῖ πίδα,

Ἀπαντα ῥ' πανδοκῆσαι ἱ παιδάς ὅτλον,

Εθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδοφόρους

Πιστῆς, ὅπως ῥ' ἤνοιθε πρὸς χρέος τόδε.

20

Καὶ νῦν μὲν ἐς τὸδ' ἡμᾶρ εὐ ῥέπει θεός.

Χρόνον γὰρ ἤδη u τίνδε πυρρημελίοις,

Καλῶς τε παλείω πόλεμος ὅκ θεῶν κυρεῖ.

Νῦν δ' ὡς ὁ μάντις Φησὶν, οἰωνῶν βετήρ,

Εν ὧσι ναιμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,

25

Χρηστήριος ὄρνιθας ἀψιδδεῖ τέχνη.

l Ita Seld. Steph. Morel. Cant. ὡραν in aliis libris editis, & MS. Bar. 4.

m Desideratur in Bar. 4. Atque ejus loco γ' melius legi posse arbitratur Cl. Stanleius.

n Ἐχον Grot.

o Ωσε Stanleius ex conjectura. Grot.

p Constructio hujus loci multum laborat, nisi interpungas post βαυμοῖσι cum Turn.

q Pro ἡ forsitā ἡ reponi debet; quomodo certe legebat Scholiastes Cod. Seld. à Clar. Stanleio editus: nam αὐτῇ explicat. Aliter istud γδ, quod sequitur, παρίληον est.

r Vide an potius πανδοκῆσαι legere debeamus.

f Παιδείας utrique Codices MSS. Bodl. Ald. Turn. Rob.

t Γίνεσθαι Ald.

u Τίνδε Ald. prave.

13 Ωραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον] *unquamque ætate gaudentem vigente* — hoc enim generalius dicitur, ut comprehendantur omnes, qui non aut per ætatem teneram incepti, aut per senilem viribus effæti erant. H.

15 Βαυμοῖσι τιμὰς μὴ ἔαλειφθῆναι ποτέ] constructio est — Τιμὰς ὃ κερὶ νῦν πόλει τ' ἀρήγειν καὶ βαυμοῖσι — atque ita τέκνοις ἀρήγειν γῇ τε &c. quare subauditur particula ὥστε ad τιμὰς sc. ὥστε μὴ ἐξαλειφθῆναι. H.

17 — ἐρποντας] κυρίως ἐπὶ παιδῶν τὸ ἐρποντας. Schol. α.

21 Θεός] Vel Deus, vel ἡ θεός,

Fortuna. PORTUS.

ib. εὐ ῥέπει] *favens versus nos propendet.*

22] *Ad hoc enim usque tempus obfessis.* H. πολιορκημένοις. Schol. β. — ἔντας ὄντες τῶν πύργων καὶ οὐ τολμῶντες ἰξίναυ. Hejych.

24 Ο μάντις] Scil. Tiresias.

25. Πυρὸς δίχα] Dictum hoc ad mentem Pythagoræ, qui Deorum aras cruentis sacrificiis polluere vetabat. Vide Philostratum lib. 1. de vita Apoll. Tyran. cap. 1. non longe ab initio.

Οὗτος ποιῶνδε διαπότης μανιδυμάτων
 Λέξ' μεγίστω παροσβολῷ Ἀχαιίδα
 Νυκτηγορεῖοξ, καὶ παλευσεν πύλιν.
 Ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
 Ορμάσθε πάντες, σῶθε σὺν πανδυχία,
 Πληρᾶτε θωρακῆα, καὶ πὶ σέλμασι
 Πύργων ἐκρήγε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
 Μιμνόντες, εὐταρσεῖτε, μὴδ' ἐπηλύδων
 Ταρβέειτ' ἄραν ὁμίλον· εὖ ἔτελει θεός.
 Σχεπὲς δὲ καὶ γὰρ καὶ κατοπήρας στρατοῦ
 Επεμψα, σὺν πέποιθα μὴ ματᾶν ἰδῶν
 Καὶ τῶνδ' ἀκέσας, οὐκ μὲν ὕληφθῶ δόλω.

30

35

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

I A M B O I.

Αγ. Ετεόκλεις, φέρισε Καδμείων ἄναξ,
 Ἡκω ἔσσι φη ταῖς κείθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,

40

x Τιλοῖ Ven.
 Bar. 4.

y Λειφθῶ Ald. Λειῶ T.

z Σαφῆ πε τὰ κᾶν

30 Ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις] Munus & officium Regis & gubernatoris Reipublicæ esse dixit Eteocles, vigilare, prospicere, ea quæ factu necessaria sunt imperare: Civium partes esse dixit, iussu capeffere, & Regis imperio parere, præsertim urgente necessitate, imminentibus periculis; quare effecit jam parendum eis esse, & iussu capeffenda: hortaturque eo, ut arma induant, muros conscendant, turres & portas Urbis tueantur, ne-

que hostium adventu exterreantur. PORTUS.

32 — καὶ πὶ σέλμασι] *tabulata turrium* — H. μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς νηὸς. Schol. α.

37 Τῆς] Ponitur pro ὁς, similiter atque τὸ, pro ὃ in Sophoclis *Oed. Tyr.* v. 1426. ubi vide notata.

39 Ετεόκλεις] Venit explorator, narrat Eteocli, quæ exploravit & viderit in exercitu hostili. PORTUS.

Αὐτὸς κατόπης δ' ἔμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων
 Ἄνδρες γὰρ ἐπὶ Δῆριοι λοχαγέται,
 Ταυροφάγῃνες ^a εἰς μελάνδιτον σάκας,
 Καὶ ^b θυγγάνοντες χερσὶ ^c παυρεῖς Φόνες,
^d Ἀρῶ, ^e Εὐνῶ, καὶ Φιλαίματον ^f φόβον
 Ωρκαμότησαν, ἢ πόλιν κατασκαφῆς
 Θέντες, λαπάξεν ἄστυ Καδμείων βίαν,
 Ἡ γῆν Ἰανόνιες τήνδε ^g Φυράσιν Φόνω
^h Μνημεῖα δ' αὐτῶν τοῖς τεκῆσιν ⁱ εἰς δόμους
^k Πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔσεφον, δάκρυ
 Λείποντες· οἷκτος δ' ἔτις ἦν ^l διὰ σῶμα.

45

50

^a Hæc ita perperam exhibentur in Longini *Codice Vatican.* No. 194. *Eis μέλαν σι τῷ κύκλῳ.* In altero item *Cod. MS.* ejusdem *Bibliothecæ* No. 1471. sic leguntur, *Eis μέλαν σι τὸ σάκας,* (cum *σι* supra *τι* scripto) minus sincere.
^b *Θυγγάνον* *τι* primus *Cod. Vat.* *Θυγγάνον* *τι* in altero *Codice.* Utraque varietas plane vitiosa est. ^c *Ταυρεῖς* *Ald.* ^d *Ἀρῶ* *τ'* *Bar. 4.* *Ald.* & excusa Longini *Exemplaria.* *Ἀρῶ* *τ'* *Seld.* Longini *Cod.* optimus *Parisiensis,* & *MS. Vat. primus.* ^e *Εὐνῶ* Longini *MS.* nuperrime laudatus. ^f *Φόνον* *Seld.* ^g *Φυράσιν* *Bar. 4.* ^h *Μνημεῖα* *δ'* *αὐτῶν* *Stobæus Serm. 7.* ⁱ *Eis* *Stobæus* *ibidem.* ^k *Πρὸς* *δ'* *ἄρμ'* *Bar. 4.* ^l *Ἀνὰ* legit *Stobæus* loco paulo ante memorato.

41 Αὐτὸς κατόπης] οὐχ ἕω' ἄλλων
 ταύρων μαθόν. Schol. α.

42 Ἄνδρες γὰρ] Locum hunc adducit Longinus in libello περὶ Ὑψους Sect. XV. ubi vide quæ erudite observârunt egregii Interpretes, *Langbainius* & *Tollius.*

43 Ταυροφάγῃνες εἰς μελάνδιτον] Locum hunc tangit *Aristophanes* in *Lyfistrat.* v. 188. seqq. item *Aristides* Tom. II. p. 317. edit. *Jeffer.*

44 Καὶ θυγγάνοντες] *Tactis* sacris, juramentum concipiebant septem Duces. Mos in jurando antiquissimus: cujus frequens mentio apud Scriptores. *Valer. Flaccus Argonaut.* lib. I. v. 787.

Ipse manu tangens dampnati cornua tauri,

Et Polybius Histor. lib. 3. pag. 232. Ed. Gronov. tradit *Hannibalem* ἀψά-
 ρμον τῶν ἱερῶν ὀμνύου καὶ διότι τρωαίοις
 ἐννοήσεν. Videndi sunt *Briffonius* l. 8.
 de *Formul.* pag. 814. & *Berthaldus*
 lib. de *Aris* cap. 13.

49 Μνημεῖα δ' αὐτῶν] ἰδοὺ ἢ τοὺς
 ἐν πολέμῳ πῆς οἰκείας πίπτειν σημεία,
 ἢ πρῶτας, ἢ ταυρίας, ἢ βοσφύχους, ἢ τι
 τιῶν. Schol. α.

50 Πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου] ὁ μάλιστα Ἀμ-
 φιάραθ, ὃς ὦν τῶν ἱερῶν κρατηγῶν, ἰφθ
 καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἐξ ἐν Θηβαίαις πε-
 σσιν, Ἀδράστου δὲ μέγιστος εἰς Ἀργεὺς ἀναχω-
 ρήσεν. Διὰ τοῦτο ἔκαστος ἰδίᾳ αὐτῶν ἢ
 δακτύλου, ἢ ἄλλο τι ὃ εἶχεν, ἀγαγεῖν εἰς
 Ἀργεὺς, ἵνα οἱ σφῶν πατέρης ταῦτ' ἔχοντες
 μέμνηνται αὐτῶν. Schol. β.

Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεία φλέγων
 Επνέ, λεόντων ὡς ἄρην δεδορκότων.
 Καὶ ^m τῶνδ' αὖτις σὺ ὅκνω χρονίζετ' αἶψα,
ⁿ Κληρυμνὸς δ' ὅς ἐλεπον, ὡς πύλαι λαχῶν
 55 Ἐκαστος αὐτῶν πρὸς Ρ πύλας ἄγοι λόχον.
 Πρὸς ταῦτ' ὄρεϊσιν ἀνδρᾶς ἐκκρίτας πτόλεως
 Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι ^q τάγδ' ὅσῃ τάχος
 Εγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
 60 Χωρεῖ, κενὴ δ' ἀργησὴς ἀφρὸς
 Χραίνῃ σπυλαγμοῖς ἵππων ἐκ πνύμων.
 Σὺ δ' ὥς τε νῆος κενὸς οἰακοσφόρος,
 Φράζαι πτόλισμα, πρὶν καταγίγαι πνοᾶς
 Ἀρείος· βοᾷ γὰρ κῆμα ^r χερσαῖον στρατὸς
 65 Καὶ ^s τῶνδ' καιρὸν ὅστις ὤκιστος λάβει
 Καὶ γὰρ τὰ λοιπὰ πρὸς ἡμεροσκόπον

^m τῶνδ' αὖτις Stobæus ut supra.
 pographico, opinor, errore.

^p Πύλας T.

^q Τάγδ' ὅσῃ τάχος Ven.

^f Τὸνδ' Bar. 4. Seld. St. Ald. Turn. Edit. Morel. margo.

ⁿ Πληρυμνός apud Stobæum Ty.

^o Ἐλεπον Bar. 4. Seld. Ald.

^r Χερσαῖον Ald. Turn. St.

52 Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς] Adumbra-
 tum ex illo Homeri *Iliad.* χ'. v. 357.

— Ἡ γὰρ σὺ σιδηρεὺς ἄνδρα θυμὸς.

Qui & alibi, *Odyss.* v. 190.

— Οὐδ' μὲν αὐτῇ

Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδηρεῖ.

Unde Claudianus de *Bello Get.* v.
 303.

Nec ferro sic corda rigent. —

59 Εγγὺς γὰρ ἦδη] Monuerat paulo
 ante nuncius Regem, ut urbem mu-
 niret, præsidia disponderet. Jam af-
 fert rationem à periculis imminenti-
 bus. PORTUS.

61 Χραίνῃ σπυλαγμοῖς ἵππων ἐκ
 πνύμων] βεῖχαι ἰαίσι. Schol. β.
 Πνύμων *pulmonem*, sive *respirationis*
organum, significat, nunquam *anbeli-*
um, sive *respirandi alium*. Haud im-

propriè igitur hoc dicitur, cum pul-
 monum agitatio causa sit huiusmodi
 despumationum. H.

64 — βοᾷ γὰρ κῆμα χερσαῖον στρατὸς]
 nemo sane belli impetus & pericula
 descripsit fortius & melius quam hic
 bellator noster fortissimus, *Æschylus*;
 imaginibus vero utitur, quæ ut pluri-
 mum admirationis & terroris incu-
 tiunt, quippe à ventorum marisque
 turbati impetu translatis. Πρὶν καταγί-
 γαι πνοᾶς Ἀρείου — sc. τὴν σφαιρότητα τῆς
 πολέμου — κῆμα ὃ χερσαῖον, τὴν σύρ-
 ροιαν τῆς πλοῆς τοῦ στρατοῦ τῶν ἐναντίων.
 Schol. α.

65. Οὗτος ὤκιστος] Id est, ὡς ταχίστα.

66 — ἡμεροσκόπον] quia sc. antea
 noctu exploraverat. *Stand.*

Οφθαλμὸν ἔξω, καὶ ἰ σαφηνία λόγῳ
Εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσῃ.

Ετ. Ω Ζεῦ τε καὶ Γῆ, ἡ καὶ παλαιστῆχοι θεοὶ,
Ἀρά τ' Εριννὺς πατρὸς x ἡ μεγαθενὴς,
Μή μοι πόλιν γε πρὺμνόθεν πανώλεθρον
Εκταμνίσῃσι θηϊάλωτον, Ἑλλάδος
Φθόγον χεῖσταν, καὶ ὕδμευς ἐφεστῆς.
Ελδύθεραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμω πόλιν
z Ζυγοῖσι a δαλίοισι μήποτε χέθειν.
Γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν.
“ Πόλις γὰρ εὖ πρᾶσσεται b δαίμονας τίει.”

70

75

i σαφηνία Bar. 4.

u Πολιστῆχοι Seld.

x Stanleius mavult ἦ.

Confer infra v. 895. & v. 997.

y Δήμους Ald. corrupte.

z Ζυγόισι Bar. 4. St. Ed. Morel. margo.

a Δαλίοισι Bar. 4. Rob. St.

b Θιὸς Bar. 2. Librarii incuria glossam pro textu scribentis.

67 — σαφηνία λόγῳ] sc. ἀπελπί-
σῃσι ἀγρίῃ τοῦ ἑμοῦ λόγου· τὰ τῶν
θύραθεν] eorum qui foras versantur,
sc. ἡ πολέμων.

69 Ω Ζεῦ τε καὶ Γῆ] magnitudine
periculi percussus haud temere excla-
mat *Eteocles*, Deosque in subsidium
advocat, In affectibus huiusmodi vio-
lentibus exprimendis cernitur Poetæ
nostri præclara quædam δεινότης, &
magnifica vis, dignitasque.

75 Σχίσθαι] Enallage Modi, quam
supra sæpe notavimus. — Infinitivæ
autem formæ verba sæpe inter impe-
rativa miscentur, & eorum vim ha-

bent: vel potius dictio est elliptica, &
verbum τλήπει, vel simile quiddam sub-
auditur. H.

76 Ξυνὰ] Ἡμῖν καὶ ὑμῖν. Schol.
MS. Seld. Κοινωφιλή καὶ ὑμῖν. Schol.
a. vox ξυνὰ ita intelligi potest ut re-
spiciat vel Cives, vel ipsos Deos. H.
& vobis Diis, & nobis Civibus.
Stanl.

77 Πόλις γὰρ εὖ πρᾶσσεται δαίμονας
τίει] ἐν ᾗ ἀνταρθεῖ βίησιν ἡθ' ἐν-
τοχίᾳ, ὅτι φιλόδοιοι εἰσὶ, καὶ ἔχουσι πρὸς
τὸ θεῖον πῶς πιστεύοντες ἀφ' αὐτῶν γνησίου
ἀγαθὰ τὰ ἀπὸ τῆ τύχης. *Aristot. Rhét.*
l. 2. 19. Stanl.

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΧΟΡΟΣ.

- Χο. 1 ^c **Θ**ρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχῃ,
 2 Μεῖνεται κρατὸς κρατόπεδον λιπῶν,
 3 Ρεῖ πολὺς δ' ὠδὲ λεῶς πρόδρομος ἰππότης. 80
 4 Αἰθερία κόνις με πείσῃ ^d Φανεί-
 5 Σ', ἀναυδός, σιφῆς, ἔτυμος ἄγγελος.
 6 Ελεδμένως ^e πεδιοπλόκτυπός
 7 Τ' ἐγχρίμπεται ^f βοά, παῖται, βρέμει
 8 Δ' εἰμαχέτε δίκαι ὕδατος ^h ὀροκτύπῃ. 85
 9 ⁱ ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ. Θεοὶ θεαί τ'
 10 ^k Ὀρόμδρον κακὸν ἀλεύσεται.

^c Θρέομαι Seld. Θρέωμι Schol. MS. Baroc. 74. ad Euripidis Phœnis. 248.
^d Φανείσα Ald. Turn. ^e Πεδιοπλόκτυπός τι χρίμπεται Bar. 4. Seld.
 Ald. Turn. ^f Βοῶ Ald. mendose. ^g Αἰμαυμάκετος Ven.
^h Οροτύπῃ Ven. ⁱ ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ θεοί· ἰὼ θεαί τ' in Seld.
^k Ὀρόμδρον St. Ed. Morel. marg.

78 Θρέομαι] ἐνπλέον· γὰρ ἡ ^π παρ-
 δύναν ἡλικία πρὸς φύσιν, μέλιστα πρὸς
 πολιορκίαν. Schol. α. Eteocle jam pa-
 rumper recedente procedit virginum
 Chorus, animique varie trepidantis
 motus Parodo sequenti descriptos ex-
 hibet.

79 Μεῖνεται κρατὸς] Demissus exer-
 citus linquit castra, & venit oppugna-
 tum urbem. Ergo fingit Poeta virgines
 esse in loco excelsō, vel in turri, vel
 in muris, unde patebat prospectus in
 castra hostium; & simul fingit hostes
 posuisse castra proxime urbem. POR-
 TUS.

83 Ελεδμένως] ἐλαύνων ἐμὲ ἐκ τῶν
 δεινίων, καὶ σὺν ἰῶν χρίσθαι, φύσιν

ἐμὸν. πεδιοπλόκτυπος] κτύπον ἐκ τῆς
 πιδίᾳ τοῖς ὀπλοῖς ἐγείρουσα. Schol. β.

85. Δίκαι ὕδατος ὀροκτύπῃ] Com-
 paratio tum Græcis tum Latinis pas-
 sim in ore. Vide sis quæ ad Virgillii
 Æneid. lib. 2. v. 305. notavit vir
 doctissimus Lud. de la Cerdæ. Cæte-
 rum, in δίκαι Præpositionem καὶ in-
 telligas necesse est. Sic Ælian. lib. 6.
 Var. Hist. cap. 13. Εκτρίβον τὰς τε-
 ρένας πίπτον δίκῃ, in morem. Idem
 lib. 13. cap. 1. Εξέλαμψεν ἄστραπὴς
 δίκῃ. Utrobique κατὰ supprimitur:
 ut integer sit sermo, καὶ δίκῃ. Vide
 plura exempla apud celeb. Lamb. Bos
 in libello de Ellipsis. Græc. p. 336.

- 11 ^l Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
 12 Ο λεύκασις ὄρνυται λαὸς ^m εὐ-
 13 Πρεπῆς, ὅππῃ πόλιν διώκων.
 14 Τίς ἄρα ρύσεται,
 15 Τίς ⁿ ἄρ' ἐπαρκέσῃ
 16 Θεῶν ἢ οὐ θεῶν;
 17 Πότερα δητ' ἐγὼ πολί-
 18 Πέσω βρέτη δαμόνων;
 19 Ἰὼ μάκαρες εὐεδροι,
 20 Αἰμάζῃ ^p βρετέων ^q ἔχεσθαι.
 21 Τί μέλλομεν ἀγάζεσθαι;
 22 Αἰετ' ἢ οὐκ αἰε-
 23 Εἴτ' ἀσπίδων κτύπον;
 24 Πέπλων καὶ σφύρων

90

95

100

^l Βοᾷ Seld. St. Ed. Morel. margo. Quæ lectio Henr. Stephano magis placet, subaudito ἰσί. ^m Εὐεπῆς Seld. St. Cant. ⁿ Non est in Seld. Bar. 4. Ald. ^o Θιανῶν Rob. T. St. ^p Βρετέων δὲ Ald. Turn. ^q Εχεσθαι Ald.

88 Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων] Βοᾷ hic nomen est tertio casu positum, non verbum, & regitur a præpositione συν subintellectâ. Verte, Cum clamore super mœnia ruit populus.

89 Ο λεύκασις ὄρνυται] λαὸς] milites gregarii clypeos gestabant nullo insigni decoratos, expolitos tamen & splendidos — sic Virgil. parmaque inglorius alba. Alba parma pictæ opponitur, qualis Ducibus vel spectatis militibus erat concessa: hoc vero ex insignibus septem Ducum in hac ipsa tragœdia fati constat. Stanl.

94 Πότερα δητ' ἐγὼ] Quænam Deorum simulachra venerabor? ut respondeat priori τὴς ἡμῶν; Stanl. Vide notata ad Soph. Antig. v. 1192.

97 Αἰμάζῃ βρετέων ἔχεσθαι] αἰμά καὶ καίρος ἐστὶν ἐδώλων ἀπλοῶς ἐπὶ διήσει. Schol. β. Maturum tempus est: cum res in extremo versatur discrimine di-

citur ἐπὶ ξυρῷ αἰμαῖς ἔχεσθαι. hinc αἰμά ad rerum agendarum opportunitatem significandam transfertur. Optime Hippocrates χρόνος βί, ἐν ᾧ καιρός· καιρὸς δὲ, ἐν ᾧ χρόνος ἔσται πολὺς. Stanl. Attingit Veterum consuetudinem, quibus in more positum erat, desperatis rebus, ad Deorum templa confugere & statuas amplecti. Sic Andromache apud Sophoclem in fabula cognomine v. 115.

Πρὸς τοῖς ἀγάλμασι ἡμῶν ἰκίνας ποιεῖ χεῖρε βαλῦσαι.

Similiter, Troja jam capta,

— Hecuba, ἔς πατὴρ nequicquam altaria circum —

Condensæ, ἔς Divûm amplexæ simulacra tenebant.

Virgil. Æn. lib. 2. v. 515.

101 Πέπλων καὶ σφύρων] Et hanc ob causam, in fummis rerum difficultatibus, Deorum templa adibant, ut

- 25 Πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιπὴν ἔχομεν;
 26 Κτύπον δέδορκα,
 27 ἰ Πάταγον τ' ἔχ' ἐνὸς δόρος.
 28 Τί ῥέξεις, παρθώσεις
 29 Παλαίχθων Ἀρης
 30 Τὰν σὺν ὧαν;
 31 Ω ἰ χρυσοπήληξ δαῖμον,
 32 Ἐπιδ' ἐπιδε πόλιν,
 33 Ἀν ποτ' ἢ εὐφιλήταν ἔδω·
 34 Θεοὶ πολιοῦσχοι χθονὸς
 35 ἰτ' ἴτε πάντες,
 36 Ἰδετε ὕπαρξένων

105

110

ἰ Πάταγον εἰ ἔχ Bar. 4. Ald. Turn. Πάταγος ἔχ Seld. St. s Non
 est in Seld. t Χρυσοπήληξ Ald. Turn. St. u Φιλήταν Seld. sed
 vitiole, opinor. x '19' ἴτε Bar. 4. Steph. Morel. Schol. Ven. ἰδὲ Turn.
 y Παρθένοι Ald.

simulacra vestibus & coronis orna-
 rent. Vidimus supra in Sophoclis
Oedip. Tyr. v. 922. Jocasten, cum
 Oedipus de cæde Laii nimis perturba-
 retur, secum statuente[m],

Ναὺς ἰκίει δαίμονα, πῶδ' ἐν χερσὶν
 Σπίθη λαοῦσιν καὶ πηγυμῖαμα.
 Et apud Virgil. *Æn.* lib. 1. v. 483.

— *Ad templum non æquæ Palladis*
ibant

Crimibus Iliades passis, replumque
ferebant.

Πίπλος autem, vestis scæminea, Dea-
 bus, præsertim Palladi, afferri solita.
Hesychius: Πίπλος, ἢ πίπλος, ἰμάτιον,
 ἢ ἱνδυμὸς γυναικείον. *Servius* ad lau-
 datum *Virgilii* locum: *Peplum est*
proprie palla plecta scæminea, Minervæ
consecrata.

103 Κτύπον δέδορκα] Vide quæ no-
 tavimus ad Sophoclis *Oepid. Tyr.*
 vers. 196.

106 Παλαίχθων Ἀρης] Mars The-
 bis colebatur: (unde & apud Home-
 rum, *Iliad.* δ. v. 407.

— Τείχος Ἀρειαν,
Murus Marti sacer, hoc est, *Theba-*
pus;) fuit enim Harmonia, Cadmi
 uxor, Martis & Veneris filia.

109 Ἐπιδ' ἐπιδε πόλιν] Quoties me-
 jorem lætitiā, aut lætūm exprimere
 volunt Tragici, eandem vocem bis
 vel amplius repetunt. Sic in lætū,
Sophocles Oepid. Tyr. v. 1316.

Αἰ αἰ αἰ αἰ.

Et paulo inferius in eadem fabula
 vers. 1402.

— Ω γάμοι, γάμοι.

Euripides Hecub. v. 1097.

Βοὴν βοὴν αὐτῶ βοὴν.

In lætitiā, *Sophocles Electr.* v. 1238.

Ἰὼ γοναὶ γοναὶ σὺ

Μάτων ἰμοὶ φιλιπῶν.

Neque aliter in re quæ celeritatem
 postulat. Idem in *Oepid. Col.* v. 1488.

Ἰὼ πῆ, βᾶδι, βᾶδι. —

Euripides in Phænis. v. 1296.

Ἐκινγ', ἱπειρι, θύραπε. —

Et alia id genus passim obvia.

z 1
 e Opp
 Γὰρ ἡ
 (sic)
 Morel
 g Προ
 Mag.

116
 tinuata
 utitur

Πο
 125
 dore lug

- 37 Ικέσιον λόχον
 38 Δαλοσιώης ὑπερ. 115
 39 Κύμα γὰρ περὶ ^z πόλιν
 40 ^a Δοχμολόφων ἀνδρῶν
 41 ^b Καχλάζῃ προαῖς
 42 Ἀρεος ^c ὀρόμῃμον.
 43 Ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ πανήλεις πάντως 120
 44 Ἀρηζον δαίαν ἄλωσιν.
 45 Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
 46 Κυκλῶνται φόβος ^d δ' ἀγρίων ὅπλων.
 47 ^e Διάδεται δὲ γυνὴν ἱππέων
 48 Κινύρονται ^f φόνον χαλινοί. 125
 49 Ἐπὶ αἰγῆρες ^g πρέποντες στρατοῦ
 50 ^h Δορυσσοῖς σιγαῖς, πύλαις ἐσθόμας
 51 Προσιπνύονται, πάλω λαχόντες.
 52 Σὺ τ' ὦ Διογενὲς,
 53 Φιλόμαχον κράτος, 130
 54 Ρυσίππολις γένε
 55 Παλλὰς, ὅ, θ' ἵππος
 56 Ποντομέδων ἀναξ,
 57 Ἰχθυόλω μηχανᾷ
 58 Ποσειδῶν Ἰπίλυσιν 135

^z Πόλιν Bar. 4. Ald. ^a Δοχμολόφων Ven. ^b Καχλάζῃ Ald.
^c Ὀρόμῃμον Seld. St. Ald. Ed. Morel. margo. ^d Γὰρ ἀγρίων Bar. 4.
 Γὰρ ἡνὶ Ald. perperam. Γὰρ δῆλον, & γ' ἀγρίων Ven. ^e Διάδεται
 (sic) Bar. 4. Ald. ^f Φόβον uterque MS. Bodl. Rob. Turn. St. Ed.
 Morel. margo. Quam lectionem meliorem putant Stephanus & Stanleyus.
^g Προσιπνύονται Rob. St. Ed. Morel. margo. ^h Δορυσσοῖς legit Thomas
 Mag. in Εσθόμα. qui hunc versum & duos sequentes laudat.

116. 17. 18. Κύμα γδ κ. λ.] Con- ram. H. audax locutio poetica per
 tinuata Metaphora. Simili translatione eventus anticipationem.
 utitur Sophocles in Antig. v. 130.
 — Καὶ σφας ἐσθῶν 132 Ἰππῶ] Vide, si placet, quæ
 Πολλὰ ῥέμματα αἰσιοστομῆες. supra scripsimus ad Euripidis Phœnis.
 125 Κινύρονται φόνον χαλινοί] Bri- v. 1735.
 dore lugubri denuntiant eadem sequutu- 135 Ἐπίλυσιν φόβον, ἐπίλυσιν] De
 hujusmodi repetitionibus vide jam su-

- 59 ἰ Φόβῳ, ὅπλυσιν διδῷ.
 60 Σὺ τ' Ἀρης, Φεῦ Φεδ,
 61 Κάδμῳ ἐπώνυμον
 62 Πόλιν φύλαζον,
 63 Κήδεσσι τ' ἐναργῶς.
 64 Καὶ Κύπρις, ἄτε
 65 Γένος προμάτωρ,
 66 Ἀλδυσεν· κ' σέθεν ἐξ αἵμα-
 67 Τος γεγόναμεν· λιταῖς σε
 68 Θεοκλύτοις ἀπύσσει
 69 ἰ Πελαζόμεθα. καὶ σὺ
 70 ἢ Λύκει ἀναξ, Λύκειος
 71 Γενᾶ στρατῶ δαίω,
 72 Στόνων ἢ αὐτᾶς· οὐ σὺ τ' ὦ
 73 Λητοχρεῖα κέρα,
 74 Τόξῳ εὖ πυκάζῃ
 75 Ἀρτεμι Φίλα. ἔῃ ἔῃ.
 76 Οἴησον ἀρμάτων
 77 Ἀμφὶ πόλιν κλύω,
 78 Ω πότνια Ἥρα·
 79 Ἐλακον ἄζόνων
 80 Βελτομήδων χνόαι,
 81 Ἀρτεμι Φίλα, ἔῃ ἔῃ.
 82 Δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.

140

145

150

155

ἰ Φόβῳ Seld.

κ Σέθεν γδ ἐξ Seld.

ἰ Πελαζόμεθα Bar. 4. Seld.

Ald. Turn.

ἢ Λύκει Seld. Ald.

ἢ Αἰτῶς legi posse existimat

Stanleius, atque eam lectionem in versione sequitur.

ο Σὺ τ' non habent

Bar. 4. Ald. Turn.

pra paulo dicta ad vers. 109. Similiter
 Lycerphron,

Οὐπω μάλ', ἔγω, μὴ τῶς δ' ὑπὸ
 λάοις

Λήης Μίλαον ἐγκλιθὲν Ἰππηγίτην.

Ἡδὲ γδ, ἥδὲ τ. τ. λ. —

Alexandr. vers. 766. & seqq. ubi lege
 quæ notavit eruditissimus Potterus.

147 Λύκειος] Φθοριὺς, ὃ αἰθ' ἐφάνης
 λύκει ποτ'.

149 Στόνων αὐτᾶς] Subaudiendum
 ἐπί. Sed vide Varias Lectiones.

159 Δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαί-
 νεται] Διὰ τ' ἀσάτων τ' πολέμιων κινέ-
 ρει· ὁ αἶθρ παύσεται. Schol. β.
 quanquam poetæ dictio paulo audacius
 quiddam & τραγικώτερον spirat, deno-
 tans concussionis insolitæ effectum mi-
 rificum. ἐπιμαίνεται ad insaniam us-
 que agitur.

- 83 Τί πόλις Ῥᾶμμιν πάρα, τί γένεσεν;
 84 Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; εἴ εἴ εἴ.
 85 Ἀκροβόλων δ' ἐπάλ-
 86 Ξεων λίθαις ἔρχεται.
 87 Ω φίλ' Ἀπόλλον,
 88 ἧ Κόναθος ἐν πύλαις
 89 Χαλκιδέων σικέων,
 90 Καὶ δόθεν πλε-
 91 Μόκρατον ἀγρὸν τέλος.
 92 Ἐν μάχαισί τε μάκαι-
 93 Ῥ' ἄνασ' Ὀγκας ἔπεσ' ὀλέως.

160

165

170

Ῥ Ἀμμ. Seld.
 Cl. Stanley in Commentario MS.

ῖ Versum hunc & tres sequentes Parenthesi includit
 ῖ Πρὸ πόλεως desiderantur in Seld.

162 Ἀκροβόλων δ' ἐπάλειπον] Iterum Ellipsis Præpositionis ἐπὶ ante ἐπάλειπον. Consule Lamb. Bos Ellips. Gr. pag. 330.

163. λίθαις] σικέαις λίθων. sc. imber lapideus ab hostibus in summa propugnacula missus [non à propugnaculis in hostes, utitur enim verbo ἔρχεται, non ἀφίσταται.] Et exterritæ fæminæ præ metu, vix sui compotes, prout metuculosorum mos est, ad ea solum sunt attentæ, quæ earum terrorem augere possunt, non ad ea quæ spem hostium à mœnibus rejiciendorum ostendunt. Præpos. καὶ hic subauditur potius quam ἐπὶ. v. L. Bos. de Ellips. — ἀκροβόλοι ἐπάλειπον sunt propugnacula quorum summa lapidibus petuntur, prout infra 304 — ἀμφιπόλοισιν πολίταις — qui undique lapidibus feriuntur. H.

165 (Κόναθος ἐν πύλαις
 Χαλκιδέων σικέων)
 Καὶ δόθεν πλε-

μόκρατον ἀγρὸν τέλος.

verba hæc, quæ, precibus intermissis, perterritæ fæminæ hic interponunt pa-

renthesi debent includi; ita facilis & apertior decurreret sententia.

Sit ergo hæc loci, quem frustra vexat Pauwius, interpretaio O dilecte Apollo (strepitus in portis clypeorum ære victorum, hostilium sc.) & à Jove in bello constituta sancta moderatrix, in pugnisque beata Regina Onca, pro urbe te sistens septem-patentem-portis sedem libera & protege. N. B. vox πόλις, hic, ut et alibi, significat magistratum, vel eum qui cum imperio est. Non adeo periodi absolutæ nota subjungi debet τὸ τέλος, verum hypostigme tantum; ita ut hæc præcatio, quæ Minervam spectat, connectatur cum illa priori ὦ φίλ' Ἀπόλλον — frequens sane occurrit in Choricis hæc virginum perterritarum apostrophe orationis continuæ seriem interrumpens, quæ proinde ut parenthetico quiddam intelligi debet; ita melius syntaxis servabitur. H.

170. Πρὸ πόλεως] Dictum puto, quia Palladis effigies in oppidorum portis statui solebat. Unde καὶ Λυκοβρόνι Πολυῖτις dicitur, Alexandr.

- 94 Επ'άπυλον ἔδος ^s ἐπὶ ῥύκ.
 95 Ἰὼ ^t παναλκίς θεοί,
 96 Ἰὼ τέλειοι τέλειά τε γᾶς
 97 Τᾶσδε πυργοφύλακες,
 98 Πόλιν ^u δορίπονον μὴ περδῶθ' 175
 99 Ετεροφῶνι σρατῶ.
 100 Κλύετε παρθένων,
 101 Κλύετε ^x πανδίκας
 102 Ὑχειρότνης λιτᾶς,
 103 Ἰὼ φίλοι δαίμονες 180
 104 Λυτήεροι ἀμφιβάντες πόλιν.
 105 Δέξαθ' ὡς ^z φιλοπόλιες,
 106 ^a Μέλεθ' ἱερῶν δημίων,
 107 ^b Μελόμμοι δ' ἀρήξατε.
 108 Φιλοφύτων δέ τοι 185
 109 Πόλεως ὀργίων
 c 110 ^d Μνήστρες ἐστέ μοι.

s *Επεὶ ὅς* Ald. *ῥύκ* Ed. Morel. *margo*.

u *Δορίπονον* Seld. Ald. Turn. *Marg*.

y *Isti primæ o vocis Χειροτόνης superscribitur ω in Bar. 4.*

Ald. *a* *Μίλειθ' ἱερῶν δημίων* Seld.

b *Μελόμμοι* Ald.

c *A Scholiaste* (si modo sana sint Exemplaria) *versiculi 114. in hac Monostrophe numerantur: sed in Editione Canteriana, quam nos hic in versibus disponendis secuti sumus, solummodo 110 comparent.*

d *Lege, cum Edit. Morel. margine, μνήστρες ἐστέ μοι: uti etiam legendum monuit doctissimus H. Stephanus in suis Annotat. ad hunc locum.*

vers. 358. ad quem doctissimus *Scholias*tes: Καὶ τὸτο συμπολικῶς ἐπίητον Ἀθηναῖς· ἐν ταῖς πόλεσι γὰρ αὐτῶν ἔρχατο τῶν πόλεων. — Οὐκ αἶμα Παλλάδος ὁ Κάδμος ἰδρύσατο ἐν Οὐγκίς καὶ μὴ τῇ Βοιωτίᾳ· Οὐκαὶ αὖν ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾶται. *Hæc Schol. ad Pind. Ol. 2.*

176 *Ετεροφῶνι σρατῶ*] ὅτι δὲ χειροτόνησι καὶ τὰς φωνὰς οἱ Θεῶν οἱ Στρατῆς ἐπιτάκνυσσι ἐν Φωνίᾳ. *Ita Alben. l. 14. citante Stapl. — Thebani sane [v. 72. Εὐάδω φησὶν χίεσσι] & Argivi lingua græca Utrique utebantur, dialecto tamen diversa: Argivi scilicet Dorica, Thebani Bæotico-*

Æolica. Et hæc quidem diversitas causam dedit, ut virgines nostræ *Argivorum στρατὸν ἐπεφώνον* appellarent. *H.*

ibid. — ἐπεφώνω] τῷ μὴ Βοιωτῶν ζῶντι· ἵκειδῃ Ἑλλήνι καὶ οἱ Ἀργεῖοι· ἐκ αὐτοῦ βαρεφῶνι. *Schol. α.*

182 *Δέξαθ' ὡς φιλοπόλιες*] *Declarete vos favere huic civitati, custodes & præsides ejus esse: & signo hoc indicate vestram voluntatem, non renuendo nostrā sacrificia; declarete vos moveri sacrificiis publicis. Por-*

tus. 187 *Μοι*] *Eleganter abundat.*

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- ΕΤ. **Τ** Μᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' ὅκ' ἀναχέτα,
 Ἡ παῦτ' ἄριζται Ἐ πόλ' σωτήρια,
 Στρατῶν π^e θάρσος τῶδε πυρρηραμμένη, 190
 Βρέτη πῖσσας πρὸς f πολιτῶν θείων,
 Ἐ Αὔειν, h λακάζειν, σωφρόνων i μισήματα;
 Μήτ' ἐν κακῶσι, μήτ' ἐν εὐεσσι φίλη
 Ζυνοικος εἶναι τῶ γυναικείῳ γῆρ.
 Κρατῶσα μὲν γάρ, ἔχ' ὁμίλητὸν θάρσος, 195
 Δείσσει δι', οἴκῳ κ' πόλ' πλέον κακόν.
 Καὶ νῦν πόλιν πᾶσδε διαδρόμους k φυγὰς
 Θέσται, διερρόησιν ἄψυχον κάκιν.
 Τὰ τ' ἴδραθεν δ' ὡς ἄριστ' l ὀφείλετε

e Θάρσος Ald. Turn. Marg. f Πολιτῶν Ald. g Versum
 hunc. ita, sine distinctionibus, legunt Ald. Turn. & Rob. Αὔειν λακάζειν σω-
 φρόνων μισήματα. Cæterum pro αὔειν ad calcem Edit. H. Stephani annotatur
 αὔειν: cui ille vulgatam scripturam antepōnit. h Λακάζειν Bar. 4. Ven.
 i Μισήματα Bar. 4. k Βοῶς Rob. l Οφείλεται St.

188 Υμᾶς ἐρωτῶ] Audierat Eteocles motum esse in urbe, puellas discurrere, clamore & vociferatione loca omnia replere, timorem & metum animis Civium incutere, eumque augere; venit itaque, & graviter eas increpat: quod intempestive nimis tumultum excitaverent, & cives perterrefacerent. PORTUS.

192 σωφρόνων μισήματα] sc. ταῦτα, τὸ πᾶσι πλεονεξοῦν καὶ βοᾶν ταῦτα ὡς ἂν πράττει, μισήματα ἂν οἱ ἐν φρονήτις ἀνδρῶν. Schol. α.

195 Κρατῶσα μὲν γάρ] hic notam sententiæ imperfectæ apponas, cum ad aliud fiat transitio. In rebus quidem prosperis intalerabilis est earum insolentia; in rebus vero trepidis ipsarum timiditas plus mali reipublicæ infert.

197 Φυγὰς Θέσται] cursus Exercentes. H.

199 Τὰ τ' ἴδραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφείλετε] res autem eorum qui extra mœnia versantur [sc. hostium] quam maxime adjuvantur.

Αὐτὶ δ' ^m ὕφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθέμεθα. 200
 Τοιαῦτα δ' ⁿ ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
 Κ' εἰ μή τις δέχῃς τ' ἐμῆς ^o ἀκέσεται,
 Ἀνὴρ γυνὴ τε, χῶ, τι τῶν μεταίχμιον,
 Ρῥῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία ^q βελεύεται,
 Λόστῃρα δήμου δ' ἔτι μὴ φύγη μόρον. 205
 Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βελαδέτω
 Τάχαθεν ἔνδον δ' ἔστα, μὴ βλάβῃν τίη.
 Ἡκασας, ἢ οὐκ ἥκασας, ἢ κωφῇ λέγω;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Χο. 1 Ω φίλον Οἰδίπυ τέκος, ἔδεις' ἀκέ-
 2 Σασσι τὸν ἀρματοκτυπον ^r ὅπλοον, ὅτι ^s τὲ 210
 3 Σύνελγες ἐκλαγξαν ^t ἐλίτροχοι, ἵππι-
 4 Κῶν τ' αὐπῶν πηδαλίων διὰ σῆμα
 5 ^u Πυριγενετῶν χαλινῶν.

^m Ὑφ' αὐτῶν Schol. Steph. Ven. Ed. Morel. in textu, & ὕφ' αὐτῶν in margine.
ⁿ En Bar. 4. ^o μεταίχμιον, ex versu sequente, Rob. ^p Ολίτριε
^{St.} Sed metrum non admittit. ^q Forſan βολήσται legendum esse putat
^{Cl.} Stanleius. ^r Ὅπλοον ὅπλοον Ald. Turn. Steph. Ed. Morel.
^s Τὲ desideratur in Bar. 4. Ald. ^t Ολοίτροχοι Ven.
^u Πυριγενετῶν Ald. Turn.

203 — μεταίχμιον] hæc ab Eteocle
 irato properanter dicta esse monet
 Schol. β. — ὅπλοον γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν
 μίσην — sc. ætatis mediæ, nec adultæ.

205 Λόστῃρα — μόρον] Vide sis
 quæ supra observavimus ad Sophoclis
 Antig. v. 36.

206 Μίλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βου-
 λαδίτω]

Αἰεὶ ἂς οἴκῳ ἰούσῃ πρὸ στυγῆς
 ἔρῃαι χέμει,

Ἰππὶ τ', ἡλακνέτω πρὶ καὶ ἀμ-
 φιπόλοις κίλδοις

Ἐργῶν ἐποίχεται πόλεμος οἱ
 ἀνδρῶν μελήσῃ

Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μέλει, πρὶ
 ἰλῖα ἐγὼ γάκων.

Hom. Iliad. vi. 490.

Sic & Virg. Æn. 7. Cura tibi Divum
 effigies & templa tueri &c.

208 Η σῶκ] Σωίχης.

209 Ω φίλον Οἰδίπυ τέκος] Virgi-
 nes trepidationem suam excusant; pe-
 riculi ingruentis magnitudinem exag-
 gerant, quod dissimulare nesciunt; ad
 Deorum auxilia confugiunt timoribus
 perculsæ.

211 ἵππων τ' αὐπῶν] Locum
 hunc citat Triclinius ad Sophoclis
 Oedip. Tyr. v. 873.

I A M B O I.

Ετ. Τί ἔν; ὁ ναύτης ἄρά x γ' ὕς πῶθεν Φυγῶν
 Πρύμνηθεν, εὔρε μηχανὴν σωτηρίας,
 Νεῶς καμάρης ποντίῳ πρὸς κύματι; 215

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

Χο. 1 Αλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
 2 Χαῖα βρέτη, πῖσσνος θεοῖς, νιφάδος ὅτ' ὀ-
 3 Λοῶς νιφομήνης βρόμος ἐν πύλαις, δὴ τό-
 4 Τ' ἦρθεν φόβῳ πρὸς μακάρων λιταῖς, πλέως 220
 5 Ἰν' ὑπερέχοιεν ἀλκᾶν.

Ἰ Α Μ Β Ο Ι.

Ετ. Πύργον εἶχεν εὔχεσθε z πολέμιων δόρυ.
 Χο. Οὐκοῦν τὰδ' ἔσται πρὸς θεῶν. Ετ. Αλλ' ἔν θεῶς
 Τῶς τ' ἀλέσσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

x M' Ald.

y Eis Bar. 4.

z Πολέμιον Bar. 4.

214 Τί ἔν; ὁ ναύτης] Virgines in summo discrimine tumultuantes & ante tutelarium Deorum imagines procumbentes objurgat. Num (inquit) navita, mari scæviente, puppim relinquens, & ad Deos tutelares in prora positos confugiens, salutem consecutus est? STANLEIUS.

219 Βρόμος] Supple ἐχέτο. Vide doctif. Lambertum Bos de Ellips. Gr. pag. 258.

222 Πύργον εἶχεν εὔχεσθε πολέμιων δόρυ;] sc. an eratis ut propugnacula sustinere possint vim hostium? ita certe constabit commodius & Chori & Eteolus insuper responso, si τὸ εὔχεσθε interrogative potius, quam imperative proponatur. H.

223 Θεῶς τῶς τ' ἀλέσσης] Alluditur

ad opinionem Veterum, qua putabant tutelares Deos, urbe capta, excedere & ad hostes demigrare. (Vide Turnebi *Adversaria* lib. 14. cap. 15.) Unde Æneas apud Virgilium in Æn. lib. 2. v. 352.

Excessere omnes adytis, arisque reliatis,

Dii quibus imperium hoc steterat.— Ex hac opinione orta est consuetudo Deos in templis ligandi, ne inde abirent, (meminit Plutarchus in *Romul.* item *Diodor. Sic.* lib. 17. p. 584. Ed. *Henr. Steph. Q.* Curtius l. 4. c. 3.) & diligentissime, in magno civitatis discrimine, custodiendi; quo nomine à Christianis primoribus in *Apologiis* vapulant *Ethnici*. Vide *Arnobium* contra *Gentiles* lib. 6. paulo ante medium.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Μήπιτ' ^a ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίπῃ θεῶν 225
 2 Ἀδὲ πανήγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τῶν-
 3 Δ' ^b ἀστρομεμνῶν πλιν, καὶ ἐράτωμ' ^c ἅ-
 4 Πτόμῳ πῦρ δαίω.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Ετ. Μή μοι θεὸς καλῶσα, βελόου κακῶς.
 Παιδαρχία γάρ ἐστι τῇ εὐπραξίας 230
 Μήτηρ, γυνή ^d σωτήρης· ὧδ' ἔχῃ λόγος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Ἐστὶ θεοὺς εἰ δέ τ' ἰσχύς καθυπερτέρα·

^a Εμὼ Bar. 4.
^b μίνω Ven.

^b Ἀστρομεμνῶ Ald. Ἀστρομεμνῶ Turn. Ἀμυδρ-
^c Τυφώδρον L. S. ^d Fortasse σωτήριον, inquit
Stanleius. Sed non vidit vir optimus Anapæstum in quarto loco Senarium
confodere. ^e Δ' ἐτ' ἰσχύς Ald. St. Δ' ἐτὶ ἰσχύς Turn. Grotius in Exceptis.

Cyprianus ad Demetrianam pag. 191.
Edit. Fell. Sic illos (scil. Deos) læ-
sos ultio vestra defendit, quo modo &
clausos, ne pereant, tutela vestra custo-
dit. His adde Petronium cap. 89.
pag. 435. Edit. Burm. (ubi præci-
pue videnda sunt quæ scripsit vir doc-
tissimus, qui sub Erhardi nomine la-
tet.) necnon quæ annotantur eruditi
Interpretes an Silium lib. 12. vers.
517.

227 — ἀστρομεμνῶν] *hostiliter*
percursum seu *vastatam* — ἐράτωμ'
ἐπιτόμιον πῦρ δαίω — *exercitum in-*
vadentem igne hostili. H.

231 Σωτήριον] Ἐκείνῃ Διός. Ean-
dem Ellipsin videre est apud Nostrum
Choeph. v. 1073. Ἡλὲ ποδὶν σωτήρ,

supple Ζεύς. Et Eumen. v. 762. Ἐκεί-
νῃ τε σωτήριον, *volente* (Jove) *tercio*
Servatore: subaudito scil. Διός. Plene
autem in Suppl. v. 27. dicitur Ζεύς
σωτὴρ τέλειος. Adde Aristophanis Plat.
vers. 1176. & v. 1190. Cæterum, de
JOVE SERVATORE plurima habet L.
Gyraldus Syntagm. Deor. 2. p. 104.
quem adi sis.

232. L. δ' ἐτ' *etiam insuper* — &
pro πᾶσι leg. cum Cantero τῇ ἀμύχανῃ
sc. ἀνδρᾷ — ut sententia sit: *Deorum*
potentia sæpe in malis hominem consilii
inopem et impotentem à difficili cala-
mitate erigit nubemque super oculos
impendentem tollit. Verbum sc. ἰσχύος
sententiæ membra diversa respiciens
unicuique se accommodat. H.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. 457

- 2 ^f Πολλάκι δ' ἐν κακῷσι εὖ τὰν ἀμύχανον
3 ^h Ἐκ χαλεπῆς δῖας, ἰ ὕπερθ' ὀμμάτων κ κρη-
4 Μναμνίαν νεφέλαν ὀρδοῖ.

235

Ι Α Μ Β Ο Ι.

- Ετ. Ἀνδρῶν τὰ δ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρησέμελα
Θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
Σὸν δ' αὖ τὸ σγᾶν, καὶ μένειν ἐσω δόμων.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Γ.

- Χο. 1 Διὰ θεῶν, πόλιν ἰ νεμόμεσθ' ἀδάμαστον,
2 Δυσμνέων δ' ἔχλον πύργος ἀποσέχῃ·
3 Τί τάδε νέμεις συγᾶ;

240

Ι Α Μ Β Ο Ι.

- Ετ. Οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γῆρος·
Ἀλλ' ὥς πολίτας μὴ κακῶσιν ἀγχινας πύργῃς,
^m Ἐκκλητος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Γ.

- Χο. 1 Ποταίνιον κλύσσαι πάταγον, ἅμα
2 Ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν,
3 Τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

245

Ι Α Μ Β Ο Ι.

- Ετ. Μὴ νῦν, εἰάν θνήσκοντας ἢ ⁿ περσώμενους

f Apud Marcellinum in Vita Thucydidis pag. 2. Ed. Duker. est πολλάκις.
g Conjecturam Canteri, qui τὸν pro τὰν scribendum mallet, minus necessariam
putat Clar. Stanleius. *h* Καὶ Seld. *i* Υπὲρ π Marcellinus loco
citato. *k* Κρηναμνίῳ Ald. *l* Νεμόμεσθ' Bar. 4. Ald. Turn.
m Ἐκκλητῶ Bar. 4. Ald. Rob. Turn. Edit. Morel. in margine.
n Τετραμνίους Bar. 4.

241 Τί τάδε νέμεις συγᾶ;] τί πέντε, 248 Μὴ νῦν] Præcipit eis, ne ulu-
ἀ φημί πέντε τ' εἰδῶν, εὐεργίτας τούτους latus edant, si quos senferint aut vul-
ἀποκτελέων, συγᾶ ἢ νέμεις, ἢ τοὶ ἢ ἀπὸ neratos, aut caesos. PORTUS.
σὺ μίμνεις; Schol. α. M m m

- ο Πύθηθε, κακυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.
 Τάτω γδ Ἀρης βόσκεται ρ Φόνω βροτῶν. 250
- Χα. Καὶ μὴν ἀκέω γ' ἱππικῶν Φρυαγμάτων.
 Ετ. Μὴ νῦν ἀκέωσ' ἐμφανῶς ἀκ' ἄραν.
 Χο. Σπένδ' πόλισμα ἧ δῆθεν, ὡς κυκλευμένων.
 Ετ. Οὐκὲν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βελεύειν περὶ.
 Χο. Δέδοικ', δ'ραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται. 255
 Ετ. Οὐ σῖρα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πόλιν.
 Χο. Ω ἔξωτέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.
 Ετ. Οὐκ ἔς Φθόρον σιγῶσ' ἀναχθήσῃ τιδὲ;
 Χο. Θεοὶ πολῖται, μή με δολείας τυχῆιν.
 Ετ. Αὐτὴ σὺ δολοῖς καὶ με καὶ πᾶσαν πόλιν. 260
 Χο. Ω παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθρὸς βέλος.
 Ετ. Ω Ζεῦ, γυναικῶν εἶον ὥπαις ἦμος.
 Χο. Μοχθηρὸν ὥσπερ γ' ἀνδρας, ὧν ἀλῶ πόλιν.
 Ετ. Παλινστρεῖς αὖ θιγγανέω ἀγαλμάτων.
 Χο. Αψυχία γδ γλῶσσαν ἀρπάξῃ Φόβος. 265
 Ετ. Αἰπυμῶν μοι, καῦφον, εἰ δοῖς ἄ τέλ'.

ο Πύθηθε in eodem MS. ρ Ita MSS. Bar. 4. Seld. itemque Ed. Turn. & Grotius in Excerptis. vulgo legitur φάτω, quod Stanleio non satis placebat. q γῆθεν Bar. 4. Seld. Marg. r ἔξωτέλεια Turn. s Hæc verba ἐς Φθόρον Parenthesi include. t Κάμ' Bourd. Ven. u Καὶ σὶ καὶ πόλιν Seld. x Ζεὺς Ald. Turn. y Ἀνδρὲς Marg. Ἀνδρὲς Ald. Turn. quam lectionem sequutus est Grotius in Excerptis. a Ἀνδρῶν Morel. in marg.

252 Μὴ νῦν ἀκέωσ' ἐμφανῶς ἀκ' ἄ-
 ραν] ne nunc quidem cum clare audis,
 nimis audias. H. καὶ ἀκέρως, ὥσπερ οἷός
 μὴ ἀκέειν. Schol. α. sc. hæc omnia
 sedulo dissimulare oportet.

253 Ως κυκλευμένων] Subintellige
 πελειῶν. Κυκλευμένων autem, pro κυ-
 κλωτών, Attica phrasi. Sic supra in
 hac fabula v. 122. Ἀρρεῖοι γδ πόλισμα
 Κάδμω κυκλῶν. Schol. MS. Seld. κυ-
 κλωσι. Adde quæ scripsimus ad So-
 phoclis Antig. v. 300.

259 Τυχῆιν] Subintellige θηλήσῃ,
 vel aliud simile.

263 Μοχθηρὸν] Μοχθηρὸν ὥπαις. Sch. β.

ibid. — ὦν ἰάλω πόλιν] Sic. Cl.
 H. legendum censet, cum nec locus
 sit modo subjunctivo, nec Attici aug-
 mentum amittant.

264 Παλινστρεῖς αὖ θιγγανέω ἀγαλ-
 μῶν] iterumque obgannis iterum si-
 mulachra Deorum complectens? παλι-
 στρεῖν respondet idiomati Angl. to
 mouth again. Chorus scilicet, nec ad-
 monitionum memor neque sui com-
 pos, metuque exanimatus, ad omnia
 trepidat muliebriter.

266 Τίλος] Munus debitum, tributum
 nomine.

- Χο. Λέγεις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τὰχ' εἶσθαι.
 Ετ. Σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ Φίλας Φόβῃ.
 Χο. Σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσμεν τὸ μόρσιμον.
 Ετ. Τῷτ' ἀντ' ἐκείνων τέπες αἰροῦμαι σέθεν·
 Καὶ πρὸς γε τέτοις, ἐκτός ἐστ' ἀγαλμάτων,
 Εὐχὰς τὰ κρείσσων, συμμάχους εἶναι θεῶν·
 Καμῶν ἀκέσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
 Ολολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ ^b παιώνισιν,
^c Ἑλληνικὸν νόμισμα θυσιάδης βοῆς,
 Θάρσος φίλοις, λύουσαι πολέμιον φόβον.
 Εγὼ δὲ χάρας τοῖς πολιορκύχοις θεοῖς,
 Πεδιονόμοις τὲ ^d καὶ ἀγοραῖς Ὀπισκόποις,
 Δίρκης τὲ ^e πηγῆς, ἐδ' ἀπ' Ἰσμηνῆς λέγω,
 Εὐ ζυντυχόντων, καὶ πόλεως σεισσωμένης,
 Μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,
 Ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπέυχομαι

270

275

280

^b Παιώνισιν Bar. 4. Seld. Marg. Ald. Turn. ^c Ἑλληνικῆς Seld.
^d Κἀγοραῖς Turn. ^e Πηγῆς Turn. Steph. Morel. Marg.

267 Λέγεις ἂν] Vide quæ statim notabimus ad vers. 322.

270 Τῷτ' ἀντ' ἐκείνων τέπες αἰροῦμαι ἤην] τῷτ' — sc. id quod postremum dixisti. ἀντ' ἐκείνων — sc. ἀντ' ὧν ἄλλων δυτφῆμως ἔρηκας, τῷτο μᾶλλον παρὰ σὲ αἰροῦμαι· ἢ — τῷτο μᾶλλον ἢ τὰ πειρημένιστα παλαιῶ. Schol. α.

274. Ολολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιώνισιν Ἑλληνικὸν νόμισμα θυσιάδης βοῆς.

Sc. ὕμνησον τίνα ὕμνον καὶ εὐχὴν ἱερὰν, ἐξελθρίζουσαι τὰς θεάς — καὶ τὸ νόμον τὸ Ἑλληνικὸν τῆς βοῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινόμενης. Schol. α.

275 Νόμισμα] Subaudita καὶ πῆ: qua de Ellipsi egimus supra ad Sophoclis Antig. v. 679. & alias sæpe.

276 Θάρσος] Supple ἱμποιῶσαι.

279 Οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνῆς λέγω] Οὐδ' ἀφ' αἰῶνος ἔργον καὶ τὴν εὐχὴν τὴν Ἰσμηνίδην, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ θεάς. Schol. β.

280 Εὐ ζυντυχόντων] sc. τὴν περὶ αὐτῶν. Schol. β.

282 Θεοῖσιν] Contrahitur in θεοῖσιν. ibid. — ὧδ' ἐπέυχομαι] &c. sc. ad hunc modum vosceo, vos staturos [Diis nempe πολιορκύχοις iisque qui supra nominantur] tropæa: sanctis vero eorum templis reposituros vestes, inimicorum spolia vastatorum bastis nostris perforata. — ὧδε θήτειν ad hunc modum staturos i. e. inter sacrificia ovium & taurorum Diis mactatorum. Verbum θήτειν repetitur διὰ τοῦτο καὶ ad ἐσθήματα & λάφυρα — δαῖων non simpliciter hostium sed τῶν δεικνύοντων τὴν χάραν, qui terram vastaverunt. H.

Θήσεν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐοδήματα,
 Λάφυρα δαΐων ἰ δαρύπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.
 Τοιαῦτ' ἐπύχου μὴ φιλοσύνως θεοῖς,
 Μηδ' ἐν ματαίοις κ' ἀχρείοις ποιφύγμασιν
 Οὐ γάρτι μᾶλλον μὴ ἡ φύγης τὸ μῶρασιμον.
 Εγὼ ἰ δ' ἐπ' ἄνδρας ἔξ, ἐμοὶ σὺν ἐξοδῶ,
 Αντηρέτας ἐχθροῖσι τ' μέγαν τρόπον,
 κ Εἰς ἐπισταχέας ἐξόδας τάξω μολῶν,
 Πρὶν ἀγγέλως ἀπερχνέας τε κ' ταχυρόδους
 Λόγως ἰκέσθαι, ἔ φλέγεν χρείας ὑπο.

285

290

f Δαρύπληχθ' Cas. Δαρίκτι Rob.
 habet. b Φύγης Bar. 4.
 conjectura, una voce, ἐπύχης.

g Gratius in Edit. Turn. καχρείας
 i Δί γ' ἄνδρας Ven. Ex Canteri
 k E; Seld.

282 Θήσεν τρόπαια] Lege notata
 ad Euripidis *Phænis*. v. 585.

284 Λάφυρα δαΐων] Vide ad Euri-
 pidis *Phænis*. v. 587.

288. 9. 90 Επ' ἄνδρας — ἐχθροῖσι
 — τάξω μολῶν] Id est, ἐπιμολῶν τάξω

&c. vel ἰπ' ἐχθροῖσι τάξω &c. vel. ἐπι-
 τάξω &c.

289 Μίγαν τρόπον] Supprimeretur
 κατὰ. Consule Lamberti *Bos Ellips.*
Græc. pag. 335.

A

1
 quo
 o D
 cum
 Man
 Eru
 (est
 Span
 atque
 tari
 Com

2
 vide
 fus :
 νόστο
 ζωπι
 πσοφ
 δράκ
 ἀμφ
 Casa
 conf
 fui
 Quic
 φτε
 Scbo

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 **Μ**ΕΛΕ, ΦΕΩ Δ' ΟΥΚ ΞΑΝΩΣΕ ΚΕΑΡ
 2 ΓΕΙΤΟΝΕΣ Ξ ΚΑΡΔΙΑΣ ¹ ΜΕΙΜΝΑΙ
 3 ΖΩΠΥΡῶΣΙ ^m ΠΕΡΒΟΣ, 295
 4 ⁿ Τὸν ἀμφιτειχῇ ο λεών
 5 Δράκοντα δ' ὡς τις τέκνων
 6 Τπερδεδόκει λεχέ-
 7 ΩΝ Ρ Δυσευνήτειρα
 8 ^q Πάντροφος πελειάς. 300

l Μειμναις *Ald.* *m* Ταρῶ *Gal.* & ita in *MS.* *Commentario* suo quoque emendavit *Cl. Stanleius.* *n* Τὸν ἀμφὶ τείχη λεών *Ven.*
 ο *Distinctio* minor post λεών ponenda videtur. (ita jam posuerat *Stanleius*, quocum eam in hac edit. non dubitavimus reponere.) *p* Δυσευνήτειρας *Schol. Marg. Steph. & Ed. Morel.* ad oram. *q* Πάντρομος *St. Cas. Bourd.*
Eruditif. Stanleius levi cum mutatione πάντροφον forsan legendum putabat: (est enim columba avis ἀφροδισιακή, & proinde Veneri dicata. Vide *Illustrif. Spanhemii de Præstantia & usu antiq. Numism.* Dissert. 3. p. 168. ed. *Lond.*) atque ita in versione reddidit; postea tamen, ut patet ex scripto ejus *Commentario*, in gratiam redibat cum vulgata lectione, quam satis stabilit *Tzetzes* in *Commentario Lycophronio*, ad vers. 86. ubi hunc Tragici nostri locum respexit.

293 ad 300 ΜΕΛΕ, ΦΕΩ κ.τ.λ.] Hic videtur esse verborum ordo et sensus: ΜΕΛΕ (μοι ταῦτε), ΚΕΑΡ Δ' ΟΥΚ ΞΑΝΩΣΕ ΦΕΩ· ΓΕΙΤΟΝΕΣ Ξ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΕΙΜΝΑΙ ΖΩΠΥΡῶΣΙ ΠΕΡΒΟΣ· ὡς τις Ξ ΠΕΛΙΑΣ ΠΑΝΤΡΟΦΟΣ, ΔΥΣΕΥΝΗΤΕΙΡΑ ΛΕΧΕΙΑΝ, ὅπῃ τέκνων ΔΡΑΚΟΝΤΑ ΔΙΔΟΙΚΙ, (ἄτως ἔγω δίδωμι) ἢ ἀμφιτειχῇ ΛΕΩΝ. Quomodo ἢ ΠΑΝΤΡΟΦΟΝ locum hunc intellexisse constat ex notula, quam ad codicis sui oram manu propria apposuerat. Quidam subaudiunt ΔΕ ante ἢ ἀμφιτειχῇ ΛΕΩΝ: quos indoctos vocat *Scholiographus*.

Ibid. Discefferat è scena *Eteocles*, quæ ad urbis defensionem pertinebant omnia seduo instructurus. Chorus interim terrores, qui animo jamdiu infederant, haud patiens dissimulare, hoc carmine antistrophico, describit; atque adeo calamitates omnes, quæ urbi obsessæ atque expugnatae accidere poterant, ut oculis auribusque jam observantes commemorat.

300 Πάντροφον] est qui sætus suos omnes alit. At magis mihi arridet lectio a Stephano allata, Πάντρεμος, omnia reformidans. H.

- 9 Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
 10 Πανδημεῖ, πανομιλεῖ
 11 Στέγῃσι τί γῆραι;
 12 Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
 13 Ἰάπυσι πολίταις
 14 Χερμαῖδ' ὀκρυόεσαν.
 15 Παντὶ τρόπῳ διογχεῖς ὦ
 16 Θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν
 17 Καδμογενῇ ῥύεσθε.

305

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαῖας πέδον
 2 Τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
 3 Τὰν βαθύχθον' αἶαν,
 4 ὕδαρ τε δικάϊον τ' εὐ-
 5 Τρεφέεσσι πνιμάτων
 6 ὄσων ἴησι Ποσει-
 7 Δῶν ὁ ἡ γαῖάσχος
 8 Τηθύος τε παῖδες;
 9 Πρὸς τὰδ' ὦ x πολιστῆχοι
 10 Θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔγω
 11 Πύργων, ἀνδρολέτειραν

310

315

320

r Ἰάπυσι Bar. 4.
 St. Morel. in margine.
 x Πολιστῆχοι Seld.

s Οκρυόεσαν in eodem MS.
 u Γαῖόχ Ven. Γαῖόχ Ald.

t Εὐτρεφέεσσι

304 — ἀμφιβόλοισιν] πάντοθεν βαλ-
 λομένοις. Schol. β. vide supra v. 162.

310 Ποῖον δ' ἀμείψεσθε] Locum
 hunc ita vertit Cl. Stanleius in Com-
 mentario inedito: Quale admirabitur
 terræ solum hoc melius? Ita & Hor.
 terras alio calentes sole mutamus. ἀμεί-
 ψομαι, prout ad motum refertur, de-
 notat migrationem è loco in locum.
 ut conflet metrum antithetico respon-
 dens H. legit Τὰς δ' ἄρειον, τοῖσδ' ἐχ-
 θροῖς ἀφέντες.

312 Αἶαν] Pro γαῖαν, poetice.

— Εὐκρίδαο πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 Homer. *Iliad*. 9. v. 1.

Πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Hesiod. *Erg.* v. 125. Similiter dicunt
 Græci αἶαν pro λείαν, (Sophocl. *An-
 tig.* v. 534.) ἢν pro φῶν.

317 Τηθύος τε παῖδες] Ο δὲ Ωκε-
 νὸς μιν γὰρ Τηθύϊ τῇ αὐτῇ ἀδελφῇ, ἐχθ-
 ρησι τὴν ποταμὸν καὶ τὴν πηλῆαν. Schol. β.

319 — τοῖσι μὲν ἔγω πύργων] sc.
 τοῖς πολιστῆχοις. Schol. β.

- 12 Καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν
 13 Ὑεμβάλοντες, ^z ἄροιστε
 14 Κῦδος· τοῖς ᾧ πολίταις
 15 Καὶ πόλεως ῥυτῆρες
 16 Εὐεδροί τε ^a σάθητε,
 17 Οὔργοις λιταῖσιν.

325

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Οἰκτρὸν γδ, πόλιν ^b τλώδ' ὠγυῖαν
 2 Αἰδὶ παρῖάψαι, δορὸς ἄρεαν,
 3 ^c Δαλκίαν ψαφάρᾳ σποδῶ
 4 Ὑπ' ἀνδρὸς Αἰχμῆς θεόθεν
 5 Περφορῶσαν ἀτίμως,
 6 Τὰς δὲ κεχειρωμένας ^d ἀμαρ,
 7 (^e Εὐεδρὸς) νέας τε καὶ παλαιὰς
 8 ^f Ἰππηδὸν πλοκάμωσαν,

330

^y Βαλόντες Turn.^z Ἀροῖτε legit Scholiastes Codicis Seld.^a Ετάθητ Seld.^b Ωδ' pro τλώδ' habent idem MS.^c Δαλκίαν Ven.^d Αμαρ Ald.^e E bis tantum in Seld.^f H. Grotius, teste

Stanleio, ἰππηδὸν δὲ πλοκάμωσαν legit.

321 — Καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν] innuit fugam: inde ῥίψομαι, qui clypeo abjecto è praelio fugit. Stanl. τλώ ρίψαι παρασκευάσαι αὐτὸς τὰ ὅπλα. Schol. β.

322 Αροῖσθε] Adhibetur hic Modus Optativus pro Imperativo: quod Atticis, praesertim cum Diis supplicarent, vel illustres personas alloquerentur, ut tradunt Grammatici, familiare erat. Sic Chorus apud Nostrium supra v. 267.

Λίγεις ἂν ὡς πέχυσαι, καὶ πέχ' ἔστωμα. & Cassandrae nuncius apud Lycophron. v. 9. Priamum ita alloquitur:

Κλύεις ἂν, ὦ ἰσχυρῆ. —

Ad quae Tzetzes: Κλύεις, ἀντι τοῦ κλύει. Αἰλικῶς. Similiter Clytaemnestra Apollinem invocans apud Sophoclem

in *Electr.* v. 639.

Κλύεις ἂν ἦδη, Φοῖβε παρσητῆρι,

Κεκυρμένῳ μὲν βάξιν. —

Ubi veteres Critici: Κλύεις ἂν, ἐπακκε. ἐπὶ γδ μεγάλῳ παρσητῆρι, ἐφ' ᾧ ἰδὲ βαρὺ τὸ φανερῶς παρσητῆρι, ἐχρῶντο οἱ Αἰλικὸι ἐκκεῖ μὲν ἦ ἂν, ὡς ἐνταῦθα.

328 Αἰδὶ παρῖάψαι] Distio Homerica:

Πολλὰς δ' ἐφθίμενος ψυχὰς αἰδὶ παρῖάψειν.

Iliad. α'. vers. 3.

Ibid. — δορὸς ἄρεαν] Διὰ δόρυτος ἀγροδρεῖσιν. Schol. α.

329. Δαλκίαν ψαφάρᾳ σποδῶ] servatam factam [five subiectam] squalido cineri. H. Schol. ἦτοι τῷ Αργεῖ λιπύγειον γδ τῶτο, διὸ καὶ διψηρὸν.

334 Ἰππηδὸν πλοκάμωσαν — vel sub.

- 9 Ε Περὶ ἡγεμονίας Φαρέων.
 10 Βοῶ δ' ἡ ἐκκενυμένα πόλεις,
 11 ἰ Λαίδος ὀλυνμένας μίζοθρόα·
 12 Βαρέας κ τοι τύχας περταρῶ.

335

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 ἰ Κλαυτὸν δ' ἢ δέπτροποις, ὠμοδρόπων
 2 Νομίμων πεπάρειδεν Δαμειψαί
 3 Δωμάτων συζεῖν ὁδόν.
 4 Τί; τ' Φθιμενον γὰρ ἢ προλέγα

340

g Περὶ ἡγεμονίας Bar. 4. Ald. h Εκκενυμένα Bar. 4.
 i Λαίδος Bar. 4. Ald. Turn. k Τοι omittunt Ald. & Turn.
 l Κλαυτὸν τ' Bar. 4. m Αρτιδρόποις L. S. Scal. T. Morel. in margine.
 n Jer. Hætzlinus ad Apollonii Argonaut. lib. 1. v. 9. περ λίσσω corrigit dis-
 sentiente Stanleio.

aud. præp. διὰ vel. πολυήμων refertur ad ἄριστον — H. sic ἰνὸς ἀριστοῦ. (λα-
 οῖδρα πῶν χειρῶν, & τ' κόμης λαοῖδρα·
 Lucian. V. I. p. 8. 234. sed præp.
 ὦν subaudienda. ὦν τ' ἄριστος λαοῖδρα·
 μ. idem V. II. p. 591.)

337 Λαίδος ὀλυνμένας μίζοθρόα] Ver-
 te, Caprivis deperditis misto clamore
 gementibus.

339 Κλαυτὸν δ' ἢ ἀρτιδρόποις ὠμο-
 δρόπων

Νομίμων πεπάρειδεν Δα-
 μειψαί

Δωμάτων συζεῖν ὁδόν] πεπάρει-
 ρειν genitivo junctum nunquam de-
 notare tempus sed locum [est aliter
 sentiat Schol.] porro ὠμοδρόπων
 non justas nuptias, quæ cum maturis
 fere institui solent, sed virginis
 vi ad invitis & crudis adhuc ereptam
 innuere videtur — νομίμων — cum
 inter νομίμων sint nuptiæ, pro nuptiis
 πρὶν χρησικαῶς poni atque inde ad gau-
 dia nuptialia, quippe quæ jure nuptias
 sequuntur, designanda deflecti existi-
 mo. Sic itaque hujusce loco construc-

tio statuatur. Κλαυτὸν ἢ ἐπὶ ἀρτιδρόποις
 Δαμειψαί συζεῖν ὁδόν νομίμων ὠμοδρό-
 πων, πεπάρειδεν Δωμάτων. Deploran-
 dum vero est Virginibus modo pubescen-
 tibus detestabile iter peragere gaudio-
 rum nuptialium vi à crudis adhuc de-
 ceptorum ante earum domum i. e. in
 publico — vel brevius — deplorandum
 est virgines teneras publice stuprum
 pati. H. annon ad tam tempus refe-
 ratur quam locum, cum Hesych. ad
 πεπάρειδεν dixerit ἔσθ' ὅτι ἐπὶ χρόνῳ &c.
 v. Phæniss. v. 1533.

342 Τί; Ellipsis est, hoc modo
 supplenda: Τί ἢ ποτὶ λίγῳ; Haud
 absimiliter, sed paulo plenius Callima-
 chus Hymno iv. seu in Delum vers.
 132. Τί ποτὶ λίγῳ; quid plura? nempe
 loquor. Scholiastes ibi: Λέγει τὸ Φθί-
 ζουσα. Sic Latini Græcos imitati quid
 multa? dicunt. Cicero lib. 13. ad At-
 ticum Epist. 52. Quid multa? homines
 visi sumus. et lib. 15. Epist. 14. Sed
 quid multa? literas hoc &c. Alibi
 passim.

0
 q Y
 Bar
 3
 πιδ
 prop
 3
 3
 πυρ
 tile,
 lut r
 tiam
 etian
 pugn
 exitu
 35
 Ene
 Conf

- 5 βέλτερά τῶνδε πρᾶσσειν
 6 Πολλὰ γὰρ εὖτε πόλις δαμασθῇ, (ε' ε')
- 7 Δυσυχῇ τε ὁ πρᾶσσει. 345
 8 Ἄλλος δ' ἄλλον ἄζη,
 9 φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ
 10 Καπνῷ δὲ καίνεταί πολίσμ' ἅπαν.
 11 Μαινόμενος δ' ἐπιπνέει λαοδάμας
 12 Μιαίνων εὐσέβειαν Ἀρης. 350

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- 1 Κορυβαί δ' ἀνὰ ἄστυ,
 2 Ποτὶ πόλιν δ' ὀρκάνη πυργῶτις.
 3 Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἡ ἀνὴρ δορὶ καίνεταί
 4 ὦ βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
 5 Τῶν ἐπιμαστιδίων 355
 6 ὦ Ἀρτιτρεφεῖς βρέμονταί.
 7 Ἀρπαγαὶ δὲ Διδρομαῖν ὁμαίμονες

ὁ Πρᾶσσειν Bar. 4. Ald. Turn.
 ἡ ὑπὸ δόρὶ καίνεταί Rob.
 Bar. 4. Ald. Turn.

ὁ Πόλιν Bar. 4. Ald.
 ὦ βλαχαὶ Bar. 4. ὦ Ἀρτιτρεφεῖς

347 τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ] H. legit
 παρὶς ut referatur ad Deorum templa,
 prope quæ astabat Chorus.

351 Ἀνὰ ἄστυ] Subaudita γίνονται.

352 Ὀρκάνη πυργῶτις] Per ὀρκάνην
 πυργῶτιν designari potest vallum hos-
 tile, quo urbs cingebatur, & quo ve-
 lut reti inclusi cives hostium violen-
 tiam effugere non poterant: designari
 etiam possunt ipsa urbis mœnia & pro-
 pugnacula, quibus civium ad fugam
 exitus æque præcludebatur. H.

355 Ἐπιμαστιδίων] Virgilius lib. 7.
Æneid. v. 518.

Et trepidæ matres pressere ad
 pectora natos. PORTUS.
 Consule doctis, Ludovici de la Cera

annotationem in hunc versum.

356 Ἀρτιτρεφεῖς] Pro ἀρτιτρεφίων,
 more poetico.

357 Διδρομαῖν] Φυγῶν. ὁ γὰρ αἰρπά-
 ζων π. φύγῃ, μήπως καὶ ἀλλοφθῇ, ὅστις καὶ
 ὁμαίμονες τῶν φυγῶν τὸ ἀρπαγῆς ἔστιν.
 ἢ Διδρομῶν, ἢ Διδρ. τὸ πάλαιος συρροῶν,
 αἷς αἱ πολέμοιοι χρώνται αὐτὸς ἀρπαγῆς.
 BOURDELOTIUS.

ibid. Ἀρπαγαὶ καὶ Διδρομαῖν ὁμαί-
 μονες] rapinae, disquisitionum fra-
 tres, quippe quæ mutuo se comitantur.
 H. Ἀρπαγαὶ sunt perditionum — Διδ-
 ρομαῖν pereuntium: altera alteram co-
 mitatur, nec nisi cum multa sanguinis
 effusione peragitur. Stanl. post ὁμαί-
 μονες subaudi ἀσπί.

- 8 ^t Ξυμβολῆι φέρων φέροντι,
 9 Καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
 10 Εὐννομον θέλων ἔχειν,
 11 Οὔτε μῆεν, ἔτ' ἴσον ^u λελημμένον.
 12 Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσῃ λόγος πάρα;

360

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

- 1 ^x Παντοδαῶς δὲ καρπὶς
 2 Χαμαδὶς πῶσιν ἀλγυνή κυρήσας.
 3 Πικρὸν δ' ὅμμα θαλαμηπόλων
 4 Πολλὰ δ' ὕ ἀκριτόφυρτος
 5 Γᾶς δόσις ἐπιδανοῖς
 6 Εν ^z ροθίοις φορεῖται.
 7 Δμῶδες δὲ καινοπήμονες νέαι
 8 Τλήμονες ^a εὐνὰν ^b αἰχμαλώτων
 9 Ἀνδρὸς εὐτυχοῦτος, ὥς

365

370

^t Ξυμβολῆι Bar. 4. Bourd. Ald. ^u Λελημμένοι Seld. Ed. Morel.
 marg. Λελημμένοι Bar. 4. Ald. Turn. Rob. Λελημμένοι T. Schol. & Morel. in
 textu. ^x Παντοδαπῆς Seld. ^y Ακριτόφυρτος Ven.
^z Ita ex Seld. ut metro consulatur. Ροθίοις in Editis. ^a Virum sum-
 mum Jof. Scaligerum (inquit Stanleius in Commentario MS.) ad oram Codicis
 sui reposuisse video εὐνὰν αἰχμαλώτων. ^b Παγκλάσων Αἰχμαλώτων
 Ven. Scal.

361 Οὔτε μῆεν, ἔτ' ἴσον λελημμένος] *jesti mærore afficiunt fæminas quæ*
 vel potius ut Ald. & MS. λελημμένος *in eos incidunt.* Mox recte metro co-
 — sc. ἐπὶ τῶνδε λελεῖν. Ἀφ' αὐτῶν *gente, Arnaldus reponit τ' θαλαμηπό-*
 τὴς πλοικετῆτας ἐμφαίνει· ὁ γὰρ μήτε *λων.* H.
 ἴσιν πρὶ πρόλασιν λελεῖν αἰρουμένον. Schol. α. *370 Τλήμονες εὐνὰν αἰχμαλώτων] με-*
 φαίνεται πλοικετῆς ἐπὶ γόμφον. Schol. α. *ταῦσάν εἰς δελεῖαν, οἷσιν πρὶ τ' πα-*
 Ibid. Οὔτε μῆεν, ἔτ' ἴσον] Αἰχ' ἐκα- *λεμίων εὐνὰν.* Schol. α. — aut τλήμονες
 τας ἀπὸ πλοικετῆς. BOURDELOTIUS. *participii vice habet vim transitivi τλή-*
 363 Σίτῃ, κελή, κίγχερος, πάντ' *μι & significat patientes, τλήμονες εἰσὶ*
 ὁμῶς ἀνέμενοι. BOURDELOTIUS. *vel τλῶσαι — vel forte scribi potest*
 364 Tolle distinctionem post κυ- *εὐνας αἰχμαλώτας vel εὐνὰν αἰχμαλωτῶν.*
 ρήσας, ut continetur oratio. — Le- *H.*
 gendum conjicio κυρήσας, id est, τῶνδε *371 — ὥς*
 καὶ κατὰ χαμαδὶς πῶσιν κυρήσας. *Δυσμῶδες ἐστὶ τῆς] ut constet sen-*
 Verte, omnigeni fructus in terram pro-

371 — ὥς
 Δυσμῶδες ἐστὶ τῆς] ut constet sen-
 tentia, ponitur punctum post εὐνὰν.

- 10 Δυσμενῆς ^c ὑπερτέρῃ.
 11 Ελπίς ἐστὶ νύκτερον τέλος μολεῖν,
 12 ^d Παγκλαύτων ἀλγέων ὑπέρροτον.

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

ΧΟΡΟΣ.

IAMB O I.

- Ημ. **Ο** Τοι κατόπης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, κρατῆ 375
 Πόλῳ τιν' ^e ἡμῖν, ὦ φίλοι, νεαν φέρῃ,
 Σπεδῇ ^f δῶκων πομπίμης χροῆς ποδῶν.
 Ημ. Καὶ μὴν ἀναξ' ὁδ' αὐτὸς Οἰδίπῳ ^g τόκῳ
^h Εἶς' ὀπίκολλον ἀγγέλλει ⁱ λόγον μαθεῖν
 Σπεδῇ δὲ καὶ τῷδ' ὅκ' ἀπαρτίξῃ πόδα. 380

- ^c ὑπετέρῃ Ald. ὑπερφύρου Ven. ^d Παγκλαύτων Bar. 4. Ald.
^e ἡμῖν Bar. 4. ^f Fortasse (inquit Stanley) legendum διοικῶν, sed
 vulgatam agnoscit Thomas Mag. in Eclogis. ^g Τέκῳ Seld.
^h Εἰς Ven. ⁱ Λόγῳ Bar. 4.

πες & distinctio post ὑπέρρου tollatur
 — adeo ut, si hostis superior evaserit,
 spes est poëurnum finem [i.e. mortem]
 adventurum miserrimarum calamita-
 tum liberatorem. H.

375 Chorus prospiciens nuntium
 ab hostium castris appropinquantem vi-
 det: Simul ex altera parte cernitur
 Eteocles, post aciem jam instructam &
 omnia ad defensionem rite constituta,
 in scenam rediens.

377 Σπεδῇ] Valet pro σπεδαίως,
 subaudito nimirum σὺν: qua Ellipfi
 per sepe utuntur Attici. *Ælian. Var.*
Histor. lib. 2. cap. 13. Σπεδῇ τ' ὁδὸς
 ἀφίκετο, pro σὺν σπεδῇ &c. *Homer.*

Iliad. β'. v. 99. Σπεδῇ δ' ἔξιστο λαός.
 plene, σὺν σπεδῇ. Et sic alibi passim.
 Præpositionem addidit *Ælian. lib. 1.*
Var. Hist. cap. 32. Πρὸς τ' πόλεμῳ—
 ἐλθὼν σὺν σπεδῇ.

Ibid. Σπεδῇ δῶκων πομπίμης χροῆς
 ποδῶν.] μεταφορικῶς εἶπε τὰ ἄκρα τῶν
 ποδῶν. *Schol. α.* — locutio fatis ca-
 tachrestica & turgida, festinationem
 denotans.

379 ὀπίκολλον λόγον] *Novum ser-*
monem. Metaphora ducta videtur a
 novo quovis opificio, quod recens
 coagmentatum ac conglutinatum e
 manibus fabri prodit. H.

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Αγ. **Λ**εγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τ' ἐναντίων,
 Ως τ' ἐν πύλαις ἕκαστος ἔληχεν πάλον.
 Τυδεὺς μὲν ἦδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσι
 Βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνον σὺν εἰς πύλαις
 Ο μάντις· ἔ γ' σφάγια γίνεται καλά.
 Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος,
 Μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
 καὶ Θένει δ' ὀνείδῃ μάντις Οἰκλείδην σφόν,
 Σαίνειν μόρον τὴν καὶ μάχην, ἀψυχία·
 Τοιαῦτ' αὐτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους
 Σείει, κράνους χαίτωρ, ὥς ἀσπίδος δὲ τῷ
 ἐν Χαλκῇ λατοὶ κλάζουσι κώδωνες φόβον·

385

390

καὶ Θένει Seld. Σθίνει Bar. 4. Ald. Στίνει Ven.
 ἐν Χαλκῇ λατοὶ Ven. T.

! Δ' non admittit Ald.

382 Ως τ' ἐν πύλαις ἕκαστος ἔληχεν
 πάλον] ita supra 55. κληρονομίης δ' ἴ-
 λειπον &c. — quippe ad septem por-
 tarum oppugnationem sorte jacta sep-
 tem Duces erant constituti: singulo-
 rum habitus mores animosque vivide
 descriptos exhibet hæc Exploratoris
 enarratio.

385 Ο μάντις] Amphiarus.

Ibid. Οὐ γ' σφάγια] Veteres, cum
 pro bono alicujus rei successu Diis
 sacra facerent, siquando victimarum
 exta minus læta comparebant, ab ea
 re statim desisteabant, donec perlitatum
 esset.

388 Οἰκλείδην] Τὸν γόν τ' Οἰκλῆος, τ'
 Ἀμφιάροιο. Schol. α.

389 Σαίνειν] Εὐλαβοῦμαι· ὁ γ' κατα-
 κτείνων πύλιν, εὐλαβομένη καὶ αἰδούμενη·
 οὐκ εἶπον, τὴν τοὺς πύλιν. BOURDELOTIUS.

390 — τρεῖς κατασκίους λόφους] He-
 roes olim galeam triplici cono gesta-
 bant — sic Hom. Il. 7. τριπάλαια ἵπ-
 πους — & Virg. Æn. l. 7.

Cui triplici crinita juba galea alta
 Chimæram

Sustinet. Stanl.

391 — ὥς ἀσπίδος δὲ τῷ
 κλάζουσι φόβον — sonitu terrorem incu-
 tiunt.

392 Κλάζουσι κώδωνες φόβον] Tin-
 tinnabula clypeo appensa habet ad ter-
 rorem hostibus incutiendum.

Ibid. Illa Heroicis temporibus cly-

ΕΧΕΙ Δ' ὑΠΕΡΦΡΟΝ ΣΗΜ' ΕΠ' ΑΣΠΙΔΟΣ ΤΑΘΕ.

ΦΛΕΖΟΝΘ' ὑΠ' ἈΣΤΡΟΙΣ ἘΡΑΝΩΝ ΠΥΛΩΝΩΝ

η Λαμπρά δὲ Πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκεϊ

395

ο Πρέσβισιν ἄσρων, νυκτὸς ὀφθαλμοῖς, ἀνέπφ.

Τοιαυτ' ἀλύων τῆς ὑπερχόμπης σαχαῖς,

Βοῶ παρ' ὄχθαις ποταμίας μάχης ἑρῶν.

Ἰππος χαλινῶν δ' ὡς καταδμαίνων, μένφ,

ΡΟΣ ΤΙΣ q Βοῶν σάλπιγξ r ὀρμαίνφ μένων.

400

Τίν' ἀντιτάξεις τῶδε, τίς Προῖτα πυλῶν,

Κλείδρων λυθέντων, προσεταῖν Φερέχνης;

ΕΤ. Κόσμον μὲν ἀνδρὸς ἔτιν ἂν πρέσαιμι ἐγὼ,

Οὐδ' ἐλκοπιὰ γίνεται πρὸ σήματα.

Λόφοι δὲ κώδων τ' ἔδαικναι ἀνευ δαρός.

405

Καὶ νύκτε ταύτῃ ἢν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος

η Λαμπρὰν Seld.

ο Πρέσβισιν Ald. Auctor. Etymologici Magni

πρέσβισις habet, versum hunc citans citans v. Τίρπισις, ubi, pro δ' ἀνδρῶν, ex hoc loco emenda ἄσρων.

ρ Hic versus post proxime sequentem ponitur

in Seld.

q Ὡς τις βοῶν Ald. Turn.

r Ὀρμαίνων μὲν Seld.

Gal. Ven. Γ.

peorum manubriis appendi. solita fuisse discimus ex Euripidis Rheso v. 383.

Κλῆς, καὶ (ex emend. Hardionii)

κόμπης κωδωνοκρότης

Παροὶ περπακῶν τὸς κηλαδῶνας. Η.

396 Πρέσβισιν ἄσρων, νυκτὸς ὀφθαλμοῖς, ἀνέπφ.]

Magnifica nec indigna Pindaro descriptio: sic ille Ol. 3.

— διρόμης ὅλα χρυσάμωλος

Ἐπείρεας ὀφθαλμοῖς ἀντίφλεξ μῆνα.

399 Ἰππὸς χαλινῶν δ' ὡς καταδμαίνων, μένφ,

ὀρμαίνων, μένφ,

Οὗς βοῶν σάλπιγξ r ὀρμαίνων] nulla sane aptior afferri poterat similitudo, quam illa equi cujusdam curforii, qui ad carceres stans impatiens moræ, frænumque mandens, clangorem tubæ, quippe cursus ineundi sig-

num, expectat. Non hic Virgiliana proferre piget. Geor. I.

— tum fiqua sonum procul arma dedere,

Stare loco nescit, micat auribus & tremitt astus,

Collectumque premens volvit sub naribus ignem.

406. Καὶ νύκτε ταύτῃ, ἢν λέγεις] Τάχα νύκτε ταύτῃ, pro τάχα αὐτῇ ἢ νύξ. Accusativum enim pro Nominativo ponere solent Attici Scriptores. Sic Aristophanes in Plut. v. 55.

Πυθαίμει δὲ τὴν χρυσάμωλον, ο, πρὸς. pro πυθαίμει δὲ, ὁ χρυσάμωλος κ. τ. λ. Xenophon. Anac. lib. 4, pag. 297. edit. Hutchins. Εἰς δὲ ἢ ἐφίκετο κόμην, μεγάλην τε, καὶ βασιλείαν τε, εἰς τὴν σπασσάμεν, pro κόμην δὲ εἰς ἢ ἐφίκετο. &c. Idem Cyrip. lib. 2. haud ita longe ab initio. Τὸς μὲντοι Ἑλλήνας, τὸς αὖ τῇ

Ασροισι μαρμαίρυσταν ἔρανοῦ κυρεῖν,
 Τάχ' ἂν γήοιτο μάντις ἢ νοῖα τινί.
 Εἰ γὰρ Ἰανόνῃ νύξ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς ἔπεισι
 Τῷ τι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε,
 410 Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἢ ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
 Κ' αὐτὸς κατ' αὐτῶ τινὶ ὕδριν μαντεύσεται.
 Εγὼ δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἀσάκx τόκον
 Τόνδ' ἀντιτάξω x προσάττω πυλωμάτων,
 Μάλ' εὐγνή τε, x τ' αἰσχυνῆς θρόνον
 415 Τιμῶνλα, x συγοῦνθ' ὑπέρφροναι λόγους.
 Αἰχρῶν γὰρ δαγὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι Φιλῆ.
 Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἀρης ὕφείσεται,
 Ρίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἐς ἐγγχώριος,
 420 Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ.
 x Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νῖν προσέλλει
 Εἶργεν τεκέσθι μητρὶ πολέμιον δόρυ.

s Ἡ ἄνοια Bar. 4. Ald. Steph. Morel. Ἡ ἄνοια Turn. vitiose.
 t Πέση Seld. u γ' ἐνδίκως Bar. 4. Ald. Turn. x Προσάττω Seld.
 y Henr. Stephanus (improbante Cantero) mallet legere ἰφύσεται: & ita quo-
 que Morel. in margine. z Δίκη Turn. St. a Δαίμων Ald.
 Turn. Morel. in margine.

Ἀσία οἰκῆντας, ἐδὲν πῶ σαφεῖς λίξηται εἰ
 ἔστιν. pro οἱ Εὐάγγελος. οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰ-
 κῆντας, &c. Vide & Euripidis *Phœnis*.
 v. 36. *Ælian. Var. Hist.* lib. 5. c. 17.
Phavorinus pag. 81. edit. *Basil.* hujus-
 modi ἀναγκασθῆναι respiciens inquit:
 Καὶ αἰτιατικὸν ἀντὶ τοῦδε παραλαμ-
 βάνειν, Ἀττικῶν ἐστὶ. Plura hujus structuræ
 exempla suppeditabunt *Lud. Kusterus*
 ad *Aristophanis* locum cit. Doctif. *Da-*
visius ad *Ciceronis de Nat. Deor.* l. 1.
 c. 26. & *Cl. Perizonius* ad *Sanctii*
Minerv. lib. 2. c. 5. p. 188, 189.

408 Τάχ' ἂν γήοιτο μάντις ἢ νοῖα
 τινί] sc. ἡ ἄνοια, sive illud, quod em-
 blemate illo significatur, ταχὺ ἂν γήοιτο

αἰσθητοῦ τινος κακὸς τῷ Τυδεΐ, quod
 infra distinctius explicat — hoc modo
 sententia mihi commodè constare vi-
 detur; quamquam haud ignoro inter-
 pretes & Schol. legere ἄνοια.

413 Ἀσάκx τόκον] Μελάνιππον.

418 Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν] Ex fa-
 milia illorum, qui serpentis dentibus
 à Cadmo feminatis, è tellure pro-
 creati credebantur. Vide *Apollodori*
Biblioth. lib. 3. c. 4. §. 1. *Joh. Ja-*
cobi Hofmanni Lexicon Univerf. in
Sparta.

420 — ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ]
 ἐν τοῖς ἀγῶσι· τὸς κύβους καλεῖ, ὡς τὸ
 τ' ἰκὴς ἀμφιόλου. Schol. β.

b
 prior
 Ald.
 potest

4
 Tme
 ibi
 antiq
 sit te
 de/ur
 prop
 43
 alter.
 43
 Eurip

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχῆν
 2 Θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
 3 Πρόμαχος ὄρνυται τρέμω δὲ αἵματι- 425
 4 φόρως μόρως ὑπὲρ φίλων
 5 ^b Ολομένων ἰδέσθ.

I A M B O I.

- Αγ. Τάτω μὲν ἔτι εὐτυχῆν ^c δοῖεν θεοί·
 Καπανεύς δ' ἐπ' Ἠλέκτραϊσιν ἔληχεν πόλιν,
 Γίγας δ' ἄλλος ^d πάρος λελεγμένος 430
^d Μείζων, ὁ κόμπος ^e δ' ἐκατ' ἀνθρώπων φρονεῖ,
 Πύργοις δ' ἀπειλεῖ θαν', ἃ μὴ κράνοι τύχη·
 Θεῶν γὰρ θέλοντος ἐκπύρσκει πόλιν
 Καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, ἔδδ' ἔτι Διὸς
 Εἶναι πέδῳ σκῆψασαν ^f ἐκποδὼν ἄρχειν 435
 Τὰς δ' ἀστράπεις τε καὶ κεραυνίους βολὰς
 Μεσημβρινοῖσι θάλαπσι προσέκασεν
 Ἐχθρὰ δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 Φλέγῃ δὲ λαμπρὰς διὰ χειρῶν ὠπλισμένη·

^b Εμῶν St. Morel. in marg. ^c Ita reposui ex Seld. pro θεοὶ δοῖεν Editt. priorum. ^d Μείζων δὲ ὁ κόμπος Bar. 4. ^e Δ' omittunt Bar. 4. Ald. Turn. ^f Cum Seld. mallet ἐκποδῶν. sed utraque lectio tolerari potest diverso, ut dicitur, respectu.

426 Ὑπὲρ — ἰδέσθαι] Ὑπερῖδαι. Timef.

ibid. — ὑπὲρ φίλων] H. leg. ut antithetico respondeat, et sententia sit τρέμω ὑπὲρ φίλων μόρως sc. desuper spectare e moenibus scilicet, vel propugnaculis urbis.

430 Γίγας ὅδ' ἀπὸ] Gigas est hic alter. H.

434 Οὐδὲ τιτὼ Διὸς] Confer cum Euripidis Phœniss. v. 1192.

435 Εἶναι] Fulmen, quo Jupiter solet pugnare & contendere. Por-tus.

ibid. ἐκποδῶν ἄρχειν] cum arcitu-rum. H.

439 Ὀπλισμένη] Id est, ἀπὸ ὀπλῶν: vel ὠπλισμένη, pro ὠπλισμένη, per Antiptosin.

ibid. — λαμπρὰς ὠπλισμένη] sc. parata ad urbem incendendam. H.

- Χρυσὸς δὲ Φωνεῖ χαίμασσι, & ΠΡΗΣΩ ΠΟΛΙΝ. 440
 Τοῖωδε Φωπὶ πέμπε, τίς ἡ ζυγήσεται,
 Τίς ἀνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μῦραι;
 Εἰ. Καὶ τῶδε κέρδι κέρδος ἄλλο τίκτε).
 Τῶν τι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων
 Ἡ γλῶσσ' ἀληθείης γίνε) ἰ κατήγορος. 445
 Καπανεύς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκεδασμένος,
 Θείας ἀτίζων, κ' ἀπυγυμνάζων σῆμα,
 Χαρὰ ματαία θνητὸς ὦν ἐς ἔρανον
 Πέμπε, γεγωνᾷ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
 Πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τ' αὐτοφρόν
 450 Ἡξεν κεραυνόν, ἔθεν ἐξεικασμένον
 Μεσημβρινῶσι θάλαπτον τῆς ἡλίου.
 Ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κ' εἰ σῶμαργός ἐς' ἄλυσ',
 Ἰ Αἰθρᾶν τέτακ) λῆρα m Πολυφόντε βία,
 Φερέγγυον φρέγμα, ποροετηρίδας
 455 Ἀρτέμιδος εὐνοίᾳσι, σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
 Λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

Χο. Ἰ n ολοιθ' ὅς πάλι μεγάλ' ἐπέυχε).

g Περίω in *Ald.* perperam.
 non longe à principio.

h ἐπιπύσει) apud *P. utarchum* in *Thef.*
 i Διδασκαλ. St. Morel. in margine.

k κ' ἡ ἀπυγυμνάζων legisse videtur *Vetus Scholiastes.*

l Αἶθρον *Scal. Ven.*

quod melius, ut patet *Stanleius.*

m Πολυφόντε *Bar. 4. Ald.*

n ολοιθ' *Ald.*

449 — γέγωνε] γεγωνεῖν est μέγαλο-
 φωνεῖν κ' ἐξάκουσιν βοᾶν. *Hesych.*

450 Αὐτῷ — ἦξεν κεραυνόν] *Pausa-*
nias lib. 9. seu *Βατολλέας*, cap. 8. Ε-
 γχεῖται ὅτι ἐκ Πλάταιας ἰστέθ' ἐς τὴν Θη-
 ῶας κ' ἐν πύλαις ἐπὶ Ἡλείωνας κ' ταύτη
 Καπτινία τ' Ἰππιδίς βιαιοτάτας πειρώμενοι
 πρὸς τὸ πύχθ' αὐτὸς αἰσθόμενος, βληθῆναι
 κεραυνῷ λίβεσι. Adde *Euripidis Phœnif.*
 v. 1198. & seqq.

451 Ἡξεν κεραυνόν, ἔθεν ἐξεικασμένον]
 &c. vid. quæ *Æn.* l. 6. 592. *Virgil.*
 hunc locum respiciens, imitansque
 protulit.

At Pater omnipotens densa inter
 nubila telum

Contorsit, (non ille faces, non
 fumea tædis

Lumina &c.

V. etiam quæ ex *Æschylo Euripides*
 quoque in *Phœn.* deprompta exhi-
 bet.

454 Πολυφόντε βία] Adī supra dicta
 ad *Euripidis Phœnif.* v. 1080.

458 Ολοιθ' ὅς πάλι] Confer. *Euripi-*
dis Phœnif. v. 119. & qui sequuntur.

- 2 Κεραυνῶ δέ μιν βέλος Ἰππαχέοι,
 3 Πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν 460
 4 Θ' ἐδωλίων ὁ ὑπερκόμπω
 5 Δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

I A M B O I.

- Αγ. Καὶ μὴν τ' ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
 Λέξω· τρίτω γὰρ Ετεόκλῳ τρίτος πῆλος
 Εξ ὑπὲρ τῷδ' ἔσθλησεν εὐχάλας κρήνας, 465
 Πύλαισι Νηίτισι περσβαλεῖν λόχον.
 Ἰππας δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβρομωμένας
 Δινεῖ, θελύσσας πρὸς πύλαις πεπλωμένας.
 Φίμοι δὲ σὺν ἔρξι βάρεσσαν τρόπον,
 Ρ Μυκτηροκόμπαις πνεύμασι πληθύνοντες 470
 Εξαμάτιται δ' ἀσπίς & ρ μικρὸν τρόπον.
 Ἀνὴρ δ' ὀπλίτης κλίμακος ἱ πρὸς ἀμβάσεις

ο Ὑπερκόμπω Ven. ρ Μυκτηροκόμπαις adscriptit in Codice suo If. Casaubonus. q Μικρὸν Seld. Bar. 4. Ald. Turn. r Videtur legendum (inquit Canterus lib. 3. Nov. Lect. cap. 3.) una voce ἀσπίδα.

460 Πωλικῶν — ἐδωλίων] Παρθενικῶν καὶ δῶν· πῆλοις γὰρ ἐκείνοι] αἱ παρθέναι. Schol. β. Phavorinus in *Lexico*: Πῆλος, τὸ ζῶον, καὶ ἡ ἵτασσα· πῶλος γὰρ αὐτὴς ἔλεγε, εἶον Ἀφροδίτης πῶλος. ἡ τὰς νῆας, καὶ τὰς νῆας, καὶ παρθένους. Huc refer illud Euripidis in *Hippolyte*. v. 545.

Τὰς μὲν Οἰχαλίας

Πῶλον ἄλυσσας &c. —

Ubi Scholiastes: Πῶλον ἄλυσσας, παρθένον ἀπειρεὶς γάμος, καθ' ἑαυτὴν. Adi Indicem nostrum v. Πῶλος, & quæ notantur ab eruditiss. Pottero ad *Lycophronis Alexandr.* v. 453.

462 Εκλαπάξαι] Subaudi ἡμᾶς.

465 Εὐχάλας κρήνας] Urnæ locum hic, ex more militari, supplet galea. Sic Homer. *Odyss.* κ'. v. 206.

Κλήρως δ' ὅν κενεῖν γυναικῶν πάλ-
 λουσι ὅκας,

Ex δ' ἔστι κλήρος μεταλήτορος Εὐ-
 ρυλόχοιο.

Quem imitatus est Virgilius *Æneid.* lib. 5. v. 490.

— *Dejectamque ærea sortem*
Accepit galea, & primus clamore
secundo

Hyracidae ante omnes exit locus
Hippocoontis.

Et alibi crebra hujus moris mentio. Si plura velis, adeas Cl. *Pitisci Lexic.* Antiquitat. Roman. v. *Galea.*

466 Πύλαισι Νηίταισι] ita scribendum monet H. metro hoc postulante, quod sane claudicat si retineatur Νηίταισι cujus penultima corripitur.

467 — ἀμπυκτῆρσιν] κυρίως οἱ πρὸ κεφαλῆς ἰμάντες τοῦ χαλινῶς ἀμπύξ καλοῦνται. — ἐμβρομωμένας. θυμὸν πνέοντες καὶ φρυγανίζοντας. Schol. β.

- Στείχῃ, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέσαι θέλων·
 Βοᾷ δὲ χ' ἔτος χαμμάτων ἐν συλλαβαῖς,
 ὧς δ' ἂν Ἀρης σφ' ἑκβάλοι πυργωμάτων 475
 Καὶ τῷδε Φωτὶ πέμπε τ' Φερέγυον,
 Πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δάλειον ζυγόν.
 Εἰ. Πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, ἰ σὺ ὦ τύχῃ δέ, τῷ·
 x Καὶ γ' πέμπεται δ' ἑκ κόμπων ἐν χερσὶν ἔχων,
 Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα ἔσπαρτων γῆρας, 480
 Ὃς ἔτι μάργων ἱππικῶν Φρυαγματῶν
 Βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
 Ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσῃ χθονί,
 Ἡ καὶ δ' ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
 Ελών, λαφύροις δῶμα κοσμήσῃ πατρός. 485
 Κόμπαις ἐπ' ἄλλω, μηδὲ μοι φθόνῳ λέγων.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Επεύχομαι δὴ ὦ τῷδε μὲν εὐτυχεῖν,
 2 ἰὼ πόρμαχ' ἐμῶν δόμων, c τοῖσι δὲ δυστυχεῖν·
 3 ὧς δ' d ὑπέραιχα βάζω· ἴππ' c πόλιν
 4 Μαινομένη Φρενί, τῶς νιν Ζεὺς νεμέ- 490
 5 Τῶρ ἴππιδι κατάνων.

s Εκβάλη Bar. 4. t Σὺ τύχῃ δὲ τῷ St. Morel. in margine. Σὺ τύχῃ
 δὲ τῷ Ven. u Τάχῃ Morel. in marg. x Καὶ δὲ Seld. Bourd.
 St. Ald. y Πέμποιμ' s Seld. Bourd. St. z Δὴ Grot.
 a Ἄνδρα Scal. Grot. in MS. Bar. 4. ἄνδρας cum s superscripto τῷ a posteriori.
 b Τάδε Bar. 4. Ald. Turn. Steph. Morel. Marg. c Hæc verba, τοῖσι
 δὲ δυστυχεῖν, statim post εὐτυχεῖν inferit Rob. d ὑπέραιχα, ἢ ὑπέραικα Ven.
 e Πτόλῃ Seld.

478 Πέμποιμ' ἂν] Confer scripta
 ad Sophoclis Oedip. Colon. v. 499.

480 Τῷ σπαρτῶν γῆρας] Confule
 paulo ante notata ad vers. 418.

483 — τροφεῖα πληρώσῃ χθονί] π-
 λίσσῃ τῇ ὀφειλόμενῃ πῶς τροφεῖα γίγνηται.
 Schol. β.

484 Ἡ καὶ δ' ἄνδρε] sc. τ' ἐν ἀσπίδι,
 καὶ τ' φέροντα πύργῳ. Schol. β.

487 Επεύχομαι δὴ τῷδε μὲν εὐτυχεῖν]

Rectius Ald. Turn. Steph. Schol. α.
 τῷδε pro τῷδε. Ita anapæstum in me-
 tri Iambici quarta fede non habebi-
 mus. Ceterum ω pro ἰα ab initio ver-
 sus sequentis ad finem hujusce versus
 cum Pauwio transferendum cenfeo.
 Τῷδε μὲν εὐτυχεῖν est, te promissis istis
 feliciter satisfacturum quæ rex modo
 pronuntiavit. H.

I A M B O I.

Αγ. Τέταρτος ἄλλος, ^f γείτονας πύλας ἔχων
 ε Ογκας ^h Αθάνας, ζυν βοῇ παρίστα),
 Ιππωμίδοντος ἄχημα, καὶ μέγας ⁱ τύπος.
 k Αλω ^l πολλὴν (ἀσπίδος κύκλον λέγω)
 ΕΦρίξα δινήσυντες· σὺν ἄλλως ἐρῶ.
 Ο σηματοργὸς δ' εἰς τις εὐτελὲς ^m ἄρ' ἦν,
 Ος τὸ ἐργον ὥπασε πρὸς ἀσπίδι,
 Τυφῶν ⁿ ἰέντα πυρπνόον ^o Διὰ σῶμα
 ο Λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πρὸς κάσιν·
 Οφέων δὲ πλεκτάναισι πείδρομον κύτος
 Προσηδάφισται κοιλογάστρος κύκλου.
 Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαζεν, ἐνθεός δ' Ῥᾶρην

495

500

^f Thomas Magist. in Γάτων hic γείτονας habet. Minus recte. ^g Idem
 Thomas corrupte Οἰκας exhibet. ^b Locum hunc spectat Hesychius v.
 Ογκας, ubi paulo rectius Αθήνας, non Αθάνας: quomodo & MS. Bar. 4.
ⁱ Κτύπος Bourd. in calce Edit. Turn. annotatur κτύπος & πόνος.
^k Cl. Salmasius ad Solinum p. 277. ed. Trajeß. versum hunc ita distinguen-
 dum censet: Αλω ἢ πολλὴν ἀσπίδος, κύκλον λέγω. ^l Ts legit Ill. Bochartus
 in Hieroz. par. 1. l. 2. c. 49. ^m Ἀνὴρ Seld. ⁿ Πύρπνος, retraclo
 accentu, scribit H. Stephanus in Thesauro suo. ^o Ita distingue: Λιγνὴν
 μέλαιναν, αἰόλην, πρὸς κάσιν. ^p Αἶψ Seld. Bourd. Cas. Turn. Rob.
 Αἶψ ὡς Ven.

494 Ιππωμίδοντος ἄχημα] Vide quæ
 notavimus supra ad Euripidis Phœnis.
 v. 1080.

495 Ἀσπίδος κύκλον] Similiter Co-
 micus in Acharnens. v. 1123.

Φίρε δὲυρο γερζάνων ἀσπίδος κύκλον.
 Ubi Scholiastes vetus: Ἀσπίδος κύκλον,
 περιφερεικῶς πλὴν ἀσπίδα. — κυκλικὴ
 γὰρ ἦσαν αἱ ἀσπίδες τῶν παλαιῶν inquit
 Schol. Aristoph. in Vespr. hunc locum
 proferens. porro Hesych. ἄλλως ἢ τοῦ
 ἡλίου ἢ τοῦ σελήνης περιφέρειαι. Αἰχυλῶ·
 περιφέρειαι τῆς ἀσπίδος καὶ κύκλου —
 ita Virgil.

Argolici clypei aut Phæbæ lam-
 padis instar. — Stanf.

496 — σὺν ἄλλως ἐρῶ] non aliter
 quam res est.

500 Πρὸς κάσιν] Eadem Metaphora
 utitur Noster in Agamemn. v. 503.

— Μαρτυρεῖ δὲ μοι κάσις

Πηλῶ ξυμῶ· διψία κόνις τῆς.

Vide plura ad Sophoclis Oedip. Tyr.
 v. 161.

502 Κοιλογάστρος] Τῇ κούρῃ γαστέρῃ
 ἔχθρος. BOURDELOTIUS.

503, 4] Verte, Martis vero nu-
 mine afflatus furit Baccæ similes ad
 pugnam aspectu terrorem incutiens. H.
 (vid. Ind. v. βλέπειν.)

ἢ Βακχῶ πρὸς ἀλκὴν θυᾶς ἢ ὥς, ὁ φόβον βλέπων.

Τοιῷδε Φωτὸς πῆραν εὐ φυλακτέον

505

φόβος ᾧ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

Εἴ. Πρῶτον μὲν Οὔκα Παλλὰς, ἢ τ' ἢ ἀγχίπολις,

Πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἔχθαιρ᾽ ὕβριν,

ἢ Εἰρῆς νεοσσῶν ὡς δράκοντα ἔδρακμον

510

ἢ Περβίος δὲ κενὸς Οἶνοπος τόκος

Ἀνὴρ ταῖς ἀνδρά τῆτον ἡρέθη, θέλων

Ἐξιστῆσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης

Οὐτ' εἶδος, ἔτε θυμὸν, ἔθ' ὅπλων χεῖριν

Μωμητὸς, Ερμῆς δ' ἔκλυτος σπυγχαζον.

515

Ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ζυγίσσεται.

Εὐνοῖσεν δὲ πολέμιος ἐπ' ἀσπίδων

Θεός· ὁ μὲν γὰρ πυρπνέον Τυφῶν ἔχθρ.

ἢ Περβίω δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος

Σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος ἢ Φλέγων

ἢ Βάκχα L. S. Scal. Ven. Morel. in margine. r Ων Seld. s Φόβον
malit Canterus. t Fortasse ἢ εἴ. Stanleius. u Laudat hoc ex
Æschyla nostro Thomas Mag. loco paulo ante citato : sed perperam apud eum
editur ἀγχίπολις. x Ἐχθραῖνος Bar. 4. y Εἰρῆς Ald. Turn.
z Huc spectat Jer. Hærlinus in Apollonii Argonaut. lib. 4. v. 1508. ubi
ad vocem Μελάγχμων hæc scribit : H. Stephanus edidit μελάγχμων, atro
succo : quod nolim recipere, nisi mihi concedatur ut legam δράκων δράκμων, in
Æschyli septem. Sed nemini dubium esse debet, quin satis sana sit vulgata
lectio : nec causa est aliam querendi. a εὐλογος Ven. b Φίγων
Bourd. Col. St. Φίγων St.

509 Νεοσσῶν] Τῶν οἰκείων αὐτῆς θρημ-
μάτων. BOURDELOTIUS.

512 Ἐξιστῆσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τυ-
χῆς] Ὁ γὰρ πολέμιος τῆς εὐτυχίης, καὶ τοὺς
εὐτυχίης κερῆς. BOURDELOTIUS.

514 Ερμῆς εἴ' ἐκλύτος σπυγχαζον]
Hippomedon & Hyperbius fortium
jactu opponebantur; quicquid autem
fortuitum erat, id Mercurio auctori
assignabant Veteres; presertim in re-
bus, quæ lucrum aliquod afferebant.
Ex hac opinione loquitur Homerus
Odys. δ'. v. 318.

Ερμείας ἔκλυτος ἀγχιτόρον, ὅς ἐστι
πάντων
Ἀνδράων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος
ὀπίσσει.

Hanc ob causam Κερδῶς θῆς appel-
latur, (Suidas h. v.) & statuae marsu-
pium gestantes nonnunquam ei eri-
gebantur. Τῷ κέρδεσ αὐτίον ἀγχιτο-
ρον Ερμῆος ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτῶν ἰσῶς
βασιζέται (lege βασιζέται) τὸ μέγιστον.
Georgius Clodius in Excerptis de
Orig. Constantinop. p. 15. ed. Paris.
Ibid. Σπυγχαζον] Sub. κινῆς.

Κ' ἔπω τίς εἶδε Ζῆνά πε νικώμενον.

520

Τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων

Πρὸς τ' κρατυῖτων δ' ἔσμεν, οἱ δ' ἡσσωμένων.

Εἰκὸς δὲ πρᾶξιν ἄνδρας ὡδ' ἀντιτάτας,

Εἰ ^c Ζεὺς τε Τυφῶ ^d καρτερώτερος μάχῃ,

Υπερβίω ^e γέ, πρὸς λόγον δ' σήματος,

525

Σωτήρ γήρ' αὖ Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Χο. 1 Πέπιθα τ' Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα

2 Αφίλον ἐν σάκῃ δ' ἡλόνει δέμας,

3 Δαίμοσιν ^f ἐχθρὸν εἰκασμα, βροτοῖσι ^g τε καὶ

4 ^h Δαροβίοισι θεοῖσι, πρόσθεν πυ-

530

5 Λᾶν κεφαλὰν ἰάψεν.

I A M B O I.

Αγ. 1 Οὕτως γήρ' αὖ. τ' δὲ πέμπτον αὖ λέγω,

Πέμπταισι προσεχθέντα ^k βορραῖαις πύλαις,

Τύμβον κατ' αὐτὸν Διογλυῆς Ἀμφίονος

Ομνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχῃ, μάλλον θεῶ

535

Σέβειν πεπιθῶς, ὁμμάτων δ' ὑπέρτερον,

^c Ζεὺς γέ Seld. Ven. Turn. & Morel.

^d Καρτερώτερος Bar. 4. Ald.

^e Τὶ Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Morel.

^f ἐχθρὸν Bar. 4.

^g Idem

MS. Γ1.

^h Δαροβίοισι Seld.

ⁱ Οὕτω in eodem MS.

^k Βορραῖας

Bar. 4. Βορραῖας Ald. Βορραῖαι Turn. Βορραῖαι Marg. Steph. Morel.

523 Ἀντιτάτας] Ἀντιτίτας. BOUR-
DELOTIUS.

524 Τυφῶ] Per Apocopen pro Τυ-
φῶνος. Sic Μίλων (non Μίλων cum
subscripto, ut editum est, quasi à recto
Μίλος) pro Μίλωνι Theocriti. Idyll. 8.
v. 51. γίλων pro γίλωνι Homer. Odys.
v. 99.

528 Τῷ ἡλόνει] Τυφῶνος.

534 Τύμβον κατ' αὐτὸν] Confer Eu-
ripidis Phœniss. v. 147.

535 Ομνυσι δ' αἰχμὴν] Per hastam

jurare apud Veteres ducibus solenne
erat. Vide Apollonii Argonaut. lib. 1.

v. 460. Valerium Flaccum l. 3. v. 707.

Ibid. Ομνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχῃ μῦλ-
λοι γῆ] sic apud Virgil.

Contemptor superum Mexentius —
Dextra mihi Deus & telum quod
missile vibro. Stant.

536 Ομμάτων δ' ὑπέρτερον] Pro-
verbialis locutio, cui respondet lati-
num Adagium Oculis Cbarius. Con-
sule Erasmi Adagia p. 1486. ed. Gen.

Η μὴν λαπαῖεν ἄστυ Καδμείων βία
 Ἰ Διός· τὸδ' αὐδ' αὖ μὴτρὸς ἐξ ὀρεσκόων
 Βλάστημα καλλιπρώρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ.
 Στείχε δ' ἱεὺς ἄρτι διὰ παρηίδων,
 Ωρας Φύσης, παρφύς ἀντέλλουσα θρίξ.
 Ο δ' ὦμόν, ἔτι παρθένων ἐπώνυμον,
 φρόνημα, γοργὸν δ' ὅμμι' ἔχων, προσίσταται.
 Οὐ μὴν ἀκόμπασις γ' ἐφίσταται πύλαις.
 Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
 Σάκῃ, κυκλωτῶ σώματος περὶ βλήματι,
 Σφίγγ' ὠμόσπον π' ὡς σμερμηχανδμήλῳ
 Τόμοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἐκκρεσσὸν δέμας,
 Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ Φῶτα Καδμείων ἕνα,
 Ως πλεῖς ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπλεος βέλη.
 Ελθὼν δ' εἴοικεν ἔκκαπλεύσειν μάχην,
 Μακρᾶς κελεύθει δ' ἔκκατω γυναικὶ πόρον,
 Παρθενόπαϊος Ἀρκᾶς, ὃ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ,
 Μέτοικος, Ἀργὴ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
 Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἂ μὴ κρᾶνοι θεός.

540

545

550

555

Ἰ Διὸς Rob. quod probat Stanleius.
 perperam μετρώς.

π Ita ex Bar. 4. in Editis

π Προσμεμνηχανδμήλῳ Seld.

539 Καλλιπρώρον] *Pulchram habens faciem*, Metaphorice. Hesychius: Καλλιπρώρον, εὐπρόσωπον. Sic Noster in *Cboerb.* v. 389.

Πάροισι δὲ πρῶτας.

Ubi Schol. Πρώτας, τ' ὀψιώς μιν. Atque ita vice versa Lycophron in *Alexandr.* v. 23. naves ὀψιῶντος appellat.

543 Γοργὸν δ' ὅμμι' ἔχων] Et apud Euripidem appellatur

— Ομήρου

Γοργὸς ἀσιδῶν νεανίας.
Phœniss. v. 148.

548 — ἔκκρεσσιν δέμας] καταπληκτικὸν καὶ ὑπερεκπλητικὸν τῇ λαμπρότητι τοῦ σώματος. Schol. α.

550 Ως πλεῖς ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπλεος] Ως ἀκροτάτῳ καὶ πλεονεξίᾳ βίῃσι τῷτον βαλόντῳ.

πανταχῇ γὰρ τὸ σώματος ἰσχυροτάτος ἰδὼν τοῖς ὀνύξιν αὐτῆς. BOURDELOTIUS.

Ibid. Ως πλεῖς ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπλεος βίῃ] Sc. cum ille in *Thebanorum* opprobrium & contumeliam insigne gestaret, facile credideris *Thebanos* ita provocatos & indignantes in illum præcipue tela eminens ἐπ' ὀνύξιν conjicere. H.

551 — ἔκκαπλεύσειν μάχην] πρῶτον — similiter *Ennius*: non cauponantes bellum — observat porro *Etymolog.* quod *Æschylus* τὰ δόλια πάντα καλεῖ κήληα — κήληα πρῶτον τεχνήματα. Stanl.

553 Παρθενόπαϊος Ἀρκᾶς] ut metrum conflet aliquanto rectius leg. ἢ Παρθενόπαϊος.

ΕΓ. Εἰ γὰρ τύχοιεν ὦν Φρονῆσι, πρὸς θεῶν,
 ° Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι.
 Ητ' ἂν πανώλεις Ρ παγκάκως τ' ὀλοίατο.
 Ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
 Ἀνὴρ ἀκομψς, χεῖρ δ' ὅρᾳ τὸ δράσιμον,
 Ἀκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμῆς.
 Ος σὺκ' ἐάσθ' γλῶσσαν, ἐργμάτων ἄτερ,
 Ἔσω πυλῶν ῥέεσσαν, ἀλδαίνειν κακά.
 Οὐδ' εἰσαμένψαι θηρὸς ρ' ἐχθίσου τ' δάκκς
 ° Εἰκὼ φέρονται πολέμιας ἐπ' ἀσπίδος.
 † Εξῶθεν εἴσω τῷ ὦ φέροντι μίμψεται,
 Πυκνὸς κροτισμοῦ τυγχάνας ὑπὸ πτόλιν.
 Θεῶν θελόντων x δ' ἂν ἀληθεύοιμι ἐγώ.

560

565

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

ΧΘ. Ι Ικνεῖται λόγος διὰ σθηθέων,

o Rectius in fine versus tolletur interpunctio, ut putat *Stanleius*.

p Παγκάκως Bar. 4. sed isti λ superposita est x. q Ἀδίκου Rob.
 r Δάκκς Bar. 4. s Ita pro ἐκῶ, quod in cæteris legebatur, rescriptimus
 fide Edit. Turn. Et sic emendatur ab Anonymo ad marginem Edit. Ald. in
 Biblioth. Publ. Cantab. Lege omnino viris doctis Porto & Kustero notata ad
 ad *Suidam* v. Εἰκῶ. t Εἴσωθεν ἔξω Scal. Cas. u Φέροντι δὲ Seld.
 x Κῶν, pro δ' ἂν, Ven. Illud autem δ' exulat à Bar. 4. & Edit. prima.

556 Εἰ γὰρ τύχοιεν] Εἴθε γὰρ περὶ θεῶν
 τύχοιεν ἐπαξίως ὧν Φρονῆσιν ἀνοσίων καὶ
 ἀλαχοινοσύνην, ἐπὶ τῇ ἀσπίδι κομπάσμα-
 τα ἔχοντες. Schol. α.

560 — χεῖρ δ' ὅρᾳ τὸ δρασσιμὸν] lo-
 cutio vere *Æschylea* feliciter audax,
 denotans actionis celeritatem, quippe
 quæ oculi intuitus iudicium imme-
 ditate sequitur, ita ut ipsi manui visio
 quodammodo tribuatur — vel ut
 Schol. non lingua, sed manu πολέμι-
 κάσασθε.

562 Ος σὺκ' ἐάσθ' γλῶσσαν, ἐργμάτων
 ἄτερ.

Ἔσω πυλῶν ῥέεσσαν] ὅς τὸν κήμπον
 τέτυκτο, τῷ περὶ τῶν ἀπιδόντων, ἐφίξει μὴ
 εἶσω πυλῶν ῥέεσσαν. Schol. α. vel ὅς ἐκ

ἐάσθ' τῇ Παρενοποιᾷ ἀπὲρ ἀπειλεῖ καὶ
 ἡμῶν ἀπεργασίᾳ, ἀλλὰ λόγων μὴ περ-
 δοῦντα τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς πρᾶξεως.
 — α ἡ τὸ ἐργμάτων ἀπὸ τῆς κλυμμάτων
 λαοῖς, αὐτὸς ἡποῖς, ἀκωλύτως καὶ δίχα
 ἐμποδισμάτων. Schol. β. linguam in-
 temperanter quidlibet effluentem.

564 Εχθίσου δάκκς] lege potius cum
 MS. Bar. δάκκς.

566 Εξῶθεν εἴσω τῷ φέροντι μίμψεται]
 ἡ Σφίγγς ἡ τῷ σπῆκτι ἐγγεγραμμένη,
 ἔξωθεν ἱσταμένη τῷ τείχεος καὶ πύργου ἀπὸ
 μίμψεται τῷ φέροντι αὐτὴν ἱστῶν.
 Schol. α. Sicui forte durius videatur
 τὸ ἔξωθεν leg. pro εἴσω εἰκῶ.

567 Τυγχάνοντας] ἡ Σφίγγς.

- 2 Τειχὸς δὲ ὀρθίας πόλεμος ἵσταται,
 3 Μεγάλα μεγαληγόρων κλύων ἀνο-
 4 Σίων ἀνδρῶν. εἴθε οἱ θεοὶ
 5 Τέσδ' ὀλέσειαν ὕεν γὰ.

570

I A M B O I.

- Αγ. Εκπὺν λέγοιμ' ἂν ἄνδρα ὡς σωφρονέσσειον,
 Αλκὴν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν.
 α Ομολωίσιν δὲ πρὸς πόλεις τεταγμένῳ
 Κακοῖσι βάλλῃ πῖλλα Τυδέως βίαν,
 Τὸν ἀνδροφόντιν, τὸν πόλεως παράκτρα,
 Μέγιστον Ἀργὴ τῶν κακῶν διδάσκαλον,
 Ερμυνὸς κλητῆρα, πρὸς αἰόλον φόνου,
 Κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βελότῃριον
 Καὶ τὸν σὺν αὐτῷ πρὸς μορον ἀδελφεὸν
 Εὐπυλιάζων ὄνομα Πολυνέικος βίαν,

575

580

γ Εἰ γὰρ in Codice vetustissimo desunt, teste Stanleio.
 Marg. Ald. Turn. Steph. Morel.

ζ Σωφρονέσσειον
 α Versum hunc & sequentem
 omittunt Bar. 4. Ald.

571 Ut verus Antithetico respon-
 deat *Heathius* legit κλύων ἀπ' ἀνο- &
 vers. sequenti εἴθε οἱ θεοὶ.

574 Εκπὺν λέγοιμ' ἂν] Vide quæ
 notata sunt ad Sophoclis *Oepid. Colon.*
 v. 499.

575 Ἀμφιάρεω βίαν] Vide quæ no-
 tavimus ad Euripidis *Phænis.* v. 1080.

577 Κακοῖσι βάλλῃ] Odium enim
 habuit in Tydea, ὅτι παρὰ τὴν αἰτίαν
 γράμην εἰς Θήβας ἔπεισε τὸς Ἀργεῖους στρα-
 τῆτας. *Apollodorus Biblioth.* lib. 3.
 pag. 156. ed. *Amstelod.*

578 Τὸν ἀνδροφόντιν] Επεὶ τὸς ἀνι-
 ψίους ἀντίστοιχον, Ἀλκίον τὸν Λυκαόν. *Dio-*
dorus Siculus Bibliothec. lib. 4. p.
 186. ed. *Henr. Steph.*

582 Καὶ τὸν σὺν αὐτῷ πρὸς μορον ἀδελ-
 φον] cum & metrum claudicare, ne-
 que sententiam recte constare videtur
Cl. H. emendationem aliquam loci

corrupti afferri oportere censet. At-
 que adeo sic lege — αὐτὸς περὶ γ' ὁρῶν
 ἀδελφὸν — vel πρὸς μορον, sed hoc
 verbo κλεῖ, quod sequitur, minus
 convenire existimat. *Stanleius* reddit
 πρὸς μορον fatalem: at minus verisimile
 videtur hoc à Nuntio regi suo coram
 dici posse, fratrem ipsi fatalem fore.
Schol. α. ideo ἀξιοσημειώτου, ἢ τὸ συμ-
 πτόν τε αὐτῶν.

583 Εὐπυλιάζων ὄνομα] Hujusmodi
 ad nomen significationem allusiones
 apud Poetas passim obvix sunt. Sic
Euripides in Bacch. v. 367.

Περὶ δὲ ὅπως μὴ πίνῃς ἀσπίδι δάμνεις
 τοῖς σῶσι, Κάδμει, κ. τ. λ. —
 Et *Theocritus Ill.* 26. v. 26.

Εξ ὅριος πίνθημα, τὸ δὲ Περὶ καὶ φέρουσι.
 Refer huc etiam quæ notavimus ad
Euripidis Phænis. v. 649.

Δίς τ' ἐν τελευτῇ τ' ἄνομ' ἐνδατέμῃρος,
 Καλεῖ. λέξαι δὲ ταῦτ' ἔπος διὰ γόμα, 585
 Ἡ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι παρσφιλες,
 Καλὸν τ' ἀκῶσαι, καὶ λέγειν μεθύσεσσι,
 Πόλιν πατρώαν καὶ θεὸς οὐδ' ἐγγενεῖς
 Πορθεῖν, φράσσειμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
 Μητρός ^b τε πηγὴν τίς καίασέσθ' δίκη;
^c Πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ πωδῆς δορὶ 590
 Αλοῦσα, πῶς σοι σύμμαχος γηθήσεται;
 Εγώ γε μὲν δὴ τῷδε παντὶ χθονά,
 Μάντις κεκλῶς πολέμιας ὑπὸ χθονός.
 Μαχόμεθ', ὅκ' ἀτιμον ἐλπίζω μόρον.
 Τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀπὸ ^d εὐκυκλον ^e νέμων 595
 Πάγχαλκον, ἥδα σῆμα δ' ὅκ' ἐπὶ κύκλῳ.
 Οὐ γὰρ δοκεῖν ἀριστος, ἀλλ' εἶναι θέλῃ,
 Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπέμῃρος,
 Εξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνῃ βελεύματα. 600
 Τῷτ' ὁφές τε κάρχαθ' ἀντηρέτας
 Πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὅς θεὸς σέβῃ.
 ΕΤ. Φεῦ ^f ζῆναλλὰ σονῆος ὄρνιθός ^f βροτοῖς

^b Δι' edidit Grotius in Excerpt. ^c Πατρός τε Ald. Turn. Morel. in
 margine atque hanc lectionem repræsentat Grotius in Excerptis.
^d εὐκλον St. Morel. in margine. ^e εχων St. Ald.
^f Βροτός Bar. 4. fed eadem (ut videtur) manus τοῖς supra τὴς scripsit.

590 Πηγῶν] τῶν δακρύων scilicet.
 Sic Noster in Prometh. v. 400.

— Παρεῖαν

Νοτίοις ἔπηξα παλαιῖς.
 Ad quæ Scholiastes vetus: Νότιος ἐπὶ
 ξα παλαιῖς, ὑπὸ τοῖς ἰορῆξαι μέμασι δα-
 κρύων. Item in Agam. v. 896.

— Κλαυμάτων ἐπίστυτοι

Πηγῶν κατισόχασιν. —

597 Σῆμα δ' ὅκ' ἐπὶ κύκλῳ] ita
 nostrum secutus Eurip. in Phoen.
 1128.

— ὁ σημεῖ ἔχων

Τόρα σμέν', ἀλλὰ σὺ φρένας ἄσημ'
 ὅπλῃ.

599 Βαθεῖαν ἄλοκα — φρενὸς] Men-
 tem profundam, h. e. sapientem & om-
 nia penitior cogitatione expendentem:
 translatione ducta ab agris, inter quos
 ii optimi, quorum sulci sunt profun-
 diores. Proverbialis autem locutio est
 βαθεῖαν ἄλοκα, seu αὐλακα. Vide M.
 Apostolium Cent. 5. Prov. 31. Eras-
 mum Chil. 4. Cent. 2. in Proverbio
 Profundum sulcum.

Ibid. Διὰ — καρπέμῃρος] Διὰ καρ-
 πέμῃρος. Tmesis.

601 Ἀντιγέτας] (ἀντιγωνιστὴς) ἀντι-
 γέτας. Schol. β.

P p p

Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσεβέτεροις.
 Ἐν παντὶ πράγῃ δ' ἔαδ' ὁμιλίας κακῆς
 Κάκιον ἔδεν, καρπὸς δ' κομιστέος.
 Αἴης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
 Ἡ γὰρ ζυνεσθεὺς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
 Ναύτησι θερμοῖς ἔκῃ ἡ πανουργία τινι,
 Ὀλωλεν ἀνδρῶν σὺν ἰ Θεοπίστῳ ἤρῃ.
 Ἡ ζῶν πολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν,
 Ἐχθροῦμένοις τὲ καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,
 Ταυτὲ κυρήσας ἑκδίκως ἀρεῦματος,
 Πληγὰς θεῶν μάστιγι παγκοίνῳ δάμνη.
 Οὗτος δ' ὁ μάντις (ἦν ἰ Οἰκλέης λέγω)
 Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, ἢ εὐσεβῆς ἀνὴρ,
 Μέγας περὶ φήτης, ἀνοσίσοι συμμιγείς
 Θρασυμόμοισιν ἀνδράσι ἢ φρενῶν βία
 Τείνωσι, πομπὴν τ' μακρὰν ὁ πάλιν μολεῖν,

605

610

615

g Καὶ legi posse conjicit Stanleius in *Comment. MS.* b Clarif. Georg
 D'Arnaud Specim. Animadversf. Critic. (in *Adis Erudit. Lipsiens. ad Menf.*
April. A. 1729. p. 158.) pro πανουργία πῶι mavult πανουργοῖσιν ποῖ.
 i Θεοπίστῳ Bar. 4. Ald. k ἐκδίκως Bar. 4. Schol. Marg. Steph. Morel.
 l Οἰκλέης Seld. m εὐσεβῆς in eodem MS. n βία φρενῶν Seld. Ven.
 o Πόλιν Seld. Ald. T..

603 Φῖν τοῦ ζῶν κακῶς οὐκ ἀπὸ τῆς
 hitur Eteocles in fortunam, quæ fe-
 cerit, ut vir sapiens & fortis Amphia-
 raus malam causam secutus fuerit,
 culpa improborum & impiorum ho-
 minum. PORTUS.

607 Αἴης ἄρουρα] Simili translatione
 utitur in *Perf.* 823.

Υἱὸς γὰρ ἐξαιθέρος οὐκ ἀπὸ τῆς
 Αἴης, ὅτιν πῶι κλαυτοῖν ἐξαμῶ θεῶν.
 In eandem item sententiam sanctus
 Apostolus in *Epist. ad Rom. c. 6. v. 23.*
 τὰ γὰρ ὁψώνια τῆς ἀμαρτίας, θνήσκει.

613 Ταυτὲ κυρήσας ἐκδίκως ἀρεῦ-
 μετος] H. lect. vulg. retinens sic in-
 terpretatur: ejusdem cum iis prædæ
 partem injuste adeptus — ἀρεῶμε —

non casses aut ad prædæ capiendam
 instrumenta significat, [ut interp.
 Stanl.] sed prædæ ipsam, quæ ve-
 nando capitur.

614 Μάστιγι παγκοίνῳ δάμνη] Offen-
 dit divinam vindictam sæpe probos &
 innocentes viros cum sceleratis punire.
 Sic Hesiodus *Erg. v. 204.*

615 Ἦν ἰ Οἰκλέης λέγω] Huc revoca
 quæ fuisse diximus ad Sophoclis *Antig.*
 v. 204.

618 Φρενῶν βία] sc. συμμιγὲς in-
 vitus, & præter animi sententiam in
 improborum societatem tractus.

619 Τείνωσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν
 μολεῖν,
 Διὸς θιλοῖτο, συγκαταλελυθῆναι]

Διὸς γέλοντες, συγκατελκυθήσεται.

620

Δοκῶ μὲν ἔν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλαις,

Οὐχ ὡς Ράθυμον, ἔδὲ λήματος κάκη.

Ἀλλ' οἶδεν ὡς σφε χρὴ πελώτηται μάχῃ,

Εἰ ἡ καρπὸς ἔσται ἰθυσφάτοις Λοξίαι.

Φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.

625

Ομως δ' ἐπ' αὐτῷ Φῶτα Λαδένες βίαν

ἔχθροζέονον πυλωρὸν ἀντιπάζομεν.

Γέροντα τ' νῦν, σάρακα δ' ἠδῶσαν ἡ φέρει,

Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' ἡ βραδύνει]

ρ Ἀθυμος Bar. 4. Ald.

viris doctis Casaubono & Stanleio.

ς Vel (ut ait Clar. Stanleius in Comment. MSS.) poterit ἢ λίγειν τὰ καίρια,

subintelligendo μάχον.

q Κέρτε malit Canterus, non probantibus

r Θυσφάτοις ἢ Λοξίαι Seld.

t Εχθροζέονον Seld.

u Φέρει Seld. Rob.

una cum contendentibus longum iter [Argos sc. versus] remeare [sc. cum fugientibus] deo volente ad manes deorsum rapietur: innuit hic Eteocles, quasi vaticinans, id quod postmodo evenit, Amphiareum cum Argivis una fugientem terra dehiscente absorptum peritulum H. sed Schol. α. ad Πομπῶ τῶ μωκρῶν — ἐπὶ τὴν εἰς αἰδῶν ἀπικίαν ἰλκυοθήσεια μολῶν τῶ εὐατίαν τῇ εἰς Αἰζῶς.

622 Λήματος κάκη] φρονήματος δειλίαι. Schol. β. — sc. fiducia inopia, aut potius, ex animi ignavia. H.

624 Εἰ καρπὸς ἔσται θυσφάτοις Λοξίαι] si eventus sit comprobaturus Apollinis oracula. Magis tamen mihi arri-det Canteri καρπὸς. H. εἰ ἡ ἀλήθεια παρίσταται τῷ μαντιύμεντι ὡς καρπὸς. Schol. α.

625 ἡ λίγειν τὰ καίρια] τὰ καίρια — ea quæ rebus præsentibus accommodata ἔστιν utilia erant. Nempe satius erat dissimulare ea quorum cognitio rei publicæ esset detrimento: ea sc. quæ ad mortis suæ prænuntiationes pertinebant. Huic similem vides ἡ

νοίαν in Soph. Oed. Col. 1245, 26, ubi Polyneices de oraculo plane gemello ipsius atque fratris mortem vulneribus mutuis inferendam prænuntiante.

Οὐδ' ἀχθῶμεν φλαῦρ' ἐπὶ τῇ τῆς πηλάτου

Χρηστοῦ, τὰ κρείσσον, μὴδὲ τὰνδῆα λίγειν.

626 Λαδένες βίαν] Vide quæ supra dicta sunt ad Euripidis Phœnif. v. 1080.

627 Εχθροζέονον] δημοτικὸν καὶ ἀποφύλοις ἐχθρὸν. Schol. β.

628 Γέροντα τ' νῦν] Dicitio proverbialis, de iis qui ætate juvenes, senilem prudentiam præ se ferunt. Consule Hadriani Junii Adagia in Mente senex. Cent. vii. Prov. 90.

Ibid. Σάρακα] Corpus. Lege annotata ad Euripidis Phœnif. v. 1302.

629 Ποδῶκες ὄμμα] vigilantiam, & in agendo celeritatem hæc catechreftica locutio denotat.

Ibid. Χεῖρα δ' ἡ βραδύνει] Ordo. (κτ') χεῖρα δ' ἡ βραδύνειται αἰετῶσαι δόξιν παρὰ τὸ (μῆκος ἢ ἀντιπάλιν) γυμνωθῆναι (τ') ἀσπίδος.

Παρ' ἀσπίδος γυμνωθέν ἀρπάσσει δόρυ.
Θεὸς δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτῆς.

630

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Χο. 1 Κλύοντες θεοὶ * δικαίαις λιτὰς
2 Ὑμμετέρας, † τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ,
3 ^a Δορύπεια κάκ' ἐκτρέποντες ^b γᾶς ^c πρὸς Ὀπί-
4 Μόλως· πόργων ^d δ' ^e ἐκτόθεν βαλῶν
5 Ζεὺς σφε κἀνοὶ κεραυνῶ.

635

ΙΑΜΒΟΙ.

- Αγ. Τὸν ἑδόμον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑδόμαις πύλαις
Λέξω, † αὐτὸ σ' ἐκασήγητον, πόλιν
Οἴας † δρᾶται κατεύχεται ^h τύχας·
Πύργοις ἐπιμβὰς ἀπικηρυθεὶς χθονί,
ⁱ Ἀλώσιμον ^k παῖαν' ἐπιεκαχάσας,
Σοὶ ζυμφέρεσθ', καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
Ἡ ζώντ' ἀλμασηρα τῶς σ' ^l ἀνδρηλάτῳ
Φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθ' ἄτροπον·
Τοιαῦτ' αὐτεῖ, καὶ θεὸς γημεδλίης
Καλεῖ πατρώας γᾶς, ἐποπλήρας λιτῶν

640

645

x Δικαίαις λῶσες St. T. y Εμὸς St. z Εὖ πλεῖστε πόλιν
εὐτυχεῖν Rob. a Δορύπεια Seld. b Γᾶς τῶνδ' ἐπιμολως Rob.
c Πρὸς decst Seld. d Omittunt Bar. 4. Ald. e Εκτόθεν Bar. 4.
Ald. Turn. f Εμδόμαις Bar. 4. g Γ' non est in Turn.
h Πύλας Ald. i Clar. Stanleius in Commentario inedito verum hunc
ita refinxit: Ἀλώσιμον πᾶν παῖαν' &c. k Sic habet Editio Canteriana,
& (quæ ea secuta est) Stanleiana. Παῖαν τ' ἐπεκαχάσας Morel. Ven. in reli-
quis, quas vidi, Editionibus est Παῖαν ἐπεκαχάσας: sed laborante metro.
l Ἀνδρηλάτῳ Ven.

641 Ἀλώσιμον Παῖαν' ἐπεκαχάσας]
ἐκδοῦσας ἐπιπύλιον, ἐπαλλάξας μὲν ἰαχῆς.
Schol. β. — sc. cum Pæana in urbium
expugnatione decantari solitum Bat-
chantium more intonavent. H.

643 Ἡ ζώντ' ἀλμασηρα] ζῶντα hic

refertur ad Polynicem non ad Eleo-
clem: si nempe Polynices superstes &
prælio victor extiterit, tum te, qui an-
tea ipsum summo dedecore & exilio mul-
tasti, pari modo ulcisceretur. H.

Τῶν ὧν γενέσθ' ἀγχι Πολυνείκης βία.

Ἐχθ' δὲ καινοπηγὲς ^m εὐκυκλον σάκος,

Διπλῆν τε σῆμα ⁿ προσμειχανδμήμον.

Χρυσήλαον γὰρ ἄνδρα ^o τολχιστὴν ἰδεῖν,

650

Ἀγὰρ γυνὴ τις σωφρόνως ἠγαμέμνη.

Δίκη δ' ἄρ' εἰνάει φησιν, ὥς τὰ θεάμματα

Λέγῃ, κατὰζω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν

Ἐξθ', πατρῶων δαμάτων τ' ὀπίστροφάς.

Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ παῖδεσσι θεήματα.

655

Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·

Ὡς ἔπειτ' ἄνδρσι τῶνδε κερυκδμάτων

Μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γινῶθι ναυκληρεῖν πέλιν.

ΕΤ. Ω θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα σύζος,

660

Ω παιδάκρυτον ^p ἄμὸν Οἰδίπτου γένος·

Ὡμοι, πατὴρ δὴ νῦν δ' ἐγὼ τελεφόροισι.

Ἀλλ' ἔτε κλαίειν, ἔτ' ὀδυρεσθ' ὥρεπαι,

Μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γένος.

¶ Επώνυμω δὲ κάστα ^r Πολυνείκῃ λέγω,

^m Εὐδαίμων Seld. L. S. Scal. St. Rob. Morel. in marg. ⁿ Προσμειχανδμήμον Ven.

^o Τολχιστὴν Seld. Bar. 4. Ald. Turn.

^p Bar. 4.

& Edit. prima ὁμῶν exhibent: quod rectius credo quam vulgatum.

^q Επώνυμω Ven.

^r Πολυνείκῃ Ald. Πολυνείκῃ Ven.

655 Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ παῖδεσσι θεήματα] jure mireris symbolorum militarium, quibus Ducum scuta insigniebantur, descriptionem: plenam sane illam, distinctam, atque animosam, uniuscujusque ingenio atque moribus apprime congruam: nullam fere antiquiorem Fecialium gens agnoscit: nulla imitatorum ingenia magis excitavit, ita tamen, ut illius laudem nihil adhuc adaequaverit.

657 Ἀνδρὶ τῶνδε] Δεικνύμενος, pro ἡμῶν. Ibid κερυκδμάτων] Pendet à Præpositione ἵστα subintellecta.

658 Ναυκληρεῖν πόλιν] Vide supra observata ad v. 2.

659 Ω θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα σύζος] vere tragicum quiddam spirat

hæc Eteoclis ad fatalem pugnam cedentis oratio. Nihil humile reperitur languidumque, sed in indignationem & vindictam ardet usque mortis contemptor animus; ubique servatur stili & sententiarum dignitas & mtrificæ quædam vis ad τὸ φοβερὸν exhibendum accommodata.

661 Ἀρα] Vide Notam in Euripidis Phœniss. v. 67. Καθημέστο γὰρ ὁ Οἰδίπυος ἀπὸ σιδήρου καὶ αἵματος γένεσθαι αὐτοῖς (Eteocli & Polynici) πῶς ἀφαιμῶν τῶν χρημάτων. Schol. α.

664 Επώνυμω] Sic Euripides in Phœniss. v. 1515.

Ω Πολυνείκης, ἔφες ἄρ' ἐπώνυμω.

Confer supra notata ad v. 583.

Τάχ' εἰσόμεθα ^ς τὰ πῖσμη ^ι ὅποι τελεῖ
 Εἴ νιν κατὰ ^ζ χρυσότευκτα ^ζ γράμματα,
 Επ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν ^υ τύφῳ φρενῶν.
 Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς ^χ παρθένος Δίκη παρῆν
 Εργοῖς ἐκείνῃς ^κ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν.
 Ἀλλ' ἔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
 Οὐτ' ἐν τροφαῖσιν, ἔτ' ἐφθέσαντά πω,
 Οὐτ' ἐν γενέῃς συλλογῇ τριχώματος,
 Δίκη ^υ προσέειπε καὶ κατηξιώσατο.
 Οὐτ' ἐν πατρώας μην χθονὸς κακυχία
 Οἰμὴ νιν αὐτῷ ^ζ συμπαραστῆν πέλας.
 Ἡ δ' ἦτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
 Δίκη, ξενισσὶ φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
 Τάτοις πεποιθὼς εἰμι, ^κ ζυγήσμεν
 Αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
 Ἀρχοντί τ' ἄρχων, ^κ κασιγνήτῳ κασίς,
 Εχθρὸς σὺν ἐχθρῷ ^ζ γήσμεν. Φέρ' ὡς τάχος,
 Κνημίδας, αἰχμὴν, ^ε πετρῶν ^α προσβλήματα.

665

670

675

680

^ς Τὰ πῖσμη Seld. Ald. Turn. ^ι ὅποι Seld. Bar. 4. ^υ Φύτῳ Seld.
 Bar. 4. Ven. Bourd. Rob. St. Ald. Turn. ^χ Παρθένης δίκῳ Ald.
^γ Vetus Scholiastes legisse videtur προσεῖδεν, ^ζ Νῦν παραστῆν Bar. 4.
 Ven. ^α Πιτρῶν L. S. Rob.

667 Επ' ἀσπίδος φλύοντα] sc. γραμ-
 ματα ἐ scuto quasi ebullientia.

668 Διὸς παῖς παρθένη Δίκη] He-
 siodus Erg. v. 256.

Ἡ δ' ἦτ' παρθένη ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκ-
 γαμῆα.

Ad quem Proclus: Παρθένη μὲν ἡ Δίκη
 τοῖς θεοῖς ἐξήλα, διότι πᾶν τὸ δικαστι-

κόν γὰρ ἀδιάφορον εἶναι δεῖ καὶ κριτῶν·
 καὶ τότε σύμβολον ἡ παρθεμία. Παις δ' ἡ
 Διὸς, διότι νομοθέτης ἔστω ἐστὶ χρημικῆς, ὡς
 ἄρχων καὶ βασιλεὺς τῶν ὅλων. Vide etiam
 Cælii Rhodigini *Lez. Antiq.* lib. 23.
 cap. 16.

673 Κατηξιώσατο] honore aliquo
 dignum iudicavit.

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

ΧΟΡΟΣ, ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

I A M B O I.

- Χο. ΜΗ Φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπῳ τέκος, γένῃ
 Οργὴν ^b ὁμοῖος τῷ κάκισ' αὐδωμνῶν
 Ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείας ἄλις 685
 Ἐς χεῖρας ἔλθειν· αἶμα γ' κατάρσιν.
^c Ἀνδρῶν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ᾧδ' ^d αὐτοκτόνος,
 Οὐκ ἐστὶ γῆρας τῷδε τοῦ μιάσματος.
^e Εἴπερ κακὸν ^f φέροι τις, αἰχρύνῃς ἄτερ,
 Ἐσσω. μόνον γ' κέρδος ἐν περὶ πηχόσι· 690
 Κακῶν δέ κ' αἰχρῶν ἔστιν εὐκλειαν ἔρεϊς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. Ι Τί ἔμέμνηας τέκνον; μή τις σὲ θυμο-

^b Ομοῖος *Ald.* Forſan rectius ὁμοῖος: quomodo ſcribendum putat vir doctus, qui *Editionem Aldinam* in *Biblioth. Public. Cant.* manu ſua notavit.

^c Ἀνδρῶν *Seld.* ^d Αὐτοκτόνος *Bar. 4.* ^e Περſona *Eteocles* hic præfixa deest in *Edit. Turn. Male.* ^f Φέρι *Ald. Turn. Grot. in Excerpt.*

^g Μίμνης *Seld. St.*

684. Τῷ κάκισ' αὐδωμνῶν] τῷ βλα-
 σφημνῶν ὑπὸ σῶ. — Schol. α. τῷ
 πρὸς κακῶν Πολυμνῶν. Schol. β. — vel
 forte ſenſu activo refertur ad illum
 (ſc. *Polynicem*) quem probra peſſima
 effutientem modo audiverat *Explora-*
tor: & huic loco magis appoſitum eſſe
 αὐδωμνῶν active ſumtum ſentio. H.

686. Αἶμα γὰρ κατάρσιν. κ. τ. λ.]
 ὁ γὰρ τῷ ἀκατάρσιν καὶ πολυμνῶν γνῶμῶν

φόνος κατάρσιν ἐπιδέχεται· ἢ ὅ μισητὴ ἀ-
 διφοκτομία, ἡδύποτι κατάρσιν. Schol.
 α. Ita præter naturam, ut hic & alibi
 ſuicidium appelletur. — εὐκ ἐστὶ γῆρας·
 ἡδύποτι ἐξαλείφεται τοῦ γήρους καὶ τῆς
 πόλεως ἢ τοιαύτη παραινῶν. Schol. β.

690 Μόνον γ' κέρδος ἐν περὶ πηχόσι]
 ſententia eſt: præſtat cum gloria mori,
 quam cum dedecore vivere.

- 2 Πληθὺς δορίμαργος ἄτα φερέτω
3 Κακοῦ δ' ἐκβαλ' ἔρωτος δ' ἔχάν.

I A M B O I.

Ετ. Επεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' Ἰππαιέρχ' θεός,
Ἰτω κατ' ἔρον κῦμα Κωκυτῆ λαχόν
φοῖβω συνηθὲν πᾶν τὸ Λαίῃς γένος.

695

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Ωμοδακὴς σ' ἄρασι ἴμερος ἔχοτρώ-
2 Νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν
3 Τελῆν αἵματος & θεμιτοῦ.

700

I A M B O I.

Ετ. φίλῃ γδ' ἡ αἰχρά μοι πατὴρ σ' ἰτέλει ἀρὰ
Ξηροῖς κ' ἀκλαυστοῖς ὅμμασι προσιζάνει,
Λέγῃσι κέρδος πρότερον ὑτέρῃ μύρῃ.

h Εχθρὰ Seld. Rob. Bourd. Morel. in marg. quod probant Stephanus &
Stanleius. *i* Τελῆ Marg. Bar. 4. Ald. Τελῆ Turn. Morel. in marg.
κ Ακλαύτοις Ven. *l* Μύρον Ald. Turn. Marg.

695 Επεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' Ἰππαιέρχ' θεός,
Ἰτω κατ' ἔρον κῦμα] Eteocles ani-
mum obstinatum frustra à proposito
revocare Chorus studet — ille, ut fa-
tale quiddam præfentiens, minime di-
movetur — ἐπεὶ βύλημ' ἐστὶ θεὸς τοῦ
Ἀπόλλωνος τὸ ἡμᾶς δαπάνειν, καὶ αὐτὸς
Ἰππαινίδει καὶ βιάζεται τῷτο, ἐλπίτω
ὥς τ' αἰδῶν τὸ πᾶν τ' Λαίῳ γένει.
Schol. α. — cum impetu velut vento
secundo delatum eat. — Θεὸς: Fortuna
vel Phœbus.

696 Κῦμα Κωκυτῆ λαχόν] Ἀπάλειαν
καὶ φθῆναι κληρονομίαν. Schol. MS.

Seld. Cocytus autem, inferorum flu-
vius, de quo passim Poetæ.

703 Λίψουσι κέρδος πρῶτον ὑτέρῃ μύρῃ]
sc. τὸ νῦν τιθέναι. — πρῶτον] πρῶ-
τον. Schol. β. vel — κέρδ' μοι ὑποπ-
θεῖναι τὸ πρῶτον ἢ ἀποκτείναντα, ἢ
ὑπερῆσαι, ὅτι κρείττον τὸ πρῶτον ἢ ἀνα-
ρῆσαντα τὸ πολέμιον, ἢ καὶ ἰᾶσαι αὐτὸν
ὑπερὶ ζῆν καὶ ἀναρῆσαι τὸ ἐκείνου.
Schol. α.

ibid. Λίψουσι κέρδος] Dictans & præ-
scribens mihi satius esse me priorem
interficere fratrem, quam ab eo in-
terfici: satius esse antevertere, quam
expectare mortem. PORTUS.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνῃς, ^m κακὸς ἔ κεκλή-
 2 Ση, βίον εὖ κυρήσας· “μελαναίγῃς δ’ ὄσθ
 3 “Εἴσι δόμον Εριννύς, ⁿ ἔτ’ ἂν ἐκ χερῶν
 4 “Θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

705

ΙΑΜΒΟΙ.

- Ετ. Θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
 Χάρις δ’ ἄφ’ ἡμῶν ὀλομύων θαυμάζεται
 Τί ἔν’ ἔτ’ ἂν σάινειμεν ὀλέθρον μόνον;

710

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Νῦν ὅτε σοι ὁ παρέστεικεν ἐπεὶ δαίμων
 2 Λήματος ῥ’ ἀντροπαῖα ^q χροῖα μεταλ-
 3 Λακτὲς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῃ
 4 Πνεύματι· νῦν δ’ ἔτι ζεῖ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Ετ. ῥ’ Εξέζεσεν γὰρ Οἰδίπῳ κατεύγμ’ αἶα·

715

^m Δεῖλός Seld. St. Morel. in marg. ⁿ Ὅταν, pro ἔτ’ ἂν, Seld.
^o Περύσκειν Bar. 4. Ven. ^p Ἐν τροπαίᾳ Ald. Turn. Marg.
^q Ita Cant. Caf. Bourd. Χροῖα Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Steph. Morel.
^r Εξίζισαν Bar. 4. Marg. Ald. Turn.

705 Βίον εὖ κυρήσας] sic potius legendum censet H. ut sententia sit: non timidus vocare ob vitam bene meritam & in tuto positam: legit porro Εριννύς metri gratia — ἔτ’ ἂν ἐκ χερῶν quippe τὰς χειρὰς χεῖρας ἔχοντες. Schol. α.

711 Νῦν ὅτι] H. c. νῦν ὃ πολυκώ-
 τιον, ὅτι σὺ παρῆστης ὁ μέγας.

Ibid. — ἐπεὶ δαίμων
 Λήματος ἂν τροπαίᾳ χροῖα, μεταλ-
 λακτὲς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῃ
 Πνεύματι· νῦν δ’ ἔτι ζεῖ] H. sic
 legit & distinguit: quandoquidem Ge-
 nius serotino voluntatis reflatu redibit
 forsan reconciliatus aura magis secunda:
 adhuc vero fervet. H.

Αγαν δ' ἀληθεῖς ^s ἐνυπνίων Φαντασμάτων
Οφεις, πατρῶων χρημάτων ^t δατήριοι.

Χο. Πείθε γυναιξί, καιπερ ἔς ἐργων ὅμως.

Ετ. Λέγοιτ' ἂν ὦν ^u ἄνη τις· ἔδδ' ἔχρ' μακράν.

Χο. Μὴ λθῆς ὁδὸς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμῃς πύλαις. 720

Ετ. Τετηγμύρον τί μ' οἶκ ἀπαμβλωεῖς λόγῳ.

Χο. “ ^x Νίκην γε μῦθοι ^y καὶ κακῶ τιμᾷ Θεός.

Ετ. Οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτῃ τῷτο χρὴ ^z ἐργεῖν ἔπος.

Χο. Ἀλλ' αὐτὰδελφον αἶμα δρεψαδὺς θέλεις;

Ετ. Θιῶν διδόντων, οἶκ ἂν ἐκφύγοι κακά. 725

^s Φανταμάτων ἐνυπνίων Seld.

^t Δατήριον Ald.

^u Ita Cant.

Morel. & Stanl. cæteri Editores dant ἄνους: atque ita in Bar. 4. & Seld. sed minus recte.

^x Versum hunc ἱστορικῶς legi posse putat vetus Scholiastes. Idem pro νίκῃ etiam δίκῃ agnoscit.

^y Κ' οὐ Bourd.

^z Στίγειν Ald.

716 Εὐνύων Φαντασμάτων] Οὐ μόνον Οἰδίπῳ καταβῆσθαι τοῖς πασι σιδήρεσι τῷ δομῷ καταλαχεῖν, ἀλλὰ καὶ Ἐπεικλῆς ἐνυπνίον ὅταν εἴδῃ τῷτο φαντάζεσθαι. Schol. MS. Seld.

719 — ἔδδ' ἔχρ' μακράν] sc. ἰδὼν τείνειν — longis ambagibus sermonem producere. H.

722 Νίκην γε μῦθοι καὶ κακῶ τιμᾷ Θεός]

— νίκη κακὴ hic non est victoria injusta, sed ut recte Stanl. ingloria:

i. e. ab homine ignavo, & qui ipse pericula detrectat aliorum virtute reportata: talem etiam victoriam Deos honore prosequi monet Chorus: atque adeo certamen cæteris Thebanis Argivisque esse permittendum sine capitis sui periculo.

725] Jam ἐς σκῆνα se in pugnam futuram proripuerat Eteocles: Chorus interim fatalia quæ præfagiit mala, carmine hoc antistrophico describit.

ACTUS TERTII SCENA QUARTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 ΠΕΦεκα τὰν ^a ὠλεσίοικον
 2 ^b Θεὸν, ^c ἔ θεοῖς ὁμοίαν,
 3 Παναληθῆ, κακόμαντιν
 4 Πατρὸς ^d εὐκταίαν Ερηνῶ
 5 Τελέσαι τὰς ^e ὠιδύμους
 6 Κατάρας βλαψίφρονος ^e Οιδιπίδα.
 7 Παιδολέτωρ ^f δ' ἔρις ^g τὰδ' ὀτρυνή.

730

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 ^h Ξένος δὲ ⁱ κλήρης Ἰππινωμᾶ

^a ὠλεσίδομον St. Morel. in marg. ὠλεσίοικον St. ^b Post hunc versum MSS. Seld. & Bar. 4. itemque Editiones omnes Canterianam præcedentes sequentem subdunt: Α (ὁ Bar. 4. Ald.) γδ ὑκλὼρ περιελύσαστο (περιελύσαστο Bar. 4. Ald.) καὶ γίγαντι. (γίγαντι Ald. Turn. Morel. γίγαντι Bar. 4.)
^c Θεῶν, ἔ θεοῖς Seld. ^d Εὐκταίαν Seld. ^e Οιδιπιδος Bar. 4. Ald.
^f Particulam hanc rejiciunt Bar. 4. Marg. Ald. Turn. ^g Ad' Bar. 4. Marg. Ald. Turn. ^h Ξένος Bur. 4. St. Ald. Morel. in margine.
ⁱ Κλήρης St. Ald. Turn. Κλῆρε St. Morel. in marg.

727 Οὐ θεοῖς ὁμοίαν] Sunt enim Dii
 ἀνθρώποις ὅμοιοι. Hesiodus in Theog. v. 46.

729 Πατὸς εὐκταίαν Ερηνῶ] ἢ
 ἐπιύχαστο Οιδίπιδος τελέσαι τὰς ἀρεάς.
 Schol. α.

731 — βλαψίφρονος] βλάβη ἀμύδρου
 τὰς φρένας· ἢ γδ ἂν ἠρόσατο τοῖς παισὶ.
 Schol. β.

732 Παιδολέτωρ ἔρις] Nota Anticam constructionem. Sicut.

— Αἰγύλη

Μίχαν αἰγυπιδὸν ὑποδείσασθαι.
 apud Sophoclem in Ajax. vers. 168.
 Similiter Homerus Iliad. i. 269.

— Ὑποχὼν θύλακας ἵππων.
 Ubi brevium Scholiorum Autor: Θή-
 λιας, ἀρβυλικῶς, ἀντὶ τῆς θηλείας.

733 Ξένος ἢ κλήρης &c.] cum Poe-
 tica quadam figuræ audacia Chalybem
 inducit litis institutæ arbitrum: οὐτὸ
 ἐν μεγάλῃ τῷ παισὶ τέλει καὶ ἁπλῇ
 ἀπικληροῖ ἔχει πίδον μίχαλα, ἀλλὰ παν-
 Q 99

- 2 Χάλυβος Σκυθῶν ἄπικος,
 3 Κτεάνων ^k χρηματοδαίτας
 4 Πικρὸς, ὠμόφρων ^l σίδαρος,
 5 Χθονα ναίειν Διπλήλας
 6 ^m Ὅποιον ⁿ ἂν ^o φθιμύροισι κατέχεν,
 7 Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρας.

735

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Ρ Επειδὴν ^q αὐτοκτόνως
 2 Αὐτοδαίκτοι θάνωσι,
 3 Καὶ χθονία κόνις πῆ
 4 Μελαμπαγὲς αἷμα ^r Φοίνιον,
 5 Τίς ἂν ^s καθαρυμὲς πόροι,
 6 Τίς ἂν σφε λάσσειεν;
 7 Ω πόνοι δομῶν νέοι.
 8 ^t Παλαιοῖς ζυμμιγῆς κακῆς.

740

745

^k Χρηματοδαίτας *Seld.* ^l Σίδηρον *Ald. Turn.* ^m Ὅποιον *Ald. Turn.*
ⁿ Ἄν deest *Seld.* ^o Forte (ut inquit *Stanleius* in *Comment. MS.*)
 legendum φθιμύρος *34.* atque ita emendatum erat in margine *Grosiani* codicis.
^p Ἐπεὶ δ' ἂν legendum conjiciunt *Casaubonus* & *Stanleius*. Επειδὴν δ' *Bourd.*
^q Αὐτοὶ κτάνωσιν *Bar. 4. Ald. Turn. Steph. Morel.* ^r Φοίνιον *Ven. T.*
^s Καθαρυμὲν *Bar. 4.* ^t Παλαιοῖσι *Seld.*

πλὴς μικρά, δυνάμει μόνον αὐτῶν τὰ σώ-
 ραται χωρήσαι πεπληγῆται. Schol. α. —
 metri gratia *H.* monet mox legendum
 esse φθιμύροις — et inserto verbo πρί-
 ποι sic absolvit constructionem: Δι-
 πλήλας χθονα ὥστε τὸς ἀμοίρας τῶν μεγά-
 λων πεδίων ναίειν ὁποῖον [πρίποι ἂν] τοῖς
 φθιμύροις κατέχεν.

734 Χάλυβος Σκυθῶν ἄπικος] Mire
 hic seipsum torquet vir doctissimus
Henricus Stephanus. Nos Χάλυβος cen-
 semus esse Substantivum Casus Recti,
 atque ejusdem significationis ac Χά-
 λυψ. Quomodo vocem accepisse vi-
 deo magnum *Stanleium* in *Commenta-*

rio *MS.* Εκ ἧς ἡ Χαλύβων (non Χαλ-
 κῶν, ut habent *Editi*) χώρας ὁ σίδηρος,
 ὁ δὲ τὰ σιδηρῶν ἐπαινῶν, ἐξάγει].
Eudoxus apud *Stephanum Byzantium*
 in voce Χάλυβος. Hinc *Lycophron*.
Alexandr. v. 1109.

Χαλυβὸς καὶ κινώδοντι σιδηρῶν.
 Ubi *Tzetzes*: Χάλυβος, Σκυθικὸν ἔθνος,
 παρ' οἷς ἐστὶ σίδηρος ἄριστος.

740] Verte, Quando mutuā cæde
 a se invicem perempti occubuerunt. *H.*

744 Καθαρυμὲς πόροι] Αὐτοῖς μιμιασ-
 μένοις τῶν φόνων. Schol. *MS. Seld.*

745 Λούσαν] Vide supra ad *So-
 phoclis Antig. v. 914.*

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Παλαιῇ γὰρ λέγω
 2 ^υ Παραθεσίαν ὠκύπινον
 3 Αἰῶνα δ' ἐς τρίτον ^κ μέλ.
 4 Απόλλωνος εὔτε Λαῖος
 5 Βία, τρεῖς εἰπόντες ἐν
 6 Μεσσηφάλοις Πυθικοῖς
 7 Χρησείοις, θνάσκοντα
 8 Γέννας ἄτερ, σῶζεν πόλιν.
- 750

755

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- 1 Κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ὑ ἀβελίαις,
 2 ^z Γέναιτο μὲν μόρον ^a αὐτῷ,
 3 Πατροκλόνον Οιδίποδα,
 4 ὅς ἐ ^b μητρὸς ἀγὰν
 5 Σπείρας ἄρχαν, ἢ ἐτράφη,
 6 Ρίζαν αἱματόεσσαν
 7 Εἴλα. πῶδ' αἰνοῖα ^c σῶαζε
 8 Νυμφίης φρενώλεις.
- 760

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

- 1 Κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κυμ' ἄγλ.

^u Editio Stanleiana (errore, ut puto) habet παραθεσίαν. ^x Μὲν Ald.
^y Αἰολία St. Morel. in margine. ^z Εγέναιτο Seld. ^a Idem MS.
 αὐτῷ. ^b Μὴ σπείρας Seld. Bar. 4. Ald. ^c Σωάαζα Seld. Σωήαζα Ven.

749 Τὰν παραθεσίαν ὠκύπινον] ita legit H. ut hic versus Strophico suo respondeat; sententia etiam postulante articulum.

753 Μεσσηφάλοις] Lege annotata ad Sophoclis Oed. Tyr. v. 488.

760 Σπείρας ἄρχαν] Translatio Poetis familiaris. Euripidis Phœnis. vers. 18.

Μὴ σπείρας τίκωνι ἄλλοις —

Et sic alibi passim.

764 Κακῶν — κυμῶν] Lycophron nostrum æmulatus in *Alexandr.* vers. 228. inquit,

Οὐκ ἂν τοσόνδε κυμ' ἐπικλυσε (lego ἐπικλυσε ob metrum) κακῶν.

Similiter Æschylus alibi (*Suppl.* vers.

- 2 Τὸ μὲν πτνόν, ἄλλο δ' αἰεὶ
3 Τρίχαλον, ὃ κ' περὶ πρύμναν
4 Πόλεως καχλάζει.
5 Μεταξὺ δ' ἀλκὰ δ' ὀλίγου
6 Τένει πύργος ἐν εὐρεῖ.
7 Δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
8 Μὴ πόλις δαμασθῇ.

765

770

ΣΤΡΟΦΗ Δ.

- 1 ὧ Τέλειαι γὰρ ἑ παλαίφαται δ' ἄρ',
2 Βαρῆαι καταλλαγαί,
3 Τὰ δ' ὅλα ἑ τελλόμεν' ἑ πατέρχεται.
4 “ ἑ Πρόπρυμνα δ' ἐκβόλαν φέρει
5 “ Ἀνδρῶν ἀλφειῶν
6 “ Ὀλβος ἄραν παχυδαίς.

775

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Δ.

- 1 Τὶν' ἀνδρῶν γὰρ τσόνδ' ἐθαύμασιν

d Τέλειαι reposuimus (quod faciendum monuit Stanleius in MS. Comment.) ex fide MSS. Seld. & Bar. 4. necnon Edd. Ald. & Rob. vulgo legitur τέλειαι (quod etiam habet vetus Scholiastes) omnino male. *e* Παλαιφάτων Ald. *f* Τελλόμεν' Seld. Bar. 4. Ald. Στελλόμεν' Ven. *g* Πρόπρυμνα Ven. Marg. & Turn. Morel. in marg. & Grotius in Excerpt.

478.) malorum multitudinem fluvii inundationi comparat.

Κακῶν δὲ πλῆθος, πείσμενος ὡς, ἐπὶ-
χεται.

Ibid. Κακῶν δ' ὡς ἀντὶς ἡλίκου] τὰ κακά, ὡς ἀντὶς ἡλίκου κύματα, ἱρροῦσιν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ Λαίης γίγνεται, τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων βερίμει ἐκχέει τὸ ἄκρον τὴν πόλιν. Schol. α.

769 — πύργος ἐν εὐρεῖ] ἴσ. μένον. ὃ πύργος τῆς πόλεως ἔχοντες βοηθῶνται ἡμῖν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀποσοῦνται. Schol. α.

773 Βαρῆαι καταλλαγαί] πολεστὰ conciliationes i. e. non sine aliqua clade execrationibus istis erit satis fac-

tum. H. δυσχερὲς τὸ φιλιωθῆναι αὐτοὺς ἀλλὰ τὰς κατάρτας. Schol. α.

775 Πρόπρυμνα δ' ἐκβόλαν φέρει &c.] ἐκ μεταφορᾶς τὴν ἐμπόρην, οἷον πλοῦτον πλοῦτον ἐπιρροῦντες, καὶ παχυδαίς τὰ ὅλα, ὅσων ἐκβόλῃ πλοῦνται τοῦ ὅλου φέρει, ναυαγῶντες καὶ κλυδωνιζόμενοι. Nempe ἡ δόξα ὅτι Οἰδίποδος πολλὰ ἡσομένη καὶ ἀμνηστος, ἡμῶν ἀφανίζεται, καὶ ἐκδίδεται, καὶ δὴ πόλιν ἐκκαλεσται. Schol. α.

778 Τὶν' ἀνδρῶν γὰρ τσόνδ' Euripides in *Antigone* vers. 1.

Ἡν Οἰδῆπος τὸ πρῶτον εὐτυχὲς ἦεν, εἴτ' ἐλθέτω αὐτὸς ἀδικήματος βροτῶν.

- 2 Θεοὶ ἡ καὶ ξυνέστοι πόλεως,
 3 Πολύβοτ' τ' αἰὼν βροτῶν, 780
 4 Ἴσον τότ' κ' Οἰδίπουν Ἴτιον,
 5 ἠ Αναρπαξάνδραν
 6 ἢ Κῆρ' ἀφελόντα χάραις;

ΣΤΡΟΦΗ Ε.

- 1 Επεὶ δ' ἀρτίφρων
 2 Εἰχέτο μέλεος ἀθλίων 785
 3 Γάμων, ἐπ' ἄλγ' δυσφορῶν
 4 ὁ Μαινομένα ρ κραδίᾳ
 5 Δίδυμα γ' κάκ' ἐτέλεσε·
 6 Πατροφόνω χερὶ τῶν
 7 ἰ Κρεισοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη. 790

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Ε.

1 Τέκνοισ δ' αἰαίαις

ἡ Διὶ καὶ Bar. 4. Ald. ἰ Ἴσον Bar. 4. κ' Οἰδίπυ Bar. 4.
 ἰ Ἴτιον Ald. Turn. π Αναρπαξάνδρα Ald. legit doctif. Posterus ad
 Lycophr. vers. 1294. η Ὀπρ' malit Stanleyus: sed absque necessitate.
 Vide Indicem nostrum v. Κῆρ. ο Μαινομένη Ven. Μαινομένη Ald. Μαι-
 νομένη Turn. ρ Κραδίᾳ Seld. Bar. 4. Κραδίᾳ Ald. γ Κακῶ
 τέλει Seld. ρ Κρεισοῶν τέκνων St. Morel. in marg. Rob. Κρείσων τέκνων
 Ald. Clar. Stanleyus vertit natos abhorrentibus, quasi in textu legeretur φρεσσο-
 τέκνων. Forfan vocolæ (quæ metrum turbant, & sententiam minus expeditam
 reddunt) tollendæ sunt, & versus ita refingendus: Κρεισοτέκνων (vel φρεσσο-
 τέκνων) ὀμμάτων ἐπλάγχθη. Certe si ita legamus, sensus manebit, & versu
 rectius consuletur.

790 Τῶν κρεισοτέκνων δ' ἀπ' ὀμ-
 μάτων ἐπλάγχθη] utcumque forsân du-
 rior videatur hæc locutio, at κρεισο-
 τέκνων hic significat *filiorum potentio-
 rum*, qui sc. post Oedipum regno ex-
 utum ei successerant — horum oculis
 Oedipus ἐπλάγχθη i. e. ut interpretan-
 tur Scholiographi, ἐχθροῦ ἀποτὺς
 εἶναι, in carcerem conjectus eorum jussu:
 quod voce κρεισοτέκνων innuitur. H.

782 Αναρπαξάνδραν κῆρα] Τῶ

Σφίγῃ.

784 — ἀρτίφρων ἐχέτο] ἔμφρων
 (ἀρτι) στυγνὴν δ' ἐπράξε καὶ τῆς μητρὸς
 εὐδαίμων γδ' ἦν καὶ πάντα ὡς ἔμαρτεν
 τὸ μητρομίξιον. Schol. α.

788 — Δίδυμα καὶ] τὸ γ' δύω
 ὀφθαλμῶν στερηθῆναι. Schol. α. ἐτέλειε
 πατροφόνω χερὶ, ita interpunge, hunc
 autem locum sic constituit H. Δίδυμα
 καὶ γ' ἐτέλειε.

791 Τέκνοισ δ' αἰαίαις] τὸ δὲ hic

- 2 Ἐφῆκεν ἰπικότες τροφᾶς,
 3 (Αἰ αἶ, ἡ μικρογλώσσας αἶρας)
 4 Καὶ σφε σιδαιονόμῳ
 5 Διαχειρία ππὶ λαχεῖν
 6 Κτήματα νῦν δὲ τρέω
 7 Μὴ πελίσση καμψίπτερος ἐρινός.

795

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I AMBOI.

- Αγ. Ἀρσεῖτε παῖδες μητέρων τετραμύδρα.
 Πόλις πέφωζεν ἥδε δέλειον ζυγόν·
 Πέπηκεν ἀνδρῶν x ὀμβρίμων κομπάσματα. 800
 Πόλις δ' ἐν εὐδία τε x κλυδωνία
 Πολλαῖσι πηληγῶσι ἀντλον σὺν ἐδέξατο.

s Αφῆκεν Ven. Marg. Turn. Morel. in margine.
 u Ἐπικρύπτει αἶρας Bar. 4. Ald.

t Ἐπικρύπτει Ald.
 x Ὀμβρίμων Bar. 4. Ven.

omnino emphaticum quiddam sonat: innuit enim tum demum, postquam à filiis in carcerem erat conjectus, & non antea eum dira illis imprecatum. H.

792 Ἐφῆκεν, ἰπικότες τροφᾶς] ita lege sc. ἰπικότες ἴνικα τ' τροφᾶς — ira incensus propter victum quem illi præbere debebant filii. Sic itaque constat sententia: filiis vero diras im-misit ira commotus ob victum, heu heu ab acerbâ lingua profectus imprecationes! Nimirum tollenda est parenthesis nota ad verbum sequentem, ut jungatur cum ἰφῆκεν — v. hujus rei historiam in *Sophocl. Oed. Col.* 1350 ad v. 1390. & in Schol. ad locum. H.

794 Καὶ σφε σιδαιονόμῳ] Καὶ τὸ τοῦ σιδαιονόμου, αὐτὸς δὲ σιδαιονόμος, σιδαιονόμος.

ἦσαν δὲ σιδαιονόμοι ποιεῖσθαι, ποτὶ λαχεῖν κτήματα.

797 Τελίσση] Subaudi ταῦτα.

798] Dum chorus hisce curis occupabatur in scenam venit nuntius, praelii eventum narrat, liberata obfidiione urbem, *Argivorum* exercitum fugatum, *Polynicem* demum & *Eteoclem* cæde mutua interfectos.

801 Πόλις δ' ἐν εὐδία] Pulcherrima allegoria significat, Civitatem belli periculum effugisse, & contra crebros hostium impetus salvam perdurâsse.

Ibid. Εὐδία] Subaudi ταῦτα.

802 — ἀντλον σὺν ἐδέξατο] ἀντλον ἢ λήγεται τὸ ἀπὸ τῆς κλυδωνίας ἀπερχόμενον ὕδωρ· ἐτοίμως ἐν οἱ αὐτῶν ἐξαυτλοῦσι, καὶ ἔξω τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἐκφύεσσι. Schol. κ.

Υ Στέγη ἢ πύργος, καὶ πύλας Φερεγγύοις
 Εφραζάμιατα μονομάχοισι πρῶταίς·
 Καλῶς ἔχῃ τὰ πλεῖς ἐν ἑξ' πυλώμασι
 Τὰς δ' ἑξ' ἑδόμεας ὁ σεμνὸς ἁ ἐδομαζέτας
 Ἀναξ' Ἀπόλλων εἴλετ', Οἰδίπῳ γὰρ
 Κραίνων παλαιὰς Λαίῃς δυσβλίας.

805

Χο. Τί δ' ἐστὶ β πρᾶγμα νεόκοτον πόλιν παρόν;

Αγ. Πολις σέσωσται, βασιλεὺς δ' ὁμόσποροι
 Ἄνδρες τεθνήσκον ἐκ χειρῶν αὐτοκτόνων.

810

Χο. Τίνες; τί δ' εἶπας; ὦρα φρονῶ φόβῳ γ λόγου.

Αγ. Φρονῶσα νῦν ἄκροισι, Οἰδίπῳ γένος.

Χο. Οἱ γὰρ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τ' κακῶν.

Αγ. Οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

815

Χο. Εκέθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' ἔν, ὅμως φράσσον.

Αγ. Οὕτως ἀδελφαῖς χειρὶν δ' ἠναίροντ' ἄραν.

Χο. Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

Αγ. Αὐτὸς δ' ἀναλοὶ δῆτα δύσπομον γένεθ'.

820

Τοιαῦτα χαίρειν καὶ γ' ἀκρύσειδ' ὡάρα·
 Πόλιν μὲν εὖ πρᾶσσαν, οἱ δ' ἐπιστάτη,
 Διοσὼ στρατηγῶν διέλαχον σφυρηλάτῳ
 Σκύθῃ σιδήρῳ, κτημάτων παμπησίαν.

γ Σπέρη, Ven. Σπίρ, quod habet Editio Stanleiana, est error operarum
 Typographicarum. x ἑμδόμας Bar. 4. a Fortasse legendum

ἑδομαζέτας. In Bar. 4. ἑμδομαζέτας. b Πρωγ. Seld. Rob.

γ Λόγον Bar. 4. Ald. d Ἀνέστη Ven. Ηγήρον Turn. Marg.

ε Δακρύσειδ' Seld.

806 ἑδομαζέτας] Apollo Veteri-
 bus hoc nomine appellatur, vel quia
 septimus mensis dies ei sacer fit: (quo
 die natus putabatur. Hesiod. Erg. v.
 771. Diogenes Laërtius in vita Pla-
 tonis §. 2.) vel quia Septenarius ei
 consecratur. Τῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἐπὶ τὰς
 ἀνίσταν, ὡς συνίσχοντι πάσας τὰς συμφυ-
 ρίας· διὸ καὶ ἑδομαζέταις ἐκάλει τ' ἑαίν.
 (Ubi ἑδομαζέταις reponit eruditus
 Meurfius in Græc. Feriat. v. ἑδομαζέταις,

dissentientibus viris literatissimis, Jo-
 anne Seldeno & Ez. Spanhemio) Pro-
 clus in Platonis Timæum lib. 3.

15 Κατασποδημένοι] Subintell. ἀσπί.

818 ὁ δαίμων] Deus, nimirum A-
 pollo.

823 Σκύθῃ σιδήρῳ] Loquendi mo-
 dus Poetis admodum familiaris. Σκύ-
 θῃ pro Σκυθηκῇ utitur: uti & Lycophron
 (Nostrum fere ubique secutus) in Alexandr. v. 917.

ἔχου δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,
 Πατὴρ κατ' εὐχὰς δυαπότμους Φορῆμμοι.
 Πόλις σέσωται· ἴ βασιλείῳ δ' ὁμοσπόρῳ
 β Πέπωκεν αἶμα ἡ γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνω.

825

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 Ω Μεγάλε Ζεῦ ἔἰ πολιοῦχοι
 2 ἡ Δαίμονες, οἱ δὲ Κάδμους παύργας
 3 Τέσθε ρύεσθε·
 4 Πότερον χαίρω, καὶ πολυλύζω
 5 Πόλεως ἀσινεῖ σωτήρι,

830

ἴ Βασιλείῳ Bar. 4. g Πέπωκεν Bar. 4. Ald. h Γαῖ Bar. 4.
 i Πολιοῦχοι in Edit. Ald. ut Stanleyus coniecit legendum. Malim πολιοῦχοι,
 quod usitatius est. Vulgatum autem πολιοῦχοι respuit metri-ratio.
 k Tzetzes ad Hesiodi Erg. v. 128. legit γαῖ. minus recte.

— Χεῖρας ὤπλισε Σκύθη
 Δράκοντι —

Confer sis hæc cum iis, quæ supra notavimus ad Sophoclis *Antig.* vers. 1016. Cæterum, hunc *Æschylæ* locum ob oculos habuit *Stephanus Byzantinus* in voce Σκύθαι, ubi inquit: Καὶ Σκυθία, καὶ Σκύθης ὀμιλεῖ, καὶ Σκύθην ἐς οἶμον, καὶ Σκύθης ὁ σίδηρον.

824 ἔχου δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός] v. supra 783.

828 Μεγάλε] A Recto μεγάλε: ut *Tzetzes* ad *Hesiodi Erg.* vers. 122. hunc ipsum *Tragici* nostri locum respiciens, ait; ubi hæc ille: Καὶ ὁ μεγάλε δὲ εὐθιὰ ἐστὶ, καὶ δὲ Διὰ δὲ δάκνυσι γράφον,

Ω μεγάλε Ζεῦ, καὶ πολιοῦχοι γαῖ.

831 Πότερον χαίρω] Animi se incertum esse ait *Chorus*, an *Civitati* ob victoriam gratulari, an *fratrum Eteoclis & Polynicis*, mutua cæde per-euntium, fatum lugere debeat. Sic-uti *Clytemnestra* ait, (exaudita filii *Orestis* morte, cujus iram propter occisum patrem *Agamemnonem* ex-timuit,) apud *Sophoclem* in *Electr.* vers. 768.

Ω Ζεῦ, τί ταῦτα; πάτερ ἐντυχῇ λίγω,
 ἢ δεινὰ; —

832 Πόλεως ἀσινεῖ σωτήρι] *Jovi* *Servatori* urbem incolentem præstanti; sub-audito scilicet Διὶ. Sic supra v. 231. Γαῖ σωτήρι. Ubi vide notata. Cæ-terum, ἀσινεῖ hic in activa, à *Lexico-graphis* inobservata, capitur significa-

- 6 Η τὰς μογερὰς καὶ δυσδαίμονας
 7 Ἀτέκνης κλαύσω ἡ Πηλεμάρχης
 8 Οἱ δὴτ' ὀρθῶς κατ' ἐπανυμίλῳ 835
 9 Καὶ ἢ Πηλινεικῆς
 10 Ὡλοντ' ἀσπεῖν Διανόϊα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

- 1 Ω μέλαινα καὶ τελέα
 2 Γένεος ἢ Οἰδίπῳ ὅτ' ἀρὰ,
 3 Κακὸν ῥ' με ἢ καρδία τι ἢ περιπλινῆ κρύος 840
 4 Ἐτόλμα ἢ τόμῳ μέλος
 5 ἢ Ως Θυὰς, ἢ αἱματωγαῖς
 6 Νεκρὸς κλῦσαι ἢ δυσμόρος θανόντας
 7 Η δύσπορις ἀδὲ
 8 Ξυναυλία δορὸς. 845

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπέειπε

ἢ Πηλεμάρχης Seld. ἢ Πηλινεικῆς Ven. ἢ Stanleius putat
 legendum Οἰδίπῳ γ' ἀρὰ. ο Particula π (quam non agnoscit Editio
 Robertelli) satis commodè abesse posset. ῥ Mss Bar. 4. Ald. Turn.
 Steph. Morel. q Καρδία, pro vulgato καρδία legendum coniecit
 Stanleius: ejusque conjecturae fidem faciunt MSS. Seld. Bar. 4. necnon Edit.
 Ald. quare ita edendum curavi, metro (ut opinor) omnino postulante.
 ῥ Περιπλινῆ Seld. ἢ Μίλος τόμῳ Seld. ἢ Ως deest Bar. 4.
 Ald. Turn. ἢ Αἱματωγαῖς Ald. corrupte, ut monuit Henr. Stephanus
 in Thes. Gr. Ling. v. Αἱματωγαῖς. ἢ Δυσμόρος Seld. Δυσφόρος Bar. 4.
 Ald. Δυσφόρος μόρος Ven.

tionē. Quo itidem sensu vocem eam
 accepisse videtur Noster in Agamem-
 non. v. 1350.

Τίς ἂν ἰδὲται βροτῶν ἀσπίδι

Δαίμονι φῶναι —

Quisnam gloriari poterit mortalium
 bono (h. e. ἀλαζικῶν, malum
 averte,)

Se natum esse genio? —

835 Κατ' ἐπανυμίλῳ] Vide supra
 v. 583. & ibi notata.

846 Οὐδ' ἀπέειπε] Οὐκ ἀπεφώνησεν τὸ
 πρῶτον τὰ δεινὰ. Schol. α.

- 2 Ὑ Πατρόθεν εὐκταία Φάτις.
 3 Βελαὶ δ' ἄπεισι Λαῖς διήρκεσαν.
 4 Μέριμνα δ' ἀμφὶ ζ πόλιν,
 5 ^a καὶ θέσφατ' ὅκ' ἀμβλιώετα.
 6 Ἰὼ πολύτρονοι πόδ' ^b εἰργάσαδε ἄπειρον
 7 ἤλθε δ' αἶακτὴ
 8 Πήματ' ἔ λόγῳ.

850

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Τὰδ' αὐτόδηλα, ^c περὶ πλοῦτος ἀγγέλῃ λόγος
 Διπλᾷ μέριμναι, ^d διδυμανόρεα
 Κάκ' ^e αὐτοφόνα, δίμοιρα
^f Τέλεια β τὰ πάθη. τί Φῶ;
 Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνος ^h πόνων,
ⁱ Δόμων ἐφέστιοι.
 Ἀλλὰ γόνον ᾧ φίλας κατ' ἔρον
 Ερέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ νόμιπμον χεροῖν
 Πίτυλον, ὅς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβετα
 Τὰν ^k ἄσπονον, ^l μελάγκροκον

855

860

γ Πρόθεν Ven. ζ Πόλιν Bar. 4. Ald. α Καὶ deest Seld.
 β Legendum εἰργάσαδε, ut monuit Clar. Stanleyus. ε Τριπλῶς Seld.
 δ Διδυμανόρεα T. Δίδυμ' ἀνορία Bar. 4. Ald. Marg. Δίδυμ' ἀνορία Turn. Steph.
 Morel. ε Αὐτοφόνος Turn. Ven. f Τέλεια πύθη, omisso πᾶ,
 Bar. 4. Ald. g Τὰδ' Seld. b Πόνων non habet Robertellus.
 i Idem Robert. legit δουρίτων. k Ἀσπονον etiam legisse videtur Scholiaſtes
 MS Seld. l Μελάγκροκον Ald. T.

848 Βελαὶ δ' ἄπεισι Λαῖς] Καθ' ἃς
 ἐκ ἐπὶ ὁδῇ Απόλλωνι. Schol. MS. Scal.
 ibid. Βελαὶ τ' ἄπεισι] idem hic quod
 ἄπεισι — atque adeo non tam consilia
 infida quam refractaria reddas. Ita
 infra 887 φίλων ἄπεισι — 1038 ἄπεισι
 ἀνταρξίων. H.

855 — διδυμανόρεα] vox Æschylea
 duorum virorum infortunio denotans.
 κακ', — distigue hic ad κακ' non possit
 αὐτοφόνος cum hæc vox ad πύθη refe-
 ratur.

860 Ἀλλὰ γόνον, ᾧ φίλας, κατ' ἔρον
 Ερείσσετ'] audacior sane hæc
 atque durior metaphora. At sententia
 est: ex animo luctum ciete, vento se-
 cundo remigate luctum: denotat luc-
 tum facilem magis & expeditum &
 copiosum. H.

863 Τὰν ἄσπονον, μελάγκροκον
 Ναύστολον θωρίδα]
 κακροστεικτὸν — μέλαν λαῖφον ἔχοντα
 vela nigra habentem. Θιωρίδα δ' λίξη
 τὴν τῷ Χάρωντι ναυὶ ἐν μεταφορῇς ἀπὸ

π Ναύσολον Γεωρίδα,
Τὰν ἀσιβῆ Απόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
Πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

865

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀλλὰ γὰρ ἤκασ' αὖδ' ὅππ'ι πρᾶγος
Πικρὸν, ^π Ἀντιγόνη τ' ἢδ' Ἰσμήνη,
Θρήνον ὁ ἀδελφοῖν, σὺν ἀμφιβόλῳ
Οἶμα σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
Στηθέων ἦσεν ἄλγος ἐπέζιον.
Ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
Τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Εὐρυκῆος
Ἰαχῆν, Αἶδα
Τ' ἐχθρὸν παῖδ' Ὀππιδέπην.

870

Ημ. Ρ ἰὼ δυσειδελφότητι πασῶν, ὅπσαι
Στρόφον ἐδῆσι (ἑξέβαλλον),
Κλαίω, ξένομα, καὶ δόλος ὑδαῖς
q Μὴ καὶ Φρενὸς ὀρθῶς με ληραίνειν.

875

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ημ. ἰὼ ἰὼ δυσφρονες,
τ φίλων ἄπειροι, κακῶν ὁ ἀτρύμονες,

880

π Νεκρόσιλον malit Casaubonus. Verum persuasum habet Clar. Stanleyus, vocem hanc (ναύσιλον) vel ex margine, vel ex linearum interstitio, in textum irrepsisse.

π Ἀντιγόνη θ' ἢ δ' Ἀλδ. Ἀντιγόνη θ' ἢ δ' Turn.
ο Ἀδελφῶν Ven. ρ Vox ἰὼ extra versum legenda est. Vide Schol. de metris.

q Μὴ ἐκ Ἀλδ. r Φίλων Ἀλδ. s Ἀτρύμονες Ven.

τ ἦτος τ' καὶ ἐναιωτοὶ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Δῆλον ἀγύσας τῇ Απόλλωνι θυσίαν, ὡς Γεωρίδα ἐκάλει. Schol. β.

864 Ναύσιλον] adjective positum est, & quemadmodum ναύσιλειν significat *vehere, trajicere, παρακμῆσαι*, 2/3 ἰαυὺς ἄγειν: (vid. Euripid. Orest. 739. & ibid Schol.) ita ναύσιλον Θιωρίδα hoc in loco *navem quæ mortuos trajicit*. Η.

Superveniunt interim *Antigone* & *Ismene*, fratrum interfectorum cadavera, quæ jam efferrī intelligas, luctu supremo comitantes. His se adjungit Chorus, in partes duas divisus alternæ particeps & adjutrix lamentationis.

881 Φίλων ἄπειροι] sc. μὴ τοῖς φίλοις περιδείναις ὥστε κατωλύσαι τ' πύλινον. Schol. β.

- Πατρώας δόμους ἐλόν-
 Τες μέλαιοι σὺν ἑ ἀλκᾷ.
 Ημ. Μέλαιοι δῆθ', οἱ μελέας θανάτας
 ὦ Εὐροντο δόμων ὅππ'ι λύμῃ. 885
- Ημ. ἰὼ ἰὼ x δωματίων
 γ Ερεψίτοιχοι, x πικρὰς μοναρχίας
 ἰδόντες, z ἤδη a διήλ-
 λαχθε σὺν σπάρῃ,
 β οὐκ ἔτ' ὅππ'ι Φιλίᾳ, 890
 Αλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε
 c Κάρτα δ' ἀληθῆ πατρός οἰδιπόδα d κατεύματ' α
 Πότνι Εὐαννὺς ἐπέκρανε.
 e Ημ. Δι' εὐνύμων τετυμμήσοι.
 Ημ. Τετυμμήσοι f δῆθ', ε ὁμο- 895
 σπλάγχχνων τὲ πατέρωμάτων.
 h Ημ. Αἰ αἶ δαιμόνιοι,
 Αἰ αἶ δ' ἀντιφόνων
 i θανάτων ἀρά.
 Ημ. Διανταίαν λέγεις πλάζαν. 900
 Ημ. Δόμοισι x σώμασι
 Πεπλαγμένους ἐνέπω.
 Ημ. Αναυδάτω μὲν
 Αραῖω τ' ἐκ πατρός
 Διχόφρονι πότημῳ.
 Ημ. Διήκη k δε καὶ πόλιν 905

z Αἰχμᾶ St. T. Morel. in margine. u Εὐραστο Ald. x Δόμο
 Bar. 4. Ald. y Ερεψίτοιχοι Seld. Ald. z Deest ἤδη in Turn.
 a Διήλασθαι Seld. b Hosce duos versus omittit Seld. c Idem
 MS. Ημ. hic præponit. d Hanc vocem rejecerunt Seld. Bar. 4. Ald.
 Turn. e Non est in Seld. f Δῆθ' legit idem MS.
 g Ημ. Ὀρεσπλάγχχνων in eodem MS. h Deest Ημ. in eodem MS.
 i Θανάτω Ald. Θανάτῳ Turn. Ven. Marg. k Δι' adscripsit Cl. Stantini
 in ora Editionis suæ, quæ est in Bibliotheca publica Cant.

888 Διήλασθαι Poetice pro διήλ- Ibid. Διήλασθαι σὺν σπάρῃ non sine
 λάχθη. Sicut ἀνέχθαι pro ἀνέχθητε ferro reconciliati estis, sive controver-
 Hom. Odyss. x. v. 437. Vide Cl. sia finem posuistis.
 Maître de Dialect. Gr. p. 316.

Στόνος, γένεσι πύργοι.

^l Σπίνη ^m δὲ πῆδον Φίλανδρον.

ⁿ Μενεῖ οὐκτεάνά τ' ἐπιγόνους,

Δι' ὧν αἰνόμοροις,

Δι' ὧν νεῖκος ἔδα,

Καὶ θανάτου τέλος.

^p Εμοιράσαντο δ' ὄζυκάρδιοι

Κτήμαθ', ὥς' ἣ ἴσον λαχέιν.

^r Διαλλακτῆρα δ' ὅτε ἀμεμφία φίλοις,

Οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης.

^s Ημ. ^t Σιδάροπλακτοὶ μὲν ὥδ' ἔχουσι.

^u Ημ. ^x Σιδάροπλακτοὶ ^y ᾧ ^z οὗ μὲναισι,

^z Τάχ' ἂν τις ἔποι, τίνες.

^a Ημ. Τάφων πατέρων ^b λαχαί.

^c Ημ. Δόμων μάλ' ^d ἀχῶ ^e ἐπ' αὐτὰς

910

915

920

^l Ημ. Σπίνη Seld. Rob.

^m Τε, pro ᾧ, malit Stanleius. Verum

particula δὲ non agnoscunt Seld. Bar. 4. Ald.

ⁿ Ημ. Μενεῖ Rob.

^o Τε ἀνὰ τ' ἐπιγόνους Ven.

^p Ημ. Εμοιράσαντο Rob.

^q Ald. ἴσον

Τυρπ. ἴσον.

^r Ημ. Διαλλακτῆρι Seld. Rob.

^s Deest Seld.

^t Σιδάροπλακτοὶ Ald. Σιδάροπλακτοὶ Τυρπ. Σιδάροπλακτοὶ St.

^u Ημ. abest

Seld. Rob.

^x Σιδάροπλακτοὶ Ald. Τυρπ.

^y Μιν Bar. 4.

^z Τάχ' ἂν Ald.

^a Ημ. omitt. Seld. Rob.

^b Melius forsan

λαχαί: ita Hesychius, & Simmias in Ovo.

^c Deest Bar. 4. Ald. Τυρπ.

^d ἀχῶ Seld. Rob.

^e Es Seld.

914 — ὥς' ἴσον λαχέιν] τὰς πατρῶας·
μὲν γὰρ ὁ πατρῶς αὐτοῖς ἐξ ἴσου μερί-
ειςται, καὶ τὸ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπὶ δόξῃ. Schol. α.

915 Διαλλακτῆρα] ἴσ. πρὸ θανάτου τῆς
μάχης παυσῶν — φίλοις ἰσὺς cum
ἀμεμφία & ἐπίχαρις jungi debet. H.

919 Τάχ' ἂν τις ἔποι τίνες] Robertus
hæc recte disposuit, verum
hunc cum præcedente & sequente ei-
dem Hemichorio tribuens — verba
σιδάροπλακτοὶ πατρῶας λαχαί denotant
sepulchra paterna, quæ fratres isti
ferri iussu sortiebantur. Ensis adeo,
juxta imprecationes Oedipi patris, re-
vera illis extitit possessionum paterna-
rum arbiter & divisor, cum utrique

Sepulchi paterni partem fuerit sortitus.

N. B. λαχαί non, (ut Schol. &
Stanl. interpret.) significat *passum* —
sed *fortitionem*, ut Hesych. exponit.
H.

921 Δόμων μάλ' ἀχῶ] Acceperat
Chorus nuncium de mutuo interitu
fratrum; itaque longiore illo carmine
superiore mortem deplorant. Acce-
perant eundem nuncium sorores etiam
Ismene & Antigone; itaque domum
lamentatione atque planctu complent.
Hunc ergo planctum & hanc lamen-
tationem sentit Chorus, & significat
Spectatoribus. Facit & Poeta cada-
vera fratrum delata fuisse domum, &

Προπέμπῃ δαίκτηρ γόος,
 Αὐτόσπονος, αὐτοπήμων,
 Δαΐφρων, ^f & ^g Φιλαγαθῆς, ^h ἐτύμως
ⁱ Δακρυχέων ἐκ Φρενός, ^α
 Κλαιομένους μὲν, μινύθῃ,
 Τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτιν.
^k Πάρεσιν ^l δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀ-
 Θλίοισιν, ὡς ἐρξάτῃω
 Πολλὰ μὲν ^m πολήταις,
 Ξένων ⁿ τὲ πάντων εἴχας
 Πολυφθόρους ἐν ὁ δαίδι.

925

930

PHM. Δυσδαίμων σφὶν ἀ τεκῶσι

^f Δ' & Bar. 4. Seld. ^g Φιλογαθῆς Seld. Ven. ^h Ετύμως
 Robertellus. ⁱ Δακρυχίων Ven. ^k Hm. Πάρεσιν Rob. Πάρεσιν Bar. 4.
 Ald. Turn. ^l Δ' abest à Seld. ^m Πολίταις Seld. Bar. 4. Ald. Turn.
ⁿ Τ' ἐς πάντων Bar. 4. Rob. Τὶ καὶ πάντων Marg. ^o Δαὶ St. Ven. Morel.
 in margine. ^p Hm. deest Ald. Turn. Steph. Morel.

fanus eorum efferri: quod dum pro-
 sequuntur sorores, planctu, lamenta-
 tionibus, & ululatu foemineo omnia
 loca complent: hoc & significat jam
 Chorus. PORTUS.

922 Προπέμπῃ δαίκτηρ γόος] δαίκτηρ,
 i. e. εὐχὴ δαΐζων, pectora planctibus
 dilanians: innuitur hic Antigona &
 Ismenæ, domo jam egressarum, luctus.
 H.

924 — ἐτύμως] vox hæc est glos-
 sema insertum, quod aliquis ad ἐκ
 σφίν in v. sequente supra adscripsit
 interpretationis vice. Robertellus certe
 non agnovit nec qui metra declara-
 vit. H.

925 — α] si ad γόος referatur, scribi
 debet ὅς. H.

927 Τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτιν] sc. An-
 tigonæ & Ismenæ, ita ideo legi malim
 quam vulg. cum γόος hic ad ipsas re-
 feratur. Constantinus in Lex. notat
 vocem ἀνάκτιν apud Æschylum foeminino
 genere reperiri. H.

928 Πάρεσιν δ' ἀπὸ ἐπ' ἀθ-

λίον ὡς ἐρξάτῃω

Πολλὰ μὲν πολήταις &c.

Sermo jam transfertur ad fratres — &
 sententia est: fas vero dicere est de
 miseris, quod intulerint multa mala
 Civibus, omniumque exterorum turmis,
 cum utrique nempe in bello multis detri-
 mentis fuerint affecti. — sic Schol. κ.
 πολλὰ κακὰ ἔπραξαν τοῖς πολήταις, τοῖς
 μὲν ὁμοῖοις ἑπικλής, τοῖς δ' ἑσέοις Πο-
 λυέκκῃς — satis notum est τὸ ῥίξειν
 duplicem accusativum regere, alterum
 rei, alterum personæ — quare pro
 πολήταις leg. πολήτας — & porro,
 ubi πολλὰ indefinite profertur, subau-
 ditur hic κακὰ prout res ipsa indicat.
 H.

931 Σίχας] Supple ἰκαιοπατῶν.

932 Πολυφθόρους ἐν δαίδι] Quod in
 prælio copias omnes hostium concidi-
 derunt, & funditus deleverunt. POR-
 TUS.

933 Σφὶν αὖ πεκῶσι] Ἡ μήτηρ αὐτῶν,
 Supra v. 870. σφί, pro αὐτῆς.

Πρὸ πασῶν γυναικῶν, ὅποτα

Τεκνογόνου ἢ κέκληνται.

935

Παῖδα τ' αὐταῖς πόσιν ἢ αὐτὰ ὁ θεμῖνα,

Τῶσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἔτελεύτησιν ὑπ' ἡ ἀλ-

ληλοφόνους χερσὶν ὁμοσφύρουσιν.

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

ΙΣΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

x Ισ. Ο Μόσχοροι δῆτα
καὶ πανώλεθροι,

940

Διατομαῖς ἔφίλαις,

Εἰς μαινομένα,

Νέκυες ἐν τελευτῇ.

Πέπνυται δὲ ἔχθρος,

Εν δὲ γαίᾳ ζῶα

945

Φονορρύτω μέμικται

Κάρτα δ' ὕ εἰσὶν ὅμαιμοι.

z Χο. Πικρὸς λυτὴρ νεκρῶν ὁ πόντιος

Ξείνος ἐκ πυρὸς σφύει

Θηκτὸς ἂ σιδάρος· πικρὸς

950

Δὲ χρημάτων κακὸς

q Κίλνυται Ald.

r Αὐτὰ Ven. Turn. Αὐτὴ Ald.

s Θιμῖνα Ald.

t Τίλισται Seld.

u ἀλλοφόνους Seld. In Edit. Stanleiana perpetam

excusum est ἀλλοφόνους.

x Ημ. Gros.

y Εἰς Seld.

z Ημ. Seld.

a Σιδῆρος Ven.

939 Ομοσφύροι δῆτα] Ex ea voce ὁμοσφύρουσιν Ismene naeta occasionem renovat luctum & planctum, & augeat affectus ex eo, quod frater fratrem hostilem in modum interemerit, et non verbis, non jure, non arbitrio, sed vi, ferro, praelio suas controversias diremerint, & sanguine ac mutua cæde finem inimicitii imposue-

runt. PORTUS.

948 Πικρὸς λυτὴρ] Conf. supra v. 733. & qui sequuntur.

950 Θηκτὸς σιδάρος· κ.τ.λ.] Iocaste de Oedipo, apud Euripidem in *Phæ-*
niss. v. 67.

Αὐτὸς ἀρᾷται πᾶσιν ἀνοσιωπάτως,

Θηκτὸς σιδῆρος δῶκε ἀφλαχεῖν τοῦτο.

- ^b Δατητῆς ἀρης δῶν
 Πατρὸς τιθεῖς ἀληθῆ.
 ΑΝ. Ἐχσσι μοῖραν λαχόντες, ^c ὦ μέλεσι,
 Διοσδότην ἀχέων
 ὑπὸ δὲ ^d σώματι γᾶς
 Πλῆτες ἄβυσσος ἔσαι.
 ΙΣ. Ἰὼ πολλοῖς ἐπανθήσαν-
 Τες πόντοι γε ^e ὅμοιοι
 Τελευταῖ δ' ^f αἰδ' ἐπηλάλαζαν
 Αἰαὶ τὸν ὄζω νόμον,
 Τετραμμένον εἰ παντρώπῳ
 Φυγὰ γῆρας.
 Ἐτακε δ' αἶτας
 Τρόπαιον ἐν πύλαις,
 Ἐν αἷς ἐθύνοντο, καὶ δυοῖν κρατήσας
 Ἐληξε δαίμων.
 ΑΝ. Παιδοὺς ἐπαισας.
 ΙΣ. Σὺ δ' ^h ἔθανες κατακτανῶν.
 ΑΝ. ἰ Δορὶ ^k δ' ἔκτανες. ΙΣ. ^l Δορὶ δ' ἔθανες.

955

960

965

970

^b Δατητῆς Seld. Δατητῆς Turn. Ven. Δατητῆς Ald. ^c Al. ὦ. Ven.
^d Σώματι Ald. Turn. Marg. ^e Δομοῖς Bar. 4. ^f Deest Seld.
^g Παντρώπῳ Ven. ^h Ἐχθάνες Ven. ⁱ Δορὶ Ald. ^k T' Ven.
^l Δορὶ τ' Ven.

952 Ἀρης ἀρῶν] Paronomasia. Sic Virgil. *Aeneid.* lib. 3. v. 183.

Sola mihi tales casus Cassandra canebat.

Ubi vide quæ notavit diligentissimus Jo. Lud. de la Cerda. Adde incomparabilem Ger. Jf. Vossium lib. 5. *Institut. Orator.* cap. 5. §. 1.

956 ὑπὸ ᾧ σώματι] Ironia.

Ibid. Non certe hæc ita sunt intelligenda ut regni divitiarumque possessio mortuos etiam ἐν αἰδῇ sequi credatur. Sententia autem hæc est: De terrarum possessione vivi fratres contenderant, atque adeo dicit Poeta eos terræ possessiones immensas, sed sub cadavere ipsorum inhumato sitas, nunc possi-

dere: quicquid sc. terræ sub eorum cadavera inhumata situm erat, iis quasi possessio tribuitur. — si vero, ut schol. monet, hæc ironice fuerint dicta, dictio illa hemichorio potius quam *Antigonæ* convenientius tribuetur. H.

960 — αἰδ' ἐπηλάλαζαν

Αἰαὶ τὸν ὄζω νόμον] Poeta hic inducit *Oedipi* Diras tanquam armatos hostes cum acuta vociferatione impetum facientes, &, rebus demum subversis, trophæum in urbe statuentes.

962 Τετραμμένον — γένους] Τοῦ Οἰδιποδος.

967 Δαίμων] Ἡ δυστυχία. Schol. MS. Seld.

- Αν. Μελέοπος. Ισ. Μελεοπαθής.
 Αν. Ιτω δάκρυα. Ισ. Ιτω γόος.
 Αν. Προκείται κατὰ κράτος
 ἢ Ἡὲ ἢ, ἢ μαινεται γόισι φρήν.
 Ισ. Εντὸς δὲ ὁ καρδία ἐνέ.
 Αν. Ιὼ ιὼ Ρ πλυδάκρυτε σύ.
 Ισ. Σὺ δὲ αὐτὲ ἐ πανάθλας.
 Αν. Πρὸς ρ φίλῃ γ' ἔφθισο.
 Ισ. Καὶ φίλον ἔκτανες.
 Αν. Διπλᾶ λέγειν. Ισ. Διπλᾶ δ' ὄραν.
 Αν. Ἰ Αχέων πίων τάδ' ἐγγύθεν.
 Ισ. Πέλας αἰδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
 Αν. Ἰ Ιὼ χ μοῖρα γ βαρυδότεια μογερά,
 Πότνια τ' Οἰδίου σκιά,
 Μέλαινά τ' Ερμῆς, ἢ μελασθενὴς ζ τις εἰ.
 Ισ. Ἰ Ἡὲ, ἢ ἢ δυοδίατα τῶματ' ἐ-
 Δείξαιτ' ἐκ φυγᾶς ἢ ἐμοί.
 Αν. Οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανε.

975

980

985

m Ισ. Hī Seld. Rob. n Αν. Μαινίται Seld. Rob. o Καρδία Ald.
 Κρυά Ven. Turn. p Πλυδάκρυτα Seld. q Φίλη γ' Ven. Turn.
 r Γίον Seld. Rob. s Deest Seld. Ald. Turn. t Hinc usque ad
 v. 1012. inclusive MS. Seld. personas invertit. u Ιὼ bis Rob.
 x Μοῖραν vitiose in Ed. Stanleiana. y Βαρυδοτεια Ven. z Tis deest
 Bar. 4. & Ald. a Hī semel tantum in Bar. 4. & Ald.
 b Εργὶ non habet Rob.

980 Λίγειν] Subaudi πέρις.
 981 Τάδ'] Δεικνύς, pro ἡμῖς.
 Usurpat item Neutrum Genus pro
 Fœminino: quod Græcis usitatissi-
 mum est. Sic τάδε Περσῶν πινῶ, in
 Pers. v. 1. ponitur pro ἡμῖς ἢ Περσῶν
 πινῶ. Nec aliter Sophocles in Antig.
 v. 671.

— Εἰ γὰρ δὴ τάδ' ἐγγυθὴ φουρ
 Αχέων, Σείψω κίβη τοῦς γ' ἔξω
 θύς.

— Nam si genere cognati
 Indecore se gerunt, aliam potius
 alienos.

Plura dabit Clarif. Blackwallus Claf.
 Sacr. v. 1. pag. 107. Edit. 2.

985 Μέλαινά τ' Ερμῆς] Et supra
 vers. 838. Μέλαινα Οἰδίου ἀρά. Nigræ
 autem appellantur Furæ, quia pulla-
 tis vestibus induti putabantur. Unde
 Lycophron Alexandr. v. 1137. Ερ-
 νύων ἐδῶτα dicit pro nigra veste. Vide
 ibi Cl. Potterum.

987 Εκ φυγᾶς] Id est, post exilium.
 Sic ἐκ δάπης, post cœnam, in sacris
 Literis, Joan. XIII, 4. Similiter ex
 etiam Latinis sæpe post notat.

- Ισ. ^c Σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
 Αν. Απώλεσε δῆτα. Ισ. ^d Καὶ τὸ τῷδ' ἐνόσφισε. 990
 Αν. Τάλαν ἥρος. Ισ. ^e Τάλανα καὶ ^f πάθεν
^g Δύσωνα ^h κῆδ' ὁμῶνυμα.
 Αν. Δίυχεα τριπάλτων πημάτων.
 Ισ. Ολοὰ λέγειν. Αν. Ολοὰ δ' ὄραν.
ⁱ Ἰὼ μοῖρα βαρυδότεια μογερα,
 Πότνια ^k τ' Οἰδίπυ σκιά,
 Μέλαινά τ' ἐρυνύς, ἥ μεγαδενὴς τις εἶ.
 Σὺ πίνυν οἶδα λῆπερῶν.
 Ισ. Σὺ δ' ἔδεν ^l ὕπερον μαθῶν.
 Αν. Επεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν. 995
 Ισ. Δορός γε ^m τῷ γ' ἀντιρέτας.
 Αν. Ολοὰ λέγειν. Ισ. Ολοὰ δ' ὄραν.
 Αν. ⁿ Ἰὼ πόνος οὐδ' ἡμῖν. Ισ. ^p Ἰὼ ^q ἰὼ κακὰ δώμασι
 Καὶ χθονί, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
 Αν. ^r Ἰὼ ἰὼ, ^s καὶ πρόσσω γ' ἐμοί. 1005

^c Fortasse σωθεῖς. Stanleius. ^d Καὶ τὸνδ' ἐνόσφ. Bar. 4. Seld. Marg. Ald. Turn. ^e Ald. τάλαινα corrupte. ^f Παθὼν Bar. 4. Ald. Turn. Παθὼν St. Morel. in margine. ^g Δύσωνα St. Morel. in margine. ^h Καὶ κῆδ' Turn. Marg. ⁱ Ἰὼ deest Seld. ^k Δ' Bar. 4. ^l Ὑπερ Seld. Bar. 4. Ald. ^m Τῷδ' pro τῷ γ' Seld. Bar. 4. Ald. Turn. ⁿ Ἰὼ πόνος οὐδ' ἡμῖν ἐξημερῶν Seld. Rob. ^o Οὐδ' ἡμῖν desiderantur in Bar. 4. Ald. Turn. ^p Ἰὼ femel Bar. 4. Ald. Turn. ^q Ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι locum non obtinet in Edit. Robertelli. ^r Ἰὼ ἰὼ desunt in Seld. ^s Καὶ τὸ πρόσσω Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Morel. in margine.

993 Δίυχεα τριπάλτων πημάτων] διύχεα· πῆματα χειρότερα καὶ ποικίλα· αἰμυροσφαγῆ. — τριπάλτων· σφοδρῶς πηδησάντων. Schol. α. πολυκινήτων δυσχυμῶντων· οἱ γὰρ μαχόμενοι ποικίλῃς ὁρμαῖς χρώνται πρὸς τοῦτο. Schol. β. διύχεα hic significare puto *florificentia* adhuc *ἐν* *vigentia*; metaphora ducta est ab herbis vel arboribus, quæ, dum virent florentque, humore sunt plenæ, quo exarescence statim moriuntur. H.

998 Σὺ ποίνω] Σὺ οἶδας, ὡ Πολυώνικις, τίω μοῖραι ὅσον διώκται, λῆσθαι

δι' αὐτῆς. Schol. α.

999 Ὑπερον μαθῶν] Ὅτε συνῆλθες τῷ ἀδελφῷ. Schol. MS. Seld.

1001 Δορός γε τῷ γ' ἀντιρέτας] non Polynices huic Eteocli, sed Polynici huic tu Eteocles cum hasta oppositus. Hæc enim cum præcedentibus ad Ἰπποκλέα dictis sunt connectenda: σὺ δ' ἔδεν ὕπερον μαθῶν. H.

1005 — καὶ πρόσσω γ' ἐμοί] πρὸςσω hic est πρὸ πάντων, hoc enim proxime præcesserat—longe ante omnes mihi, H.

- Ισ. [†] Ἰὼ ἰὼ ^η δυσόνων κακῶν
 Ἀναζ' Ετεόκλεις ἀρχηγέτα.
 Αν. Ἰὼ πάντων ^κ πολυσυνώτατοι.
 Ισ. ^γ Ἰὼ δαιμονῶντες ^ζ ἐν ἅτα.
 Αν. Ἰὼ ἰὼ πᾶσθε θήσομεν ^α χθονός. 1010
 Ισ. ^β Ἰὼ ἔπου τιμιάτατον.
 Αν. Ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΚΗΡΤΞ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΙΣΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Κή. Οκρύντα ^κ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν μὲ χρῆ
 Δήμῳ προσέλοισ τῆσδε Καδμείας πλεως·
 Ετεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' ^ε εὐνοία χθονός 1015
 Θάπλειν ἐδόξε γῆς Φίλαις κατασκαφαῖς·
^δ Εἵργων γὰρ ἐχθρὸς, θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει·
 Ἰερῶν πατρώων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς αἰτέρ
 Τέθνηκεν ἔπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
 Οὕτω μὲν ἀμφὶ τῶδ' ἐπέσταλ' ἰλέγειν. 1020
 Τῶτε δ' ἀδελφὸν τόνδε ^ε Πολυμείχους νεκρὸν
 Εἶω βαλεῖν ἀθάπτον, ἀρπαγλὴν κυσίν,

[†] Ἰὼ semel Seld. Bar. 4. Ald. ^η Δυσήτων St. Δυσήτων Bar. 4. Ald.
 Δυσπότημων St. Seld. ^κ Πολυποινώτατοι Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Morel.
 in marg. St. ^γ Ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντες Rob. ^ζ Εν δεεστ Seld.
^α Εν χθονί Seld. ^β Ἰὼ bis in eodem MS. ^ε Εὐνοία Ald.
^δ Στυγῶν Bar. 4. Ald. Turn. Steph. Morel. in textu. ἔργων in margine.
^ε Πολυμείχους habet Edit. Steph. culpa Typographi.

1013 Δοκρύνεται καὶ Νέεσσ' Venit
 præco missus à Senatu, ut interdicat
 fororibus, ne fratrem Polynicem pa-
 triæ hostem sepeliant. Sed Antigone
 recusat, & negat se obtemperaturam.
 Tandem illa cum dimidia parte Chori
 prosequitur sanus Polynicis: altera

Chori pars prosequitur Eteoclem; at-
 que ita terminatur fabula. PORTUS.

1016 Θάπλειν ἐδόξε γῆς φίλαις] κα-
 τασκαφαῖς] ideo φίλαις dicuntur, quia
 Eteocles non pro inimico aut perduelli
 ut Polynices, à civitate habebatur. H.

Ὡς ὄντ' ἀναστειῖρα Καδμείων χθονός,
 Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔσθ' ὁδοῖ
 ἴτω τῷδ' ἄγος ἧ καὶ θανάων κεκτήσεται)
 Θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὁδὸς,
 Στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἤρξ' πόλιν.
 Οὕτω πετεινῶν τὸνδ' ἴω' οἰωνῶν δοκεῖ
 Ταφέντ' ἀτίμως, τ' ἐπιτίμιον λαβεῖν
 Καὶ μὴδ' ὀμαρτεῖν εἰς τυμβοχόαν χειρώμαθα,
 Μῆτ' ὀχυρόλοισι προσέβειν οἰμώγμασιν,
 Αἰμιον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπὲρ.
 Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
 ΑΝ. Εγὼ δὲ Καδμείων γὰρ προστάτας λέγω,
 ἢ ἢν μή τις ἄλλος τὸνδε σιωπᾶν θάλη,
 Εγὼ σφε θάψω, καὶ κινδύων βαλῶ,
 Θάψας ἀδελφὸν τ' ἐμὸν, ἐδ' αἰχμυόμεν
 ἔχουσ' ἄπιστον τίμωδ' ἀναρχίαν πόλιν.
 "Δεινὸν τὸ θοινὸν σπλάγχχνον, εἰ πεφύκαμεν,
 "Μητρὸς παλαιῆς, καὶ πρὸ δυσήνης πατρός.
 Τοιγάρ θέλουσ' ἀκοντι θοινῶν κακῶ

1025

1030

1035

1040

f Tò Ven.

g Τυμβοχόαν Bar. 4. Ald.

b εἰ μὴ Ald. Turn. Marg.

i Κακῶν Seld. Ven.

1027 — ἤρει πόλιν] *urbem, quantum in se fuit, cepit.* H.

1028 — ἴω' οἰωνῶν — τ' ἐπιτίμιον λαβεῖν] eadem fere locutio quæ & illa ἴω' τ' ἀκαστὸν ἀποδίδωκεν] constructio certe nulla est simplicior apertiorque sc. prædæ instar, alitibus projectus prænam debitam luat. v. Sophoc. *Antig.* 21 &c. H.

1030 μὴδ' ὀμαρτεῖν] μῆτε τοῦτω ἐπιπαλαιώσασθαι σύμβολον ἐπὶ τοῖς νεκροῖς διὰ χειρὸν ἐκταξίοντα τῷ τύμῳ εἰς νεκροῦ. Schol. α.

1032 — ἄπιστον ἐκφορᾶς] *honore sepulture privatum.*

1036 Εγὼ σφε θάψω καὶ κινδύων βαλῶ] εἰς κινδύνον ἱκαντὴν ῥίψω ἀφ' ὧν τῶν θάψασα τ' ἀδελφὸν — ἢ, βαλῶ αὐτὸν ἐν τῇ γῇ ὥστε μὴ τίνα κινδύνον ὑ-

πεῖναι παρὰ τίνος τ' ἡρίων. Schol. α. *Heatbicus* etiam censet ἀναπαύειν κινδύων aliud quiddam significare, quam ἀναπαύειν — interim vox ἀναπαύειν potius subaudiri videtur — sc. *rem in discrimen conjiciam.*

1037 Οὐδ' αἰχμυόμεν] Nee erubescō, si hac in re magistratui non obtempero. *PORTUS.*

1040 — καὶ πρὸ δυσήνης πατρός] ad hæc verba a præcedente abjectivo θοινῶν repeti debet τὸ θοινὸν ὅ ἡλόντι ἡμῖν πατρὶς ἀπὸ δυσήνης πατρός οὐ ὁμοίως πεφύκαμεν. H.

1041 Τοιγάρ θέλουσ' ἀκοντι θοινῶν κακῶ] ita potius θοινῶν — modum indicativum potius quam imperativum sententia postulat. H.

Ψυχῇ, θάποντι ζῶσι συγγόνω φρενί.
 Τῆς δὲ αἰρέας ἔδὲ κοιλογαίτες
 Λύκοι κ' παύσαντα μὴ δοκησάτω τινί.
 Τάφον γὰρ ἰ αὐτῷ καὶ κατασκαφῆς γῶ,
 Γυνὴ περ ἔσται, τῷδὲ μηχανήσμεθα
 Κόλπῳ φέρουσι βυσσίνου πεπλώματος.
 Κ' αὐτὴ καλύψω· μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν
 Θάρος, παρέσται μηχανὴ δραστέατος.

Κή. Αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι ^m τόδε.

1045

ⁿ Αὐ. Αὐδῶ σε μὴ παύσασθαι κηρύσσειν ἐμοί.

Κή. Τραχὺς γε μῦθος δῆμος ἐκφυγῶν κακά.

^o Αὐ. Ῥ Τραχύν', ἀθάπτος δ' ἔπος ἔ γρήσεται.

Κή. Ἀλλ' ὃν πόλις σφραῖ, σὺ τιμήσεις πέφω;

^q Αὐ. Ῥ Ἡδὴ τὰ τῷδ' ἔ ^s Διαιτίμη) ἰ θεοῖς.

1055

Κή. Οὐ, πρὶν γε χώραν τῷδὲ κινδύνῳ βαλεῖν.

Αὐ. Παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ^u ἀντημέλειτο.

Κή. Ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς πῶδ' ἔργον ἦν.

^x Αὐ. Εἰς ὑ περαινὴ μῦθον ὑπέστη θεῶν.

^z Εγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρογόρῃ.

1060

^a Κή. Ἀλλ' αὐτόβελος ἰδὲ, ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

^k Σπῶσονται Seld. St. Bourd. Morel. in margine.

^l Αὐτῶν Ven.

^m Ταῦτε Seld.

ⁿ 1o. Seld.

^o 1o. in eodem MS.

^p Τραχύνειδ'

Turn. Ald. Τραχύνειδ' Morel.

^q 1o. Seld.

^r Ἡδὴ πὲρ τοῦδ' ἔδ' ἡτιμίμη)

θεοῖς legit Grotius in Excerptis, vertitque, In bonorum at non ille cælitibus Deis.

Idem ad Æschyli sui oram pro vulgato ἔ Διαιτίμηται reposuerat ὅσα ἡτιμίμη).

Verum ἰ πᾶν Casaubonus legit & distinguit: Ἡ δὲ πὲρ τοῦδ' ἔ Διαιτίμηται

θεοῖς; ^s Διαιτίμητος Seld.

^t Notam interrogationis post θεοῖς

posuit Turnebus.

^u Αντημέλειτο Ald.

^x Αὐ. deest Ald. Turn.

Steph. Morel.

^y Περίνοι Ald.

^z Αὐ. Εγὼ ἰ Ald. Turn Steph.

Morel. ^a Ημ. Ald. Turn.

1052 Τραχύνειδ' Σκληρὸς ἔσται κτ' σὺ.

1058 Εἰς] Εποκλίεις.

1055 Ἡδὴ τὰ τοῦδ' ὅσα ἡτιμίμηται

1059 Εἰς περαινὴ μῦθον ὑπέστη θεῶν]

θεοῖς] ita leg. cum Grotio — sc. illius

Contentio præ Diis aliis omnibus tar-

tes adhuc non sine honore respexerunt

diffissime sermonem ad finem perducit.

Dii. Innuit nempe *Antigona* fortunas

q. d. quid opus est pluribus? Con-

splendidas, quas *Exul* in *Adrastii* aula

Contentio in æternum sermonem produ-

Polynices est consecutus, cum filiam

cet, neque dicendi finem statuet. H.

ejus in uxorem duxerit. H. vide *Var.*

Leæ.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

^b Ημ. ^c Φ Εὐ Φεδ', ὦ μεγάλαυχοι καὶ Φερσιγυῖες
Κῆρες Ερηνύες, αἰτ' Οἰδιπόδα

Γένος ὠλέσασθε περμνόθεν οὕτως.

^d Αν. Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ ^e μήσωμαι; 1065

^f Πῶς πολμήσω β μήτε ^h σὲ κλαίειν,

ⁱ Μῆτε ^k σὲ προσέμπειν Ἰπὶ ^l τύμβῳ;

Αλλὰ Φοῶμαι καποτρέπομαι

Δεῖμα πολιτῶν.

^m Ημ. Σὺ γε μὴν πολλῶν πενήτηρων 1070

Τεύχῃ κείνος δ' ὁ τάλας ἄγχι

Μονόκλαυτον ἔχων θρήνον ἀδελφῆς

Εἴσι· τίς ⁿ ἔν' οὐ ταῦτα ^p πίθοιτο;

^b X. Seld.

^c Voculae φῦ φιδ' otiosae sunt in versus ratione. Ita

passim apud Tragicos. Vide *Barnef.* ad *Euripidis Med.* v. 294.

^d 1°. Bar. 4. Ald. Turn.

^e Μήσωμαι, Typographico errore, edidit

Stanleius.

^f Πῶς bis in Ald.

^g Μήπολ Bar. 4. Ald. Turn. Marg.

^h Σὲ deest Turn.

ⁱ Μήπον Bar. 4. Ald. Turn. bene, ob versum.

^k Σὲ om. Seld. Bar. 4.

^l Τύμβον Seld.

^m Ημ. non agnoscit

Seld. & delendum esse censet *Casaubonus*.

ⁿ Αν οὐν Seld. Turn.

^o Τὰ Seld. Turn.

^p Πάθοιτο Bar. 4. Ald.

1062 Φῦ φιδ'] Abiit praeco: remanet Chorus, & sorores Antigone & Ismene. Pars dimidia Chori favet Antigone, & eam sequitur in effrendo funere Polynicis; pars altera prosequitur Ismenen, & comitatur funus Eteoclis. PORTUS.

1065 Τί δὲ δρῶ;] Δρῶ pro δράσω. Ita Noster in *Suppl.* v. 514. Εγὼ ὅπως δρῶ; Ego autem quid faciam? & Comicus in *Thesmophor.* v. 76. Τί ἔν' ἐγὼ δρῶ; Quid igitur ego faciam? Quae

Præsentis pro Futuro Enallage & in aliis Verbis sæpe indicata fuit. (vid. Ind. v. δρῶ.)

1066 Κλαίειν] Attice pro κλαίων. Mæris in *Diætionibus Atticis*: Κλαίειν, Αττικῶς· κλαίων, Ελληνικῶς.

Ibid. Πῶς πολμήσω] aptissimo sane verbo πολμᾶν usus videtur Poeta: cum Chorus impense studuit *Polynicem* fletu publico prosequi, et tamen propter edictum Civitatis cum cupiditate sua sibi esse colluctandum sentiret. H.

- q Ημ. Δράτω ^r πόλις κ' μὴ δράτω
 Τὲς κλαίοντας Πολυνείκην. 1075
 Ημεῖς ^s μὲν ἴμεν, κ' συντάξομεν
 Αἰδὲ τροπομποί. κ' γὰρ γενεά
 Κοινὸν τὸδ' ἄκος, καὶ πόλις ἄλλως
 Ἄλλοι ἱπαινέι τὰ δίκαια.
 ι Ημ. Ημεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ ^u τε πόλις 1080
 Καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινέι.
 Μετὰ γὰρ μάκαρας κ' Διὸς ἰχύν,
 Οὐδὲ Καδμείων ἤρυξε πόλιν
 κ Μὴ νᾶτραπῆναι, μὴδ' ἀλλοδαπῶν
 Κύματι Φωτῶν 1085
 Κατακλῦσθῆναι γ ταμάλιζε.

q Ημ. deest Seld. r Δράτω ὃ πόλις solus edidit Turnebus, approbante Scaligero. Verum Δράτω τε πόλις legendum conjecit Canterus.
 s Γὰρ ἴμεν Seld. Bar. 4. Ald. Turn. t Xo. Bar. 4. Ald. Turn.
 u Τὶς πόλις Bar. 4. Ald. x Μὴ ἀνατραπῆναι Seld. Bar. 4. Ald.
 γ Τὰ μάλιζε Seld. Ald.

1074 Δράτω πόλις] Κακὰ δράτω πό- nem eis intelligas oportet.
 λις τὲς κλαίοντος Πολυνείκην. Sic Aris- 1078 — κρινὸν τὸδ' ἄχθ[ε] ita potius
 tophanes *Thesmorph.* v. 462. Ημεῖς δρᾷ lege quam vulg. ἄχθς. H.
 κηκᾷ, *Nobis mala facit.* Utrobique 1086 Ταμάλιζε] cum præcedente
 cum Accusativo Personæ Præpositio- ἤρυξε conjungi debere censet. H.

Var. Lect. ad *Επτα επι Θησας* e Cod. MSS.

Cl. *Antonii Askerw.*

- v. 18 Παιδείας Med.
 40 σαφως A.
 49 εν δμοις Med.
 54 Πισις Colb. 2.
 56 αγει Colb. 1. αγη Colb. 2. Δ.
 65 τινδ Colb. 1. M. 1.
 67 σαφηνεια A.
 75 ζευγλησι δαλεισι A. B.
 80 πολυς οδ Colb. 2. D. λα A.
 M. 1.
 86 η χειμπίται Med. ωπ χειμπ.
 A. B. C.
 87 ορροδρον A. M. 1.
 89 ευπειπης Med. A.
 93 Θιανων M. 1.
 96 βριτιαν δ' εχιδαι Colb. 1.
 107 γην τταν Colb. 1. ταν τταν γαν
 C.
 108 λευκοπηλης Colb. 2. M. B.
 114 οχλον Colb. 1.
 115 δυλοστωας Med.
 119 Ορροδρον Colb. 2. Med. 1.
 125 φοων Colb. 1. — φοον Colb. 2.
 M. 1.
 136 φοων Colb. 2. A. B. C.
 132 σιην γαρ εξ Colb. 1, 2. A. C.
 M. 1.
 144 Ουχατος γαν — C.
 145 Θιοκληταις C.
 150 Λατογαν — Med. M. 1. B.
 151 εμπιυχαζου Med. fed supra
 script.
 154 πλεον M. 1.
 170 ωθ πολ — d. C.
 172 παναρκεις Med.
 175 δρυπανον Colb. 1. M. 1.
 178 πανδικας Colb. 1. & 2.
 165 ορκων C.
 199 οφιαι Med. Colb. 1.
 204 βαλληται M. 1.
 208 η d. Colb. 2. B. M. 1.
 214 αρα μητ' Med. αρα μη εις
 Colb. 1.
 216 εν κυμ. D.
 233 τον αμηχ. M. 1.
 234 κ' ακ Med. M. 1. Colb. 2. κ' α
 D.
 242 Ουτοι Colb. 2.
 244 ευκηλ A. M. 1.
 245 αμμιζα. Med. D.
 267 οιστιμα.
 276 πελειμων.
 284 τι ψω ας ικων πολ. ισθ. Med.
 Colb. 2.
 297 θ' ως τι Colb. 1.
 298 υπιρ διδδικι M. 1.
 317 τιν δ' ωδ ωγυ. Med. C. D.
 M. 1.
 349 δε πίνει M. 1.
 358 συμποδων D. M. 1.
 359 λαλει M. 1.
 361 λελιμδροι A. M. 1.
 366 Ποδη M. 1.
 377 διοικων M. 1.
 382 πωλα C.
 391 δ' ισω Med.
 392 κωδωνες ηχασιν.
 408 η' ινοια M. 1.
 421 δικη A. — ο δαμων Colb. 1.
 A. M. 1.
 435 εμποδων B. C. D.
 449 γανων A.
 466 Νηιτησι D.
 497 αιη Colb. 2. A. C.
 506 φοον A.
 520 οιδι.
 544 ακολασις δ' επισταται Colb. 1.
 553 Ο Παρθ. Med.
 563 εξω Colb. 2. C.
 571 κλυσ.
 586 Ποιοι Colb. 1.
 604 δυοστιςταις A. C. D.
 T t t 2 611 ζυμπολιταις

611 ζυμπολιταις Colb. 2. A.
 614 παγκρηνας Colb. 2.
 624 κρητος εις Colb. 1, 2.
 654 πατρωαν εξι M. 1.
 657 ταιδε Colb. 1.
 667 δυσφορωτατες Colb. 1. C. D.
 664 Πολυωεικη. D.
 667 συμφορην Med. M. 1.
 684 Οριμν Colb. 1.
 701 εχθρη Colb. 1, 2. C. D.
 702 ξηρας τ' ακλ — Colb. 1.
 710 η γ' ου M. 1.
 730 υπερθυμης A. C.
 738 οπισπις και Med.
 741 αυτοδαϊκτως A.
 766 τροχαλον A.
 782 ανερπαξανδρη Colb. 1.
 790 απ' deest in Colb. 2.
 κρειοσιων τεκνων A. C.

809 ισοπικον Colb. 1. B. — πλιν
 Med. Col. 1.
 832 σπηλαι Colb. 1. A.
 860 ρων M. 1.
 889 σιν deest Colb. 2. C. D.
 918 μδρσι πενγδρσι δηδ' ομν D.
 934 απ' deest A.
 935 παιδορνοι Colb. 2.
 959 ποιοισι χησαν πορωσι γα δμεις.
 Med.
 969 εκτινεις θινων A.
 980 λιγην περισι Colb. 1.
 1012 πετρων Colb. 2.
 1013 μιλλοντ' Colb. 2.
 1025 κικλησεται D.
 1044 απασενται B.
 1056 λαθειν D.
 1084 αλλοδαπων Colb. 2. B. D.

